Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ВЕСТНИК „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА“ Е ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА ВЕСТНИК „СВЕТЛИНА“, ЗАПОЧНАЛ ДА ИЗЛИЗА НА 10 АВГУСТ 1934 ГОДИНА, И НА ВЕСТНИК „СВОБОДНА ДОБРУДЖА“, ОСНОВАН НА 18 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Год. XVI (XVII) брой 95 (1871) | Силистра, четвъртък, 2 септември 1971 г. | Цена 2 стотинки

В ЧЕСТ НА ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ – ТРУД, ИНИЦИАТИВИ, ТВОРЧЕСТВО!

РАДОСТНИ ОТЧЕТИ ПРЕД ГОЛЕМИЯ ПРАЗНИК

Все повече промишлени предприятия в града и окръга рапортуват за постигнати високи резултати в навечерието на светлия Празник на свободата.

Сплотеният колектив на тъкачите от ЗАВОД „ДОБРУДЖА“ преизпълни промишлената си програма за август и осеммесечието, произвеждайки надпланово тъкани за 11 000 лева. В преддеветосептемврийското съревнование на челно място в предприятието се наредиха работниците от зелена смяна с ръководител Габрабед Бедросян.

Д. СТОЯНОВА

* * *

Отчитат преизпълнение на всички показатели по плана за август производствениците от ПРОМКОМБИНАТ „ДРЪСТЪР“. Месечната програма в проценти достигна 110,2 на сто, а планът за услугите — 126,7 на сто. За осеммесечието изпълнението е 103,2 на сто. Преизпълнение е реализирано в услугите на населението и в шлемето, като ръстът на общата промишлена продукция в сравнение със същия период на миналата година е 10,7 на сто.

В. ВЪРБАНОВ

* * *

Възторженият труд на КОЛЕКТИВА НА ЗММ през осеммесечието бе богато възнаграден. Заводът посреща 27-годишнината от социалистическата революция у нас с прекрасни успехи. Окръжен първенец в промишлеността за второто тримесечие на тази година, сега колективът отчита отново преизпълнение на плана за промишлената продукция. Произведени са машини за 2 947 000 лева — със 117 000 повече от предвиденото. Чувствително е преизпълнен и планът за износа, достигнал 882 000 лева. В чужбина са изнесени повече лентоотрезни и други съоръжения за 21 000 валутни лева.

Д. ИВАНОВ

* * *

Високи постижения в трудовата си дейност осъществи малкият, задружен колектив на ТПК „ДОБРУДЖАНКА“. За осемте месеца на тази година е произведена продукция за 1 667 000 лева — със 167 000 лева над плана. На първо място в предпразничната надпревара достойно се наредиха работничките от цеха за детска конфекция с ръководителка Момка Жекова, произвели само за август изделия за над 22 000 лева.

Ст. МАРИНОВА

* * *

Особено радостни са бригадите на „ТЪРГОВСКО ОБЗАВЕЖДАНЕ“ — СИЛИСТРА. Те вече влязоха в график с годишната си производствена програма и за месец август постигнаха преизпълнение на плана. Вместо за 80 000 лева колективът произведе промишлена продукция за 112 000 лева.

Заслужено и достойно кракат в редиците на първенците бригадите на Петър Георгиев, Павел Димов и Калчо Киряков, постигнали средно изпълнение за месеца над 141 на сто.

Я. ПЕТРОВ

* * *

ТПК „ПРОГРЕС“ — СИТОВО доказа, че заема достойно място сред колективите от промишлеността. При план да се извършат услуги на населението за 261 000 лева за осемте месеца колективът на кооперацията отчита 336 000 лева.

В челните редици на съревнованието пред Празника са работниците от отдела за производство на мебелни пружини. Постигнатото досега е гаранция, че и годишното обещание — 70 000 лева надпланова продукция — ще бъде изпълнено с чест.

М. ГЕОРГИЕВ

* * *

Решително подобриха работата си работниците от тухларския цех на ТПК „ДОМОСТРОИТЕЛ“ — ТУТРАКАН. Докато миналата година бяха произведени общо 820 000 тухли, то само за осемте месеца на тази година са произведени 1 250 000 тухли.

С особени успехи в труда се отличават Гина Вълчева, Махмуд Махмудов, Ибрям Раимов, Ремзия Топалова, Рузия Джаферова, Петранка Панайотова, Станка Андреева, Георги Налбантов и др.

Т. ДРАГАНОВ

* * *

ДУЛОВСКОТО СТОПАНСТВО тази година трябваше да предаде 850 т слама. А досега са предадени 1 300 тона, от които само бригадата за промишлено производство на зърно е предала 700 тона. Подвижните сламопреси продължават да работят. От тази важна суровина за народното стопанство ще бъдат предадени на държавата още десетки тонове.

КРЕПНЕ И ПРОЦЪФТЯВА БЪЛГАРО-СЪВЕТСКАТА ДРУЖБА

ЗАВЧЕРА в салона на окръжния народен съвет се състоя разширен пленум на окръжния комитет за българо-съветска дружба. Пленумът бе ръководен от секретаря на ОК на БКП и пред седател на окръжния комитет на българо-съветска дружба Станчо Николов. В работата на пленума взеха участие и другарите Калин Димитров — секретар на ОК на БКП, Александър Чолаков — пред седател на окръжното ръководство на БЗНС, Димитър Тончев — председател на ОСПС, Ганка Андреева — първи секретар на ГК на БКП и други обществени ци.

Решенията на третата национал на конференция на движението за българо-съветска дружба бяха разяснени от доцент Ганчо Тодоров — главен секретар на Общонародния комитет за българо-съветска дружба. Той подчерта, че решенията на тази конференция произтичат от решенията на историческия Десети конгрес на БКП и XXIV конгрес на КПСС. Сега следва — каза той — всеки, на когото му е скъпа българо-съветската дружба, да работи с още по-голям жар и ентусиазъм за развитието на това движение.

Изказалите се членове на пленума споделиха свояопит, разказаха за работата си и направиха конкретни предложения за подобряване дейността на комитетите. В своето изказване др. Станчо Николов обърна внимание за пълноценното изучаване на съветския опит, особено последните научни достижения в СССР, за по-подробното запознаване с измененията на социалната структура на съветското общество.

Той изтъкна, че е необходимо още по-задълбочено да се следи съвременната съветска литература и изкуство, да се разширят връзките между наши и съветски предприятия и стопанства и още по-упорито да се изучава руският език.

Пленумът изпрати телеграми до ЦК на БКП и ЦК на КПСС. Накрая бяха положени венци пред паметника на добруджанските революционери и пред паметника на съветските войни в Дунавската градина.

Али РИЗОВ

Снимка: Добри ЙОРДАНОВ

Учителски институт в Силистра

С разпореждане на Министерския съвет № 445 от 27 август 1971 г. се разкрива от настоящата учебна година ПОЛУВИСШ УЧИТЕЛСКИ ИНСТИТУТ в Силистра. Той ще подготвя преподаватели за V-VIII клас на общообразователните училища.

В следващите броеве на вестника ще помес тим подробни сведения за специалностите, усло вията за кандидатстване, реда за приемане на студентите и др.

През годините на народната власт в кооперативните стопанства израсна нова сила — механизаторите. За тях родната партия полага изключително големи грижи. А те се отплащат с много трудови дела и успехи.

В Тутраканския аграрно-промишлен комплекс повечето от механизаторите са комсомолци. Тракторист Христо Стефанов е най-добрият между тях.

Със свой принос

Вчера в кв. Айдемир — Силистра се състоя важно съвещание на актива на земеделската дружба при АПК „Дръстър“. Срещата откри и ръководи председателят на окръжното ръководство на БЗНС др. Александър Чолаков. В работата на съвещанието взе участие и членът на УС на БЗНС Стефан Андреев. Присъствуваха на съвещанието и представители на земеделската дружба и от другите аграрно-промишлени комплекси в окръга.

Доклад за изпълнението на стопанските задачи в АПК „Дръстър“, за участието на сдружените земеделци в изпълнението на тези задачи и за перспективното развитие на агрокомплекса изнесе Рангел Стоянов, председател на съвета на земеделската дружба и заместник-председател на АПК — Силистра. Той изтъкна задружните усилия на сдружените земеделци, селскостопански специалисти и труженици, работещи рамо до рамо с комунистите за осъществяване решенията на Десетия конгрес на БКП, сега разгръщащи широко социалистическото съревнование за достойно посрещане на XXXII конгрес на БЗНС. Отчетоха се добри постижения в изпълнението на плана за износа на доматите, в млеконадоя, в зърнодобива.

Важни задачи предстоят пред седемте хиляди селскостопански труженици от комплекса. До края на петилетката се предвижда в АПК „Дръстър“ да бъдат създадени 10 000 декара зеленчукови градини; лозята да се увеличат на 12 000 декара; кайсиевите насаждения да достигнат 5 700 декара; да се изгради специална напоителна система, агрохимически център; броят на кравите да достигне 3 500; масивите, засявани с пшеница, ще заемат около 5 000 декара, а тези с царевица към 6 000 декара площ.

След разискванията по доклада, в които взеха участие както активисти на земеделската дружба в АПК — Силистра, така и представители от дружбите в другите агрокомплекси в окръга, по инициатива на окръжното ръководство на БЗНС районното ръководство на БЗНС при АПК — Силистра излезе в чест на XXXII конгрес на БЗНС с призив-обещание.

Участвуващите в съвещанието представители на другите районни ръководства на БЗНС от окръга се изказаха единодушно в подкрепа на поетата инициатива.

Михаил ТОМОВ

Равносметка на постиженията в образованието

Пред прага сме на новата учебна година. Секретарите на учителските партийни организации, директорите и заместник-директорите на учебните и учебно-възпитателните заведения, председателите на съюзните организации и дружинните ръководители вчера се събраха да отчетат изпълнението на партийните решения и да набележат предстоящите задачи на просветните работници в духа на решенията на X конгрес на БКП. В работата на съвещанието взеха участие Емил Писарски от Министерството на народната просвета, Димо Бъчваров — завеждащ отдел „Пропаганда и агитация“ на ОК на БКП, и други обществени от града и окръга.

С вдъхновено встъпително слово Татяна Тихчева — секретар на окръжния народен съвет, откри съвещанието, като честити новите придобивки за учебното дело в окръга — с разпореждане на Министерския съвет се увеличава с 50 лева възнаграждението на учителите в някои селища с потрудни условия; осигурява се реално изпълнение изискванията на 800 постановление на Министерския съвет; от висшите учебни заведения се изпращат в селата студенти за учители, продължаващи обучението си по задочен път; открива се полувисш учителски институт в Силистра.

В отчетно-инструктивния доклад на началника на отдел „Народна просвета“ на ОНС Иван Нончев се изтъкна многостранният подем на образованието в окръга след пленумите на Централния и на окръжния комитет на БКП. Под ръководството на ОК на партията и на изпълнителния комитет на ОНС отделът подобрява своя стил и методи на работа, насочва вниманието си към комплексно решаване някои основни проблеми чрез осъществяване научна организация в цялостната си работа и в дейността на ръководствата на училищата.

По-активна и целенасочена дейност развиват редица секции на педагогическия кабинет. Расте и в нашия окръг броят на учителите, които все по-успешно разработват различни страни от проблемите около развитието и усъвършенстването на структурата и организацията на урока. Увеличава се и се разнообразява самостоятелната работа на учениците в различните урочни звена. Експериментира се програмиране и други форми и методи за правилно научно управление на учебния процес. Така се осигурява по-активно и съзнателно участие на учениците в него. Но недостатъчно директори и ръководства на съюзни организации се занимават системно и отблизо с решаването на тези задачи. В изказванията бе споделен хубав опит от Кирил Иванов, Елена Петкова, Борис Иванов, Илия Стефанов и други директори.

В доклада и разискванията бе отделено особено внимание на решаващата роля, която има и все повече трябва да играе училището за идейното, нравствено-етическото, естетическото и физическото възпитание на подрастващите. Все по-пълно трябва да се използува преди всичко урочното съдържание за действено комунистическо възпитание на учениците.

В изказванията си Емил Писарски и Димо Бъчваров дадоха положителна оценка на постиженията в образованието за преустройството на учебно-възпитателния процес по пътя към осъществяване реформа в учебното дело. Изтъкнати бяха и някои слабости, но участниците в съвещанието приключиха работа с убеждение, че успехите са добра основа за нов подем в развитието на учебното дело в окръга.

Ц. МАРИНОВ

26 години ДР Виетнам

Съдбата на един героичен народ

Създаването на ДР Виетнам е резултат от победата на августовската революция на виетнамските работници и селяни, които под ръководството на Индокитайската комунистическа партия начело с Хо Ши Мин отхвърлиха многолетното колониално иго на френските империалисти и на японските окупатори и прогониха от страната си продажната управляваща върхушка на местната буржоазия. Това голямо събитие е тържество на всепобеждаващото наше революционно учение, нов триумф на безсмъртните идеи и великото дело на В. И. Ленин.

След народната победа на 2 септември 1945 г. създаденото временно революционно правителство под ръководството на легендарния син на виетнамския народ и виден деец на международното комунистическо и работническо движение Хо Ши Мин започна веднага да провежда поредица от реформи, целещи демократизацията на обществено-политическия живот в страната, развитието на нейната икономика и укрепване на младата република. Но още от първите дни на своето съществуване ДРВ стана отново обект на империалистическата агресия. Им периалистите не можаха да се примирят със съществуването на свободна, национално независима ДР Виетнам, което ще ше да послужи за пример и на другите народи от Индокитайския полуостров и да ги вдъхновява за решителна борба против колониализма.

Двадесет и шест летната история на развитие на ДРВ по пътя на демокрацията и социализма е по същество продължение на една богата, изпълнена с героизъм и с борба история на един народ, който днес продължава и да воюва, и да строи, и в пламъците на борбата с невиждан ентусиазъм, твърдост и мъжество да отстоява своята независимост и свобода, и да изгражда своето социалистическо настояще и бъдеще.

На територията на Виетнам временно се създадоха две държави: Северен и Южен Виетнам с перспектива за национално обединение. С женевските решения по същество се признаваше независимостта, суверенитетът, единството и териториалната цялост на Виетнам, Лаос и Камбоджа. Тези решения имат важно значение и сега за живота и по-нататъшното развитие на тези страни, за отслабване на напрежението в Азия и възстановяване на мира в Индокитай.

Със своите действия във Виетнам управляващите кръгове в САЩ нарушават не само всички международни норми и съглашения, но и собствената си конституция, съгласно която правителството на САЩ няма право да изпраща американски граждани на война без Конгреса т на САЩ да е обявил война, а такава не е обявена. Агресията на американския империализъм във Виетнам е едно от най-коварните и подли престъпления срещу свободата и живота на народите в нашата епоха, което историята ще заклейми навеки.

В този тържествен ден за виетнамския народ, за всички негови приятели в света ние отново повтаряме:

„Ние сме с теб, героичен и мъжествен Виетнам, и в труд, и в бой, до пълната победа над американските агресори и техните сайгонски марионетки! Ние сме с теб и ще вървим все така уверено и вдъхновено по пътя на социализма и няма сила, която да спре нашия и на цялото човечество устрем към комунизма!“

Тържествен общоградски ритуал

„ТИ ОТ КЛАСАТА СТАВАШ ЧАСТИЦА“

Осъществена бе една хубава инициатива на ОС на професионалните съюзи в града, която дълго ще се помни от младите работници на МЗ „Стомана“ и завод „Липа“. Във вторник тържествено бе проведен общоградски ритуал „Ти от класата ставаш частица“ за приемане на нови членове в редовете на работническата класа в Силистра.

Пред паметника на загиналите за свободата добруджански революционери е шумно и оживено. Маршови песни огласят площада. Стотици работници от предприятията и граждани присъствуват на ритуалното тържество. На трибуната до паметника в 18.30 часа заемат места другарите Атанас Киров, член на бюрото на ОК на БКП и първи секретар на ОК на ДКМС, Димитър Тончев, председател на ОС на профсъюзите, Ганка Андреева, първи секретар на ГК на БКП, стари профсъюзни дейци и дългогодишни производственици в „Стомана“ и „Липа“.

Тържествен сигнал. Вдигнати от яките ръце на стари силистренски работници, от двете страни на паметника волно се развяват червени знамена — символ на монолитното единство на работническата класа, споено с кръвта на хиляди загинали работнически герои. До официалната трибуна застават младежите-работници, които днес тържествено ще бъдат приети в дружното работническо семейство.

Четиристотин работника с 400 000 лева план — това беше неотдавна работническата класа в града. Днес тя наброява 17 000 и резултатите от труда й се измерват с деветцифрено число. За това разказва старият професъюзен деятел Симеон Жеков, който то приветствува с топли думи младежите.

Приветствие произнася Стоян Енев, дългогодишен чугунолеяр в МЗ „Стомана“, носител на три ордена за високи трудови постижения. От името на младите работници секретарят на ЗК на ДКМС в „Липа“ Георги Иванов прочита обещание. Иван Жеков, първи секретар на ГК на комсомола, прочита текста на комсомолското поръчение до младежите.

От името и по поръчение на ОК на БКП др. Йордан Паришев, секретар на ОК на БКП, поздрави с топли думи младото попълнение на силистренската работническа класа и му пожела успехи във възторженията труд. Приветствено слово и напътствени думи произнесе директорът на завод „Липа“ Георги Маринов.

Младият работник Георги Стефанов отговори от името на новоприетите в редовете на работническото семейство. Той благодари за грижите на заводската и профсъюзната общественост в града, които обграждат с любов и внимание младите комсомолци, прекрачващи за пръв път прага на промишлените предприятия.

Здрач се спуска над площада. Блестят прожектори. Кънтят работнически маршове. Вълнение напира в сърцата на младите, които обещават да пазят чисто и неопетнено знамето на работническата класа, с чиито дела се сливат техните възторжени мисли и дръзновения.

Заключително слово произнесе Димитър Тончев, който прикани младите работници да отдадат сили и творчество на партията за по-скорошно осъществяване на грандиозната програма, начертана от Десетия конгрес на БКП.

Девойка в добруджанска носия плисна менче с вода пред групата млади работници — „На добър път, младежи!“ (СТ)

Разпореждане на Министерския съвет

Бюрото на Министерския съвет разпореди: за да не се нарушава организацията на производството и да се даде възможност на трудещите се да използуват добре почивката си след Празника на свободата — 9-ти септември, приема предложението на Централния съвет на профсъюзите и обявява 11 септември 1971 г., събота, за почивен ден, а 12 септември, неделя, за редовен работен ден.

Мощен фактор за подобряване на производството и спазване на законността

Още при създаването на органите за държавен контрол през 1948 година Георги Димитров по сочи, че кадрите в сферата на контрола трябва „да работят не автоматично, не механично, не книжно, а сериозно да проучват нещата, добросъвестно и обективно да проверяват фактите, да не правят прибързани повърхностни изводи".

Тези думи на великия вожд на българския народ са били винаги ръководно начало и в дейността на заводската комисия за народен контрол при промкомбинат „Камъшит" в Силистра. Стремили сме се да спазваме правилата в контролната работа и да не допускаме „формализъм" при проверките. Една от главните задачи на нашата заводска комисия е своевременно да сигнализира стопанското ръководство за съществуващите слабости в организацията на производството и опазването на материалите. През 1970 година комисията работи планово с цел да откликва бързо на нарасналите партийни изисквания, като засили още повече своите контролни функции и създаде по-тесни връзки с партийните бюра. Положително се отрази и увеличеният брой на комисиите за народен контрол. До като през 1969 година в предприятието имаше три цехови комисии и една заводска с общо 42 контрольора, сега броят им се увеличи на 7 със 72 контрольора. Или на 25 души работници и служители се пада един контрольор. Наред с контролните си функции общозаводската комисия за народен контрол осъществява и методическо ръководство над цеховите комисии, насочва ги периодично с инструктажи, включва ги в проверките от общозаводски мащаб.

Както заводската комисия за народен контрол, така и цеховите комисии работят по тримесечни планове, предварително съгласувани с партийния комитет и бюрата на първичните партийни организации. Преди започване на проверките, съгласно инструкция № 4, цялата комисия се запознава с обектите, след което се уточнява срокът и се разпределят членовете, провежда се инструктаж от председателя на комисията. Стремим се да включваме в проверките икономисти, специалисти по отрасли, началник-служби и др. Предварителното планиране води до добри резултати. За всяко тримесечие се предвижда от по три-четири проверки на цеховите комисии. През миналата година извършихме общо 57 проверки, като за отстраняване на слабостите се направиха 43 предложения.

В духа на Януарското съвещание беше извършена проверка на залежалите стоково-материални ценности, като част от тях бе ше предложено да се продадат на други предприятия, а останалите бяха преработени в производството. Цеховите комисии за народен контрол извършиха много добра работа, в резултат на която в предприятието се икономисаха около 12 000 кг различни материали, някои от които вносни, на обща стойност 13 200 лева. При други проверки се констатираха редица нарушения на технологическите изисквания. В цех „Кукли" например се допускаха грешки при поставяне очите на спящите кукли и определяне разцветките на тоалетите им. В цех „Фина керамика" не се опаковаха добре стоките за износ и при транспортирането се чупеха, в цеха за найлонови и кожени чанти при слагането на гарнитурите и ушиването на кантовете се допускаха криви и грозни тегели и т. н. За всички тези нередности са направени протоколи и заедно с предложенията на комисията за народен контрол са разгледани пред трудовите колективи, а ръководството на предприятието взе съответни мерки.

Комисията за народен контрол се занимава и с въпросите на трудовата дисциплина, като се извършват периодично проверки в отделните цехове. Констатирани са много нарушения, като закъсняване за работа, неуплътняване на работното време и др. Във връзка с това комисията предложи на административното ръководство да се разясни пред колектива по цехове 31-во постановление на Министерския съвет за спазване на технологичната, производствената и трудовата дисциплина.

По сигнали на работници бе извършена проверка в цех „Лам пиони" във връзка със заплащането на труда и отчетността. Установи се, че сигналите са верни, действително имаше злоупотреба с доверието на административното ръководство. Бригадирът на цеха и двама работника са си надписвали продукция и увеличили възнаграждението си с 390 лева за два месеца. Със заповед на директора те бяха задължени да върнат съответните суми, а на началника на цеха бе наложено наказание „строго мъмрене".

От комисиите за народен контрол бяха извършени през миналата година проверки по използването на основните фондове, зазимяването на предприятието, ритмичното изпълнение на договорните задължения към външно-търговските централи, проверка бе направена също по свръхнормативното запасяване със суровини и материали и др. Особено резултатни са проверки те по качеството на продукцията, защото промкомбинат „Камъшит" изнася сувенири и стоки за широко потребление в десетки страни по света. В резултат на тези проверки рекламациите са сведени до минимум.

В своята работа комисията за народен контрол се опира на помощта на добри производствени ци и специалисти, в резултат на което проверките се извършват добре. По-системна е и връзката на заводската и цеховите комисии с партийния комитет и партийните бюра. Членовете на комисиите се утвърждават от партийните бюра. Дейността на народните контрольори се обсъжда там през всяко тримесечие. Затова комисията за народен контрол като цяло в предприятието спечели доверието на колектива, тъй сена е постоянно от отделни работници. Особено внимание отделяме на разгласяването на резултатите от проверките. За тази цел се използува заводската радиоуредба, на партийни и общи събрания се отчита дейността им. През изтеклата година например резултатите от 12 проверки са обсъдени на събрания и заседания. Благодарение на активната си дейност, заводската комисия за народен контрол и цеховите комисии са ценни помощници на партийното и стопанското ръководство, допринасят за отстраняване на редица слабости.

За да се подобри още повече работата, предвиждаме в най-скоро време да проведем разширено съвещание на партийния и стопанския актив в промкомбината, на което да се обсъди дейността на всички комисии за народен контрол в цеховете. Набелязаните мерки от съвещанието ще ни помогнат много в по-нататъшната работа. Предложили сме също на Инспекцията за държавен контрол в гр. Силистра да проведе инструктаж с председателите на комисиите и отделно с целите комисии.

Всичко това ще помогне народният контрол в предприятието да стане по-масов, всеобхватен и постоянно действуващ, за подобряване на производството и спазване на законността.

Величка ГЕРАСИМОВА,
председател на заводската комисия за народен контрол

ТРУДОВИТЕ РИТУАЛИ И РАБОТНИЧЕСКАТА КЛАСА

Десетият конгрес на Българската комунистическа партия, X и XII пленуми на Централния съвет на българските професионални съюзи поставят като важна задача засилване трудовото възпитание на работническата класа. Поставят задачата да се обобщи натрупаният опит и да се вземат мерки за утвърждаването в живота на трудовите колективи на по-богати, с по-голям емоционален заряд и тържественост трудови ритуали, свързани с най-важните събития на колективите.

Вълнуващите тържества, трудовите празници са важно средство за издигане културата на работническата класа, за мобилизиране на моралните и физически сили в социалистическото строителство. Днешният работник, с нараснали културни интереси обогатен духовно, търси нашата социалистическа култура, търси форми, в които се разкрива образът на съвременника — творец и гражданин на новата държава. Той иска да звучи гласът на героя на нашето време, на човека на труда, устремил се към комунистическото общество.

Необходими са такива интересни форми, които да въздействуват по-резултатно за изменение на съзнанието на труженика, ново отношение към социалистическия труд, разбиране, че работникът е господар в социалистическото общество.

В изпълнение на тези задачи окръжният съвет на професионалните съюзи — Силистра ви наги се е стремял и се стреми да използува най-разнообразни форми на културно-масова работа, които да предизвикат най-големи емоции, стигайки до съзнанието и сърцето на отделния работник.

Трудовите ритуали и трудовите празници са най-често провежданите културно-масови мероприятия в нашите профсъюзни организации. Инициативите в това отношение са от отдел „Масова пропаганда и културна дейност" при ОСПС, домовете на културата и самите профкомитети. Трудовите ритуали се явиха като една необходимост, която постепенно се утвърждава, за да отговори на по-богатата душевност на новия работник. Такива трудови ритуали, трудови празници, свързани с най-важните събития в колективите, които използуват профорганизациите, са: приемане на млади работници в редовете на работническата класа, връчване на знамена, честувания на юбиляри, вечери- портрети, вечери на трудовата слава, полагане на награди и звания, кръгли годишнини на предприятията, вечери на професиите и други тематични вечери.

Тържественото приемане на млади работници е ритуал, който оставя дълбоки следи в тяхното съзнание. Преживяното вълнение, чувството на благодарност и надежда, вярата на хората в неговите възможности, в искрената му добросъвестност, за дълго стоплят сърцето на младия работник, подтикват го към творческо дръзновение. Такива минути оказват неотразимо въздействие.

Особено подходяща форма за прослава на човека-труженик се явяват вечерите-портрети, вечерите на юбилярите и други тематични вечери. Тези вечери, посветени на изтъкнати хора на труда — първенци, ударници, рационализатори, дългогодишни майстори и работници, разкриват пред трудовите колективи и особено пред младите работници героизма и романтиката на нашия живот, на социалистическото съвремие, култивират у тях чувството на национална гордост, на обич към професията и предприятията, на почит и уважение към труда.

Такива ритуали и вечери се провеждат в почти всички наши предприятия, но те вече са традиция в предприятията като: промкомбинат „Камъшит", завод „Липа", МЗ „Стомана", завод „Добруджа", ДАТ, ЗММ и други.

Все още обаче липсват достатъчно теоретични разработки по тези въпроси. ОСПС и методичният кабинет при Дома на културата — Силистра обогатяват внедрените форми и непрекъснато търсят нови методи за трудово възпитание, като честуване на потомствени работници и други. Тези трудови ритуали и празници постепенно придобиват и гражданско значение. Така на 31 август т. г. Домът на културата при ОСПС проведе общоградски ритуал за приемане на млади работници в редовете на работническата класа от нашия град. Като неизчерпаем източник в това отношение ни служи богатият съветски опит, споделян по страниците на списание „Клуб", „Културно-просветна работа" и други.

Началото е сложено. Главната задача сега е да развиваме, обогатяваме и разширяваме тези инициативи, чрез които да утвърждаваме труда като най-голяма добродетел на строителя на комунизма.

Гинка МАРКОВА

Комсомолецът Кольо Георгиев е един от най-добрите механизатори в АПК — Алфатар. Той се представи с голям успех в конкурса за „най-добър орач", проведен в землището на ТКЗС — кв. Калипетрово.

Трагедията на Нагазаки

От този рейс аз нося на моя син една красива значка. Тя е издадена от членовете на обществото за борба против атомната бомба. Това е подарък от Хаям Тосиюки, един от малчината останали живи в Нагазаки след трагедията на 9 август 1945 година.

Първата наша среща беше през август 1967 година. Танкерът „Абагур", на който плавах тогава, на връщане от Виетнам се отби в този японски град, за да попълни запасите си от храна и вода. Само час след като ни разписаха пропуските, ние със стругаря Валери Белоусов бяхме в Парка на мира. Той се е разпростирал на стотици метри от епицентъра на атомния взрив. Именно тук ние се запознахме с Хаям Тосиюки. Дълго седяхме тази вечер тримата: Хаяма-сан, Валери и аз. Тосиюки ни разказваше за себе си, за трагедията на Нагазаки.

Петнадесетгодишното момче се е намирало тогава на три километра от епицентъра на взрива. Било 11 и 02 минути токийско време. Вече четвърт век показват това време десетки часовници зад стъклата на музейните витрини.

— Няколко години прекарах в болница — разказва Хаям, — после ме изписаха и казаха, че всичко е нормално. Дадоха ми пенсия — 3 000 йени на месец. Що за пари са това. На мъжете, които пушат, те едва стигат за цигари.

Всеки път, когато моят кораб дойде до тези брегове, аз отивам на познатите места: в мемориалния музей, където към небето се извисява огромен гранитен обелиск — паметник на тристата старци, жени и деца, живо изгорени и погребани под развалините на храма, който е бил тогава на това място. Японците, минавайки покрай обелиска, скланят ниско глави, някои дори коленичат.

— Но някои от моите съотечественици се оказаха с твърде къса памет. Те започнаха да забравят за преживяната трагедия. Това може да свърши лошо за Япония.

Аз знам какво тревожи Хаям. Все по-често и по-често на екраните на японските телевизори се появяват хора във униформа на войници и офицери от армията на императора. В кинотеатрите все по-често се прожектират филми за храбростта на японския войник през Втората световна война, за самураите.

Най-големите вестници на страната все по-често публикуват съобщения за военни маневри и учения на силите за самоотбрана. По улиците аз видях плакати: Трима усмихнати юноши: войник, пилот и моряк. Те призоваваха своите връстници да постъпват във военните училища...

... Тази вечер ние отидохме пеш до самото пристанище. Минавахме покрай новопостроени заводи, съвременни здания, хотели, басейни. По улицата не стихваше човешкият поток, потокът от коли.

Като се прощавахме, Хаямасан ми подаде малък плик:

— Вземи го за спомен, Борис. Това е значката на нашето общество. Тя ще ти напомня за моя град и за това, че в моята страна има хора, които се борят против войната.

Б. МЕТЕЛЕВ

Нашата земя хубава

СРЕД ДИВНАТА ПРИРОДА

Красотите на България са възхищавали всички ни. Кой ли от нас не е благоговеел пред панорамата на равна Тракия, кой ли не се е омайвал от багрите на родния добруджански край!

Има хора, които са си поставили и такава цел в живота — да не остане неизбродено кътче от нашите равнини и планини.

Има ги и в Тутракан. Те тук не са много, броят се на пръсти. Дойдат ли картите за екскурзионно летуване, най-напред тях ще поканят. А и сами те чакат ли покана — те още през януари започват разговорите за маршрут.

Красотата на родината групата на тутраканци търси в неизбродени планински пътеки и върхове, там, където рядко стъпва човешки крак. Десетина години Йордан Динков, жена му Тотка, Митка Петрова, Боянка Дочева, Капелов, семейството на Колю Андреев и други всяко лято грабват раниците и поемат към планината. Мильо Узунов беше почти дете, когато за пръв път тръгна с туристите, а сега завърши XI клас и пак е сред своите повъзрастни другари. Цветанка и Георги Цветкови водят и сина си Любчо. Негов другар е Коцето. Йорданка и Георги Радулови съжаляват, че едва втора година са в групата.

С Георги Берберов, Васил Манчев, д-р Георгиев, Любка Кремина не ти омръзва на път — шегите и песните нямат край.

Тази година „щурмуват" Балкана. Миналата година бяха из Пирин. Сега най-често се чува песента за „гордия Балкан", красив и величествен, приютил в пазвите си най-смелите чеда на народа по време на робските години и съпротивата.

Тетевенският Балкан е ненагледен. Времето е и слънчево, и с навъсени утрини, когато сивата пелерина на мъглата е сляла в едно небе и земя. От зори са на път — та тогава е и най-хубаво: дишаш свежия планински въздух, погледът шари по върхове и рътлини, а пътят ти се губи някъде горе, където върховете опират чела о небето. А после любимата тема — къде е по-красиво, кой къде е видял по-красиви пейзажи.

По пътя за Вежен биха минали още няколко пъти, без да се оплачат от умора. В околностите на хижа „Добрила" ахват пред поляните с карамфили. Хижа „Незабравка" е истинска незабравка.

Спират за отдих горе на върха. За отдих или по-скоро за поздрав на изгрева. Само оня, който е посрещал слънцето горе на планински връх и е видял лъчите му как целуват дърветата или погалват нежните стръкчета трева, намерили смелост да израснат на най-високото, само оня, който е вкусил от планински въздух в най-ранен летен час, би могъл да разбере насладата, която изпитват туристите.

После поседнат да похапнат на някоя полянка под вековен бук, където за отмора са сядали навярно хайдути и потомците им — партизаните. И мълчат унесени в размисли по геройчно минало, вслушали се в ромона на планинското извор че на крачка от тях, бързащо към равнината, жадна за хладината и поздрава на планината.

Красив и героичен Тетевенски Балкан, земя на Левски, Захари Стоянов и Бенковски, на Иван Туйков и Пенка Михайлова, изпълващ сърцата с възторг и любов към родината.

Днес са пак на път. Ръми дъжд. И пак е приятно, и още по-красиво дори. Та нали навремето този край удиви и Вазов, който каза, че е слисан от Тетевен, че не е видял по-вълшебен край от него...

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

„ЛИБЕРТИ" СИ СВИВА ОПАШКАТА...

(РЕПОРТАЖ ОТ ЩАБ-КВАРТИРАТА НА РАДИОСТАНЦИЯ „СВОБОДА")

ОТНАЧАЛО се опитах да позвъня там. Това не беше лека работа. От телефонни справки с удивление ме попитаха няколко пъти:

— Не сте ли сгрешили в названието? Радио „Либерти" в Мюнхен? У нас такова учреждение няма.

От моите кьолнски колеги аз все пак узнах телефона — 0811/44631.

Лостчето щраква. Посрещат ме с въпроса:

— Кой говори?

— Ваш слушател. Насреща ли е радио „Либерти" — „Свобода"?

— Да. Какво обичате?

— Бих искал да узная на какви вълни предавате вашите програми?

— Кой сте вие и откъде говорите?

— Повтарям, че съм ваш слушател. Говоря от Кьолн. Искам да узная вашите радиовълни.

— Не съм упълномощен да отговарям на тези въпроси. Съветникът по информацията в момента отсъствува. Оставете адреса и телефона си, ние ще ви позвъним — гласът на моя събеседник ставаше все по-раздразнен.

— Странно, че радиостанцията крие своите координати и иска да знае координатите на слушателите — и оставям слушалката...

„Само не вземайте със себе си фотоапарат. Могат да възникнат неприятности" — мрачно ме посъветва един познат журналист от Бон, когато узна, че се каня да посетя радиостанция „Свобода".

Сътрудниците на това учреждение, имащи всички основания да не привличат вниманието към себе си, сега действително нервничат. Не минава седмица, без в печата на ГФР и другите страни да не се появи статия за незаконната, провокационна дейност на американските радиоцентрове „Свобода" и „Свободна Европа" в Мюнхен. Основани там през годините на „студената война", те са се заели с шпионаж и идеологическа диверсия против Съветския съюз и социалистическите страни в Европа.

Разположили се в ГФР, както у дома си, янките тровят европейския ефир с клевети, вредят, както могат за европейското взаиморазбирателство.

АЗ ОТИДОХ в щаб-квартирата на „Свобода" без фотоапарат. Но охраната в приемната на улица „Арабелащрасе" № 18 не оцени моя жест и прегради пътя.

Няколко мига ние взаимно се изучаваме. Те са двама: 25-годишен мъжага и възрастен, набит тип с тежък поглед.

— Удостоверение! — процежда старшият през зъби.

Аз следя неговите реакции. Няколко секунди са достатъчни, за да прочете в журналистическата ми карта името, органа, в който работя, националността. Чувствувам как в този момент мускулите му трепнаха. Но той се овладява бързо...

На вратата на зданието има надпис: „Покажете си пропуска!". На руски, немски и английски език. Мълчаливи хора се спират до прозорчето, слагат в списъка своите номера и се подписват. Странно е да се виждат украински, руски фамилни имена — Симоненко, Сидорович и т. н., изписани с акуратен немски почерк.

— Кои са тези хора, работещи при вас? — запитах информационния съветник Роберт Редлих, към когото ме изпратиха след дълги телефонни преговори.

Невисокият човек с щръкнали бели коси, в кафяво сако се замисля за момент: струва ли си да се играе на криеница? Но, очевидно, решил, че е глупаво да се отричат всеизвестни неща, процежда:

— В общи линии, това са емигранти.

Американците не случайно са избрали Мюнхен за своите центрове на „психологическата война". В този град са основани около двеста емигрантски организации и разузнавателни служби. Власовци, националисти, убийци и предатели след войната са намерили закрила в ЦРУ. Сега те в надпревара се стараят да угаждат на своите стопани.

— При нас работят и немци, специалисти в областта на пропагандата — бързо говори Редлих. И веднага добавя: — В повечето случаи всички те са антикомунисти.

— Нима? — се удивлявам аз на неговата способност да говори със сериозен вид за банални неща. — Нима някой се съмнява, че ЦРУ ще вземе на работа хора с други възгледи?

— Каква връзка има тук ЦРУ? — мрачнее Редлих. — Ние към него нямаме никакво отношение. — И той започва да мънка нещо за частните организации и пожертвования.

— А какво да кажем тогава за американския сенатор Клифорд Кейс? — интересувам се аз. — Нима е сгрешил, когато заяви, че ежегодният бюджет на „Свобода" и „Свободна Европа" съставлява 34 милиона долара, от които 30 милиона постъпват от американските шпионски служби?

— Аз не се занимавам с финансови въпроси, за това има специален комитет — отговаря Редлих.

На стените висят новоотпечатани плакати, приканващи да се почетят Олимпийските игри в Мюнхен.

— Както виждате, ние вече активно се готвим! — загадъчно се усмихва Редлих. Като че ли не знае що за „подготовка" е това.

СЕДИМ с моя мюнхенски познат в кафе „Цум Дониза". Моят колега работи в местното радио и лично познава някои сътрудници от американските радиостанции.

— У нас много хора искат от правителството да забрани дейността на тези радиостанции, които се намират на наша територия, но по същество те действуват и против нас, против подобряването на нашите отношения със социалистическите страни.

Сега вече на всеки е известно, че двете радиостанции се намират под контрола на ЦРУ. Последните разобличения, които направи полският разузнавач Анджей Чехович, тук произведоха истинска сензация. Американското контраразузнаване ревеше и беснееше. А Чехович изнесе със себе си документи, доказващи пряката връзка на „Свободна Европа" с ЦРУ. Местните джеймсбондовци се умърлушиха. Маските им бяха смъкнати и сега трябва да търсят нов покрив над главата си. Правителството на САЩ сега предлага проект за пряко финансиране на двете радиостанции в рамките на държавния бюджет, а не чрез секретните канали на ЦРУ. За тази цел се предлага да се създаде държавна-частна компания и да се изпросят от конгреса 36 милиона долара.

Във Вашингтон са решили за пазене на приличие да се обяви смяна на фирмата. Оскандаленият сви опашка, обаче лаят както и преди пак ще продължива. Само че от нова колибка.

В. ЛОМЕЙКО
(кореспондент на АПН)

Да живее

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

открил пътя на социалистическото развитие в България!

Партийното, стопанското и комсомолското ръководство на

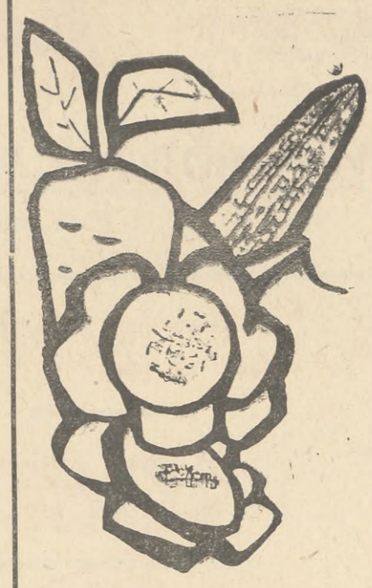
АГРАРНО-ПРОМИШЛЕНИЯ КОМПЛЕКС В С. ГЛАВИНИЦА

с радост поздравява ръководствата на кооперативните стопанства, кооператорите, механизаторите, специалистите и служителите по случай празника на свободата

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

Да пребъде делото на Девети септември!

ТКЗС „9-ТИ СЕПТЕМВРИ“ — кв. АЙДЕМИР

Стопанското, партийното, профсъюзното и комсомолското ръководство най-сърдечно поздравява всички свои трудолюбиви кооператорки и кооператори, всички механизатори, специалисти и служители с

двадесет и седем годишнината от социалистическата революция у нас

Нека все така успехите ни се множат, нека трудът ни и занапред бъде плодотворен, за да превърнем в дела историческите решения на Десетия конгрес на партията. А нашият кооператив, съименник на свободата, се нареди в челните редици на първенците!

ТКЗС — с. МАЛЪК ПРЕСЛАВЕЦ

Ръководствата в кооперативното стопанство благодарят за активното участие в труда на всички кооператори, механизатори, специалисти и служители в чест на

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

празника на нашата свобода!

Пожелават им нови трудови успехи и щастие в живота!

ТКЗС — с. СРАЦИМИР

С радост и задоволство партийното, стопанското и комсомолското ръководство в стопанството

ПОЗДРАВЯВА

трудещите се от района с настъпващия светъл празник на свободата

Девети септември

ТКЗС „ХРИСТО БОТЕВ“ В С. ИШИРКОВО

Да ви е честит всенародният празник на свободата

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ!

Като ви благодарим, скъпи другари, за все отдайния труд и постигнатите успехи, ние ви пожелаваме крепко здраве, много щастие и още много трудови завоевания. Нека и занапред вложим всичките си сили и умение, за да превърнем нашия добруджански край в цветуща градина.

ОТ ОБЩИНСКИЯ ПАРТИЕН КОМИТЕТ, УПРАВИТЕЛНИЯ СЪВЕТ НА ТКЗС, ПРОФСЪЮЗНОТО И КОМСОМОЛСКОТО РЪКОВОДСТВО

ТКЗС „ГЕОРГИ ДИМИТРОВ“ — с. НОВА ЧЕРНА

Общинският партиен комитет, управителният съвет на ТКЗС, общинският комитет на ДКМС и профсъюзното ръководство поздравяват най-сърдечно задружния и трудолюбив колектив на стопанството по случай

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

Желаем на вас, неуморни труженици от обширните поля и фермите, на всички специалисти и служители здраве, щастие и успех в борбата за получаване на повече и по-евтина селскостопанска продукция.

РЪКОВОДСТВАТА в кооперативното стопанство в

с. ГЛАВИНИЦА

най-сърдечно поздравяват трудещите се от района на ТКЗС с големия празник

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

На тях и на близките им пожелават здраве, бодрост и лично щастие!

ТРУДОВО-КООПЕРАТИВНО ЗЕМЕДЕЛСКО СТОПАНСТВО „ЛЕНИН“ — с. МЕЖДЕН

Ръководството на стопанството приветствува всички свои селскостопански труженици със

СВЕТЛИЯ ПРАЗНИК

като им пожелава много щастие, здраве на тях и техните семейства, много трудови успехи в изпълнението на селскостопанските задачи.

Да ви е честит празникът, скъпи другари!

ТРУДОВО-КООПЕРАТИВНО ЗЕМЕДЕЛСКО СТОПАНСТВО — с. ПАИСИЕВО

Честит

ПРАЗНИК НА СВОБОДАТА!

Общинският комитет на БКП, управителният съвет на ТКЗС, общинският комитет на ДКМС и профсъюзното ръководство поздравяват всички кооператори, механизатори, животновъди,

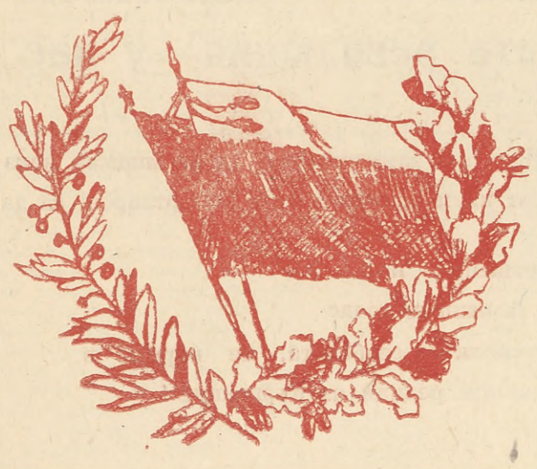
специалисти и служители в стопанството по случай двадесет и седем годишнината от социалистическата революция у нас, като им пожелават много щастие и нови завоевания по пътя на благоденствието.

ТКЗС – с. АЛФАТАР

Партийното, стопанското и комсомолското ръководство честити на всички кооператори, механизатори, специалисти и служители деня на свободата

9 септември

Пожелават им нови успехи в труда и в личния им живот!

ТКЗС „Димитър Благоев“ — с. Черполик

Управителният съвет на ТКЗС, общинският комитет на БКП, комсомолското и профсъюзно ръководства честитят на всички свои неуморни труженици от полята и фермите, на всички специалисти, механизатори, служители всенародния празник на свободата

Девети септември

Като ви благодарим за положения труд и постигнатите големи успехи в областта на тютюнопроизводството и животновъдството, ние ви призоваваме на още по — упорита работа, за да изведем нашия кооператив на челно мя за да изведем нашия кооператив на челно мя-

Приятно прекарване на празника, скъпи другари!

Аграрно-промишлен комплекс — Силистра

Стопанското, партийното, комсомолското и профсъюзното ръководство поздравяват с вели кия празник на свободата

Девети септември

всички кооператорки и кооператори, механиза тори, животновъди, специалисти и служители. Желаем на всички вас и вашите семейства лично щастие, здраве и много радост.

През годините на шестата петилетка пред нас стоят важни и отговорни задачи. Нека обединим нашите сили и с чест претворим в дела решенията на Десетия конгрес на партията. На упорит труд за още по-големи трудови успехи.

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК, СКЪПИ ДРУГАРИ!

ТКЗС „VII конгрес“ – с. Секулово

Общинският партиен комитет, общинският комитет на ДКМС и управителният съвет на ТКЗС най-сърдечно поздравяват със

светлия празник на свободата

всички свои кооператори, механизатори, специалисти и служители.

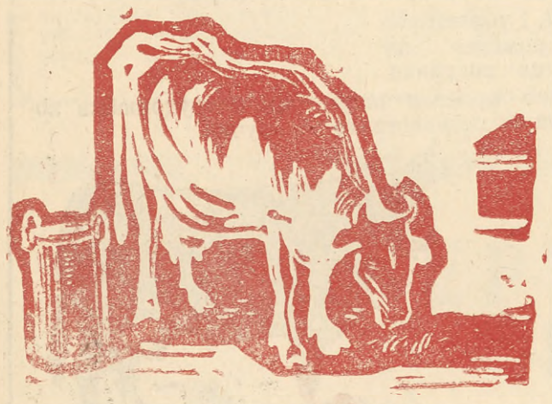

Пожелаваме ви, скъпи другари, много щастие, здраве и бодрост на вас и вашите семейства, и нови, още по-големи успехи в изпълнение на величествената програма, начертана от Десетия конгрес на БКП.

ТКЗС – с. БЕЛИЦА

Партийното, стопанското и комсомолското ръководство честитят на трудещите се най-сърдечно празника на свободата

9 септември

Пожелават им здраве, бодрост и нови успехи и постижения в труда и в живота.

Да живее Девети септември!

Деветосептемврийски привет, труженици на безсинорните блокове!

Партийното, административното, комсомолското и профсъюзното ръководство в

ДЗС „Янко Забунов“

ви желаят високи успехи в труда и личния ви живот по случай големия празник

Девети септември!

ТКЗС — с. СОКОЛ

Честит празник на свободата, драги кооператори, механизатори, специалисти и служители!

Ръководствата в района на кооперативното стопанство ви честитят светлата дата за нашия народ

Девети септември

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК!

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ВЕСТНИК „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА“ Е ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА ВЕСТНИК „СВЕТЛИНА“, ЗАПОЧНАЛ ДА ИЗЛИЗА НА 10 АВГУСТ 1934 ГОДИНА, И НА ВЕСТНИК „СВОБОДНА ДОБРУДЖА“, ОСНОВАН НА 18 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Год. XVI (XVII) брой 96 (1872) | Силистра, събота, 4 септември 1971 г. | Цена 2 стотинки

В ЧЕСТ НА ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ – ТРУД, ИНИЦИАТИВИ, ТВОРЧЕСТВО!

ДОСТОЙНИ ДЕЛА ЗА ПРАЗНИКА

БРОЕНИ ДНИ остават до вдъхновява колективите от с удвоена енергия за постигане пехи, за достойно посрещане Празника на свободата. Това промишлеността да се трудят на високи производствени ус на ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ.

МЗ „СТОМАНА“ — Силистра преизпълни производствената си програма за август, произвеж дайки машини за 573 000 лева. Ентусиазмът на колектива, неговата сплотеност и висока съзнателност доведоха до преизпълнение на плана за осемместечието. Произведена е надпланова продукция за 56 000 лева.

На първо място в предпразничното съревнование отново се наредиха леярите, преизпълнили августовската си производствена програма с 4 000 лева. За осемте месеца на годината те постигнаха надпланово производство на отливки за 30 000 лева.

Ст. КИРИЛОВ

* * *

Високи са постиженията и на колектива на „Електроснабдяване“ — Силистра, подал 300 000 киловатчаса повече електроенергия през август, с което е изпълнил месечния си план 101 на сто. За осемместечието на Силистра и окръга трябваше да се подаде 73 300 000 киловатчаса електроенергия, а фактически тази цифра е надвишена с 864 000 киловатчаса.

Стремежът на колектива е да преизпълни програмата си за деветмесечието и годината, с което да задоволи напълно нуждите на народното стопанство и населението от електроенергия.

В. ПЕТРОВА

* * *

Бригадите на СТРОИТЕЛНО УПРАВЛЕНИЕ — Силистра изпратиха осмия месец на годината с хубави успехи в стоителството. Високата отговорност при изпълнението на поставените задачи даде прекрасни резултати. Планът за осемместечието със собствени сили управлението преизпълни със 109.000 лева. Преизпълнение, и то значително, е постигнато и в строителните работи като главен изпълнител.

В съревнованието пред Девети септември особено се отличиха и се наредиха в редиците на първенците железарската бригада на Стоян Кондов, постигнала 234 на сто изпълнение на трудовите си норми, следвана от бригадите на Митко Недков — 196 на сто, Иван Драганов — 172 на сто, Николай Костадинов — 165 на сто, Владимир Добрев — 157 на сто и други.

Строителите обръщат особено внимание на качественото изпълнение на отделните видове дейности и се стремят да спазват пусковите срокове на обектите. Тяхното обещание е да преизпълнят предсрочно годишната си строителна програма, с което ще докажат, че изпълняват достойно решенията на Десетия конгрес на БКП.

Др. ИВАНОВ

* * *

Многобройният колектив на „Здрава храна“ — Силистра също се поздрави със забележителни постижения за осемместечието. Той постигна преизпълнение на плана си със 108 000 лева, което представлява реализация от 102.6 на сто. В сравнение със същия период на миналата година е осъществен ръст 110 на сто — нещо, което говори за значителни успехи в дейността на предприятието.

В съревнованието между отделните хранителни заведения на първо място в предпразничните дни се нареди колективът на ресторант „Златна Добруджа“, реализирал 16 000 лева над плана, следван от ресторант „Албена“ — 10 000 лева надпланово. Високи са успехите на сладкарница „Москва“ — 116 на сто изпълнение, сладкарница „Ягода“ — 109,3 на сто и закусвалня „Здравец“ — 115 на сто.

М. ТОДОРОВ

За механизаторите от ТКЗС — с. Сокол дните сега са изпълнени с много труд. Едва притихнал грохотът на тракторите в площите за дълбока оран, с нова сила прозвучава той в бло ковете, определени за засяване на есенните култури. Механизаторите от това стопанство с умение и майсторство извършиха фигурната оран. Те няма да се посрамят в изпълнението и на тази задача.
Един от най-добрите е комунистът Наджи Алидов Ниазиев.
Снимка: Добри ИОРДАНОВ

Радостни рапорти от Тутракан

В ДНИТЕ пред Празника на свободата големи успехи в своята дейност постигнаха редица тутракански предприятия.

ДСП „ВИНПРОМ“ отново се поздрави с хубава трудова победа — планът за осемместечието е изпълнен 121 на сто, и са реализирани надпланово повече от 18 000 лева. Планът по стокооборота в търговията на едро е изпълнен 118 на сто. Предприятието изпълни договорните си задължения, като изнесе за Чехословакия, ГДР и Австрия 416 000 литра обикновени, сухи вина и 330 000 литра ликьорни вина за Съветския съюз.

Първенци в предпразничната надпревара са Васил Георгиев, Димитър Тошев, Неделчо Димитров, Гецо Стефанов, Ангели на Змеева, Яна Бежева, Александрина Танчева и Марийка Танчева от бутилковото отделение, а в производствената база се отличиха Кирил Ботев, Иван Танчев, Димитър Змеев, Фарадин Узун, Борис Матакиев, Димитър Узунов и др.

* * *

ПРИСТАНИЩНИТЕ РАБОТНИЦИ от града в отговор на 15-те столични предприятия поеха обещание да изпълнят предсрочно в чест на Празника на свободата и плана за деветте месеца. Равносметката в края на август показа, че програмата отново е преизпълнена с 8 000 физически тона.

— Дните до Девети септември сме обявили за ударни — каза Йордан Генов, началник на пристанище Тутракан — и ще направим всичко възможно да изпълним плана за деветмесечието, като обработим заплануваните 103 000 физически тона товари.

На челно място в съревнованието са Иван Иванов, Марин Маджаров, Петър Димитров, Осман Мутишев и Игнат Йорданов, които заслужено бяха обявени за ударници за Празника.

Преизпълниха плана си и работниците от „ТОПЛИВО“. Осъществени са основните колективни поръчки на най-големите предприятия в града — ЗГУ „Терма“, промкомбината, фабрика „Славянка“ и др. С добра организация и старание в работата си се отличават работници те Иван Мораров, Дионисий Василев, Надя Стелиянова и много други.

Викентий ДУКАНОВ

* * *

В навечерието на Празника на свободата една след друга се редят трудовите победи в АГРАРНО-ПРОМИШЛЕНИЯ КОМПЛЕКС — ТУТРАКАН. Кооператорите от ТКЗС в с. Царевдол в продължение на един месец почистиха и подготвиха 1 400 тона пшеница и 100 тона ечемик, необходими за есенната сеитба. Тази година за първи път почистването на семената в това стопанство се концентрира само на една зърноплощадка. Ръководството на кооператива отчете, че с. Царевдол е най-удобно за тази цел и оборудва площадката с четири семечистачни машини. Кооператорите работеха на две смени, всяка от по четирима души. Досега почистването на семената се считаше мъжка работа, но тази година предимство имат жените. Затова и хубавите думи за успехите на седемте кооператорки Неда Атанасова, Яна Михайлова, Стояна Денева, Мария Петрова, Мита Петрова, Йовка Радева и Гина Русева бяха много. Двете смени редовно изпълняваха и преизпълняваха графика, като вместо 12 тона почистваха за денонощие 14-15 тона. При това изпратените за окачествяване 30 проби показаха първа класа. Ръководството награди първенците за постигнатите успехи.

Живко ТРУШЕВ

С високи успехи в тютюнопроизводството

И в рамките на аграрно-промишлените комплекси за най-важната техническа култура — тютюна — се отделя особено внимание. Безброй са грижите, които съпътствуват отглеждането му, като се започне от производството на разсад и се стигне до бране, низане, сушене и накрая — денкирането. Досегашната практика красноречиво показва, че само когато има благоприятно съчетание на количество и качество, изкупната цена и окончателните доходи от тютюна са наистина големи.

Не забравят тази максима и в аграрно-промишления комплекс в Алфатар, който включва землищата на кооперативни стопанства с вече твърдо установени положителни традиции в отглеждането на тютюна. Сега комплексът в Алфатар има осигурени повече от 2 192 000 низи, количество, което при правилно прилагане технологията на сушене може да обезпечи солидни постъпления в кооперативните каси.

През настоящата година кооперативите от комплекса в Алфатар отглеждат тютюн на близо 10 000 декара площ, като са приели да получат планов добив 150 кг на декар. Особено красноречиви са успехите на тютюнопроизводителите от звената и бригадите на кооперативното стопанство в с. Голеш, където от 800 декара досега са набрани над 96 тона тютюн или по 120 кг на декар, а септември е също активен сезон за бране на тютюневи листа.

Налице са хубави постижения в тютюнопроизводството и в бригадата в с. Бистра, където функционира крупна сушилня с годишен капацитет от около 100 тона сушен тютюн.

Като се говори за успехите на аграрно-промишления комплекс в Алфатар, не бива да се забравя, че дял за това има и работата на специалистите по отношение на сортовете. За да се гарантират при всякакви климатични условия добри доходи, в кооперативите са застъпени по няколко сорта тютюн. Броят на тези сортове в агрокомплекса е осем, между които особени надежди се възлагат на „Трапезунд по Крумовград“, „Остролист“, „Трапезунд“, „Хибрид — 98“ и др.

На фона на тези положителни успехи на полевъдите от комплекса в Алфатар напоследък се наблюдава и една не особено положителна тенденция. Тъй като тютюнът е даден на семеен акорд, наблюдава се стремеж да се бере колкото се може повече тютюн от декар, като не се оставят и онези върхни листа, които, погледнато през изсушенията на изкупването, нямат особена стойност и даже може да понижат качеството на остналото количество набран тютюн. Сега ръководството на комплекса следи в сушилните и складовете да попада само първокласен тютюн, който ще осигури висока средноизкупна цена на цялата продукция.

Р. МИХАЙЛОВ

Съобщение

Окръжната държавна инспекция по труда и отдел „Народна просвета“ — гр. Силистра организират среща със студентите от висшите учебни заведения, които желаят да получават стипендии за учебната 1971/72 година от предприятията на окръга и по линия на ОНС — Силистра.

Срещата ще се състои на 7. IX. 1971 година в салона на ОНС от 17 часа, на която ще бъдат разяснени условията за получаване на стипендии.

За да ражда земята повече

Отдалеч се чува грохотът на тракторите, които извършват предсеитбена оран в местността „Ръкавите“ край с. Черковна. Тук работи бригадата за промишлено производство на зърно — Дулово. Седем дизела и три беларуса денонощно порят земята. Механизаторите работят на три смени. Ръководителят на бригадата Ахмед Мехмедов всеки ден проверява извършената работа от трактористите и в зависимост от качеството ѝ нанася оценки в паспортите им.

— Общо взето механизаторите работят добре — споделя той. — Повечето от тях получават много добри и добри оценки. Отлично работят Наим Куртиев, Халил Хакчов и други. Те винаги служат за пример на другарите си.

Преди дъждовете оранта се извършваше по-трудно. Земята се къртеше на големи буци. Но всички тези площи са обработени с фрези и са доведени в добро състояние за сеитба. Сега земята е влажна. Това много улеснява работата на механизаторите. Те редовно преизпълняват трудовите си норми. Досега са изорани над 3 000 дка. Селскостопанските труженици от дългогодишен опит знаят, че земята колкото по-добре се обработва, толкова повече ражда. Затова дуловчани подравняват с люцилници изораните блокове.

Зия ИСМАИЛОВ

СЪВЕЩАНИЕ ЗА ЗАЩИТА НА ПРИРОДАТА

По инициатива на Общонародния комитет за защита на природата и Министерството на горите и опазване на природната среда комисия от специалисти и общественици в продължение на няколко дни направи оглед на цялото българско дунавско крайбрежие. Тя ще излезе с доклад пред нашето правителство за необходимите мерки за укрепване на дунавския бряг от ерозията и опазване водите от замърсяване.

В заключителния етап на комисията взе участие и силистренският окръжен комитет за защита на природата.

На вчерашното заседание, състояло се в Силистра, се обсъдиха наблюденията и изводите на комисията за участъка на дунавското крайбрежие на Силистрен ски окръг.

В съвещанието взеха участие зам.-председателят на Националния комитет на Отечествения фронт и председател на комисията Николай Георгиев, кандидат-член на бюрото на ОК на БКП и председател на ОК на Отечествения фронт Дянка Велева, зам.-председателят на ОНС Тодор Димитров и др.

Инженер Н. Баръмов от „Водпроект“ — София информира присъствуващите на съвещанието за цялостната работа на комисията и предстоящите близки задачи по укрепването на родния бряг против ерозията на дунавските води, за необходимите мерки против замърсяването им от промишлените предприятия, за отводняването на защитените с диги низини, за защита от наводнение на крайдунавските селища. Докладчикът подчерта, че промишлените предприятия, ползуващи в своята технология дунавски води, трябва да ги връщат обратно филтрирани, в такова състояние, в каквото са ги почерпили от международната река. Иначе се нанася голяма вреда на рибното стопанство и може да се стигне до непригодност на водите дори за напояване.

С особена загриженост бе поставен и въпросът за приемане на ефективни мерки за опресняване водите на Сребърското езеро, както и въпросът за правилното му стопанисване от Българската академия на науките, а също така за по-ефективно отводняване на Гарвано-Попинската низина, за срочната защита на ветренската помпена станция.

Комисията информира присъствуващите на съвещанието, че е изработена програма за цялостното укрепване на българския бряг на р. Дунав, възлизаща на 320 милиона лева. Но през първия етап се усвояват 49 милиона лева за защита на населените места от наводнение и укрепване на брега на най-необходимите места. В тази програма-минимум ще влезе и повдигането уровена на край дунавските диги с около 0.45 метра.

Михаил ТОМОВ

Социалистическа интеграция

На 29 юли в румънската столица Букурещ бе подписан един документ от голямо значение. Той представлява дългосрочна икономическа програма за интеграция на социалистическите държави, които участвуват в Съвета за икономическа взаимопомощ: Съветския съюз, България, Румъния, Унгария, Чехословакия, ГДР, Полша и Монголската народна република. Програмата е един обемист документ, с повече от 25 хиляди думи. Той урежда в подробности как ще се оформят вътрешните отношения в икономическата област между тези страни през следващите 20 години.

Програмата не представлява някаква изненада. Още от съгласуването на новите петгодишни планове на европейските социалистически страни и сроковете, за които се говори в тях, можеше да се направи извод, че се отива към една разширена интеграция в икономическата област. Тези конгреси на комунистически партии бяха проведени в края на миналата година и в началото на 1971 г. Очакванията сега се сбъдват. 17-те глави в документа дават вече представа за широтата на програмата и за нейната задълбоченост. И така:

В увода на програмата се дава характеристика на постигнатите резултати, на основните принципи, на главните цели, пътища и средства за задълбочаване на икономическото и научно-техническо сътрудничество, както и на развитието на социалистическата интеграция при държавите-членки на СИВ. В програмата виждаме раздел за постепенното взаимно приближаване и изравняване на равнището на развитие у отделните държави-членки, виждаме и уреждане на взаимните консултации по основните въпроси на икономическата политика, сътрудничество в областта на науката и техниката. По-нататък в програмата са изразени началата на сътрудничество в областта на външната търговия, включително и въпроси за образуване на цените и усъвършенстване на валутните и финансови отношения между участниците в интеграцията. Букурещката програма дава подробни сведения за главните насоки и първостепенни задачи за развитието на индустрията, за стадиите на развитие на транспорта и за специалното клаузите, които ще наложат в бъдеще отпечатък върху международните икономически връзки. На първо място стои споразумението за конвертируема валута в групата на СИВ и на второ място идват положенията относно стремежа за изравняване на стандарта в присъединените към СИВ държави. Конвертируемата, т. е. разменима валута, в групата на СИВ се базира на рублата и златото. Това означава конвертируемост на валути. Но не само това, в програмата от 29 юли на СИВ виждаме, че общата източноевропейска валута, базирана върху рублата, в ограничени размери постепенно ще може да се разменя с валути на капиталистическите страни — ако не на всички, то на част от тях. Ако това тълкуване е правилно, това ще означава същественото улеснение за търговските връзки, например между Швеция и европейските социалистически страни.

Букурещката програма съдържа клауза за изравняване на икономическото равнище на страните от СИВ. Източноевропейските страни бяха в миналото съвсем различни що се касае до индустриализацията. Такова бе положението в края на последната война, когато народите на тези страни влязоха в социалистическата общност. Чехословакия тогава принадлежеше към високо индустриализираните страни в световен размер, но Полша и България, примерно, бяха измежду изостаналите. Интересно е какво ще бъде разрешението на тези въпроси в бъдеще. Програмата от Букурещ и нейните създатели сигурно са разгледали проблемите широко и една Швеция има всичкото основание да следи отблизо тези проблеми, тъй като нашата страна е силно зависима от външната си търговия. Още отсега обаче трябва да заявим, че за да не се направят пропуски и за да не останем настрана, ние незабавно трябва да пристъпим към установяването на редовни дипломатически отношения с Германската демократична република.

(Из шведския печат)
(Със съкращение)

Общинският партиен комитет и управителният съвет на

трудово-кооперативното земеделско стопанство в Сребърна ЧЕСТИТЯТ

деветосептемврийския празник

на всички кооператори!

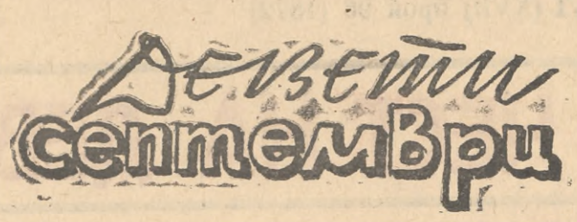
Нека през годината, когато отбелязваме 27-ГОДИШНИ НАТА НА СВОБОДАТА И 25-ГОДИШНИНАТА НА ТКЗС В СЕЛОТО, да завоюваме постижения, които да бъдат достойни за грандиозните предначертания на Десетия конгрес на БКП!

ДА ИЗПРАТИМ ПЪРВАТА ГОДИНА ОТ ШЕСТАТА ПЕТИЛЕТКА С ВИСОКИ ТРУДОВИ УСПЕХИ В РАЗВИТИЕТО НА КООПЕРАТИВНОТО СТОПАНСТВО, В ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ВСИЧКИ ОБЕЩАНИЯ!

СД „Водоснабдяване и канализация" – Силистра

Ръководството на предприятието най-възторжено приветствува всички водомайстори, помпиери, служители и клиенти с

Деня на свободата —

като им пожелава много здраве, бодрост и щастие в личния и обществен живот.

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК, ДРУГАРИ!

Трудово-кооперативно земеделско стопанство — с. Средище

По случай ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ — ДЕНЯ НА СВОБОДАТА

партийното, административното и комсомолското ръководства на стопанството поздравяват всички свои кооператори, механизатори и специалисти и им пожелават здраве, дълъг живот, лично щастие на тях и семействата им и още по-големи успехи в изпълнението задачите на първата година от шестата петилетка.

ВЕСЕЛО ЧЕСТВУВАНЕ НА ПРАЗНИКА!

Ръководството на

ТПК „ДУНАВ" – Силистра

поздравява горещо сплотения си, трудолюбив колектив и многобройните клиенти на кооперацията със

СВЕТЛИЯ ПРАЗНИК НА СВОБОДАТА —

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

По случай 27-годишнината от ПОБЕДАТА НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКАТА РЕВОЛЮЦИЯ В БЪЛГАРИЯ желаем на всички здраве, успехи и неотслабващ ентусиазъм в изпълнението на производствените задачи.

ВЕСЕЛО ЧЕСТВУВАНЕ НА ПРАЗНИКА!

Партийното, административното и комсомолското ръководства на

Държавно промишлено предприятие „МЕТАЛИК" — Дулово

поздравяват трудовия колектив на предприятието по случай ДЕНЯ НА СВОБОДАТА

Девети * * * СЕПТЕМВРИ

и пожелават на работниците, техниците, служителите и техните семейства лично щастие, здраве и нови трудови успехи при осъществяване решенията на историческия Десети конгрес на славната Българска комунистическа партия.

Нека да ни е честит празникът на свободата, драги другари!

Партийното, административното и комсомолското ръководства на

ТПК „Девети септември"

ОТПРАВЯТ

пламенен деветосептемврийски привет

към всички свои работници, служители и клиенти, като им пожелават много радост и лично щастие, много успехи на трудовия фронт през годините на шестата петилетка.

Нека ПРАЗНИКЪТ НА СВОБОДАТА бъде винаги животворното слънце във всички техни дела.

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК!

Пламенни деветосептемврийски поздрави,

драги работници, служители и клиенти на

промкомбинат „Дръстър" — Силистра

Повишаване качеството на услугите и културното обслужване на населението — ето средствата, с които ние доставяме радост на хората.

В ЧЕСТ НА СЛАВНИЯ НАРОДЕН ПРАЗНИК, в чест на всички свободни години, които ни очакват, нека с цялото си сърце се стремим към нови успехи в труда и личния живот.

ОТ ПАРТИЙНОТО И АДМИНИСТРАТИВНО РЪКОВОДСТВО.

Партийното и стопанско ръководство на

ДПП „Електрометал" — Силистра

честити на всички работници и клиенти СВЕТЛИЯ ПРАЗНИК НА СВОБОДАТА

Девети септември

и им пожелава нови трудови успехи, щастие и радост в личния живот.

ВЕСЕЛО ПРЕКАРВАНЕ НА ПРАЗНИКА!

Държавно земеделско стопанство — с. Окорш

Партийното, административното и комсомолското ръководства на стопанството поздравяват своите работници и служители по случай

Девети септември — ДЕНЯ НА СВОБОДАТА

като им пожелават здраве, бодрост и дълъг живот на тях и семействата им и още по-големи успехи при изпълнението на програмата на шестата петилетка.

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК, ДРАГИ ДРУГАРИ И ДРУГАРКИ!

ЗАВОД „ОРГТЕХНИКА" – СИЛИСТРА

Административното, партийното, профсъюзното и комсомолското ръководства на завода честитят

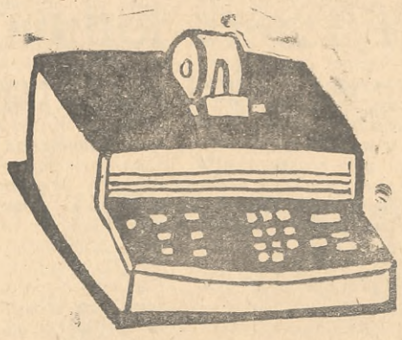
светлия празник на свободата –

Девети * * * СЕПТЕМВРИ

на своите работници, специалисти, рационализатори и служители.

Драги другари, от сърце ви желаем много здраве, щастлив живот и безбройни успехи през шестата петилетка.

Изказваме ви сърдечна благодарност за положения усърден труд в изпълнение на поставените от партията задачи, за постоянното развитие на завода и укрепване на неговия производствен авторитет.

НЕКА ПОСРЕЩНЕМ СЕДЕМГОДИШНИЯ ЮБИЛЕЙ НА „ОРГТЕХНИКА" С НОВИ, ОЩЕ ПО-ГОЛЕМИ ДОСТИЖЕНИЯ В ОВЛАДЯВАНЕ НА СЛОЖНАТА ТЕХНИКА ЗА ПРОСЛАВА НА ПРОМИШЛЕНОСТТА В ОКРЪГА.

ДА Е ЧЕСТИТ ПРАЗНИКЪТ НА ВСИЧКИ!

КК „Нектар" — Силистра

СЪРДЕЧНИ ПРИВЕТИ ПО СЛУЧАЙ

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

— ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА

изпращат до всички свои работници, специалисти, служители, клиенти и кооператори-производители на плодове и зеленчуци от окръга партийното, административното, профсъюзното и комсомолското ръководства на предприятието.

Желаем здраве, бодрост и упоритост в изпълнението на величествените задачи за процъфтяването на социалистическата ни родина.

НЕКА УСПЕХИТЕ БЪДАТ ПОСТОЯНЕН СПЪТНИК В ЛИЧНИЯ И ОБЩЕСТВЕН ЖИВОТ НА ВСИЧКИ.

ВЕСЕЛО ПРЕКАРВАНЕ НА ПРАЗНИКА!

Съветът на секретарите на партийните комитети, управителният съвет, комсомолското и профсъюзното ръководство на

аграрно-промишлен комплекс „Дунав" — Тутракан

изпращат

ПЛАМЕННИ ДЕВЕТОСЕПТЕМВРИЙСКИ ПРИВЕТИ

на всички трудови колективи, които изпълняват с чест решенията на партията за по-нататъшна концентрация и развитие на селското стопанство върху промишлена основа, за благоденствието на селскостопанските труженици.

ДА ВИ Е ЧЕСТИТ, ДРУГАРИ, СЛАВНИЯТ ПРАЗНИК НА СВОБОДАТА ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ!

ПАРТИЙНОТО, АДМИНИСТРАТИВНОТО, ПРОФСЪЮЗНОТО И КОМСОМОЛСКОТО РЪКОВОДСТВА НА ПРЕДПРИЯТИЕТО ОТПРАВЯТ

пламенни деветосептемврийски привети

на целия свой колектив и многобройните си клиенти по случай

двадесет и седмата годишнина на социалистическата революция в нашата страна

През празничните дни многобройните ни клиенти и гости от окръга и страната могат да прекарат приятни часове в заведенията на „ЗДРАВА ХРАНА" при уютна обстановка и културно обслужване.

ПРИЯТНО ПРЕКАРВАНЕ НА ПРАЗНИКА!

Аграрно-промишлен комплекс – с. Алфатар

Партийното и стопанското ръководство поздравяват всички кооператори и специалисти от стопанствата на комплекса, като им честитят

Деветосептемврийския празник

С ПОЖЕЛАНИЯ ЗА НОВИ ПОСТИЖЕНИЯ.

Нека бъде плодоносна първата година от шестата петилетка!

НЕКА ВИ ОКРИЛЯТ В БОРБАТА ЗА НОВИ УСПЕХИ РЕШЕНИЯТА НА ДЕСЕТИЯ КОНГРЕС!

Бъдете неуморни творци във вашата съзидателна работа в претворяването на дело грандиозните предначертания на нашата партия.

Административното, партийното, профсъюзното и комсомолското ръководства на

млекоцентрала „Сердика" — Силистра

поздравяват най-сърдечно с

Девети септември празника на свободата

всички млекопроизводители от кооперативните стопанства в окръга, своите работници, служители и многобройни клиенти, като им пожелават крепко здраве, щастие, и успехи в личния и обществен живот.

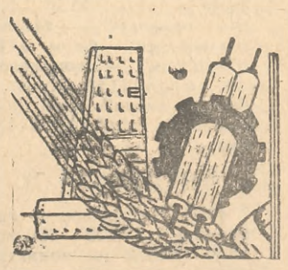
НЕКА БЪДАТ ПЛОДОНОСНИ УСИЛИЯТА НИ В ОСЪЩЕСТВЯВАНЕТО НА ГРАНДИОЗНАТА ПРОГРАМА ЗА ПО-БЪРЗО И ИНТЕНЗИВНО РАЗВИТИЕ НА НАШАТА СТРАНА ПРЕЗ ШЕСТАТА ПЕТИЛЕТКА.

ПРИЯТНО ПОСРЕЩАНЕ НА СВЕТЛИЯ ПРАЗНИК!

Честит празник на свободата!

ОБЩИНСКИЯТ ПАРТИЕН КОМИТЕТ И УПРАВИТЕЛНИЯТ СЪВЕТ НА СТОПАНСТВОТО В СИТОВО ПОЗДРАВЯВАТ ПЪРВЕНЦИТЕ В ПРОИЗВОДСТВОТО, ДОПРИНЕСЛИ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ГОЛЕМИТЕ ПРОИЗВОДСТВЕНИ ЗАДАЧИ!

НЕКА ДЕВЕТОСЕПТЕМВРИЙСКИЯТ ПРАЗНИК БЪДЕ ЕДИН РАДОСТЕН ОТЧЕТ ЗА ВСИЧКИ КООПЕРАТОРИ, МЕХАНИЗАТОРИ И ЖИВОТНОВЪДИ В ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ПОЕТИТЕ ОБЕЩАНИЯ!

ДА НЕ СТИХВАТ ХОРАТА И ПЕСНИТЕ, ДА НЕ СТИХВА ВЕСЕЛИЕТО ВИ, СВОБОДНИ ТРУДОВИ ХОРА!

ДА Е ЧЕСТИТ ПРАЗНИКЪТ НА ВСИЧКИ!

ПК „Строителни изделия" — Силистра

Честит празник на всички!

Партийното, административното, профсъюзното и комсомолското ръководства благодарят сърдечно на всички свои работници, служители, техници и механизатори за всеотдайния им труд за постигане на по-големи успехи в социалистическото съревнование

в чест на 27-годишнината от победата на

9 Септември

Нека се множат трудовите ни постижения през шестата петилетка.

ЩАСТЛИВ ДА БЪДЕ ПРАЗНИКЪТ СЪС ЗНАМЕНА РАЗВЕТИ И ВЕЧНО ДА СИЯЙ НАД НАС ДЕНЯТ ДЕВЕТИ!

В широкия кръг от интереси...

НА РАБОТАТА с младежта, на грижите, с които тя се заобикаля, през последните години вече се гледа като на изключително важен фокус, където се пресичат толкова много въпроси от първостепенна важност. И преди всичко това е една грижа за утрешния ден на България, окрилящ ни със своите перспективи, приковаващ погледа с безброй проблеми — сложни и от най-различно естество. И преди всичко това е една традиция — от векове и десетилетия българинът, партията на българските комунисти с изпитана от времето прозорливост са гледали на младото поколение и са трасирали онези пътища, които ще го обогатят с повече плодове, ще повишат неговото самочувствие с градивно отношение към практическите проблеми на деня, на времето. Разбира се, нашата младеж носи у себе си много от революционните традиции на миналото, потвърждава го по строителните обекти, в класните стаи, в научните институти. Ние нямаме никакво право за недоверие към нея, за съмнения в нейната всеотдайност към делото на партията.

Всички тези въпроси биха могли също да се разглеждат в най-различни аспекти и оптимистичните изводи ще дойдат съвсем логично. Сега става въпрос за онези пунктове, където насоките на идейно-естетическата работа биха могли да бъдат по-ефективни, за да изпитваме радостта от по-добри резултати.

Напълно естествено е при младото поколение периметърът от интереси да бъде най-широк. То винаги е носило със себе си тази прекрасна черта. Ние сме свидетели как от училищната скамейка още юношите и девойките проявяват предпочитания към една или друга област на човешкото знание и практика: едни заобикват техниката с нейното непрекъснато попълнение от новости, други се привързват към изкуствата, трети — към спорта. Но доколко проучваме предпочитанията на младите, поставяме ли си за цел да изясним всичко около тях с необходимата задълбоченост, за да им отговорим най-конкретно и своевременно.

Тези мисли са породени от редица наблюдения, на които се натъкваме всички ние. Още пред очите ни е случаят с известния полски оркестър в силистренския ресторант „Златна Добруджа". Всяка вечер през изтичащия месец той събираше десетки младежи на площадката около него, пък и извън нея. Едва ли някой би искал да оспори желанието на младите да танцуват, едва ли може в тяхното желание да се вижда нещо отрицателно, макар че се изпълняваха модерни ритми и мелодии. Но все пак обидно е някак си, когато наблюдаваме препълнена площадка, постоянния кордон от „зрители". Сякаш в Силистра за пръв път прозвучава оркестър, сякаш тези мелодии не са ни вече познати от радиото!... И веднага идва въпросът: доколко в този почти петдесетхиляден град се прави за осмисляне на свободното време на комсомолците, каква музика им се поднася, защото можем да кажем, че тук също могат да се изградят не лоши оркестри. И дали някой си е поставял за цел да проучи всички тези интереси, за да бъдат задоволени, канализирани. Не е ли уместно да се направи една анкета с определен брой дружества, да се обобщят резултатите и да се имат на разположение изводи, които могат да бъдат прекрасни помощници в работата на различните комсомолски организации.

Конкретният подход ще бъде необходим и в редица други случаи, подобни на този. През проведените празници на художествената самодейност можеше да се наблюдава едно отрадно явление — някои състави имаха свежо, младо попълнение. Наистина, че те не бяха толкова много (Сито во, Тутракан, Нова Черна). Но този факт, не толкова случаен, от ново навежда на изводи. Сега е времето, когато се изграждат перспективните планове за количеството и характера на самодейните колективи, умува се за техния облик. И не е ли необходимо да се проучи към какво в самодейността в различните селища младежта обръща поглед и съобразно възможностите да се комплектуват колективите. То зи въпрос не е никак маловажен — особено що се отнася до селата в окръга. От неговото разрешаване на практика зависят постиженията на художествената самодейност и доколко тя ще оправдава своето предназначение.

Ще си позволим една съпоставка: защо никога не можем да наблюдаваме препълнен изложбен салон или книжарница в Силистра, когато е открита поредна изложба, когато е пристигнала нова нашумяла книга, така, както е край танцовата площадка в ресторанта! Аналогията може да породи иронични усмивки. И въпреки това нима можем да се съгласим, че интересите на много голяма част от нашата младеж се фокусират само в естрадната музика!... Ако е така, съгласете се, че явлението не е толкова радостно. Ако не е така, къде другаде така изявено бихме могли да търсим, отразени като в огледало, предпочитанията на младото поколение към една друга област на културата, изкуството, за бавата.

Много от въпросите с младежта опират до редица трудности — недостатъчна материална база, малък брой добре подготвени кадри и т. н. Някои от проблемите търпят непрекъснато изменение по една или друга причина — тогава твърде трудно се долавят и проучват. Всичко това не може да се игнорира. И все пак време е да се намеси по-гъвкавият подход, по-бързата реакция, да се търси мястото на научната преценка. Би могло в този ред на мисли да се изредят още много впечатления. Хубаво би било, ако те станат обект на интерес от страна на комсомолски работници, на самите комсомолци. И ние очакваме техните становища, техните мнения.

С. ХРИСТОВ

Незабравима среща с граничарите

Силистренски окръг преди няколко години пое шефство над граничното поделение 10 280 в Бургаски окръг. По случай двадесет и пет годишнината от създаването на граничните войски една група работници от окръжния комитет на партията и окръжния комитет на комсомола преди няколко дни гостуваха на поделението. Те посетиха заставите на южната ни граница, където служат много младежи и от Силистренски окръг. Гостите бяха сърдечно посрещнати от бойците и командирите. Те присъствуваха и на тържествените събрания, проведени в заставите по случай юбилейната годишнина на граничните войски.

Другарят Борис Бобчев от окръжния комитет на партията в Силистра поднесе приветствие пред бойците и командирите от застава „Снайпер" от името на трудещите се от Силистренски окръг. Той им говори за постигнатите успехи на нашия окръг и ги запозна с развитието му през шестата петилетка. При срещата си с граничарите той изнесе беседа и по някои политически въпроси, заинтересува се от войниците от нашия окръг, след отбиването на военната служба къде ще работят и пр. На юбилейното тържество тук присъствуваха и двадесет и пет младежи и девойки от завод „Оргтехника". Тържеството завърши с младежко увеселение.

А в застава „Броневик", където Кольо Върбев от ОК на БКП запозна граничарите с успехите на нашия окръг, скоро гост бе една група младежи от ТКЗС — Главиница. Тук бяха поканени и бивши войници, служили в това поделение и са се уволнили от казармата през минала та година. Те разказаха на войниците незабравими спомени от своя живот като граничари. Споделиха, че да служиш на границата никак не е лесно, но благородна е тяхната задача. От своя страна пък войниците ги уверяха, че ще следват техния пример, че ще служат вярно и предано на милото ни отечество, никога няма да допуснат да стъпи вражески крак в него. Ако се наложи при изпълнение на служебния си дълг в името на народа и родината, ще отдадат най-скъпото — живота си.

При голяма топлота и дружеска атмосфера преминаха срещите и в останалите три застави. Това спомогна за още повече укрепване на приятелските връзки на граничарите от поделение 10 280 с нашия окръг. На застава „Старо Резово" Георги Михайлов от ОК на БКП пред граничарите прожектира филм за перлата на дунавския бряг — Силистра. Бойците и командирите останаха много доволни от състоялите се срещи. Те разказаха на гостите много интересни случки от граничарския живот.

В своята двадесет и пет годишна история граничните войски от поделението са обезвредили много бандитски групи, задържали са нарушителите на границата. В бойната летопис на граничните войски са записани много примери на висок патриотизъм, на мъжество и саможертва в името на социалистическата ни родина. Много са случаите, когато един-двама граничари са влизали в бой с многобройни въоръжени бандити. Но те винаги показвали висок боеви дух и самообладание. Границата обезсмърти имената на много младежи. Те завинаги останаха млади. Техният героизъм винаги ще служи за пример на младите пазители на родната земя. Сега бойците се вдъхновяват от техния героичен подвиг. Много са имената на тези, които са хванали по повече от пет нарушители на границата. Сред тях има много бойци и от нашия окръг. Граничарите винаги свято изпълняват заветите на Георги Димитров: „Така да се пазят нашите граници, че никой външен враг да не смее да се доближи до нашата хубава земя, никой народен враг от вътрешността да не може да премине граничната бразда и безмилостно да бъде унищожена всяка появила се банда, диверсанти, шпиони и предатели".

В деня на своята двадесет и пет годишнина граничните войски от поделението високо заявиха, че ще отдадат всички сили, знания и умения за изпълнение на отговорните задачи, поставени от партията — да осигурят надеждна охрана на държавната граница на Народна република България.

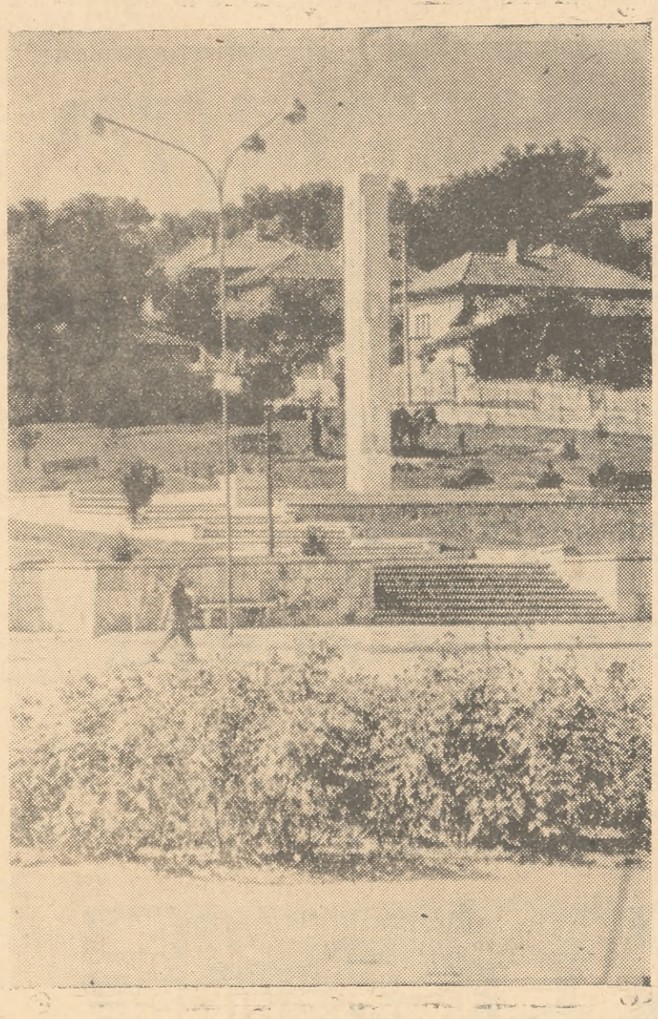
Зия СЕЛЯМЕДОВ

Песни за изгрева

Името на Иванко Николов не е неизвестно на българските читатели. Те са го срещали и по вестниците, и по списанията, чували са го по радиото — ту като поет, ту като журналист. Име под сурдинка, бих казал тихо, непретенциозно, скромно дотолкова, че човек, като прочете нещо повече за него, каквото е първата му книга „Хората, които будят слънцето", се пита: защо е нарекъл писаното в нея хроники? Литературното кокетничене е до такава степен чуждо на този автор, че да се предположи то като причина, би било несправедливо. Отговорът идва от само себе си, след прочитане на първите страници — книгата на Иванко Николов по същество е хроника на обикновения път до щастието в нашето общество, видяно с очите на трудовия човек.

Още когато беше в ръкопис и авторът й се радваше на хубавата корица от Поплилов, тази книга ме смущаваше — не поради жанра, не поради тематиката, а най-вече защото със своята тенденция да възпее живия подвиг на живия герой тя поставяше пред Иванко Николов неимоверно отговорна работа. Струваше ми се, че не е по силите му — той е твърде романтична личност и по-скоро би смъкнал рая пред човека, за да го види и възлюби, отколкото да му пока же ада. Тези мисли предхождаха и четенето на очерците му, преди да бъдат те отпечатани. Но след всеки ред се убеждавах в другото — че Иванко Николов не е сбъркал, макар че в книга та на много места не е скрита авторовата романтична нагласа. Пътят на героите му е опоетизиран и това е добре, ала отсъствието на драма в него го олекотява и отчуждава малко от действителността. Николов се бои да бъде и аналитичен — боязън, породена вероятно от особената душевност на героите, твърде далечна от познатата на автора територия: Попово, Търговище, Лудогорието и пр. Независимо от това обаче „Хората, които будят слънцето" е една сполучлива илюстрация на селския ни живот откъм неговите светли страни и задължава „когато видим името на Иванко Николов върху нова корица — да посегнем и към нея", както справедливо е отбелязал в предговора Серафим Северняк.

Гео ДОНЕВ

През годините на народната власт обликът на нашите села се промени неузнаваемо. Много от тях вече имат прекрасно оформени центрове, които красят новите обществени сгради и просторните домове на кооператорите. Прахоляците и калта отстъпиха място на асфалтираните площади и улици, на алеите с цветя. Всяка измината година носи нови придобивки за селата, за хората, които живеят в тях.

НА СНИМКАТА: Кът от центъра на село Кайнарджа.

Перо пауново

Дай ми твойта топла длан,
под главата ми сложи я!
И ме понеси натам,
дето орли гнезда вият!

И се спри чак на върха,
дето на хайдушки извор
самодивите перат
в късна доба свойте ризи.

дето в росната трева
във зори пауни бродят
и атлазени пера
за момински китки ронят!

Със перо ме закичи
и с колан от горска шума!
Ще ни свирят сто щурци
и звездите ще кумуват!

И светът ще се върти
в сватбено хоро тропливо...
Стига да повярваш ти
в туй видение щастливо!

Красимира ОРЛОЕВА

Хуманна постъпка

Културата на човека, неговите качества се познават в труден момент, когато трябва с цялата си душа да се отзовеш на повика на близък, на пострадал.

Преди известно време група донаборници от ситовски съвет бяха на комисия в Силистра. Неочаквано по телефона преда доха тревожно известие, че бащата на Никола Матев се нуждае от преливане на кръв и затова е необходима помощта на някой от неговите близки. Съобщението беше предадено на Никола Матев пред донаборниците. Съвсем неочаквано те предложиха да отидат всички, за да помогнат на пострадалия. Отидоха в болницата и дадоха по 200 грама кръв. Може би това количество беше предостатъчно, но нали утре и други хора ще имат нужда от помощ!

Животът на възрастния човек беше спасен.

Д. ПЕТРОВ

Нови книги

Благословените илюзии. Исторически роман. Димитър Добревски.

Звездите и червеното перо. Разкази. Богдан Митов.

Басни. Иван Касабов.

Само три кРачки. Повест. Р. Александрова.

Огнено кълбо. Роман. Иван Мартинов.

Червената лилия. Анатол Франс.

Най-дългият скок на Корнелия. Стефан Поптонев.

На синия екран

СЪБОТА, 4. IX

10.00 Новини, 10.05 За красиво и хармонично тяло, 10.10 „Хора на дълга", 10.30 „Мъж на жена си" — полски игрален филм, 11.50 Спортна мозайка, 12.00 Информационен дневник, 16.30 БТ за Интервизия: световно първенство по класическа борба, 18.30 Новини, 18.40 Световно първенство по класическа борба, 19.00 Панорама, 19.30 Народни танци, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 „Едно тъй дълго отсъствие" — френски игрален филм, 22.15 ПТС — I представя: „Лято—71". 23.25 Новини, 23.40 Световно първенство по класическа борба (видеозапис)

НЕДЕЛЯ, 5. IX

9.55 Обявяване на програмата, 10.30 Новини, 10.35 За красиво и хармонично тяло, 10.40 За юношите, 12.10 Вълшебният магазин, 12.30 Интервизия: „Съкровищата на Ермитажа", 13.00 Информационен дневник, 13.30 ТВ неделя, 13.35 „В света на животните" — тв серия, 13.50 „Едно тъй дълго отсъствие" — френски игрален филм, 15.20 ПТС—I представя: „Лято—71", 16.30 БТ за Интервизия: световно първенство по класическа борба, 19.30 „Париж в нашите спомени", 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 „Сбогом приятели" — български игрален филм, 22.00 „Чавдарци" — документален филм, 22.50 „Хуморът не е от вчера" — из „Кардашев на лов", 23.15 Новини.

ПОНЕДЕЛНИК, 6. IX

18.25 Обявяване на програмата, 18.30 Новини, 18.40 Часовни на родината, 19.00 „Кварталът на надеждата" — очерк за квартал „Въстанически" в Пловдив, 19.30 „Срещи с делника" — документален филм за металургичния комбинат Кремиковци, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 Телевизионен театър: „Щастие" от Орлин Василев, 21.50 Спортен екран, 22.00 Новини, 22.15 „Бал в оперетата".

Продавам „Вартбург де лукс".
Справка: ул. „Г. Дамянов" 22 — гр. Силистра.

КК „Нектар" — Силистра

ТЪРСИ:

АГРОНОМ — 1 с висше образование

СТРУГАРИ — 2 от VI разряд нагоре

КОНСТРУКТОР — 1 със средно специално образование.

ОБЩИ РАБОТНИЦИ (мъже) — 10.

ПОСТЪПВАНЕ ВЕДНАГА.

Справки при „ЛИЧЕН СЪСТАВ" на предприятието.

Професионално-техническо училище по керамика — Севлиево

продължава да приема за учебната 1971/72 година младежи и девойки от цялата страна, завършили VIII клас за специалностите:

КЕРАМИКА

ШЛОСЕРО-СТРУГАРИ

СРОК НА ОБУЧЕНИЕ ДВЕ ГОДИНИ ПРИ ПЪЛНА ДЪРЖАВНА ИЗДРЪЖКА.

Завършилите училището имат право да продължат образованието си. На тези, които не ще продължават да се учат, се осигурява работа.

ДОКУМЕНТИ: молба, свидетелство за завършен VIII клас, характеристика от училището.

ТЕЛЕФОН: 35-41

С УВЕРЕНА КРАЧКА

ПРОМКОМБИНАТ „ТЕКСТИЛ" — СИЛИСТРА все по-уверено заема челно място сред промишлените предприятия в нашия окръг. Неговата продукция неведнъж получава отлични оценки на промишлени изложби, което се потвърждава и от многобройните заявки на търговски организации от страната, търсещи все повече изделията на силистренските текстилци.

За второто тримесечие на тази година „Текстил" получи преходното червено знаме на Министерството на вътрешната търговия и услугите и ЦК на Профсъюза на работниците от леката и местна промишленост и комуналните предприятия. Това бе ново потвърждение на успехите на сплотения колектив, крачещ към високи производствени достижения в петилетката.

С ЧУВСТВО на гордост текстилци могат да заявят, че постигнатото е плод на труда на целия колектив, работил задружно, с висока отговорност за изпълнение на поставените задачи. Планът за второто тримесечие бе изпълнен 102 на сто, произведена бе надпланова продукция за 24 000 лева. Абсолютният прираст спрямо същия период на миналата година достигна 194 000 лева — 19,7 на сто. Планът за ишлемето бе изпълнен 105,8 на сто. Осъществен бе ръст спрямо същия период на миналата година 30,5 на сто. С 8 000 лева бе преизпълнен планът за услугите, който, изразен в проценти, представлява 153,3 на сто.

Чувствително преизпълнение се отбелязва и при другите показатели на производствено-финансовия план. Повишена е средната изработка на едно лице от промишлено-производствения персонал и е постигнат ръст спрямо второто тримесечие на 1970 г. от 17,5 на сто. Планът по този показател е изпълнен 110,2 на сто. Красноречиво потвърждение на това е фактът, че средната изработка изпреварва ръста на средната работна заплата с 6,4 пункта, което най-правилно отразява интензивното развитие на производствения процес.

Издръжката на 100 лева стокова продукция е 85,22 лева — с 0,54 по-ниска от планираната. Печалбата, като краен финансов резултат, е преизпълнена с 14 000 лева, представляващо преизпълнение 9 на сто. Реализирана е обща печалба 169 000 лева вместо запланувана та 155 000 лева. Постигната е рентабилност 20,77 на сто — 1,39 повече от предвидените. Голяма роля за това имат влезлите в действие 20 нови жакардови станове и трите шпулмашини в тъкачния цех, както и двударачният състав и ринговата предачница в предачния цех. Но като най-главен фактор за постигнатите резултати следва да се изтъкне подобрената организация на производството, снабдяването със суровини и материали.

С най-добри постижения се отчете предачният цех с ръководител Тончо Марков, произвел надпланова продукция за 11 000 лева. Средната изработка в цеха достигна 114,8 на сто. Дял за всичко това имат бригадите, борещи се за звание то „Бригада за комунистически труд", които вече три тримесечия наред извеждат колективa на предачния цех на първо място в съревнованието и са носители на преходното червено знаме в предприятието. Подчертано добри са успехите на Славка Йорданова, Махмуд Ахмедов, Мария Овакова и др.

Две трети от общия обем на промишлената продукция в „Текстил" се падат на тъкачния цех, изпълнил производствената си програма за полугодието 104 на сто. Средната изработка на един производственик достигна 108,6 на сто. Заслужено се нареди сред първите комсомолската бригада на Ганка Банкова, работеща в новия тъкачен цех, където въпреки трудностите, успехите са най-радващи. Първи прекрачиха прага на новия цех и заработиха с ентусиазъм Стойка Чолакова, Гинка Михнева, Руска Димова, Николина Симеонова, Вълчо Александров, Димо Боев, Вълчо Жечков и други, които наред с изтъкнатите стари тъкачки Кадрия Акифова, Руска Минчева, Николинка Тодорова, Елена Чобанова и Недялка Енчева укрепват хубавите производствени традиции на текстилци и бележат пътя на новите успехи.

С хубави резултати изпратиха тримесечието работниците от цеха за фъкана бродерия, където ежедневно се разнообразяват моделите на произвежданите изделия и се търсят моти ви из живота на добруджанското население. Производството на цеха се ползува с подчертан интерес от страна на търговските организации. Първенци тук са Величка Лозева, Добра Костадинова, Величка Денева и др., изпълняващи редовно трудовите си норми над 120 на сто.

Значителни са резултатите на бояджийския цех, на работниците от конфекцията, на колектива от цеха за ръчно плетиво. Произведената продукция се отличава с добро качество. Плетивата намират добър пласмент на вътрешния пазар и в СССР. Сред плетачките изпъкват Радка Роева, Мария Минева и качественичките Недка Белчева и Куна Цанкова.

Радостно е да се отбележи, че се приобщи към общия производствен темп на предприятието и цехът в с. Зафирово, където в три отдела се трудят 44 работнички, преизпълнили плана си за тримесечието и постигнали 112,7 на сто средна изработка.

Колективът на „Текстил" уверено крачи в шестата петилетка. Увеличените производствени мощности му позволяват да повиши чувствително производителността на труда, за да се изпълняват достойно поставените пред него задачи. През следващата година промишлената продукция трябва да се увеличи с още 550 000 лева. Това кара работниците отсега да се трудят ритмично, да прилагат все по-ефикасно новостите в текстилната промишленост и да повишават изпълнението на всички показатели от производствено-финансовата програма, решителен принос за осъществяването на задачите, поставени от Десетия конгрес на БКП.

Др. ИВАНОВ

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: улица „Партений Павлович" — 3. Телефони: главен редактор — 28-28, заместник-главен редактор — 32-29, отговорен секретар — 39-55, партиен отдел — 32-01, икономически отдел — 32-11, селскостопански отдел — 58-48, култура и бит — 32-40, кореспонденти и писма на читатели — 59-48, коректори — 31-32, администрация — 32-01. Индекс 21 425.

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

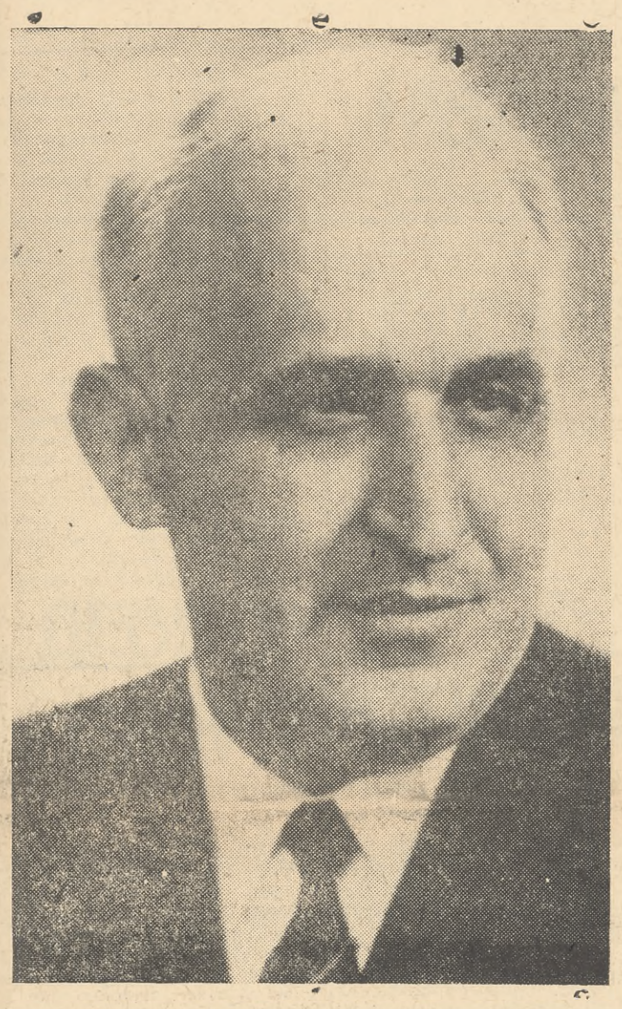
ВЕСТНИК „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА“ Е ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА ВЕСТНИК „СВЕТЛИНА“, ЗАПОЧНАЛ ДА ИЗЛИЗА НА 10 АВГУСТ 1934 ГОДИНА, И НА ВЕСТНИК „СВОБОДНА ДОБРУДЖА“, ОСНОВАН НА 18 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Год. XVI (XVII) брой 97 (1873) | Силистра, вторник, 7 септември 1971 г. | Цена 2 стотинки

ДРУГАРЯТ ТОДОР ЖИВКОВ НАВЪРШИ 60 ГОДИНИ

Приветствие на ЦК на БКП, Държавния съвет и Министерския съвет на НРБ до др. Т. Живков

СКЪПИ ДРУГАРЮ ЖИВКОВ,

По случай твоята бележита 60-годишнина Централният комитет на Българската комунистическа партия, Държавният съвет и Министерският съвет на Народна република България пламенно поздравяват тебе — достойния син на партията и народа, обичания и дълбоко уважаван наш първи партиен и държавен ръководител, верния и възторжен приятел на КПСС и Съветския съюз, видния деец на международното комунистическо и работническо движение.

Роден и израснал в бедно селско семейство, възмъжал в боя ните редици на героичната работническа класа, въплътил революционните добродетели, таланта и творческото дръзновение на българския народ, ти, другарю Живков, от най-ранна младост прегърна идеите на комунизма и ное под знамето на Българската комунистическа партия трудния, но славен път на борбата против фашизма и капитализма, за победата на социалистическата революция. В годините на сурови изпитания и кървави битки, които народът води против монархо-фашизма и хитлеристките окупатори на страната, сред пламъците от герои блести твоето име на истък нат и смел професионален революционер. В незабравимите дни на септември 1944 година по решение на Централния комитет на партията и под твоето непосредствено командуване съсредоточените в столицата партизански части и бойни групи разгромиха фашистката власт и осигуриха успеха на Деветосептемврийското народно въоръжено въстание, осъществено с решаващата помощ на Съветската армия.

След великата народна победа, като секретар на Софийския окръжен и градски комитети на партията, председател на градския комитет на Отечествения фронт и председател на столичния градски народен съвет, ти се утвърди като обаятелен ръководител и организатор на трудещите се в социалистическото строителство и допринесе много за превръщане на софийската партийна организация в челен, ударен отряд на социалистическата революция у нас.

От историческия Априлски пленум насам, като член на Политбюро и първи секретар на Централния комитет на БКП, като председател на Министерския съвет, а сега като председател на Държавния съвет на Народна република България, ти си най-изтъкнатият и всеотдаен ръководител на партията и народа. В твое лице комунистите, сдружените земеделци, отечественофронтовците — целият наш народ виждат достойния приемник и продължител на заветите и делото на Димитър Благоев и Георги Димитров, последователния марксист-ленинец, блестящия новатор, организатор и теоретик в борбата за социализъм и комунизъм. Партията и народът високо ценят и никога няма да забравят твоята изключителна роля за формирането и победата на животворната Априлска линия на партията— нейния ленински курс — в годините на разгърнатото социалистическо строителство, което преобрази България, превърна я в силна промишлено-аграрна социалистическа държава.

Големи са твоите заслуги за укрепването, утвърждаването и израстването на партията като боеви авангард на класата и народа в борбата за социализъм. Благодарение на Априлската линия стоманената спойка на партийните кадри и на всички комунисти стана по-яка от всякога. Крепко и непоколебимо е нашето социално-политическо единство. Днес комунисти и земеделци, крилатата българска младеж и целият народ дружно вървят под ръководството на партията по победния път към комунизма.

Забележителен е твоят принос за патриотичното и комунистическото възпитание на младото поколение, на работническата класа и на всички труженици на социализма, за разпалването на тяхната творческа енергия, за развитието и разцвета на социалистическа България.

Под твое ръководство Централният комитет на Българската комунистическа партия разработи основните проблеми за изграждането на развито социалистическо общество. Наша та партия, трудовите хора знаят и високо ценят твоите инициативи и марксистко-ленински концепции за изграждане на могъща социалистическа икономика, за непрестанно издигане благосъстоянието на народа, за усъвършенстване системата на социалното управление и развитието на социалистическата демокрация, за утвърждаване на ленинските принципи и методи, на ленинския стил в партийната и държавната работа, за неспирния бурен възход на материалната и духовната култура на социалистическа България.

Твоята революционна зрелост, научна прозорливост и динамизъм намериха най-ярка изява в работата на Десетия конгрес на партията, в неговите исторически документи. Отчетният доклад, новата партийна Програма и новата Конституция на НР България, изработени с твое лично участие и под непосредственото ти ръководство, още веднъж показаха ленинската мъдрост и новаторски дух на Българската комунистическа партия, нейната вярност към марксизма-ленинизма и пролетарския интернационализъм, способността ѝ на всеки нов етап да свързва борбата за изпълнението на непосредствените задачи с крайните цели на нашето движение.

В цялата си кипяща дейност на партиен и държавен ръководител ти даваш чудесен пример на принципиалност, деловитост и скромност, на взискателност и справедливост, на отзивчиво и внимателно отношение към кадрите, на топла грижа за хората, на нетърпимост към слабостите и недостатъците, на буден усет към новото, на задълбочен научен подход в комплексното разрешаване на назрелите проблеми, на неукротимост в борбата за чистотата на марксистко-ленинската теория, за нейното творческо развитие и приложение в живота.

Ние, българските комунисти, се гордеем, че българо-съветската дружба е свято знаме и съдба на нашия народ. По твоите думи, тя се превърна не само в двигател на разцвета на България, но стана част от националното самочувствие, националната психология и националното достойнство на българина. Като страстен патриот-интернационалист ти имаш изключителна заслуга за формирането на тази същностна черта у нашата партия и нашия народ, за техния принос в сплотяването на световната социалистическа общност и укрепване единството на международното комунистическо и работническо движение. Славните интернационалистически традиции и богатия революционен капитал на Българската комунистическа партия, един от най-старите революционни марксистки отреди, ти, другарю Живков, развиваш и умножаваш с последователната ленинска политика на вярност и вечна дружба с КПСС и Съветския съюз, на нерушим съюз с братските социалистически страни. Престижът на партията на българските комунисти, така високо издигнат от Димитър Благоев и Георги Димитров, днес расте непрекъснато сред комунистическите и работническите партии, националноосвободителните и прогресивните движения в света.

Под твое ръководство Народна република България е надежден фактор на мира и сигурността на Балканите и в Европа, инициатор на конструктивна политика за разбирателство и добросъседство на балканските страни.

Скъпи другарю Живков, твоята 60-годишнина е радостен празник за партията и народа. Като изразяваме чувствата на дълбоко уважение и обич, които изпитват към теб комунистите, нашата работническа класа, селяните-кооператори, народната интелигенция, всички слоеве на нашето общество, ние братски те прегръщаме и ти пожелаваме от все сърце и душа още дълги години крепко здраве, бодрост и сили, за да водиш все така уверено и вдъхновено партията и страната от победа към победа, за възхода на нашето скъпо социалистическо отечество, за тържеството на комунизма!

ЦЕНТРАЛЕН КОМИТЕТ НА БЪЛГАРСКАТА КОМУНИСТИЧЕСКА ПАРТИЯ

ДЪРЖАВЕН СЪВЕТ НА НАРОДНА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ НА НАРОДНА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

До другаря Тодор Живков, първи секретар на Централния комитет на БКП и председател на Държавния съвет на Народна република България

СКЪПИ ДРУГАРЮ ЖИВКОВ,

Окръжният комитет на БКП и окръжният народен съвет — Силистра от свое име и от името на всички комунисти и трудещи се от окръга Ви поздравяват най-сърдечно по случай вашата шестдесетгодишнина и удостояването Ви с високото звание „ГЕРОЙ НА НАРОДНА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ“.

Във Ваше лице ние приветстваме пламенния борец против фашизма и капитализма, изтъкнатия дългогодишен партиен и държавен ръководител, видния деец на международното комунистическо и работническо движение, талантливия марксист-ленинец, по светил живота си от най-ранните години на своята младост на борбата на партията за осъществяване на идеалите на най-добрите синове на нашия народ, за тържеството на великото дело на социализма и комунизма.

Др. Живков,

Вашият юбилей съвпада с тържественото всенародно честуване на 80-годишнината от създаването на обвеяната с неувяхваща слава Българска комунистическа партия.

Ние сме щастливи да отбележим Вашите изключителни заслуги към българския народ и човечеството в борбата против фашизма и капитализма, като един от ръководителите на антифашистката съпротива и победоносното Деветосептемврийско въстание, като един от видните строители на Народна република България, борец за защита принципите на пролетарския интернационализъм и българо-съветската дружба.

Под мъдрото ръководство на оглавяваният от Вас Централен комитет на БКП бяха възстановени ленинските норми на партиен живот и принципи на партийното ръководство и разработена плодотворната марксистко-ленинска априлска линия на партията, донесла забележителни успехи на българския народ във всички области на неговия обществено-политически, икономически и културен живот.

С многостранната си и благородна дейност на бележит теоретик и практик на социалистическото строителство Вие направихте забележителни теоретически разработки по приложението на марксизма-ленинизма към конкретните български условия: преустройството на селското стопанство; индустриализацията на страната; внедряването на новата система на ръководството на народното стопанство; усъвършенствуване системата на научното управление на социалистическото общество, връх на които се явява приетата на историческия Десети конгрес Програма на Българската комунистическа партия — величествена харта за изграждането на разгърнато социалистическо общество в нашата страна.

Вашата дългогодишна ръководна, партийна и държавна дейност, правилното възпитание на кадрите, укрепи още повече политическото единство на партията и народа, засили авторитета на НРБ в света, превръщайки страната ни в гранитна опора на делото на международния социализъм, а БКП в един от всеприз натите челни отряди на международното комунистическо и работническо движение.

Всеотдайността, с която Вие сте посветили живота си на делото на социализма, смелата Ви и непримирима борба срещу ревизионизма и догматизма за чистотата на марксизма-ленинизма, дълбоката Ви вярност към делото на Благоев и Димитров и интернационализма, са ярък пример и образец за комунистите и всички трудещи се в нашата страна.

Другарю Живков,

Трудещите се от силистренския добруджански край имат основание да се гордеят с Вас, с близката, конкретна и осезателна помощ, която ни оказвате за бързото икономическо развитие на окръга.

Всички трудови и политически успехи, които завоюваха добруджанци, са непосредствено свързани с Вашето име. Под Ваше ръководство беше прието и 13-то постановление на Министерския съвет за по-нататъшното социално-икономическо развитие на нашия край, претворяването в живота на което ще преобрази до неузнаваемост Силистренски окръг.

Скъпи другарю Живков,

В деня на Вашия шестдесет годишен юбилей ние Ви желаем от все сърце и душа много лично щастие, крепко здраве, дълъг живот, неизчерпаеми сили и енергия, за да работите все така активно и вдъхновено за благото на българския народ, за по-нататъшното преуспяване на милото ни Отечество, за разцвета на нашата скъпа Татковина — Народна република България.

7 септември 1971 г.

ОКРЪЖЕН КОМИТЕТ НА БКП

ОКРЪЖЕН НАРОДЕН СЪВЕТ

СИЛИСТРА

УКАЗ НА ДЪРЖАВНИЯ СЪВЕТ НА НАРОДНА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ ЗА УДОСТОЯВАНЕ НА ДРУГАРЯ ТОДОР ЖИВКОВ СЪС ЗВАНИЕТО „ГЕРОЙ НА НАРОДНА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ“

Държавният съвет на Народна република България въз основа на чл. 93, точка 24 от Конституцията на Народна република България и чл. 42 от Указа за ордените, медалите и почетните звания

П О С Т А Н О В Я В А:

Удостоява със звание „ГЕРОЙ НА НАРОДНА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ“ другаря Тодор Живков по случай 60-го дишнината от рождението му и за неговите изключителни заслуги към партията и народа в борбата срещу фашизма и капитализма и в изграждането на социалистическото общество в Народна република България.

София, 6 септември 1971 г.

ПЪРВИ ЗАМЕСТНИК-ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ДЪРЖАВНИЯ СЪВЕТ НА НАРОДНА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ:
(п) К. ТРИЧКОВ

СЕКРЕТАР НА ДЪРЖАВНИЯ СЪВЕТ НА НАРОДНА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ:
(п) М. МИНЧЕВ

ПОЗДРАВЛЕНИЕ НА ОК НА БКП И ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ ДО ТРУДЕЩИТЕ СЕ ОТ ОКРЪГА

Окръжният комитет на Българската комунистическа партия и окръжният народен съвет в Силистра най-сърдечно поздравяват всички работници, кооператори, специалисти и служители по случай славната 27-годишнина от победата на социалистическата революция в България.

В навечерието на светлия Празник на свободата — ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ — окръжният комитет на партията и окръжният народен съвет пожелават на всички трудещи се и младежта от окръга крепко здраве, бодрост и нови успехи.

Призовават ги да се трудят още по-упорито и всеотдайно за претворяване в грандиозни дела смелите предначертания на историческия Десети партиен конгрес, за осъществяване Програмата на партията за изграждането на развито социалистическо общество в нашата обновена Родина, за прославата и разцвета на родния добруджански край!

В тези тържествени дни трудовите хора от Силистренски окръг отправят най-топли слова на благодарност към великата КПСС и народите на Съветския съюз за тяхната неоценима помощ за победата на 9. IX. 1944 година и в строителството на социализма.

ДА ПРЕБЪДЕ ВЪВ ВЕКОВЕТЕ ВЕЛИКОТО ДЕЛО НА ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ!

ОКРЪЖЕН КОМИТЕТ НА БКП
ОКРЪЖЕН НАРОДЕН СЪВЕТ — СИЛИСТРА

ДО ПЪРВИЯ СЕКРЕТАР НА ОК НА БКП ДР. ГЕОРГИ КАРДАШЕВ ДО ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА ИЗПЪЛКОМА НА ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ ДР. ДИМИТЪР МИХАЙЛОВ СИЛИСТРА

Скъпи другари!

От името на Хмелницкия областен комитет на Комунистическата партия на Украйна, от изпълкома на областния Съвет на депутатите на трудещите се, от комунистите и всички трудещи се в областта сърдечно и горещо поздравяваме Вас и във Ваше лице окръжния комитет на Българската комунистическа партия, окръжния народен съвет, всички комунисти и трудещи се от Силистренски окръг с големия и радостен празник — 27-годишнината от социалистическата революция в България — Деня на Свободата.

През годините на народната власт България достигна големи успехи в развитието на икономиката и културата. Тези достижения станаха възможни благодарение на коренните социални преобразования, осъществени под ръководството на Българската комунистическа партия, в резултат на героичните усилия на трудещите се в Народна република България.

Ние искрено се радваме на тези победи и достижения на братския български народ.

Приемете в този празничен ден нашите най-хубави пожелания за претворяване в живота на Програмата и решенията на Десетия конгрес на Българската комунистическа партия.

Желаем Ви нови и големи успехи, скъпи приятели, в развитието на икономиката и културата на прекрасния добруджански край.

Претворявайки в живота решенията на XXIV конгрес на КПСС, комунистите и всички трудещи се от нашата област и занапред ще насочват своите усилия към по-нататъшно укрепване на съветско-българската дружба.

Да живее нерушимата дружба и братското сътрудничество между съветския и българския народи!

Н. БУБНОВСКИЙ,
ПЪРВИ СЕКРЕТАР НА ОБЛАСТНИЯ КОМИТЕТ НА КП НА УКРАЙНА

Т. ЛИСОВОЙ,
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ИЗПЪЛКОМА НА ОБЛАСТНИЯ СЪВЕТ НА ДЕПУТАТИТЕ НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ

С ПЛАМЪКА НА ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

Димитър МИХАЙЛОВ,
председател на ИК на окръжния народен съвет

ПРЕДИ двадесет и седем години в славната деветосептемврийска утрин изгря слънце то на свободата над нашата родина. Българският народ, под ръководството на героичната Българска комунистическа партия, опрян на славните победи на Съветската армия, строши оковите на фашизма и капитализма и създаде своя социалистическа власт. Това беше историческа победа, която увенча десетилетните кървави борби на народа ни за свобода и постави началото на нова епоха.

Деветосептемврийската революция откри светла страница в тринадесетвековната история на България. За първи път народът взе властта в своите ръце и получи възможност да върви по избрания от него път.

Двадесет и седем години от тогава — време, неусетно прелетяло на крилата на устрема. Нашите мечти всеки ден стават дела, превръщат се в заводи, в електроцентрали, в машини, в нови жилища, в неспирен културен напредък. С всяка измината година, с всяка нова петилетка животът ни става все по-добър, по-радостен, а крачката ни по-широка, по-уверена по-мъжествена.

Малко повече от четвърт век ни разделя от мрачните очертания на миналото, кратък срок, който нашият народ превърна в най-величава епоха. Кое българско сърце не трепва от радост пред новата панорама на родината, не се вълнува и гордее с мащабите на нейната строителна биография. България остави далеч след се бе си спомена за мизерията и недоимъка, за черното тегло и експлоатацията.

Тази година ние посрещаме деветосептемврийския празник под знамето на великото историческо дело на X конгрес на партията, най-големия форум в нашата история, който трасира пътя за изграждането на развито социалистическо общество.

Тази година съвпада и с честуването на 80-годишния юбилей на славната Българска комунистическа партия— ръководител и вдъхновител на всички наши победи.

Заедно с целия български народ и трудещите се от Силистренски окръг изминаха пътя на социалистическото преустройство на народното стопанство. Днес окръгът ни е обновен край на нашата страна, с модерна промишленост и развито селско стопанство, с преобразени градове и села, с прекрасни трудови хора — творци на бъдещето.

Силистренски окръг, наследил от миналото само дребно занаятчийство, стъпи здраво в пътя на социалистическата индустриализация и се превърна в промишлено-аграрен район. Днес в окръга ни са изградени 43 промишлени предприятия, като в сравнение с 1944 год. броят на работниците нарасна 40 пъти, а продукцията 332 пъти. Сега нашата промишленост произвежда за един ден приблизително толкова продукция, колкото през цялата 1944 г. Коренно се промени и структурата на промишлеността. Създадоха се нови, високоперспективни отрасли, като електронно-изчислителна и размножителна техника, химическа промишленост, битовото и селскостопанско машиностроене. Гордост за нашия окръг са предприятията като „Оргтехника“, ЗММ, „Липа“, „Добруджа“, „Камъшит“ и „Текстил“ в Силистра, ДМЗ в Дулово, ЗГУ „Терма“ в Тутракан и др.

Високо развитие получи един от основните отрасли на нашата икономика — селското стопанство. Уедряването на кооперативните стопанства и нарасналите възможности на нашата страна създадоха условия за широко въвеждане на механизацията и химията и доведоха до значително подобряване структурата на културите и повишаване на средните добиви — за пшениците около 2 пъти и половина, на царевицата три пъти, слънчогледа — два пъти. Особено високи са успехите в животновъдството, като млекодайността от една крава се увеличи осем пъти, настригът на вълна три пъти и половина, носливостта — два пъти и половина. Това са големи постижения, които при наличието на аграрно-промишлените комплекси и внедряването на промишлени технологии в селскостопанското производство ще бъдат още по-високи и още по-трайни.

Коренно се промени обликът на нашите села и градове. Издигнаха снага слънчеви и просторни сгради, детски ясли и градини, училища, здравни заведения и др. Осъществена е вековната мечта на силистренци да имат в изобилие вода. Широки пътни магистрали прорязват добруджанската земя, белокрили самолети свързват родния ни край със столицата на нашата страна. Все по-пълно се задоволяват материалните и духовните потребности на трудещите се.

Трудещите се от Силистренски окръг, горди от постигнатите успехи и вдъхновени от прекрасното бъдеще, което чертаят Директивите на X конгрес, единни и сплотени около Българската комунистическа партия и нейния Централен комитет, в нерушима дружба с великия Съветски съюз и под ръководството на окръжния комитет на партията, отдават своите сили за превръщането на окръга в цветущ край на нашата социалистическа родина — Народна република България.

Кръщелното свидетелство на Свободата

НА ДЕВЕТИЯ ДЕН от деветия месец, в лето четиридесет и четвърто от века на най-святите революции България роди най-свидната си дъщеря и я кръсти с името Свобода.

Подпис, печат: НАРОДЪТ!

БЛАГОСЛОВЕНО РОЖДЕСТВО! Най-прекрасното, най-мечтаното в летописа на България. Измисленото рождество Христово не оправда толемите надежди... Рождеството на Свободата дойде като спасение. Нейното кръщелно свидетелство написаха с кръвта си хилядите знайни и незнайни, именни и безименни. Техните мечти и размисли бяха адресирани до нашите дни. Ботев — предтечата на комунизма в България — виждаше ясно бъдния ден на татковината ни. Нещо повече — в неговия политически речник ще срещнем понятието (революционната мечта!) „единний комунистически ред на обществото, спасител на всички народи"... Левски обяви за цел на борбата „чистата и свята република". Вапцаровото въображение рисуваше конкретни картини от дните на социализма, като ги асоциираше с реални представи от живота на първата социалистическа република — съветската.

Неизбройми са тези, които не дочакаха деня на свободата. Има ли нещо по-жестоко, по-несправедливо от това да си отидеш от света малко преди голямото разсъмване, пред прага на големия дом на Свободата. Да затвориш очи, когато се дописват последните букви от кръщелното свидетелство на свободата.

Между недочакалите този велик миг на опиянение и радост имаше и не един добруджанец. Партизаните Никола Петров (Кораджата), Марин Райчев (Петруш) и Ангел Томов не доживяха до революционния месец Септември. На 7 септември 1944 г. цар ски куршум улучи сърцето на Стойчо Алексиев при разбиването на затвора в Силистра. Той беше на границата между двасвята. Падна, когато прекрачваше от стария в новия свят — в слънчевата територия на Свободата.

Сега Тя е на 27 години.

Отгледаха я тези, които оцеляха от ада на монархо-фашистите. Отгледа я с грижа и обич целият народ български. Нейният образ е навсякъде по земята ни. Ще го откриете в хлебородните поля на Добруджа и Тракия, ум ножили щедростта си с безценен плод; в новите корпуси на заводите, в националните обекти „Кремиковци" и „Девня", където не можеш да кажеш кои мащаби са по-големи и по-важни — икономическите или морално-политическите. Защото там расnат не само големи заводи, но и големи „нови хора, с нов морал", както писа Пеньо Пенев. Черти от образа на Свободата ще съгледате в самите нови домове на хората, интернирали сиромашията вдън гори Тилилейски.

Да биха оживели, ще познаят ли сега своята Добруджа Никола Петров, Марин Райчев, Ангел Томов! Тя придобива образа, меч тан от тях в късните часове на явките, в паузата между две сражения. Ние, наследниците, не помним оня съботен ден на първия Девети. За този ден астрономите не са предвещавали падане на метеори, нито слънчево, нито лунно затъмнение. Политиците (буржоазните) давали погрешни прогнози. А плодът на Свободата вече бил узрял. Поели го в ръцете си партизаните и червеноармейците. Поели го онези, които излязоха от затворите и чиито очи още не бяха свикнали със светлината.

Мнозина от тях вече прехвърлиха билото на годините. Някои завършиха стремителната парабола от първата явка до черното каре на краткото тъжно съобщение в „Работническо дело". Сега на нас, на средното и младо поколение, ни се отрежда тежкия и славен дял да пренесем в сърцата си към бъдещето революционните традиции на първите, които ни оставиха най-богатото наследство...

Между кръщелното свидетелство на Свободата до Програмата на партията лежат прекрасните страници на двадесет и седем строителни години. Следващите дни ни очакват като бели листа, върху които трябва да запишем големи дела и дръзновени мечти.

Симеон МАНОЛОВ

Три поколения — три съдби. Комунистите изнесоха на своите плещи тежката борба против фашизма и капитализма. Комсомолците бяха първите им помощници в укрепването на новата власт.

ХРОНИКА на революционното движение в Силистренски окръг

1894 година — Васил Нейчев, пощенски работник, основава в Силистра първото марксическо работническо дружество „Слави Балабанов".

1896 година — Марксисткото работническо дружество прераства в организация на БРСДП.

1904 година — Основават се работническите синдикати в Силистра, ръководени от местната организация на БРСДП (т. с.) с основни искания: намаление на работния ден, увеличаване на надниците, подобряване условията за работа.

1905 година — В Тутракан е основана учителска социалдемократическа група, като поделение на БРСДП (т. с.).

1906 година — Също такава група се основава и в Силистра.

1893 — 1912 г. — В Силистра се провеждат 10, а в Тутракан 1 стачка на шивачи, обущари, печатари, кожари, дърводелци.

1916 година — Коста Стоев прави опит да създаде партийна организация, като събере разпръснатите от войната и румънската окупация партийни членове.

1917 година — Илия Русев, Коста Димитров и други организират партийна организация в Силистра. Разпространяват 34 екземпляра „Работнически вестник".

1917 година — Жените от Силистра се вдигат на бунт против войната, за мир и хляб.

1922 година — Образуват се работнически синдикати.

26. III. 1923 година — Основава се ВДРО. Скоро на тази организация е натрапено ръководство и политическа линия, които я превръщат в оръдие на най-черната реакция.

1925 година — Провал в село Кайнарджа. Процес срещу 78 души.

1925 година — По инициатива на партията се създава ДРО.

1926 година — Дочо Михайлов ръководи четата на ДРО в Добруджа. Край на бандитизма. Масово организиране на комитети на ДРО.

26. VIII. 1926 година — Дочо Михайлов и неговите другари Гено Добрев, Георги Гицов и Тодор Димитров падат убити край село Никола Козлево, Шуменско от куршумите на шайките на ВДРО и българската полиция.

1929 година — Бабушкият процес. Арестуваните се подлагат на страшни инквизиции. Партията вдига народа на протест.

12. IX. 1931 година — Румънската полиция убива Димитър Дончев — Доктора край село Войново.

1934 година. — Излиза първият брой на в-к „Светлина", с отговорен редактор Велико Великов.

VII. 1935 година — Арестуван Димитър Ганев. Организира се широк обществен протест за освобождаването му.

1936 година — Големият Сребърски процес. Арестувани са 1 800-2 000, съдени 374 и осъдени 92 членове на партията, на ДРО, селяни.

1939 година — Погром в с. Белица. Избити са 23 българи.

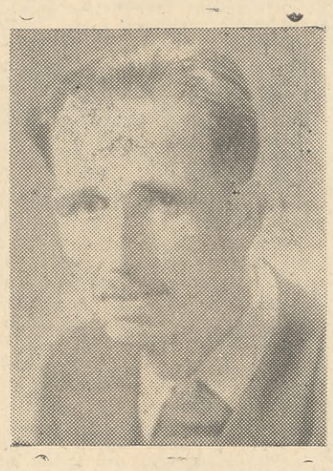
1940 година — В Силистра се организира работнически съюз.

1940 година — Подписана е Крайовската спогодба. Южна Добруджа се отстъпва на фашистка България. ДРО преустановява дейността си.

1942 година — Бабушкият процес.

7. IX. 1944 година — Разбит затворът в Силистра.

8. IX. 1944 година — Съветската армия навлиза в Силистра. Установява се властта на Отечествения фронт.

ПРЕЗ ТОВА време аз бях политически затворник в местния затвор. В една стая жи веехме около 40 души.

Ние не знаехме, че на 7 септември другарите от градската организация подготвят митинг пред затвора. Но знаехме нещо друго. Край село Бабук се беше разположила артилерийска част от Шумен. А Съветската армия беше на границата. Дори знаехме, че съветски части са влизали в града. Но нищо не пречеше на жандармеристите преди да се оттеглят да ни избият до един... Втората световна война знае много такива случаи.

Към 4-5 часа надвечер към стените на затвора започнаха да прииждат групи граждани. Тук те устроиха митинг, на който говориха доктор Стоев и доктор Паламаревич. След това по наше настояване и по настояване на другарите отвън се пристъпи към разбиване на затворническите врати. Доколкото знаем, пръв е разбил входната врата на канцелариите един съветски войник разузнавач, който бил сред манифестантите. В същото време пристигнаха войници от 31-ви полк, настанени на един камион, но не взеха участие. Откри се огън само от страна на полицията и трима граждани бяха убити, а двама — ранени.

Когато излязохме на свобода, нас ни вдигаха на ръце и ни хвърляха нагоре. Радеха се и гражданите, и близките ни, но най-много се радвахме ние. Всички се стекохме към границата и като разбрахме, че тази вечер съветските войски няма да влязат в града, се укрихме. На 8 септември с у т р и н т а нападнахме полицията, но тя се оказа празна. Към десет часа откъм границата се чу грохотът на първите съветски танкове. Спомням си като днес — денят беше чист и слънчев, всичко живо тичаше да посреща съветските войски с цветя и подаръци. Посрещането беше предварително организирано от членове на партийната група в града.

Д. ЙОРДАНОВ

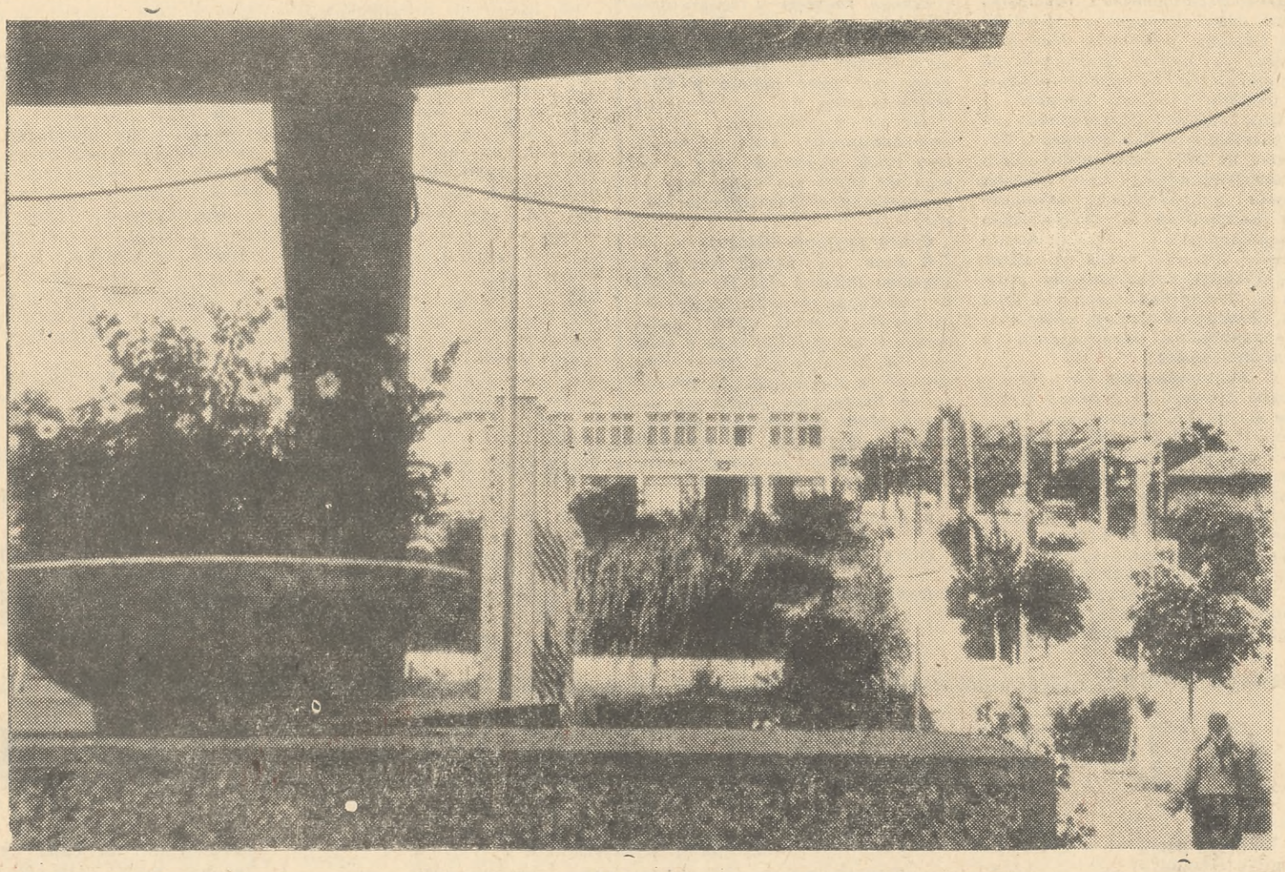
ДЕН ПЪРВИ

Представител на редакцията се срещна с ДИМО ЧОКОЕВ — активен борец против фашизма и капитализма, и му зададе въпроса — къде и как е посрещнал първия ден на свободата. Ето какво разказа старият партиен деятел.

РАБОТНИК И КОМУНИСТ

ОЧЕРК

Какво даде народната власт на нашите селища? Не е нужно да се отговори с думи. Вижте снимката. Това е центърът на село Ситово. А може ли то да се различи от изгледа на някое модерно градче?

ЕДНО ВРЕМЕ тате казваше, че човек учи занаят, докато е още млад. Тъй мислеше и бащата на Петър Николов от с. Бабук. Колко много искаше бай Никола синът му да изучи неговия занаят! Петър му слагаше въглища в огнището, вода му носеше, пред работилницата помиташе. Понякога сам грабваше чука и започваше да удря по огненочервеното желязо. С радост наблюдаваше той как трудът на баща му се превръщаше в хубави каруци, които запявaха по пътищата и огласяха къра зад селото.

Расна Петър висок и снажен. И вместо на своя занаят да го научи, в промишлено-практическо училище в Силистра го записа бай Никола. Учеше, няма що, усвои добре стругарската професия, дипломира се, но го пратиха по разпределение чак в Трявна — в завода за селскостопански машини „Иван Йонков", преименуван после в промкомбинат. Далечен, непознат край беше, а Петър току-що навлизаше в живота. И се затъжи за него бай Никола, взе, че му написа едно голямо писмо.

— Ела си — писа му той. — Ела си веднага: ще те пратя да продължиш образованието си в механотехникума в Русе.

Не му беше до напускане на Петър, свикнал беше с другарите си вече, „началството" усещаше, че ще излезе добър майстор от него, и го посъветва да остане. Но той послуша баща си: подаде молба, трудно го освободиха, но го освободиха, завърна се в своя добруджански край. Само че учебната година беше отдавна започнала и не го приеха в механотехникума.

— Бре, ами сега — завайка се бай Никола, а после добави. — Сам обърках момчето, сам ще го оправя!

Вдигна се той и право при Петър Павлов — известен майстор в кооперация „Стомана" тогава.

— Слушай, Петре — започна бай Никола. — Учен човек си, ще ме разбереш... Виждаш ли го моя син... Вземи го при себе си и направи от него човек...

— На новата преса ще работиш! — отсече Петър Павлов.

С часове се застояваше Петър Николов над пресата, мъчеше се да разгадае тайните ѝ. С часове се замисляше върху тънкостите на стругарската професия. Мести се от едно място на друго, в казармата ходи, но кооперация „Стомана" не напусна.

„Стругар" — ето какво записаха в трудовата му книжка...

„Стругар" в отдел „Поддръжка" на леярния цех на завод „Стомана"... — прибавиха посетне.

Годините неусетно се изнизаха, тук-там оставиха бръчки под очите му, стана седморазрядник, приеха го за член на партията... Осемнадесет години, отдадени на един занаят, една професия, една цел... Петър Николов не ги видя как изминаха.

Петър помни как го приеха в партията. Стана активен комунист — на събрания редовно се изказва, прави хубави предложения. И когато през 1968 г. тогавашният партиен групов отговорник на бригадата Хасан Халидов бе сменен, спряха се на него. Малко се поуплаши от гласуваното му доверие, няколко дни ходи като болен, но и това отмина. Свикна той с трудностите, с хората... Опит как да работи с тях почерпи от секретаря на заводския комитет на ДКМС Коста Кирилов. При него често се отбиваше да се посъветва, при него и при бригадира Борис Николов. Ще приседне той при Борис и като на брат ще му разкаже какво мисли да прави. Борис го изслушва и заедно решават въпросите в бригадата. С него Петър поддържа най-тясна връзка. А работите в бригадата вървят.

Зададе се Десетият конгрес на Българската комунистическа партия, партийната група, оглавявана от Петър Николов, се събра и прие мероприятия за посрещането му. Под нейно ръководство бригадата се включи най-активно в социалистическото съревнование, в извънредния труд за довършване на новата леярна. Пак с нейна намеса от отпадъчни материали бе възстановена платформата за сушене на „каси" и „сърца".

Един дневник, един план за работа на партийната група са нищо пред дръзновението, пред решимостта да се върви напред.

Никола НАНЕВ

Партийната организация — организатор и ръководител на въстанието в Силистра

През лятото на 1944 година Съветската армия преминава в мощно настъпление на Източния фронт. Разгромените хитлеристки пълчища отстъпват на запад. Антифашистките сили в България преминават към смели действия и се подготвят за събаряне на монархофашистки строй и изгонването от страната на хитлеристките окупатори.

По указание на окръжния комитет на партията и по собствена инициатива в редица села, като то Сребърна, Ветрен, Ситово и много други, се изграждат бойни групи.

Окръжният комитет на Отечествения фронт започва усилена организационна и разяснителна работа. Той успява да се снабди с циклостил, хартия, мастило и издава нелегални материали, които се разпространяват сред населението. Партийната организация по най-различни начини разяснява политическото положение в страната и положението по фронтовете.

По решение на партийната конференция, проведена в края на юни 1944 година в Толбухинско, партизанска група начело с Йордан Сарафов се прехвърля в гората около село Средище. Партизаните влизат във връзка с Мария Русева от Силистра. Тя ги запознава подробно с положението в окръга. На срещата се решава:

1. Тъй като събитията се развиват много бързо, Силистренската партийна организация веднага да преустрои силите си за завземане на властта от Отечествения фронт.

2. За целта, на уречената дата Мария Русева, Ангел Мирчанов и Нягол Христов да заведат при тях (при партизаните) по-голяма група другари (30-40 души) от града и окръга, за да образуват партизанска чета.

3. Окръжният комитет, по решение на конференцията, да се преустрои както следва: Никола Лалев — секретар, Кирил Божанов, Симеон Жеков, д-р Чернев, Мария Русева, Никола Дяков и Пеню Радев.

4. Окръжният комитет на партията да създаде организация за незабавното освобождаване на политзатворниците от Силистренския затвор.

След завръщането на пратеника от съвещанието, комитетът обсъжда взетите решения и се набелязват мерки за провеждането им. За изпълнението им комитетът разгръща широка организационна работа във връзка с подготвянето и изпращането на бойци при партизаните. Събират се около 150 000 лева, шият се раници и друг екип, набавя се оръжие.

По време на Яш-Кишиневската операция на Украинския фронт Съветската армия нанася на хитлеристките пълчища тежко поражение. Разгромени те фашистки армии панически бягат. Събитията се развиват със светкавична бързина, поради което се осуетява заминаването в отряда на подготвените вече бойци. Някои от бягащите германци преминават в България през Дунава. Цялата партийна организация се вдига на смела работа сред населението за осъществяване на лозунга: „На преминалите германски фашисти да не се оказва никаква помощ и да се обезоръжават". Така в Тутракан са заловени, обезоръжени и арестувани от отечественофронтовската организация няколко висши германски офицери. В с. Ветрен в течение на няколко дни партийни членове се въоръжават с оръжие, взето от разоръжени германци, и на 5 септември 1944 г. завземат властта в селото си. На 8 септември 1944 година партийната организация в Сребърна също завзема властта и обезоръжава пограничния участък, триангулачната група и др.

През август 1944 година фашисткото правителство на Багрянов, виждайки разгрома на фашистките армии и бързото напредване на Съветската армия към границата на България, под прикритието на обявения „неутралитет" се готви да окаже въоръжена съпротива на Съветския съюз и осигури безпрепятствено изтегляне на германските армии от България. С такава цел през август в Силистра и в зоната на румъно-българската граница правителството съсредоточава моторизирани войски и артилерия. Над страната надвисва грозяща опасност от война със Съветския съюз. По този повод окръжният комитет на Отечествения фронт в Силистра излиза с позив-обръщение към населението и войниците — да не стрелят срещу Съветската армия, а да я посрещнат като освободителка.

На 5 септември 1944 г. в Силистра пристига група съветски офицери, преминали през Дунава. Те водят разговор с българските военни власти и след няколкочасов престой си заминават.

Фашистките властници и полицията в града заявяват, че комунистите няма да дочакат идването на Съветската армия и че тя ще бъде посрещната от тях. С политзатворниците се поддържа постоянна връзка. Те са информирани за създаденото положение и предупредени, че трябва да бъдат бдителни и готови за всякакви изненади. Всеки миг се очакват големи събития. Съветската армия е на границата при Силистра. Партийната организация е мобилизирана. Подготвя се посрещането на съветските войски и много от партийните членове по собствена инициатива се въоръжават. Пишат се плакати, лозунги, подготвят се червени знамена и портрети на водачи и герои на добруджанското революционно движение, на БКП, на международния пролетариат и Съветския съюз. На комунистите от селата се вменява в дълг да бъдат постоянно мобилизирани и готови да отговорят бързо на назряващите събития, свързани с навлизането на Съветската армия в България. Във връзка с това много хора се струпват в града. В Силистра партийната организация подготвя демонстрация. Организира се и въоръжена група за нейната охрана.

Партийната организация ръководи посрещането на първите съветски разузнавачи и разбиването на затвора на 7 септември. На следващия ден сутринта победоносната Съветска армия започва настъплението си в България. Ликуващият народ я посреща с любов, песен и цветя. Същия ден в града се установява властта на Отечествения фронт. Завземат се по-важните учреждения. Образува се народна милиция.

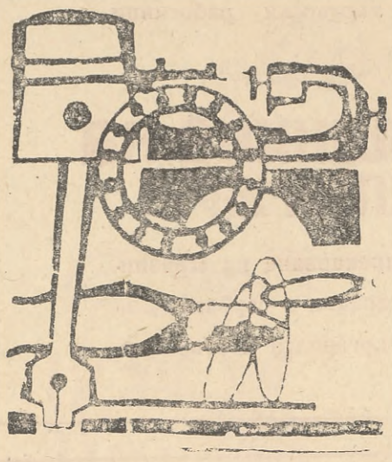
Привечер ръководството на партията и Отечествения фронт заедно с представители на новата власт влизат във връзка с командуването на Съветската армия.

Сутринта на Девети септември 1944 година победилият народ от силистренския край с небивала радост посреща новината, че е ликвидирано капиталистическото господство, че е сразен кървавият фашизъм в цялата страна, че властта навсякъде е преминала в ръцете на народа.

(Из „Материали по революционното движение в Силистренски окръг")

ЗАВОД „ХРОМ“– СИЛИСТРА

честити сърдечно

двадесет и седмата годишнина от социалистическата революция в нашата страна

на целия трудов колектив на завода и многобройните си клиенти.

Като благодари на своите работници за ентусиазирания им труд в предпразничната надпревара, административното, партийното, профсъюзното и комсомолското ръководства пожелават на всички крепко здраве, щастие и

НОВИ ПРЕКРАСНИ УСПЕХИ ПРЕЗ ГОДИНИТЕ НА ШЕСТАТА ПЕТИЛЕТКА, ЗА ДОСТОЙНО ИЗПЪЛНЕНИЕ РЕШЕНИЯТА НА ИСТОРИЧЕСКИЯ ДЕСЕТИ ПАРТИЕН КОНГРЕС!

Административното, партийното, профсъюзното и комсомолското ръководства на

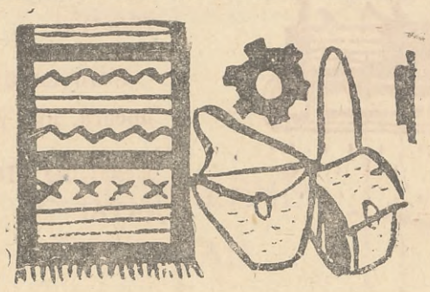
промкомбинат „Камъшит“ — Силистра

отправят към многобройните свои трудови колективи в града и окръга, както и към многобройните си клиенти

пламенни деветосептемврийски привети

Скъпи другари, желаем ви все така неуморно да се трудите и постигате успехи за прослава на родния край и цялата ни социалистическа родина.

ПРИЯТНО ПРЕКАРВАНЕ НА ПРАЗНИЧНИТЕ ДНИ!

ДСО „БУЛГАРПЛОД“ – СИЛИСТРА

Ръководството на „Булгарплод“ честити

светлия празник

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

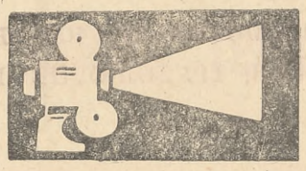
на всички свои трудолюбиви работници, специалисти, служители, клиенти и производители на плодове и зеленчуци, като им желае нови трудови успехи през шестата петилетка за процъфтяване на скъпото ни социалистическо отечество.

ДА Е ЧЕСТИТ ПРАЗНИКЪТ НА СВОБОДАТА!

ДА ЖИВЕЕ БОЙНИЯТ ПРАЗНИК НА СВОБОДАТА —

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

С МНОГО ПОЖЕЛАНИЯ ЗА УСПЕХИ В ТРУДА И РАДОСТ В ЖИВОТА СЕ ОБРЪЩА КЪМ СВОИТЕ РАБОТНИЦИ И МНОГОБРОЙНИ ЗРИТЕЛИ

ОП „Кинефикация“ — Силистра

Партийното и административното ръководство изразяват увереност, че киното все така ще бъде един от най-добрите помощници на жителите от окръга по пътя към върховете на комунизма.

ТКЗС – ТУТРАКАН

Партийното, стопанското, комсомолското и профсъюзното ръководства честитят най-сърдечно

празника на свободата — ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ!

на вички кооператори, механизатори, специалисти и служители от стопанството С ПОЖЕЛАНИЯ ЗА НОВИ ТРУДОВИ ПОБЕДИ, ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ И ПРЕИЗПЪЛНЕНИЕ ДИРЕКТИВИТЕ НА ШЕСТАТА ПЕТИЛЕТКА, за привеждане на селското стопанство на промишлени основи.

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК, ДРУГАРИ!

ТРУДОВО-КООПЕРАТИВНО ЗЕМЕДЕЛСКО СТОПАНСТВО – с. СТ. КАРАДЖА

Драги кооператори, механизатори, животновъди и селскостопански специалисти!

Партийното, административното и комсомолското ръководства на стопанството ви поздравяват по случай

ДЕНЯ НА СВОБОДАТА — ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

и ви пожелават много щастие, много радост в живота и НОВИ УСПЕХИ ПРИ ИЗПЪЛНЕНИЕ ИСТОРИЧЕСКИТЕ РЕШЕНИЯ НА ДЕСЕТИЯ КОНГРЕС НА НАШАТА ПАРТИЯ.

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК, СКЪПИ ДРУГАРИ!

НА ВСИЧКИ ПЪРВЕНЦИ В СОЦИАЛИСТИЧЕСКОТО СЪРЕВНОВАНИЕ ОБЩИНСКИЯТ ПАРТИЕН КОМИТЕТ И УПРАВИТЕЛНИЯТ СЪВЕТ НА ТКЗС

В СЕЛО АЛЕКОВО

ЧЕСТИТЯТ

ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА

С ПОЖЕЛАНИЕ ЗА ПО-ВИСОКИ ТРУДОВИ ДЕЛА В ОСЪЩЕСТВЯВАНЕ НА ЗАДАЧИТЕ, ЗАЛЕГНАЛИ В РЕШЕНИЯТА НА ДЕСЕТИЯ КОНГРЕС!

НЕКА ПРАЗНИКЪТ БЪДЕ ЧЕСТИТ И НА ВСИЧКИ КООПЕРАТОРИ – ТРУЖЕНИЦИ ОТ ФЕРМИТЕ И ПОЛЯТА – ОТДАЛИ СВОЯ ТРУД ЗА ДОСТОЙНОТО ПОСРЕЩАНЕ НА СВЕТЛИЯ ПРАЗНИК.

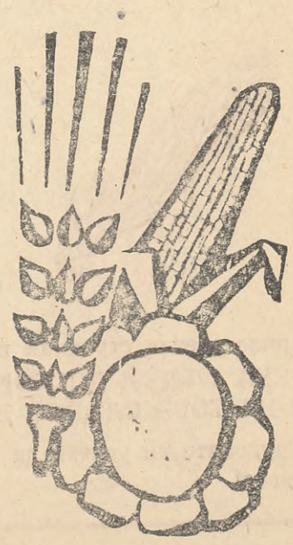
Трудово-кооперативно земеделско стопанство – с. Смилец

Партийното, административното и комсомолското ръководства на стопанството поздравяват кооператорите, механизаторите, животновъдите, специалистите — всички селскостопански труженици от района на стопанството

по случай 27-годишнината от Деня на свободата — Девети септември

Нека, скъпи другари, да бъдем още по-единни при изпълнението на грандиозната програма, начертана от Десетия конгрес на славната Българска комунистическа партия!

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК!

Ръководството на

АГРАРНО-ПРОМИШЛЕНИЯ КОМПЛЕКС В ДУЛОВО

най-сърдечно поздравява всички кооператори, механизатори, специалисти и служители от района на комплекса със СВЕТЛИЯ ПРАЗНИК

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

Кооператори и механизатори, от вашето умение и труд зависят високите добиви!

Нека заработим още по-упорито и се поздравим с големи трудови победи през шестата петилетка!

Като ви благодарим за достигнатите успехи досега, ние ви желаем много здраве, щастие и ВЕСЕЛО ПОСРЕЩАНЕ ДЕНЯ НА СВОБОДАТА!

Партийното бюро, управителният съвет, профкомитетът и комитетът на ДКМС при

„Наркоop" -- Тутракан

честитят на всички свои търговски работници и служители

27-та годишнина на ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ!

Пожелават им весело прекарване на Празника и повече енергия и старание в борбата за културно обслужване в търговията и общественото хранене!

Промкомбинат „Трансмариска" -- Тутракан --

посреща 27-ТА ГОДИШНИНА ОТ СЛАВНАТА ПОБЕДА НАД ФАШИЗМА В НАШАТА СТРАНА с развято преходно червено знаме на ГНС — Тутракан и ГК на профсъюзите.

Доволни от успехите на колектива партийното, стопанското и комсомолското ръководства на промкомбината

ПОЗДРАВЯВАТ

всички свои работници и специалисти с

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

като пожелават на колектива да задържи първенството сред тутраканските промишлени предприятия и следващото тримесечие!

Административното, партийното и профсъюзното ръководства на

ТПК „Добруджанка" — Силистра

отправят пламенни

ДЕВЕТОСЕПТЕМВРИЙСКИ ПРИВЕТИ ДО СВОЯ НЕУМОРЕН, ТРУДОЛЮБИВ КОЛЕКТИВ,

като го поздравяват за постигнатите успехи в предпразничното съревнование, извело кооперацията в редиците на първенците.

На всички работници, служители, ударници и първенци в производството желаем от все сърце крепко здраве и щастие.

Нека постигаме по-големи резултати в труда, което ще бъде нашата отплата към родната БКП за нейните постоянни грижи за разцвета на социалистическото ни отечество.

ВЕСЕЛО ПРЕКАРВАНЕ НА ПРАЗНИКА!

ТПК „ПРОГРЕС" — СИТОВО

посреща 27-ТА ГОДИШНИНА НА

Девети * * * СЕПТЕМВРИ

с преизпълнени планови показатели.

Доволно от постиженията на колектива, ръководството на кооперацията честити на всички свои работници и служители

ДЕНЯ НА СВОБОДАТА,
КАТО ИМ ПОЖЕЛАВА КРЕПКО ЗДРАВЕ И ОЩЕ ПО-ГОЛЕМИ ТРУДОВИ УСПЕХИ!

ТПК „МЕТАЛ" — СИЛИСТРА

Партийното, комсомолското и административното ръководства на кооперацията поздравяват своя неуморен колектив с

ДВАДЕСЕТ И СЕДМАТА ГОДИШНИНА ОТ ПОБЕДАТА НА ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ,

като желаят от сърце много радост и щастие на семействата на своите работници, а на тях самите още по-високи успехи в труда.

НАПРЕД КЪМ ОЩЕ ПО-ГОЛЕМИ ПОСТИЖЕНИЯ В ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ГРАНДИОЗНАТА ПРОГРАМА ЗА РАЗВИТИЕ НА НАШЕТО СОЦИАЛИСТИЧЕСКО ОБЩЕСТВО!

ДА Е ЧЕСТИТ ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ НА ВСИЧКИ!

УПРАВИТЕЛНИЯТ СЪВЕТ НА КООПЕРАТИВНОТО СТОПАНСТВО В с. ПОПИНА

поздравяват всички кооператори

по случай 27-годишнината на свободата.

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК, МЕХАНИЗАТОРИ, ПОЛЕВЪДИ, ЖИВОТНОВЪДИ!

Нека все така да бъде спорен вашият всеотдаен труд за укрепването на стопанството, за повишаване на неговите постижения.

ПРИЯТНО ПРЕКАРВАНЕ НА ПРАЗНИКА!

ТПК „МИР" — Силистра

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК, СКЪПИ ДРУГАРИ!

Административното ръководство, партийният комитет и комитетът на ДКМС при кооперацията най-сърдечно поздравяват трудолюбивия колектив с

27-годишнината от победата на Деветосептемврийското народно въстание,

открило светли страници в нашето бъдеще.

НЕКА БЪДЕМ ДОСТОЙНИ ПРОДЪЛЖИТЕЛИ НА ТОВА СЛАВНО ДЕЛО!

Трудовите ни успехи да се множат през петилетката!

Желаем на всички нови производствени успехи в преизпълнението на поставените от партията задачи за процъфтяване на скъпата ни родина!

Скъпи кооператори, механизатори, специалисти и служители от

ТКЗС — с. ГОЛЕШ

Честита да ви е

двадесет и седем годишнината от социалистическата революция

Желаем ви много радост, здраве и нови трудови успехи в изпълнение на селскостопанските задачи.

АГРАРНО-ПРОМИШЛЕН КОМПЛЕКС — СИТОВО

Стопанското, партийното, комсомолското и профсъюзното ръководства честитят 27-ГОДИШНИНАТА НА СВОБОДАТА и поздравяват по случай

Девети септември

всички труженици от стопанствата на комплекса: специалисти, механизатори, животновъди, служители, като им пожелават много здраве и бодрост, лично щастие.

ПЪРВАТА ГОДИНА НА ШЕСТАТА ПЕТИЛЕТКА ПОСТАВИ ПРЕД НАС ИЗКЛЮЧИТЕЛНО ОТГОВОРНИ ЗАДАЧИ.

Те трябва да се претворят в дела, за да постигнем още по-високи успехи във всяка една област, изпълнявайки решенията на Десетия конгрес.

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК, ТРУДОВИ ХОРА!

ДА ЖИВЕЕ

Девети септември

ОТКРИЛ ПЪТЯ КЪМ СВЕТЛИТЕ ХОРИЗОНТИ НА КОМУНИЗМА В НАШАТА СТРАНА!

Заводският партиен комитет, профкомитетът и стопанското ръководство на

ЗГУ „ТЕРМА“ – ТУТРАКАН

честитят

СВЕТЛИЯ ПРАЗНИК НА СВОБОДАТА

на всички свои работници, специалисти и служители, като им пожелават много щастие, здраве и по-високи трудови успехи!

ФАБРИКА „СЛАВЯНКА“ — ТУТРАКАН

ДА Е ЧЕСТИТА НА ВСИЧКИ НИ 27-ТА ГОДИШНИНА НА СВОБОДАТА –

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ!

По случай тази знаменателна дата в историята на нашия народ заводският партиен комитет, профкомитетът и стопанското ръководство

ПОЗДРАВЯВАТ

всички работници, специалисти и служители от фабриката, като изразяват своята благодарност и към ръководствата на кооперативните стопанства за навременното и качествено прибиране на конопената култура!

ТКЗС „ГЕОРГИ ДИМИТРОВ“ — с. ОКОРШ

Ръководството на стопанството отправя пламенни

ДЕВЕТОСЕПТЕМВРИЙСКИ ПРИВЕТИ

до всички свои кооператори, механизатори и специалисти.

СКЪПИ ДРУГАРИ, ПРИЕМЕТЕ НАШИТЕ НАЙ-ИСКРЕНИ БЛАГОПОЖЕЛАНИЯ ЗА ДОБРО ЗДРАВЕ, ЩАСТИЕ И УСПЕХИ В РАБОТАТА.

Ръководството на

ГОРСКО СТОПАНСТВО — ДУЛОВО

ПОЗДРАВЯВА СВОЯ ТРУДОВ КОЛЕКТИВ И МНОГОБРОЙНИТЕ ЛЮБИТЕЛИ НА ГОРАТА ПО СЛУЧАЙ

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

Ние ви желаем много здраве и нови успехи във вашата благородна работа по опазването на горите.

СТРОИТЕЛНО УПРАВЛЕНИЕ — СИЛИСТРА

Партийното, административното ръководство и профкомитетът

по случай 27-ТА ГОДИШНИНА

НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКАТА РЕВОЛЮЦИЯ В БЪЛГАРИЯ

пожелават на работниците и служителите здраве, бодрост и нови сили В БОРБАТА ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ РЕШЕНИЯТА НА ДЕСЕТИЯ КОНГРЕС НА БКП В ОБЛАСТТА НА СТРОИТЕЛСТВОТО

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК, ДРУГАРИ!

ТПК „СЪЕДИНЕНИЕ“ — ТУТРАКАН

Партийното и административното ръководство, комитетът на ДКМС с радост и задоволство

ПОЗДРАВЯВАТ

целия колектив на кооперацията и многобройните си клиенти със

СВЕТЛИЯ ПРАЗНИК НА СВОБОДАТА –

Девети септември

Партийното, административното и комсомолското ръководство на

ТПК „НОВ ЖИВОТ“ — ТУТРАКАН

поздравява своите работници, служители и клиенти по случай

27-та годишнина на

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

Весело прекарване на празника!

Партийното, административното, профсъюзното и комсомолското ръководство на

промкомбинат „Текстил“ – Силистра

честити

9 Септември

на своя трудолюбив колектив, като го поздравява с досегашните постигнати успехи.

НЕКА ТЕ БЪДАТ ХУБАВ СТАРТ ЗА НОВИ ТРУДОВИ ПОБЕДИ НА ПРЕДПРИЯТИЕТО ПРЕЗ ШЕСТАТА ПЕТИЛЕТКА!

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК, ДРУГАРИ!

Ръководството на

промкомбинат „Първи май“ в с. Главиница

честити

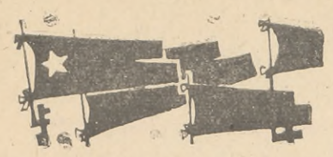
ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

на всички свои работници и служители

Пожелаваме ви, скъпи другари, крепко здраве, лично щастие и нови, още по-големи успехи в изпълнението на производствената програма, начертана от Десетия конгрес на партията.

ЩАСТЛИВО ПОСРЕЩАНЕ НА ПРАЗНИКА!

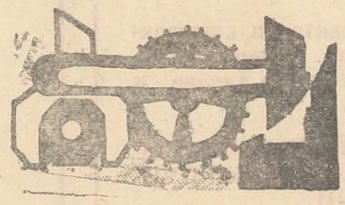

Завод за металорежещи машини — Силистра

Партийното, административното, комсомолското и профсъюзното ръководства на завода поздравяват работниците, служителите, техниците и инженерите с

ДВАДЕСЕТ И СЕДМАТА ГОДИШНИНА ОТ ДЕНЯ НА СВОБОДАТА —

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

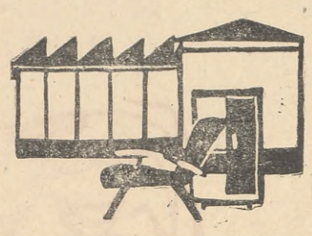
и им пожелават много щастие и много радост в личния живот и ОЩЕ ПО-ГОЛЕМИ УСПЕХИ В ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ИСТОРИЧЕСКИТЕ РЕШЕНИЯ НА ДЕСЕТИЯ КОНГРЕС НА БКП.

Нека да заработим с всички сили, другарки и другари, за процъфтяването на нашия завод, да постигнем по-високи успехи при изпълнението на плана за първата година от шестата петилетка.

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК, СКЪПИ ДРУГАРКИ И ДРУГАРИ!

Завод „Липа“ — Силистра

Партийното, административното, профсъюзното и комсомолското ръководства на завода честитят най-сърдечно

ДВАДЕСЕТ И СЕДМАТА ГОДИШНИНА ОТ ПОБЕДАТА НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКАТА РЕВОЛЮЦИЯ В НАШАТА СТРАНА

на всички свои работници, ударници, специалисти и многобройни клиенти.

Желаем на всички здраве, бодрост, лично щастие и още по-големи успехи през годините на шестата петилетка.

Щастливо посрещане на празника!

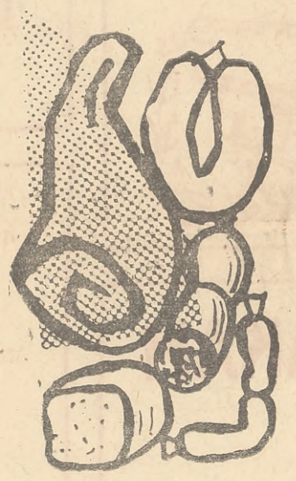
О, ден на топла вяра в СВОБОДАТА,
най-свиден ден за нас — ДЕВЕТИ!
Издигайте ръце, развейте знамената,
в очите нека радостта да свети!

Месокомбинат „Родопа“ — Силистра

СЪРДЕЧНИ ДЕВЕТОСЕПТЕМВРИЙСКИ ПРИВЕТИ

на всички работници, служители, ударници и първенци в производството, които упорито се трудиха за извеждане на предприятието сред челниците в предпразничното съревнование.

НЕКА НАШАТА УПОРИТОСТ СТАНЕ ГАРАНЦИЯ ЗА ПОСТИГАНЕТО НА ОЩЕ ПО-ВИСОКИ РЕЗУЛТАТИ В РАБОТАТА НИ ЗА ПО-БЪРЗОТО ОСЪЩЕСТВЯВАНЕ НА РАЗШИРЕНАТА ПРОГРАМА ЗА РАЗВИТИЕ НА РОДИНАТА.

Здравей, хубавице България,
със пряпорец гордо развят!
Ти цяла блестиш в лъчезария
на нашия мирен парад!

Маслодобивна фабрика „Дунав“ — Силистра

ДА Е ЧЕСТИТ И РАДОСТЕН ЗА ВСИЧКИ ПРАЗНИКЪТ НА СВОБОДАТА!

Партийното, административното и профсъюзното ръководства на предприятието поздравяват всички свои работници, служители, ударници и първенци в производството

ПО СЛУЧАЙ СВЕТЛАТА ДАТА В НАШАТА ИСТОРИЯ,

като им желаят крепко здраве и нови трудови победи през шестата петилетка!

ВЕСЕЛО ПРЕКАРВАНЕ НА ПРАЗНИКА!

Партийното, административното и комсомолското ръководства на

промкомбинат „Прогрес“ — Дулово

поздравяват трудовия колектив на предприятието по случай ДЕНЯ НА СВОБОДАТА —

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

и му пожелават здраве, бодрост и сили в изпълнението на РЕШЕНИЯТА НА ИСТОРИЧЕСКИЯ ДЕСЕТИ КОНГРЕС НА БКП.

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК, СКЪПИ ДРУГАРИ!

Окръжно търговско предприятие „Печатни произведения“

поздравява с ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА

Девети септември

всички свои служители, допринесли за най-бързото разпространение и популяризиране на хубавата книга, за достигането ѝ до милионната армия от читатели.

РЪКОВОДСТВОТО НА ПРЕДПРИЯТИЕТО ПОЖЕЛАВА НОВИ УСПЕХИ НА СВОИТЕ РАБОТНИЦИ, ЗДРАВЕ И БОДРОСТ НА СЕМЕЙСТВАТА ИМ.

Партийното, стопанското и комсомолското ръководства на

ТКЗС — Дулово

приветствуват с
ДЕНЯ НА СВОБОДАТА

9 септември

всички кооператори, животновъди, механизатори, специалисти и служители от района на стопанството.

Изказвайки ви благодарност за всеотдайния труд, ние ви пожелаваме здраве, много радост в живота и упорит труд за достигане на още по-голямо благоденствие.

Горско стопанство — Силистра

Ръководството на стопанството най-сърдечно поздравява всички свои работници, служители, специалисти и всички любители на гората по случай ВСЕНАРОДНИЯ ПРАЗНИК

9 септември

Желаем на вас и вашите семейства много лично щастие, здраве и бъдещи трудови успехи по пътя на претворяване в живо дело решенията на Десетия конгрес на партията!

С утрешно измерение

1.

— Ами то времето си лети. Хич не сме разбрали кога е станало седем часът.

Мъжът каза още нещо, но тътенът на двигателя погълна последните му думи. Междувременно вечерната лятна буря вече бълваше от всеки ъгъл на стопанския двор кълбета пепел и тази плътна завеса скри от погледа ми и моя събеседник, който току-що бе скочил от трактора, и самата машина, лъхаща топлина.

— Кой е очаквал такова противно време. Добре, че свърши хме балирането на блока до Иорданово. Ако завали дъжд, както казаха нощес по телевизията, не можем влезе до купите най-малко два-три дена, а и балите ще стават влажни.

Говореше за кооперативната работа като за свое лично дело. Преценяваше времето в добро или лошо съобразно възможностите, които позволява за работа, и от всяка негова дума личеше, че имам пред себе си един истински доброжелател на кооперативния имот. Това не е само моя констатация. Такъв го знаят и неговите колеги — механизаторите от първа комплексна бригада в Иширково, и всички които са имали контакт с Димитър Великов Желязков — носител на орден „Червено знаме на труда".

2.

Умора тегне на клепачите му, но сънят бяга като подплашено птиче. Навън Иширково отдавна е заспало, притиснато от мрака на нощта, и само откъм „Каракуз" долитат безразборните гласове на нощни птици. Не, тази вечер няма да се спи. Мъжът стана, разтвори широко прозорците на стаята и дробовете му утаксли се напълниха със свеж, полски въздух. Ослуша се. Дочу далечно бучене на трактор. „Орат и през нощта. Не е лека работата им на тези механизатори. Ще се справя ли." Мисли, премисля. Не беше ли по-добре да остане в полевъдното звено. Работата не додява чак толкова. Един ден плевене, друг — копан. Пък и сред хората си по цял ден. Един ще подхвърли шега, друг ще захване някоя песен и току-виж търколил се трудоденът.

Отиде до масата, върху която бе поставил още привечер удостоверението си за правоспособност. Огледа го за кой ли път на жълтата светлина. „Настоящото се дава на лицето Димитър Великов от Иширково в уверение на това, че има успешно завършен тримесечен курс в Среди ще..."

„Но все пак не направих лошо. Сега бъдещето върви ръка за ръка с техниката" — помисли си мъжът и отново застана в рамката на разтворения прозорец, където се чуваше по-отривисто мамещият тътен от трактора.

Вчера му бяха казали, че за да изкара една сносна заплата, трябва да си осигури най-малко дванадесет-тринадесет хиляди декара мека оран за годината. И пак го налегна съмнението.

Така раздвояван между тревогата и надеждата, не усети кога източните височини, където е стопанският двор, поруменяха, облени от първото зарево на слънцето.

3.

Когато автобусът се устреми напред и крайните иширковски къщи останаха обвити в дим, всеки един от пътниците се облегна върху меката тапицерия, обзет от мисли за предстоящото пътуване. Маршрутът беше известен от няколко месеца — Иширково — Одеса — Кишинев. За предстоящата среща с тази необятна страна се искаше пренагласа. Щяха да видят забележителни неща и това ги вълнуваше още тук, на българска земя. Бяха все приятели на труда — знатни животновъди, полевъди, механизатори, а сред тях — и Димитър. Него посочиха първи за предстоящата екскурзия. Та има ли друг в кооператива, който може да каже за себе си: „За една година вързах петнадесет хиляди декара мека оран с трактора". Рекордьор е той сред иширковските механизатори и никой не оспорва това, което показват фактите.

Хиляди километри останаха зад превозните средства, с които пътуваха. Фотоапаратите заснеха не един красив кът между Кишинев, Одеса и обратно и сега, когато си мисли за това пътуване, Димитър съжалява само за едно, че не успяха да посетят някой совхоз, някой добре оборудван машинен парк. „Тази екскурзия е за граждани — каза ми той. — Вярно — и от музеите има какво да се научи, но нали сърцето ми е предопределено на машините." И с какво вълнение хвана волана на „бела руса", щом започна отново работа. Така зад командното табло той се чувствува по-пълноценен. Започна балирането. Мудна, неприятна и монотонна работа, но питайте него. Ето, беше работил до седем часа вечерта, без да усети, че работният ден е свършил отдавна. Щяло да вали дъжд, щяла да се навлажни сламата, а тогава проклетата гниве бързо. Затова работил до седем.

Сега вече лятната кампания е на привършване, но идва есенната сеитба. И орденоносецът от Иширково отново ще свързва в една непрекъсната поредица часовете на деня и нощта с пълноценен и съзнателен труд, защото знае, че тук, в бригадата и в село, новото мерило за стойността на хората е отношението им към труда.

Р. ШИМАБЕЕВ

Благоустроени и хубави са селата в нашия окръг. И още по-хубави ще станат те в близкото бъдеще, защото ги разхубавяват трудолюбивите кооператори.

НА СНИМКАТА: Асфалтираната улица пред училището в с. Зафирово.

С вяра в утрешния ден

АЙДЕМИРСКАТА низина — така наричат всички земите по поречието на Дунав, които влизат в землището на ТКЗС в квартал Айдемир. Богатите наносни почви и живителната влага на реката са създали естествени благоприятни условия за развитието на един от най-старите поминъци на нашето население — градинарството. Казваме най-старите, защото славата на майсторите-градинари се е разнасяла още много отдавна по далечни земи. И навсякъде, където златните ръце на българите са оставяли своя отпечатък, цъфтели и зреели кълновете на мечти, които в свободната ни родина дават желаните плодове.

...В ТКЗС — квартал Айдемир зеленчукопроизводството ни наги е заемало важен дял в получаването на повече продукция. Започнало от разпокъсаните малки градинки, сега то пое ма пътя на окрупнените масиви, на внедряването на механизираните процеси. Тази година айдемирци направиха първата крачка в осъществяването на концентрацията в зеленчукопроизводството, в реализирането на голямата производствена програма през шестата петилетка. Зеленчуковата градина е 800 декара. Увеличаването то на площта й всяка година не след дълго ще я превърне в един от най-големите зеленчукови комплекси в окръга.

А хората?

Те са неуморни в своя труд, в своето желание да даряват земята с повече грижи и внимание, да чакат от нея богата отплата. И тя не закъсня. Върху площ от 250 декара ранни домати и 150 декара късни плодът е изобилен. Много трудности трябваше да преодолеят айдемирските градинари още през зимата, но те достойно се справиха и произведоха здрав и висококачествен разсад от сортовете „Триумф" и „Пионер—2". А сега едрите червени домати, произведени в този кооператив, са неделима част от менюто на хиляди семейства далеч и зад границата на родината. Айдемирци трябваше да изнесат 750 тона, но богатата реколта им даде възможност да преизпълнят плана си и досега те са изнесли вече 790 тона, при това беритбата на късните домати едва сега започва. В чест на Празника на свободата те са обещали да изнесат 150 тона повече. И не само при доматите градинарите от ТКЗС в квартал Айдемир жънат успехи през тази година. Шестте звена от бригадата на Михал Великов се радват на преизпълнение на плановете за пипера, ранното зеле, патладжана, лука, магданоза. Затова и оценката на ръководството на аграрно-промишления комплекс е висока.

По ново русло тръгна зеленчукопроизводството в Айдемир. Има за какво да си спомнят най-старите градинари в това стопанство, комунистът Димитър Неделчев — сега звеновод, Христо Капчев, Димо Колев, Керанка Неделчева. Грижовни стопани, отлични работници, те отдават своите сили за непрекъснатото подобряване на този отрасъл. Нима помнят те някога за зеленото стръкче да са се полагали толкова грижи. Ето тази година кооператорите пръскаха пет пъти доматите против болести и неприятели, дванадесет и повече пъти лука, а когато засаждаха доматения разсад, във всяка копка слагаха оборски тор. Затова сега нито на щандовете на пазара в Силистра, нито на трите лавки в квартала се чувствува недостиг от зеленчуци.

Съревнованието за повече и по-евтино произведена продукция е ежедневен спътник на айдемирските градинари. Правилно организирано и водено от бригадното ръководство, от стопанството и партийната група в бригадата, то е постоянен стимул в работата. И съвсем не е случайно, че в тези предпразнични дни червеното знаме за първенство между бригадите се развява в зеленчуковата градина. Между звената първенец е второ звено с отговорник Йордан Начев.

Прав е народът, когато казва, че връх без корен няма. А корените тук са вярата в утрешния ден, всеотдайността на трудовия човек.

Л. ИКОНОМОВА

Работят по плана за октомври

В СВОЯТА ДЕЙНОСТ колективът на СП „Комунални услуги" в Тутракан вече години наред постига забележителни резултати, плод на постоянство и ритмично изпълнение на поставените задачи. В предприятието е създадена добра плановост и вътрешна организация на работа, правилно се води и отчита социалистическото съревнование, което е обвързано с договори между отделните бригади и производственици.

Стопанското ръководство не се ограничава само по административен път да решава стоящите пред него задачи, а търси действената помощ на профорганизацията и комсомола и под прякото ръководство на партийния комитет осъществява изпълнението на производствено-финансовите планове. Благодарение на положителните форми на работа, успехите са постоянен спътник на задружния колектив.

Достатъчно е да се спомене, че предприятието постигна значителни резултати в предконгресното съревнование, което ентусиазира колектива, вдъхна му увереност и нови сили за достойни трудови дела.

В дните пред Девети септември предпразничната надпревара отново обхвана всички работници, които се трудиха неуморно, и равносметката отново е радостна. За осемте месеца на тази година — първата от шестата петилетка — при план 176 680 лева и обещание 7 600 лева, или общо 184 280 лева, е реализиран приход от различните видове дейности на сума 205 562 лева. Това преизпълнение на плана отведе колектива с един месец напред и той сега работи по програмата си за октомври. Този успех работниците от предприятието поднасят в дар на светлия Празник на свободата.

Голям дял за тези постижения имат бояджийската бригада с ръководител Коста Налбантов, постигнала 190 на сто изпълнение на плана, и строителите с бригадир Али Мутишев, осъществили 111 на сто от плана си за август, както и бригадата от хотела с отговорник Койка Камбурова. Първенци в предпразничното съревнование станаха Тодор Тотев, Зейнула Качакова, Антон Ганев, Димитър Калинов, Халиме Рашидова, Янко Добрев, Стела Маринова и Костадин Кирчев.

Колективът е поел обещание предсрочно да изпълни годишната си програма, което ще бъде първата му стъпка в претворяване в живо дело решенията на Десетия конгрес на БКП.

Тодор ДРАГАНОВ

Плодовете на добруджанската земя

Лятото си отива, но оставя върху плодовете цвета на слънцето.

Цялата земя е натежала от сочни плодове и чака разтоварване.

Това е достойната отплата за трудолюбието на добруджанеца и той с радост бере богатата реколта.

Навсякъде по полето ще видите неговата усмивка — чиста и ведра като небето на Свободата.

И голяма радост блика в очите му, защото земята го дарява с най-хубавия си празник.

Текст и снимки: Добри ЙОРДАНОВ

Един работник разказва за себе си

В ТОЗИ следобеден час в дома на Петър Дечев е необичайно тихо. Присядаме край малката табуретка сред приятна задушевна обстановка. Стопанинът току-що е привършил някаква работа навън и наша първа тема става въпросът за отпуската му. Не, не бил привикнал да стои така по домашни пантофи из стаите, да съзерцава, да почива. Друго било, когато човек работи. Та нали една поговорка казвала: „Щом се трудят ръцете, не почива и мозъкът". На неговата възраст хората предпочитали по-муден живот, но той не можел никак да се примири с тази работа.

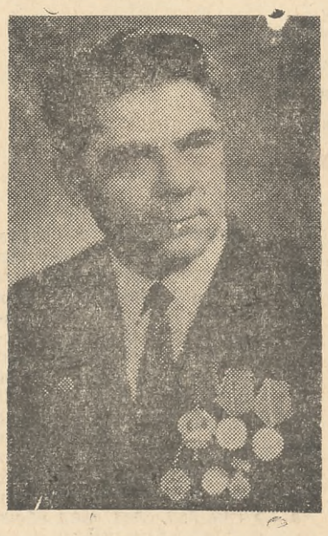
Гледам човека пред себе си — среден на ръст, даже възнисък, с широко открито лице, от което ме наблюдават подвижни, излъчващи неспокойствие очи. Много съм слушал за моя съгражданин Петър Дечев, дългогодишния рационализатор, един от основателите на завод „Стомана", затова сега не се учудвам, като виждам, че моят събеседник току прехвърли разговора към техниката, за качеството, за новостите в производството на завод „Хром", където работи сега.

— Запитвате ме какъв е икономическият ефект от моите рационализации. Ето един въпрос, на който ми е твърде трудно да дам точен отговор. За два десет и шест-седем години, откакто съм се сродил с машините, никога не съм изменил на стремежа си да търся начини за улесняване труда на работника, за по-бързо и по-рационално изработване на някой детайл. Специалистите решаваха кое от тази моя дейност представлява рационализация, кое — не. Никога не съм се влиял от това как ще се категоризира едно или друго мое рационализаторско предложение. Стремял съм се да постигна едно вътрешно задоволство, едно удовлетворение. И щом почувствувам това, значи, ненапразно съм се трудил.

Помолвам Петър Дечев по-подробно да разкаже за някое свое крупно въведение и вместо отговор получавам дебел свитък от снимки, изрезки от вестници, списания, документация.

Така ми е по-лесно да се ориентирам. Прелиствам наслуки обилната информация. Ето брой 1 на списание „Наука и техника за младежта" от 1965 година. Голяма снимка на някаква машина, под която чета: „Този автомат произвежда за осем часа 100 000 иглички за авто-мото вентили. Той е изработен от Петър Дечев и колектив рационализатори от Силистра..." И долу друга снимка, съответно на друга машина с текст: „От същия колектив е изработена и хидравлична шприц-преса за полистиролови и полиетиленови детайли..."

А междувременно научавам, че Петър Дечев е създателят на редица съоръжения за окръжната болница — специален хирургиче

ски скалпел за интервенция на черепа, устройство към апарат за кюртажи, редица уредби за манипулации във физиотерапията.

— С особен интерес работих през годините, когато се създаваше продукция от хром-никел. За нашия завод тогава представляваше трудност изпълнението на серия поръчки на „Балкантурист" за посуда от пресовани изделия за заведенията за обществено хранене. Нямахме опит, нямаше база, трябваше да се изработват фини матрици. С тях се заех аз. Десет дена спах по два-три часа, на крака съм се хранил и все пак успяхме. Никак ви рекламации не получи цехът. С много неща съм се захващал, но не всичко можеше да се вне дри в серийно производство, защото нали виждате — квалифицираните кадри не достигат.

И моят събеседник току изважда от шкафа нова спининг макара и няколко вида нови модели на съдове, изработени от хром-никел.

— Риболовната макара е досущ като вносните. Направил съм я лека и удобна. Шасито е от алуминиева отливка, а детайлите вътре са от месинг.

Взимам фината лъскава вещ в ръце. Не, не мога да повярвам, че това е изработено без технология, без документация и най-важното без подходяща инструментална база. Но надписът върху спининга е категоричен: „Силистра".

— Целият ваш съзнателен живот е отдаден на техниката. Какъв е отзвукът на обществеността, на ръководствата на заводите, в които сте работили и работите, какво признание получавате за вашия труд?

Моят въпрос не се нуждае от специално подготвен отговор. За тази цел имаше също обилен материал. Петър Дечев прерови отново купищата книжа и внимателно постави на табуретката червени книжки, грамоти, отличия. Бързам да записвам това, което наслуки попада в ръцете ми. „Народен орден на труда" — златен, „Народен орден на труда" — бронзов, орден „Георги Димитров", Юбилеен медал „25 години народна власт", златна съюзна значка на Научно-техническите съюзи, отличник на Министерството на машиностроенето, паспорт на трудовата слава, паспорт на дружбата и паспорт на победата. А ето и една необичайна диплома — с латински шрифт е отбелязано названието на една шведска фирма „Примус сиеверт".

Отгатнал погледа ми, Дечев обясни бавно:

— Преди известно време по решение на Министерството на машиностроенето бяхме в Швеция. Посетихме тази фирма, където ни демонстрираха едно ново устройство за заваряване. Но всъщност човекът, който правеше демонстрациите, не сполучи. Шевът беше неравен, груб. Виждах, че апаратът е сполучлив и че с него може да се заварява много по-прецизно. Помолих да ми позволят да опитам и аз. Казват, че съм постигнал безупречна спойка. Вечерта, съвсем изненадващо, след като всички бяхме забравили вече за случая, директорът на фирмата помоли за внимание и ми връчи този диплом...

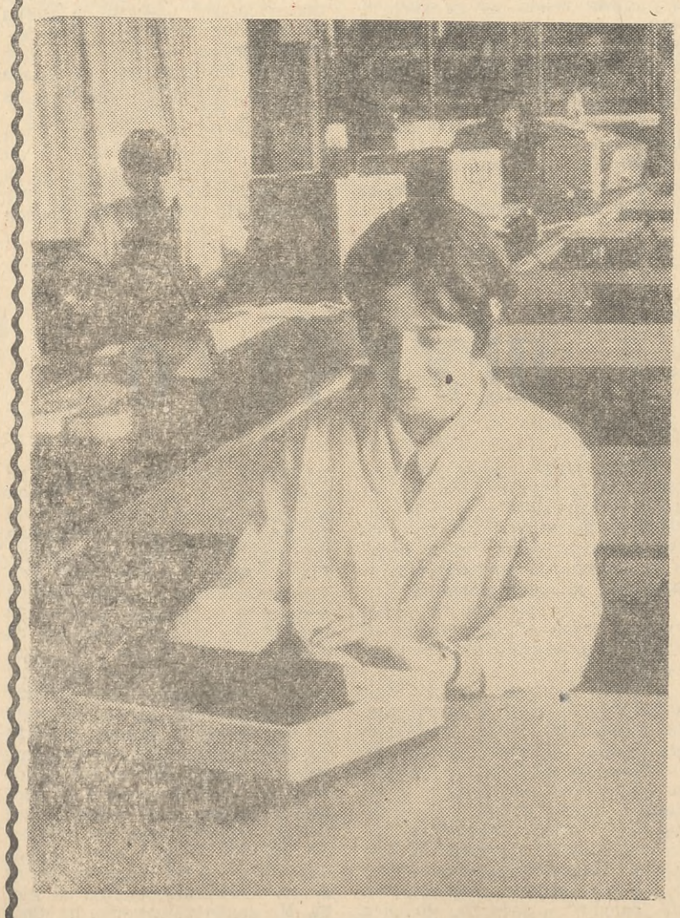
След разговор с този човек всеки би се чувствувал някак по-особено. Неговият оптимизъм е заразяващ, а и самият му живот е истинско олицетворение на творческо горене.

Валери ДРАГАНОВ

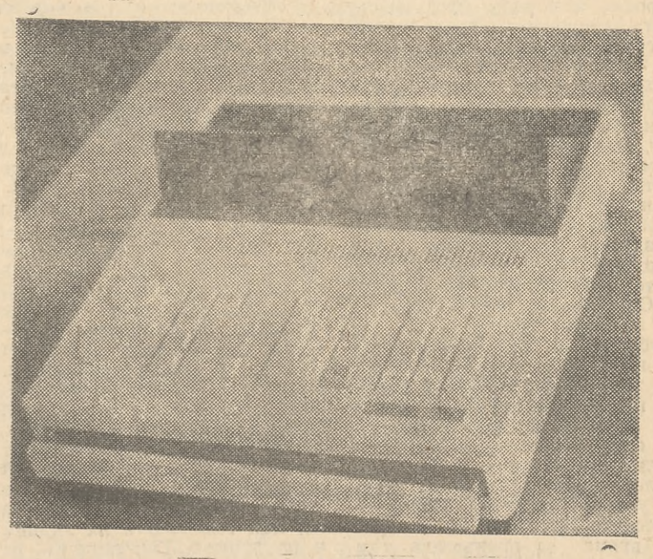
Гордостта на силистренци

ГЛЕДАМ единствения електронен калкулатор с интегрални схеми „Елка — 42", приличащ *на транзисторен радиоприемник*, и мислено се връщам няколко месеца назад, когато се сформираше курсът за този вид изчислителна машина. Тогава някои с недоверие се отнесоха към факта, че нашата страна ще бъде първата в Европа и третата в света след Япония и САЩ по производството на електронни калкулатори с интегрални схеми собствено производство.

Новата „Елка—42" (снимка 1)

Сн. 2

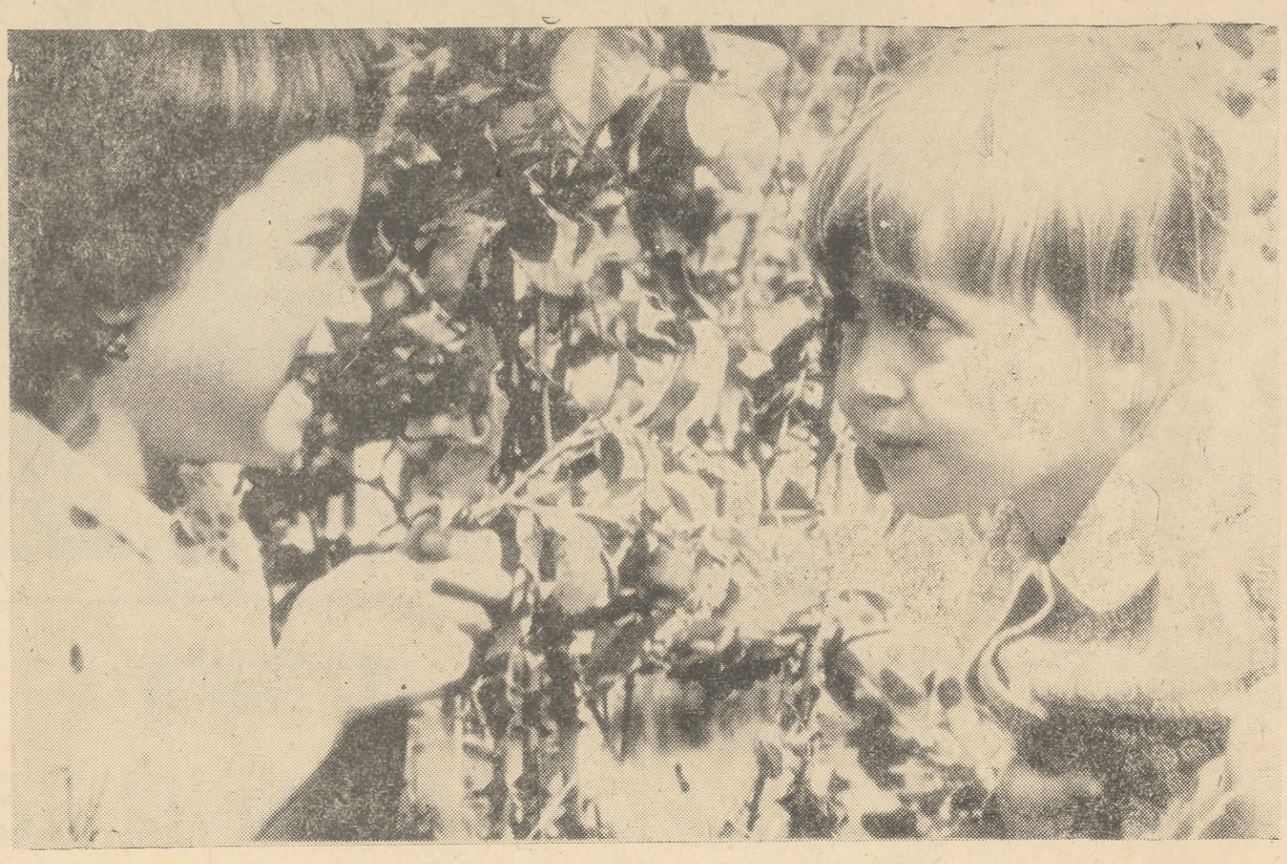
Сн. 1

все още работи „на изпитание". Но по лицата на двадесетте млади хора, които се трудят в цеха, грее усмивка. Те имат право да се радват, защото постигнаха големи успехи. За по-малко от девет месеца съвместно със свои колеги от Института по електронни калкулатори в София те конструираха и изработиха един нов вид изчислителна машина, която много се различава от предишните свои събратя. Освен малките си габаритни размери и естетическия си външен вид новата „Елка — 42" е далеч по-добре конструктивно оформена. Едно от предимствата й е това, че работи само с две платки плюс една захранваща. Тя има автоматични режими на работа и повече свободни памети, отколкото старите модели, има индикация за препълване и знак минус, улесняващ още повече манипулирането с нея.

Радостни са инженерите Любка Денева, Иван Иванов, Дойко Дойков, Симеон Драганов и онези шестнадесет младежи и девойки, които работят в цеха, защото техният упорит труд е богато възнаграден. Съсредоточена в работата си е комсомолката Станка Трифонова (снимка 2), която извършва крайната проверка на поредния готов електронен калкулатор. Произведените няколко „Елки", подложени на изпитание, са гаранция, че тези млади хора от завод „Оргтехника" ще изпълнят даденото си обещание да произведат нулевата серия на машините в определения срок.

Текст: Жеко ЛАЗАРОВ
Снимки: Добри ЙОРДАНОВ

ВСИЧКО ЗА ХОРАТА, ЗА БЪДЕЩЕТО

Такива видяхме най-малките жители на Паисиево.

Сякаш само небето тук е останало непроменено — спокойно в своята чиста есенна синевина...

А може би и старите корита на пресъхналите реки...

Какво, какво друго би могло да се посочи, което през тези двадесет и седем години да е останало встрани от изменения та, от обновлението. Новото е пристигнало и до Паисиево. По новите пътища, по нишките на новите мисли и убеждения на хората. Родило се е в техните стремежи към един друг свят — по-щедър, по-богат.

Как ми се иска да спра един от тези възрастни хора, които срещаме из селото, и да заговоря с него. Ето, този, например, който води внучето си за ръка:

— Накъде? — питам го в ранния час на деня.

Показва ми детската градина и продължава с внучето към светлата двуетажна постройка. Има ли смисъл да се говори за условията, при които растат децата на кооператорите. На тези хора, които преди двадесет и седем години не са получава ли редовно вестник в селото и са се въртели в омагьосания кръг, на непрекъснатото напрежение дали ще стигне хлябът, докато падне първият сноп на новата жетва. Сега стопанството, укрепващо непрекъснато, е поело изцяло храната на децата в детската градина, съветът има грижата за персонала. Ръководителите вече мислят за утрешния ден — на селото ще бъде необходима нова сграда за детска градина: с всичките й удобства, в тон със съвременните изисквания. И тя сигурно ще бъде не по-лоша от новата училищна постройка, една от най-хубавите в окръга, с прекрасни възможности да се възпитават ученициите от целия район в светлината на последните партийни решения.

. . .

Може би от десетки километри, но и тук е пристигнало изобилието от вода. И хората вече не искат само чешми по кръстовищата на улиците. Всеки иска да има чешми в двора си и общинският съвет продължава работата по водоснабдяването, търси средства, за да задоволи една нужда от първа необходимост.

— По-рано имаше една чешма край селото — разказа председателят на съвета Георги Георгиев, човек на години, който е изпитал и горчивината на миналото, и трудностите на първите си стъпки в изграждането на новия живот. — През лятото често пресъхваше...

И тогава хората са тръгвали за вода чак към Исперих. А по-старите хора разказват, че някои дори са стигали до Тутракан, за да загребат вода от Дунава. Бихме ли могли да си представим подобна картина сега — каруците с каци, които тръгват на десетки километри за вода. Това би било някакъв анахронизъм. Това е просто несъвместимо с представите ни за съвременния живот.

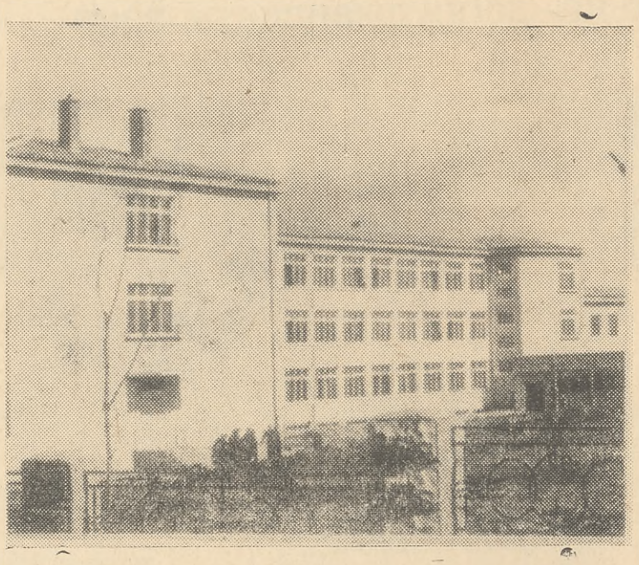
. . .

Преди година бях в местната болница. Още я благоустрояваха, но тя вече беше предостави ла всичките си удобства на лекарите, на акушерките, на медицинските сестри. На тези хора, които изведоха далечното Паисиево на едно от първите места в окръга по нисък процент на детската смъртност. Разбира се, този процент криеше много грижи от страна на цялата общественост. Гледах в този ден как кооператорите излизаха от болничната сграда и си спомних разказа на един възрастен човек... Вадели камъни, наранил се човекът здравата. То се знае, че лекар няма. Някакъв учител поел лечението. Никакво лечение — само едно единствено дезинфекциране с одеколон. А дали одеколонът е бил всесилен във всички случаи на заболявания?... Но при липсата на какъвто и да е специалист, при липсата на лекарства, той все пак е бил някак во успокоение. И нищо друго. Може да се предвиди какви са били резултатите от негозото приложение. А Паисиево сега има всичко, за да осигури на хората първа медицинска помощ, за да приеме родилки. Казват, че България е на едно от челните места по наситеност с лекари. Сигурно това е вярно! Както вижда те, сравненията имат своя абсолютна стойност, която ни кара да се гордеем с постигнатото през годините на свободата. Това укрепва нашата увереност в реалността на партийните решения, поставили по-високи цели в подобряване благосъстоянието на хората.

. . .

Би могло да се говори още много за новия облик на Паисиево. Едно село, което е от най-отдалечените в окръга и което толкова прилича със своите при добивки на всички останали.

С. ИВАНОВ

Новата училищна сграда — просторна и светла.

ИНСТИТУТ ЗА ПРОГИМНАЗИАЛНИ УЧИТЕЛИ — СИЛИСТРА

О Б Я В А

С Указ на Държавния съвет № 303 от 31 август 1971 г. в Силистра се открива полувисш Институт за подготовка на учители в V-VIII клас на общообразователните училища със следните специалности:

I — А ОТДЕЛ — български и руски

I — Б ОТДЕЛ — български език, история и френски език

II ОТДЕЛ — математика и физика

III ОТДЕЛ — биология, химия и география

Във всеки отдел ще се изучава задължително по избор един от следните художествено-технически предмети: физическо възпитание, пеене или рисуване.

За Института ще се набират кандидат-студенти от Силистренски, Толбухински, Разградски, Търговищки, Русенски, Варненски и Шуменски окръг. Кандидатите трябва да не са по-възрастни от 35 години, да са положили успешно състезателен изпит и да се класират съгласно Наредба № 10 на Министерството на народната просвета за приемане на нови студенти в институтите за учебната 1971/72 година.

Приемните изпити ще се проведат през септември т. г. в Силистра по следната програма:

ЗА I—А и I—Б ОТДЕЛ:

Писмен изпит по български език и литература — на 28 септември. Проверка на данните по художествено-техническите предмети — на 29 септември.

ЗА II ОТДЕЛ:

Писмен изпит по математика — на 29 септември. Проверка на данните по художествено-техническите предмети — на 30 септември.

ЗА III ОТДЕЛ:

Писмен изпит по биология — на 30 септември. Проверка на данните по художествено-техническите предмети — на 1 октомври.

Всички изпити започват в 7.30 часа в Института. Писмените изпити се провеждат по материала от средните учебни заведения, според издадените кандидатстудентски въпросници за приемни изпити във висшите учебни заведения. Успешно издържалите изпит по съответния предмет в някое висше учебно заведение могат по желание да кандидатстват за Института и да участват в класирането с оценката от него, като представят документ за успеха от състезателния изпит, а могат и да се явят на изпит отново независимо от първия резултат. Проверката на данните по художествено-техническите предмети е практическа.

На приетите студенти се осигурява общежитие, а на 30 % от тях — стипендии. На завършилите се признава полувисше образование и учителска правоспособност в V-VIII клас на общообразователните училища по съответните предмети.

КАНДИДАТИТЕ ПОДАВАТ МОЛБИ ДО ИНСТИТУТА ДО 23 СЕПТЕМВРИ СЪС СЛЕДНИТЕ ДОКУМЕНТИ:

а) ДИПЛОМА ЗА ЗАВЪРШЕНО СРЕДНО ОБРАЗОВАНИЕ — оригинал или препис (ако в дипломата не са вписани всички изучавани предмети и оценката им, приложи се и свеление образец 1959 година);

б) ХАРАКТЕРИСТИКА ОТ МЕСТОРАБОТАТА, училището или местоживеенето (в зависимост дали кандидатът е работил, учил или не е бил на работа през миналата учебна година);

в) АВТОБИОГРАФИЯ;

г) УДОСТОВЕРЕНИЕ ЗА ПРЕДИМСТВО, ако кандидатът ще ползува такова;

д) МЪЖЕТЕ ПРЕДСТВЯТ УДОСТОВЕРЕНИЕ, че са отбили редовната си военна служба или са освободени (отслужили) по здравословни причини;

е) ДЕКЛАРАЦИЯ, че след завършването си ще работят три години там, където бъдат разпределени.

В молбите задължително се посочва точно отделът, който кандидатът желае да следва, определят се два художествено-технически предмета, по които да се проверят данните на кандидата, и се вписва точният домашен адрес, на който кандидатът може да бъде уведомен за допускането до изпит.

СПРАВКИ: ТЕЛ. 51-96

Книжното богатство на библиотеката.

Симеон МАНОЛОВ

Ветераните

Ще минете отново във колона
на радостния празничен парад
с винтягите, в сърцата с оня огън,
когато всеки бил е много млад.

И септемврийски вятър ще ви лъхне,
довял слова от оня първи ден.
Какво, че днес гласът ви ясен глъхне,
а погледът е тих и углъбен.

И стъпката сега е по-различна,
но пулсът на духа — един и същ,
приел докрай на ерата космична
и дързостта, и устрема могъщ.

И знам, от строя пак отсъства някой,
но споменът тук крачи редом с вас —
готов да влезе в новите атаки
със вдъхновен, окрилящ в боя глас.

Ехти парадът, пее свободата
в деня на свойто свято Рождество.
И вие пак сте в крак със знамената,
със техния прекрасен, мирен ход!

ТУТРАКАН

Слава богу, слава Вам.
Туртукай взят и я там!
Суворов

В този дълъг и плаващ залез
гледам гордата ти осанка.
Ти без стража заспиваш, пазен
от вечерната куца сянка
на един странен поет с весел нрав,
с генерални пагон. И бързо стреме.
Навярно всеки си има град,
който някога ще превземе...

С думи, дето на сън мълвя,
кръстя улиците ти стръмни.
Как ли вятър не те отвя
от ронливите, ведри хълми.
Влизам с мисли-войска
и разум-щит
във пулсиращото ти време.
И разбирам как бавно ти
и завинаги ме превземаш..

На синия ЕКРАН

ВТОРНИК, 7. IX

10.00 Новини, 10.05 За красиво и хармонично тяло, 10.10 „Експедиция в Антарктида", 10.50 „Дита на фронта" — мулт. филм, 11.00 „Капитанът, Катюша, Калинка и другите", 11.50 Реклами, 12.00 Информационен дневник, 18.10 „Стоянчо и Шаро", 18.30 Новини, 18.45 ТВ студио — Пловдив, 19.20 Слово на извънредния и пълномощен посланик на КНДР по случай националния празник на КНДР, 19.30 Документален филм, 19.50 Лека нощ, деца! 20.00 По света и у нас, 20.30 Документален филм, 21.55 Масови песни, 22.05 „Черните ангели" — бълг. игрален филм , първа серия.

СРЯДА, 8. IX

10.40 Новини, 10.45 За красиво и хармонично тяло, 10.50 Телевизионен театър, 11.35 „Перспективи на българския воден транспорт", 12.00 Информационен дневник, 18.00 Новини, 18.10 „Стоянчо и Шаро", 18.35 „Законomерно" — публ. предаване, 18.45 Народна музика, 19.00 Тържествено събрание и концерт по случай Девети септември; В паузата — По света и у нас, 21.30 „Черните ангели" — втора серия, 22.35 Новини.

ЧЕТВЪРТЪК, 9. IX

9.45 Масови песни, 10.00 Манифестация на софийските трудещи се — предаване от пл. „Девети септември", 12.00 Народна музика, 12.30 Строежите на шестата петилетка, 12.40 „Уралска рябинушка", 13.00 Информационен дневник, 13.30 Игрален филм, 15.00 „Празнична България", 15.05 „Поля без синори" — предаване за успехите на бълг. селско стопанство, 15.20 Народни танци, 15.40 „Стоянчо и Шаро", 16.05 За децата, 16.30 Репортаж за хората, които в този ден са на своя трудов пост, 16.40 Естраден концерт, 16.55 Телевизионен театър, 18.00 Новини, 18.15 „Празнична България", 18.20 Филми за неповторимото .19.10 „Часове по география" — предимерен филм на БТ, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 Празничен деветосептемврийски концерт, 22.30 „Хищникът" — нова серия от поредицата „На всеки километър", 23.40 Новини.

Добри ЖОТЕВ

ЩУРЧЕТО

Житата около Вардар цъкаха под лятната жега. Зърното започна да се рони, а не достигаше работна ръка. Управата на затвора реши да ни извежда на работа. Всяка сутрин строени излизахме през железната затворническа врата и след десетина минути пристигахме на работното място. Там ни чакаха сърповете, непоносимата горещина и дългият трудов ден. Но колкото и тежко да беше, ние предпочитахме да бъдем вън от стените, под ясното лятно небе. Все пак можехме, макар и отдалече, да виждаме свободни хора, да дишаме чист въздух и когато охраната разрешеше, да се окъпем в бистрите и бързи води на Вардар.

Още първия ден започнахме да намираме сред житата, по шубраците и край реката какви ли не животни и птичета. Обхва на ни някаква страст и всеки от нас, според случая и вкуса си, стана притежател най-малко на един екземпляр от животинския свят. Пръв се сдоби с таралеж Пантелей. Той го донесе увит в ризата си. Някои се мръщеха отначало, но за кратко време се привързаха към бодливото животинче. Пантелей ни обясни, че таралежът бил домашно животно като котката, че бил възприемчив и добродушен. Новият приятел на килията наистина се оказа приятен за съжителство. Всяка вечер ни посрещаше радостно, душеше с влажното си носле краката ни и най-важното започна да разпознава своя приятел Пантелей. Той му носеше храна, най-често змии, които се намираха край брега на реката. Борбата на таралежа със своята плячка представляваше цяло представление.

Пантелей се привързал толкова бързо към своя таралеж, че беше готов да се кара с всеки от нас при най-дребната проява на невежливост към любимеца му. В мечтите си за деня на победата той винаги включваше и своя таралеж. Щял да го занесе в къщи, да го отглежда като котка и да го пуска в дворчето им, за да прочиства змиите.

Примера на Пантелей последваха всички. За кратко време петте килии на затвора се изпълниха с пернати, влечуги и четириноги. А килиите на нашия затвор бяха като казармени помещения. Във всяка една от тях спяхме един до друг върху двойни нари около четиридесет души. Не ни стигаше тесното, ами трябваше да търсим място и за новите квартиранти. Но и на това се намираше колаят. Пантелей спеше със своя таралеж, който, според неговите уверения, не го бодял. Пък се хвалеше, че неговото зайче винаги спяло до бузата му и по тоя начин хем му било меко, хем топличко и на лицето, и на душата. Гургулиците на Илийката си намираха място някъде в косата му, където се чувствуваха като в гнездо. Но все пак той предпочете да им направи кафез, който окачи на тавана. До тоя кафез се наредиха още няколко кафеза с различни пойни птички. Не знаехме имената на всички, но те всяка сутрин ни будеха с песен.

Бай Иван мълчаливеца, както го наричахме, улови едно ястребче. Но ястребчето за кратко време порасна и стана ястреб. Хищната птица се държеше сравнително дружелюбно с бай Иван и винаги стоеше на крилото на прозореца. Когато вечер се завръщахме от работа, ни срещаха най-напред очите на хищната птица... Те ни гледаха отвисоко, остро и немигващо упорито. Бай Иван носеше на ястреба всеки ден месо, храneше го до насита и той не нападаше другите птици.

Междувременно решихме да организираме бягство на трима от нас. То не беше лесно, защото цялата област беше блокирана. Но въпреки блокадата тримата успяха да избягат и да отидат в партизанския отряд.

С това започна лошото. Управата на затвора престана да ни извежда на работа, заключи ни в килиите и въведе най-строг режим. Не можехме да донасяме храна на животните и те започнаха да гладуват. Някои от надзирателите тайно от своите по-строги колеги набавяха по нещо, но то пак не стигаше. Гургулиците на Илийката престанаха да пеят. Държахме ги постоянно в кафеза, защото изгладнелият ястреб щеше да ги нападне. Той стоеше все така на перваза на прозореца с хлътнали тъмни очи. Пантелеевият таралеж започна да нападa змиите на Живко и между двамата затворници на няколко пъти се разрази свада. Но докато те се караха, ежът успяваше да уноши някоя змия тайно в някой от тъмните ъгли на нарите. Аз си бях уловил едно малко врабченце и ми беше по-лесно да му намирам трошици за храна. Но врабчето започна да ядосва някои от другарите. Като всички врабци то беше и мило, и нахално.

В затвора дойде на проверка окръжният прокурор. Влезе в нашата килия, а зад гърба му, смалени от страх — надзирателите. Още с влизането си добре охраненият големец срещна хлътналите и горящи очи на ястреба. Изведнъж прехвърленият прокурор се върна заднешком към вратата, застана на прага и заруча на надзирателите:

— Това затвор ли е или менажерия? Ще ви подведа под отговорност, тиквеници с тиквеници! Как сте могли да допуснете такова нещо! Веднага да се изхвърлят навън всички гадини.

След това събитие нашите питомци трябваше да бъдат изхвърлени незабавно. Всеки по своему изстрадваше раздялата със своите животни.

Излязохме на разходка из двора. Кольо пускаше под желязната затворническа врата своите костенурки една по една, от най-голямата до най-малката. Когато остана най-мънич кото костенурче, той не издържа и го пусна в джоба си. Но надзирателят забеляза измамата. Кольо трябваше да се прости и с него. Напуснаха ни и змиите, и заекът.

Последен изнесе таралежа си Пантелей. Без да поглежда ни кого, загърбен, той се наведе бавно към пролуката на голямата дворна врата и още по-бавно пусна своя бодлив приятел.

Последно остана моето врабче. С него работата се усложни. Хвърлихме го през затворническата стена, то уж отлетя, но след малко се върна и както се разхождахме по двора, кацна на главата ми. Нямаше как, един от надзирателите го взе и го занесе на около километър от затвора, където имаше зеленчукова градина. Пуснал го там, но след един-два часа врабчето пак долетя и кацна на главата на Пантелей. Помолихме надзирателите да ни го оставят, но те бяха неумолими. Взе го друг от тях, който отивал по работа в Битоля и го пуснал някъде далече по пътя. На другия ден след обяд обаче врабчето отново се върна, само че тоя път кацна на фуражката на дежурния надзирател. Той подряза крилцата му и го хвърли оттатък затворническата килия.

Дойде зимата. Бяхме позабравили нашите животни и птици, когато изведнъж се оказа, че не всички са ни напуснали. Още през лятото най-мълчаливият между нас, Панчо, предпочиташе да носи в затвора щурчета. След строгата заповед на прокурора Панчо както всички пусна щурчетата си. Но едно от тях, незабелязано от никого, останало. Спотаило се в някоя пукнатина и сега изведнъж чухме свирнята му.

Мълчаливи, налягали по нарите, ние го слушахме, неусетно заспивахме и сънувахме свободата. Това щурче остана с нас до последните ни затворнически часове. Споменът за него винаги ме връща много години назад, в онния размирни и прекрасни дни, когато всичко мечтано беше възможно, когато готовността за себежертва беше ключът за отваряне вратата към човешкото щастие.

ДЕПОЗИТ

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ВЕСТНИК „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА“ Е ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА ВЕСТНИК „СВЕТЛИНА“, ЗАПОЧНАЛ ДА ИЗЛИЗА НА 10 АВГУСТ 1934 ГОДИНА, И НА ВЕСТНИК „СВОБОДНА ДОБРУДЖА“, ОСНОВАН НА 18 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Год. XVI (XVII) брой 98 (1874) | Силистра, вторник, 14 септември 1971 г. | Цена 2 стотинки

НАРОД И ПАРТИЯ — ЕДИННИ И СПЛОТЕНИ!

Възторжена деветосептемврийска манифестация в Силистра

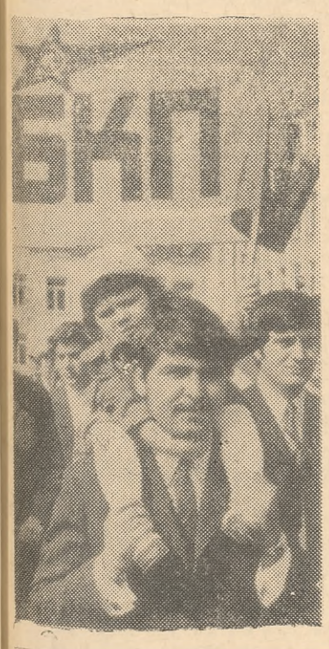

ОФИЦИАЛНАТА ТРИБУНА

УТРОТО над Силистра е ведро, слънчево. По улиците цари празнично настроение. Тук са се събрали, за да се отправят към центъра на града хиляди трудещи се с цветя, знамена, плакати и лозунги.

В очакване е и площадът пред Партийния дом. Той също е празничен и тържествен.

Часът е девет и тридесет. Посрещнати с продължителни ръкопляскания, на официалната трибуна заемат места кандидат-членът на ЦК и първи секретар на ОК на БКП Георги Кардашев, членовете на бюрото на ОК на БКП Димитър Михайлов, Калин Димитров, Станчо Николов, Яким Петков, Виктор Ганев, Вельо Максимов, Атанас Киров, Иван Русанов, кандидат-членовете на бюрото на ОК на БКП Дянка Велева, Руси Славов и инж. Георги Георгиев, председателят на окръжното ръководство на БЗНС Александър Чолаков, председателят на ОСПС Димитър Тончев, председателят на окръжния комитет на Партията Ганка Андреева и други.

Манифестира младостта

Тук е делегацията и на окръжния комитет на РКП от окръг Яломица, водена от секретаря на окръжния комитет на партията в град Слобозия Стан Барбу.

Председателят на окръжната контролно-ревизионна комисия на БКП Игнат Димитров произнася приветствено слово, посветено на двадесет и седем годишнината от социалистическата революция в България.

От името и по поръчение на бюрото на ОК на БКП другарят Игнат Димитров отправя сърдечни поздравления по случай националния празник Девети септември. „Извоюваната преди 27 години велика победа — каза той — бе закономерен резултат на епичните борби, които в течение на десетилетия води нашият народ под мъдрото ръководство на БКП“.

„На този най-светъл празник нашият народ — продължи председателят на окръжната контролно-ревизионна комисия — изразява своята дълбока благодарност и безгранична признателност към великата съветска страна за решаващата помощ в освобождението от фашизма и капитализма и в изграждането на новия живот“.

Прозвучават фанфари. Откъм фасадната страна на Партийния дом изтичват пионери и пионерки, изкачват се на трибуната и поднасят букети цветя на официалните лица и гостите.

В настъпилата за миг тишина засвирва градският духов оркестър. В площада с нестихващо „Ура“ навлиза първата редица — млади мъже носят лозунг „Слава на Девети септември!“ и знамена, а сред знамената — българския герб. След тях се движи сборен състав на хоровете „Седянка“ и „Дунав“, пеейки. Сред червени и трицветни знамена се открояват портретите на Карл Маркс и Фридрих Енгелс, на Владимир Илич Ленин, на Димитър Благоев, Георги Кирков, Георги Димитров и Васил Коларов. Работници от градските предприятия носят големи лозунги „Слава на КПСС!“ и „Слава на БКП!“, а след тях вървят ученици с портретите на членовете на Политбюро на ЦК на КПСС и на Политбюро на ЦК на БКП.

Откъм сградите на ТПК „Дунав“ и кино „Москва“ се задават челните колони на силистренските трудещи се — започва тяхната внушителна манифестация, посветена на 27-та годишнина на Деветосептемврийската социалистическа революция в България.

Първа преминава колоната на основните училища „Отец Паисий“, „Н. Й. Вапцаров“, „Кирил и Методий“ и „Макаренко“, следвана от блока на учителите. В този светъл ден те славят великата победа, която преди 27 години откри пътя на всестранен напредък, на всеобщо щастие. Затова и така чести са възгласите им: „Да живее Девети септември!“, „Слава на БКП!“, „Деветосептемврийски привет на ЦК на БКП!“. Бликащи от дълбочината на душата чувства на признателност и любов към партията-ръководителка!

Горди и радостни са работниците и служителите от „Оргтехника“, „Текстил“, Окръжно управление на съобщенията, ДСК, ЗММ, представляващи колоната на националните и окръжните първенци. Техният труд е високо оценен и възнаграден. Бодро и стегнато стъпват Жечка Божкова, Недялка Петрова и Димитър Филипов от завод „Оргтехника“, Енчо Хотинов, Димитър Продан ов и Исмаил Шакиров от СПП „Виброполигон“, Кольо Върбанов, Стоян Янков и Курти Курдоманов от ЗММ — със званието „Ударник“ те бяха удостоени като активни участници в деветосептемврийското съревнование. Плакати, лозунги и диаграми показват големия ръст на развитие на предприятията през последните няколко години. Изписаните цифри и проценти сочат трудовия ентусиазъм, воля и решимост за изпълнение вдъхновяващите решения на Десетия партиен конгрес.

Удивление и възторг предизвикват живите картини, пресъздаващи различни моменти от живота на партията. Те носят имена „Бузлуджански конгрес“, „Септемврийско въстание — 1923 г.“, „Лайпцигски процес“, „Говори радиостанция „Христо Ботев“, „По срещане на Червената армия“. За тяхното пресъздаване е вложено много умение и талант. И сякаш не картини, а самите събития от онова време се разиграват пред очите на множество то, което се вълнува, ръкопляска.

Тече пъстроцветният човешки поток, събрал в себе си жизнерадостта на настоящето и устремен към бъдещето. В простора дружно се носят скандирания: „БКП! БКП!“, „Слава на партията!“, „С БКП напред!“. Манифестират колективите на „Електрометал“, „Стомана“, „Хром“, „Метал“, „Дунав“, „Родопа“, „Сердика“, „Липа“, „Нектар“, „Девети септември“. Нови плакати с нови цифри — нови успехи, нови обещания! Минават работници и служители от „Камъшит“, Строително управление ДАТ. И отново скандирания, викове „Ура!“. И всичко това е тъй спонтанно, тъй естествено, тъй вълнуващо.

„Дружба от векове за векове!“ — с този лозунг манифестира шеста колона, сформирана от работници на Пътно управление, „Водстрой“, Драгажен флот, Керамична фабрика. Те носят голям макет на Кремъл и Шипка, поставен върху платформа, изразяваща българо-съветската дружба, и плакат, символизиращ дружбата между Хмелницка област на УССР и Силистренски окръг.

Рапорти, рапорти... Зад тях — съзидателен труд, наука и вдъхновение. И ако днес се радваме на тези успехи, ние никога не забравяме, че в тях е вътакано разностранното взаимно сътрудничество със Съветския съюз.

Пъстротата на трудовите рапорти се допълва от плодовете на селското стопанство. Възхищение предизвикват красиво подредените редици на работници и кооператори от аграрно-промишления комплекс, на работниците от КОС, Растителна защита, „Сортови семена“, Напоителна система. Един автомобил е превърнат в щанд на аграрно-промишления комплекс. Дини, грозде, зеленчук — сякаш дефилира цялото изобилие на нашата добруджанска земя.

Не спират колоните на силистренските трудещи се. Преминават колективите на „Мототехника“, „Булгарплод“, „Топливо“, „Печатни произведения“, „Здрава храна“, „Наркооп“. В друга колона манифестират служителите на ОНС, БНБ, ДЗИ, Окръжна болница, ХЕИ, Окръжна библиотека, артисти от народния театър. Последни минават работници на ОК на ДКМС, туристи и физкултурници от дружествата „Дочо Михайлов“ и „Доростол“.

Люшкат се знамената, аленеят лозунгите, вървят редица след редица...

Привет на родната партия!

Никола НАНЕВ

Снимки: Енчо НИКОЛОВ

ТУТРАКАН

С МНОГО ЦВЕТЯ, с много радост посрещнаха Празника на свободата и трудещите се от Тутракан. За двадесет и седми път старата славянска река прие на брега си ликуващите свободни хора.

В 10.30 часа на трибуната заеха местата си официалните лица начело с кандидат-члена на бюрото на ОК на БКП и председател на съвета на секретарите на общинските партийни комитети в АПК „Дунав“ Ангел Върбанов. Потече пъстрата колона на манифестацията. Тя беше водена от представителния блок на ТПК „Домостроител“, първенец в предпразничното съревнование. Следваха колоните на трудовите колективи от промкомбинат „Трансмариска“, кооперация „Съединение“, фабрика „Славянка“, завод „Терма“, ЗРЧНО и др.

Тутраканци манифестираха своята признателност към партията-ръководителка.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)
Тодор ДРАГАНОВ

ДУЛОВО

СЕПТЕМВРИЙСКОТО утро бе поканило на улиците хиляди хора, в чиито усмивки изгряваше красотата на деня. Събрали аления цвят на изгрева, над главите им като криле на птици плющяха празничните знамена. Официалната трибуна бе отрупана с цветя. На нея бяха застанали членовете на бюрото на градския комитет на партията, членовете на изпълкома на ГНС, активни борци против фашизма и капитализма, изтъкнати производственици, много гости. Тук бе и баба Бяла, майката на партизанина Никола Петров — Караджата, и гостът от Унгария Сабо Лайош, председател на стопанството „Петьофи“, с което ТКЗС — Дулово поддържа дружески връзки.

Фанфарната музика възвести началото на манифестацията и след огромния плакат „Слава на 9 септември“, националния герб на НРБ и колоната със знаменатa потеглиха редиците на дуловските трудещи се. В първите редове бяха ония, които с делата си бяха заслужили тая чест.

През новата учебна година — с ясна перспектива

ТАТЯНА ТИХЧЕВА,
СЕКРЕТАР НА ИК НА ОНС

Откриването на новата учебна година винаги е било празник за ученици, учители и родители. Празник, изпълнен с едно неизмеримо настроение, в което се преплитат вълнението от първия учебен ден, удовлетворението от сътвореното и нетърпеливото очакване на равносметката.

Тази година родният край, окрилян от решенията на Десетия конгрес на БКП, посреща новата учебна година с още по-високо настроение. Успешно се решават задачите по народното образование, поставени от Юлския пленум на ЦК на БКП по образованието от 1969 г., пленума на ОК на БКП от 1970 г. и Десетия конгрес на БКП. Влязоха в експлоатация новите сгради на основното училище в Силистра, физкултурните салони в Паисиево и Главиница и детските градини в Силистра и Дулово. До края на годината ще бъдат завършени: основното училище в Алеково, общежитията в Кайнарджа и Дулово и физкултурният салон на основното училище „Кирил и Методий“ — Силистра. През шестата петилетка ще бъдат изразходвани за училищно строителство в окръга над 7 милиона лева. Усъвършенствува се мрежата на учебно-възпитателните заведения. Бяха закрити 24 начални и 10 основни нежизнеспособни училища със слети паралелки. Сега учениците от тези училища се обучават в окрупнените основни училища, обзаведени с кабинети със съвременни учебно-технически средства. Създадените образцови училища в Кайнарджа, Главиница, Сребърна и Силистра се превръщат в школи за проучване, приложение и разпространение на новото, прогресивното в обучението и комунистическото възпитание, в огнища за преустройство и по-нататъшно усъвършенстване на учебно-възпитателния процес. Новосъздадените програми, конкретизирането задачите на учителите, повишаването на тяхната квалификация, подобряването на обучението по български език и др. доведоха до повишаване средния успех на учениците за изтеклата учебна година на 4.29 срещу 3.93 за 1969/70 г. Намалиха се броят на оставащите и носителите на слаби бележки във всички степени учебни заведения. Подчертани са резултатите по български език и математика. Подобриха се резултатите от зрелостните и държавните изпити. Досега във висшите учебни заведения са приети над 320 кандидат-студенти от окръга срещу 280 за миналата година. За настоящата учебна година са разкрити нови специалности в СПТУ и техникумите в окръга. Разкри се ново ПТУ по текстил в гр. Силистра за 105 ученици със специалности тъкачи и преда чи. А най-големите придобивки за окръга са полувисшият педагогически институт за прогимназиални учители в Силистра и Разпореждането на Министерския съвет от 27. VIII. 1971 г. за задоволяване нуждите на окръга с учители.

През новата учебна година пред дейците на народното образование се изправят нови задачи.

Наскоро бе утвърден моделът на единното средно общообразователно училище с 10-годишен курс на обучение, което ще способствува за решителното подобряване структурата, методите и съдържанието на съвременното обучение. Той се характеризира като главна задача на общообразователната реформа. С неговото внедрява не народното образование ще навлезе в нова фаза на развитие.

За създаването на основните предпоставки за прехода към всеобщо задължително десетокласно средно образование следва да се преодолеят най-напред недостатъците от досегашната работа. Да се ликвидира второгодничеството, преждевременното напускане на училище и бягството на някои младежи от физически труд, рязко да се увеличи броят на учениците, завършващи в срок средните училища. Да се осъществи докрай преустройството на учебно-възпитателния процес и се повиши неговата ефективност. Да се превърне училището във високоефективен институт на идеологическото възпитание, за превръщането на подрастващите в активна сила, в поколение, способно да решава успешно задачите на научно-техническата революция у нас и да гледа далече напред.

Ето защо през новата учебна година много по-богат и пълнокръвен трябва да стане животът на учителските съвети, предметните комисии и методическите обединения. Да се издигне ролята на директорите, от чийто облик на ръководители, от организацията и стила им на работа, зависи какъв ще бъде климатът в училището. Изключително важна е ролята и на партийните и съюзни организации, които са длъжни да създават обществена атмосфера на нетърпимост към застоя, еснафщината и рутинерството, да бъдат инициатори и вдъхновители на всяко творческо начинание в училището. Учителите в своята практика да съчетават преподавателската работа с научните изследвания и занимания в любима за тях област, чувствата на родителска обич с тези на строга отговорност. Със своята дейност, поведение и стремежи да издигнат на още по-голямо стъпало високоблагородното, почтено и белязано със знака на майсторството и творчеството учителско дело.

Новата учебна година ще протече под знака на всенародния трудов подем за изпълнение решенията на X конгрес на БКП. Добруджанските просветни дейци ще бъдат неизменно на своя отговорен граждански и патриотичен пост и ще дадат всичките си сили и способности за процъфтяването на просветното дело в окръга.

Тържествено събрание

На 7 септември в Силистра се проведе тържествено събрание, посветено на 27-годишнината от социалистическата революция в България. Гости на събранието бяха и членовете на делегацията от окръг Яломица от СР Румъния, пристигнала за деветосептемврийските тържества в Силистра, водена от секретаря на окръжния комитет на РКП в град Слобозия Стан Барбу.

Доклад за историческото значение на Девети септември изнесе Тодор Димитров — заместник-председател на изпълнителния комитет на ОНС. Приветствие поднесе Стан Барбу.

Тържественото събрание изпрати поздравителни телеграми до ЦК на БКП и ЦК на КПСС и поздравителна телеграма до първия секретар на ЦК на БКП и председател на Държавния съвет на НРБ Тодор Живков по случай неговата 60-годишнина. (СТ)

Силистренска делегация в Хмелницка област

Днес за Хмелницка област на Украйна отпътува делегация, водена от кандидат-члена на ЦК на БКП и първи секретар на окръжния комитет на партията Георги Кардашев. В състава на делегацията, която ще обмени опит по научното ръководство на социалистическото съревнование, влизат другарите Стефан Райчев, първи заместник-председател на ИК на ОНС, Димитър Тончев, председател на ОС на професионалните съюзи, Ангел Стоянов, председател на АПК — Главиница, и Теменужка Матеева, секретар на ГК на комсомола в Силистра. (СТ).

Из дейността на доброволните отряди

ИЗВОЮВАНО ПРИЗНАНИЕ

ПРАКТИКАТА утвърди доброволните отряди като удачна форма за съвместна работа между служителите на МВР и обществените организации за осигуряване добър ред в населените места. Дейността, която те развиха, потвърждава по най-убедителен начин правилността на партийните решения за тяхното създаване.

Успехите на специализирания доброволен отряд по КАТ в Силистра са доста отдавна предмет на разговор в окръжното управление на МВР. Положителни отзиви за неговата дейност могат да се прочетат в доклади и информации, да се чуят от устата на обикновени граждани. Той е съставен от петдесет души и е разделен на групи. Отрядниците са на различна възраст и с различни професии, но това никак не им пречи да участвуват с желание в неговия живот.

Командир на отряда е Тодор Станев — опитен организатор, човек с упорит характер. Той работи на този пост с партийно поръчение, възложено му от градския комитет на партията, към изпълнението на което се отнася с най-голямо чувство за отговорност.

Ограничаването на нарушенията, които вършат водачите на моторни превозни средства и пешеходците по улиците на града, представлява важен проблем за служителите на КАТ. Само със собствени усилия без съдействието на доброволния отряд те трудно биха го разрешили. Затова още в началото на годината бе изготвен единен план за съвместна работа, обхващащ един период от два сезона — пролет-лято. Извършена бе разстановка на служителите на КАТ и отрядниците за непрекъснат контрол на движението по кръстовищата и отсечките на улиците. Въз основа на плана щабът на доброволния отряд състави график за дежурствата на отрядниците, който стриктно се спазва. Впечатленията за това, как преминават дежурствата, се вписват в тетрадка, която служи едновременно за дневник на отряда и източник на информация.

Констатираните нарушения от отрядниците се водят на отчет. По-тежките, които са причина за автопроизшествия, се отразяват в контролен лист, който се изпраща в КАТ за вземане на отношение.

Но не само в дежурствата проличава готовността на отрядниците да помагат на служителите на МВР за установяване на образцов ред в града. Те активно се включват и в провеждането на масови мероприятия с участието на повече моторни превозни средства — щафети, физкултурни състезания и други. И винаги най-съзнателно държат сметка за своите постъпки, за името и авторитета на доброволния отряд, извоювал признание сред гражданите благодарение на инициативата и постоянството на своите членове.

Примерът на комунистите в отряда е очевиден. Такива партийни членове като Атанас Иванов и Никола Биволаров, работници в завод „Оргтехника", са заслужено уважавани от всички. Те са добри групови отговорници и отлични отрядници. За тях с възхищение говори и лейтенант Кольо Ценков от КАТ, който отговаря за дейността на отряда в окръжното управление на МВР и има лични впечатления за всеки негов член.

Непримиримост към нарушителите, културно отношение към проверяваните — ето кое характеризира дейността на отрядниците. Да си послужа с пример. През месец юли — агитационния месец за безопасно движение — служителите на КАТ решават да извършат нощ на проверка за състоянието на уличното движение. Поканват и някои отрядници. Проверката обхваща часовете след дванадесет, когато най-вече са възможни отклонения от страна на водачите на моторни превозни средства. Отрядниците Марчо Димитров и Димитър Любенов, минавайки по алея на градския парк, правят най-учтиво знак да спре на движещия се по нея с мотоциклет Валентин Ахилев, но той ги отминава със загасен фар. А е бил в нарушение. Марчо Димитров и Димитър Любенов съобщават за случая в КАТ. Установява се, че Валентин Ахилев е неправоспособен мотоциклетист.

Същата нощ, със съдействието на отрядници, служителите на КАТ констатират 494 нарушения, десет от които са извършени от водачи на моторни превозни средства, употребили алкохол.

Връзките, които поддържат служителите на КАТ с членовете на доброволния отряд, са ежедневни. В началото на всеки месец се провеждат съвместни събрания, на които отрядниците от читат своята дейност, а служители на КАТ ги информират за допуснатите автопроизшествия. Често пъти на тези събрания се изнасят лекции, представляващи общ интерес. Чувствувам за свое задължение да спомена някои от тях — „Алкохолът и вредата му за човешкото здраве", „Моралният облик на съвременния водач на моторно превозно средство" и други.

Дейността на специализирания доброволен отряд по КАТ в Силистра продължава да се развива в положителна насока. Тя все по-завладяващо напомня за онези високи изисквания към доброволните отряди в страната, спазването на които ускорява превъзпитанието на голяма част от функциите на МВР в ръцете на обществените организации.

Никола НАНЕВ

Резултатна контролна дейност

Със своята всеотдайна контролна работа комисията за народен контрол при ДПП „Електрометал" се явява като добър помощник на партийното и стопанското ръководство в изпълнение на производствените задачи. В състава ѝ влизат хора с различна партийна принадлежност, младежи, специалисти, техници, икономисти — познаващи из основи дейността на предприятието.

В своята работа комисията през настоящата година се е ръководила от задачите, поставени от Януарското съвещание и от решенията на ОК на БКП. Тя работи по шестмесечни планове, които винаги съгласува с партийното бюро.

Преди започване на дадена проверка извършва се предварителна подготовка, като проверяващата група се запознава с необходимите нормативни документи, мероприятия или решения на административното и техническото ръководства по дадения въпрос и се провежда съответен инструктаж. Резултатите от проверките се отразяват в констативни протоколи със съответни изводи и предложения.

Периодично, на всяко тримесечие, председателят на комисията инженер Парушев докладва пред партийното бюро и партийната организация за нейната работа. През първото полугодие на тази година комисията е извършила 6 обширни проверки, засягащи основни моменти от дейността на предприятието. Така например, важна проверка по използуване на основните средства е извършена в началото на годината. Комисията, имайки предвид, че някои от основните средства преди години не са били използувани правилно, се е насочила именно към тази проверка. Тя констатира, че през тази година те се използуват 90 процента, някои от машините обаче, а именно машината за заточване, се използуват едва 15 процента. Комисията е предложила на административното ръководство да назначи човек за по-пълноценно използуване на тази машина. Констатира се също, че ножицата за рязане на ламарина не се използува правилно, и се направи предложение за целесъобразното ѝ използуване.

Извършена е проверка по трудовата и технологичната дисциплина в предприятието. За констатираните нарушения съответно са направени предложения. Имайки предвид, че в миналото предприятието не е изпълнявало ритмично договорните доставки, комисията за народен контрол извърши проверка в това направление и констатира, че през настоящата година те се изпълняват добре и даже се преизпълняват.

Направената проверка съвместно с профсъюзното ръководство по техниката на безопасността разкри някои недостатъци в това направление. Комисията констатира, че не са обезопасени някои от електрическите съоръжения, и се направиха редица предложения пред административното ръководство.

В духа на Януарското съвещание е извършена важна проверка по икономичното изразходване на суровините и материалите, по правилното поддържане на работните места и правилното съхраняване на готовата продукция. Направени са също съответни предложения пред административното ръководство, което от своя страна своевременно е взело нужните мерки.

Един почин в дейността на комисията, който малко се прилага от други комисии, но който е много ефективен, това са фототаблата, които през първото тримесечие се правеха и в които се отразяваха нагледно нередностите. Желателно е този ефикасен начин на контролна дейност да продължи, въпреки че е свързан с някои трудности.

Важен момент в контролната дейност е запознаването на колектива с извършените проверки. В това направление комисията при ДПП „Електрометал" работи добре. По радиоуредбата, на профсъюзни и партийни събрания, материалите от проверките винаги достигат до знанието на колектива. Необходимо е при отчитане на плановете по тримесечия административното ръководство да отделя още по-голямо внимание в своите отчети за положителната дейност на комисията.

Понякога е трудно да се изчисли ефективността от предложенията и мероприятията, направени от страна на комисията, но тя е морално възнаградена, че работейки на доброволни начала, със своите изчерпателни проверки помага за изпълнението на производствените задачи.

Иван РАЙКОВ

Пред 90-годишнината от рождението на Георги Димитров

Паметни срещи

За Георги Димитров е писано много и въпреки това тепърва предстои да се създаде най-хубавото, свързано с неговия живот и борба, да се осветли образът му като теоретик на международното работническо движение, като една от най-крупните политически фигури на века. Един принос в това отношение е и излязлата наскоро книга на писателя Георги Караславов — „Срещи и разговори с Георги Димитров".

Именитият наш писател е имал щастието да придружава Димитров на предизборен митинг във Варна, в един момент, когато „легалната опозиция" с нелегални средства и с бюлетината иска да събори отечественофронтовското правителство; да бъде с него по време на самите избори в София и да стане очевидец на огромната популярност и любов, с които той се ползува сред народа. Г. Караславов е имал щастието да се възхити на неговата изключителна политическа опитност и мъдрост, проявяваща се не само в разговорите със своите, но и в настъпателността спрямо врагувете на народа. Особено топло и интимно в книгата са предадени моментите, в които Димитров се среща с пернишките и радомирските избиратели. Трогател на е тази синовна привързаност на вожда към родното място: напрегнатият изборен ден не му пречи да изяви съкровеното си желание — „Иска ми се да ида и да видя родното си село — настави Димитров. — И ще отида... Ще се найде някой по-свободен ден..."

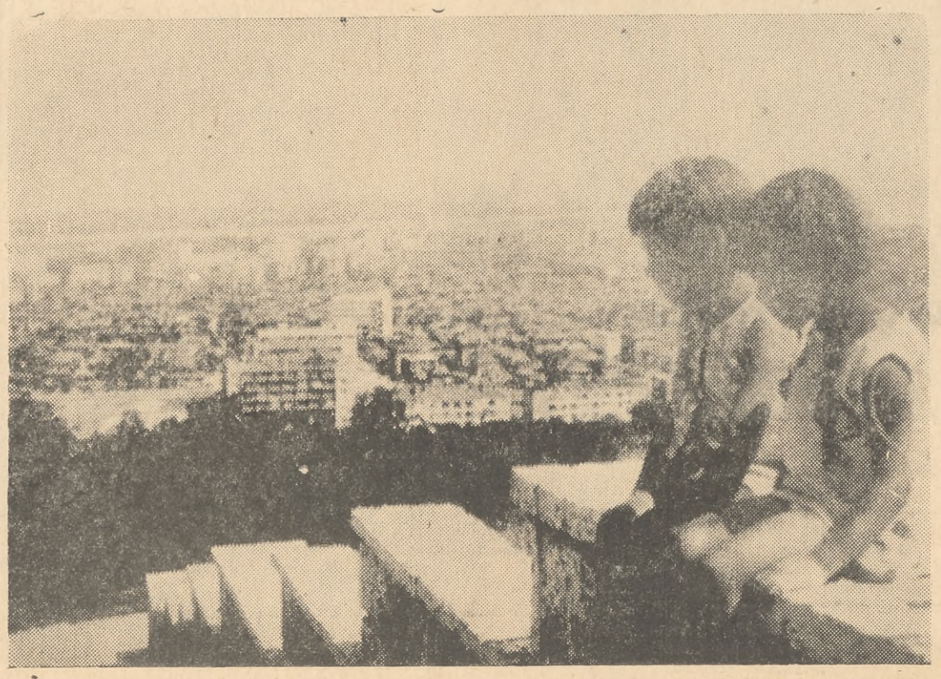
Контактите, които е имал писателят с Георги Димитров, са му дали възможност да ни го представи и в по-друга светлина. Ние виждаме Димитров не само в напрегнатата и сложна политическа обстановка, като докладчик на Петия конгрес на БКП, но и като ръководител, извънредно внимателен към кадрите на културния фронт. С каква далновидност и бащинска загриженост говори той за отношението на новата власт към безпартийните писатели и художествени творци. Неговите думи, че „талантливите и честни писатели не могат да не пишат в полза на народа", са една прогноза, която животът потвърди. Не по-малко ценни са думите му, че на сцената „артистът трябва да се измерва по талант и способност, а не според това дали е бил или е член на нашата партия". Това са думи — цяла програма за отношението на партията към творческата интелигенция. У Димитров думите винаги имат стойност и зад тях стоят дела. През есента на 1948 година по негово внушение у нас се организира достойно посрещане на голямата актриса Адриана Будевска, която след дългогодишно изгнание в чужбина се завръща в страната.

Като епилог писателят е поставил своите спомени и впечатления от онния скръбни дни за България, когато тя се разделя със своя вожд. И тук писателят е на висота: вред всеобщата покруса на траурните дни той не е забравил писателския си дълг, а търпеливо и внимателно се е вглеждал в лицата на хората, в надписите на венците, в некролозите и лозунгите, за да намери там онния свидетелства, които по най-синтезиран начин дават израз на отношението на рода към Димитров.

Караславов е винаги прецизен, неговите съобщения и разкази са подплатени с автентичността на документите — затова не будят колебания и съмнения. По такъв начин писателят сам дава пример за сериозно и отговорно отношение към фактите в един спомен. Г. Караславов обстойно и грижливо преценява факта, детайла от всички страни, преди да ни го поднесе с ясното съзнание за отговорността, която поема пред читателите и поколенията. Едно сигурно указание, че неговите срещи и разговори ще получат висока оценка не само от съвременници и участници в описваните събития, но и от всички, за които името на Димитров е неотделимо от България.

ИВАН САРАНДЕВ

Георги Караславов. „СРЕЩИ И РАЗГОВОРИ С ГЕОРГИ ДИМИТРОВ". Издателство на БКП, 1971 г.

Силистра. От „Крепостта" над града, пред погледа се открояват новите сгради и зелените му улици. Като сребърна пътека блестят водите на Дунав. Красив, красив град е Силистра!

Нашата земя

хубава

„ОСМОТО ЧУДО"

ДОКАТО чакаме с вълнение да излезе влязлата преди нас група, преглеждаме тетрадката за впечатления. Всеки по своему е изразил възхищението си от това велико творение на природата. Един пише, че човек в днешния век, каквато и техника да притежава, не може да направи такива пещери. Журналист от вестник „Известия" от съветска група туристи е оставил лаконично на хартията впечатлението си: „Ако тази пещера беше известна в древността, то тя щеше да бъде осмото чудо на света".

Наричат я Съева или Сеюва дупка. И двете наименования са правдоподобни: двамата братя Съю и Сею, от разположено то на по-малко от три километра село Брестница, на около двадесетина километра от Тетевен, не склонили глава пред османските поробители, намерили убежище в преддверието на пещерата.

Пещерата „Съева дупка", която се намира в Ловешки окръг, е сравнително по-малка по размери от Магурата и Леденика — около 400 метра дължина, но по красота и фееричност не отстъпва на никоя друга. „Посетил съм и Магурата, и Леденика, и други наши пещери, но това, което крие в себе си Съева дупка, тази своеобразна красота, не може да се види никъде другаде". Слушам думите на нашия водач и в главата ми напират мислите на съветския журналист за „осмото чудо на света.

Екскурзоводът ни е с плътен глас, много словоохотлив, духовит млад мъж... Какво би могъл да разгледаш за около час и нещо в пещерата? Изпитваш чувството, че се намираш сред каменните декори на някоя от най-вълшебните приказки, изпитваш чувството, че сънуваш. Една посетителка, която за пръв път посещава пещера, ахва: „И такова чудо, и такава красота не бях виждала ни на земята, ни във филми, нито никъде."

Завинаги остава като в желан сън Съева дупка с Купена, Срутището, Белия замък, Хармана, Космоса — една от друга по-феерични, по-грабващи окото зали на пещерата... Не може да се забрави високият четириметров каскаден сталагмит, наподобяващ купен, каменните струи в Срутището, които наподобяват своеобразен пещерен орган (екскурзоводът почуква с пръчка и камъкът „запява"), най-високият сталактон, висок 4,5 метра, с обиколка 13 метра, наречен „брилянтен" заради омайващата си белота. Човек, посетил Съева дупка, не може да не се причисли сам към почитателите на „долната" земя.

Официално това чудо на природата живее едва от 7 години. Грижлива човешка ръка е изградила 260 каменни стъпала нагоре към височината, за да се спреш след това пред малката с тежка решетъчна порта входна врата на Съева дупка. Селяните от Брестница вземат активно участие в работата по подготовката на пещерата за превръщането ѝ в национален туристически обект. В резултат на проучвания Н. Атанасов и А. Стефанов у нас направиха цялостно описание, изработиха подробен план и надлъжен разрез на пещерата. Тя е привлякла вниманието и на чешките спелеолози братя Х. и К. Шкорпил.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

Из Хмелницка област

Капитанът от Сапун-планина

РАЗКАЗ ЗА КОМУНИСТА

САПУН-ПЛАНИНА трепереше от снаряди и бомби. После, след войната, Сергей Шундер щеше да прочете в „История на Великата отечествена война", че в Севастопол са се заривали в земята, укрепили са се в дзотове и дотове, с настръхнали оръдия, миномети и картечници срещу 76 хиляди немски и румънски войници и офицери, от които Хитлер е искал само едно: да отстоят. А тогава Сергей Шундер твърдо е знаел: ще се свърши артилерийската подготовка и войниците ще започнат щурма на Сапун-планина. И ще тръгне той, ще поведе ротата в атака, за да осъществи, така да се каже, невъзможното. Да, невъзможното.

— Другари! Пазете знамето! То ще се развява над Севасто пол. Но преди това трябва да превземем Сапун-планина—каза ротният командир на бойци те в изходните позиции. Още там той написа молба до партийното бюро: „Пред щурма на Сапун-планина, моля да бъда приет за член на ВКП (б)".

А след четвърт столетие елек трозаварчикът от Славутския хлебозавод Виталий Волчков, любувайки се на белокаменния Севастопол, ще гледа и ще се удивлява. И ще помисли за героизма на бойците, щурмували Сапун-планина. И неочаквано ще възкликне:

— Чичо Серьожа! Та това е той.

И от фотографията на Виталий ще гледа слабичък капитан. На гърдите — медал „За бойни заслуги". Юношата не ще може да откъсне очи от автомата, одраскан от снаряди и куршуми, от фланелката, станала като рещето, продрана от куршуми.

— Аз познавам този капитан!

След това възклицание една голяма група хора обръща глава, въпросително гледа, чака какво ще каже още юношата.

— Как да не го познавам — продължава Виталий. — Той работи при нас, в Славута, в горското стопанство. Колко дървета е посадил! Около града, навсякъде има засадени борове. И всичките от него.

...Май. Разкъсан е предният край от отбраната на противника. Овладени са мощни отбранителни съоръжения в Сапун-планина. Всяка крачка на бойците — подвиг. На всички и на всеки. Раздава се: „За Родината!". Надигат се войниците. В редовете на атакуващите — капитанът.

Наблизо пада мина. Засипва го с пръст и парчета, заслепява го. „Много кръв е загубил. Но ще живее" — говори на себе си фелдшерът, превързвайки рамото. А заместникът по политическата част си мисли: „Автоматът и фланелката трябва да се запазят. За музея. Нека потомците знаят как сме щурмували Сапун-планина".

Капитанът оживя. Комунистът Шундер още много пъти влиза в атаки. Успешно форсира Одер, добра се до Моравска Острава. Нагетина, не можа да стигне, както искаше, до Берлин. Пак го раниха.

Дойдоха мирни дни. Град Славута. Труд. Гората стана като роден дом за капитана от запаса, комуниста Сергей Шундер.

В празнични дни Сергей Иванович облича военния си костюм. Къщата светва от ордени и медали. Излиза на улицата, при хората.

— Ето какви бих искал да имам! — възторжено възкликва някое от децата, гледайки неговите награди.

— Само не такива, синове мои. Само не такива, които се дават на война...

М. СМАГЛЕНКО
(Специално за в-к „Силистренска трибуна")

С МНОГО НЕИЗВЕСТНИ

АРКАДИЙ АДАМОВ

ПОВЕСТ

1

ГЛАВА I

ТРИТЕ ПАСПОРТА ОТ БОРСК

Влизайки в кабинета си, Сергей сне палтото, скри го в гардероба и разтри вкочанелите си ръце. След това седна зад масата и запуши. Първата цигара винаги беше най-сладка.

Но тук внезапно иззвъня един от телефоните. „И така, денят започна" — помисли си Сергей и вдигна слушалката.

— Слушам ви, Пьотр Иванович.

— Моля ви да наминете при мен, Сергей Павлович.

След пет минути той вече влизаше в приемната на началника на управлението.

— Сам ли е? — кимвайки към вратата, попита той секретаря.

— Извика Светлов — отговори онзи и многозначително добави: — Понеделник — тежък ден, Сергей Павлович.

В просторния кабинет на началника на управлението разговаряха двама човека, разделени от голяма писалищна маса. Когато Сергей влезе, двамата едновременно вдигнаха глави.

— Седнете — нетърпеливо каза началникът на управлението, посочвайки с жест втория стол до масата.

Той беше винаги сдържан, подчертано спокоен и се усмихваше рядко, скъпернически. Към сата светлоруса коса, сресана на акуратен път, скриваше силно побелялата коса, но на слабото румено лице изпъкваха рязко бръчиците около очите и в ъгълчетата на устата.

Светлов беше млад, порив ист, върху опънатите му дебели бузи играеше силна румянина, гъстите тъмни коси не бяха засегнати от побеляване, в големите му ръце неговата писалка приличаше на изгорялата кибритена клечка.

Пред Светлов на малка масичка, преместена до писалищната маса, се издигаше плани на от дебели папки, книжата се побираха с мъка в тях.

— Привет, Сергей Павлович! — оживено произнесе той, леко и бързо ставайки от стола и стискайки ръката на Сергей. — Поздравявам те с хубавото временце. Навярно вчера си карал ски?

— Карах — добродушно се усмихна Сергей.

— А ние с Вяра ходихме в Турист. Ето къде са планините!

— Е, е, тръгнаха — усмихна се началникът на управлението. — Хайде да преминем към работата. Доложете цялата ситуация отначало. И не бързайте. Ще обсъждаме.

Светлов също така леко и свободно каза:

— Трябва да започнем, Пьотр Иванович, с мошеничествата.

— Започнете.

— Слушам. Мошеничествата са крупни, около коли. Четири случая.

— Три — поправи го Сергей.

— Вече са четири — живо откликна Светлов.

Сергей поклати глава.

— Действува опасна група.

— Точно така — поде Светлов. — И тук се появява едно интересно обстоятелство. За по-голяма убедителност оставят в ръцете на своите жертви паспорти.

— Знаем — кимна Сергей.

Светлов се усмихна лукаво.

— Не знаеш другото. Но да отбележим отначало, че всички паспорти са крадени, даже не са залепвали отново снимки. Разчитано е на лековерни хора.

— Също го знаем.

— Ти почакай. И тъй, от четирите оставени паспорта три са издадени и регистрирани в град Борск. Това също ли знаеш?

— Интересно...

— А ти си мислеше. Нишка! При това само първата засега. Сега може ли относно приспивателното, Пьотр Иванович? — обърна се Светлов към началника на управлението.

— Почакай. Сергей Павлович, имате ли да добавите нещо? Борск е във вашата зона.

— Засега не.

— Добре. Продължавайте — кимна към Светлов начални кът на управлението.

— И тъй — оживено продължи Светлов. — Сега за най-последния случай. В далечен влак. Престъпниците се запознали с жертвата — човекът се готвел да извърши крупна покупка от Москва, сипали приспивателно във виното, след това похитили парите, акредитивите и документите. Този човек е умрял. — Светлов вдигна многозначително пръст. — И тук има една немаловажна подробност.

Сергей слушаше с нарастващ интерес. За случаите на мошеничества с автомобили, когато престъпниците примамваха своите жертви в някакво учреждение под предлог за продажба на кола там, представяйки се за сътрудници на това учреждение, той знаеше. Но оказва се, че нишката води в Борск! И ето сега с приспивателното...

— ...Една подробност — продължи Светлов. — Този случай е станал на трасето Москва — Борск. Разбираш ли? — Той погледна Сергей.

— Е, това прави повече от денонощие път — поклати глава Сергей. — Влакът минава и през други градове. — Но Сергей възразяваше повече от неочакваността, вътрешно вече започваше да усеща някаква логическа връзка в разсъжденията на Светлов. — Но защо си уверен, че действува една група? — попита Сергей. — Методите са като че ли два.

Светлов се усмихна хитро.

— Защо ли? А ето защо. Казах вече, че в четирите случая на мошеничество, три от оставените паспорти са издадени в Борск. Така ли? А ето четвъртия... Четвъртият е откраднат от човека, убит във влака! По втори метод, така да се каже. С помощта... как се казва ше? — Той отвори бързо една от папките и почна да се рови в подшитите страници.

Чувайки названието на приспивателното, Сергей дори се понадигна от учудване.

Началникът на управлението спокойно запуши, помести пакета цигари през масата към своите подчинени и се облегна на гърба на креслото.

— Всичко се насочва към Борск — бавно произнесе той. — В случая, както се казва, вие сте най-компетентен, Сергей Павлович. Заемете се само с това. Всички останали де

— Е, добре. Самият вие, струва ми се, сте доволен, нали?

— Книжата ни изтормозиха, Пьотр Иванович. А тук имаме живо дело.

— Зная. Все пак тъгувате скришом по МУР — усмихна се началникът на управлението, но в гласа му Сергей долови нотки на съчувствие и разбиране.

— Изглежда не съм само аз. — Сергей също се усмихна.

— Не сте сам... Е, добре. Заловете се за работа. Ще вземете ли някого със себе си?

— Не е нужно, Пьотр Иванович, в Борск имам надежден човек.

— Кой е той?

(Следва)

Качеството — първостепенна задача в производството

Интензивното развитие на нашата промишленост, намираща все повече вътрешни и външни пазари, налага да се обръща неотслабващо внимание на качеството на произвежданите изделия за масово потребление и особено на тези за износ, тъй като те представят страната ни в чужбина. Наред с изпълнението на общите производствени задачи сега на качеството се гледа като на първостепенен показател, определящ цялостния облик на дадено предприятие. И трябва да изтъкнем, че в това отношение е извършено много, но то все още не задоволява напълно. Повишаването на качествените показатели в отделни промишлени отрасли не е синхронизирано с темпове на интензивното развитие на производството.

Въпросите на качеството на произвежданата продукция са били неведнократно предмет на обсъждане в редица партийно-правителствени документи. Изтъквало се е със загриженост, че плановите задачи се изпълняват, а качеството на продукцията изостава. Това до голяма степен се отнася и за някои предприятия в нашия окръг.

Саратовската система повиши отговорността на отделния производственик за даване на първокачествена продукция. Добри резултати в тази насока постигнаха заводите „Оргтехника", „Хром", ЗММ, „Липа", промкомбинатите „Текстил", „Камъшит", фабрика „Славянка" — Тутракан, където се увеличи количеството на продукцията с първо предаване. Обаче все още допускат слабости МЗ „Стомана", ДМЗ — Дулово и други, които не осъществяват необходимия контрол върху качеството. За пример ще посочим само случая със сушилните тип „Кеслер" и ситата, произведени в „Стомана". Същите трябваше да бъдат прегледани от представител на окръжната комисия по качеството преди да бъдат експедирани. По тях бяха констатирани редица неизправности, резултат на недоглеждане и неизпълнение на стандартизационните изисквания: изкривени плоскости, лошо боядисване, неотговарящо на представите за промишлената естетика, обикновени, а не крилчати гайки, както е по документация. И най-фрапиращото е, че при отваряне на една от машините в нея е открит забравен инструмент, който при първото пущане на сушилнята би я извадил от строя, би строшил нейните детайли. Посочените производи нулева серия са спрени от инспектора по качеството Кочо Жечев и председателя на окръжната комисия по качеството инж. Борис Николов, тъй като нямат вид на заводско производство, изпълнени са без техническа култура.

Това е само един от многото примери в нашите предприятия, но ние нямаме за цел да изтъкваме сега подобни недостатъци. Въпросите на качеството вече се поставиха на нова основа, която ще внесе коренен прелом в тази насока. От 25 юни тази година с разпореждане № 316 на Министерския съвет се взеха срочни мерки за засилване на контрола върху качеството, и то най-вече на износната продукция. Сега контролиращите органи в предприятията — отделите ОТКК — и в клоновете на държавните стопански организации, имащи голям обем износна продукция, както и тези, произвеждащи стоки за масово народно потребление, се назначават, уволняват и наказват от Комитета по качеството стандартизацията и метрологията. Началниците на отделите „Технически и качествен контрол" изпълняват и функцията на държавни контрольори. С това веднъж завинаги се премахват случаите на оказване натиск върху контролиращите органи за приемане и неправилно окачествяване на продукцията, каквито случаи се допускаха в ДМЗ — Дулово.

В нашия окръг, предимно в машиностроенето и някои други отрасли, действуват такива отдели за „Технически и качествен контрол", които се водят същевременно и към окръжната комисия по качеството. До неотдавна тяхната функция се разбираше непосредствено от ръководствата на предприятията. Разпореждането на Министерския съвет изрично подчертава, че контрольорите от ОТКК не отговарят за качеството на водската продукция, а само осъществяват контрола върху нея.

Огромна работа в тази област върши окръжната комисия по качеството, и то предимно в машиностроителните предприятия. Нейните специалисти навреме контролират произвежданите изделия, прилагането на саратовската система и нейните изисквания, сигнализират ръководствата, следят от близо дейността на отделите ОТКК и помагат на техните контрольори. Комисията фактически е взела на строг отчет онези, които произвеждат некачествени машини, мебели и стоки за широко народно потребление. В окръга ни сега е създаден широк апарат от хора, чиято единствена задача е да се увеличават ежедневно изискванията за произвеждане на продукция на световно ниво, която да повиши през тази петилетка производствената слава на добруджанските машиностроители. Необходимо е само във всяко предприятие на отделите за технически и качествен контрол да се гледа като на истински държавни контрольори, а не да се подценява ролята на тяхната дейност, каквито случаи имаше досега. Само така може да се воюва за висококачествена продукция, от което на първо място имат най-голяма изгода самите предприятия.

Др. ПАНОВ

Тревожен сигнал

Известна е ролята на естествените торове за повишаване културата на земеделие. Няма селскостопански работник, който да не е наблюдавал благоприятното влияние на оборския тор за повишаване добивите от селскостопанските култури.

И въпреки това може би няма суровина в цялото ни народно стопанство, която да се съхранява и използува така лошо и най-безотговорно да се пилее. На оборския тор се гледа като на „боклук", от който трябва да се почистят само стопанските дворове, захвърляйки го на полето.

Агрохимическата характеристика на почвите в окръга показва ниско съдържание на хумус, лошо физическо състояние и недостатъчна запасеност с хранителни вещества. В това отношение оборският тор представлява надеждно средство за подобряване общото състояние на почвите. Обществото животновъдство в окръга е в състояние да дава ежедневно тор за наторяване на 3 000 декара площ или за една година, ако пълно се използуват тези ресурси, могат да се наторят от 100 000 до 150 000 декара. При това не се включват залежалите торове и наличните компости. А това значи, че най-малко на 6-8 години почвите в окръга ще бъдат торени с естествени торове.

Но нека се обърнем към действителността. До 27 август са извозени на блоковете само 108 817 тона оборски тор, в което количество са отчетени и залежалите от есенно-зимния и пролетен сезон. Кооперативното стопанство в с. Мерден за цялата година има извозен само 30 тона оборски тор, което не е в никакъв случай повече от седем ремаркета — работа за половин ден. ДЗС в с. Окорш е изнесло само 530 тона, а то се отличава преди всичко с развитото си животновъдство. ТКЗС — Паисиево няма парникови зеленчуци, а съхраненият тор е едва 885 т.

През последните дни се чувствува известно оживление. Кооперативните стопанства в селата Секулово, Иширково, Брадвари, Добротица, Айдемир, Главиница извозват оборски тор. Темповете, обаче, с които се извършва това мероприятие, са незадоволителни. Изостават ТКЗС — Смилец, Бабук, Алфатар, Голеш, Сребърна, Паисиево, Мерден, ДЗС — Окорш. С какво може да се обясни инертността на някои стопански ръководства по този въпрос? За липса на превоз не може и да се говори. Та нима в с. Мерден за цялата година не можа да се намери време за изнасяне на оборски тор? Нима всеки ден ремаркетата и тракторите, и то всичките, бяха заети в друга работа?

Единствено правилният отговор окръжното ръководство вижда в проявеното неразбиране ролята на торенето с оборски тор като елемент от агротехниката. Съвсем нерационални са правените сметки, че превозите ще оскъпят продукцията, че няма работна ръка, или да се търсят още много причини, които са лишени от всякакво основание.

Окръжният народен съвет — управление „Земеделие" е обръщало внимание на стопанските и партийни ръководства на редица оперативни съвещания, но въпреки това задачата не е подета с нужната сериозност.

Какво е необходимо да се направи в момента? В окръга остават да се орат дълбоко още 160 000 декара площи от втората култури царевица и да се риголват още 4 500 декара за трайните насаждения. Стопанските ръководства и лично председателите на ТКЗС трябва да отделят по-голямо внимание на въпросите по торенето с оборски тор. Да се изработят оперативни планове, графици по машини и се следи строго за изпълнението им. До началото на есенната сеитба не бива да остане нито килограм неоползотворен и лошо съхранен оборски тор.

Петър ГРИГОРОВ,
агроном в ОНС

Оползотворява ли се пълно оборският тор?

ВЕСТИ ОТ ТУТРАКАН

Колективът на промкомбинат „ТРАНСМАРИСКА" през изтеклите две тримесечия на годината бе носител на преходното червено знаме на ГНС — Тутракан и ГК на профсъюзите за спечелено съревнование с другите промишлени предприятия в града.

Извоюваната победа вдъхнови работниците, специалистите и служителите от това предприятие за още по-упорита работа в навечерието на 27-та годишнина на Девети септември. Вдъхновението от успехите и благородната амбиция да са в челните редици на съревнованието ги окриля и тези дни в тяхната работа за преизпълнение на производствената програма. И добрите резултати не закъсняха. На четвърти септември ръководството на предприятието със задоволство и радост рапортува пред ръководството на окръга за предсрочното изпълнение на деветмесечния план.

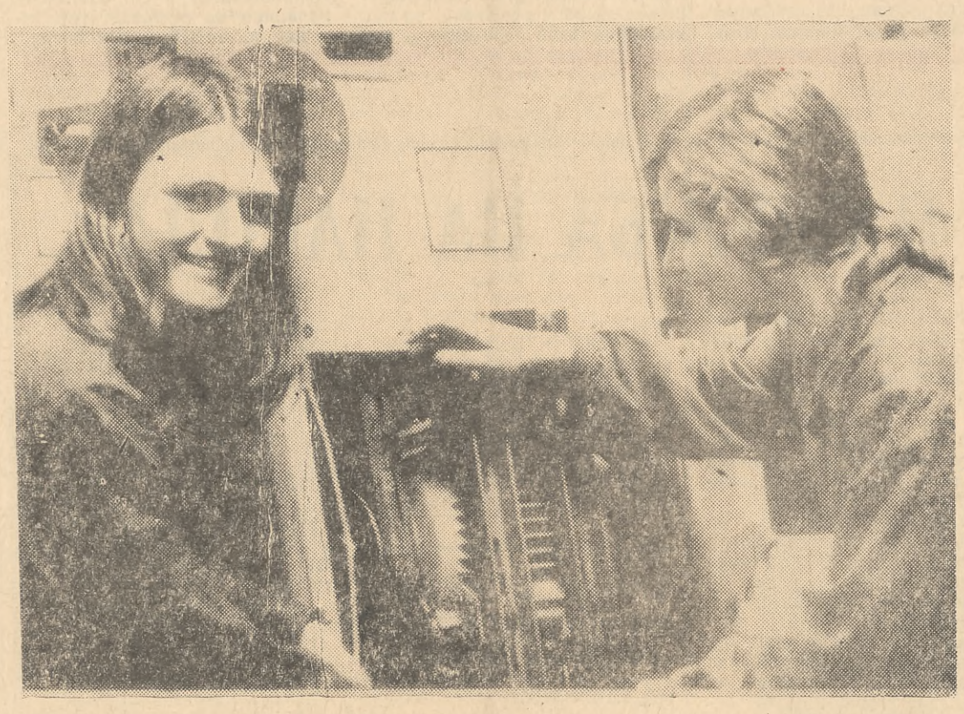
До края на месец септември колективът на промкомбинат „Трансмариска" ще произведе надпланова продукция за около 200 000 лева.

М. ГЕОРГИЕВ

От няколко години колективът на ФАБРИКА „СЛАВЯНКА" изпълнява редовно и ритмично своите планове. За осем месечието той отново се поздрави с трудова победа — изпълни плана си 102 на сто, като произведе надпланова продукция за 82 000 лева. Преизпълнен е планът за производителността на труда, разходите на сто лева стокова продукция са занижени с 1,50 на сто, планът за печалбата е изпълнен 110 на сто.

Най-високо изпълнение постигна предачният цех с ръководител Иван Цветков — 104 на сто, който се поздрави с първенство в деветосептемврийското съревнование. На второ място се нарежди цех „Плоскости 1" с ръководител Михаил Савалиев. Гордост за колектива са ударниците Ахмед Равала, Евгения Тодорова, Стоянка Кунарова, Васил Ройбов, Фатме Равала, Златка Трифонова, Ангелина Маркова, Марийка Митителова — всички изпълнили трудовите си норми над 150 на сто.

Тодор ДРАГАНОВ

Към новопостъпилите млади работници колективът на МЗ „Стомана" проявява големи грижи и внимание. Под ръководството на старите, опитни майстори навлизат уверено в професията си възпитаниците на ТМТ „В. Комаров" Йорданка Великова и Кунка Цонева.

Запазено първенство

Свиневъдите от с. Дунавец посрещнаха Деветосептемврийския празник с нови постижения. Както през близките години, така и сега те се наредиха между първенците на тутраканското стопанство.

Във фермата се отглеждат 369 разплодни животни. Планът за приплодите е изпълнен 90 на сто. Изгледите са още по-благоприятни. По всичко личи, че броят на очакваните малки животни ще бъде далеч надхвърлен. При това отбиването на прасетата става при средно живо тегло 18 кг вместо планираните четиринадесет. Така бе създадена реалната възможност планът за прираста досега да бъде изпълнен вече 70 на сто.

Свиневъдите Марин Калинов, Мария Калинова, Гина Тонева и Гина Николова бяха определени за най-добри работници в деветосептемврийското съревнование.

Живко ТРУШЕВ

СД „БЛАГОУСТРОЙСТВЕНИ СТРОЕЖИ" — СИЛИСТРА

ТЪРСИ
да назначи СТРОИТЕЛНИ РАБОТНИЦИ с разряди и без разряди.

Могат да бъдат назначени и работоспособни пенсионери.

СПРАВКИ: Тел. 37-88 и 33-21

МЗ „Хан Крум" — Търговище

приема извънпланово за ремонт автомобили марки „ЗИЛ—130" и „ЗИЛ—555".

ДОКАРВАНЕ ВЕДНАГА

За стойността на извършената работа теглете платежно искане по сметка 130012 при БНБ — Търговище.

От ръководството

КК „Нектар" — Силистра

ТЪРСИ:

АГРОНОМ — 1 с висше образование

СТРУГАРИ — 2 от VI разряд нагоре

КОНСТРУКТОР — 1 със средно специално образование.

ОБЩИ РАБОТНИЦИ (мъже) — 10.

ПОСТЪПВАНЕ ВЕДНАГА.

Справки при „ЛИЧЕН СЪСТАВ" на предприятието

Строително управление — Силистра

НАБИРА СТРОИТЕЛНИ РАБОТНИЦИ ЗА РАБОТА В СССР по следните специалности:

ЗИДАРО-МАЗАЧИ
ЗИДАРО-КОФРАЖИСТИ
БЕТОНДЖИИ

На заминаващите на работа в СССР ще се заплаща по съветски норми и разценки с 80 % увеличение.

Всеки от тях ще получава и 40 лева месечно задгранични пари на адрес в България.

Заминаването ще стане от 25 до 30 септември 1971 година.

Заминаващите да представят в Школата за строително-монтажни кадри следните документи:

АВТОБИОГРАФИЯ
ХАРАКТЕРИСТИКА
МЕДИЦИНСКО СВИДЕТЕЛСТВО
СВИДЕТЕЛСТВО ЗА СЪДИМОСТ
ТРУДОВА КНИЖКА
СЛУЖЕБНА БЕЛЕЖКА за освобождаване от предприятието

Краен срок за подаване на документите — 15 септември 1971 година.

СПРАВКА: Тел. 52-11, ул. „Д. Дончев" № 23

ТПК „ЕЛКООП" — СОФИЯ

ПРОИЗВЕЖДА:

ОСВЕТИТЕЛНИ ТЕЛА ЗА УЛИЧНО И ИНДУСТРИАЛНО ОСВЕТЛЕНИЕ

1. Живачни лампи 400 VV противопрашни и противовлажни.
2. Живачна лампа 250 VV с плексиглас, противопрашна — за халета.
3. Живачна лампа аксиална 250 VV — за халета.
4. Живачна лампа „Рогатка" 250 VV (кръгла) за стълб, за улично и дворно осветление.
5. Живачен фенер 250 VV с плексиглас — градински.
6. Осветит. тяло 3Х40 VV противопрашно и противовлажно — индустриално.
7. Осветит. тяло 2Х40 VV противопрашно и противовлажно — индустриално.
8. Лампа широкоизлъчваща тип „Електра" — 100-200 VV.
9. Лампа дълбокоизлъчваща 500 VV с фасунга „Голиат".
10. Лампа РМ 100-200 VV противопрашна и противовлажна.
11. Лампа РМ 300 VV с фасунга „Голиат" — противопрашна и противовлажна.
12. Лампа индустриален тип Ф 400-200 VV.
13. Лампа „минен тип" 100 VV — противопрашна и противовлажна.
14. Лампа „мелничен тип" 200 VV — противопрашна и противовлажна.
15. Лампа „летищен тип" 100-150 VV — противопрашна и противовлажна.
16. Алуминиеви разклонителни кутии:
    а) еднопътни
    б) двупътни
    в) трипътни
    г) четиripътни
17. Разклонителни кутии с пъпка на капака.

ОСВЕТИТЕЛНИ ТЕЛА ЗА ВЪТРЕШНО ОБЗАВЕЖДАНЕ

1. Шини луминисцентни 1Х20 VV — 2Х20 VV.
2. Шини луминисцентни 1Х25 VV — 2Х25 VV.
3. Шини луминисцентни 1Х40 VV — 2Х40 VV.
4. Плафониери от опалов плексиглас (бял) с различни размери с луминисцентни шини в тях от 1 до 8 броя.
5. Плафониери от опалов плексиглас (бял) с различни размери с топло осветление (обикновени ел. крушки).
6. Полилей с месингова и никелирана тръба — всички видове и по детайл.
7. Полилеи кристални — всички видове и по детайл.
8. Аплици със стъкла, плексиглас и по детайл.
9. Аплици кристални.
10. Настолни лампи.
11. Надкреватни лампи.
12. Плафониери с невидима метална част Ф 300.
13. Плафониери с видима метална част.
14. Пендел кълбо със и без шийка.
15. Пендел кабинетен.
16. Осветителни тела за подлези.
17. Приемат се поръчки по детайли на клиента.

ЕЛ. ТАБЛА

1. Фалтови табла 25 А.
2. Фалтови табла 63 А.
3. Капсуловани табла 25 А.
4. Капсуловани табла 63 А.
5. Капсуловани табла 100 А.
6. Ел. табла в шкафове за ниши и стоящи с 1, 2, 3 и 4 полета. По схема на клиента.
7. Кабелна преходна кутия К—1—35 равна на К—2, К—2 — съгл. БДС.

ТРАНСФОРМАТОРИ

1 Трансформатори понизителни и повишаващи всички видове.
2. Трансформатори с ел. бормашинки 220/36, 24 V — 250 VV — носими.
3. Регулируеми автотрансформатори (латри).
4. Токоизправители — всички видове.
5. Навиване на ел. бобини.
6. Ремонти на трансформатори, токоизправители, електрожени, електрич. машини и др.

РЕОСТАТИ

1. Плъзгащи, волании и степенни, обзавеждане на зарядни и разрядни; станции за пълнене на акумулатори; галванични анласери пускови за прав и променлив ток; съпротивления всички видове и др.

ТРЪБНА МЕБЕЛ

1. Столове тип „Л. Димитрова" с дървена седалка и облегалка.
2. Столове тип „Л. Димитрова" с тапицирана седалка и облегалка.
3. Стол на винт (регулируем) с дървена седалка и облегалка и тапицирани такива.
4. Стол козметичен — фризьорски.
5. Столчета и масички детски.
6. Фотьойли и канапета за вътрешно обзавеждане.
7. Маси разни размери с плот, покрит с гетинакс.
8. Обзавеждане на столове за обществено хранене с маси и столове.
9. Обзавеждане с тръбна мебел на хотели, болници, кабинети и др.
10. Пейки тапицирани за чакални.
11. Табуретки на винт (регулируеми) с дървена седалка и тапицирани.
12. Тезгяхи монтажни, шлосерски и други за заводи.
13. Тръбни етажерки.
14. Обзавеждане на кинотеатри със столове.
15. Изработват се мебели и тезгяхи по детайли на клиента.

ПРОИЗВОДИ ОТ ЦВЕТНИ МЕТАЛИ

1. Щуцери месингови (антигронови накрайници) 11, 13, 16, 21, 29 и 36 мм.
2. Ключалки за ел. табла — секретни (глухи брави).
3. Шинодържатели.
4. Холендърчета.
5. Нипели.
6. Месингови кабелни обувки 70, 95, 120, 150, 175 кв.
7. Токови универсални клеми 4—16, 6—50, 35 — 95 кв. мм.
8. Съедин. клема права, конусна, с ухо и Т-образна от 50-240 мм.
9. Дистанционни топчета.
10. Брави и панти за хладилници.
11. Контакти двойнодействуващи А—12 и Б—12.
12. Контакти двойнодействуващи А—18 и Б—18.
13. Знаци за униформи отличителни — всички видове от месинг и алумин. (офицерски, войнишки, трудовашки, пожарникарски, ученически и др.).
14. Перести гайки — 4, 5, 6, 8 и 12 мм.
15. Алуминиеви кутии — средни и дълбоки.
16. Цветни отливки — прости и сложни.
17. Плъзгачи за барче, колонки за бюфет и фризьорски принадлежности за топло къдрене (подложки, нагреватели и щанги).
18. Приемат се отливки по детайл на клиента — ишлеме.

БАКЕЛИТОВИ ИЗДЕЛИЯ

1. Щуцери бакелитови — 11, 13, 16, 21 и 29 мм.
2. Лампи сигнални за ел. табла.
3. Калотки за тютюневата промишленост.
4. Приемат се за изработка детайли с матрици на клиента.

МАШИНИ И МАШИННИ ИЗДЕЛИЯ

1. Зеленчукорезачки — ръчни за столове за хранене.
2. Картофобелачка — ръчна за столове.
3. Картофобелачка — моторна.
4. Млековари 15-литрови — електрически.
5. Герберови апарати ръчни за определяне маслеността на млякото.
6. Миялни машини за кухненска посуда (чинии).
7. Ел. нагревателни шкафове за банички.
8. Нагреватели за топла вода за баня 6 КV (постоянно течаща топла вода от 40 до 60 градуса).
9. Изработка на различни машинни детайли.
10. Изработка на машини по детайли на клиента.

УСЛУГИ

1. Рязане ишлеме на черна и цветна ламарина по детайли на клиента.
2. Изтегляне на автоматичен бакърджийски струг различни форми и детайли — неограничени количества.
3. Пресова работа — пресоване на различни детайли.
4. Стругарска и фрезова работа.
5. Поцинковане.
6. Мат—никел.
7. Еруксиране.
8. Кооперране на дообработки.

РЕМОНТИ

1. Ремонт на трансформатори, реостати, пункт-швайци, електрожени, токоизправители, разни ел. машини и други.
2. Ремонт на машини.

Поръчки се приемат писмено, като в писмото се посочва точният адрес, разплащателната сметка и се прави заверка от съответната банка, че исканият производ, ако е лимитен, фигурира в титулния списък и има запланувани средства. Писмото трябва да бъде подписано обезателно от гл. счетоводител и директора на предприятието.

ПОРЪЧКИТЕ СЕ ИЗПЪЛНЯВАТ БЪРЗО И КАЧЕСТВЕНО!

Писмата изпращайте на адрес:

ТПК „Е Л К О О П" — СОФИЯ

бул. „Георги Димитров" № 173
Отдел „Пласмент"
тел. 83-16-63

27 ГОДИНИ ОРГАНИ НА МВР

Верен страж на социалистическите завоевания

Безсменни часови на революцията

ПОД ръководството на Българската комунистическа партия, с решаващата помощ на легендарната Съветска армия, на Девети септември 1944 г. нашият народ, с цената на много скъпи жертви, установи своя народна власт и тръгна по пътя на социалистическото развитие. Полицейско-разузнавателният апарат на буржоазно-фашистката държава бе разбит, а се създадоха органите на МВР, които и досега си остават стоманен щит на диктатурата на пролетариата, неизменно стоят на боен пост на социалистическите ни завоевания.

В редовете на Държавна сигурност и Народната милиция партията изпрати свои верни синове — политзатворници, концлагеристи, партизани и други, които бяха безгранично предани на своята Родина и на Съветския съюз. Тя ги въоръжи с доверие и внимание и им поръча да бъдат безсменни часови на революцията.

Органите на Държавна сигурност и Народната милиция в Силистра бяха създадени на 8 септември 1944 година. С помощта на трудещите се те обезвредиха укрилите се главорези и други фашистки ръководители, арестуваха жандармеристи, полицейски началници, политически престъпници и палачи.

Отечествената война завърши, но класовата борба се изостри. Буржоазията се съвзе от първия удар. Тя използува политическото положение в страната, своите икономически позиции за борба срещу народната власт. Под знамето на опозицията тъмните сили на контрареволюцията набраха кураж за политическа и въоръжена борба срещу Отечествения фронт. Но органите на Държавна сигурност бяха нащрек. Те разкриваха и осуетяваха замислите и плановете на врага. По могнаха на партията да бъде разобличен антинародният характер на опозицията.

В тези бурни дни, когато се решаваше „кой кого", фашистките елементи започнаха активна контрареволюционна дейност срещу народната власт. За това говорят разкритите и ликвидирани банди, военни конспирации и въоръжени контрареволюционни групи, нелегалните организации „Родина", „Работническо-селска интелигенция" и други, които бяха пуснали пипалата си в редица населени места на окръга. Бяха заловени и обезвредени бандитите Белчо Николов и Белчо Йорданов.

Под непрестанните грижи на партията Държавна сигурност и Народната милиция все повече укрепваха и възмъжаваха в борбата с класовия враг.

Напоследък враговете у нас, подпомагани от капиталистическите разузнавателни централи, провеждат идеологическа диверсия като оръжие за овладяване съзнанието на трудещите се и най-вече на младежта и творческата интелигенция. Те се стремят по пътя на ерозията да създадат недоверие у хората към партията и народната власт, подтикват политически неустойчиви граждани към аморални и противодържавни действия, подстрекават ги към бягство през границата. Но каквито и опити да правят враговете, те не са в състояние да отклонят нашия народ от правилния път, начертан от Десетия конгрес и Програмата на Българската комунистическа партия, Конституцията на НРБ и Директивите на шестата петилетка. Виждайки своето безсилие, враговете насочват вниманието си към подриване икономиката на нашата родина. От саботажа и спекулата те преминаха към безогледно разхищаване и присвояване на социалистическа собственост.

Немалко успехи завоюваха органите на Народната милиция в борбата със стопанската и криминалната престъпност, като разкриха и разобличиха извършителите на редица тежки и хитро замислени и замаскирани престъпления в областта на търговията, промишлеността и селското стопанство. Обезвредени бяха немалко дръзки убийци, хулигани, крадци, измамници и други.

Противопожарната охрана бди над общественото имущество за недопускане на пожари, като води борба за отстраняване причините и условията, способствуващи за пожари, и за свеждане до минимум загубите от тях.

Изминалите 27 години ярко подчертават отговорността и мястото на органите на МВР, призвани да бранят социалистическите ни завоевания, да бдят за сигурността на мирния граден труд на народа, да предотвратяват и ликвидират всякакви подривни действия на враговете на нашия строй. В тази много отговорна и благородна работа израснаха като високо квалифицирани работници в системата на МВР полковниците Мирчо Колев, Йордан Данев, Съби Събев, подполковник Стойчо Николов, капитан Никола Георгиев и много други.

Силата на органите на МВР се корени в партийното ръководство, в техните здрави и неразривни връзки с трудещите се, в помощта, която им оказват обществените организации. Дълбок и чист извор на успехите им е неизчерпаемият опит на съветските братя по оръжие. Неоценима е тяхната помощ във всички сектори от дейността на органите на МВР.

Работниците на МВР ще извършат всичко необходимо, за да оправдаят високото доверие на ЦК на БКП, което другарят Тодор Живков изрази в приветственото си слово на тържественото събрание преди две години, състояло се в столицата по случай 25-годишнината от създаването на органите на МВР. „Ние сме дълбоко убедени — заяви тогава той, — че победоносно шествуващата социалистическа революция в България никога няма да бъде ударена изневиделица, в гръб, защото нашият тил е здраво и надеждно бронирам от Министерството на вътрешните работи, бронирам е от хора, за които както казва поетът „бронебойни патрони няма открити".

Подполковник Руси СЛАВОВ, началник на окръжно управление на МВР — Силистра

Старшина Георги Илиев Петков, милиционер в окръжно управление на МВР — Силистра, работи в органите на МВР от 1960 година. За безупречна служба той е удостоен от Министерството на вътрешните работи със званието „Отличник".

Старшина Христо Христов Христов, командир на отделение в районно управление на МВР — Дулово, е на работа в органите на МВР от 1950 година. Отличник е на Министерството на вътрешните работи. Служи за пример на своите другари.

РЕЗУЛТАТИ ОТ КОНКУРСА

„Верни и предани на партията и народа"

СТИХОТВОРЕНИЕ:

Първа награда не се присъжда
Втора награда — за „Признание" на Симеон Манолов
Трета награда — за „Песен за дълга" на Енчо Енчев

РАЗКАЗ:

Първа награда — за „Нощна охрана" на Гео Донев
Втора награда — за „Огърлица от ада" на Руси Шимабеев
Две трети награди — за „Една ръка, махнала за поздрав" на Пламен Колев и за „Човекът, който се връща при своите" на Борис Илиев
Една поощрителна награда — за „Тридесет сребърника" на Валентин Чернев

ОЧЕРК:

Първа награда — за „С чисто сърце" на Валентин Чернев
Втора награда — за „Живот в служба на хората" на Веселина Добруджанска
Трета награда — за „Дълг" на Никола Нанев

В СЛУЖБА НА НАРОДА

ВЪПРОС: Другарю Петров, Вие сте дългогодишен работник в органите на МВР. Можете ли да споделите с читателите на вестника как преценявате приноса на органите на МВР за укрепването на социалистическия строй в България?

ОТГОВОР: Органите на МВР у нас бяха създадени непосредствено след деветосептемврийската победа по решение на партията и отечественофронтовското правителство. Те трябваше да изпълнят много важни задачи за укрепването на народната власт, за по-нататъшното развитие на социалистическата революция. Органите на МВР оправдаха голямото доверие, което им гласуваха партията и народът. Те и сега представляват тяхна надеждна опора за защита на нашите социалистически завоевания от посегателството на вътрешни и външни врагове.

Всяка година работниците на МВР честват петнадесети септември — деня, в който са създадени органите на МВР — като свой голям празник. На този ден те отчитат своите успехи.

Мисля, че в настоящия етап от нашето развитие органите на МВР водят успешна борба с капиталистическото разузнаване, престъпността и рушителите на обществения ред. Партията, нашият народ, могат да бъдат спокойни и да продължават със същата увереност и високи темпове изграждането на социализма и комунизма в нашата скъпа родина. Към такава всеотдайност и решимост нас, работниците на МВР, ни подтикват Програмата на партията и провежданата от нея марксистко-ленинска политика.

ВЪПРОС: А какви задачи решават в момента, другарю Петров, органите на окръжно управление на МВР?

ОТГОВОР: Задачите, които органите на окръжно управление на МВР решават в момента, са всецяло подчинени на решенията на Десетия конгрес на БКП за изграждането на развито социалистическо общество в нашата страна. Те напълно

ИНТЕРВЮ НА ПОЛКОВНИК ДИМИТЪР ПЕТРОВ, ЗАМЕСТНИК-НАЧАЛНИК НА ОКРЪЖНО УПРАВЛЕНИЕ НА МВР—СИЛИСТРА

са съобразени с обстоятелството, че у нас социалистическата демокрация се развива непрекъснато, засилва се непосредственото участие на народа в управлението на страната. Тези условия налагат по-голяма научност в работата на органите на МВР, използуването на най-разнообразни форми за общуване с хората. Затова сега ударението се поставя на профилактиката в борбата с престъпността и нарушенията, на възпитателната работа, която водят до по-добри и по-трайни резултати. Главната цел, която сме си поставили, е да се търси по-голяма ефективност от работата на отделните поделения и служби. Към нейното осъществяване са насочени всички наши усилия и активността на отделните работници. Да се разкриват, предотвратяват и пресичат още в зародиша им всички стопански, криминални и противообществени прояви, да се осигурява навсякъде образцов обществен ред и безопасност на движението по улиците и пътищата — ето към какво се стремят органите на окръжно управление на МВР. И уверен съм, че под ръководството на партията тази задача напълно ще се осъществи, макар че за това е нужен по-продължителен период от време.

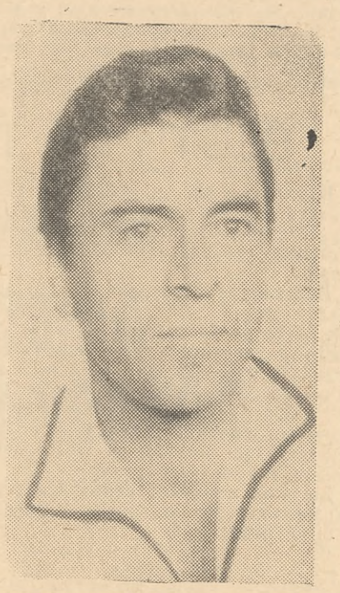
ВЪПРОС: Каква е и в какво се изразява съвместната работа на органите на окръжно управление на МВР и обществените организации в борбата им срещу престъпността и нарушенията на обществения ред?

ОТГОВОР: В своята дейност, както вече казах, ние се ръководим от постановките на партията — престъпленията да се пресичат в техния зародиш. Това постигаме, като все повече се опираме на помощта и съдействието на обществените организации и правилно съчетаваме метода на наказание то с методите на убеждение то и възпитанието.

В борбата с престъпността и нарушенията на обществения ред работниците на окръжно управление на МВР умело използуват доброволните отряди на трудещите се, другарските съдилища и обществените организации, като съвместно с тях провеждат редица мероприятия за предпазване на гражданите от влиянието на буржоазната идеология и диверсия. Въпросите на престъпността и обществения ред често се поставят на обсъждане на събрания на Отечествения фронт, ДКМС и профорганизациите. Градските и общинските народни съвети разглеждат на свои сесии проблемите на криминалната престъпност, обществения ред и сигурността в движението, като вземат конкретни мерки за тяхното разрешаване. Добра помощ ни оказват и радиоуредбите в окръга — нашите въпроси често намират място в технии предавания.

Маринка Станкова Михайлова — деловодителка в районно управление на МВР — Тутракан, работи в органите на МВР от 1952 година. Отзивчива към задачите, които ѝ се поставят,

Димитър Тодоров Великов — старши следовател в окръжно управление на МВР — Силистра, е на работа в органите на МВР от 1959 година.

Старшина Йордан Димов Маринов, младши инспектор по противопожарна охрана, работи в органите на МВР от 1951 година.

Старшина Петко Кулев Илиев — командир на отделение в районно управление на МВР — Силистра, е на работа в органите на МВР от 1951 година. Отличник е на Министерството на вътрешните работи.

С УПОРИТОСТ И ВОЛЯ

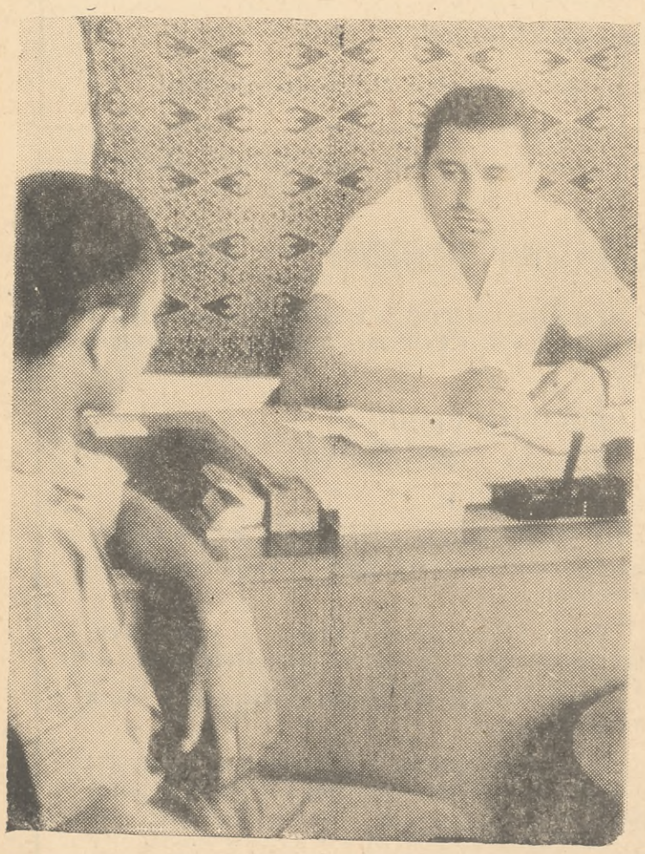
Капитан Никола Георгиев тъкмо беше се задълбочил в преписката и телефонът продължително иззвъня. Той вдигна слушалката, изслуша внимателно съобщението и дълбоко въздъхна. Съобщаваха пак за извършена кражба с взлом. „Зачестиха много — помисли си капитанът и запали цигара. — Трябва да взема по-сериозни мерки..."

През целия ден покрай другата му работа тази мисъл не го напусна нито за момент. Имаше вече десетина разбити и обрани търговски обекти в града и близките села. Вероятно действуваше една група. Но как да се открие тя, как да се доберат до членове те ѝ? В последно време престъпниците почнаха да действуват по-хитро. Вече не оставяха следи. Това беше по-тревожно. Това показваше, че се квалифицират с всеки изминат ден.

Капитанът събра своите хора, дълго мислиха и предложиха различни мерки, състави се план за залавянето на групата. След известно време действията на зарегистрирания при тях Илия Ахмедов почнаха да предизвикват съмнения. Не се прибираше в къщи, харчеше доста пари, въпреки че не работеше никъде. Решиха да го задържат. И почна да се разплита кълбото на отделните кражби. Добраха се и до седемнадесетгодишния Борис Ангелов, участник в групата и инициатор на много от кражбите. Отначало той не признаваше нищо. Капитан Георгиев дълги часове го разпитваше, говореше му за опасностите на пътя, по който е тръгнал, убеждаваше го да си признае и се помъчи да се поправи. Борис го слушаше мълчаливо, упорито, не искаше да говори. Много часове изгуби Георгиев, но те не отидоха напразно. На края Борис проговори. Станаха известни и другите членове на групата. Почти всички кражби с взлом, извършени в последно време, бяха разкрити.

Капитан Георгиев най-после въздъхна с облекчение. Неговият и на другарите му упорит труд не отиде напразно. Беше сложен край на едно опасно явление в нашия град — кражбите с взлом.

Али РИЗОВ

ДЪЛЪГ ПЪТ ПРЕЗ ГОДИНИТЕ

Върху бюрото лежи само една обикновена папка. Край нея няма нищо излишно: нито нехайно разпилени вестници, нито препълнен пепелник с угарки. Всичко е поставено на своето място и ако не е тази обикновена папка, човек трудно би предположил, че ето тук, от тази „тиха" обстановка ще тръгват безброй много пътища, за да търсят истината, прикривана от невинни на пръв поглед постъпки, за да разплитат неразплетени възли и не разгадани тайни.

Ръцете отварят папката. Клавишите са защипали изписаните редове по белите листи. Имена на хора, цифри, случки... Моливът ще тръгне след тях, ще подчертава, ще съпоставя, после отново ще се връща назад. И така с часове, с дни. Понякога много дни, които продължават до полунощ и прекрачват границата на седмичната почивка.

— Другарю полковник, разрешете...

Полковник Събев прекъсва за миг работата, поглежда подадените му документи:

— Предайте ги на долния етаж — лаконично нарежда — и ми се обадете след това...

После телефонът припряно звънни:

— Другарю полковник, за празниците да предприемем нещо...

— Зает съм, няма да мога, но след Девети съм на разположение, с най-голямо удоволствие.

Двадесет и седем години, точно толкова, полковник Съби Събев никога не може да обещае на своите близки и приятели, че на празника ще бъде с тях. Какво да им обяснява — работа, просто много работа се събира понякога през тези дни. Задълженията не питат дали е празник или делник. Само едно е ясно— трябва да се изпълняват. С чувство на войнишка дисциплинираност, със съзнанието, че това е неотменен дълг. Сега всичко е някак по-леко: има кадри, има организация, изпитана от практиката.

А преди двадесет и седем години?...

— Тогава беше друго време — би казал полковникът. — И ние, младите, бяхме други, и всичко беше по-друго...

Безспорно, че беше така. Нима може да се прави някакво сравнение. И дума да не става. Нали година и половина обитава покритите с печална слава концлагери „Демир хисар", „Свети Врач". Какво да се говори за тях. Толкова много са онези, които са разказвали как там са закалявали себе си, как са укрепвали вярата си в победата над фашизма, как са очаквали тази победа зад гъстите телени мрежи, при постоянното присъствие на пушките и автоматите. Да, това беше друго време. Тук те завари първият ден на свободата — очакван и желан. Нямаше часове за губене. Влакът те отнесе на север, за да пресечеш цялата си родина, за да слееш радостта си с радостта на победилия народ, за да изпиташ най-хубавите си дни в живота.

А после?

После революцията продължаваше. Тя трябваше да живее, да се развива, да побеждава. Да побеждава враговете — прикрити и неприкрити — в името на свободата. Революцията искаше своите предани и всеотдайни войници. Искаше ги да бъдат на неотменен пост.

Беше на двадесет и две години. А ти казаха:

— Трябва да отидеш в Разград, ще укрепвате народната власт!

Борбата продължаваше. Трябваше да заемеш своето място на фронтовата линия, а още не умееше да стреляш добре. Научи се, защото в Народната милиция не се стреля само с думи. И още много неща научи, защото революцията искаше да има войници — и всеотдайни, и вещи в своята професия. През изпитанието на един ли случай премина, очи с очи с един ли враг застава? Та нали само двадесет и девет годишен беше вече началник на районното управление в Тутракан, премина през толкова много служби.

. . .

Привидно е спокойствието на кабинета. Ако не днес, то утре на всяка цена някакъв сигнал ще влезе в папката и на дневен ред ще дойде забележимата за съвсем малко колеги работа по една проверка, тревогата за една човешка съдба, заплетена в грешки и заблуди, грижата за неразкритото нарушение. Повече от четвърт век по този път вървиш, но ни за миг не бива да познаваш умората, защото времето повишава непрестанно своите изисквания. И трябва да си подготвен за тях. За тези най-неочаквани и трудни срещи с хората, на които си посветил целия си живот. Защото най-лесно е да санкционираш, а това се налага често.

Дълъг път е извървял полковник Съби Събев за тези двадесет и седем години. Но въпреки големия стаж, едва ли някой досега го е нарекъл ветеран. Той е все така жизнен — може би чувството за потребност извиква нови сили в неговата напрегната делнична работа. Многото отличия само могат да напомнят за извършеното от него. Но същността, главното остава някъде назад — зад онова усещане, че си потребен на нашето ново общество.

Един постоянен дълг изпълва с богато съдържание дните на този неуморим човек, неотменно застанал на верен пост.

С. ХРИСТОВ

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ВЕСТНИК „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА“ Е ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА ВЕСТНИК „СВЕТЛИНА“, ЗАПОЧНАЛ ДА ИЗЛИЗА НА 10 АВГУСТ 1934 ГОДИНА, И НА ВЕСТНИК „СВОБОДНА ДОБРУДЖА“, ОСНОВАН НА 18 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Год. XVI (XVII) брой 99 (1875) | Силистра, четвъртък, 16 септември 1971 г. | Цена 2 стотинки

Пред пленума на ОК на БКП по въпросите на строителството

С нови темпове и мащаби през шестата петилетка

БУРНОТО развитие на нашия окръг и настъпилите нови социално-икономически преобразования поставят пред строителите през шестата петилетка по-големи и по-отговорни задачи. Строителството сега се извършва на широк фронт, с ускорени темпове и размах.

Частица от огромния строителен пейзаж на България, Силистренски окръг има вече свой градивен облик, свое отношение към изпълнението на строителната програма през шестата петилетка. Капиталовложенията от 169 милиона лева в края на 1970 г. нараснаха на 248 милиона за тази петилетка. До 1975 г. само за жилищно строителство ще бъдат изразходвани 45 милиона лева. В Силистра, Дулово и Тутракан ще бъдат построени 4 500 нови апартамента, с което жилищната площ от 8,6 квадратни метра в края на петата петилетка ще се увеличи на 11-13 квадратни метра на човек от населението в края на 1975 г. Предстои строителството на нови промишлени, културно-битови и административни сгради в градовете и аграрно-промишлените комплекси, разширение на пътната мрежа, водоснабдяването и благоустрояването на селищата в окръга. Перспективите далеч надхвърлят онова, което се очакваше, че ще представлява нашият окръжен център към 1980 г. Силистра ще се превърне в стохиляден модерен промишлен град със съвършено по новому оформен архитектурен облик, който ще го нареди сред най-красивите социалистически селища в страната. Успешно ще бъдат решени градоустройствените проблеми на Тутракан и Дулово. Предстоят да бъдат извършени архитектурно-благоустройствените разработки на аграрно-промишлените комплекси в Алфатар, Ситово и Главиница.

Всичко това поставя строителите пред голяма отговорност през тази петилетка. Колективите на строителното и пътното управления, елмонтажните и промонтажните групи, ПК „Строителни изделия“, Керамична фабрика, Благоустройствени строежи и Драгажен флот имат да се справят с отговорни задачи, от чието решаване зависи не само изпълнението на разширената строителна програма, а и по-скорошното влизане в експлоатация на редица обекти с пускови срокове.

Това важи с особена сила сега, пред пленума на ОК на БКП по въпросите на строителството, който строителите от окръга са решили да посрещнат с преизпълнени планове и обещания. Партийните и комсомолските организации и комитети в предприятията на строителството и строителната промишленост мобилизират силите на комунисти, комсомолци и всички работници за навременно изпълнение на набелязаните мероприятия, поставят конкретни поръчения. С нова сила се разгръща социалистическата надпревара между колективи, бригади и отделни производственици, широко се популяризира опитът на челниците в строителството, прочува се прилагането на нови технологии, свързани с интензификацията на строителното производство. Непрекъснато се търсят нови пътища за усъвършенстване организацията на труда, управлението и производството, както и за внедряването на нови строителни материали и изделия, осигуряващи по-бързо, евтино и качествено строителство. Търси се постигането на най-голяма икономическа ефективност на капиталните вложения през шестата петилетка, разширява се производствено-техническата база. Особено внимание се отделя за повишаване качеството на строително-монтажните работи. В тази връзка постоянно се увеличава квалификацията на работниците, подобряват се производствените условия, снабдяването с материали и организацията на труда. В условията за водене на социалистическото съревнование качествените показатели стоят на първо място.

Предстоящият пленум на ОК на БКП по състоянието и задачите на строителството през шестата петилетка създава определено оживление сред строителите в окръга. Те отделят сега особено внимание на онези обекти, които предхождат датата на пленума, като влагат сили и умение за предсрочното им предаване в експлоатация. До края на тази година ще бъдат предсрочно завършени обектите читалище, жилищните блокове „Аврора — 2“ и „Аврора — 3“ в Силистра, подобектите на свинекомплекса край Сребърна и някои пътни отсечки в окръга. Ще се извършат предсрочно монтажните работи на Завода за биосмески в Дулово, трафопост „Детелина“, „Кабел високо напрежение“ и др. Керамичната фабрика ще преизпълни годишната си програма и ще натрупа резерв за 1972 година от 1 500 000 броя тухли. ПК „Строителни изделия“ ще реализира 120 000 лева преизпълнение на производствения си план за тази година, като осигури ритмичното доставяне на необходимите сглобяеми елементи за строителството.

Дните пред пленума на ОК на БКП по въпросите на строителството се изпълват с ново съдържание за строително-монтажните колективи. На конференции, срещи и състезания-конкурси ще се популяризира широко благородната строителна професия. Много бройни табла, диаграми и фотоси ще разкажат за успехите в строителството, за постиженията на първенците, чийто труд ще бъде достойно оценен и възнаграден в навечерието на пленума. Пред виждат се срещи за обмяна на положителния опит със строители от Хмелницка област, от област Яломица в СР Румъния, със Сливенски и Варненски окръзи. В „Орехова гора“ ще бъде открита „Палата на строителството“, която ще има постоянен характер и ще отразява не само вече постигнатото, а и бъдещите задачи в областта на строителството, архитектурата и благоустройството в окръга.

Широка програма за действие, големи мащаби в строителството се разкриват до 1975 г. За осъществяването на отговорната задача строителните колективи се готвят отсега, още от първата година на шестата петилетка. Техният възторжен труд, дръзновението, с което изпълняват решенията на Десетия конгрес на партията са гаранция, че ще посрещнат с достойни дела и предстоящия пленум на ОК на БКП по въпросите на строителството.

Звънецът бие — на училище!

Един дълг отново зове

ВЧЕРА с вълненията и мисли за новата учебна година заживя и силистренската гимназия „Климент Охридски“. Учи лището направи още една стъпка към богатия си 60-годишен летопис, юбилеят на който бе отбелязан само преди няколко месеца.

И отново в двора на гимназията, изправени пред едно голямо начало, са събрани учителите, учениците. Техен скъп гост е членът на бюрото на ОК на БКП и председател на ИК на ОНС другарят Димитър Михайлов. Погледите на обществеността са обърнати към тези, които са поели върху себе си големия дълг да обучават и възпитават в светлината на най-новите изисквания, към тези, които утре ще станат лекари, инженери, агрономи — кадри за нашия преобразен добруджански край.

Проверка, стихове, приветствие към най-младите членове на големия колектив — деветокласниците. Едно тържество с атмосфера, която може да бъде само българска, събрала надеждите за плодотворен труд и по-високи постижения. Директорът на гимназията Кирил Иванов отчита високите успехи през миналата учебна година: 95 на сто от учениците успешно са завършили учебната година, над 90 на сто от випускниците ще бъдат студенти. Радващи резултати, които трябва да намерят своето продължение, защото гимназията ще бъде едно от 30-те опитни единни политехнически училища в страната. Енергията и опитът на учителския колектив трябва да постигнат резултати с още по-висока стойност.

Другарят Димитър Михайлов приветствува учителите, изкова ли хубавите постижения през изминалите години, благодари им за техния високо обществен труд и им пожела нови успехи в подготовката и възпитанието на кадри за нашето социалистическо общество.

Училищният звънец удари! Сега вече е време за работа — непрестанна работа за повече знания.

Д. ПЕТРОВ

През новата учебна година още една нова училищна сграда в Силистра, издигната в източната част на града, ще предостави своите класни стаи и кабинети за нуждите на просветното дело.

ПЪРВА СЛЕДКОНГРЕСНА

... ТРИ РОЗИ: бяла, жълта и червена. Като мънички слънца те греят до гърдите на мила първокласничка и гонят надалече сивотата на есенния ден. Пред всички в двора на училище „Кирил и Методий“ — Силистра са най-малките ученици. Те са най-мирните, най-плахите. В десниците им натежават пълните чанти — новите, сънуваните...

Фанфари! Тържествен миг. Пионерски рапорт и много стихове и песни за новия учебен ден.

Нешка Димитрова, заместник-председател на градския народен съвет, поздравява ученици и учители с началото на първата следконгресна учебна година. Тя приканва децата към труд и учение — път за достигане на далечни светове.

Председателката на родителския комитет Татяна Тихчева пожелава на всички нови успехи в овладяването на трайните знания.

Интересно и вълнуващо е словото на Иван Байчев, директор на училището. Той споделя радостта си, че то е едно от първите, което проправя път към единните средни училища в страната. Приканвайки всички към упорит труд, той пожелава на ученици и учители здраве и творчество в учебно-възпитателния процес.

... Отново фанфари. А след тях дружно „Ура“ за изпращане на училищното знаме. Веселият глас на звънчето приканва всички в класните стаи.

Започва първият учебен ден.

Г. СТОЯНОВ

УЧИТЕЛКО!

За тебе в нашите градини
пъстреят алени гергини,
учителко, от този час
ти пак си радостта за нас!

Приятелка, и майка съща,
ти всеки ден при нас се връщаш
да палиш в детските сърца
към знанието обичта.

Ст. СТАНЕВА

НА ДОБЪР ЧАС!

СЯКАШ синевата на небето бе слязла в сините униформи на курсистите от СПТУ по машиностроене „Димитър Ганев“ в Силистра, строени за тържественото откриване на новата учебна година. Гости на тържеството бяха Игнат Димитров от ОК на БКП и Георги Савов, секретар на ОК на ДКМС, както и много родители и други гости. След откриването на тържеството приветствие поднесе директорът на училището Калин Калинов. Той поздрави учениците с новата учебна година и им пожела на добър час, много здраве, успехи и радост през годината. Игнат Димитров приветствува всички присъствуващи, като им пожела да станат истински строители на новия живот, истински синове на своята страна. Приветствия поднесоха първокурсници и представители на онези, които тази година завършват училището. След това бе изнесена кратка литературно-музикална програма. Звънецът удари и повика в клас шестстотинте възпитаници на училището. Започна новата учебна година и за учениците от СПТУМ „Димитър Ганев“.

В. ДИМИТРОВ

С Колелете на знанието

ВЧЕРАШНОТО УТРО оживи и двора на ТМТ „В. Комаров“ в Силистра. Отново се събраха там старите приятели, познатите. Разказваха си как са прекарали лятото, поздравяваха учителите.

Особено тържествени и неспокойни се чувствуваха сто и петдесетте първокурсници. Мнозина от тях ще изучават новооткритата специалност — изчислителна техника. Но всички ще се срещнат тази година със съвсем нови и непознати предмети — електрообзавеждане на промишлени предприятия, студена обработка на металите... Има защо да са неспокойни.

„Старите“, онези, които за последен път посрещат първия учебен ден в техникума, са спокойни. Те са изминали стъпка по стъпка пътя, по който сега идват другите, и са застанали на прага на последния, най-труден участък. Затова ще са им необходими и най-много сили. За да не се посрами името на училището. Миналата година 25 курсисти бяха приети във висшите учебни заведения. Колко ли ще са догодина...!

Я. КИРОВА

27 години органи на МВР

Предан страж на нашите победи

На 14 септември в Дома на профсъюзите в Силистра се състоя тържествено събрание, посветено на празника на органите на МВР. Присъствуващите посрещнаха с бурни ръкопляскания официалните лица и гости на празненството членовете на бюрото на ОК на БКП другарите Димитър Михайлов, председател на ИК на ОНС, Калин Димитров, Станчо Николов, Виктор Ганев, секретари на ОК на БКП, Дянка Велева, кандидат-член на бюрото на ОК на БКП и председател на ОК на Отечествения фронт, подполковник Руси Славов, кандидат-член на бюрото на ОК на БКП, началник на окръжно управление на МВР — Силистра, Ганка Андреева, първи секретар на ГК на БКП, Александър Чолаков, председател на окръжното ръководство на БЗНС, представители на окръжната прокуратура и съда, стари заслужили работници в органите на Народната милиция.

Председателят на ИК на ГНС Иван Русанов откри тържественото събрание и даде думата на полковник Кольо Колев, зам.-на началник на окръжно управление на МВР — Силистра, който прочете доклад за дейността на органите на Министерството на вътрешните работи.

„Черпейки непрекъснато от богатия опит на съветските чекисти, разузнавачи и народна милиция, органите на МВР и държавна сигурност, рожба на социалистическата революция у нас, се превърнаха във верен страж на мирните завоевания на нашия народ. Те са челният отряд в борбата с външните и вътрешни врагове на родината. В тази борба се калиха, възмъжаха и имат първостепенен дял в опазването на социалистическата собственост и законност, в укрепването на диктатурата на победилата работническа класа. Под мъдрото ръководство на БКП органите на МВР днес служат честно, предано и безсъветно на народа — каза до кладчикът. — Измерение на техния труд са спокойните трудови делници на мирното ни социалистическо отечество“.

С бурни ръкопляскания и скандирания „БКП!“, „КПСС!“ и „Вечна дружба!“ изпратиха присъствуващите заключителните слова на докладчика.

От името на бюрото на ОК на БКП и ИК на ОНС др. Димитър Михайлов отправи сърдечни приветствия и пожелания за здраве и нови успехи към всички служители от окръжно управление на МВР — Силистра.

Йордан Петров, партиен секретар на управлението, прочете текста на телеграмата, която бе единодушно приета и изпратена от името на присъствуващите до ЦК на БКП. Тържественото събрание завърши с прожекцията на филма „Подвиг“, разказващ за живота и дейността на прославения съветски чекист Ф. Е. Дзержински. (СТ)

За високите успехи — преходно червено знаме

В навечерието на Деветисептември колективът на ПК „Строителни изделия“ — Силистра изживя заслужена радост. За постигнати високи успехи в чест на 27-та годишнина от победата на социалистическата революция у нас, за достойни трудови дела в изпълнение решенията на Десетия конгрес на БКП предприятието бе удостоено с преходно червено знаме на Министерството на строежите и строителните материали и ЦК на Профсъюза на строителните работници. Това пето поред подобно отличие за силистренско предприятие говори за подчертани постижения в промишленото производство.

За осеммесечието на тази година колективът на ПК „Строителни изделия“ даде на народното стопанство строителни елементи и производи за 101 000 лева над плана, реализирайки надпланова печалба в размер на 51 000 лева. Себестойността на 100 лева стокова продукция бе снижена с 11,39 лева, планът за производителността на труда бе изпълнен 118,81 на сто. Тези постижения наредиха предприятието на първо място в системата на Министерството на строежите и строителните материали.

Въоръжен с конгресните решения, колективът се е включил активно в изпълнението на грандиозната програма за изграждането на развито социалистическо общество в нашата страна, като е обещал до края на годината да реализира надпланова продукция за 120 000 лева и свръхпланова печалба от 70 000 лева, давайки за нуждите на строителството в нашия окръг само висококачествени железобетонни елементи.

Я. ПЕТРОВ

От четири години в цеха за фина керамика на промкомбинат „Камъшит“ работи комсомолката Станка Иванова. Тя вече е ударничка и редовно изпълнява трудовите си норми 140 на сто.

До края на септември — 450 000 лева над плана

В чест на Празника на свободата колективът на месокомбинат „Родопа“ в Силистра рапортува още на 3 септември, че е изпълнил деветмесечната си производствена програма и плана за печалбата. Само след два дни ще бъде изпълнен планът за третото тримесечие и в изкупуването, който възлиза на 7 313 тона.

Работниците от месодобива и месообработката изпълняват ритмично ежедневните си производствени задачи, утвърждават и умножават постигнатите успехи. Стремежът на колектива е да изпълни достойно дадената дума — до края на септември да даде надпланова продукция за 450 000 лева. Производствениците и служителите от месокомбината ще изпълнят обещанието си с чест. Гаранция за това е произведената само за една работна седмица промишлена продукция на стойност 152 000 лева.

Д. ИВАНОВ

Състезание за най-добър млад дояч

На 13 т. м. по инициатива на ЦК на комсомола, Министерството на земеделието и хранителната промишленост, Централния съвет на професионалните съюзи на работниците от селското стопанство и хранителната промишленост и под шефството на списание „Животновъдство“ в с. Ишпирково се проведе окръжно състезание за „Най-добър млад дояч“. В него участвуваха осемнадесет младежи от всички аграрно-промишлени комплекси в Силистренски окръг.

Десетият партиен конгрес постави големи задачи пред животновъдите. Прилагането на промишлените методи е единственият път за увеличаване производителността на труда и снижаването на себестойността на получената продукция. Чрез концентриране и специализиране пред нашето животновъдство се откриват светли перспективи за достигане успехите на най-напредналите страни. Но за разлика отпреди, сега, когато във фермите е въведена механизация, тук трябва да работят хора с по-голямо знание, с по-голяма култура, които умело да обслужват механизацията. Ето защо броят на тези, които завършват специални школи за доене с машини, с всяка измината година се увеличава. Повечето от тях са младежи и девойки. Ненапразно в клуба на животновъда в с. Ишпирково, където се проведе състезанието, лозунгът „Животновъдството — младежко дело“ привличаше вниманието на всички присъствуващи. Целта на курса беше да се популяризира механизираното доене на животните и привличането на повече младежи във фермите.

Състезанието протече в съответствие с правилника. Компетентна комисия под председателството на Тодор Илиев — зоотехник в ОНС, след като обсъди резултатите от теоретичните отговори и практическите познания на състезателите, в зависимост от набраните точки излъчи първенците. За правилното протичане на състезанието много помогна директорът на школата за машинно доене в Русе другарят Ненов.

Първите три места заеха Калинка Йорданова с 97 точки от ТКЗС — Нова Черна, Добра Стоянова с 91 точки от ТКЗС — Алфатар и Мария Димитрова с 88 точки от ТКЗС — Ситово.

Зия СЕЛЯМЕДОВ

ПАРТИЕН ЖИВОТ

Обучението на партийния актив

Обучението на партийния актив е постоянна задача пред градския комитет на партията в Тутракан.

Тази година обучението, за разлика от другите години, се провежда целогодишно. В семинара с партийните бюра и ръководителите на партийните групи се изнасят лекции по партийно-организационни въпроси, за структурата и задачите на партийните групи и други интересни теми. Така е организирано и обучението на младите комунисти. Темите са предимно от историята на БКП, 60-годишнината от създаването на тутраканската партийна организация, Десетия конгрес на БКП и Двадесет и четвъртия конгрес на КПСС. Проведените занятия преминават добре. На високо ниво се провежда семинарът с партийните бюра и младите комунисти. Изнесените лекции по планирането на партийната работа, подготовката и провеждането на събранията, вземането на правилни решения и други представляват голям интерес за членовете на партийните бюра. Особено резултатно беше второто занятие в семинара с младите комунисти, което се проведе на връх „Бузлуджа". Вълнуващ момент беше за тях, когато слушаха лекцията на мястото, където се е провел първият конгрес на партията. В Габрово бе още посетена къщата-музей на Митко Палаузов. Те никога няма да забравят пламенните думи на Трифон Палаузов. Те бяха по-силни от всяка лекция, изнесена и от най-добър лектор-специалист.

Досега са проведени по пет занятия с ръководителите на партийните групи и младите комунисти и четири занятия с партийните бюра. По план-графика на градския комитет остават още две занятия за обучение на партийните бюра и три занятия с ръководителите на партийните групи. До края на месец септември ще завършат лекциите на досега приетата програма и от месец ноември на тази година ще започне следващият етап на обучението на партийния актив.

Ст. БОЕВСКА
(наш кореспондент)

Перото на Гаврил Георгиев

ДИМИТЪР БЛАГОЕВ го нарече „светла глава" на пролетарското движение, „един от първите и най-умните... ум с големи аналитически и диалектически способности...".

Припомням си тези думи на Дядото, като прелиствам новоизлезлите „Избрани произведения" на Гаврил Георгиев. От първото издание са изминали 18 години. Сега нашите читатели имат възможност отново да се срещнат, да се запознаят с дарованието на един от най-видните строители и дейци на Българската комунистическа партия, на блестящия публицист Гаврил Георгиев.

Аз се прекланям пред тази „светла глава". И не мога да не се върна към човека Гаврил Георгиев. Той умира като редник от българската армия, за да остане генерал от пролетарската армия, един от „великата тройка" (Димитър Благоев, Гаврил Георгиев, Георги Кирков). До нас са стигнали спомените на съвременниците му — бил мълчалив, но неповторимо остроумен, аналитичен и силен в полемики. Разказват, че не бил оратор, но написаното от него е поразително логично, точно, силно. Новото издание на Партиздат е много по-пълно и представя по-добре публицистичното творчество на Гаврил Георгиев. В новия том са влезли 56 статии, речи, кореспонденции и 18 писма, липсващи в първото издание. Тук е първата кореспонденция, посветена на Видин, появила се във вестник „Работник" през пролетта на 1893 години, редица статии, като: „Стачката на английските рудокопачи", „Социализмът в Народното събрание", „Прогресисти и демократи", „Шовинистите на работа" и други.

Някога В. И. Ленин посочи, че публицистът пише ежедневно „история на съвременността". Това определение с изключителна сила и точност важи за публициста Гаврил Георгиев. Неговото перо — неподкупно, ярко, е създало неповторими страници от нашата политическа история за периода от 1893 до 1911 година. Главната тема в тези страници е партията — нейната съдба, нейното изграждане, нейната борба против враговете ѝ от „всичките тюрли" (видове), както то сам пише Гаврил Георгиев. В новото издание читателят ще прочете статиите му за изграждането на партията като боевия отряд на пролетариата, статиите му против буржоазните котерии, против буржоазния печат и неговите „кумени редактори", против „политическите акробати" (така нарича обществените — б. а.), които искат да превземат крепостта отвътре. Възторжени, с любов и оптимизъм са статиите му, посветени на борбите на руския пролетариат, на Първата руска революция.

Всеки, който иска да разбере, да почувствува силата и обаянието на публициста Гаврил Георгиев, трябва да прочете такива статии, като „Нашите организации", „Партийните членове", „Спорът в партията", „Против буржоазния печат", „Вълненията на реакцията", „Руската революция" и други.

Още няколко думи за новото издание. Предговорът, написан от Мария Червендинева и Петър Цанев, дава една представа за публицистичното наследство на Гаврил Георгиев, за неговата значимост и актуалност. Новото издание свидетелствува за голямата отговорна работа, извършена от съставител като Еле на Савова, една много добра познавачка на наследството на този партиен деец и публицист.

Чудна е силата на книгата. Тя ни среща с човека и публициста Гаврил Георгиев, с едно творчество, родено от великите идеи на социализма и посветено на тях. Тя разкрива най-ярките страни на едно голямо и неповторимо дарование.

Видният строител на партията, редакторът на „Работник", „Социалист" и „Работнически вестник", първият професионален пролетарски журналист Гаврил Георгиев най-често в своите статии пише „ние". Но това „ние" не скрива блестящите качества на войнствуващия публицист, които го нареждат във „великата тройка".

Дописвам последните редове и си припомням една характеристика на Гаврил Георгиев, дадена от неговите врагове. След изгонването на опортюнистите-общоделци от партийните редове, те се оплакват от Гаврил Георгиев: „На всички заседания на организацията Гаврил играеше ролята на жесток прокурор...".

Такъв ще остане и за нас, и за идните поколения — „жесток прокурор" към враговете, мъдър строител на партията, блестящ публицист, скромен, неподкупен и велик.

Митко ИВАНОВ,
кандидат на историческите науки

Бригадирското лято вече завърши, но то остави незабравими спомени в сърцата на стотиците момчета и момичета от Силистренски окръг, които отдадоха своя възторжен труд за благото на Родината в редовете на местните, окръжните и национални младежки бригади.

НА СНИМКАТА: И последните бригадирски дни за бригадирите от II отряд на средношколската бригада „Дочо Михайлов" в КК — клон Силистра са все така напрегнати, все така весели.

Писма на читателите

За имената на улиците

Това съвсем не е незначително и маловажно. Става дума за наименованията на ония улици в Силистра, които носят имената на патриоти от нашето героично минало.

Например улица „Аспарух". Буди недоумение защо е пропуснато „хан". Аспарух е българско име и макар не често, среща се и в наше време. Така е например и с улица „Симеон". Симеоновци в наше време има много. А би следвало да бъде „Хан Аспарух", „Цар Симеон", „Маршал Толбухин".

Необходимо е съответните отговорни лица от ГНС да изправят тази непълнота.

Жеко ЛАЗАРОВ

Дайте оплакватлената книга!

Много добро средство за посочване на някои нередности в предприятията, магазините и работилниците са книгите за похвали, препоръки и оплаквания.

Често посещавам бръснарницата в село Окорш, където работят млади хора. Разбира се, не всякога тяхната работа е безупречна и за някои нередности би могло да им се помага чрез книгата за похвали, препоръки и оплаквания. Но такава тук няма или ако има, се държи само за пред директора на СП „Комунални услуги" — Дулово.

Владимир ПОПОВ

Срещи на границата

ПОВЕЧЕ от четири години хубава дружба свързва комсомолците от завод „Оргтехника" — Силистра и военнослужещите от граничната застава „Броневик" от нашата южна граница.

В чест на 25-годишнината от създаването на Гранични войски група от 25 комсомолци от завод „Оргтехника" посети граничарите. Срещата се превърна в истинско тържество. Приветствие поднесоха офицерът Томов, командир на заставата, и секретарят на ЗК на ДКМС в завод „Оргтехника" Желязко Георгиев.

Гордост за нашия добруджански край е, че силистренци и тук са отличници по бойната и политическата подготовка, както са били първенци в производството. Задоволството от службата на силистренци изрази и командирът на заставата — офицерът Томов.

Комсомолците подариха на своите приятели голяма библиотека — радиобар. Вечерта завърши с богата литературно-музикална програма, изнесена от комсомолците и естрадния оркестър „Електрон" от завода.

* * *

ПОСЕТИХА своите приятели граничари от Ахтопол и 25 комсомолци от ТКЗС — Главиница. В чест на деня на Граничните войски и Празника на свободата те поднесоха на граничарите различни подаръци, поздравиха ги и с юбилейния им празник. Граничари-комсомолци топло благодариха на младежите и запознаха гостите си с района на заставата. Незабравимата и ползотворна тридневна среща с граничарите заздрави още повече дружеските отношения между младежите от двете дружества!

Съдебно-правна консултация

Установяване на трудов стаж

ВЪПРОС: Как следва да се реши въпросът по исковете за установяване на трудов стаж от лица, станали български граждани като жители на Южна Добруджа или преселници от Румъния?

ОТГОВОР: Искът за установяване на трудов стаж по чл. 1 от Указа за установяване на трудов стаж е обикновен иск за установяване на факти с правно значение — чл. 97 ал. III от ГПК. Производството по този иск следва да се движи по общия съдопроизводствен ред, при спазване на Указа за установяване на трудовия стаж и инструкцията за приложението му, издадена от Министерството на правосъдието и Министерството на народното здраве и социалните грижи. Абсолютна процесуална предпоставка за воденето на този иск е налично ст$_{та}$ от интерес за воденето му, за прилагане търсената правна защита. Съгласно чл. 85 от ППЗП (Правилник за приложение на закона за пенсиите) трудовият стаж на български граждани, придобит в СССР и народнодемократичните страни, се зачита, а съгласно чл. 86 от същия правилник зачита се за трудов стаж от съответната категория н$_{а}$ жители от Южна Добруджа или преселници от Румъния само ако това е уредено с правния статут на Крайовската спогодба от 1940 година.

При същите условия се зачита за трудов стаж участието с вноски в съответния румънски осигурителен институт след 1. VII. 1924 година. Трудовият стаж, по общо правило, се установява съгласно чл. 101 от ППЗП с осигурителни трудови или занаятчийски ученически книжки или с документ, издаден от съответното предприятие, учреждение или организация, издаден въз основа на изплащателните ведомости или партидните книги.

Работник или служител може да предяви иск за установяване н$_{а}$ трудов стаж съгласно чл. 1 от Указа само ако службата за обществено осигуряване, пенсии и социални грижи по месторабо тването му или съответното държавно учреждение, предприятие или организация издаде удостоверение, че липсват писмени данни за трудовия му стаж, или че съответните книжа, ведомости и пр. с$_{а}$ загубени или унищожени. Това правило важи и за лицата, станали български граждани като жители на Южна Добруджа или преселници от Румъния по силата на Крайовската спогодба. Те също могат да установяват трудовия си стаж с установителен иск по чл. 1 от Указа за установяване на трудовия стаж и чл. 97 ал. III от ГПК само ако докажат, че е налице правен интерес, т. е. че това те искат, за да уредят въпросите около получаването на пенсията си за прослужено време. Допускането за водене на такъв иск пред съдилищата става съгласно изискванията на чл. 442 от ГПК само ако молителят докаже, че не може да се снабди с необходимия му документ или заместващото го удостоверение от органите на чуждата държава, в територията на която е положил трудовия си стаж. Доказването на тази пречка става с документи, издадени от надлежните органи на чуждата държава, или с удостоверение от Министерството на външните работи, че органите н$_{а}$ чуждата държава са отказали да се занимават с молбата на заинтересованото лице или пък че няма възможност да се отправи такова искане.

В крайна сметка може да се заключи със следното: за допустимостта на иска за установяване на трудов стаж от лица, станали български граждани като жители на Южна Добруджа или преселници от Румъния по силата на Крайовската спогодба от 1940 година, е необходимо да се представи писмен документ от съответното държавно учреждение, предприятие или организация от Румъния че липсват писмени данни за трудовия стаж или че съответните книжа, ведомости и пр. са загубени или унищожени, или удостоверение от Министерството на външните работи по чл. 442 от ГПК.

Людмил НЕВСКИ,
окръжен съдия

При приятели

КОЛАТА лети по хубавото гладко шосе и тъкмо когато безкрайно ти се пътува така, се отбиваме към разклона за Нова Попина. А оттук до Искра са само четири километра. Искра — само името като му чуеш на това село, веднага в представите на човека идва огънят. А той съществува, неговата възраждаща сила се чувствува навсякъде в този изостанал в миналото край. От двете страни на пътя се редят стройните редове на тютюневите блокове, черните квадрати на разораните ниви приличат на кьосен летен загар върху лицето на земята. После зад завоя изплуват червените покриви на новото село, а там, в него, са моите приятели, при които отивам — комсомолците от дружеството на Янко Бобев.

— Добре дошли — казва той още от стъпалата пред къщи и пъргаво слиза при нас. — Добре, че се обадихте по телефона, иначе нямаше да се заварим, тъкмо щях да заминавам към Си това.

Тръгнахме към клуба. По пътя към нас се присъединиха и няколко девойки. Щом прекрачиме прага, на този човек сякаш му дойде някакво вдъхновение. Хубав беше неговият разказ, дълги бяха пътищата, по които са минали младите в това село.

— Някога не можеше да се говори за патриотично възпитание тук. То се наричаше по-скоро борба с предразсъдъците на по-възрастните. Вместо блага дума чуваш само ругатни и толкоз.

— Така ли е, Юлвия?

— Така беше — отговаря смутено младото момиче, защото сигурно и нейният баща е слагал рязко пред най-съкровените ѝ желания.

А сега е друго. Активното включване на младежите в обществено-политическия живот намира всестранно одобрение от страна на техните родители и цялата общественост. Много труд е положен, но той не е отишъл напразно. Ето какво разказва една от отличничките в политическата учебна година Зекия Исмаилова:

— Нашият клуб е незаменим. В него ние се събираме за всичко. И да прочетем вестници, и да попеем или просто да се видим след работа. Миналата години изучавахме устава на БКП. На всички лекции нямаше свободно място.

Комсомолците от Искра използуват най-пълноценно за патриотично възпитание и различните форми на художествената самодейност.

— Да вземем, например, песните — казва Юлвия. — Няма поголяма сила, която да укрепва дружбата между българи и български граждани от турски произход.

Постепенно в клуба започнаха да влизат и други свободни от работа младежи. Когато заговорихме за самодейния театрален състав, всички се оживиха. А смесеният танцов състав е обиколил 9 села със своята програма и навсякъде е имал голям успех. В клуба редовно се четат лекции и информации за вътрешното и международно положение. Чувствува се национална гордост изпитват младите хора от порасналия авторитет на нашата страна в международния живот, от нейните успехи в социалистическото строителство.

— Макар всички да имат в къщи радио и телевизия — споделя Янко, — напоследък една от резултатните форми за патриотично възпитание става съвместното гледане на младежките и други предавания по телевизията в клуба. Защото тук сме заедно, можем веднага да споделим това, което ни вълнува.

С радост си спомнят всички и деня, в който се навършиха 80 години от основаването на партията.

— Ех, това всеки трябваше да го види — въздъхва един от 12-те участници в похода до историческия връх. Те се върнаха оттам, обхванати от нови родолюбиви чувства, с вълнение разказ ваха на другарите си за гранди озните тържества.

В Искра използуват за патриотично възпитание и едно от най-старите и изпитани средства — екскурзиите до исторически места. След свършване на усилената работа на полето, автобусите на ТКЗС отново ще ги понесат по славните пътища на борбата за свобода, за новия ден на нашата родина. Едва ли има по-малко значение за разгарянето на патриотичното чувство и разглеждането на решенията на 13 пленум на ЦК на ДКМС. Да се чувствуваш отговорен пред големите задачи, които стоят пред твоята страна, да виждаш своя дял в тяхното изпълнение, трябва да бъдеш патриот. И представителят на ЦК на комсомола остана доволен от нивото на събранието — това не е ли показателен факт?

Когато си тръгваш след такава среща, винаги имаш чувството, че не всичко са ти разказали. И остават пътеки към тези хора, по които отново и отново се връщаш към тях.

Енчо ЕНЧЕВ

С МНОГО НЕИЗВЕСТНИ

АРКАДИЙ АДАМОВ

ПОВЕСТ

2

— Лобанов Александър Матвеевич. Неотдавна бе назначен там за началник на криминалната милиция.

— В МУР заедно ли работехте?

— Тъй вярно. Осем години.

— Споразумяхме се. — Началникът на управлението тупна с длан по масата, давайки да се разбере, че разговорът е завършен. — След два часа чакам план от вас. Това е всичко. Свободни сте.

Светлов и Коршунов станаха едновременно от местата си и като си разделиха поравно планината от папки, излязоха от кабинета.

Огромната, с два реда прозорци чакалня на аерогарата живееше както винаги шумен, напрегнат суетлив живот, съставен от стотици отделни човешки живота, пресичащи се изведнъж за кратък миг в тази зала, от стотици съдби, намерения, желания, характери и темпераменти, тъги и радости, събрани по волята на случая на едно място и увлечени от едно намерение — да летят някъде, кой знае с каква цел, но да летят непременно, по-бързо, незабавно, към всички краища на безкрайната, необятна страна.

Сергей седеше в едно от креслата, скрил лице във вдигнатата яка на палтото си и като че ли оградил се с това от заобикалящата го суета. В краката му стоеше голяма кафява модна чанта с медна катарама по средата. Отстрани можеше да изглежда, че Сергей спи.

В действителност той се стараеше да се съсредоточи върху работата. Обаче заедно с това изведнаж започна да мисли за Саша Лобанов. Интересно, как ли се чувствува там, на новото си място? Сашка е горещ и е пълен с шеги.

Трябва да го разбереш, за да го оцениш истински. И пред очите на Сергей се появи невисокият, набит Саша Лобанов, неговият светъл перчем, лукавите му очи и чипият, обсипан с лунички нос, който постоянно мръщеше смешно. Ех, Сашка, Сашка... Колко години дружат? Срещнаха се в МУР. Саша дойде там година и половина преди Сергей. Излиза, че тяхната дружба е от дванадесет години, не по-малко. При първото голямо дело се сприятелиха, делото за „пъстрите". Добре го помни Сергей. Как той като „брат" пристигна при Катя Гаранина, тоест тогава още не беше Гаранина... И кучето погубиха тогава, Флейта, отлично куче беше... И арестуваха стария бандит Григориев... Отдавна беше всичко това. След това колко дела минаха, колко хора, най-различни хора, и лоши, и добри — различни... И винаги до него беше Саша... и още Костя Гаранин. Е, той и сега командува в МУР. „Не, все пак ще изпием по чашка със Саша в чест на срещата" — усмихна се Сергей и почна да пресмята времето, когато ще долети в Борск. Изобщо няма да пристигне късно. Саша, разбира се, ще го посрещне, той му бе пратил вече телеграма.

— А, дявол да ги вземе! — чу Сергей изведнъж нечий висок глас до себе си. Той повдигна глава.

Надвишавайки многогласния шум, над залата се носеха от високоговорителите равнодушни гърлени думи:

— Самолетът с рейс... — Дикторът назова рейса, с който трябваше да лети Сергей, — излитането се отлага с два часа поради технически причини. Повтарям...

— Ама помислете — обърна се към Сергей седящият до него човек. — Ето така планираш, набелязваш работите си, пресмяташ, а те — на ти „технически причини". Ако и ние така пускахме вестника. „Драги читатели, излизането на вестника се отлага поради технически причини". Представяте ли си какъв шум би се вдигнал! А при нас тези „технически причини" са повече, отколкото при тях.

— Това все пак е по-добре, отколкото да се отложеше поради времето — забеляза Сергей. — Тогава въобще не би имало край.

— Така след два часа у тях и времето ще се развали! Ето ще видите.

Сергей се усмихна и погледна съседа си. Това беше възслаб младеж с пухкава ушанка и модно палто от дебело сукно, в краката му стоеше също такава чанта, каквато имаше Сергей, само че черна.

— Вие също ли ще летите за Борск? — попита Сергей.

— Да.

— Значи, спътник. Какво пък, хайде да се запознаем. Коршунов Сергей Павлович. Отивам в командировка.

— Аз се казвам Георгий Урмански — отговори младежът. — Работя във вестника, „Червено знаме", завеждащ отдел.

— Пресата. С вас трябва да се дружи — засмя се Сергей.

— Точно така. А вие къде работите.

— В Министерството за охрана на обществения ред.

— О-о! В милицията ли? — Урмански се оживи още повече. — Тогава ние с вас дружим отдавна. През моя отдел минават всички материали относно отрядниците и милицията. Прославяме ги с всички сили.

— Наистина ли ги прославяте?

— Обезателно. Е, понякога критикуваме отрядниците. А милицията — не.

Урмански намигна весело. Сергей се усмихна.

— Мен няма да ме хванете в лъжа, другарю Коршунов — засмя се Урмански. — Ние също сме патриоти. Вероятно отивате да инспектирате?

— Всякакво се случва — уклончиво отговори Сергей. — Аз смятам, че ако някое държавно звено го изключат от критиката, то може и да ръждяса.

— Какво правим с вас, Сергей Павлович, ролите ли си разменяме — засмя се Урмански. — Не ние вас, а вие нас вече критикувате. Знаете ли какво? Имам едно предложение. Може ли поради „технически причини" да се отбием в ресторанта? Щом като Аерофлот ни подари два часа свободно време.

— Какво пък, предложението се приема.

— Само че знаете ли... — Урмански се наведе към Сергей и понижи глас: — Имам още едно предложение. Ето там, виждате ли, девойката. Тя също лети за Борск. Разбрах това. Хайде да я поканим и нея, а?

Сергей погледна в посоката, където посочи Урмански. Недалеч от тях седеше в кресло младо момиче в черна шубка. Изпод високата му пухкава шапка се подаваха светли къдрици. Тя имаше миловидно лице и големи очи, в които като че ли беше застинало безпокойство.

— Не е лоша девойка, а? — с тон на познавач попита Урмански. — Навярно лети за първи път. Виждате ли как се вълнува?

— Симпатична е — съгласи се Сергей. — Само че някак си е неудобно да я поканим. Все пак е непозната.

— Какво говорите! За самочовек е неудобно. А с вас... Тание с най-добри, даже бих казал, с най-хуманни намерения — горещо възрази Урмански. — И така, ще разрешите ли?

Сергей вдигна рамене.

— Хайде, давай.

Като взе чантата си, Урмански тръгна към девойката.

— Извинете, моля ви — достигна до Сергей неговият весел глас. — Ние с другаря решихме, че вие също ще летите за Борск.

— Да. Какво има?...

— Просто решихме да ви поканим да поседим в ресторанта. Виждате ли как ни подвежда Аерофлот? Надявам се, че ще се съгласите. Заедно време то ще мине незабелязано.

— Не, не. Благодаря...

— А вие не се страхувайте. Просто ще поседим, ще побърборим — настоя Урмански и шеговито добави: — Даже няма да пием нищо. Ние сме солидна публика: аз работя във вестник, а моят другар... в министерство.

Сергей се усмихна на себе си: „Изглежда е решил да не я плаши с моето министерство".

Между това Урмански продължи да уговаря горещо девойката и накрая тя стана и се приближи заедно с него до Сергей.

— Запознайте се — весело каза Урмански. — Това е Сергей Павлович, аз се казвам Георгий. А вие как се казвате?

— Аз ли? — попита отново девойката. — Казвам се... Марина.

— Ех, че прекрасно. Да вървим, Марина.

Тримата пресякоха огромната бучаща зала и по широката стълба се изкачиха на втория етаж.

(Следва)

До края на годината — 250 000 яйца над плана

Новочерненските птицевъди продължават да пазят името си на добри производители. Те съумяха така да отгледат младите птици и носачки, че до средата на септември изпълниха годишния си план.

Основната черта, която характеризира работата на хората от птицефермите в с. Цар Самуил и с. Стаго село, е

ВИСОКАТА НОСЛИВОСТ НА ПТИЦИТЕ

Така в Старо село има стадо от 2 800 кокошки, което подлежи на ликвидиране, а средната носливост при него и сега е 67 процента. Още повече яйца събират Радка Ангелова и Гина Николова от ярките, които пронесоха на четири месеца и два дни. При тях носливостта се движи около 75 процента.

В староселската птицеферма се отглеждат кокошки от породата легхорн. Не само високата им продуктивност е причина за успехите на гледачките. На всеки, който посети фермата, биха направили впечатление чистотата и образцовият ред, съществуващи в нея. С особена грижа се отнасят двете жени и към храненето на носачките. В поилките има винаги чиста вода. Отделните глави кръмно цвекло се прикрепят стабилно върху дъски и се оползотворяват напълно, без да се похабяват и замърсяват. В складовете на двете помещения не липсват висококачествени смески.

— Да спазваме дневния режим на носачките е за нас неотменен закон. От пет часа сутринта до 6 часа след обяд сме във фермата и времето ни едва достига да сложим в ред всичко. Да почистим, да съберем яйцата, да ги сортираме и подредим, да нахраним птиците и още колко задължения ни очакват всеки ден.

И въпреки всичко Радка Ангелова и другарката ѝ са доволни от работата си, защото средното месечно възнаграждение при тях е около 150 лева.

Макар че и двете хиляди легхорни от фермата в с. Цар Самуил са определени за ликвидиране, и при тях носливостта е средно 60 процента на ден.

ГОЛЯМА ГРИЖА ЗА ПТИЦЕВЪДИТЕ

от това село създават обаче родителските форми от бройлерното стадо. В нас остана впечатлението, че то не оправдава съществуването си, още повече, че оскъдната продукция, получена от него, се пласира в повечето случаи извън окръга.

Според младия отраслов зоотехник Ангел Георгиев важен момент от тяхната работа е навременното подменяне на стадата. Да съумееш така да подготвиш младите птици, че да ги включиш в основното стадо в най-подходящия момент, е наистина майсторство. Първи помощници на зоотехника са пилчарките Тина Николова и Елена Сюлейманова, които отгледаха ярките, без да допуснат при тях висока смъртност.

Икономическата справка, която направихме за досегашната дейност на птицевъдите от ТКЗС в с. Нова Черна, подсказва, че техният труд носи чист доход за стопанството. Изпълнили плана от 1 600 000 яйца, те са реализирали до 1 септември 21 100 лева печалба вместо планираните за периода 18 500 лева. Очакванията са до края на годината да се постигне

ОЩЕ ПО-ЗНАЧИТЕЛНА ПЕЧАЛБА

Кое ни кара да оправдаем тези очаквания?

Преди всичко в касата на стопанството ще постъпят значителни суми от продажбата на четвърт милион яйца — надпланова продукция. От друга страна, ярките, които до неотдавна са били само консумативи, сега са голямата надежда на птицевъдите. Те считат, че в най-скоро време носливостта при тях ще достигне 80-85 процента.

Добрата организация на труда, отдавна ликвидираното текучество, както и постоянно воденото и отчитано социалистическо съревнование ще помогнат на новочерненските птицевъди да затвърдят още повече своите успехи.

Ст. ГЕОРГИЕВА

Възнаграден труд

Тази година в ръководството на ТКЗС — с. Средище се вляха млади сили. Млади са главният агроном Нейко Митев, инженерът Димо Парев, много бригадири и звеноводи. Те вложиха немалко труд и старание, за да се повиши производството от единица площ. И трудът на всички кооператори ще бъде богато възнаграден. С радост се отчита, че реколтата надхвърля очакванията. Средният добив от пшеница възлезе на 338 килограма от декар при план 280 кг, а за цялото обединено стопанство — 301 кг.

Израз на голямата благодарност на партийното и стопанското ръководство за положения труд са и организираните две екскурзии до братска Румъния. В тях участвуваха първенци механизатори, полевъди и други.

Г. ДИМИТРОВ

Добри производственички са комсомолките Ангелина Пенева и Катя Георгиева от цеха за меки играчки в промкомбинат „Камъшит". Те редовно изпълняват трудовите си норми над 120 на сто.

Пред пленума на ОК на БКП по въпросите на строителството

Ще бъдат ли изпълнени поетите обещания?

В приетата програма за подготовка и провеждане на предстоящия пленум на ОК на БКП по състоянието и задачите на строителството през годините на шестата петилетка са отразени много от обещанията на строителните колективи в окръга за тази година. Тези обещания са свързани най-вече с пусковите обекти през второто полугодие на 1971 г., които в навечерието на пленума, а и в по-ранни срокове, следва да бъдат предадени за редовна експлоатация.

Обещания са дали и работниците от окръжно пътно управление, чиято производствена програма тази година е значително по-голяма от тази през 1970 г. Те са решили твърдо да завършат предсрочно с един месец и половина и с отлично качество обектите път „Алфатар — Войново" и път „Черногор — Главиница", като преизпълнят плана си по обем с 10 на сто. В обещанието на окръжно пътно управление е залегнало също така и изграждането на базов обект — участъка „Входна артерия" Силистра — Дулово, чието строителство да протича в образцов вид и ред.

Как се изпълняват тези обещания?

Строителството на посочените обекти се извършва с ускорени темпове, но все още някои слабости не позволяват ритмично да се изпълняват производствените задачи. Социалистическото съревнование не е обхванало всички челни бригади, които нямат свои обещания. В одобрената през месец март тази година производствена програма от Главното управление на пътищата към Министерството на архитектурата и благоустройството наред с другите обекти за път III—1 083 „Алфатар — Войново" бе определен пусков срок през следващата година.

Строителството на този обект започна миналата година. Неговата обща дължина е 15 км. През тази година за предвидения 8-километров участък има да се усвоят 400 000 лева за следните основни видове работи: два километра асфалтова настилка, шест километра запечатка, както и за някои довършителни работи по пътните съоръжения. Под ръководството на техническия ръководител Слави Славов и помощника му Стефан Петров за осеммесечието на тази година са усвоени 247 500 от предвидените 282 000 лева, или само 88 на сто. За предсрочното завършване на обекта, както е обещано, и за съставянето на акт № 15 на 15 ноември 1971 г. е необходима много по-голяма организация, за да се ликвидира изоставането. Това значи, че отсега нататък за предсрочното завършване на обекта ежемесечно следва да се усвояват около 60 000 лева. Изпълнението на тази задача и на обещанието са под съмнение, тъй като през август — един от най-благоприятните за работа месеци — са усвоени едва 33 000 лева.

За завършването на отделните участъци с обща дължина 3,3 км предстои да се извършат още следните работи: 1 800 куб. м изкопи, трябва да се извозят 8 000 куб. м ломен камък. На този обект е нужно да се увеличи механизацията. Тук трябва да работят 10-12 автомобила за извозване на камък, самосвалите от два трябва да се увеличат на пет и за да се увеличи производителността на труда, автогредерът на обекта да работи постоянно, а не с прекъсвания. Окопите за отвеждане на повърхностните води не се оформят правилно, понеже се работи без шаблон. На обекта се извозва камък, добит без пресевна инсталация. За да се подобри качеството на изпълняваните пътностроителни работи, е необходима навременната намеса на инвеститорския контрол, осъществяван от техника Георги Андреев.

Времето е малко, но сили има и обещанията могат да бъдат изпълнени. Нужни са само по-добра организация на работата, мобилизиране на всички бригади, за да се изпълни дадената дума за достойно посрещане пленума на ОК на БКП по въпросите на строителството.

Какво е положението на обекта път III — 1 051 „Главиница — Черногор"?

Общата дължина на този път е десет километра. Неговото строителство възлиза на 601 000 лева с пусков срок през следващата година. През тази година са предвидени за извършване асфалтова настилка (субивна) на 4,5 км със срок на завършване до 31 декември. Според обещанието на окръжно пътно управление акт № 15 следва да се състави на 30 ноември 1971 г. Ръководството на обекта се осъществява от техника Борис Шиков. За осеммесечието на тази година са усвоени 222 000 лева — с 10 000 повече от предвидено то. Тук за разлика от обекта „Алфатар — Войново" има шаблони за изпълнението на окопите, но те пак не се използуват. Въпреки че производствените задачи се изпълняват, редица недостатъци пречат най-вече на самите работници пълно да осъществяват производствените си норми. Една част от строителите работят със собствено работно облекло. Липсват вили за товарене на камък, което е станало причина от кариерата в Стефан Караджа да се товари некачествен строителен материал.

На този обект също е нужна енергичната намеса на ръководството на окръжно пътно управление, за да бъде завършен той в необходимия срок. Незабавно следва да се достави нужният цимент за довършването на трите водостока, което ще придаде завършен вид на участъка и ще нормализира движението по него.

Строителството на обекта път I—31 „Входна артерия" Силистра — Дулово е започнато през 1969 г. и следва да бъде завършено през следващата година. Дължината на обекта е 24 км на стойност 770 000 лева. Сега вече е почти завършена асфалтовата 14-километрова настилка, направени са и тротоарите. Остават за довършване страничните облицовки с балчишки камък, които ще придадат на подпорните стени красив, естетически вид. Този вид работи е едва започнал и предстои още много да бъде извършено. Обектът не е определен за базов и строителството тук не става в образцов вид и ред, както е обещано. За осеммесечието вместо предвидените 156 000 лева бе извършено строителство за 5 000 лева по-малко. Тук също има възможности за подобряване организацията на работата и за предсрочно изпълнение на поставените и предвидените в обещанията срокове, но е нужно да се вземат мерки отсега.

Състоянието на посочените обекти е само малка част от общата строителна програма на окръжно пътно управление, но за него следва сериозно да се помисли. Между отделните бригади не съществуват никакви съревнователни условия, на работниците не е разяснена важността от изпълнението на поетите обещания.

Ръководството на окръжно пътно управление следва да вземе незабавни мерки за подобряване охраната на труда, която на отделни обекти е съвсем недостатъчна. Час по-скоро трябва да бъдат снабдени работниците с необходимото работно облекло, да се обърне сериозно внимание на популяризирането на положителния опит в работата на отделни строителни бригади, да се проведат срещи за обмяна на опит. Това също е залегнало в обещанията на колектива и той следва да изпълни и това свое задължение. Възможности има, нужно е само по-голямо мобилизиране на силите, за да се постигнат желаните резултати.

Ат. ДИМИТРАНОВ

Др. ПАНОВ

Грижи за животните

Благодарение на добрите грижи, които положиха животновъдите, бригадата в с. Калугерене при ТКЗС „Ленин" в с. Главиница приключи тази година с радващи успехи. На държавата те предадоха в повече мляко и 1 429 килограма висококачествена вълна.

Животновъдите от тази бригада с ръководител Сабри Азисов са започнали подготовката за доброто презимуване на животните. А това е гаранция за получаването на по-висока и поевтина животинска продукция. Тази зима в бригадата ще се отглеждат 930 овце за разплод, 1 100 шилета, 85 телета за разплод и 30 коня. Всичките фермите отново са отремонтирани, варосани, остъклени. В непосредствена близост до тях е струпан и необходимият за през зимата груб фураж. Пълни са и силажните ями. Приготвени са 250 тона сенаж, 500 тона силаж, а по разделния начин ще се силажират още 500 тона царевица. Останалият фураж като люцерна, бобеница, царевичак, отпадъци от захарно цвекло и други се намира край завода за фуражни смески в село Главиница. От този фураж там ще се приготвят целодажбени смески.

Грижата за животните е станала навик и първостепенна задача на трудолюбивите животновъди.

Ахмед ДЕМИРОВ

Нарушения при издаването на болничните листове

Временната нетрудоспособност е такова състояние на работника или служителя, при което той не може да изпълнява своите трудови задължения вследствие на болест, трудова злополука, професионално заболяване и отстраняване от работа по предписание на здравните органи. Временната нетрудоспособност се установява с болничен лист по утвърден образец за цялата страна. С този документ осигуреният оправдава отсъствието си от работа поради временна нетрудоспособност и срещу него получава съответното парично обезщетение като компенсация за неполучено трудово възнаграждение. Лекуващите лекари и фелдшери носят голяма отговорност за правилната организация на работата по експертизата на временната нетрудоспособност в лечебно-профилактичните заведения.

Някои здравни органи в нашия окръг гледат на болничния лист само като на документ за оправдаване на отсъствия от работа, без да държат сметка, че той същевременно представлява и чек, чрез който се теглят средства от държавата. Така например в Строителното управление в Силистра се констатираха следните нарушения: фелдшерът Никола Стоянов Колев от Коларово на 17 май т. г. издал болничен лист за 3 дни на Наим Халилов Наимов, чийто отпуск важи до 15 май, когато работникът се намирал на работа в СУ — Силистра, където е можел да бъде прегледан в здравния пункт. Това говори за разрешен отпуск, без да е налице временна нетрудоспособност, а просто е направена услуга.

Лекарят Христо Викторов Бойчев от Нова Черна издал болничен лист на Марин Черников Петров два дни преди лицето да заболее, въпреки ясния текст на т. 2 от Инструкция № 6 500 за реда за издаване на болничните листове, където е казано, че болничният лист се издава в деня, в който се установява временната нетрудоспособност. Лекарите Георги Петров Николов и Марин Маринов Рачев от окръжната болница знаят много добре, че към СУ — Силистра има здравен пункт, който да издава болнични листове на работниците и служителите, и въпреки това те разрешават отпуск по болест. Фелдшерът Иван Димитров Костадинов от Грънчарово издава болничен лист през юни на Марин Илиев Колев с диагноза „грип", а през този месец подобно заболяване не е зарегистрирано в нашия окръг. Същият фелдшер издал на Иван Неделчев Стефанов болничен лист с диагноза „лумбаго", а му предписал домашен, свободен режим, несъответствуващ на тежестта на заболяването. Атанас Костов Йотов, фелдшер в Поляна, издал през май болничен лист на Димитър Гицов Иванов, без да посочи какъв режим да спазва болният. Така е постъпил фелдшерът Исмаил Исмаилов Хасанов от Звенемир, когато издал болничен лист на Заид Хюсеинов Хюсеинов през май, а също и д-р Денев от квартал Айдемир. Посочените болнични листове бяха анулирани от общата лекарска консултативна комисия при окръжната болница, а нарушителите наказани.

Трябва с радост да съобщим, че в почти всички предприятия, учреждения и организации и ръководствата, и самите работници и служители разбират от поведението на отсъствващия дали болничният лист е издаден правилно или не. Добър контрол в това отношение осъществяват профкомитетите при ЗММ, ДПП „Електрометал", ДПП „Капитан Мамарчев", завод „Липа" и др., които предлагат да бъдат анулирани болничните листове, издадени неправилно на трудоспособни работници и служители.

Голям процент от болничните листове, издавани от лекуващите лекари и фелдшери, са написани толкова небрежно и нечетливо, че едва се разчитат, което до известна степен омаловажава значението на тези документи. В Инструкцията за издаването на болничните листове е казано, че същите трябва да се попълват точно, пълно, грижливо и четливо. Правилното издаване на болничните листове има икономическо и политическо значение за нашата страна. Неоснователното им издаване дразни работническите колективи, руши трудовата и производствена дисциплина, а това дава лошо отражение върху изпълнението на производствените задачи и подронва авторитета на здравните органи.

Необходимо е окръжният здравен център да проведе допълнителни мероприятия за отстраняване на съществуващите слабости при провеждането на трудово-лекарската експертиза, за да се изкоренят случаите на неправилно издаване на болнични листове в окръга.

Николай КРУМОВ

МЗ „Хан Крум" — Търговище

приема извънпланово за ремонт автомобили марки „ЗИЛ—130" и „ЗИЛ—555".

ДОКАРВАНЕ ВЕДНАГА

За стойността на извършената работа теглете платежно искане по сметка 130012 при БНБ — Търговище.

От ръководството

КК „Нектар" — Силистра

ТЪРСИ:

АГРОНОМ — 1 с висше образование

СТРУГАРИ — 2 от VI разряд нагоре

КОНСТРУКТОР — 1 със средно специално образование.

ОБЩИ РАБОТНИЦИ (мъже) — 10.

ПОСТЪПВАНЕ ВЕДНАГА.

Справки при „ЛИЧЕН СЪСТАВ" на предприятието

СРЕДНО ПРОФЕСИОНАЛНО-ТЕХНИЧЕСКО УЧИЛИЩЕ ПО МАШИНОСТРОЕНЕ В ГР. РАЗГРАД

С Ъ О Б Щ А В А

на интересуващите се предприятия, ТКЗС, училища и други, че

РАЗПОЛАГА С ОГРАНИЧЕН БРОЙ ИНДИВИДУАЛНИ АСПИРАЦИИ (ПРАХОУЛОВИТЕЛИ)

за шмиргели, които при проби, взети от ХЕИ, показаха много добра ефективност.

СПРАВКИ: в канцеларията на училището, или на тел. 31-59

Новости техника новости

БЪЛГАРСКИ ЕЛЕКТРОМОБИЛ

България е една от малкото страни, създали собствен прототип електромобил. За изходен модел на „Елмо—70" — така се нарича новата машина, е послужил „Москвич — 426". Като източник за електроенергия се използува въздушно-цинкова батерия, разработена от специалистите на Научноизследователския институт към БАН. Това е топливен елемент, в който електрическият ток се получава при изгарянето на цинков електрод. Номиналната мощност на батерията е 9 квт, а общото тегло — 420 кг.

За предаването на въртящателен момент е конструиран заден мост с вграден безстаторен електродвигател. Двигателят тежи 65 кг. Въртящелният момент се предава на полуоси чрез планетарни редуктори. Електрическата схема на „Елмо—70" позволява да се регулира скоростта импулсивно. За тази цел педалът на газта е заменен с педал на фотоелектрически датчик. Трябва само той да бъде натиснат и датчикът включва импулсивния регулатор, подаващ напрежение по контактите. Електродвигателят е включен и автомобилът тръгва. Машината има електрически спирачки.

Пробните пътувания са показали високите експлоатационни качества на „Елмо—70". С пълно натоварване до 1 400 кг електромобилът развива максимална скорост до 65 км/час. Ускорението от 0 до 50 км/час става само за 25 секунди. Постигнато е значително увеличение на обема на въздушно-цинковата батерия.

КУХНЕНСКИ КОМБАЙН

Една от новостите на експерименталния завод за газова апаратура в Саратов (СССР) е произведеният кухненски комбайн. При него под един „покрив" съжителствуват огън и лед — газова нагревателна плоча и хладилник. Върху четирите котлона (плюс фурната за печене) всяка домакиня ще може много бързо да приготви вкусен обяд. Полезната вместимост на хладилника е 80 литра. Средният разход на газ при едновременна работа на котлоните, фурната и хладилника е 0,5 куб. м на час.

СВЕТЪТ „СТАРЕЕ"

Известният полски демограф професор Едуард Росет, както и много учени от други страни, счита населението на дадена страна за „остаряло", ако числото на хората на възраст 60 и повече години превишава 12 на сто. Първата страна, прекрачила прага на „старостта" още през 1870 г., е Франция. Процесът на стареене, започнал сравнително неотдавна, сега има тенденция към засилване. На Франция за това са били необходими почти 100 години, а за Полша — 50. Сега в Полша живеят над 4 000 000 души, които са преминали възрастта над 60 години.

КОМФОРТ В „ДИОГЕНОВА БЪЧВА"

Потомците са запомнили древногръцкия философ Диоген с това, че той е живял в бъчва. Съвременната техника „подхванала" неговата идея. „Жилищната тръба" е смела по решение и необичайна по външен вид конструкция. Тя има дължина 15 метра и диаметър 4,95 м, направена е от пластмаса, устойчива дори на крайморски климат. Домът е поставен на четири опори, височината на които може да се подбере по желание. Тези опори (крака) служат за прекарване на вода, топлина и електричество. Жилищната площ е около 70 кв. м.

В съвременната „бъчва на Диоген" има кухня, обща стая и „културна част", където са поставени телевизорът, радиокомбайнът, ваната с душ, преддверието и спалнята. Оригиналната конструкция е използувана за пръв път в Швейцария.

193,08 КИЛОМЕТРА В ЧАС

Получилите голямо разпространение на Запад миниатюрни мотоциклети с двигатели, чийто работен обем се изчислява само с десетина кубически сантиметра, са способни да развиват скорости, отговарящи на техните по-големи събратя. Така например на неофициални състезания по пистата на дъното на изсъхналото езеро в град Боневил (САЩ) такъв миниатюрен мотоциклет е развил скорост, достигаща 193,08 км/час.

МОНОКРИСТАЛ НА ЖИВАЧНИЯ ХЛОРИД

Колективът на отдела за йонни кристали към Института по физика на твърдите вещества на Чехословашката академия на науките е успял да получи първия истински технически монокристал на живачния хлорид — каломел. Тези монокристали са твърде перспективен материал за оптическата промишленост. Те могат да се използуват не само при производството на поляризатори, компенсатори на фазовите пластинки и други изделия, имащи приложение в оптиката, метеорологията, минералогията и физическите изследвания, а и в промишлеността — например в машиностроенето, строителството, в производството на захар и др.

ОТПК „Дунав" — Силистра

СЪОБЩАВА НА ВСИЧКИ СВОИ КЛИЕНТИ, че разкри НОВИ ДАМСКИ ШИВАШКИ АТЕЛИЕТА в централната сграда на II етаж с отговорничка Славка Йорданова и на ул. „Георги Димитров" № 56 с отговорничка Недялка Стаматова.

УВЕДОМЯВАМЕ КЛИЕНТИТЕ,

че в централната сграда се помещават ДАМСКИТЕ АТЕЛИЕТА с отговорници Янка Дончева, Тодорка Михайлова, Денка Стефанова, Бонка Йорданова,

БРИГАДАТА ЗА РИЗИ И ДОМАКИНСКО ОБЗАВЕЖДАНЕ с отговорник Йорданка Минева,

СПЕЦИАЛИЗИРАНИЯТ ОТДЕЛ ЗА ДАМСКИ МАНТА с отговорник Марин Златев,

ОТДЕЛЪТ ЗА МЪЖКИ ПОРЪЧКИ с отговорник Димитър Стоянов

И КЛОНОВЕТЕ ЗА ОБУЩАРСКИ ПОРЪЧКИ с отговорници Иван Николов и Сами Рашидов.

ГРАЖДАНИ,

ПОЛЗУВАЙТЕ УСЛУГИТЕ НА ОТПК „ДУНАВ" — СИЛИСТРА

За големите грижи — нови творчески успехи

На 27 август т. г. излезе 445 разпореждане на Министерския съвет за задоволяване нуждите на седем окръзи с учители, окръзи, които изпитват недостиг от педагогически кадри. Министерството на народната просвета, Съюзът на българските учители и Димитровският комунистически младежки съюз вземат бързи мерки за насочване на редовни учители към тези окръзи на страната.

Наред с това се увеличава и броят на командированите учители за нашия окръг, като тяхното число ще възлезе на 250. Окръжният народен съвет, отдел „Народна просвета“ може да командирова учители за селища на окръга, определени от ИК на ОНС.

За задоволяване на нуждите от учители в седемте окръга Министерството на народната просвета ще разпредели 1 000 студенти, от които 500 завършили първи и втори курс на висшите педагогически институти и Софийския университет и 500 завършили първи и втори курс на учителските институти. Студентите, назначени за учители, ще преминат на задочно обучение. До завършване на образованието си ще получават следната основна месечна заплата по щатна таблица № 2:

— студентите от висшите учебни заведения — от 90 до 105 лева;

— студентите от полувисшите институти за прогимназиални учители и учителите-специалисти по практика — 90 лева;

— студентите от полувисшите институти за детски и начални учители — съответно по 83 и 88 лева.

На 450 директори, заместник-директори, възпитатели, дружинни ръководители и на разпределените млади специалисти, които работят в трудните селища, определени от ОНС, от 1 септември 1971 година ще се заплаща допълнително месечно възнаграждение по 50 лева, ще се дава при поискване жилетство в градовете на окръга, ако лицето е учителствувало в определените села пет и повече години.

През тази учебна година по 800-то постановление на Министерския съвет на всички учители от селата и на младите специалисти ще бъдат осигурени безплатни квартири, безплатно отопление и осветление. Наемите, електроенергията и отоплителните материали ще се заплащат направо от местните народни съвети, а не чрез учителите.

Друго предимство за създаване на редовни учителски кадри е приемането на студенти-задочници във висшите педагогически учебни заведения и учителските институти. Студентите ще бъдат приети без приемен изпит. Те ще се набират из средата на назначените нередовни учители със средно образование:

— от кандидатствувалите за учителски специалности във ВУЗ и учителските институти по реда на бала от кандидатстудентския изпит (с бал над 24,00 (16,00);

— от некандидатствувалите във ВУЗ и учителските институти по реда на успеха от зрелостното свидетелство — с успех не по-нисък от добър (4.00).

При подаване на документите кандидатите попълват декларация, с която се задължават през време на следването си и пет години след завършване на образованието си да работят като учители в селата.

На учителите-задочници окръжният народен съвет ще изплаща три пъти в годината средства за отиване и връщане до учебното заведение.

Все във връзка със задоволяване нуждите на окръзите с учителски кадри от първи септември тази година в Силистра се открои учителски институт за подготовка на учители за V-VIII клас. Ще бъдат приети 200 студенти по специалностите: български език с руски език, български език със западен и история, математика с физика и биология, химия и география. Курсът на обучение в института ще бъде три години и на завършилите ще се признава полувисше образование.

Тези големи придобивки, които получават учителите от нашия окръг, са резултат от изключително големите усилия от страна на бюрото на ОК на БКП и ИК на ОНС. На тези грижи, на това голямо внимание учителите, възпитателите и всички просветни деятели от окръга ще отговорят с още по-големи и творчески успехи през тази учебна година по преустройството на учебно-възпитателния процес и по изпълнение решенията на Десетия конгрес на партията.

Иван НОНЧЕВ,
началник на отдел „Народна просвета“

За дружбата няма граници

Тези две девойки, които виждате на снимката, не са съученички, не са съседски деца, родителите им дори не се познават. Те не са дори от един град, от една държава. И все пак са приятелки. И то не от вчера, а от осемнадесет години.

Но да ги представим. Отляво (с чантата) е силистренката Димитрина Раданова — треньор по гимнастика в ОС на БСФС, а отдясно е Татяна Владимировна Денченко от гр. Волгоград — СССР. Татяна е преподавател по пиано в музикална школа.

...През 1953 г. учителката на Татяна посещава Силистра. Тя е скъп гост на училището, където учи Димитрина. Тя тогава е в първи клас. Класната ръководителка Мария Коева представя съветската гостенка пред класа. И започва размената на адреси. Няколко дни след това Димитрина и Татя на започват да си пишат. Естествено, тогава малката Димитрина не е знаела руски, но в дома ѝ живеели две ученички от Педагогическото училище. Те ѝ помагали. Завързва се мила детска кореспонденция, която прераства в трайна дружба, която продължава и досега. Когато се връща от училище, първият въпрос на Димитрина към майка ѝ е: „Имам ли писмо от Татянчето?“ Чрез писмата Димитрина опознава Волгоград, а Татяна — Силистра. Разменените картички вече не могат да се преброят. Разменят си подаръци за рождените дни. Споделят успехите и трудностите си в училище. Информират се какви бележки са получили за срока. Успехите на едната импулсират другата. Татяна завършва консерватория, а Димитрина ВИФ.

Това лято Татяна беше на гости в Силистра. С трепетно вълнение Димитрина я посрещна в Русе на гарата. Ами тя е същата като на снимките! Другото лято Димитрина ще ѝ върне визитата. Татяна е много доволна от гостуването. Двете приятелки посетиха Варна, курортните комплекси „Албена“, „Златни пясъци“, връх Бузлуджа, Търново и др.

Не можем да кажем колко са километрите от Силистра до Волгоград, но в едно сме сигурни — за дружбата наистина не съществуват граници.

С. МАНОЛОВ

Последният роман на Джек Лондон

Не е известно какво ще стане с архивата на Джек Лондон. Въпросът е в това, че архивата през цялото време се е намирала в ръцете на двете дъщери на писателя, починал в 1916 г. През април тази година след по-голямата умря и по-малката дъщеря на Лондон. Двете ревниво пазеха наследството на баща си.

Наистина напоследък бе постигнат известен прогрес — публикуван бе незавършеният роман на Джек Лондон „Кантора на убийствата“.

Действието на романа става в една от типичните частни канторите в Америка в началото на века. Нейният собственик — руският търговец-емигрант Иван Драгомилов — срещу определено възнаграждение оказва услуги на лица, желаещи да се избавят от конкурент, наследник, стара жена с голямо състояние, богата леля или преуспяващ приятел.

Скоро дейността на кантората придобива „социален характер“: нейните членове решават, че убийствата трябва да се извършват, като се държи сметка за това, доколко поредната жертва е вредна за обществото. Ето защо се създава специална комисия, занимаваща се с проверка личността на жертвата. Ако се окаже, че осъденият на убийство е вреден за обществото, убиват го.

Всичко върви по реда си, докато не се появява клиент, който иска да се отстрани самият господар Драгомилов. Комисията проверява поръчката и идва до извода, че тя е... законна. Започва се лов на шефа на кантората. Действието на романа се пренася от Съединените щати в Южна Америка, а след това — на Хавайските острови.

Последните седемнадесет страници не принадлежат на Дж. Лондон. Те са написани от Роберт Л. Фиш, завършил незавършения труд на писателя.

Защо Джек Лондон не е завършил романа? Никой не знае това. Но някои литературоведи изказват догадката, че самата идея за създаване на компанията „Мердър лимитед“ („Убийство с ограничена отговорност“) откривала такава мрачна перспектива в живота на американското общество, смъквала булото на тайнственост от такива ями, че тази картина ужасила писателя и той изгубил всякакъв интерес към нея.

(Из „За рубежом“)

Августовски бележник

Дните наистина са преброени — както при всяка отпуска. И затова не е ли по-добре всеки от тях да срещаш с онази вътрешна отпуснатост, която си очаквал след неравномерното пулсиране на напрежението през цяла една година. Като един пасивен наблюдател, за когото утрото ще идва с чашата кафе, с новините от вестниците и кръстословиците от последните броеве на списанията.

Още повече, когато си предпочел един тих добруджански път пред нетърпимата жега на асфалта по Черноморието, кратките срещи с познати и непознати хора пред непрекъснатото разминаване с курортистите по плажовете или в почивните станции, спокойствието на дунавските вечери пред музиката на оркестрите и изпълнението на певиците в ресторантите.

Една обикновена отпуска, с която най-много можеш да изненадаш колегите си:

— Ти още си тука? — това е постоянният въпрос, с който те атакуват всеки път, когато те срещнат, мислейки, че пътищата вече са те отвели някъде далече, далече от тука.

— Както виждате... — Не обясняваш всекиму, защото всеки си има свой вкус и предпочитания и най-малко ти се иска да изглеждаш за чудак в очите им.

А не зная как биха те погледнали приятелите, които „москвичът“ отнесе към „чудесата“ на Италия... Нищо — ще очакваш дългите зимни вечери, когато те отново ще се връщат към голямото пътешествие, за да си спомнят нещо за Микеланджело, Леонардо, Рафаело...

Да, да... Ето че Рафаело те отвежда при американския писател Артур Хейрли: „Човешкият мозък не познава граници и покой — той създаде „Сикстинската мадона“ и свръхзвуковия самолет“.

На тези тридесет дни, макар и да са преброени, никак не им е трудно да идват и да отминават, като всеки от тях оставя някъде дълбоко в подсъзнанието своята по-бедна или по-богата автобиография: едно впечатление, една мисъл, един образ. Приятел-отпускар ти каза след традиционния малък коняк миналата вечер:

— Убихме още един ден!... — Тогава той ставаше от стола, пък едва ли е необходимо да се обяснява как ставаше. Само едно досега не ти е ясно: как успява да „избие“ толкова много дни през учебната година!... Защото той е учител.

Ето че и на тебе ти предстои да простреляш един ден от отпуската. Първия...

НЕДЕЛЯ

Мелодичната песен на старомодния часовник, отмерва шест часа. И странно е — тя никак не прилича на ловджийски рог. На против, тя е все така припряно нервна, каквато е била на онзи панаир в Добрич, откъдето изпечената селска ръка на дядо ти поне десет пъти е проверявала дали е здрав часовникът, макар и да не е разбирала нищо повече от строителство. В къщи гледат на часовника като на жалък музеен експонат. Само ти всяка вечер притягаш остарялата му пружина и го обичаш като онзи семеен метеоролог — полуизсъхналия бор в ъгъла на двора. Тази сутрин той е спокоен — не се дочува ни най-малко свистене на оределите му листа от вятъра.

Ще бъде спокоен августовски ден. Слънцето вече блести в прозорците на отсрещния блок, дочува се грохотът на отминаващ влекач по реката. А дали ще бъде съвсем спокоен денят, още не се знае...

— Дини, дини...

Ясно, дини. Има си час и през август да няма дини. Но откога магазинът се премести на нашата улица?...

— Дини, ама ги даваш две стотинки по-скъпи!...

Това вече е един от съседите. Рошавата му глава се подава през стобора. Още не е отворил очи, но ги е отворил толкова, за да не пропусне нищо на улицата: от единия ъгъл до другия. Августовският ден е дълъг — има да се видят, запомнят и коментират толкова много неща в малкото общество на тясната и къса улица, пренаселена през часовете на неделния ден.

Обществото твърде припряно се надига, развълнувано от големи кулинарни проблеми: мляко, петли, буркани, патладжани. Велосипедите тръгват на път. Бързат, бързат...

— Поща, поща — изшумоляват вестниците в кутията.

„Море, море...“ — прозвучава от близкия двор познатата мелодия.

— Ех, тези морета — мислиш си — и да не си в отпуска, хората са готови да те удавят в тях. Та били те от любов, от клюки, от многогласни уточнявания за новата туршия. Морета — и както казват някои — нито едно от тях не е до колене.

И неделята тръгва напред: за димяват комините, пържолите цвърчат (обедът не бива да чака), подклаждат се огнища за казаните с консерви, новите подковани обувки бързат към кафенето, после към стадиона. Едно такова непрестанно движение. И нима е лесно да убиеш такъв ден, който непрекъснато бърза към вечерта.

И когато часовникът отмерва шест, ти забравяш всичко останало.

— Време е—казваш си на ум.

Слагаш най-тънката риза. Ти също бързаш — ще закъснееш за срещата с приятеля за вечерния коняк. А той си е едно такова питие — като че ли само за отпускари е създадено.

— Убих още един ден —учителят вече е приключил с поредния лов.

— И аз — казваш — цапваш му още едно „малко“, за да бъдеш напълно сигурен в успеха си на ловец и с тъга тръгваш към притихналата уличка. Горката! — колко ли ѝ е трудно да бъде сама...

...

Един обикновен и с нищо незабележим неделен ден.

Но нима можеш да го отминеш, когато той застава пред очите ти с отдавна познатите си „тревоги“, които засядат в мислите и с някаква горчива болка питат:

— Е, докъде ще стигнеш, ако всичките дни са точно такива!

Не ставаш ли безразличен към тяхното спокойно течение, което утре ще стане още по-незабележимо?...

Мислите не признават отпуска. Изведнъж те заработват трескаво, тръгват в една посока, после в друга, успокояват се за миг, за да разплетат някакъв възел. Колко много хора те заобикалят — приятели, познати, непознати. Дали и те така често застават пред съда на собствените си мисли: дали и пред техните очи живее една незабравима икона от Преслав, създадената от сърцата на тревненските резбари — неугасимите слънца по таваните и тези винаги налети от плод житни класове. Събрали у себе си полъха на вятъра, топлината на слънцето, трпчивите сокове на земята.

Земята!

Сава ХРИСТОВ

(Следва)

Кадър от новия български игрален филм „Необходимият грешник“.

На синия екран

ЧЕТВЪРТЪК, 16. IX

10.00 Новини, 10.05 За красиво и хармонично тяло, 10.10 „Експедиция Антарктида“, 10.50 „За ваше то здраве“, 11.15 Атлас: „Земя Молдавска“, 11.50 Реклами, 12.00 Информационен дневник, 16.30 Футбол: „Левски—Спартак“ — „Спарта“ (Ротердам), 18.15 „Оптимистично начало“ — филмов очерк за ученици от СПУ — София, лауреати на международни конкурси, 18.30 Новини, 18.40 В света на животните: „Голямата авантюра на малките животни“, 18.55 „Музикален коктейл“ — забавна програма, 19.25 Реклами, 19.35 Мелодия на месеца, 19.40 Студио Пловдив: „Двадесет и седми между народен панаир“, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 Предаване за Анджела Дейвис, 21.00 Семена в браздите: „Обзор“, 21.20 Концерт народна музика, 21.55 „Живот за хората“ — филмов очерк, 22.20 Новини, 22.35 „Творци и творби“ — предаване за издателство „Български писател“.

ПЕТЪК, 17. IX

9.55 Обявяване на програмата, 10.00 Новини, 10.05 За красиво и хармонично тяло, 10.10 За децата: „На добър час“ и „За първи път в първи клас“ (повторение), 10.40 Телевизионен театър: „Тигрова кожа“ — първа част, 11.40 Забавна програма: „Музикалей коктейл“, 12.00 Информационен дневник. ПРОГРАМА НА МОСКОВСКАТА ТЕЛЕВИЗИЯ

СЪБОТА, 18. IX

10.00 Новини, 10.05 За красиво и хармонично тяло, 10.10 „Първа атомна“ — филм, 10.40 Концерт на хорови и танцови състави на МВР, 11.25 „Творци и творби“ (повторение), 12.00 Информационен дневник, 18.30 Новини, 18.40 Усмивки от старите ленти, 19.00 Панорама, 19.30 Музика и танци на народите, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.20 Игрален филм, 21.40 Европейско първенство по баскетбол — финал, 22.55 ТВ студио — Пловдив, 23.05 Новини, 23.20 Забавна програма.

Човекът, който се връща при своите

РАЗКАЗ

— Питаш ме кой случай в моята двадесетгодишна служба считам за най-важен. Очакваш да ти разкажа за рискувани схватки с престъпници и обезвреждане на врагове и чужди агенти. Без това в нашата работа естествено не може, без рискове и схватки не минава, но аз считам за най-важен един друг случай. И най-странно ще ти се види, че тогава се позовах на литературата. Не се усмихвай! Литературата е моя слабост.

Полковник Николов отпи глътка „Кока кола“ и продължи:

— Обидно е, дето непосветените в нашата работа мислят, че ние четем само романите от библиотека „Лъч“ и когато пушпаме, пушпаме с груби пръсти.

Загледан в светлините на приказния крайдунавски град под хълма, аз не исках да прекъсвам мислите му. Той продължи:

— Гледаш града, сякаш го откриваш за пръв път. И аз всеки път откривам нещо ново в гледката. Нещо красиво и смислено има в тоя неудържим ритъм на подскокналите бели фасади, в буйния устрем на втурналите се сред кварталите улици, в спокойната веселост на градинките, в звучния хор на светлините. Не ти ли се струва, че това е една красива приказка, наметната върху потъмнелите рамене на нашето калдъръмено градче от преди два надесет години?

— Да, реалната приказка за нашето социалистическо ежедневие.

— Не, приказката за човека, който се завръща при своите, за да им остави най-хубавото, което е научил по света. Този човек е най-важният случай в службата ми. Пристигна преди дванадесет години като архитект в града. След него пристигна при нас доцента му. Едно набъбнало досие с характеристики, една от друга по-черни. Още на другия ден той тръгна по баирите около града. Нашите хора тръгнаха подире му. Бяха все още години на неутихнали класови стълкновения и, да си признаем, на недоверие. Докладваха ми за странното му държане. По баирите замръквал. Седял с часове понякога на едно място и записвал нещо в бележник. Да речеш, че прави план на града, има го готов. При това ни кога не го носи със себе си. Как во записва и дали не оставя нещо записано на определени места? Все пак крайграничен град сме и лесно могат да се изнесат шпионски сведения по някакъв неразкрит канал. Държането му също беше необичайно и, както го тълкувах тогава, предизвикателно. Минаваше край мене с хладно достойнство, високомерно. Това ме дразнеше. Не можеше да не знае, че имам досието му, а всички наши „обекти“ или избягваха да ме срещат, или се стараеха да любезничат. След всяка среща аз отварях досието на нашия архитект и го четях с яд и раздразнение. Тоя тип беше учил в Германия и дружил с всякакви там елементи, а след Девети е правил опит да минава граница та. Какво тогава се надува? Вързът на нахалството му беше, когато един ден поиска да го приема в кабинета си.

— Трябва — казва спокойно —да отида до Италия и Франция.

Зяпнах от дързостта му.

— Вие чувате ли се какво казвате?

— Имате предвид досието ми — продължи той все така спокойно. — Разбирам ви. И аз на ваше място вероятно не бих постъпил по друг начин.

— Тогава защо сте дошел?

Лицето му стана сериозно и скръбно.

— Нямам друг изход. Аз съм архитект. Искам от това градче да направя една приказка от камък, алуминий и стъкло, а не ми стига нито опит, нито фантазия. Там, по Лазурния бряг, има такива приказки. Искам да ги видя, и още много говори този мъл чалив, загадъчен човек. Говори разпалено и с младежко увлечение, а очите му ту се реят по несъществуващите и невиждани ритми и пропорции от алуминий и стъкло, ту се спират с молба на смръщеното ми лице. Тогава нашият Слънчев бряг и Златните пясъци още не съществуваха и най-модерните сгради бяха тия в центъра на София.

— Аз трябва да видя новата архитектура. Искам да направя нещо в този град. Чувствувам, че мога и трябва да го направя. Нали всеки живее, да направи нещо за своите?

И горещо сърце. Хладният ми ум прехвърляше фактите от досието на архитекта, а сърцето ми искаше да му вярва. И тогава ми се мярна като светкавица мисълта за риска. Когато ние водим битката, почти винаги рискуваме, а не исках ли аз сега да се измъкна? Няма да рискувам и архитектът ще си остане с мераците и огорчението, но всичко ще си бъде спокойно и сигурно. А ако рискувам и излезе един талант, който после наистина построи красиви и невиждани сгради, няма ли това да е и мой принос? Запитах го:

— Каква е гаранцията, че ще се върнете?

— Няма такава гаранция — възвърна той. — Моето обещание може да има стойност едва след връщането ми. Сега, колкото то повече се мъча да ви уверявам, че ще се върна, толкова по вече мога да подхранвам съмнението ви.

Гледах го в очите. Гледаше ме и той. Не ме лъжеше този поглед.

— Ще се върна, защото не мога да не се върна. Тук оставям своята мечта.

Замина с една екскурзия. Аз получих предупреждение, че ще понеса последствията от своята доверчивост.

— Каква е тази интелигентска размекнатост, другарю Николов — ме питаше началникът.— Какви са тия литературни откло нения? Ако тоя тип не се върне, ще трябва да се разделиш с кариерата. Цяла седмица откакто е заминал, поне едно благодарствено писмо можеше да ти изпрати. Смее се сега той над твоята постъпка.

Дали пък нямаше да излезе прав началникът?

След няколко дни получих плик с илюстровани картички от Ница и само два реда: „Благодаря за всичко. Изпращам тези изгледи от архитектурата на Лазурния бряг. Съжалявам, че няма да видя усмивката ви, когато прочетете тия редове“.

Обля ме гореща пот. Изгледите от Лазурния бряг помръкнаха пред очите ми. Подиграва ми се, значи. Ах, да може да ми се върне...

—Литературата си е литература, другарю Николов, животът си е живот. Рискът е благороден, но опасно дело.

А аз все не исках да повярвам, че очите му тогава ме излъгаха.

— Ако можехме всички изпечени бандити и шпиони да познава ме по очите, другарю Николов, нашата работа щеше да се превърне в приятното занимание на гадатели и врачове.

Колкото приближаваше денят на завръщането на екскурзиантите, толкова ми се свиваше сърцето. Взех да мисля за преустройството си. И дали да остана в този град, или да се изместя? И все ми се струваше, че в очите на другите чета присмех: „На ти едно доверие в човека. Човекът е жив дявол, Николов“.

Денят на завръщането на екскурзиантите беше мъглив и студен. Още от сутринта се затворих в кабинета си и не исках да излизам никъде. Към обед по телефона се обади познат глас. Сърцето ми заби бързо. Заканите и ядовете ми се изпариха. За върнал се е!

Пряк го веднага. Той изтърси куп изгледи и цветни картички на разни сгради и фасади, улици и проспекти и започна да обяснява колко е щастлив и благодарен и какви идеи има сега за архитектурното преустройство на града. Беше донесъл и две три шишета „Кока кола“. Сега я има във всяка сладкарница, но тогава тя беше непознато за нас питие. Поканих всички колеги да ги почерпим. Вкусихме по една раки на чашка, и то предпазливо. Зер толкова легенди бяхме слушали за въздействието ѝ.

Това беше най-щастливият ми ден. Щастлив бях за себе си, за истината в литературата, за вярата в човека. Човекът се завър на!

— Прощавайте, че само няколко реда драснах на картичките от Ница.

Като спомена за картичките и отново ми върна яда.

— Я да се разберем за тия два реда. Какъв точно е смисълът на това: „съжалявам, че няма да видя усмивката Ви“?

—Като бях запомнил напрегнатото ви от съмнения лице, когато решихте да ме пуснете, представях си усмивката на облекчение при получаването на благодарността ми от „оня свят“. И наистина съжалявах, че няма да я видя.

Полковникът замълча.

— После? — подканих го аз.

— После човекът се запретна и удържа обещанието си. Ето че сега с тебе можем всяка вечер да гледаме неговата приказка от камък, стъкло и алуминий, потънала в музика от светлини. А ако не бях рискувал тогава? Ако бях го спрял благоразумно? Ако не бях му повярвал?

Откъм Дунава се носеше песен на лодкари или на млади романтици. Светлините на града горяха ярко под хълма, а ние с полковник Николов мислехме за приказката, в която човекът се връща при своите за, да им отдаде най-ценното, което е научил по света.

Борис ИЛИЕВ

Разказът получи трета награда в конкурса „Верни и предани на партията и народа“, организиран от окръжното управление на МВР.

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ВЕСТНИК „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА“ Е ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА ВЕСТНИК „СВЕТЛИНА“, ЗАПОЧНАЛ ДА ИЗЛИЗА НА 10 АВГУСТ 1934 ГОДИНА, И НА ВЕСТНИК „СВОБОДНА ДОБРУДЖА“, ОСНОВАН НА 18 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Год. XVI (XVII) брой 100 (1876) | Силистра, събота, 18 септември 1971 г. | Цена 2 стотинки

За деветмесечието — 67 000 лева над плана

В навечерието на Празника на свободата цеховете „Кукли“, „Папурени чанти“, „Свещи и каширани бутилки“ и „Фина керамика“ на промком бинат „Камъшит“ отчетоха предсрочно преизпълнение на производствените си програми за осемместието. Постигнатите резултати въодушевиха колективите за още по-упорит труд, за утвърждаване и увеличаване на успехите. Социалистическата надпревара не стихна, а се разгоря с нова сила и усилията бяха богато възнаградени.

На 16 септември цеховете отново рапортуваха, че са изпълнили предсрочно плановете си за деветте месеца на тази година. Колективът от цеха за кукли с ръководителка Златка Богданова произведе продукция за 730 000 лева — с 30 000 лева повече от предвиденото. Преизпълниха с 6 000 лева производствената си програма работничките от цеха за папурени чанти с ръководителка Цветанка Георгиева. Произведе надпланова продукция за 3 000 лева колективът от цех „Свещи и каширани бутилки“ с отговорничка Йорданка Желева. Цехът за фина керамика под ръководството на Величка Герасимова вместо за 752 000 произведе керамични изделия за вътрешния и външния пазар на стойност 780 000 лева. Общо за деветмесечието само посочените четири цеха на промкомбината дадоха надпланова продукция за 67 000 лева.

Включени активно в социалистическото съревнование, колективите на предприятието се борят за увеличаване на постигнатите успехи, за достойно изпълнение решенията на Десетия конгрес на БКП.

М. МЪРОВ

Пред пленума на ОК на БКП по въпросите на строителството

Годишният план — изпълнен

Колективът на асфалтовата база в Тутракан се поздрави с хубава трудова победа. Още преди десетина дни той рапортува, че е преизпълнил годишния си план. Вместо предвидените 10 400 линейни метра асфалтова настилка са положени 11 000 метра. До края на годината се очаква производствената програма на базата да бъде преизпълнена с около 2 000 линейни метра.

За постигнатите високи успехи определен дял има бригадата на Георги Балканджиев, извършваща полагането на асфалта. Тази бригада е носител на знамето „Окръжен първенец“ за първото полугодие на тази година. Отлични прояви в деветосептемврийското съревнование имаха работниците Петър Пенелиев, Тодор Николов, Иван Райков, Трифон Балков, Тодор Недев и монтьорът Никифор Атанасов, които с всеотдайния си труд служат за пример на целия колектив.

Ръководителят на базата Кръстьо Дамянов със задоволство сподели: „Базата ни е определена за образцова по отношение техниката на безопасността. До пуснати злополуки няма. Нашият колектив активно се е включил в движението „Рапорт на пътния строител“, което обединява в себе си редица показатели, по които се съревноваваме — високо качество, недопускане на трудови злополуки, задружен живот в бригадите“.

Въодушевен от постигнатите успехи, колективът на асфалтова база — Тутракан работи с побишен ентусиазъм за претворяване в живо дело решенията на Десетия партиен конгрес.

Тодор ДРАГАНОВ

Загриженост на добри стопани

Есента, богатата добруджанска есен, все по-настойчиво напомня за себе си. Студените мрачни дни подсказват, че нито час от хубавото време не трябва да се пропилява, а да се използува най-рационално за прибиране на реколтата, за предсеитбена подготовка на земята.

Много и отговорни са задачите, с които трябва да се справят и стопаните от новочерненския кооператив. Наредили се отново меж ду челниците от окръга по производство на пшеница, те се готвят за предстоящата сеитба с голяма загриженост.

Вниманието на ръководителите е насочено към навременното освобождаване на площите. Те планират такова разпределение на хората и техниката, че ефектът от извършеното да бъде най-голям. Защото не е лесно в едно и също време да се вади цвекло, да се бере тютюн, да се прибира царевица, а и работата в зеленчуковата градина да не изостава. Навсякъде трябват хора. Навсякъде трябват машини и превозни средства.

От погледа на председателя не отбягват онези пропуски, които пречат за бързия темп на кампанията. Главният инженер на стопанството Иван Йорданов е забавил подготовката на комбайни, необходими за срочно прибиране на царевицата — взетите спешни мерки ще отстранят този недостатък.

Добре се справят механизаторите с предсеитбената подготовка на освободените блокове. Към 15 септември новочерненци са на първо място в окръга, като от предвидените 23 500 дка са наторили и изорали 20 716 дка. Качеството на извършената работа е задоволително.

Според главния агроном на стопанството до 25 септември ще бъдат напълно готови за сеитба 80 на сто от планираните площи.

С голяма грижа се отнасят новочерненци към въпроса за семената. Фузариумът не пощади през това лято и техните житни посеви. Затова пробите от 160 тона посевен материал от сорта „Русалка“ показват II класа. Първокласни са пробите, изпратени за 150 тона „Безостая—1“. Около 12 000 дка ще бъдат засети с нови сортове пшеница.

Създаващата се подходяща организация ще бъде основен фактор за правилното провеждане на есенната кампания в ТКЗС — Нова Черна, за още по-чувствително повишаване културата на земеделието.

Ст. ГЕОРГИЕВА

В промкомбинат „Дръстър“ една от най-добрите е бригадата от бобинажния цех с ръководител Коста Анчев. Тя редовно постига изпълнение на трудовите си норми над 110 на сто.

Вести от АПК — Тутракан

Кооператорите от ТКЗС в с. НОВА ЧЕРНА първи от аграрно-промишления комплекс преизпълниха годишния план за договорираното количество конопени стебла. При план 1 590 тона, те предадоха на ДИП „Славянка“ — Тутракан 1 820 тона. По-голяма част от продукцията бе приета за първо качество.

След прибирането на семенните участъци се очаква да бъдат добити още 200 тона суровина.

* * *

В подходящ срок ЗАПОЧНА ПРИБИРАНЕТО НА ЦАРЕВИЦАТА в аграрно-промишления комплекс.

Първи навлязоха в царевичните блокове кооператорите от с. Малък Преславец. Досега тук са обрани 1 860 дка от тази култура. При план 450 килограма, средният добив достига 550-600 кг.

* * *

Оживени са есенните дни В ТУТРАКАНСКИТЕ ЛОЗЯ. Отскоро в цялата бригада започна износът на грозде от сорта „Болгар“. Първите 20 тона са вече транспортирани.

Лозарите са в постоянна надпревара. Те се стремят така да берат и манипулират кехлибареното грозде, че то да бъде приемано само за екстра и първо качество.

Живко ТРУШЕВ

Сред царевичните блокове

Още не е заглъхнала работата по прибирането на слънчогледа в ТКЗС — Средище, а ето че на площадките вече златеят купчини царевични кочани. Шест беларуса непрекъснато сновят от местността „Мансъра“ до стопанския двор на централното село и количеството на обраната царевица непрекъснато расте. А там, в землището над Господиново, три змая, като три същински хали, все по-бързо разчистват терена за машините, които ще подготвят земята за новата сеитба.

Първата ни среща бе със Сенан Велиев. Нисичък, набит младеж, с коси татарски очи. Главният агроном ни подсказа:

— Сенан ни е от най-добрите механизатори. Поискайте паспорта му и ще се уверите.

В чистата червена книжка на младежа са вписани все високи оценки. Той не скрива гордостта си и сам признава откровено:

— Работя по много и гледам все хубаво да бъде това, което направя. Решил съм да се задомя, а за това пари трябват. Ето, миналия месец заработих 306 лева!

Абил Алиев, снажен русокос мъж, е малко по-обективен:

— Всички сме млади момчета. Няма да се посрамим! Нашата комплексна бригада трябва да бъде на първо място!

В разговора се намеси и Номан Ахмедов. Той работи за пръв път със „Змай“. Доволен е от машината, но не забравя да напомни, че от сега трябва да се мисли за нови ремъци. „Тези нещо не издържат за дълго“.

Нейко Митев, главният агроном на стопанството, оглеж да внимателно освободената от тежък плод земя и преценява:

— От тук очакваме по 480 кг зърно от декар. Другаде посевите ни са още по-добри. Ще надминем плановия добив.

А в землището на ТКЗС — Средище има да се прибират единадесет хиляди декара царевица! Тя се обработва основно от трактористите на двете бригади за комплексна механизация. Трите змая и комбайните, приспособени с адаптери, са надеждата на ръководителите на стопанството. Много малък процент от изобилната реколта ще бъде прибрана на ръка.

— Ще ни помогнат и момчетата от машинно-тракторното училище. Смятам, че на време ще подготвим земята за сеитба, още повече, че само 3 500 декара от царевичните площи са включени в сеитбения ни план.

Наблюдавайки бързата и качествена работа на машините, се присъединяваме към мнението на главния агроном. Едно мнение пълно с оптимизъм, с вяра в техниката. Тази голяма и надеждна помощничка на човека.

И. ПЕТРОВ

Сътрудничеството на страните от СИВ и суверенитетът

Успешното развитие на сътрудничеството между страните, влизащи в Съвета за икономическа взаимопомощ, привлича все повече вниманието в целия свят. Този интерес порасна още повече във връзка с обстоятелството, че те поеха курс към по-нататъшно сближаване на националните стопанства. Приетата от XXV сесия на СИВ Комплексна програма за по-нататъшно задълбочаване и усъвършенстване на сътрудничеството и развитието на социалистическата икономическа интеграция предизвика широк отзвук в целия свят. Тя беше посрещната със задоволство в братските социалистически страни, от прогресивния световен печат. Този документ се коментира и в буржоазния печат. Така шведският вестник „Дагенс нюхетер“, като го нарича голяма програма за развитие на СИВ, пише: „Целта на набелязаната програма е ясна — укрепване на положението на страните-членки на СИВ в световната икономика и постигане на окончателна победа в съревнованието с капитализма“.

Разбира се, много органи на империалистическите монополи биха искали да омаловажат значението на Комплексната програма, да хвърлят сянка върху нея. И ето английският вестник „Таймс“, вече за кой ли път повтаря старите измислици за някакво „подчиняване“ на едни страни на други. Различни „съветолози“ продължават същия мотив, като пишат за мним „наднационален характер“ на Съвета за икономическа взаимопомощ, за „хегемония на СССР“ и „за нова опасност за суверенитета“ на другите страни от СИВ, каквато уж представлявало сближаването на техните национални стопанства.

Няма смисъл подробно да се спираме на измислици от този род. По-важно е да разгледаме как стои въпросът в действителност. Но преди това нека припомним какво значи суверенитет.

Както е известно, държавният суверенитет означава, от една страна, господство на държавата, т. е. осъществяване от нея на собствената ѝ територия на цялата власт, изключваща намесата на други държави. От друга страна, суверенитетът предполага независимо осъществяване от държавата на нейната външна, международна дейност. По-специално суверенната страна по собствено усмотрение сключва споразумения с други държави, в това число и икономически.

В съвременния свят развитието на човешкото общество е немислимо без сътрудничество между държавите и народите. За социалистическите страни особено значение има тяхното взаимно сътрудничество. „Взаимните връзки и взаимните задължения са жизнена необходимост за всяка суверенна страна, която изгражда социализъм“, заяви секретарят на ЦК на Унгарската социалистическа работническа партия З. Комочин.

Да се вижда в равноправното сътрудничество на социалистическите държави, в осъществяването от тях на едни или други съвместни икономически мероприятия някакво „накърняване“ на техния суверенитет, е чиста нелепост. В противен случай би следвало да се признае за най-суверенна такава държава, която изобщо не сътрудничи с други страни.

В член 7 на Варшавския договор страните-участнички доброволно поеха задълженията да не участвуват в каквито и да било коалиции или съюзи и да не сключват никакви споразумения, чиито цели биха противоречили на целите на този договор. Страните се задължиха да действуват в духа на дружбата и сътрудничеството, в интерес на по-нататъшното развитие и укрепване на икономическите и културните връзки между тях, като изхождат от принципите на взаимното зачитане на тяхната независимост и суверенитет и ненамеса във вътрешните работи. Поемането на това задължение, както показва животът, не само не нанесе вреда на суверенитета на страните-участнички във Варшавския договор, а напротив, стана надеждна гаранция за запазването и укрепването на тяхната политическа и икономическа независимост.

Класовата, социалната същност на суверенитета на социалистическите страни се проявява в това, че отношенията между тях се изграждат на основата на пролетарския интернационализъм. Това означава по-специално, че социалистическите държави са отговорни пред своите народи за съдбата на цялата социалистическа общност; интересите и стремежите на всяка отделна страна не могат и не трябва да се противопоставят на интересите и целите на световния социализъм.

Буржоазната и ревизионистичната пропаганда се опитва да противопостави пролетарския интернационализъм на независимостта, суверенитета и равноправието на социалистическите страни. Именно оттук произлиза пуснатата от нея в обръщение т. н. теория за „ограничения суверенитет“. Без ни най-малко да омаловажат значението на принципите на независимост, суверенитет, равноправие и ненамеса във вътрешните работи, социалистическите страни, които стоят на платформата на марксизма-ленинизма, последователно и неизменно спазват тези принципи именно защото те заедно с принципите на солидарност и взаимна помощ влизат в съдържанието на пролетарския интернационализъм.

Страните от СИВ имат възможност със съвместни усилия да решават едни или други отделни икономически проблеми, от които могат да бъдат заинтересовани на определени етапи по силата на известни исторически, природни, икономически и други особености не всички страни-членки на СИВ, а само някои от тях. Така например през 1964 година Унгария, Полша и Чехословакия създадоха международна организация „Интерметал“. България, Унгария, ГДР, Полша и Чехословакия образуваха пак тогава съвместна организация за сътрудничество в областта на промишлеността за производство на лагери. Впоследствие към тези организации се присъединиха другите страни-членки на СИВ. През 1965 година България и Унгария създадоха съвместно дружество за координиране на техническото развитие и производството на машини за механизация на работите в овощарството и лозарството, а също за съдействие на пласмента на тези машини („Агромаш“). През 1968 години на участник в това дружество стана Съветският съюз.

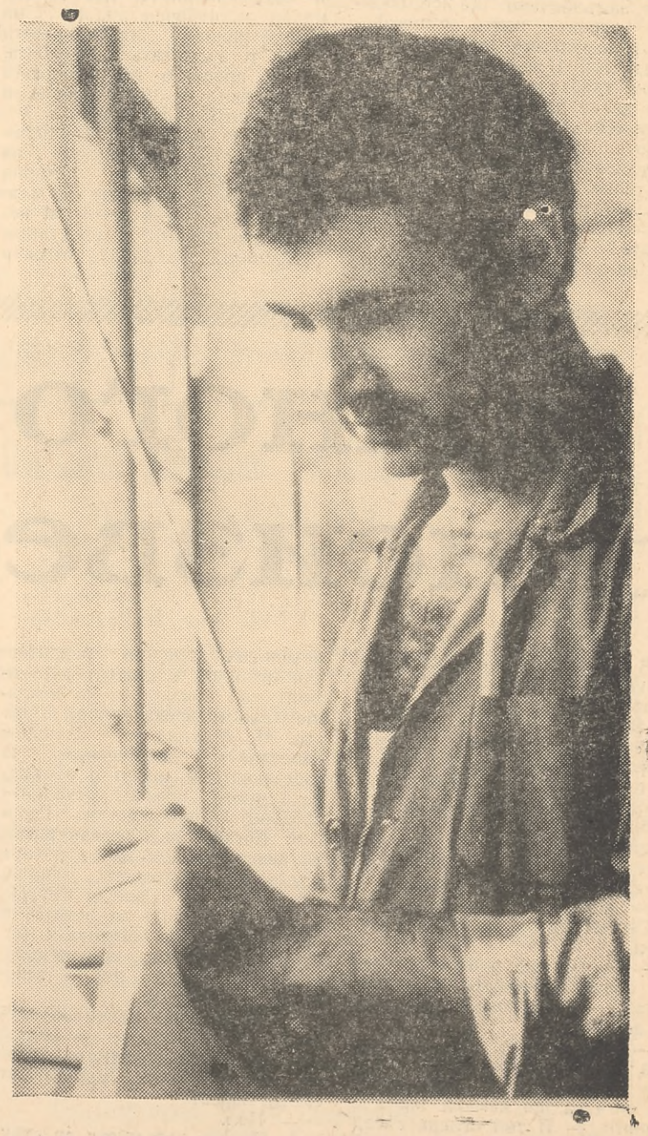
През 1970 година България, Унгария, ГДР, Монголия, Полша, Съветският съюз и Чехословакия образуваха Международна инвестиционна банка. Представителят на Румъния, който присъствува при подписването на споразумението за създаване на банката, заяви, че румънската страна ще проучи възможностите за своето участие в дейността на банката и ще съобщи за позицията си в най-кратък срок. Още в началото на 1971 година Румъния влезе в тази банка.

Югославия сключи през 1964 година със СИВ споразумение за участие (фактически на равни основания със страните-членки на СИВ) в работата на органите на СИВ по въпросите, представляващи взаимен интерес за страните-членки на СИВ и Югославия.

Комплексната програма, одобрена от XXV сесия на СИВ, също позволява да се вземат под внимание конкретните интереси на всяка страна, степента на нейната готовност да участвува в едни или други интеграционни мероприятия. Заедно с това програмата предвижда при нейното изпълнение да се търсят такива форми, пътища и методи за икономическо и научно-техническо сътрудничество, които биха позволили да участвуват в него всички страни на СИВ, биха повишавали интереса на всяка от тях за най-широко участие.

Изискванията на научно-техническия прогрес, нарастването на икономическия и научно-техническия потенциал на страните от СИВ налагат все повече да се концентрират капиталовложения, да се повишава обемът на социалистическия пазар, да се обединяват големи материални средства и трудови ресурси. Всичко това от своя страна изисква комплексно разрешение на общите стопански и научно-технически проблеми, по-пълно координиране на съвместните усилия. Само последователното и неотклонно спазване на принципите на пролетарския интернационализъм, в които органически влизат зачитането на суверенитета и националните интереси на сътрудничещите си държави, позволява успешно да се изпълнява задачата за всестранно сближаване на националните икономики, за ефикасно развитие на социалистическата икономическа интеграция.

В. МОРОЗОВ

В мебелния цех на ТПК „9 септември“ — Силистра работи мебелистът Илия Тодоров, който въпреки че е един от най-младите работници тук, изпълнява редовно трудовите си норми 130 на сто.

Разговаряме за свободното време

Хубавото да стане традиция

КОМСОМОЛЦИТЕ от завод „Оргтехника“ наброяват над 1 000 души. Едва ли в някое друго предприятие работят толкова млади хора. Тук има не само отделни младежки бригади, но и цели цехове. Естествено тези 1 000 души, след като работят 8 часа, се нуждаят от почивка. Задавайки си въпроса: „Осигурена ли е почивката на тези млади хора?“, може би, с известно предупреждение трябва да отговорим: „И да, и не!“

Естеството на работата в завода е такова, че едни работят първа смяна до обяд, други втора — до 22 часа, трети — нощна до 5 часа сутринта и четвърти — редовна. Човек работи 8 часа, също толкова спи, а какво прави останалите осем? Разбира се, 8 часа не може да се занимава само с четене или пък само със спортуване, но да не са 8, да са само два-три часа, има ли къде да ги прекарат комсомолците? Може би трябва да кажем, че според възможностите на завода, с това, с което разполага (а заводът се нуждае от още производствени цехове и не може да предоставя стаи и кабинети за други цели освен за производствени), успява да осигури донякъде почивката на комсомолците през свободното им време. Много често столът на завода се използува за младежки вечери, увеселения, отпразнуване на рождени дни, въобще тържества по различни поводи. Всичко това става по дружества, по цехове, по бригади, защото един салон не в състояние да побере всички комсомолци. Естрадният оркестър „Електрон“ е вторият в града след този на СП „Културен отдих“. На съвместни срещи, сбирки, събрания, щом се каже: „Нашият оркестър ще свири“, всички идват...

Преди младежите не идваха на събрания, трябваше да ги връщат от портала за мероприятия, за срещи. ЗК на ДКМС използува един друг метод за привличане на младежите за групово организиране на отдиха им. Преди един месец в почивната станция на завода край с. Малък Преславец беше проведено първото по рода си състезание за масово-оздравителна работа. Прекарали два дни край брега на Дунава, комсомолците останаха доволни и оттогава всяка седмица се извозват с кола дотам, където сред чудната природа прекарват в игри и забава съботния и неделния ден.

Дотук всичко е хубаво — организиране на увеселения, вечери, излети и екскурзии, но това в делничните дни не може да стане. Бил съм свидетел на много разговори, когато отделни групички приятели се чудят къде да идат след работа. Да речем — веднаж-два пъти на кино, понякога на концерт, а тези, които през деня са свободни, обикновено отиват на басейна и на Дунава.

А могат ли някъде младите спокойно да спортуват?

Комсомолците от завода разполагат с две тенис маси, но те се помещават в салона на администрацията, а когато производствените нужди налагат, той се използува и за други цели. Предвиждаше се срещу завода да се построи волейбол на площадка, но кой знае защо се протака. Засега се използува баскетболната площадка на механотехникума, а работниците от „Оргмебел“ използуват свободното асфалтово пространство пред цеха да играят волейбол през обедната почивка, а понякога и след работно време. Редица окръжни и градски състезания по лека атлетика и други спортове показаха, че в завода има надеждни спортисти, но липсва организация, няма кой да ги обедини, за да могат да завоюват по-големи успехи.

И младежите от „Оргтехника“, напускайки работното си място, се вливат в многолюдния поток от хора към центъра на града с надежда, че някъде могат по-смислено да прекарат свободното си време. Ей ни ще отидат в кафене „Бразилия“, макар че кой знае за кой път ще слушат мелодиите от музик-бокса, други ще се включат в тъй нареченото „стъргало“ по главната улица, а трети ще стоят по час-два, а даже и повече на малки групички в разговор или спор за нещо. Ако пък надникнете в библиотеката при читалнята, ще видите, че там има съвсем малко хора. Не само мое мнение, а и мнение на много млади хора е, че ГК на ДКМС недостатъчно е помислил за допълнително организиране на различни курсове и школи. Например в края на миналата година и тази пролет бяха организирани курсове по радио и телевизия, но в тях се записаха само 30 души, а желаещи имаше поне 90-100. Нима не е по силите на ГК на ДКМС да организира такива курсове, и то не само по радио и телевизия, а и по хладилно дело и други. Много млади хора в Силистра питат защо не се организират курсове за изучаване на чужди езици — по френски, немски, английски, есперанто. Нима в това отношение не може нищо да се направи? Още нещо. Спомням си какъв интерес предизвика преди няколко години срещата с автора на книгата „Майорът от СС“ Борис Недялков. Салонът се оказа тесен да побере посетителите и после седмици наред се коментираше това негово посещение. Не е ли възможно почесто да се канят видни наши общественици, артисти, певци, поети на срещи с жителите на Силистра. Защото те само идват при нас, изнасят концерти или рецитали и си отиват. Какво научаваме от тях ние? Смятам, че ще предизвика огромен интерес сред комсомолците от завод „Оргтехника“ гостуване то например на поетите Дамян Дамянов, Павел Матев, Венко Марковски, на артистите Стефан Данаилов, Георги Георгиев, Григор Вачков и на още много други, които в една непринудена среща да ни разкажат за себе си, за своето изкуство. Това е вече практикувано в някои градове, защо да не бъде и в Силистра?

Нашият окръг има шефство с Хмелницка област от Украинска ССР, но нима не може комсомолската организация на завод „Оргтехника“ да завърже контакт с някоя комсомолска организация от тази област или с някои организации, например от ГДР, Чехословакия, Полша, да се запознаем с техния опит, да си гостуваме взаимно. Нека да се учреди награда за най-доброто дружество от заводската комсомолска организация и да се изпраща на екскурзия в чужбина. В това отношение може да се посочи за пример Шуменски окръг, който освен с Херсонска област от УССР има приятелски връзки и с град Дебрецен от Унгария.

Едно е ясно — желание има, но не винаги и навсякъде желанието решава всичко. Необходимо е ЗК на ДКМС в завод „Оргтехнина“ да направи съот ветните изводи от досегашната си работа в това отношение и да набележи незабавно мерки за приятния отдих на своите комсомолци, които заслужават това.

Жеко ЛАЗАРОВ

Пред 75-та годишнина от рождението на Дочо Михайлов

Детство и юношество

НА ОКОЛО петнадесет километра югоизточно от Силистра, в живописната низина между два невисоки хълма, са прикътани четиристотинте къщи на с. Бабук — едно от най-будните села в Добруджа. Тук на 29. X. 1895 г. (стар стил) се ражда Дочо Михайлов — апостолът на Добруджанското националноосвободително рево люционно движение. Измазана в бяло, с яркосини перила на просторния кьошк, родната му къща почти по нищо не се различава от другите къщи в селото. Тя е просторна и солидна, строена за внуци и правнуци. Бащата на Дочо Михайлов, имотен селянин, обичаше да се похвалва:

— Хе, онова лозе там, на припека, е мое. Встрани от лозето — нивката също е моя. Пък и други ниви дал господ...

Сто и седемдесет декара плодороден черноземобхващаха ни вите на бай Михал. В кочината винаги се охранваше свиня, в обора кротко преживяше двойка волове и цвилеха чифт охранени коне, в саята блееше стадо овце. Всичко имаше в дома си бай Михал: свински ке баб по Коледа, крехко агне по Гергьовден, курбан от тлъсто шиле по Богородица. Само едно не достигаше за пълната радост на това селско семейство — мъжка рожба. Наистина четири хубави, здрави деца му бе народила неговата стопанка буля Пена, но все момичета. Пък момичето, то е като ластовица: днес е тука, утре го няма. С трепет и надежда очакваше бай Михал петата си рожба. И когато старицата, която бабува на буля Пена, й поднесе зачервеното пискащо момченце, яката селска жена се отпусна, премаляла от радост, и неудържимо се разплака, а бай Михал се почувствува истински щастлив, най-щастливият баща на земята. Момче, сини! Та това значи толкова много! Това значи, че имотът ще се запази, пък, ако е рекъл бог, може да се удвои...

Скоро — след година-две — се ражда вторият син на семейството, Драган, но първата мъжка рожба Дочо си остава голямата бащина радост и гордост и всяка негова стъпка се следи с особен трепет и с огромна надежда.

Ранните детски години на Дочо протичат както на всички селски деца. Когато навършва 8 години, не без усилия го откъсват от любимите му шилета, остригват сдипленитекичури на русата му коса, окичват на рамото му шарена торбичка с буквар и плоча и като го изпровождат към селското училище, не забравят да го поучат:

— Хем хубаво си отваряй очите и слушай даскала!...

Момчето плахо пристъпва прага на селското училище, смирено заема мястото си на чина и с широко отворени, любознателни очи поглъща всяко движение, всяка дума, с коя то селският даскал въвежда неуките селски деца в чудния свят на знанията. Още в начал ните отделения Дочо проявява жив ум, паметливост, прилежание. Такъв — любознателен и примерен — е той, когато учителят му разкрива съставните части на буквите, такъв го помнят неговите съученици и вече като ученик в гимназията и кръжочник по марксизъм...

Първоначалното си образование Дочо получава в Бабук. За родителите му жизненият път на момчето се очертава просто и ясно — да заеме своето място в селската работа, пък по-нататък, дай боже, кога то тяхната ръка отмалее, да поеме в младата си десница и дизгините на стопанството... Хлапакът обаче упорито настоява да се учи в гимназия. Подкрепя го и селският даскал. Може би бащата щеше да склони, а може би и не, ако по туй време някои от по-имотните бабукчани не бяха решили да изпратят синовете си на учили ще в Силистра. За да не остане назад от съселяните си, бай Михал махва с ръка:

— Е, какво, нека върви, нека прогледне, да вижда надалеч... И файлата ще е по-голяма. Пък и Силистра не е през морета и балкани! Е я, на един хвърлей място. Ние ще ходим, той ще си идва...

Бащата е твърд човек и никой не забелязва влагата, която той скрива под гъстите си вежди при раздялата с първородния син. Но майката си е майка, пък и на нея й е простено: тя хълца и бърше бликналите сълзи с грубата си вълнена престилка и дълго стиска сина в прегръдките си.

В Силистра, околийския център, Дочо за кратко време натрупва значителен жизнен опит. В пазарните дни тук се стичат селяни от далечни краища. Идват с коли, претоварени с едро зърнеста пшеница, и дълго се пазарят с търговците-житари или с техните мисити, силно раздрусват ръцете си и всеки получава своето: търговецът — искрящата като злато пшеница, а селянинът — една стиска пари, с които ще може да изплати царския данък и да купи някоя вещ и дреха за в къщи. Но парите никога за нищо не стигат... Всичко това прави впечатление на будния младеж. Той се замисля и търси обяснение за вечната немотия в село и за охолството на градските и селските чорбаджии, за мизерията на градските пролетарии и на техните събратя от занаятчийските работилници...

Тук той се запознава с истото рията на своя народ и с неговите велики синове. Тук той се запознава и с безсмъртния поет-революционер, загинал за свободата — Христо Ботев, с неизпитано дотогава увлечение чете и обиква неговите безсмъртни песни и революционно то му дело.

Из биографичния очерк за Дочо Михайлов от Ив. ГЕОРГИЕВ и Т. ГЕНЧЕВ

Кой иска думата?

ДИМИТРОВСКИЯТ комунистически младежки съюз е в навечерието на своя XII конгрес. Отчетно-изборните събрания в градската комсомолска организация в Дулово ще се проведат от 15. IX до 30. XI. 1971 година. По този повод преди няколко дни в градския комитет на комсомола се проведе съвещание със секретарите и членовете на заводските и дружествените комитети, на което бе разгледано Окръжно № 4 на ЦК на ДКМС.

В направения инструктаж бе посочено, че всеки отчетно-изборен период носи белега на всеобщата политическа обстановка на нашата страна. През тази година тя се характеризира с високия политически и трудов подем, обхванал българския народ и младежта след историческия Десети конгрес на Българската комунистическа партия. На отчетно-изборните събрания задълбочено ще се обсъдят задачите, които са посочени в партийните документи за младежта. През шестата петилетка трябва в най-пълна степен да се прояви силата на политическата и организаторската работа, дръзновението на дуловската младеж, готовността на всяко комсомолско дружество да отразява и задоволява всестранните интереси на младежта.

Кои са основните въпроси, които ще се обсъждат на събранията? На първо място тук ще се поставят въпросите, свързани с участието на младежта в социалистическото съревнование, младежкия дял в борбата за висока себестойност и високо качество на произвежданата продукция, както и на трудовата и технологическа дисциплина. Тук ще намерят място и въпросите, свързани с научното и техническото творчество сред младежта, образованието и квалификацията. Ще се направи задълбочен анализ на многостранната идейно-политическа и възпитателна работа, ще се преценят ефективността и темповете на преустройството на нейното съдържание.

Широко място в материалите ще намерят въпросите за класово-партийното и интернационалното възпитание на младежите, на естетическото и военно-техническото възпитание. Събранията ще дадат отговор как укрепването на нашите комсомолски дружества и обогатяването съдържанието на тяхната работа съдействуват за разширяване политическото влияние на комсомола сред цялата младеж. Естествено място ще се отдели и на многостранната културно-масова работа, на физкултурната дейност, на всички онези проблеми, които стоят за разрешаване при изпълнение Тезисите на другаря Тодор Живков за работа с младежта и комсомола.

Една година време не е достатъчно, за да се забравят онези, макар и малко на брой, събрания, когато след думите на председателя: „Кой иска думата?“, настъпваше неловко мълчание.

Като се има предвид, че отчетно-изборните събрания през тази година ще бъдат важен етап от работата в чест на XII конгрес на комсомола, всеки член на градската комсомолска организация в Дулово трябва да почувствува, че неговото мнение е наложително. От неговите препоръки и предложения и личното му участие в изпълнението на решенията, от неговия личен дял в работата на комсомолското дружество зависят авторитетът и името на младежкия съюз.

Пеньо АНГЕЛОВ
(наш кореспондент)

ДРЪЗНОВЕНИЕТО НА МЛАДОСТТА

В ТУТРАКАН завърши Четвъртият преглед на техническото и научното творчество на младежта. Очакванията — прегледът да се проведе на по-високо ниво в сравнение с миналата година — се оправдаха. Заплануваните отделни мероприятия се проведоха при много добра организация и повишен интерес от участвуващите над 260 младежи.

Особен интерес предизвика уредената градска изложба на техническото творчество. Изложените експонати, техническа документация, снимки и други материали показваха, че тутраканската младеж чувствува жизнените проблеми на промишленото развитие на града, разбира същността на научно-техническата революция. От показаните общо 30 експоната на изложбата, най-висока оценка получи моделът за автозареждач, конструиран от инж. Георги Димов, с икономически ефект 4 380 лева за всяка отделна машина. Много добра оценка получиха: туристическият газов котлон с една горелка, дело на МКТБ при ЗГУ „Терма“, с председател инж. Никола Акпунарлиев, и инсталацията за парафинова емулсия на МКТБ при фабрика „Славянка“, с председател Васил Тонев. Заслужават внимание още: машината за навиване на бобини, дело на Петър Добрев, и други. Общият икономически ефект на показаните на изложбата модели възлиза на около 550 хиляди лева.

По време на прегледа се проведе и конкурс за най-добър майстор в професията. В отделните състезания между младите, електротехници, шлосери, стругари и формовчик-леяри най-добре се представиха Димитър Маргаритов, Петър Панчев, Петър Патрашков. При подчертан интерес преминаха проекциите на специалните научно-популярни филми.

Несъмнено е, че Четвъртият градски преглед на научното и техническо творчество на младежта е нова крачка на проявление на мисълта и дръзновението на младежта от Тутракан, залог за нови смели търсения в борбата за процъфтяване на родната ни икономика.

Стоянка БОЕВСКА
(наша кореспондентка)

Лято. То предлага хиляди срещи, хиляди нови приятелства. На брега на Черно море в пионерския лагер Кранево се роди дружбата между силистренските и чехословашките пионери. На снимката ви показваме един миг от тяхното приятелство.

Пионерите-баскетболисти от II смяна с ръководител Никола Пенев изпращат своите колеги — баскетболния отбор от чехословашкия лагер.

Ловецът и неговите задължения

ЛОВЪТ е познат на човека от най-стари времена. За тогавашните условия, с крайно примитивно оръжие, ловът е бил основно средство за препитание, чрез което човекът си набавял храна и облекло. При съвременните условия в нашата страна на лова се отдава по вече спортно значение, чрез който хиляди ловци с модерно огнестрелно оръжие в предпразнични и празнични дни прекарват свободното си време сред природата. Наред със спортната дейност ловецът трябва да проявява и качества на гражданственост по опазване на дивечовото ни стопанство, да обстрелва толкова, колкото му е разрешено, и да води борба против бракониерите и нарушителите на лова. Освен това за недопускане на нещастни случаи ловецът е длъжен да спазва най-строго следните правила: 1) Да не стреля в населено място. 2) Да сглобява и зарежда оръжието си на 200 м извън населени места. 3) В домашна обстановка да съхранява оръжието и боеприпасите в специален сандък, който да се заключва, поставен в отделна стая, с оглед да нямат достъп до тях други лица.

В нашия окръг има повече от 1 500 ловци. Голяма част добросъвестно спазват горните указания, но все още има такива, които нарушават тия правила и не съхраняват както трябва ловното си оръжие. През юли тази година бяха извършени проверки по домовете на ловците в селата Попина, Вокил, Межден и Падина и бе констатирано, че има много ловци, които най-безотговорно държат оръжието и боеприпасите незаключени, с което грубо нарушават най-елементарните правила на безопасност и създават условия за извършване на престъпления и нещастни случаи. Така на 21. III. 1971 година през нощта в с. Падина в дома на ловеца Байрям Османов Алиев дошли гости от същото село. В разгара на веселието 9-годишният му син взел ловното му оръжие, заредил го, произвел изстрел и ранил в главата Мемиш Руфадов Салиев, в резултат на което му извадил едното око. Подобни и други случаи има много, но всички нарушители са получили законното си наказание.

Ръководствата на окръжното управление на МВР и БЛРС се обръщат към органите на народните съвети, обществеността и всички ловци за разгръщане на борба и непримиримост спрямо бракониерите и нарушителите и неправилното съхраняване на бойното оръжие и боеприпаси. Ловецът трябва да бъде преди всичко патриот и от него зависи опазването и размножаването на дивечовото ни стопанство, което краси родните поля и гори.

Капитан Ст. СТОЯНОВ,
от окръжното управление на МВР

Ив. ВЕЛИКОВ,
организатор на лова

С МНОГО неизвестни

АРКАДИЙ АДАМОВ

ПОВЕСТ

3

В ресторанта беше по-тихо и спокойно, отколкото долу. До прозореца, гледащ към пистата за излитане, се намери свободна маса. Урмански бързо сложи една върху друга чиниите с остатъци от нечия храна, премести ги на съседната, служебна маса, също там отпрати чашите и чашките, изтърси трохите от покривката и с широк, канещ жест посочи масата.

— Моля. В пълен ред е.

Сергей пропусна Марина напред.

— А тук ще чуем ли кога ще обявят качването на самолета? — с безпокойство попита девойката.

— Непременно. Тук също има високоговорител — успокои я Урмански. — Една минута, ей сега ще намеря листа с менюто. — И той огледа съседните маси.

Постепенно се завърза разговор. Собствено говореше предимно Урмански, разказваше безконечни смешни редакторски истории, в които обаче самият той неизменно изглеждаше най-привлекателният образ. Но Марина го слушаше разсеяно и беше очевидно, че собствените й мисли я занимаваха много повече, отколкото забавното бърборене на Георгий. Когато мъжете запушиха, тя изведнъж помоли за цигара и неумело, поривисто запали. „Нервничи“ — помисли Сергей.

— А вие също ли летите в командировка? — попита я той.

— Не. Отивам... при чичо си.

— И за дълго ли? — осведоми се Урмански.

— Н-не зная. Както се случи...

— Останете по-дълго. Ще ви покажа града. Ходили ли сте в Борск?

— Не...

— Тогава несъмнено си струва да се забавите. Имаме забележителен театър, старинни църкви, парк...

— Да, да... — разсеяно кимна с глава Марина.

„На нея определено не й е до църкви“ — помисли Сергей.

— А вие, Георгий — попита той, — за материали ли долетяхте в Москва?

— Не, защо — засмя се онзи. — Нашите материали ни стигат. Дойдох за рождения ден на един приятел. Измолих си два дни.

— Скъпо удоволствие — забеляза Сергей.

— Нищо. А с Валка заедно завършихме факултета по журналистика.

Марина не участвуваше в разговора. Съсредоточено гледайки някъде в пространството, тя отпиваше на малки глътки кафе от чашката. По напрегнатото повдигнатите й тънки вежди можеше да се отгатне, че отново мисли за нещо свое, много далечно от всичко това, което сега става и се говори около нея.

Беше облечена в изящен светлосин костюм с яркосиньо шалче от газ, отиващо много на светлорусите й буйни коси, на руменината на бузите й. И Сергей, неволно любувайки се, поглеждаше девойката.

— Марина — тихо произнесе Сергей.

В първата секунда девойката го погледна разсеяно, а след това попита бързо:

— Казахте ли нещо?

— Стори ми се, че ви е скучно с нас — усмихна се Сергей.

— Защо! Не, не!...

— С мене още никой никога не е скучал — весело обяви Урмански. — Сега ще ви разкажа истинска случка с един наш инженер. Просто готов хумористичен разказ. Той работеше в Асуан. И когато си заминавал оттам, подарили му за сувенир малък крокодил. Съвсем малък, в такава цинкова ваничка. Да му подалеш пръста си, ще започне да сучи с беззъбата си уста, премята се във ваната. С една дума прелест. И ето, представете си...

Внезапно някъде под тавана оживя високоговорителят. Мрачните предсказания на Урмански не се оправдаха: тържественият глас на диктора обяви излитането на самолета, заминаващ по рейса Москва — Борск.

— Отново не навреме! — възмути се Георгий. — Как измъдрят това, не ми е ясно. Мариночка, ще ви доразкажа тази история в небето.

— Но ние имаме различни места — усмихна се девойката.

— Ще видим това!

По заснежената писта към самолета вървяха в плътна група. Урмански се стараеше да прикрива Марина от свирепия леден вятър, духащ насреща им.

В дългия салон на самолета беше тясно и шумно. Болшинството от пътниците още търсеха местата си, някои вече сваляха палтата си, други слагаха в мрежата над главата торби, чанти, пакети, трети се наместваха по-удобно в дълбоките кресла, приготвяйки се за далечния път.

Сергей пръв намери своето кресло. Местата на Марина и Урмански бяха по-нататък. Високият Урмански със своята пухкава червеникава ушанка се извисяваше над всички, държейки в протегнатата си ръка два билета — своя и на Марина. Ето, той се спря някъде далеч напред. Марина мина между креслата към своето място, а Урмански се наведе над седящата редом жена. След минута тя, усмихвайки се, стана и те с Урмански си размениха билетите.

„Все пак се нареди“ — добродушно помисли Сергей.

Постепенно пътниците се настаняваха и скоро над високите, облечени в калъфи облегалки на креслата започнаха да се виждат само техните глави.

Появи се тъничка стюардеса с кокетливо накривено над ухото униформено кепе и звънко обяви за предстоящия маршрут, за главозамайващата височина и бясната скорост на предстоящия полет, за ужасяващо ниската температура на въздуха зад борда на самолета, след това с уважение назова фамилията на командира на екипажа, който се оказа, за тайна радост на пътниците, още и Герой на Съветския съюз.

И ето със сдържана мощ зареваха моторите. След известно време самолетът потрепера, зад прозорците в неочаквано сгъстилата се като в рог тъмнина се замярказаха светлините на летището. Полетът започна...

Кой знае защо Сергей бе запомнил от детските си години думите на Толстой: човек, отправяйки се на път, през първата половина на пътя мисли за онова, което е оставил, а през втората — за онова, което го очаква. Сергей, например, го очаква Саша Лобанов, може би вече поглежда часовника и се готви да отиде на летището. Научил е, разбира се, че самолетът има закъснение...

И още Сергей го чака работата, чака го ново, сложно дело. Да, групата е опасна, на нейната съвест вече тежи убийство. И на Сергей предстои да намери пътя към тази група, да премине този труден път и да ликвидира групата. А засега няма нищо конкретно, за което да се залови. А трябва да бърза, да бърза, докато не се е появила нова жертва, докато не е извършено още едно престъпление.

Сергей неволно въздъхна. Какво да се прави, такава е работата му! И изобщо той умее да я върши. Но всеки път, пристъпвайки към разследване то на някакво сложно престъпление, неизменно усеща напред плашеща, непроницаема тъмнина. Ето такава, каквато е сега зад прозорците на самолета. В тях се отразяват само светлините и топлината на салона, не позволяват да се види даже тъмнината. Така е и в неговата работа. Сега трябва да забрави всичко, което не се от нася до делото, за да не се натрупва нищо странично, да не прегражда пътя към тъмнината, очите му трябва да привикнат към нея и тогава ще започнат да долавят нещо напред.

(Следва)

Пред пленума на ОК на БКП по въпросите на строителството

С конгресните решения – към нови успехи

ПК „Строителни изделия“ — Силистра в навечерието на Празника на свободата получи преходно червено знаме на Министерството на строежите и строителните материали за постигнати високи успехи през първото полугодие на тази година. На деветосептемврийската манифестация колективът заслужено премина в колоната на първенците.

С постигнатите резултати в края на второто тримесечие ПК „Строителни изделия“ се нареди на първо място в системата на Министерството на строежите и строителните материали. Тези резултати са закономерна последица от подобрената организация на труда, от всеобхватността на социалистическото съревнование. Сега в предприятието действува нов модел за водене и отчитане на социалистическата надпревара по указание на ДСО „Каменна промишленост и строителни изделия“. Изградена е специална комисия, която редовно следи изпълнението на показателите в съревнованието, в което са включени формовчиците, бетонджиите, арматуристите, работниците от поддръжката и бетоновия възел. В края на осемместието с най-добри успехи се поздравиха звената на Енчо Хотинов, Тодор Славов, Кръстьо Желев, Димитър Куманов, Кръстьо Няголов, Руси Нейчев и Петър Великов.

ПК „Строителни изделия“ има голям дял при изграждането на материално-техническата база на нашия окръг. С изработените от него конструкции извисиха снага завод „Добруджа“, промкомбинат „Текстил“, завод „Хром“, МЗ „Стомана“ и се разшириха много други предприятия. Със сглобяемите конструкции на силистренския промишлен клон расте свинекомплексът край Попина, издигат корпуси красивите жилищни блокове в квартал „Римска гробница“.

Малкият, но дружен и сплотен колектив се включи с чувство на голяма отговорност в осъществяването на решенията на Десетия партиен конгрес и постановлението за по-нататъшно социално-икономическо развитие на нашия окръг. Полугодието приключи за предприятието с 59 000 лева надпланова продукция. Производителността на едно лице от промишлено-производствения персонал достигна 118,81 на сто. Себестойността на сто лева стокова продукция бе снижена с 11,39 на сто, беше постигната надпланова печалба от 51 000 лева. Въпреки все още тежките условия за работа, особено на бетоновия възел, в сравнение с миналата година трудовата дисциплина е значително заздравена. Към 30 юни предприятието ликвидира дебиторската си задлъжност, подобрена бе финансовата дисциплина.

Значително е повишено качеството на произвежданата продукция, намален е бракът, което говори за подобрена технологична дисциплина. Провежданите дни на качеството и взискателността от страна на отделните ръководители на цехове подобриха значително количеството на продукцията с първо предаване. Качествените показатели стоят на първо място в условията за водене на социалистическото съревнование. Железобетонните елементи се произвеждат и експедират в добър търговски вид, придружени с необходимите сертификати, гарантиращи техните качества.

Въпреки постигнатите добри резултати предприятието има да решава още доста важни производствени въпроси. Съществуващата механизация е недостатъчна. Тя е морално и физически износена. Често бетоновият възел не може да осигури необходимото количество качествен бетон. Дозирането на добавъчните материали става обемно, а зареждането, на ръка. Предприятието не разполага с нужните му производствени и складови площи за готовата продукция, за суровините и материалите. Това от своя страна дава отражение върху изпълнението на плана за асортимента, който не е осъществен, както е предвидено. Износената механизация забавя обръщаемостта на кофражните форми, намалява обема на произвежданата продукция и се отразява върху качеството. Автокранът на предприятието също е физически остарял, липсват ремонтни работилници за поддържане на механизацията. Въпреки постоянните искания, отправени към вишестоящата организация, по тези важни въпроси все още не се вземат необходимите мерки.

Въпреки всичко предприятието успя да преодолее редица производствени трудности през полугодието и осемместието на тази година и заслужено се нареди на първо място в системата на сродните предприятия в страната. Високата съзнателност на работниците даде прекрасни резултати.

Сега колективът се готви за достойно посрещане пленума на ОК на БКП по въпросите на строителството. Разработват се нови мероприятия, засилва се огънят на надпреварата между отделни звена и производственици. Въоръжен с конгресните решения, колективът е обещал до края на тази година да произведе надпланова продукция за 120 000 лева, като преизпълни плана за производителността на труда с 8 на сто. Себестойността на сто лева стокова продукция ще бъде снижена с 12 лева, ще бъде реализирана надпланова печалба от 70 000 лева. Работниците са обещали да произвеждат само висококачествени железобетонни елементи за строителството в окръга и успехите им в тази насока са гаранция, че ще изпълнят това си обещание. Постоянното подобряване на продукцията, квалификацията на отделните работници, увеличаването на участниците в движението за комунистически труд, говорят красноречиво, че решенията на Десетия конгрес са станали лично дело за колектива, устремен към все по-нови достижения в своята производствена дейност.

Др. ПАНОВ

Осигуряваме нужния силаж за животните

Интересен бе разговорът, който водихме с председателя на АПК „Дунав“ в гр. Тутракан — Йордан ПЕТРОВ. Защото има ли по-важен и по-актуален през тези дни от проблема за силажи рането?

ВЪПРОС: Другарю Петров, бихте ли ни разказали как стопанствата от Тутраканския аграрно-промишлен комплекс успяват да подготвят за отглеждните от тях животни необходим сочен фураж?

ОТГОВОР: Както другаде, така и при нас въпросът за сочния фураж е важен, неотменен, но не и неразрешим. Счи там, че ние ще успеем дори да преизпълним плана за очакваните количества.

ВЪПРОС: Кои са основанията за това Ваше, бихме казали, сме ло предположение?

ОТГОВОР: Преди всичко данните на оперативната ни отчетност и моите лични впечатления от това, което се върши в отделните стопанства.

ТКЗС в с. Белица завършва със силажирането. Новочерненци започнаха да силажират фуражна царевица втора култура. Част от нея те ще комбинират с листната маса от царевицата, прибрана по разделен начин. В това стопанство съществуват възможности за набавяне и на големи количества цвеклови рязанки. Така че всички категории животни ще бъдат осигурени със сочен фураж.

В тутраканското стопанство продължава силажирането на фуражна царевица първа култура. Така е в селата Царев дол, Пожарево и Дунавец. Около хиляда тона силаж ще бъдат подготвени и от царевица, прибрана разделно.

Нашето интервю

Напрегнато е ежедневието на кооператорите от ТКЗС — Малък Преславец. Още от тъмно те са сред полето. Макар че до скоро бяха подготвили едва 750 от необходимия им 2 687 тона силаж, всеки ден разликата между тези цифри намалява. Повече от 1 000 дка царевица са прибрани разделно. Работата продължава с неотслабващ темп. Използва се техника и от съставното село Долно Ряхово. Добрата организация и голямото напрежение, което е създадено, ще помогнат да бъде силажирана листната маса от още 600 дка царевица.

ВЪПРОС: Достатъчна ли е според Вас техниката, необходима за прибиране на царевицата за зърно по разделен начин?

ОТГОВОР: Считам, че за изпълнение на тази важна задача при определените общо за комплекса декари тя е почти достатъчна.

ВЪПРОС: Имат ли във всички стопанства достатъчно хора, които биха могли да оберат кочаните в тези площи в най-кратък срок?

ОТГОВОР: Казах вече, че в Малък Преславец е създадена такава организация, която осигурява работна ръка. В Нова Черна тепърва се създава напрежение. Най-голяма трудност ще изпитат тутраканци, защото при тях наистина не съществува съответствие между обработваемата земя и трудовите ресурси. Затова кочаните от хиляда декара царевица ще бъдат прибрани с куку рузокомбайни, а стъблата ще се силажират.

ВЪПРОС: Считате ли, че животновъдството общо за АПК — Тутракан ще бъде задоволено и със сено и зърнен фураж?

ОТГОВОР: В сравнение с миналата година разполагаме с повече сено. Състоянието на царевичните блокове дава основание да се вярва, че зърното, получено от тях, ще бъде също повече в сравнение с миналата година.

Работата на бюрата за икономически анализ в АПК

Основен проблем у нас сега е всемерното повишаване на ефективността на общественото производство, икономията на разходите на жив и овеществен труд, значителното повишаване на възвръщаемостта на капиталните вложения, широкото развитие на творческата инициатива на трудещите се.

Изпълнението на задачите за по-дълбоко вникване в икономиката на производството в областта на селското стопанство може значително да се подпомогне, ако то се обръща по-голямо внимание на използването на икономическия анализ на дейността на селскостопанските предприятия. За целта в аграрно-промишлените комплекси от нашия окръг се изградиха бюра за икономически анализ. Сега дейността им по отношение използването на икономическия анализ като фактор, подпомагащ управлението на селскостопанското производство, се свежда в издаването на месечни бюлетини с основните показатели от производствено-финансовия план. Като най-добре подреден можем да посочим бюлетина на АПК — Силистра. От него се добива представа как се изпълняват плановите показатели, а така също и изпълнението спрямо периода за миналата година.

Какво показва бюлетинът за седеммесечието в този комплекс? Общата продукция в растениевъдството спрямо годишния план е изпълнена 30 на сто, а спрямо същия период на миналата година 98 на сто. Материалните разходи съответно 76 и 107 на сто. Възниква въпросът, защо при по-малка обща продукция спрямо миналата година има извършени по-големи материални разходи.

Неблагоприятно е положението и в животновъдството. При изпълнение на общата продукция за периода 101 процента материалните разходи са изпълнени 102 на сто, а чистата продукция 98 на сто. По-добро е изпълнението на чистия доход — 103 на сто. При горното изпълнение на материалните разходи явно това е станало за сметка на намалените трудови разходи.

Заедно с този общ анализ следва да се извършва такъв и по производствени единици. Последният ще спомогне да се разкрият кълновете на новото, прогресивното в производството, ще спомогне за разпространяване опита на челниците с цел максимално да се използуват вътрешните резерви на производството.

В аграрно-промишлените комплекси предстои изграждането на предприятия като: автотранспортни, ремонтни, агрохимически центрове, единно складово стопанство, предприятия за промишлено производство на животинска продукция и др.

Нов момент в работата на бюрата се явява и помощта, която трябва да окажат те при разработването на технико-икономическите доклади на предприятията.

Николай ЗДРАВКОВ

Работничките Господина Кирова, Голшен Мехмедова и Назифя Хюсеинова от стерилния цех на КК „Нектар“ подготвят консерви от цели домати за износ.

Похвална инициатива

Тя е подета от колектива при ремонтната работилница от ТКЗС в с. Ситово. В тържествена обстановка работниците се събират да честват рожденните дни на другарите си. С топли думи те поздравяват рожденниците, поднасят им подаръци, пожелават им здраве и успехи.

Неотдавна колективът честваше петдесетгодишнината на Васил Дяков, един от най-уважаваните, най-добрите работници. Когато стане нужда да се посъветват с някого, всички търсят опитния майстор. И той е готов винаги да помогне, предавайки умението на сръчните си ръце.

Сложено е началото на една похвална инициатива. Тя ще допринесе за още по-голямо сплотяване на хората от ситовската ремонтна работилница, ще направи живота им по-смислен, по-хубав.

Красимира ОРЛОЕВА

Грижи за птиците през есенно-зимния период

Изпълнението на плана за обща и стокова продукция яйца е основният показател за работата в птицевъдството.

Какво показват отчетите за осеммесечието? Общо за окръга годишният план за стокова продукция към края на август е изпълнен 68 на сто. Има стопанства и АПК, които бележат значителни успехи. ТКЗС в с. Нова Черна достигна 109 процента изпълнение на годишния план за изкупуване на яйцата. ТКЗС в с. Чернолик — 93 процента, ТКЗС в кв. Айдемир — 86 процента и др. На първо място от аграрно-промишлените комплекси е Дуловският със 78 процента изпълнение на плана, следван от АПК — Главиница с 67 на сто.

Има стопанства обаче, които изостават с изпълнението на годишния план за изкупуване на яйцата. Такива са ТКЗС — Алеково, Средище, Зафирово, Смилец и други. Ниско изпълнение на плана имат АПК — Алфатар, Ситово и Силистра.

С всеки изминат ден климатичните условия се влошават. Това влияе върху продуктивността на птиците. Наложително е за тях да се полагат специални грижи, защото през есенно-зимния период те са във възраст, когато могат да развиват максимална носливост.

Основен момент в подготовката за зазимяването и правилното отглеждане на носачките е подготовката на помещенията, в които ще се настанят. Това означава ремонтиране и хигиенизиране на помещенията. Трябва да се приведат в изправност отоплителните системи и вентилациите. Наложително е да се складира в близост до птицефермите слама, отпадъци от конопи и други материали, подходящи за постеля.

Комплектуването на птичите стада е особено важен момент. Преди всичко носачките трябва да бъдат от една възраст.

За да се поддържа висока носливост през настоящия период, необходимо е сградите да се проветряват много добре, без да се допуска образуване на течение. При добра вентилация на помещенията могат да се настаняват от 5 до 6 кокошки на квадратен метър подова площ. По-голямата гъстота се отразява неблагоприятно на птиците и носливостта им намалява.

Друг важен проблем е изхранването на носачките. Фермите трябва да се снабдяват най-редовно с необходимите фуражи, защото всяко намаление и нарушение на дажбите се отразява неблагоприятно върху броя на яйцата. Решаващо влияние оказва и поенето. Установено е, че една кокошка изпива дневно, в зависимост от продуктивността, по 175-200 грама вода. През летните горещини, разбира се, това количество е почти два пъти повече.

Светлината също влияе върху растежа, половата зрелост и носливостта на птиците. При това дълготраенето на осветлението има по-голямо значение, отколкото неговата интензивност. Удължаването на светлинния ден трябва да започне от есента, като се поддържа средно по 14 часа. Увеличението му още с 1-2 часа става последователно в продължение на цял месец. Веднъж въведен, той трябва редовно да се поддържа, защото всяко нарушение на режима води до намаление продуктивността.

За поддържане на висока средна носливост от птицефермите през всички месеци от годината от решаващо значение е прилагането на кръглогодишното подменяне на носачките. За да се проведе това мероприятие, налага се всяко стопанство да отглежда пилета на различни възрасти, с които периодически да се подменя част от старите птици. Това трябва да става изцяло на отделни помещения или на отделни секции. По този начин в птицефермата има постоянно постъпване на млади птици, които развиват по-висока носливост. Освен това чрез кръглогодишното подменяне на носачките се постига по-добро уплътняване на помещенията, които се използуват по-интензивно за производството на повече яйца. Този метод на работа допринася и за по-цялостното използуване на сградите за отглеждане на пилетата, като се избягва пренаселеността.

Изпълнението на посочените мероприятия намалява влиянието на отрицателните климатични условия през есенно-зимния сезон и съдействува за получаване на повече яйца от птиците.

Стоян НЕДЕЛЧЕВ

Над двадесет години работи в млекоцентрала „Сердика“ — Силистра Петър Харалambиев. За високи постижения в труда той бе удостоен със званието ударник.

ПРИ ТУТРАКАНСКИТЕ РИБАРИ

НАШАТА лодка не успя да догони техните рибарски лодки. След падналия дъжд дъхти на есен. Хладината на есента се чувствува тук на реката най-осезателно. А тази сутрин над Дунава срещу Олтеница е паднала и първата мъгла за годината — една тънка сива пелерина, още много прозрачна, за да скрие от погледа ни търсените от нас рибарски лодки.

Рано е още. Рано е, но ние сме закъснели — риболовците от Тутракан вече залагат мрежите.

Ангел Калчев е над 50 години. Израснал на реката. Още като дете ходеше след баща си за риба. Трябва да го изчакам, да не прекъсвам риболова и после да заговоря с него, за да разкаже за успехите на тутраканските рибари, които са на първо място в страната сред останалите риболовни бази, да споделя радостта му, че неговата бригада „Христо Ботев“ има най-високо преизпълнение на плана в натура 154 на сто и 176 на сто в стойностно изражение.

Първите рибки сребреят в сетката. Иска ми се да бъда свидетел в улова на нещо по-голямо. Знаех, че тутраканските рибари хванаха тази година 6 моруни по над сто килограма едната. Най-голямата беше 134 кг.

Далече сме от Ангеловата лодка, за да погледнем в очите на рибаря и да видим в тях искрите на радост при спорен улов, за които ми бе говорил по пътя дотук водачът на нашата лодка, също стар опитен рибар, вече на пенсия.

— Ние сме тук — започва разговора си през малката почивка Ангел, — а по-нагоре ще намерите лодките на Никола Хаджибеев и Никола Могоров. Ние просто си разпределяме реката — не се събираме всички на едно място. Всеки знае къде ще лови риба за деня. Рано започваме. Още от 3-4 часа сме на крак. Сутрин водата е по-спокойна и риболовът най-спорен. Днес, вярваме, ще ни върви. Както виждате, в лодката подскачат доста риби вече.

И Ангел Калчев, рибарят от по-старото поколение, говори за майсторството в рибарлъка, за това, че трябва да се подберат местата за риболов, за умението да гадаеш къде и кога ходи рибата.

Нашият стар рибар е разговорлив. А на риболовни теми не пести приказките си:

— Нашето беше трудно — казва ни. — Сега ловят рибата по-лесно. Тръгнат с моторни лодки, бързо стигат, бързо се връщат. А и уредите им по-други, здрава връв имат. Няма опасност да се скъса. Но и ние с улова не им отстъпвахме, защото много блата имаше тогава. . .

Старият замълчава в унес по годините. А аз размишлявам за усърдието, за труда на рибарите сега, когато в упорит улов от сутрин до вечер хващат толкова много риба. И пак славят името на стария рибарски град, известен с опитните си рибари през вековете. Размишлявам за радостта на рибарите, че тук в Тутракан ще се открие единственият в страната ни музей на риболова, в който ще възкръсне историята на бащи и деди рибари. Мисля за това, че когато ловят риба, рибарите се ръководят не само от сметката от улова: има нещо по-друго, което откриваме в грейналите им очи — има една радост, едно осмисляне на дните, една гордост от себе си, че и днес рибата не се е изплъзнала от ръцете им. Има едно щастие в риболова.

Съблазнява ме предложението на рибарите да остана на риби на чорба при тях. Навярно ще е романтично край реката, под сянката на върбите да сърбаме чорба, приготвена от най-хубавата и току-що уловена риба, да сърбаме от голямата рибарска паница заедно всички. Може би другарят ми съжалява, че не приехме... То времето кога ли стига. . .

Лодката ни понася обратно срещу течението. Искаме да се срещнем и с други тутракански рибари, да изпитаме и тяхната радост. Да погледаме и улова край брега с дифаните.

Зад нас риболовът продължава. На слънчевото отражение в сетката сребреят новоуловените риби и носят нова радост на рибарите. А как ли ще се чувствуват те довечера, когато се завърнат с пълни кошове риба?

Слънцето е вече доста високо над баира и целува бялото чело на старата река, потънала в багрите и спокойствието на късния летен ден. Отляво, с поглед към реката, е старият град. Един търсещ надежда в риболова и препитание поглед се е отправял към Дунава през вековете. Какво би бил в историята си и днес без рибарлъка Тутракан.

Сигурни за съдбата си, тутраканските рибари спокойно ловуват сега. Затова и разказът на бай Ангел Калчев е спокоен, а самият той жизнерадостен. Затова наред със задължението си за улова и романтика търсят в рибарлъка тутраканските рибари. И са весели, щастливи хора. Хора, които живеят в друго време.

Иска ти се да им завиждиш на професията. Иска ти се да си сред тях. . .

Викентий ДУКАНОВ

Окръжно помощно училище — Силистра

ТЪРСИ ДА НАЗНАЧИ:

Жени за чистачки — 3
Жена за кухнята по чл. 64 за три месеца
Дърводелец — 1
СПРАВКИ: тел. 28-73

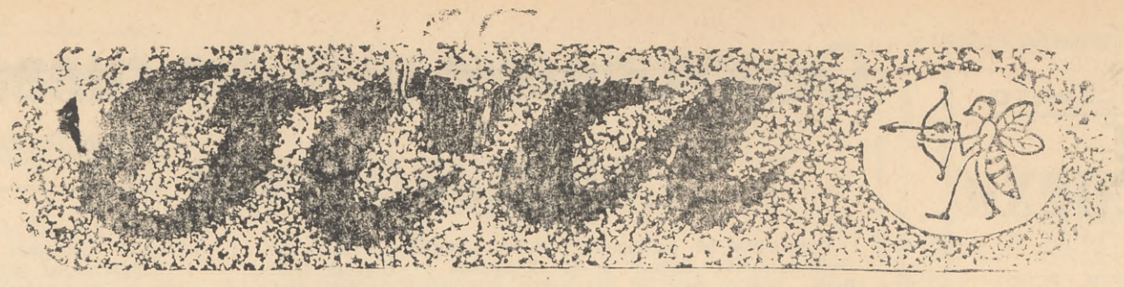
ЗАВОД „ОРГТЕХНИКА“ — СИЛИСТРА

уведомява всички свои клиенти, че произвежда и реализира следните изделия:

1. СТЕЛАЖИ библиотечни тръбни за книги, вестници и списания.
2. ШКАФОВЕ метални за документация, двукрилни и еднокрилни със секретно заключване.
3. ШКАФ МЕТАЛЕН за висящи папки, четирикрилен със секретно заключване.
4. КАСА ЗА ЦЕННОСТИ със секретно заключване с размери 600х565х365 мм. Изработва се от ламарина, дебела 7 мм.
5. СТОЛОВЕ ВЪРТЯЩИ.

ТЕЛЕФОНИ: 28-87 Директор
29-91 Пласмент

ТЕЛЕКС: 023586

ХУМОР ☆ САТИРА ☆ ХУМОР

Храна за рибките

Фейлетон

Влизам оня ден в цветарския магазин в Силистра — зер рожден ден има половинката ми, може ли без цветя — и чувам една дебела лелка пред мене иска три пакетчета храна за рибки. Чудно ми стана, че именно тук се продава подобен деликатес, но още по-любопитен бях да разбера що за храна е това. Продавачката хвърли на масата три тънички пакетчета и ми обясни без особен ентусиазъм:

— Това ли? Ами че това са мушички разни, бълхички...

Мушички ли? Бълхички? Че с това ли се хранят рибките? С това ли дебелеят онези едри шарани, които се въдят във всички язовири в окръга, и в това число и в калипетровския!

И убеден, че не може да бъде, тръгнах да търся истината. И тъй — напред към шараните! Грижливо наплюнчих пръст и...

Гошко П. ГОГОВ грижливо наплюнчи пръст и го вдигна внимателно нагоре. Искаше да установи посоката на вятъра, за да знае накъде да върви. А вятърът тъкмо в този момент бе спрял и той реши да отиде до най-близкия язовир. — калипетровския.

И през ум не му мина да спре на брега на Дунава — че кой умен и уважаващ себе си специалист по рибата ще се реши да търси в Дунава големи шарани. А на Гошко тъкмо те му трябваха! Или по-право трябваше му да разбере с какво се хранят. Затова замина за Калипетрово. Пристигна там благополучно, намери хората, които можеха да му помогнат, разприказва ги и вече почти бе свършил работата си, когато се изпусна и ги запита ядат ли шараните дори и мухлясала царевица.

Че като скочиха ония ми ти калипетровци, че като викнаха.

Провокация било, интервенция било, що не си гледал той неговата си работа, ами се месел в тяхната... И още куп такива неща. Гошко П. Гогов стоеше като гръмнат, ама това беше само в началото и постепенно нещата почнаха да му стават ясни и даже от ясни по-ясни. Пък и беше подочул нещичко по тези въпроси, та сега можеше да си направи изводите...

Въпросът бил там, че в стопанския двор стояли купища царевица, която била много повече от нуждите на стопанството. Хората, които се занимавали с това, посъветвали ръководителите да оставят само колкото е необходимо, а другата да продадат на други стопанства, ама оне зи протакали тая работа дотогава, докато тук и там зърното пропушило, развалило се и трябвало някак да се избавят от него. Изписали го тогава като храна за рибата в язовира и изсипали във водата петдесет и пет тона развалено зърно... Хра на за рибките!

Гошко П. Гогов си взе шапката и докато ръководителите и вещите лица викаха и спореха, тихичко се изхлузи през вратата. Отщяло му се беше и шаран плакия, и рибя чорба... Пък и кой го караше да се занимава с храната на рибките...?

Р. И. БАРОВ

Августовски бележник

(Продължение от мин. брой)

За нея си чел стиховете на Лонгфело, кратките разкази на Пришвин, повестите на Емилиян Станев. Но отпуската нали е вре ме пак да тръгнеш по тази земя — от ранното утро до вечерта. За книгите ще дойдат дни. А сега тръгвай, тръгвай, докато слънцето не е изгряло. Навярно лятната мъгла над реката след малко ще порозовее от изгрева, ще по белеят крилете на чайките, ще размахат гребла лодките.

КОГАТО РАЗКАЗВАТ ТОПОЛИТЕ

Кой ли не е писал за тях?

Кой ли не е занемявал пред тяхната неповторима красота, устремена към чистотата на небето. И са се родили чудесни, незабравими образи, заговорвали са непознати гласове, дочути в ранните часове на лятното утро или в непрогледния мрак за зимните нощи. Не ги ли чуваш — колко години вече у тебе звучат запаметените рими от стихотворението на Лорка?

А ти видя тополите за пръв път като че ли в онази закъсняла мартенска зима на миналата година. На припеците вече бяха наболи белите мъхести листенца на пелина, но тънките клони на тополите бяха приведени ниско към земята, обковани от дебела ледена броня. На открития дунавски бряг вятърът профучаваше между тях, огъваше ги, привеждаше ги по-ниско. Ала те сякаш бяха израснали жилави, толкова здрави, за да издържат и на най-голямото изпитание на зимата.

После ледът се стопи. Зарасна ха раните на пречупените клонки.

Идваше пролетта. А ти, както знаеш, реката не може без онзи близък шепот от листата на топо лите, защото разговаря с тях. Отдавна, много отдавна разговаря с тях. Навярно най-високите тополи я събуждат от сън, защото първи виждат слънцето. И всяка сутрин листата им зашумяват. Птиците разперват криле и литват с крясък, или пък безшумно се спускат към водата като някакви плахи крадци. Един нов ден се е родил. Със слънце или дъжд, с градушка или буря. И листата на тополите ту блестят на светлината, ту за миг се втурват по посоката на вятъра с огънатите клони. Така тези вечно устремени към небето дървета воюват за слънцето, търсят неговата близост и простора на небето.

Колкото пъти си тръгвал към тях, винаги си мислил за техния непресъхващ порив за живот. Олицетворение на непрестанна борба за красота. Навярно затова човешките очи така често търсят близостта на тези дървета. Навярно затова хората приемат като своя тяхната непреклонност пред ветровете. И сигурно затова човек винаги е търсил природата, търсил е мъдростта ѝ, с която тя ни заобикаля всеки ден, с всяко едно кътче от голямото си многообразие. Затова я приемаме не като един обикновен пейзаж, а като един близък съветник, способен да ни даде отговор на много и много въпроси.

Сега, през август, зеленината на тополите залива цялото крайбрежие на реката. Но скоро листата им ще пламнат от жълтите огньове на есента. Тогава те ще поднесат на очите една друга красота. Но все пак тяхна, характерна само за тях. Тя приковава очите на художниците най-често и те създават платна, обезсмъртили една зряла мъдрост на природата.

Спомняш ли си картините на Цанко Лавренов. Онези негови работи, които пленяват очите и ни карат да се връщаме към тях още много и много пъти. Спомни си „Зографският манастир", огнището, запазило от ятагана на поробителя десетилетия наред чист българския език, български дух. За тази картина би могло да се говори с много чувство, с много мисъл. В нея, наред с блесналите прозорци на манастира, сякаш пренесени от полята на Тракия; или от поречието на Дунава, са се вдигнали като стилизирани свещи тополи те. Като неугасими свещи, както е бил неугасим духът на българина, неговата жажда да диша свободно под свободно небе! Сега си в отпуска, но тази картина за кой ли път те връща към себе си с голямата си идея. Не от самоцел, а от един вътрешен стремеж да я осмислиш по-добре, да я почувствуваш по-силно.

Колко много неща още са ти казали тополите. Неповторими в своята красота и със своята устременост. Затова винаги помниш онова двустишие на Лорка, картината на Цанко Лавренов.

Сава ХРИСТОВ

(Следва)

Нашествие на медузи

Това напомняло един от филмите на ужасите. Но кошмарът бил реална действителност — край северното крайбрежие на Холандия се натрупало чудовищно количество гигантски отровни медузи. Само на плажовете на градчето Зандворт повече от две хиляди и петстотин летовници получили тежки изгаряния и били принудени да се обърнат към лекар.

Силно изгаряне възниква от едно докосване до пихтиестата маса даже и в случай, че медузата е пролежала известно време на брега. Покрай цялото крайбрежие са поставени ведра с амоняче н разтвор за самостоятелна обработка на раните.

Старите рибари твърдят, че не помнят подобно нашествие на такива големи медузи. Зоолозите обаче смятат, че става дума за един от обикновените и най-разпространени видове медузи на Северно море. Наистина досега размерът на най-голямата от тези медузи не е достигал повече от 50 см в диаметър, докато гиганти те, нахлули в холандски води това лято, значително превишават 1 м в диаметър. Подобни екземпляри досега се срещали само в арктическите морета.

Нашествието на медузите не е единственото бедствие, сполетяло се това лято върху брегове те на Север на Европа. Две седмици порано към брегове те на Западно-Фризските острови пристигнало голямо количество мъртви тюлени, а тези дни холандските власти настоятелно посъветвали насе лението да не употребява в храната си морски раковини, които могат да бъдат отровени от планктон.

Мижи да те лажем

— Мижи, мижи... Па я ке те лажем яката! Зная го тоя номер отдавна и много съм го усъвършенствувал. Тъй че щом стане дума за лъжа — мене търси. Да знаеш само как съм ги метнал тия от Бабук... Викаха ме преди месец време, че и повече, да им боядисам училището, що то съм бояджия. Частник-бояджия... Николай Николов Николов, не може да не си чувал. Та ти викам, рекоха ми да боядисам каквото трябва. И аз запретнах ръкави, задрънчах с кофите, замахах с баданарката...

Да речеш, че лошо съм работил — не е! Ама играта почна, кога стана дума да се плаща. Тук левче, там левче, това съм направил, онова съм свършил — хеле насъбраха се 852 лева и някакви стотинки отгоре. Ама аз стотинките хич и не ги броих. Какво са мижали тия от читалищното ръководство, какво са гледали — не зная. Ама парите платиха и лъжата мина. Това искам да ти кажа....

Пък ние искаме да добавим и още нещо. Когато на тия от читалищното ръководство им направили проверка, установили, че са платили пари за вятъра. Повикали специалисти от ТПК „9 септември" в Силистра и при новото пресмятане се установило, че е трябвало да заплатят само 401 лева, ако не се броят стотинките. И понеже тук мижането не помага, делото на председателя на читалището Йордан Маринов и секретаря Гинка Младенова е предадено на прокурора. А той не глади с баданарката...

БОЯДЖИЙСКИ

Печатни грешки

Среща по хокей на Мед.

* * *

ЧетириФактов двигател.

* * *

Шило в тВорба не стои.

* * *

Романът „Спасителят в ръжДа".

* * *

Гледаха го като ПОДписано яйце.

* * *

Бяхме на пиесата „Я, колко маЧове".

Т. Р.

К. НАДАРЛИЙСКИ

Без думи.

МАГАРЕШКА РАБОТА

Веднъж царят на животните — лъвът — покани на царската трапеза представители от целия животински свят. На всекиго бе сервирано любимото ядене. На заека — морковче, на овцата — тревица, на коня — сено и т. н.

След словото на царя, всички животни пристъпиха към обяда. Само магарето стоеше и не буташе храната. То си мислеше: „Ако изям това магарешко тръне, значи да потвърдя, че съм магаре. Ако не се докосна до него, царят ще ме попита защо не ям. Е, мога да му отговоря, че съм се хранил предварително. Царят ще ми каже, че не бива да пренебрегвам неговата храна, а аз ще му отговоря, че когато стомахът е сит, все му е едно каква храна пренебрегва..."

В този момент лъвът изръмжа от края на поляната:

— Ти защо не ядеш, бе магаре такова.

Магарето се напъна да си спомни какво трябваше да отговори. И изрева като магаре...

Добри ЙОРДАНОВ

Щом е там — може...

Така са се научили напоследък алфатарци... Върне се някой късничко у дома си и се движи с балетна стъпка. Горе месецът е опулил едно жълто око и не знае да се чуди ли на пируетите и различните па, или просто да се посмее. Ама на човека хич не му е до месеца. Знае си той, че булката му се е притаила в къщи и само чака да скръцне вратата, за да почне офанзивата и да се заредят атака след атака, кога по-бурни, кога по-кротки. И се мъчи нашенецът нещичко да измисли, за да се оправдае. Ама нищо не излиза. И когато вече се е отчаял напълно, идва в главата му спасителна мисъл. Ами да! Разбира се! Единствено Гошето! Георги Ковачев!

И окрилен, с малко по-твърда стъпка, влиза алфатарецът в двора си. А когато булката започне с тежката артилерия, вдига театрално двете си ръце нагоре и с мъченически глас обявява:

— Абе, вярно е, жена... Пих три конячета... Ама при Гошето, бе, при Георги Ковачев...

И жената, явно поуспокоена, намалява огъня и накрая съвсем се отпуска:

— Е, щом е там — може...

Ама ще питате с какво е спечелил Гошето разположението на алфатарки. Ами много просто — с това, че при него три конячета се равняват на две на което и да е друго място. Така де... Работи си Георги Янков Ковачев на гарата в Алфатар и сервира там на желаещите спиртни напитки. Сервира ги в единствените си три ощърбени чаши, и то в такива дози, които не отговарят на никакви стандарти. Затова се оправдават с него алфатарци, когато се прибират вечер с балетна стъпка. Защото щом е при Гошето — може!

Цецо АЛФАТАРСКИ

СИТНЕЖИ

Докопа ли кокал блажен
и Шаро става важен...

* * *

Неговото амплоа:
да казва „да".

* * *

Будала:
ерген без лека кола.

М. КРУСЕВ

Нашите върхове са на световно равнище...

Т. РАСИЕВ

Нашенска припявка

Аз съм Пешо тариката —
страшният шофьор,
аз прелитам през селото
като метеор!

Щом се кача на колата
и примира в страх
всичко живо по земята!
Гледай, прелетях

за една секунда само
тоя стръмен път —
гледат ме „големи" хора,
що да ми рекат?

Пътят ми оттук минава,
вярно ли е, КАТ?
Ситовците да внимават,
прави да не спят.

Че когато тук премина
с тежкия товар
хич не гледам де що има —
има тротоар!

А додето „Пътно" чака
път да построи
край селото, и протака,
ти да ме простиш,

ще си карам мойта песен —
плащат ми на час!
Мен и тъй си ми е лесно...
Дай машина гааз!

К-р-р

СВАТБАРСКИ РЕЙС

Предчувствието ми, че ще пътувам весело, се оправда. Бе ше първият следпразничен работен ден и въпреки това рейсовата кола с номер Сс 43-74, тръгваща от гр. Тутракан за Силистра в 19 часа и 20 минути, беше пълна с усмивки.

Още по-весело ни стана, когато току-що напуснали Тутракан, след един престой от около 60 минути, шофьорът забиненадейно спирачки. От колата просто излитна младата жена с униформа на транспортен работник, пътуваща от Габрово до окръжния ни град.

Започнахме да гадаем:

— Сигурно ѝ стана лошо на жената...

— Ами лошо, за един час престой в Тутракан сигурно е пропускала да се справи с някоя важна работа.

Най-неочаквано предположенията ни се опровергаха. На вратата на автобуса изникна нов герой от тази интересна случка. Една още по-млада жена, така както си беше с кухненска престилка, се втурна в рейса и запрегръща двете момченца на спътничката ни. След миг свиждането приключи и пътуването продължи.

Продължи, но не без други весели препятствия. Бяхме отминали Търновци, когато нашият млад шофьор отново си послужи със спирачките. Сега в рейса нахълтаха трима кадрокоси музиканти. Най-младият от тях моментално разпъна акордеона и колата се изпълни с троплива мелодия. Сеанлият отдясно на водача човек повика акордеониста и той стана централна фигура в нашия рейс. Приседнал току до шофьора, той заподхваща една от друга по-игриви мелодии.

— Бре, та ние се превърнахме в сватбарски рейс—провикна се момичето от втората седалка.

— Май ще трябва да плаща ме надценка като в първокласен ресторант. Нали с музика пътуваме.

Още пазя веселото си настроение. И как иначе, когато въпреки всички непредвидени спирки и непредвидени свирачи, пристигнахме читави и навреме в Силистра?!?

САС

На синия екран

СЪБОТА, 18. IX

10.00 Новини, 10.05 За красиво и хармонично тяло, 10.10 „Първа атомна" — филм, 10.40 Концерт на хорови и танцови състави на МВР, 11.25 „Творци и творби" (повторение), 12.00 Информационен дневник, 18.30 Новини, 18.40 Усмивки от старите ленти, 19.00 Панорама, 19.30 Музика и танци на народите, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.20 Играли филм, 21.40 Европейско първенство по баскетбол — финал, 22.55 ТВ студио — Пловдив, 23.05 Новини, 23.20 Забавна програма.

НЕДЕЛЯ, 19. IX

9.50 Новини, 9.55 За красиво и хармонично тяло, 10.00 Тържествено откриване на Пловдивския панаир, 11.00 Мигове: от юни до септември, 11.30 „Мълчанието на мъжете" — чехословашки игрален филм — повторение, 12.50 Гостува ни поетът Евтим Евтимов, 13.00 Информационен дневник, 13.30 ТВ неделя, 13.35 В света на животните, 13.50 „Тайнственият монах" — съветски игрален филм, 15.20 На спортни теми, 16.40 Финал на европейското първенство по баскетбол — директно предаване от ГФР, 17.55 За юношите: „Капитанът на Тенкеш" — 13-и епизод, 18.20 Реклами, 18.30 Новини, 18.40 Моят идеал — филм, 18.55 Атлас: Тук тече река Аму, 19.35 Хумористични миниатюри, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 „Златна сватба"—полски игрален филм, 22.00 Спортен екран, 22.10 Новини.

ПОНЕДЕЛНИК, 20. IX

18.26 Обявяване на програмата, 18.30 Новини, 18.40 За пионерите, 19.05 За на родната армия, 19.25 Двадесет и седми международен панаир — Пловдив, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 ТТ: „Тигрова кожа". 21.30 Наши гости, 21.40 Спортен екран, 21.50 Реклами, 22.00 Новини.

Окръжен преглед по масово-оздравителна работа

В чест на VII конгрес на Българските професионални съюзи в местността „Ореховата гора" на 24 септември ще започне окръжният преглед по масово-оздравителна работа „Здрави, силни, работоспособни", който се провежда под ръководството на отдел „Физкултура, спорт и туризъм" и междусъюзния дом на културата при ОСПС — Силистра. В продължение на три дни работнически колективи от града и окръга ще вземат участие в разнообразни мероприятия и прояви с масово-оздравителен характер.

В окръжния преглед са включени състезания по основна гимнастика, обща физическа подготовка, щафетни игри и туристическа щафета, а също така ще се проведат и водни закалителни процедури. При определени изисквания ще се извърши и преглед на носимата туристическа база, а прегледът на художествената самодейност ще протече в изпълнение на песни, танци, хумор и др. И през трите вечери ще се организират младежки увеселения.

Красивата местност, чистият въздух и рационалното съчетаване на масово-оздравителните състезания с проявите от художествената самодейност са чудесна предпоставка за приятна отмора и добро настроение през тези три дни.

И. ЕНЧЕВ

ШАХМАТЕН ТУРНИР

В чест на 27-годишнината от социалистическата революция в България, 80-та годишнина от създаване на БКП и 60-годишнината от създаването на Тутраканската партийна организация, ръководството на шахматната секция при физкултурното дружество „Панайот Хитов" — Тутракан организира шахматен турнир. В него участвуваха 13 състезатели, от които 6 първоразрядници, 5 второразрядници и 2 трети разрядници. При това положение състезанието важеше и за покриване на разряди. Но тъй като борбата премина много оспорвано и на високо равнище, беше излъчен само един първоразрядник — Н. Стоянов.

Благодарение на високото съзнание на всички участници, турнирът премина при много добра организация и ред. През цялото времетраене можаха да се спазят поредните кръгове. Нещо, което рядко се случва в досегашната практика. В крайното класиране най-добре се представи Бехчет Патраклиев с 11 т., следван от Мехмед Патраклиев — 10 т., Д. Митев и Никола Стоянов с по 8.5 т., Бончо Янков — 7.5 т., Золтан Сулай — 7 т. и др. — всички първоразрядници. От второразрядниците Георги Неделчев и Вели Хасанов потвърдиха своята класа. А от трети разрядниците найдобре се представи Стоян Косулиев, на когото не достигна само половин точка за втори разряд.

На излъчените първенци бяха раздадени награди. Освен това ГК на БКП връчи на всички участници „Поздравителен лист" в знак на благодарност към спортистите, взели участие в честуването на тези забележителни дати от историята на нашата партия и народ.

Д. МИТЕВ

ВЕСТИ

ДНЕС от 16.30 часа на стадион „Септември" ще се проведе мач от първенството на Северната „Б" РФГ между отборите на „Доростол" и „Чавдар" — Троян.

* * *

УТРЕ от 10.00 часа на същия стадион ще се състои футболната среща за първенство в зона „Черно море" между юношеските отбори на „Доростол" и „Ботев" — Нови пазар.

* * *

МЪЖКИЯТ представителен отбор на „Доростол" 2 — кв. Калипетрово ще играе утре като гост с „Черноморец" — Балчик за първенство в зона „Черно море".

* * *

В НЕДЕЛЯ от 10.00 часа на спортния комплекс „Истър" ще се проведе баскетболната среща от първенството на „Б" РБГ между женските представителни състави на „Доростол" и „Черно море" — Варна. В същия ден мъжкият отбор ще играе в с. Дългопол с местния „Камчиец".

* * *

В ОРГАНИЗИРАНИТЕ състезания от ЦК на ДКМС за републиканско първенство по водни ски и водномоторен спорт в клас 250 куб. см „Кьонинг" и клас 250 куб. см „Москва", които започнаха вчера и ще продължат до неделя, участвуват и представителни отбори от Морски клуб — Силистра — младежи и девойки.

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ВЕСТНИК „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА“ Е ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА ВЕСТНИК „СВЕТЛИНА“, ЗАПОЧНАЛ ДА ИЗЛИЗА НА 10 АВГУСТ 1934 ГОДИНА, И НА ВЕСТНИК „СВОБОДНА ДОБРУДЖА“, ОСНОВАН НА 18 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Год. XVI (XVII) брой 101 (1877) | Силистра, **вторник**, 21 септември 1971 г. | Цена 2 стотинки

РОЖБА НА ПАРТИЯТА И НАРОДА

На 9 септември 1971 г. се навършиха 27 години от онзи паметен ден, в който България тръгна по пътя на социализма. Двадесет и седем години стои на стража на мира и социализма и Българската народна армия. Тя се роди в дните на революцията и стана армия на социализма. Неин първостроител беше великият син на българския народ Г. Димитров и тя остана вярна на заветите му, да бъде като Съветската армия, да има с нея едни задачи, една организация, едно въоръжение, един език по всички въпроси. Тя бе създадена от БКП и под нейните знамена застана на несменен пост на служба на народа. В нейното изграждане вложиха своя труд онези, които през 1923 г. организираха и поведоха въстаналите срещу фашизма работници и селяни, онези, които се сражаваха под небето на Испания и в редовете на великата Съветска армия, онези, които ръководеха и се сражаваха в народноосвободителната въстаническа армия през 1941-1944 година.

Младата българска войска още на другия ден след своето формиране тръгна на бой с враговете на Родината. По зова на партията и народното правителство 450 000 българи влязоха в смъртна схватка с врага. Не едно сражение спечелиха българските войни. Много от тях проляха кръвта си в тази война. Хиляди гробове в Югославия, Албания и унгарската пуста ще напомнят на поколенията за тяхната саможертва.

Ще остане записан със златни буква в историята на Втората световна война героизмът и на бойците от 31-ви Силистренски пехотен полк.

Българската народна армия израстваше при изключително тежки условия. Тя бе окомплектована не за години, а за месеци. Тя отиде на бой под умело то командуване на Трети украински фронт, чувствувайки мощната подкрепа на Съветската армия. Бойното поле беше първото й училище, а първите й учители станаха съветските бойци и командири, които щедро предаваха на своите български братя своя богат боен опит. Неоценима беше ролята и на помощник-командирите, които неуморно разнасяха сред войните правдивото слово на Комунистическата партия, разясняваха им политиката на Отечественофронтовското правителство, разобличаваха лъжите и клеветите на контрареволюционерите, сплотяваха ги под знамето на Отечествения фронт. Те внесоха революционния дух и дисциплина сред войската, без които би било невъзможно участието на младата ни армия в победоносни сражения на хиляди километри далеч от Родината.

В следвоенния период, благодарение грижите на ЦК на БКП и на народното правителство, благодарение на братската помощ на СССР, нашата армия се нареди в челните редици на съвременните модерно въоръжени и високоподготвени армии. Нейните генерали и офицери, старшини и сержанти — това са верни синове на народа и Комунистическата партия, висококвалифицирани командни и политически кадри, отлично подготвени специалисти. Нейният войнишки и матроски състав — това е прекрасната комсомолска младеж, готова да брани Родината и социализма до последна капка кръв.

Силата на нашата армия се корени в социалистическия обществен строй, в нейното пълно единство с народа, в неразривните връзки с трудещите се. „Такава монолитна армия — казва др. Тодор Живков — България не е имала никога преди 1944 година, никога българската армия не се е сливала така пълно с понятието въоръжени сили на българския народ, както днес“.

На партийните грижи българските войни отговарят със своя самоотвержен труд и високи резултати в бойната и политическата подготовка и в носенето на бойната служба. В чест на Десетия конгрес на партията Българската народна армия завоюва високи успехи в оперативната, бойната и политическа подготовка.

Силата на нашата армия се увеличи многократно и от обстоятелството, че тя има за свой съюзник най-великата армия във света — Съветската армия, и другите братски армии на страните, участнички във Варшавския договор. Обединената мощ е оная несъкрушима преграда, в която не ведн ъж са се разбивали агресивните планове на международния империализъм.

Българските войни в изпълнение решенията на Десетия партиен конгрес посрещнаха 27-мата годишнина на социалистическата революция и своя боен празник с високи резултати в подготовката и службата, с пълна вяра в комунистическото бъдеще на своята Родина.

Подполковник Иван ДИМИТРОВ

Десет дни преди срока

Цех „Предачен“ при фабрика „Славянка“ — Тутракан бе първенец в деветосептемврийското съревнование. Това високо звание не бе завоювано случайно от трудовия колектив, а на база на високо изпълнение на плановите показатели през първото полугодие на първата година от шестата петилетка.

Ето и сега отново този цех в цялото предприятие изпълни деветмесечната си производствена програма с 10 дни преди срока, което отново го извежда на първо място в трудовата надпревара и с това запазва званието си „Цех първенец“ и за третото тримесечие.

Произведена е продукция за 1 950 000 лева, толкова, колкото е планът за деветмесечието.

За постигнатите добри резултати има заслуги целият колектив. Най-добри производственици са: Евгения Тодорова, Кръстинка Бонева, Иванка Петрова, Марийка Банковска, Иран Русев, Стефан Куманов, Димитър Григоров, Ахмед Равала и други. Всички те работят с повишен ентусиазъм в чест на Седмия конгрес на Българските профсъюзи и 60-годишнината от създаването на Тутраканската партийна организация за предсрочно изпълнение на годишната производствена програма.

Тодор ДРАГАНОВ

Младежката бригада за техническо творчество в ДПП „Капитан Мамарчев“ с ръководител Божидар Кръстев започна изработката на автоклав за леене на пластмасови изделия под налягане до 10 килограма.
НА СНИМКАТА: Момент, в който творческата група обсъжда проекта.

С пламъка на надпреварата

Тази година пристанищните работници от Силистра работят с удвоена енергия, устремени ентусиазирано към изпълнение решенията на Десетия партиен конгрес. За полугодието на тази година те преизпълниха производствената си програма със 77 000 физически тона. В дните пред Празника на свободата социалистическото съревнование, обхванало всеки член от многобройния колектив, даде прекрасни резултати — преносните бригади на Кирил Ганев, Вейсал Алиев, Иван Петров и Халил Руфатов постигнаха прекрасни производствени резултати.

Усърдният труд на пристанищните работници продължи с неотслабващи темпове и те сега отново отчитат преизпълнение на деветмесечния си план с десет дни предсрочно. Само за септември преизпълнението е с 57 000 физически тона повече от предвиденото, с което планът за деветте месеца на годината е надвишен общо със 134 000 физически тона товари. Най-добри постижения в социалистическата надпревара постигна втора преносна бригада на Кирил Ганев, която спечели заслужено първенството сред останалите, постигайки средно изпълнение на трудовите си норми над 130 на сто.

Д. ИВАНОВ

Изпращане на новобранци

Вчера в лятното кино в Силистра се състоя мило и вълнуващо тържество. За родната казарма беше изпратен поредният набор новобранци от Силистренски окръг. Много родители бяха дошли да видят своите синове, утрешните бранители на нашата родина. Десетки размахани ръце за поздрав, букети цветя и мили радостни сълзи. Строени отпред, гологлавите момчета се стараеха да изглеждат вече мъже и се правеха, че не чуват многобройните поръки на своите майки. И наистина след две години те ще се върнат възмъжали и силни, отново ще застанат на цивилния фронт вече като пълноценни строители на нашия красив добруджански край.

Приветствие към новобранците поднесе офицерът Вълканов. Той им пожела да бъдат достойни за доверието на родината, да овладяват новата бойна техника, да станат отличници по бойната и политическа подготовка. Приветствие от името на майките направи Митанка Петришка, а от името на новобранците отговори Димитрин Краев.

(СТ)

Борба за навременно прибиране на царевицата

Пансиевското кооперативно стопанство отгледа 8 000 декара царевица, която е далеч повече от миналогодишната. На проведеното през август заседание стопанското ръководство взе необходимите мерки за навременното й прибиране.

В началото на този месец кооператорите навлязоха в най-рано узрелите царевични блокове. Държеше се сметка и за това коя бригада има най-голяма нужда от силаж. С оглед на това беритбата на царевицата в тези бригади започна по-рано, тъй като от неизсъхналите стебла се приготвя качествен силаж. В зобилската бригада за комплексна механизация заработи един кукурузокомбайн. Със „Змай“ прибират реколтата механизаторите от пансиевската бригада. С него работи Юсуф Ешрефов, който ежедневно прибира по 50-60 дка. Обраната царевица общо в стопанството надхвърля 2 500 декара.

— Материалните стимули помагат много за масовото излизане на хората по блоковете — споделя председателят на стопанството. — Ако всичките кооператори са заети с прибирането на царевицата, ние на ден ще освобождаваме по 600 декара. Но много от тях са заети с изпълнението на други селскостопански задачи — беритба на тютюна, на грозде и пр. Въпреки всичко това, с наличната техника и работа на ръка, дневно прибираме реколтата от 400 декара. В последно време обаче дъждовете много ни попречиха.

Една от най-важните селскостопански задачи сега е и подготовката за есенната сеитба. Площите, заемани от царевицата, веднага се освобождават и изорават. Шест дизела и шестнадесет беларуса денонощно орат, брануват и подравняват земята. Ръководителите на стопанството всеки ден проверяват извършеното от механизаторите и в зависимост от качеството на работата редовно нанасят оценки в паспортите им. Това допринася твърде много за качествената подготовка на площите.

Зия СЕЛЯМЕДОВ

ПОДГОТОВКА ЗА СЕИТБА

От много условия зависи правилното провеждане на есенната сеитба. Ръководени от това обстоятелство, специалистите от ТКЗС в с. Главиница навреме обърнаха внимание за качествения ремонт на машините, за осигуряване на бригадите с подходящ сеитбен материал.

Общо в стопанството ще се работи с 10 редосеялки, които са в пълна изправност. С тях, при благоприятни климатични условия, кампанията може да завърши в срок от две седмици.

Какво е състоянието на семената?

Изпратените в Семеконтролна инспекция — Силистра 18 проби показват I класа за чистота. И тук обаче въпросът за кълняемостта е тревожен. Само пет проби са от първа класа. През тази есен в стопанството ще бъдат засети новите сортове „Кавказ“ и „Бургас-2“. Нужният материал е получен от „Сортови семена“.

Падналите изобилни дъждове през изтеклата седмица затрудняват навременната подготовка на земята. Към 19 септември в ТКЗС — Главиница е извършена предсеитбена оран едва на 3 250 дка земя, срещу планираните 13 000 дка. Това налага още по-добра организация във всички бригади, за да се използуват най-рационално хубавите дни както за беритбата на царевицата, така и за обработката на освободените площи.

Ахмед ДЕМИРОВ

Новите залагания на Тел Авив

С всеки изминат месец все по-ясно се очертават дългосрочните планове на израелските експанзионисти и покровителствуващите ги кръгове на САЩ. Август беше особено показателен в това отношение. Декларацията на генерал Даян, че Израел възнамерява да създаде „постоянни органи на властта“ в окупираните арабски територии, прозвуча като преднамерена демонстрация на анексионистките претенции на Тел Авив. Именно така възприе тази декларация международната общественост. Едва ли можеха да я успокоят и корекциите, внесени от министъра на външните работи Еван, който каза, че Тел Авив „още не е приел решение за анексия“ на заграбените земи.

Някой може да си помисли, че израелските агресори имат право да се разпореждат с онова, което придобиха в резултат на вероломното нападение срещу арабите! Никой не им е давал такова право и няма да им даде. И в Тел Авив знаят това подобре, отколкото където и да е. Именно затова правителството на Голда Меир бърза „да усвои“ заграбените територии. Как се осъществява това прословуто „усвояване“?

В сектора на Газа полицаи с оксиженни апарати в ръце зазиждат прозорците и вратите на магазинчетата, чиито собственици участвуват в бойкота срещу окупаторите. Булдозери разрушават цели квартали с къщи на мирни жители, като прокарват стратегически пътища. В арабската част на Ерусалим, напротив, с бързи темпове се издигат жилищни сгради — но само за израелските преселници. Предвижда се 20 хиляди преселници от Израел да бъдат настанени на сирийските Голански възвишения към 1978 година. Тук вече има 18 военни селища и в най-близките две години се предполага да бъдат създадени още пет. Засилва се икономическият грабеж на заграбените територии. На Синайския полуостров например през тази година възнамеряват да измъкнат 6 милиона тона петрол. Самият полуостров се превръща във военен лагер.

С една дума, няма място в заграбените територии, където да не безчинствуват окупаторите, които явно се стремят да поставят света пред свършен факт за присъединяване към Израел на тези земи.

Очевидна е също така подкрепата на Съединените щати в осъществяването на тези израелски планове. Става дума не само за доставките за Тел Авив на най-ново оръжие. Посредством така наречената „тиха дипломация“ Вашингтон, както пишат самите американски вестници, се старае „да създаде впечатление“, че е загрижен за разрешаването на конфликта. Това е необходимо, за да се успокои разтревоженият арабски свят, като че ли да се хипнотизират арабите и с това да се осигури на Тел Авив време за осъществяване на неговите експанзионистични намерения.

При тези условия неизбежно възниква въпросът: защо сега Тел Авив при явната подкрепа на вашингтонското правителство се държи така нахално, действува така провокационно, без да скрива пренебрежението си към интересите на мира и сигурността?

Отговорът на този въпрос тряб ва да се търси в последните политически събития, станали как то в самия Близък Изток, така и далеч зад неговите предели.

Преди всичко животът показва, че такова положително само по себе си явление, като разширяването на антиимпериалистическия фронт в арабския свят, не е еднозначно по своите последици. Безусловно, включването в борбата против империализма, за национални права на новите държави на по-широките слоеве от населението съдействува за развитието на тази борба. Но заедно с това, тъй като интересите и стремежите на участниците в нея са различни, възникват противоречия, които понякога придобиват твърде остри и опасни форми. Това се отнася преди всичко до антикомунистическата болест в някои арабски страни, бацилите на която се култивират от западната пропаганда.

Симптомична е статията, публикувана в американското списание „Тайм“ от 9 август. Нейният основен смисъл е да докаже, че за арабския свят „комунизмът е предмет на внос от чужбина“. Нещо повече, „революцията против едно или друго правителство е едно, а революцията против традиционната структура на обществото е съвсем друго“, пише „Тайм“, като се мъчи да внуши на арабите, че социалните промени уж противоречат на тяхната привързаност към исляма и дори на националните стремежи, тъй като означавали подчиняване на „геополитическите цели“ на СССР.

Така от вътрешноарабските работи се хвърля мостче към външната политика, провокирането на междуособническите конфликти се превръща в опити да се скарат прогресивните държави в арабския свят с техните верни и надеждни приятели — Съветския съюз и другите социалистически страни. Без преувеличение може да се каже, че на тази задача са подчинени сега главните усилия на американо-израелската пропаганда и дипломация в Близкия Изток.

Съвсем очевидно е, че цялата тази сложна „игра на няколко дъски“, започната от американската и израелската дипломация, има най-малко общо с търсенето на пътища за уреждане на близкоизточния конфликт. Вашингтон и Тел Авив си поделиха ролите. Те, както и преди, старателно афишират своите мними разногласия. На израелските екстремисти е твърде изгодно, че техният съюзник и покровител Вашингтон си слага маската на „посредник“ в конфликта: а завоевателските претенции, които нагло демонстрира Тел Авив, позволяват на американските дипломати да се позовават на „неотстъпчивостта“ на израелците.

Оттук е ясно, съвсем не с връщане на окупираните територии империалистите на САЩ искат да се разплатят с онези арабски среди, които те тласкат към скъсване на дружбата със СССР. Разплатата би била съвсем друга: загубване не само на от векове техни земи, но и отказване от плановете за социално-икономически прогрес, а фактически — от националната независимост, извоювана в тежката, коствуваща толкова жертви борба. И в арабските столици разбират това. Можем да цитираме например изказването на главния редактор на каирския вестник „Ал Ахрам“ Мохамед Х. Хейкал, известен с близостта си до ръководните среди на Арабската република Египет (АРЕ).

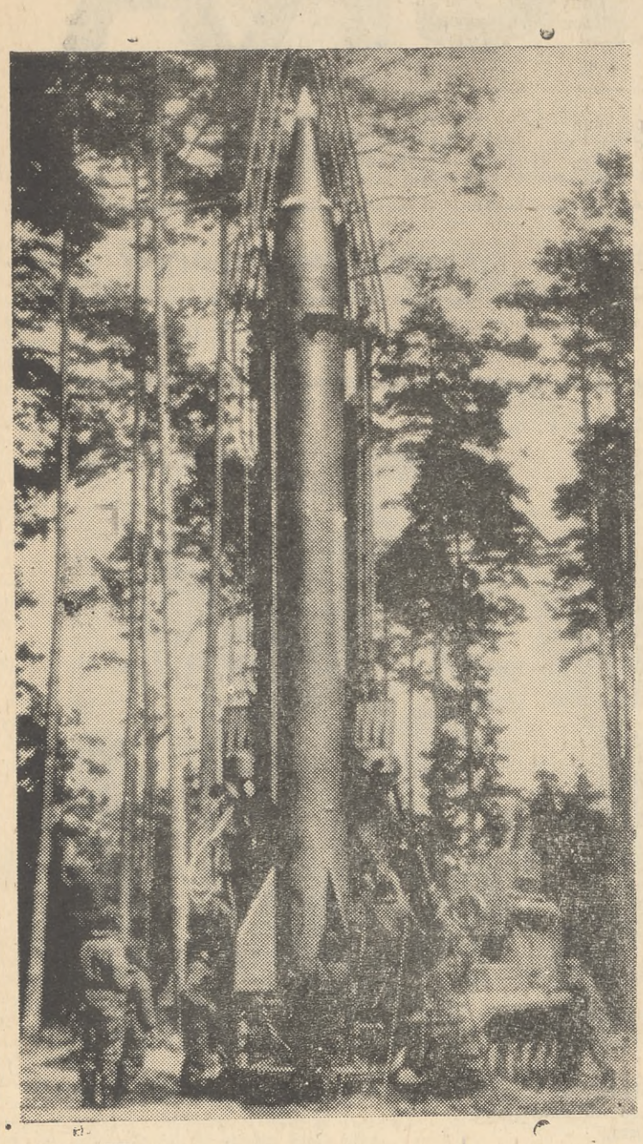
Като укрепват дружбата със социалистическите страни, сплотяват своите редици и продължават борбата за ликвидиране на последиците от израелската агресия, за справедливо уреждане на близкоизточния конфликт въз основа на известната резолюция на Съвета за сигурност, арабските народи имат всички възможности да провалят домогванията на своите врагове. Каквото и да мислят в Тел Авив, Вашингтон или другаде, времето е на страната на правото дело на арабските народи.

Д. ВОЛСКИ

Младите комунисти от цех „Елдомакински уреди“ на промкомбинат „Дръстър“ Петър Костадинов и Илия Неделчев редовно изпълняват трудовите си норми, затова и с радостна усмивка те приключват всеки работен ден.

23 септември — Ден на Българската народна армия

Никакви шансове за врага

С ОГЪН В СЪРЦАТА

Денят е мъглив и влажен, въпреки че е още твърде рано за есента. Пред строежа на новата железопътна гара в Силистра изчаквам да се източи дългата редица от самосвали и влизам в района, въпреки категоричната забрана на входа. Идва един хубав празник и за мен е наложително да се срещна с войниците-строители

— Ало, гражданино — вика един кестеняв лейтенант и ми маха с ръка да се приближа. Разбрахме се бързо. Разбира се, че може да се намери комсомолският секретар на момчетата, щом е по такъв повод.

— Ето сега ще оправим всичко. Момчетата наистина заслужават да напишете за тях.

Щом заслужават, това е добре. Малко по-късно той ме запознава с комсомолския секретар на второ дружество Ахмед Мустафов и отговорника на смяната на възела младши сержант Ангел Ангелов.

— Хайде, Ахмед, започвай. — подканва нетърпеливо секретаря Ангел.

— Слушам — закачливо се усмихва редникът и приятелският разговор потръгна. — Нашето дружество има 34 комсомолци. Всички са разпределени по различни работни групи, но това не пречи на никой от тях да работи упорито и всеотдайно.

Все е по-добре обаче да попитаме за това и майсторите Петко Петков и Кръстю Кръстев.

— Кой, момчетата ли — посрещат ме те, — те грешка нямат.

Гледам ги тези безгрешни момчета във войнишки униформи как сръчно редят тухлите на блок „В" и ми се струва, че в усмихнатите им лица сякаш се отразява една дългогодишна радост на силистренци.

— Ние дойдохме тук през май — се обръща към мен, пресичайки локвите Ангел, — но ето че успяхме да се сприятелим с хората, въпреки че ни бяха казали как трудно се печели приятелството на добруджанци. Сключихме вече шефство с едно комсомолско дружество в промкомбинат „Камъшит", проведохме и среща със съседите — работниците от търговската база. ГК на ДКМС също ни помага да се включим в живота на младежта в града. С дружеството на „Камъшит" мислим да проведем в чест на деня на БНА политически двубой на тема „Младежкото революционно движение в България".

— Днес вали, но ако бяхте дошли друг ден, сигурно щяхте да намерите много от нас да играят футбол и баскетбол, други да преглеждат „Народна армия", „Народна младеж", „Работническо дело".

— Които са свободни от смяна, разбира се — дочувам някакъв непознат глас.

Обръщам се и виждам друг усмихнат войник, подпрян на лопата.

— Това е редник Пенко Бочев — запознава ме Ангел.

Значи, това е този Пенко, който заедно с редниците Христо Божилов, Димитър Жеков, Бедри Хюсеинов достига вместо 5,5 по 7 кубика на смяна. А когато беше най-напрегната работата на моста до Алфатар, техните гласове се извисяваха над воя на трансмисиите и по цяла нощ.

Не живеят скучно тези момчета. Ще ги срещнете колективно и на кино, и на разходка до „Кремъка", и на поход до историческите места в окръга. Хубава е и дружбата им със съседното поделение 52 500. Те говорят загрижено за своите седмични планове, за изпълнението на личните страници в чест на XII конгрес на ДКМС, вълнуват се от десетки дребни неща.

На тръгване Ахмед ме изпраща и като ми подава ръка, казва:

— Не исках вътре да го спомена, но искам това да е изненада. Мислим да направим албум на строежа на гарата — от основите до самото завършване. И ще го направим.

Добре, Ахмед. Вие и без това ще влезете в един друг албум, защото сте частица от строителството на новото в този възроден град. Не е ли това едно голямо щастие?

Е. ЖЕЧЕВ

Не идваш вече

На моите приятели войници

Не идваш вече.
Пътят ли е дълъг,
раздялата ли много ти горчи,
или не вярваш в искрената обич
стаена във войнишките очи?
Ръце от слънце взели своя огън
изстиват ли те нейде насред път,
срамуват ли се те, че се обичат
и чувствата разделя ли дългът?
Не спират ли в среднощен път звездите,
за да погледат в някой късен час
как истини душите ни преплитат,
как тихо сяда щастието с нас.
И времето ли в своя бяг безумен
мечтите и сърцата промени?
Аз питам тихо нощите безлунни
и тъжни са войнишките ми дни.
Не идваш вече.
Есенна позлата
ще скрие разораните поля.
Мечтите ми — звънливо птиче ято
сами ли ще се върнат у дома?

Енчо ЕНЧЕВ

Танкова атака. Нищо не може да спре младите сърца, тръгнали да защитят своето отечество

Бойци от 31-ви силистренски пехотен полк по време на атака през Втората световна война

БЛИЗО ДО ЗЕМЯТА

Ако не надникнеш в календара, никога няма да кажеш, че е септември — тъй ослепително ярко се е спряло на хоризонта слънцето и хвърля върху земята жаравата си. Дърветата са придърпали сенки близо до корените и дори слънчогледите са навели почернели глави надолу, заслепени от толкова светлина и блясък. Зад гъстите им редове ниската бяла сграда се е притаила и само тънката лъскава антена е забола връх право в огнения диск и отдалеч той изглежда почти като самотен слънчоглед върху метално стъбло, само че малко по-висок.

Това са помещенията на поделението на офицера Ганчев. Войниците обичат да се шегуват, че това е много особено поделение — нито на земята, нито във въздуха. По-право то си е на земята, само че службата му е такава, въздушна... Хората тук ежедневно носят бойно дежурство на превод ните станции — поддържат връзка с намиращите се във въздуха военни самолети, предпазвайки ги от неволно нарушение на чужди въздушни граници. И на пръв поглед всичко изглежда обикновено, делнично, лишено от каквато и да е романтика, но това усещане трае само до прага на онова място, откъдето започва дългът.

Топлите още гумени кръгове на слушалките плътно прилепват до ушите, изолирайки човека във военна униформа от околния свят и хвърляйки го в огромния свят на звуците и пространството. Пръстите послушно лягат върху кръглата глава на морзовия ключ и над бялата сграда се сплитат невидимите нишки на радиосигналите, връзките, които сякаш придържат сребърните метални птици, устремили високо горе криле към слънцето. И постепенно войни към зад пулта изчезва и на негово място остава да стои онова голямо и вечно, което ние наричаме с десетки имена — дълг, обич, родина.

Но на мен ми се искаше да разкажа не само за всичко това, а за него — обикновения войник със зелена униформа, дошъл тук от другия край на България, човека с най-земната професия, посегнал към небето, момчето, което вчера навърши една година от встъпването си в армията. Иван Христов Чернев. Най-добрият радист в поделението. За себе си разказва с няколко думи. За него командирите му говорят още по-кратко. И в тая пестеливост на думите е всичко. Ненапразно казват, че зад думите най-често се скрива истината. А когато става въпрос за Иван, всички искат да се види точно истината.

Истината... А защо всъщност ми е истината? За да науча, че е от Ръжево Конаре и че обича Добруджа, защото е толкова еднаква с пловдивските полета?

Не! На мен ми трябва неговата история оттам, откъдето почва оная й част, която прилича на измислица. Виждали ли сте човек, който прави машината част от себе си, който успява да я накара да се подчини на гласа, на погледа му? Който усеща сложния механизъм от бобини, релета, преобразователи и пулсиращ ток като нещо неотделимо от него самия? Ето истината за този войник. Тя е в спокойствието, с което сяда на мястото си, тя е в неуловимото движение на китката му, изпращаща сигнали горе, в слънцето. Тя е в оная мрежа, която той изтъкава от звуци, вълни и обич, тънка като паяжина и сигурна като стомана, която опъва над покрива на поделението и над полето, над птиците и слънчогледите, за да хване в нея самолетите. Той, който се е готвил да тъче платове за хората, умее да направи и мрежа за птици. Всякакви птици!

Ето я неговата истина!

Истина, за която не може да говори нито той самият, нито някой от командирите. Защото тя носи името дълг.

Нито на земята, нито във въздуха — така се шегуват войниците. Но не са прави. До земята, много близо до земята е всеки от тях. И за нея, в нейно име те са протегнали ръце нагоре — към небето, към слънцето. За земята!

Валентин ЧЕРНЕВ

С МНОГО НЕИЗВЕСТНИ

АРКАДИЙ АДАМОВ

ПОВЕСТ

4

И така, какво има вече за начало? Планът, който съставиха със Светлов преди заминаването, изобщо верен, макар и твърде приблизителен. Трябва да търси. Да търси сам и да търси помощ от други в най-вероятните места, сред най-веро ятните хора, както му подсказва опитът. А засега всичко е нестабилно, всичко е тъмно и неясно. И още не трябва да дава път на нервите си, да не се обърква и хвърля на всички страни. Това сега е най-важното и най-трудното. Нервите, нервите... Между другото, противникът също ги има. Война на нервите.

До него удобно похъркваше старец в разкопчано палто с черна астраганена яка и с чер на, също астраганена, шапка, смъкнала се върху гъсти побелели вежди. На коленете му лежеше разтворен вестник.

Погледът на Сергей се плъзна по вестника, по тревожните заглавия на задграничните телеграми... Бушува светът! Гърмят оръдия, плетат се заговори, избухват преврати. И в тази най-сложна, тревожна обстановка ние строим и строим своето стопанство. Дяволски трудно е всичко това!

Ето заглавие на цяла страница — „50-та година на революцията. Вахта на Урал". И снимка на доменна пещ.

Е, а неговата вахта, на Сергей? Наистина никога няма да напишат: „Вахта на МУР". И каква снимка ще дадат? И все пак Сергей лети в командировка, лети много далеч, за да намери престъпниците, за да не им позволи да извършат ново престъпление. Но нали около тях сега също има хора. За що мълчат? Не забелязват ли? Страхуват ли се? Или смятат, че това не ги засяга, че и без това си имат достатъчно грижи?

Може би Сергей ще срещне някой, който е помогнал веднъж на някого? Ще срещне или няма да срещне, но задачата ще изпълни. Дявол да го вземе, това съвсем не е малко в края на краищата — да спаси покоя или честта на някого, а толкова повече дори един човешки живот.

Той чу над себе си не твърде тържествения глас на младичката стюардеса:

— Граждани пътници, моля ви да пристегнете коланите. Наближаваме Борск. Самолетът се приземява.

И веднага хората наоколо зашумяха, задвижиха се.

Звукът на моторите стана по-глух и рязък. Самолетът изглежда натежа и неуверено се плъзна някъде надолу, треперейки и клатейки се.

Старецът до него се събуди, зашава, поправи шапката на главата, с привично движение на ръцете оправи мустаците си и кой знае защо сърдито попита Сергей:

— Излиза, че пристигнахме?

— Пристигнахме, татко, пристигнахме. Живи и здрави.

— Е, слава богу.

Самолетът докосна меко земята и се затъркаля, подскачайки на неравностите. Зад прозорците се замяркаха червени светлини на пистата за каца не. Пътниците се притиснаха до прозорците, беседвайки възбудено помежду си. Най-нетърпеливите, надигнали се, вече сваляха от мрежите вещи, обличаха палта, шапки, промъкваха се неохотно между креслата.

Едва когато стоеше в тесния проход и бавно се придвижваше към изхода, Сергей си спомни за своите случайни познати и почна да ги търси с очи. Той веднага забеляза високата фигура на Урмански, онзи нито приветствено, нито прощавайки се, му махаше с ръка. Марина не се виждаше. Сергей махна в отговор. Кой знае ще се наложи ли да се срещнат пак?

По високата, леко люлееща се стълба пътниците слизаха бавно на заснежената земя, свивайки се от пронизващия вятър.

Щом Сергей слезе, към него се спусна невисок, набит човек в ушанка, с вдигната яка.

— Сергей!

Човекът започна несръчно да го прегръща, тикайки мокрото си от снега лице в бузата на Сергей. После бързо грабна чантата му.

Това беше Саша Лобанов. Неговото широко и почервеняло от студа лице сияеше радостно.

— Да вървим, старче, да вървим — подкани го той. — За срещата на високия гост вече е построен почетен караул, ето там. — Той махна неопределено по посока на светещото здание на летището, после, оглеждайки се, извика: — Николай!

От групата на посрещачите се отдели човек. Като се приближи, той се представи отчетливо:

— Заместник-началник на отдел от криминалната милиция капитан Храмов.

— На, школа! — горделиво каза Лобанов и подаде на Храмов чантата. — Вземи.

— Багажът ми не е голям — възрази Сергей, вземайки чантата си. — Сам ще го нося.

— Ето стана началство — с шеговита съкрушеност произнесе Лобанов. — Дори не дава да му услужиш.

Вече в колата, по пътя за града, той каза като за нещо решено:

— Значи, сега право у мен.

— Не, отначало в хотела — възрази Сергей.

— Защо ти е хотелът?! — възмути се Лобанов. — Ти какво, при чужди ли дойде?

Сергей се усмихна.

— По-добре кажи: не намери ли стая?

— Тоест как не намери?! Ни ма можем да не намерим нещо, ако трябва? Но...

— Тогава карай в хотела.

— Какво да правиш с него! — горестно възкликна Лобанов. — Искам да му създам уют, обстановка.

— Първо се ожени, а после създавай обстановка.

— Ах, така ли? Още утре ще се оженя!

Шофьорът отпред кратко се изсмя. Сергей също се разсмя. Само Храмов, седящ отпред, до шофьора, остана невъзмутим.

— Давай, Ваня, към „Централния" — разпореди се Лобанов. — Ще докажем на началството, че всичко е предвидено. Относно останалото, предполагам, че там също е в ред? — попита той Храмов, правейки закръглен, изразителен жест с ръка.

— Тъй вярно.

— Посрещането бе предвидено в два варианта — поясни на Сергей Лобанов, закачливо блещейки очи. — Познавам твоя тежък характер.

Личеше, че той се радваше безмерно на пристигането на приятеля си, радостта просто напираше в него и за миг даже бяха отстъпили някъде всички грижи, вълнения и неприятности, заради които, пристигна при него Корщунов.

През това време колата се носеше вече по оживените улици на града, мяркаха се осветените витрини на магазините, светлините и пъстрите афиши на кинотеатрите.

— Новата поща — каза Лобанов. — Виж каква е красавица. Малко по-малка от московската. А сега ще дойде Домът на културата на строителите. В Москва няма такъв. Сила!

— Виждам, че за половин година тук си станал патриот — засмя се Сергей.

— За пет месеца, извинявам се.

— Именно. И даже годеница ли успя да намериш?

— Когато началството заповяда да бъдеш герой... — Но тук, прекъсвайки се сам, Лобанов изведнаж обяви деловито: — Е, ето и хотела. Моля.

Озовал се на тротоара, Лобанов учудено повдигна вежди.

— Я гледай — каза той на Храмов, сочейки зеленатa „Волга" наблизо. — Нашата дежурна кола. Защо е тука?

Руменото му лице стана съвредоточено.

— Я узнай. А ние със Сергей Павлович засега ще се качим в стаята. По-бързо, Коля, по-бързо. Нещо не ми харесва това.

Храмов кимна и бързо се отправи към входа.

Като излезе от колата и поблагодари на шофьора, Сергей попита:

— Какво се е случило?

Лобанов отговори загрижено:

— Храмов сега ще доложи. Да вървим.

В големия и висок хол беше оживено. Около прозорчето на администратора стоеше шумна редица.

Лобанов за минутка изчезна зад преградата, след това излезе, държейки в ръка сгънат квадратен лист.

— Ние сме на третия етаж — каза той.

На стълбата Сергей попита:

— Е, какво?

— Администраторът още нищо сериозно не знае. Нещо се е случило с една жена. Извикали са „Бърза помощ". А оттам навярно са съобщили на нас.

Сергей поклати скептично глава.

Стаята се оказа просторна и уютна.

До прозореца на малка писмена маса стоеше телефон, под стъклото лежеше списък на телефонни номера. Зад пердето — креват и нощно шкафче. Пред дивана имаше кръгла маса, покрита с пъстра покривка. До нея на стола стоеше малко куфарче. Посочвайки го, Сергей попита:

— А това чие е?

— Наше — кратко отговори Лобанов.—Е, хайде да се съблечем. Тук е горещо.

И първи сне палтото си.

След няколко минути на вратата се почука.

— Да, да! — извика Лобанов.

Влезе Храмов и затвори плътно вратата зад себе си. Върху дългото му сухо лице не можеше да се прочете нищо.

— Е, Коля, какво има? — нетърпеливо попита Лобанов.

— Разрешете да доложа — погледна онзи Сергей.

— Хайде, хайде. И седни.

Храмов свали шапката си и се отпусна на стола.

— Неприятност, Александър Матвеевич — произнесе той, обръщайки се към Лобанов. — В двеста и шестнадесета стая е умряла една жена.

— Тоест как умряла?!

— Отравяне.

— Сама ли?

— В стаята е имало някой.

— Защо е пристигнала?

— В листа е записала: „По лична работа". Сред вещите е намерено писмо. Кратко. Един ред: „Ела. Трябва да поговорим за последен път".

Настъпи мълчание. След това Сергей попита:

— Не са ли установили с какво е отровена?

Като се забави, Храмов отговори:

— Там е работата, че са установили. Приспивателно. Голяма доза.

— Какво?!

Лобанов даже се надигна от мястото си. Храмов назова приспивателното, с което беше отровен човекът във влака по линията Москва — Борск.

— Кога е настъпила смъртта? — бързо попита Сергей. — Макар и приблизително засега?

— Преди два часа.

„Ето го то, най-опасното. Случи се — помисли Сергей. — Не се забави!"

Той стана, с привично движение оправи кобура на пистолета под палтото и попита Храмов:

— Групата още ли работи?

— Тъй вярно.

— Да отидем там.

ГЛАВА II

В ЕДНА КЪЩА, ПОСЛЕ НА ГАРАТА

Те се срещнаха вечерта, както беше уговорено, на ъгъла, недалеч от хотела — висок пълнеещ човек на петдесет години, в широко палто с яркочервено шалче и пухкава еленова шапка, и също тъй висок, гъвкав младеж с черни мустаци на мургаво тясно лице, в елегантна зелена порлонова куртка на „мълнии" и светъл моден каскет.

— Надявам се, че всичко е наред? — весело попита младежът.

— При нас другояче не става. Време е да го запомниш.

— Тамарочка ни чака...

— Зная. А Василий?

— Също ще дойде там.

(Следва)

Пред пленума на ОК на БКП по въпросите на строителството

Една професия — привилегия на мъжете

ГОРЕ в равното полъхва разхлаждащ ветрец — деликатен намек на природата, че се развежда с още един сезон. Че е вече ранна есен, показва и дерът — отсрещният рид незабелязано е сменил тревнозелския цвят с бледа охра, която като тих жълт огън уголемява своите пространства.

Горе е хладно, но в низината, накъдето води каменният път от Богорово, пушилката, която вдигат самосвалите, задъл го изпълва пространството, огра дено от двата отвесни бряга. Пътят лъкатуши настойчиво напред, като стратегически заобикаля големите ями и скалните ръбове. Далеч някъде, като изпод земята, се дочува една поредица от мощни взривове. Тук от пропускателния пункт на ка менодобивната база на отдел „Архитектура и благоустройство" към окръжния народен съвет детонацията се чувствува особено осезателно.

— Гърмят колегите от кооперативната кариера — споделя Стойчо Кирилов. — Камъкът не разбира от милувка — само от кирка или от взрив се плаши. Пък и план с голи ръце не се изпълнява. Там е фугин колегата Димитър Николов — стар каменар. В началото на годината сам взриви 2 000 кг амонит и вдигна във въздуха 25 000 тона скали. Цяла година не могат да разчистят кариерата.

Долината поема далечното ехо на взривовете и стремглаво го запокитва на всички посоки. Бомбаджията до мен е среден на ръст, слабоват мъж и по всичко изглежда доста словоохотлив.

— И тук в нашата каменодобивна база се гърми „на едро" — казва той.—Ежедневно се добиват по около 150 тона чакъл, фракции и други материали от кариерата. Работим в една бригада, ръководена от Мичо Стоянов. Ей там са хората, до ротор ния кран.

Оттук от големия кантар, който тегли натоварените самосвали, до кариерата е не повече от няколкостотин метра. А там неудържимо трещят машините, най-вече каменотрошачката. На хоризонта се открояват фигурите на мъжете, чиито работни дрехи са засипани със снежнобял прах. Тук трудната професия се е сродила най-после с техниката. Бригадата разполага с един кран „Беларус" с голям роторен кран и четири трактора-шасита. При всяко взривяване в дупките се зарежда по 2 000—3 000 килограма взрив, а от началото на годината досега в каменодобивната база е гърмя но около петнадесет пъти.

Богоровският камък е твърд, издържа на всякакви проби. Ето там, отсреща, ще се разкрива нова кариера. Изпратени са проби в София. Камъкът и той трябва да си има достойнства. Та пред ставете си, че железопътното трасе се оформи от слаб ронлив чакъл — линията ще се изметне. Оттук е добит камъкът за пистата на летището край Силистра и най-вече за новата же лезопътна линия Дулово — Силистра. И все пак най-скъпо се заплаща добивът на фракция — ситните късчета от камъка. Те са съставната част при производството на асфалт за пътна настилка.

В кариерата боботенето не спира. Кое ли е накарало механизаторите Димитър Ганчев, Иван Камбурски и останалите техни колеги да зарежат полската работа с машините и да предпочетат тези каменни хоризонти? По-рано еднообразието на черноземна — сега еднообразието на камъка. Но тази съпоставка е повърхностна. Тук в каменодобивната база човек се чувствува пълноценен, като виж да, че и твърдата скала отстъпва пред действията и волята му. Да си каменар е наистина привилегия на мъжете. Поне за сега.

Р. ШИМАБЕЕВ

За механизаторите — постоянни грижи

Управителният съвет на ТКЗС „Христо Ботев" в град Тутракан полага постоянни грижи за повишаване квалификацията и създаване на нови механизаторски кадри, взема конкретни мерки за подобряване на битовите им условия.

Тук се работи по конкретен план. Проведен бе шестмесечен курс без откъсване от производ ството. В началото на зимата ще започне обучение на друга група, подбрана из средата на прикачвачите, товарачите и др. И през тази есен се изпращат младежи в машинно-тракторното училище в Средище и в средното професионално училище в село Лозница, Разградско, като им се осигурява месечно възнаграждение в размер на 30 лева. На участниците в курсовете се заплаща по 35 лева на месец и по 5 лева семейни добавки за всяко дете.

С особено голяма сериозност се отнасят към въпроса за осигуряване на достатъчно механизатори стопанските ръководители от бригадата в Царев дол.

Гласувани са и 63 000 лева за битово устройство на механизаторите. Средствата се усвояват планомерно. Доставени са по два фургона — по един спален и един фургон-кухня за механизаторите от всяка бригада. Те са обзаведени образцово. Тук механизаторите могат да прочетат вестник или списание, да вземат книга от подвижната библиотека, да прекарат почивката си културно. На хората се сервира топла храна, 50 процента от стойността на която се заплаща от стопанството.

Ръководителите на ТКЗС — Тутракан не отминаха и бригадните станове. За привеждането им в образцов вид бяха предвидени средства за шосировка. Към всяка бригада има клуб на механизатора. Най-уреден е царевдолският. Тук може да се играе тенис, да се гледа телевизия. Отпуснати са и транспортни средства за превозване на сменните механизатори. По такъв начин се подобри още повече трудовата дисциплина.

Тутраканци не подцениха и въпроса за материалните стимули. На механизаторите се изплаща допълнително възнаграждение за непрекъснат трудов стаж. На първенците за сезона се осигурява безплатна карта за почивка.

Партийно-политическата и организационна работа с механизаторските кадри е насочена към усвояване новите технологии на производство, внедряване техническия прогрес в селското стопанство.

Първичните партийни организации към бригадите имат прие ти конкретни мероприятия за из дигане авангардната роля на ме ханизаторите-комунисти, за повишаване на тяхната дисциплина, за издигане културата на земеделието. Всички трактористи са включени в движението за комунистически труд. Стимулира и решението, според което на всеки участник в конкурса сред механизаторите, постигнал отлични резултати през три последователни години, да се присъжда званието „Най-добър в професията", като му се връчва и грамота. Механизаторите от тутраканското кооперативно стопанство оценяват грижите, които се полагат за тях, и достойно изпълняват поставените им задачи.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

Производството на алуминиеви домакински съдове в новия цех на завод „Хром" вече се нормализира и върви с усилени темпове. Голям дял за това има бригада „Димитър Благоев" с ръководител Георги Иванов и бригадир Димитър Петков, която редовно изпълнява трудовите си норми над 115 на сто.

ПРИЯТНО ПЪТУВАНЕ

С Петко се запознах на път. И още от пръв поглед разбрах, че зад волана на този автобус стои човек, влюбен в своята професия.

Пътувам на една от най-дългите автобусни линии Силистра — Горна Оряховица. Пътниците заемат своите места под контрола на кондуктора Сали Гагов. Петко ги посреща с усмивка на вратата. Повежда разговор с много от тях. И ето още от началото персоналът създава атмосфера на едно приятно пътуване.

Пътуването по добруджанската шир е удоволствие, пътят прав и нов, удобен. Автобус 03-11 се движи с нормална скорост, пътниците разглеждат с любопитство богатата реколта от царевица, слънчоглед и др. Петко с лекота върти волана. Не може да бъде други начин.

— Най-много се измъчвам, когато съм в почивка 2-3 дена. Не мога да не отида до гаража, нещо ме влече натам. А седна ли зад волана, се чувствувам най-добре — казва той.

По изражението на лицето чета тази сърдечна откровеност.

И все за работа ми разправя, за състоянието на машината. Убедих се завинаги, че е силно привързан към работата си, че тази обич се е създала вследствие на тези десетина години като шофьор на трактор, на камион и сега на автобус. Непрекъснато даваше съвети на кондуктора Гагов да бъде внимателен с пътниците. Пускаше радиоапарата и следеше как се възприема от пътниците. Чух как някой подхвърли зад мене: „Браво, момче, тази музика е само за нас".

При един оглед на автобуса видях как усмивката, тази негова вечна усмивка, беше изчезнала за миг. Сам се досетих, че има нещо. Край един канал на ТКЗС автобусът спря. Петко се извини на пътниците и обеща за 10 минути да отстрани повредата. Зае се с цялата си съсредоточеност на опитен майстор. Видях как струйки пот се стичаха по лицето му. Не от трудност, а от притеснение и „виновност" пред пътниците. За учудване вре ме всичко бе готово и пак на път.

— Питаш ме, познавам ли живота. Моят живот е цял неписан роман. Само това ще ти кажа: на един ден съм останал без баща и майка, претърпях самолетна катастрофа, но съм жив, само шофьор съм бил досега... Тя моята е дълга..

Стана ми неудобно, упрекнах се, че го връщам към миналото. Нима не можех да не го разпитвам за работата му. Ето откъде идва тази любов към професията, към живота на този младеж.

На една спирка двама пътника си вземаха довиждане със стискане на ръката му. В Исперих той седна на една седалка с някакъв познат и си говориха дълго. Така намираше общ език с всички в автобуса.

Направи ми впечатление точното спазване на разписанието, макар че линията е дълга и една от трудните. По спирките вземаше всички пътници, защото знаеше, че всеки има своя работа и бърза.

Така неусетно стигнахме крайната спирка. Беше едно прекрасно пътуване. Да, с автобус 03-11 на Петко Тодоров Петков пътуването е винаги приятно.

Атанас ВИТАНОВ

В машинното отделение на ТПК „9 септември" работи комсомолецът Гроздьо Стоянов. Той е удостоен със звани ето ударник и редовно пости га 140 на сто изпълнение на нормите си.

Да се учим от съветския опит

Нови хибриди

Сорго то не е взискателно към влагата.

В края на лятото може да се види такава картина: другите посеви, уморени да се борят със сушата, се покриват с безжизнена жълтина, а сорго то, като преснозелен остров, продължава да се извисява над повяхналите растения. Ето защо в качеството на сигурен фураж то все по-широко и по-широко започва да се използува от стопанствата в южните райони на Съветския съюз, тъй като сорго то освен това притежава и високи хранителни качества.

Има още една причина, благодарение на която тази култура в последно време все повече разширява своите владения. Това е, че се появиха нови, високодобивни хибриди, създадени от селекционерите за различните зони на страната. В частност, плодотворно се труди в това направление Генетическата опитна станция към Всесъюзния институт по царевица в Херсонска област. За сравнително къс срок в тази станция са създадени и предадени на държавата за сортоизпитване десет хибрида на сорго с различно назначение — за зърно, за силаж, хибриди на сорго, примесени със суданка, използуващи се най-вече за фураж и за сено.

Новите хибриди дават значително повече добиви в сравнение с районираните сортове. В тази насока може да се отбележи хибридът „Степен-5", създаден от селекционерите на Генетическата и Синелниковската опитни станции. През четирите години на изпробването му той даде по 58 центнера зърно от хектар, което представлява почти с 23 центнера повече от районирания сорт „кубанско червено сорго". Високи добиви бяха получени и от изпробвания хибрид „генически-6", който надвиши районирания сорт с 16 центнера.

От хибридите, предназначени за силажиране, с висока продуктивност се отличава „сивашкий—50". Средната реколта от зелена маса през четирите години на изпробването на този сорт съставляваше 555 центнера — два пъти и повече от районирания сорт „черен кехлибар-25".

Всички силажни хибриди на Генетическата станция са създадени на стерилна основа, което опростява производството на семена. Те имат различни срокове на вегетация — от 100 до 150 дни, което има твърде важно стопанско значение за етапното приготвяне на фуражите.

Хибридите на сорго, кръстосани със суданка („херсонский-11", „херсонский-14" и „херсонский-17"), притежават високи свойства на растене. Само за едно лято те дават по две-три реколти за коситба.

(Из „Сельская жизнь")

За да бъде и зимата щедра

МАЛКО ДНИ ни делят от неблагоприятния за животновъдството зимен сезон. И от това, каква е готовността на всяка ферма да посрещне зимата, зависи до голяма степен ритмичното изпълнение на плановете през този период.

Посещението на основните ферми в ТКЗС — Средище ни подсказа, че почти във всички има да се прави още твърде много за доброто презимуване на животните. Разбира се, за това съществуват и обективни причини. Поради липса на строители в централното село ремонтът на сградите е предоставен само на двама души. Работата се затруднява още повече и от липсата на тухли, на достатъчно електрическа енергия. Затова, според бригадира Върбан Ганчев, кравите от сухостойната група в Средище са още на открито, а изгледите да бъде завършен в кратък срок ремонтът на определената за тях сграда са твърде малки.

Не е започнала подготовката и на птицефермата в Средище. А в нея ще бъдат настанени повече от 7 000 японски легхорни. Отглеждането на тази порода птици е нова дейност на стопанството. Общо в района са доставени и отгледани 17 350 такива птици от хибридния център в Костинброд. Засега те са в много добро състояние, но за да оправдаят надеждите, трябва на време да бъдат преместени от летните лагери в ремонтирани и дезинфекцирани сгради.

В овцефермата на с. Господиново се създава нова организация. Стадата се уедряват, което налага разширяване на агнилните помещения. Наистина в отделните дворчета има превозени камъни, но кога ще почне работата по преустройството, не се знае, тъй като и тук няма строители.

В лошо състояние са оборите в с. Давидово. В тях се отглеждат 112 крави, но и двете помещения трябва да се препокрият, за да се избегне влагата. По добна е картината в един от оборите в с. Посев, където са настанени телетата за угояване. Гледачите Вълко Димитров и Ембие Якубов с право се тревожат за закъсняването на ремонта, което би оказало лошо влияние върху среднодневния прираст на младите животни.

Има още какво да се желае и за осъществяване на пълноценно хранене на различните видове животни. Най-голяма нужда стопанството изпитва от люцерново сено. Необходима е подобра организация и далновидност, за да се снабдяват редовно фермите с подходящи смески. В никакъв случай не бива да се допуска едностранчиво хранене, какъвто е случаят в кравефермата на с. Средище, защото то оказва отрицателно влияние върху млеконадоя.

В сравнение с миналата стопанска година животновъдите от ТКЗС — Средище подобряват своята дейност. Руска Михайлова и Михал Мирчев отгледаха седем хиляди здрави, жизнени ярки, пронесли още на че тири месеца. Въпреки ниския млеконадой през август, достиг натият предварително аванс позволи на гледачите от кравефермата в Средище да отчетат за осемместечието 27 тона мляко над плана. Надпланова продукция постигат и гледачите на телетата за угояване. Добре се справят с поставените им задачи и свиневъдите. За да бъде обаче и зимата щедра, необходимо е да се подобри организацията по подготовката на помещенията. Да се провери още веднъж начинът, по който са окупени сламата и сеното, и там, където са допуснати грешки, не забавно да се отстранят. Ръководителите и специалистите да направят всичко възможно за навременното снабдяване на фермите със смески, да следят как се спазва режимът при животните. И още нещо — нужна е по-активна намеса от страна на отговорните органи, за да се ограничи текучеството между гледачите — сигурна предпоставка за постигане на по-добри резултати.

Ст. ГЕОРГИЕВА

ПРОДАВАМ лека кола „Москвич—407" — спешно.

Справка: ул. „Балкан" № 15

ПРОДАВАМ къща

Справка: ул. „Петър Вичев" № 31, Иванов

Новости техники

НОВИ ХИБРИДИ СВИНЕ

Казахстанските учени и специалисти са получили нови хибриди свине, съчетаващи в себе си жизнеността на обитаващите крайезерните камъшови джунгли животни с превъзходните качества на свинете от бялата порода. Новата породна група е утвърдена от държавната комисия по апробация към Министерството на селското стопанство на Казахската ССР и е получила названието казахска—хибридна.

Колхозните и совхозните свиневъди с удоволствие са започнали развъждането на новите свине. По плодовитост, млечност и продуктивност на месо и сланина те по нищо не отстъпват на бялата порода, районирана в южните райони на Казахстан, и притежават прекрасни угоителни качества. Установеният държавен стандарт — 90 — 100 килограма — казахските хибридни свине достигат само за шестмесечна възраст.

КУРОСИВО ИЗМЕНЯ ПОСОКАТА СИ

Топлото течение в Тихия океан, известно под названието Куросиво, изменя своята посока. До такъв извод са дошли съветските учени, извършващи постоянни наблюдения над океана в района на Курилските острови и Сахалин. В обикновено много студения залив на Търпението температурата на водата се е повишила с два-три градуса. Това позволява да се предполага, че, очевидно, разклоненията на топлото течение Куросиво значително са се приближили към брегове на Курилските острови и топлата вода е проникнала в Охотско море. Наблюденията се потвърждават и от данните на японските учени, които са регистрирали повишение на морските приливи по Тихоокеанското крайбрежие на своята страна.

ТЕРМИЧНА ОБРАБОТКА С ЛЪЧЕВА ЕНЕРГИЯ

Три вида термична обработка на материалите съперничат помежду си: нагряване с ток с висока честота, чрез електронен лъч и чрез плазма. В определени условия всеки един от тях си има своите преимущества. И все пак лъчевата енергия заема особено място. Каквато и да е среда — агресивна, въздушна, дълбоко разредена — не е препятствие за нея. Детайлите се облъчват от разстояние и, което е особено ценно, не се замърсяват. Идеална стерилност е нужна не само при нагряване, но и при заваряване, рязане и топене.

Като източници за излъчване се използуват апаратури за радиационно нагряване—газоразредителни лампи. Електрическото разреждане става в ксенон под налягане 20 атмосфери. Отделяната енергия се фокусира от огледален рефлектор в тясна ивица и се насочва към мястото на обработката. Температурата във фокуса може да превиши 2 000 градуса.

ЛЕТЕНЕ БЕЗ МОТОР

Отдавнашна мечта на изобретателите, като се почне от Икар, е конструирането на летателен апарат, който да се задвижва от силата на човешките мускули. През 1962 г. на един човек се удало да се издигне във въздуха по този начин на височина 1,5 метра, прелитайки по права линия 900 метра. Това заинтересувало английската фирма „Бритиш Еркрафт корпорейшън", която поставила пред конструкторите задача: да се създаде машина, която да може да издигне човек на 3 м височина и да направи „осморка" около два стълба, поставени на разстояние 800 метра един от друг. Инженерите се заели със задачата съвсем сериозно. Създаден е лек самолет с размах на крилата 36 метра и тегло 56 кг (транспортен самолет с такъв размах на крилата тежи 20 тона.) Крилете на този нов мускулолет ще бъдат обвити с лека синтетична обвивка. В случай на успех конструкторите ще получат награда от 10 000 фунта стерлинги.

СКУЛПТУРА ОТ БЕТОН

Създадената през 1954 г. от листов метал скулптура на известния френски художник Пабло Пикасо, наречена „Силвета", бе висока 60 см. Същата тази скулптура сега е изпълнена от напрегнат бетон и се казва „Бюстът на Силвета". Новото произведение на изкуството има монументални пропорции — 11 метра височина и 60 тона тежест. Конструктивно то представлява зигзагообразна стена, дълга 6 метра и с дебелина 32 см. Изпълнението на скулптурата Пикасо поверил на трима норвежки инженери, ръководени от Карл Несяр, работил и преди с известния художник. За изпълнението на работата Пикасо казал: „Твърде много съвършенство!"

ПО-МАЛКО СОЛ

Изследванията на румънски учени са показали, че излишната сол в храните може да предизвика сериозни отравяния сред животните. Клиническите симптоми на отравяне са сходни с признаците на някои инфекциозни заболявания.

УЧИТЕЛСКИЯТ ИНСТИТУТ — КЪРДЖАЛИ ще проведе втори състезателен изпит от 25 до 28 септември по следните специалности:

НАЧАЛНИ УЧИТЕЛИ — с кандидати от Кърджалийски окръг.

МАТЕМАТИКА И ФИЗИКА — прогимназиални учители.

БИОЛОГИЯ, ХИМИЯ, ГЕОГРАФИЯ — с дружинни ръководители с кандидати от Кърджалийски, Шуменски, Разградски, Силистренски, Толбухински и Търговищки окръзи.

Срокът за подаване на документите е 24 септември.

ОТ ДИРЕКЦИЯТА

РАЗГОВОР ПРЕД ПРАГА

*** НАКЪДЕ ВОДИ ЗАПОЧНАТИЯТ ПЪТ**

*** ЕСТЕСТВЕНО, ВСЯКО НАЧАЛО Е ТРУДНО, НО...**

*** КОГАТО УМЕЕШ ДА ВИЖДАШ ЗАД ПЕЛЕНАТА НА ДЪЖДА**

Есенният дъжд притичва по асфалта като стоножка с безбройните си мокри крачета и след него остава влагата и усещането, че лятото, увы, си е отишло. По стъклата на училището по текстил в Силистра се стича вода и само над входа кой знае как се е запазил сух лозунгът „Добре дошли в родно то училище!“ Добре дошли.. Така бяха посрещнати на петнадесети септември седемдесетте момичета, които постъпваха в първи курс от първия випуск на новооткритото училище. Сега навсякъде е тихо. Поздравления та и сърдечните пожелания са отшумели, първият лист на летописната книга е изписан, а ученическите са на бригада в Алфатар. И само в тясната училищна канцеларийка, която е едновременно и кабинет на директора и какво ли не още, се офор мят окончателно и преподавателският състав, и битовите условия, и задачите, които трябва непременно да бъдат приключени до края на седмицата, защо то тогава се връщат учениците и занятията трябва да започнат. Там успявам да се срещна с директорката на новото учили ще, но през цялото време имам чувството, че разговаряме някак пред прага. Пред прага на новото, което все още не е запо чнало, но дава да се разбере, че се готви нещо голямо.

Професионално-техническото училище по текстил бе създадено по искане и на основата на трите базови текстилни предприятия в окръга — завод „Добруджа“ и промкомбинат „Текстил“ — Силистра и фабрика „Славянка“ — Тутракан. Негова задача е да подготви квалифицирани работници за разширенията, които се готвят в тези предприятия. За тази цел бяха набрани седемдесет девойки, завършили осми клас, което е две трети от предвиждания капацитет на училището. Те ще бъдат настанени в общежитие, което се помещава в сградата на учеб ния корпус. В приземния етаж има подходящо помещение и за стол, където ще се хранят учениците. Изобщо училището е на пълни държавни разноски. И единственото лошо е, че за всичко хубаво в момента се говори в бъдеще време. Защото много малко е онова, което е напълно готово. Сградата е ремонтирана и удобна, но съвсем малка за нуждите на училището. Чиновете в момента се ремонтират, ще бъдат боядисани и поставени по местата им. Но това са дребните грижи, чието изпълнение зависи от персонала, и те ще бъдат свършени в нужното време По-другояче е поставен въпросът с общежитието, за което няма най-необходимото — легла. И няма откъде да бъдат закупени, защото по магазините от търговската мрежа липсва онова, което търси ръководството на училището. Навярно ще се наложи да се правят поръчки до други окръзи, да се пренасят легла, столове. Защото дори столове няма в Силистра.

В момента се асфалтира училищният двор. Първоначално столът няма да разполага с пер сонал и храната ще се готви на друго място и ще се донася го това тук. Разбира се, ръководството на новото училище отлично разбира, че всяко начало е трудно и свързано с преодоляването на десетки по-малки и по големи пречки, но би могло да се помисли за улесняването на и без това напрегнатото ежедневие на хората там, за премахва не на елементарните, дребните причини за безпокойство. Нима не е възможно да се намерят подходящи легла в Силистра, а се налага закупуването им от друго място, нима не може да се окаже помощ на училището.

Добре е, че ръководството умее да посреща трудностите, без да се отчайва — дори с усмивка, което вече е нещо. Защото то дава възможност да се надникне зад пелената на дъжда, зад тревогите на днешния ден. Запитах директорката Атанаска Тонева какво може да се види там, зад пелената на дъжда, а тя ми разказа цяла приказка, която се казва „Утре“. Утре, кога то преподавателският колектив ще бъде пълен, когато учили щето ще разполага с работилници, обзаведени с най-модерни машини, когато ще бъде постро ен новият административен корпус, когато капацитетът на училището ще порасне, а инер цията на началото ще бъде преодоляна. И най-после утре, когато професионално-техническото училище по текстил в Силистра ще създаде достатъчно здрава своя ба за, за да прерасне в средно...

Наистина чудесно е, когато хората умеят да виждат зад пе лената на дъжда и времето. Защото днес коридорите на новото училище са празни, но приказката на директорката непременно ще се сбъдне. Защото просто не може да бъде другояче!

В. ДИМИТРОВ

Наистина, Магдалена Илиева и Николинка Димитрова са най-малките в детска градина „Кокиче“ в Силистра, но куклата Маруся е още по-малка и за нея някой трябва да се грижи като мама, нали?

Нови Книги

Събрани съчинения в четири тома. Том 4. Йордан Йовков.

Бавен гавот. Повест. Сергей Сартаков. Библ. „Книги за всич ки“.

Степни балади. Йон Друца. Изд. „Народна култура“. Библ. „Книги за всички“. В това про изведение талантливият молдав ски автор разказва за големите исторически събития на нашия век чрез живота на хората в едно затънтено в Сороковската степ селце.

Лице за публиката. Мюриъл Спарк. Изд. „Народна култура“. Библ. „Книги за всички“.

Лавина. Роман-поема. Блага Димитрова.

Августовски бележник

(Продължение от миналия брой)

НЕОЧАКВАНИ СРЕЩИ

Едва когато отпуската свърши, когато минат седмици наред, ня какво интуитивно чувство те връща към нея, към онова, което си преживял и завинаги е останало запаметено. И странно — човек трябва да погледне от раз стояние някои моменти от живо та си, за да долови тяхната най-вярна стойност.

. . .

През оня ден, когато обедният покой легна над реката, когато рибите спряха да кълват, ти тръгна по тясната пясъчна ивица на брега. Отзад оставаха следите на стъпките, после отдолу бликаше подпочвената вода и скоро следите се стопяваха. Неописуемо хубава е тази чиста пя съчна ивица в края на лятото край реката. Гладка и чиста, тя подканва да тръгнеш по нея, докъдето стигне погледът, да вървиш, да вървиш. И само да наблюдаваш... Слънцето блести силно, отразява се във водата ис крящата му светлина, белеят наоколо хълмовете. Този покой на реката не може да се замени с нищо друго. Морето има своята красота, реката също. И само този, който е бил около нея през всички сезони, може да говори за нея много. На всяка крач ка тази река поднася своята изненада — ятото пеликани, заели аристократични пози на отсрещния остров, една видра, бързо гмурнала се във водата, един нов пейзаж, който фотоапаратът бързо зафиксирва на лентата. Познати и непознати срещи. Всеки ден открива за себе си нещо ново. Може би и затова човек никога не се изморява от приро дата — тя винаги остава неповторима в своето многообразие, неповторима във всяко свое кът че, във всяко дърво, във всяка трева.

Но в този ден ти видя нещо, което фотоапаратът не можеше да прикове на своята лента. Пред очите ти неочаквано блесна пространството между двата острова: водата беше спаднала нис ко, чистото пясъчно дъно беше открито. Как хубаво е да тръгнеш по това пространство, по което толкова рядко е стъпвал човешки крак, по това открито дъно, било преди месеци един неприкосновен свят за рибите, за раците. Сега слънцето искри по белите кръгли камъчета. И всичко е толкова спокойно и толкова хубаво по тази широка ивица на реката, цялата е населе на с птици. Сякаш цял един резерват се е заселил тука: чайки, рибари, пеликани и още много и много птици. Едни от тях кра чат приведени из малките езерца на затворената вода, други в странно спокойствие и с горда осанка наблюдават с безразличие всичко, което става наоколо, трети ту излитат над водата, ту се спускат към нея. Един необез покояван от никого и с нищо свят. Дали наближаващата есен беше събрала в този нашенски „Серенгети“ толкова пернати, преди да се разделят до идното лято. Сякаш всички птици бяха дошли тук, за да си отпочинат пре ди дългия полет към юг, преди сту дените есенни ветрове. Имат право онези, които толкова мно го говорят за съхраняване на всичко, което природата носи у себе си: то трябва да остане още много години на този свят. И ако един човек види подобна картина като тази, никога не би искал да мисли, че в даден мо мент земята ще се лиши от нея, че тя ще престане да съществу ва за хората.

Дотук всичко е добре.

Но изведнъж сякаш дочуваш пукот от ловджийска пушка. И виждаш как с шум голямото пти че ято излита, обезпокоено от този необичаен шум, и на чистия пясък остават да пърхат една, две, три птици, обезкрилени от сачмите на една пушка. И зад тази пушка стои окото на човек. Нима на този човек не му е скъп безкрайно големият свят на природата — с неговата топ кова топла човешка красота!... Бликнала от едно клонато дърво, от един бистър извор, от една тясна пътечка, която води ната тък, към нещо ново, което очите не са видели... Човечеството тряб ва да я има тази красота, защо то без нея ще бъде далече по бедно.

ЗАВРЪЩАНЕ

Как странно и сложно е пре плетено всичко у човека. В един миг той изпитва нужда да излезе от асфалтираните улици на града, да напусне шума на заво дите и автомобилите. И да тръг не навън, към природата. Но в друг случай чувството е точно противоположно.

Спомняш ли си вечерите, кога то се прибираше към гра да. Изкъпваш се преди залез в топлата вода на реката, слагаш ле ките летни дрехи и колата тръгва на път. Колата е вече един друг свят, който те пренася към дру го ежедневие. Толкова много познато. Но изведнъж се оказва, че и то има своите хубави чер ти... Постепенно смрачава. Кола та безшумно върви напред. Про звучава музика. И сякаш чувству ваш, че тази музика също ти е необходима. Радиото улавя стан ция след станция, редуват се най-различни гласове. Как дълбоко всичко е пропило съвремен ния човек. Човекът, който тър си близостта на природата и не може да си представи съще ствуването си без всичко онова, което съвременното общество му предоставя: бързия ритъм, напрежението на работата, музи ката. Може би това се долавя най-добре, когато човек дълго време е бил навън, сред природата.

Светлините на фаровете бър зат напред. И си мислиш отново за града: за работата, за прияте лите, за новите вестници, за книгите. Мислиш си отново за ве черта, когато ще бъдеш край близки хора. Мислиш за утрешния ден, когато ще започнеш работа. Когато трябва да бъдеш отново полезен с труда си, с най-добрите си качества на човек, създал досега у себе си. Спомняш си голямата мисъл: „Още от нача лото на своето съществуване хората винаги са се стремили един към друг“...

Сава ХРИСТОВ

Фалшивите съкровища

Лондонският печат съобщава за разкриването на едно от крупните мошеничества на наши дни — фалшификация на надгробни надписи и фрески от етруския период. Частните колекционери и музеите на Запад са закупили тези плочи на висока цена.

Всичко започнало с това, че един английски изкуствовед се усъмнил в автентичността на ръкописите на изложените експонати. По негово предложение лабораторията по археология и история на изкуствата в Оксфордския институт извършила изследване на двадесет и пет надгробни плочи. Всички те се оказали... изработени в наши дни.

Колекционерите били сполетени от още един удар — фалшиви се оказаха така също и античните керамични вази от турски произход. Тези вази били изложени в Британския музей в Лондон и в музея за древни изкуства в Оксфорд.

Откъде са се взели тези мними съкровища? Те са били доставени от мрежа от опитни международни мошеници. Безработните италиански художници и занаятчии, живеещи в района, където през втория век преди новата ера съществувала етруската култура, изработвали за тях изкусни фалшификати от керамика. Турските вази са работени от съвременните грънчари на Югозападна Турция, където се намира историческото селище Хасилар.

Познатите фалшификати през последните десет години се купували на безценица, отправяли се към Швейцария, а след това се продавали в други страни на висока стойност. Сделките се извършвали в пълна тайна; това не учудвало купувачите, защото износът на предмети на изкуството от съответната страна е незаконно.

Когато мошеничеството било разкрито, измамените притежатели на етруски надгробни надписи и хасиларски вази поискали да се заведе дело, но настоявали участните да не дават гласност на цялата тази история. Както се вижда, някои от тях искали, докато се започне съдебен процес, да успеят да продадат своите „съкровища“. За всяко от тях било заплатено не по-малко от 10 000 фунта стерлинги, като по този начин върнат част от загубата.

„Сънди таймс“ счита, че размахът на цялата тази афера застава да се „излавят“ фалшификати не само в Британския музей, но и в нюйоркския Метрополитен музей и дори в парижкия Лувър.

(Из „Литературная газета“)

ВЛАДИМИР КОРЕНЕВ „УБИТ ДРУГАР“

На синия ЕКРАН

ВТОРНИК, 21. IX

10.00 Новини, 10.05 За красиво и хармонично тяло, 10.10 За пионерите, 10.35 Документален филм, 10.55 „Експедиция в Антарктида“, 11.35 Мултипликационен филм, 11.50 Реклами, 12.00 Информационен дневник, 18.10 Детски филм, 18.30 Новини, 18.40 Реклами, 18.45 Прогрес: „Отопление с банкноти“, 19.05 „Музика и поезия“, 19.20 XXVII международен панаир — Пловдив, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.50 Мигове: „От юни до септември“, 21.00 „Екран „Младост“, 22.00 „Светофар“, 22.20 Новини.

СРЯДА, 22. IX

10.00 Новини, 10.05 За красиво и хармонично тяло, 10.10 „Командирът на отряда“ — бълг. игрален филм, 11.40 „Светофар“, 12.00 Информационен дневник, 17.20 Новини, 17.30 XXVII международен панаир — Пловдив, 18.00 Ден на Българската народна армия, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 „Дискусия около кръглата маса“, 20.55 „Браков по разум“, 22.10 Новини, 22.25 СССР — Северна Ирландия — видеозапис от Москва.

ЧЕТВЪРТЪК, 23. IX

9.30 „Пейте в светлата родина“ — предаване по случай празника на пионерската организация „Септемврийче“, 10.35 Новини, 10.40 За красиво и хармонично тяло, 10.45 „Загадките на флуора“, 11.05 Документален филм, 11.20 „Атлас“ — „Тук тече река Аму“, 12.00 Информационен дневник, 18.30 Новини, 18.40 За пионерите, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 Концерт народна музика по желание на зрителите — първа част, 20.50 Репортаж от селскостопанската палата на XXVII международен панаир — Пловдив, 21.10 Концерт народна музика по желание на зрителите—втора част, 21.50 „Хора на дълга“— очерк, 22.10 „Среща с писателя Генчо Стоев“, 22.40 Новини.

спорт

„Доростол“ – „Чавдар“ – 4:0

Хет-трик на Иван Петров

Краят на съботния мач между „Доростол“ и гостите от „Чавдар“ — Троян бе вече даден, а силистренската публика не бързаше да напусне стадиона. Изправена на крака, тя аплодираше продължително своите любимци, истински победители в този мъжествен двубой. Чувството на неудовлетворение бе заменено с възхитително удивление, а разочарованието бе отстъпило мяс то на възторжените възгласи. Пряко очакванията на мнозина за една вяла и безинтересна среща в този ден на подгизналия и вла жен терен доростолци демонстрираха своите потенциални въз можности.

Убедителната победа дойде като резултат не на някакво чувствително обновление на състава (в него личаха имената само на двама нови футболисти), а в резултат на стройната тактическа постройка и осмислената, организирана игра на целия отбор, който през целите 90 ми нути поддържа започнатото темпо. Устременият ход на доростолци пролича още в самото начало, когато няколко опасни удара, отбити по някакво чудо от вратаря и напречната греда, не навестиха мрежата на троянци. Противникът бе притиснат в собственото си поле. Набезите на Густинов от десния фланг зачестиха и бранителите на „Чавдар“ бяха принудени да изваждат в ъглови удари. В цен търа на игрището Николов и Добрев умно и технично действуваха с точни и съобразителни пасо ве. В 27 минута след един чудес но изпълнен непряк свободен удар на Добрев топката попадна в Николов, който триково изведе Петров в освободеното поле и последният, останал сам срещу вратаря Чапкънов, я заби неспасяемо в мрежата. Голът дойде ка то сигнал за нови и непресеква щи атаки. След няколко предхож дащи мелета, в които вторият гол висеше на косъм, Густинов предприе един самостоятелен пробив отдясно, преодоля сгъстената защита и от ъгъл простреля за втори път вратата на гости те. Този състезател беше може би най-опасното острие в днешния мач. Действуващ на високи обороти, неуморим през цялото време, той с лекота преодолява ше своя пазач и адресирано изсипваше топки в наказателното поле. Така и в 44 минута пак той изведе Петров в благоприятно положение за отбелязване на третия гол.

От този момент нататък на те рена имаше само един отбор — отборът на „Доростол“. Със замислени комбинации, борба за първа топка и честите нападения доростолци обезоръжиха своя противник и го поставиха в роля та на отчаян бранител, а единич ните и откъслечни контраатаки се разбиваха в солидната защита на Младенов, Василев и Йорданов. При този резултат завърши и първата част на мача.

Второто полувреме започна с отсъствието на централния нападател Николов и с влизането в игра на Йордан Василев. Отно во познатата картина продължи. Не се бяха минали и 2 минути, и чрез неудържимия пробив на Густинов и реализаторските каче ства на Петров бе зафиксиран и четвъртият гол.

Добрев, Петров и Василев про пуснаха изгодни положения за покачване на резултата, но публи ката безобидно понесе това, защото емоциите бяха предшествувани от красиви и майсторски ком бинации. В последните минути чавдарци заиграха настъпателно и застрашиха на няколко пъти вратата на Стойчев, заменил през второто полувреме Курдоманов. Истинска похвала в пос ледните минути заслужава Младенов, който препречи пътя на топката към опразнената врата.

Й. ЕНЧЕВ

ВЕСТИ

Футболистите на „Доростол“ 2 — кв. Калипетрово, които гостуваха в събота на „Черноморец“ — Балчик, са завършили срещата при резултат 3:3.

* * *

Баскетболната среща между жените на „Доростол“ и „Черно море“, която се проведе в неделя в салона на спортната база „Дръстър“, завърши при резултат 46:42 за варненки.

* * *

Мъжкият баскетболен отбор на „Доростол“ е победил при своето гостуване състава на „Камчиец“ — с. Дългопол с резултат 65:27.

* * *

Утре от 16 часа в салона на ОСПС физкултурното дружество „Доростол“ ще проведе своята отчетно-изборна конференция за отчитане на дейността си през периода от 1969-1971 година.

„А“ ОКРЪЖНА ГРУПА СЛЕД СЕДМИЯ КРЪГ

Окръжното първенство по футбол през състезателната го дина започна с нова структурна реформа. Премахната бе елитната група и на нейно място бе образувана една „А“ група от 18 отбора.

Какви са предимствата на това преобразование, засега още не може да се разбере, но на практика вероятно ще излезе, че седемнадесетте кръга ще бъдат доста изморителни за някои дружества, които са далеч от изискванията за водене на едно такова първенство. И ако се вгледаме в състава на група та, ще видим една доста голяма част, които, независимо че участвуват в „А“ група, не водят системна тренировка, а се събират от мач на мач. Именно тези отбори не ще могат да издържат на сгъстената програ ма, която налага да се играят сре щи и през седмицата, било то за първенството, било за Купата на Съветската армия. А липсата на предварителна подготов ка ще води след себе си и лоши последици, като например демонстриране на силов футбол, прояви на грубости, конту зии, наказания, излизане за продължително време от трудовия фронт на важни специалисти или на такива, които са заети в непосредствената селскостопанска работа. Затова дружествата по места трябва сериозно да погледнат на тези въпроси и да избягнат нежелателните случаи.

Първите седем кръга, които преминаха досега, подсказаха за тези слабости. Като пример могат да се посочат отборите на Алфатар, Главиница, Кайнарджа, Попина и др. Странно е, че ръководството на дружество то в Алфатар изпита суровите наказания, изваждане от групата за прояви, несъвместими със социалистическия морал, и ето че още не е започнало първенството и пак грубостите зачестиха, а случаите на симулации, апострофиране решенията на съдиите и саморазправите преобладават през по-голямата част от срещите. С какво може да се обясни например неявява нето на състезателите от с. Попина.

Спрямо тези отбори, които не спазват решението на Политбюро за по-нататъшното ма совизиране и повишаване на спортното майсторство, окръж ната секция по футбол ще бъде безкомпромисна, а дисциплинарната комисия, след като раз глежда подобни случаи, ще на казва тези отбори с лишаване от право за по-нататъшно учас тие в първенството.

Както и през миналата годи на начело се озова познат пакет от състави, сред които лип сва отборът на Калипетрово, който играе в зона „Черно море“, и съставът на Зафирово, за почнал първенството неуверено и слабо. Повишена резултатност показват отборите на Иширково, Искра, Дулово и Кайнарджа, постигнали досега над двадесет гола. На необичай но място се нареди съставът на Добротица, от когото се очакваше да свири първа цигулка през настоящото първен ство.

От новаците най-добри позиции заемат футболистите на Сребърна. Подобрение се чувствува и в играта на Черноли к, което се дължи най-вече на под младяването на състава. Сегаш ното класиране на Секулово и Нова Черна не отговаря на възможностите, с които разпола гат тези отбори. Учудващо сла бо играе и отборът на кв. Айдемир, който играе под името „Доростол“ — З. Докато през миналото първенство този състав заемаше едно от челни те места, то сега предпоследното място е един тревожен сигнал, който трябва да прикани дружеството към вземане на своев ременни мерки, изразени най-вече в подсигуряване на състе затели за мачовете, методична помощ и др.

А ето и класирането на отбо рите след изиграния седми кръг:

	м	п р з	г.р.	т
1-2. Иширково	7	6 — 1	28-11	12
Кайнарджа	7	6 — 1	21- 4	12
3. Дулово	7	5 1 1	25-13	11
4. Искра	7	5 1 1	22-12	11
5. Пансиево	7	5 — 2	16-14	10
6. Добротица	7	3 2 2	19-10	8
7. Черноли к	7	3 1 3	15-14	8
8. Сокол	7	3 2 2	12-13	8
9. Зафирово	7	3 1 3	11-12	7
10. Сребърна	7	3 — 4	16-18	6
11. Секулово	7	2 2 3	12-16	6
12. Межден	7	2 1 4	10-17	5
13. Алфатар	7	2 1 4	12-21	5
14. Нова Черна	6	2 — 4	12-16	4
15. Главиница	7	2 — 5	16-16	4
16. Доростол 3	7	1 2 4	9-25	4
17. ДЗС „Я. Забунов“	6	1 1 4	6-13	3
18. Попина	7	— 1 6	5-21	1

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ВЕСТНИК „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА“ Е ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА ВЕСТНИК „СВЕТЛИНА“, ЗАПОЧНАЛ ДА ИЗЛИЗА НА 10 АВГУСТ 1934 ГОДИНА, И НА ВЕСТНИК „СВОБОДНА ДОБРУДЖА“, ОСНОВАН НА 18 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Год. XVI (XVII) брой 102 (1878) | Силистра, четвъртък, 23 септември 1971 г. | Цена 2 стотинки

ГЛАС НАРОДЕН...

Ти, който се наричаш бълга рин и си дошъл на тази непреклонна и свята земя, чуваш неговата песен още в първия миг на живота си. Тя дава сили на твоята кръв и ти тръгваш да пътуваш по безкрайните пътеки на героизма на своя народ и неговата велика гордост и себеотрицание — качества, които ти си длъжен да наследиш, които трябва да пренесеш през краткия път на едно поколение към бъдеще то на България.

Слушайте песента! Всеки миг от нея е вечност. Пазете я — тя е паметта на народа ни. В тези редове ти подарявам частица от нея, подарявам ти звездата, която „дивият“ българин запали в световната история и заплати за това с най-страшната цена — живота на своите най-предани синове и дъщери.

СЕПТЕМВРИ — 1923! Един месец, в който една малка страна на Балканите каза „не“ на фашизма и застана срещу железния му образ почти с голи ръце. Ти не помниш кратката радост на Стара и Нова Загора, на Лом и Фердинанд, на Мъглиж и Сарамбей. Но твоите деди и бащи помнят възторга на тези дни, роден в тревожния мрак на живота им и като стръкче трева, непризнавайки никакви прегради, тръгна да търси живото творното слънце на своята пролет. Ти не помниш кървавия залез на потъпканите в прах слънчогледи, нито времето на пълната власт на смъртта над живота. Разгромът — в него оцеля единствено само вярата в силите на този „с хиляди ножа прободен народ...“, в силите на една партия на комунистите.

СЕПТЕМВРИ! Месец на плодородието, месец равносметка. Хора, ние сме длъжни да помним ада на тези нямащи равни на себе си дни. Слушайте! При нас достигат като клетва словата на Димитров и Коларов. Те са гласове на истината, те са знамето, което се развя отново след двадесет и една години, те са пророческият глас на идващата светлина, глас народен...

При нас достигат гласове те на простите селяни, изпратени на стръмния бряг на Огоста. Те ни говорят с простия език на цветя и само със сърцата си можем да ги разберем. Те ни говорят с властния език на кръвта и ние усещаме силата на правдата, която ги изправи пред студените мътни води и направи техния глас безсмъртен, глас народен...

Виждате ли този шлеп, завинаги останал на сушата. Ах, само Лом ли помни как и брегове на Дунав плака ха през онези нощи? Само Лом ли помни онези мъже от трюмовете, мълчаливи и строги като свещеното лице на революцията. Те знеха, че ще умрат, но те знеха за какво умират. Всяка нощ някой от тях политаше като звезда в бездната. Но всеки от тях остави по една капка алена кръв за победното знаме на народа си и гласовете им останаха да звучат вечно в скъпото родно небе. Глас народен...

Хора, помнете! Запомнете и червения поп Андрей, който заплю в лицето фашизма, запомнете Замфир Попов, Гаврил Генов, Петко Енев, запомнете хилядите безименни. И не трябва да плачем над техните гробове. Никой от тях не пророни сълзи пред смъртта, а ние сме наследници на тяхната вяра, на техния подвиг, на техния глас. Глас народен...

България има много цветя, но когато коленичите пред величествените братски могили, поставете над тях само алените макове на Дядо, най-достойните цветя за свободата. Когато влезете в музеите, поклонете се на оръжието, начертало пътя на днешния ден на страната ни, на вели ката истина на комунизма...

Хора, слушайте песента! Тя е клетва и вяра, и зов. Тя е вечният глас на нашата хубава, геронична и чиста земя. Глас народен...

Деветмесечната програма — изпълнена

По всички цехове на промкомбинат „Дръстър“ се разне се радостната вест, че производствената програма на предприятието е изпълнена. До края на месеца предприятието ще даде допълнителна продукция за около 90 хиляди лева. Някои цехове ще изпълнят своята годишна програма до края на м. ноември, а именно цех „Ресьори“, „Автокаросерии“, „Бобинажен“, „Химическо чистене“, „Печатница“ и други. До края на годината трудовите колективи от тези цехове ще дадат допълнителна продукция на стойност около 55 000 лева.

Няма никакво съмнение, че предприятието ще изпълни предсрочно годишната си програма. Стъпка по стъпка ръководството на предприятието осъществяваше набелязаните мероприятия за подобряване организацията на труда, за изпълнение на производствената програма. То непрестанно полага и ще полага грижи за внедряване на нови методи в работата на цеховете, поощрява и насърчава авторите на рационализации и нововъведения. Това са форми, които спомагат за увеличаване производителността на труда и повишаване на качеството. И за в бъдеще трудовият колектив на промкомбинат „Дръстър“ все така всеотдайно ще работи за претворяване в дело производствената програма на предприятието.

В. ВЪРБАНОВ

На масова предсеитбена подготовка!

През 1971/72 година в Силистренски окръг ще се обработват 400 000 дка пшеница и 70 000 дка ечемик. В сравнение с миналата година посевният план за тези култури е снижен съответно със 100 000 и 60 000 декара. Това намаление е за сметка на царевицата, която се установява на 430 000 дка в обществения и 90 000 в личния сектор.

Новата постановка налага всички мероприятия по предсеитбената подготовка на почвата да се проведат на ниво, обезпечаващо преизпълнение на плановия добив от есенниците, още повече, че намалението на плана създава благоприятни условия по отношение избора на площите, торенето и срочното провеждане на самата сеитба.

Налице са всички обективни предпоставки кампанията да започне на първи и завърши най-късно на двадесети октомври.

По предшественици пшениците и ечемикът се разделят както следва: на бобови предшественици 73 000 дка, на площи, освободени от слънчоглед — 140 000 декара, други предшественици 27 000 дка и на 230 000 дка царевични площи.

Към 20 септември в окръга има освободени 220 000 дка. Сведенията на оперативна отчетност показват, обаче, че са изорани едва 142 963 декара.

Най-осезателно изостава ТКЗС — Алеково, подготвило едва една десета от планираната за сеитба земя. В ТКЗС — Попина са изорали 1 340 дка при план 10 000 дка. Изостават също ТКЗС — Белица, Зафирово, Бабук и други. Основателно буди тревога и друг факт: предсеитбената оран, извършена до момента, не отговаря на изискванията за образцова сеитба. На отделни блокове в ТКЗС — Силово, Калипетрово, Сребърна и други подготовката е добра, но по-голяма част от площите не са доведени до желаното състояние.

Падналите в последно време дъждове създават идеални условия предсеитбената подготовка на почвата да се извърши на високо ниво. Наложително е сега всички сили да се насочат към допълнителна обработка на извършената вече оран. Да се създаде такава организация, която да помогне за 4-5 дни всички освободени блокове да се подготвят за сеитба. Задачата е до края на месеца 80 на сто от планираните площи да са напълно готови за сеитба.

Без да считаме, че изчерпваме въпроса с изискванията, които се предявяват към предсеитбената подготовка, следва да отбележим, че дълбочината на оранта трябва да бъде между 15-16 см. Да не се допускат бучи. Повърхността да се изчисти от остатъците на предшественика и плевелите. Всеки блок да е добре оформен, наторен съгласно съответния план във всяко стопанство.

Поставената задача е напълно осъществима, по силите и възможностите на АПК и кооперативните стопанства. От нейното качествено, срочно изпълнение зависят до голяма степен добивите на зърно в окръга през следващото лято. А те при всички случаи трябва да бъдат повисоки.

Петър ГРИГОРОВ

Тревожно изоставане

* САМО 930 ДЕКАРА ГОТОВИ ЗА СЕИТБА!
* ТРУДНОСТТА ДА ОСЪЗНАЕШ ПРОПУСКИТЕ
* ПРЕОРГАНИЗАЦИЯТА НА СИЛИТЕ В ТКЗС — АЛЕКОВО Е НАЛОЖИТЕЛНА!

Състоянието на предсеитбената подготовка в алековското стопанство буди основателна тревога. До 21 септември тук са изорани едва 930 декара, освободени от фасул и слънчоглед. И което е още по-тревожно: до първия сеитбен ден, по предварителни изчисления, ще бъдат готови едва половината от предвидените площи.

От къде започват несполуките?

Не можем да се присъединим напълно към мнението на главния агроном Станко Радев, че бедата идва с грешките, допуснати при планирането още през миналата година. Наистина, голяма част от блоковете, освободени от фасул, сега няма да се сеят с есенници, тъй като са на наклонени терени и не могат да се обединят в масиви. На тях е извършена дълбока есенна оран. Но какво да кажем за 1 500-те декара необран слънчоглед, за това, че в бригадата на с. Кутловица прибирането на тази култура още не е започнало?

Закъснението на тази неотложна задача започва още от началото на кампанията. Пропуснати са няколко безценни дни в умуване дали слънчогледът е узрял или не. После идва трудността от еднопосочната жътва работата на комбайните само на първа скорост, дъждовете. Обстановката се отежнява и от лошата организация по освобождаването на пожънатите блокове. Защото от 2 500 дка прибран слънчоглед едва 400 са изорани. В бригадата за комплексна механизация в с. Алеково слънчогледовите стебла от 300 дка са събрани, но... неизгорени. И някак много неоснователни се струва оправданието на главния агроном, че не могат да намерят хора, които да вършат тази работа. Този недопустим пропуск още веднъж показва, че преорганизацията на силите в ТКЗС — Алеково е повече от наложителна. В прибирането на реколтата трябва да участвуват всички трудоспособни кооператори. Да не се допуска в никакъв случай престой на машини поради липса на освободен за тях терен.

За лошата организация на досегашната предсеитбена подготовка в алековското стопанство подсказва и един друг факт: редосеялките са ремонтирани едва през последните дъждовни дни. Тяхното състояние още не е проверено от специална комисия, не е преценена готовността им за работа. И нищо чудно, че и те като комбайните, с които се прибира слънчогледът, ще започнат да се повреждат, да отежняват сеитбата.

През това лято алековци не достигнаха планираните добиви от есенните култури. Това налага да заработят с такъв усилен темп, който да намали до минимум допуснатото изоставане, за да се включат и те в борбата за повече зърно, за високи добиви от пшеницата и ечемика.

Ст. ГЕОРГИЕВА

Предсрочно и надпланово

Колективът на ДПП „Капитан Мамарчев“ приключи производствената си програма за деветмесечието предсрочно и надпланово. Заработили с удвоени сили след Празника на свободата, работниците от трите цеха на предприятието постигнаха до днешната дата 13 000 лева свръхпланова продукция.

Най-добри резултати отчетоха производствениците от цех „Бакелит“ с началник Дачо Петров. С неотслабващо усърдие и ентусиазъм преизпълняваха редовно своите трудови норми. Иванка Василева, Желязка Митева, Нейка Илиева, Сали Рихадов, Василка Стоева и други. Номенклатурата на производство в този цех е разнообразна, но сега цяла та дейност на бригадите в този цех е съсредоточена в изработването на инсталационни и изолационни изделия за завод „Найден Киров“ — Русе, завод „Оргтехника“ и някои детайли за завод „Хром“, с които предприятието има сключен договор за кооперирана продукция.

В ДПП „Капитан Мамарчев“, най-големия доставчик на каучукови и технически изделия за нуждите на ДСО „Мототехника и автосервиз“, се усвояват непрекъснато нови производства. Усилено в момента се работи за внедряването на някои видове изделия, непроизвеждани досега в страната, за нуждите на лек автомобил „Жигули“, „Москвич“ — 408 „И“ и „Волга“.

Наред със спазването на трудовата и технологична дисциплина, особено внимание се отделя и на въпроса за постоянното подобряване на качеството във всички цехове. Вследствие упражняванията систематически контрол от страна на органите на ОТК, досега не са извършвани никакви санкции, защото работещите изпълняват съвестно препоръките на техническите контрольори. Трудовият подем в предприятието се разгаря с още по-голяма сила в чест на Седмия конгрес на Българските профсъюзи и в социалистическата надпревара се отчитат успешно всички показатели. С повишен трудов и политически ентусиазъм трудовият колектив на ДПП „Капитан Мамарчев“ осъществява на дело конгресните решения и вдъхновен от досегашните постигнати резултати, работи интензивно за достойно изпълнение на годишната производствена програма.

И. ЕНЧЕВ

Тържествено събрание

С тържествено събрание, което беше проведено на 22 септември в салона на окръжния съвет на професионалните съюзи, силистренската общественост отбеляза 27-годишния юбилей от създаването на Българската народна армия. Преди това присъствуващите на събранието положиха венци пред паметника на добруджанските революционери и паметника на съветските войни.

В деловия президиум на събранието заеха места членовете на бюрото на ОК на БКП, другарите Виктор Гаков, секретар на ОК на партията, Атанас Киров, първи секретар на ОК на ДКМС, Иван Русанов, председател на градския народен съвет, Ганка Андреева, първи секретар на ГК на партията, полковник Вълкан Вълканов, началник на военното окръжие.

Доклад за славния боен път на Българската народна армия изнесе подполковник Димитров, от военното окръжие. Наследила най-прекрасните традиции на националния дух, получила първа закалка в кървавите септемврийски дни и нощи на 1923 година, вляла своите сили за разгрома на фашизма, днес армията на българския народ е онзи непреодолим щит, който защищава свободата на земята ни и синевината на родното небе. Израснала рамо до рамо с непобедимата Съветска армия, под грижите на партията, тя усъвършенствува непрестанно своето майсторство, за да бъде армия съвременна, такава, каквато изисква нашето време. Гаранция за съзидателния труд на народа ни, устремил воля и енергия към бъдещето.

Събранието единодушно гласува телеграма до Централния комитет на Българската комунистическа партия. (СТ)

Комсомолската бригада „Пеньо Пенев“ от механичния цех на завод „Стомана“ изпълнява своите трудови норми — 130 на сто. НА СНИМКАТА: Бригадирът Асен Желев в дружески разговор с младежкия колектив по време на почивка.

На добър час

Есента отново дойде в добруджанската равнина. Заедно с нея дойде и времето, през което новият набор младежи заминават в казармата. В съботния ден от сутринта из селото е оживено. Млади момчета снуват по двама, по трима, разговарят оживено. Днес те ще имат прощална новобранска вечер. Всеки от тях е очаквал с трепет този ден, деня на възмъжаването, когато всички ще те погледнат като възрастен. Всеки открито е премислял всичко, което го очаква там, в казармата, решавал е своето поведение като боец. В късния следобеден час по високоговорителя се носят песни, звънлив момичешки глас поздравява един след друг бъдещи те бойци и им пожелава лека служба.

И дългоочакваният миг идва. Просторната зала на ситовската сладкарница едва побира новобранците и гостите. Затаили дъх, момчетата слушат топлите думи, с които ги приветствуват представителите на ОК на ДКМС и общинския партиен комитет. Приветствува ги и една от майките на бъдещите войни ци. И всички пожелават едно и също — бъдете достойни бойци, носете с чест бойното си звание! Помнете, че ние ще се гордеем с вашите успехи в бойната и политическата подготовка!

Председателят на СОНС — Ситово Тодор Неделчев разказа спомени от годините, прекарани на границата. От името на ситовската комсомолска организация на новобранците бяха връчени подаръци и поръчения.

Красимира ОРЛОЕВА
(наша кореспондентка)

Утрешните строители на комунизма

(27 години ДПО „Септемврийче“)

ВЪПРЕКИ тревожната обстановка след победата на Деветосептемврийското народно въстание през 1944 година партията не забрави за утрешните строители на новия живот — децата на работническата класа. ДПО „Септемврийче“ възникна като организация, чиято основна задача е да подготвя идейно убедени борци за делото на партията, за делото на социализма и комунизма.

Сплотени в своята организация, младите граждани на освободеното Отечество, според своите сили, се включиха в изграждането на новия живот в нашата страна. Те изучаваха живота на героите, паднали в борбата против фашизма и капитализма, събираха вторични суровини, помагаха за разкриването и обезвреждането на кулаците, помагаха на граничарите, образуваха тимуровски команди...

Богата е на дейност и дела и пионерската летопис в нашия окръг. Още през 1945 година септемврийчетата от Попина посещават в Русе ранени войници и им поднасят цветя. През 1947 година се провежда околийски фестивал, където най-добре се представят септемврийчетата от с. Алфатар. С големи трудови дела се отличават и техните другарчета от Айдемир, Краново, Подлес, Калипетрово, Силистра и др. А през 1954 година се създават в много дружини първите тимуровски команди. Кооперативните стопанства в селата Кайнарджа, Краново и Иширково откриват местни пионерски лагери.

През 1961 година между пионерските отряди започва съревнование за ударен пионерски труд. Гост на пионерите е майката на Малчика. Обявява се първата Димитровска експедиция. След три години започва трескава дейност за достойно посрещане на 20-годишнината на Девети септември и ДПО „Септемврийче“. 40 пионери от училище „Отец Паисий“ — Силистра получават преходната купа на националния поход „По стъпките на Ботевата чета“. Дружина „Ленин“ от Силистра за активна дейност е наградена с вписване името ѝ в почетната книга на ЦК на ДКМС.

В чест на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция дружините от окръга се включват в съревнованието „Дружба навеки“. Провежда се окръжен турнир „Кой знае най-много за съветската страна и съветските пионери!“. През 1968 година окръжният пионерски щаб обявява двегодишно съревнование под лозунга „25 години свободни и щастливи“ в чест на 25-годишнината на Девети септември, 25 години ДПО „Септемврийче“ и 1 800 години от провъзгласяването на Силистра за самоуправляващ се град. 77 отряда участвуват в обявената операция „Българска слава“, обединени в 31 Силистренски пионерски полк.

Много са още делата и инициативите, проведени от пионерите в нашия окръг. Всички те са насочени към едно — възпитание то им в дух на патриотизъм и обич към родната страна, колективизъм и любов към труда, любов към великия Съветски съюз и другите социалистически страни. Под грижите на партията и народното правителство пионерите се подготвят за достойни строители на светлото комунистическо общество в нашата прекрасна страна — Народна република България.

...И ПИСА СЪС СВОИТЕ КЪРВИ: СВОБОДЕН!

Участници в Септемврийското въстание от Силистренски окръг

В настоящата статия съвсем бегло се разглежда въпросът за участието на трудещите се от нашия окръг в славното народно антифашистко въоръжено въстание през септември 1923 година. Поради редица обективни трудности в нея не се претендира за изчерпателност. Целта е да изтъкнем накратко, доколкото това е възможно, скромния принос на родния ни край в първото работническо-селско въстание не само у нас, а и в света.

Когато говорим за участието на трудещите се от Силистренски окръг в Септемврийското въстание, следва да се вземат под внимание някои специфични обстоятелства, характерни за нашия край. Известно е, че по това време Южна Добруджа се намира в пределите на чокойска Румъния. Установените робски порядки обаче принуждават значителна част от най-прогресивните добруджанци да емигрират в тогавашна България. Мнозина от тях еднакво дейно участие вземат в борбите на добруджанското революционно движение и на партията на българските комунисти. Освен това все още достатъчно и пълно не е проучено участието на силистренци във въстаническите отряди, някои от досега известните данни се нуждаят от допълнително изясняване.

Септемврийското въстание от 1923 година е бележит празник в българския политически календар. То е първото в светата въстание на работническата класа и селяните против фашизма. Един от големите върхове в 80-годишната история на родната Комунистическа партия. Славен предвестник на Деветосептемврийската социалистическа революция. Преломен момент в болшевизацията на нашата партия. То подготви с безсмъртния си революционен подвиг плеяда безстрашни борци за делото на социализма.

В редиците на героите-септемврийци се нареждат и мнозина добруджанци от нашия край. Пламенният комунист, апостолът на добруджанската свобода, вдъхновеният органи затор на добруджанското революционно освободително движение Дочо Михайлов от село Бабук. Той с готовност се отзова на повика на партията за смъкването на монархофашистката диктатура. Като член на въстаническия комитет във Варна е избран за помощник-ръководител на оперативната група, която щурмува флотските казарми в града. Сражава се самоотвержено. В отрядите на варненските въстаници е и видният деец на БКП, секретарят на ЦК на Румънската комунистическа партия, бойният другар и сратник на Дочо Михайлов, изтъкнатият ръководител на Добруджанската революционна организация Димитър Дончев — Доктора.

Особено масово участие във въстанието в Новопазарския край взема добруджанската емиграция. Болшинството от тях не бяха комунисти, застанаха редом с въстаналите комунисти и земеделци в борбата против фашизма. Георги Чаков от село Алеково, командир на добруджанска чета, поема командуването на един от отрядите на въстаниците в село Никола Козлево. Загива в сражение с войска и жандармерия, изпратена да потуши въстанието. Своето достойно място във всенародната борба намират Ради Енчев Перчемлиев от село Кайнарджа и Рачо Георгиев Мантаров (Добруджанеца) от село Бръчма. Двамата падат пронизани от вражески куршуми. Добруджанците-емигранти снабдяват с оръжие въстаниците. Тесният социалист Христо Станев — Дум база от с. Цар Асен, живеещ тогава в Никола Козлево, също взема участие във въстанието. Фашистките палачи отнемат живота му през 1925 година. Добруджанецът Керан Димитров от село Каменци, ус тановил се да живее в с. Пет могили, предава оръжие на въс таниците. Редица данни сочат, че една значителна група емиг ранти-добруджанци от Силистренско се включва във въста нието в Шуменския край, но имената им са все още непроучени.

През тревожните септемврийски дни на 1923 година в Ст. Загора живее силистренецът Асен Македонов, пощенски служител, тесен социалист, член на Окръжния комитет на партията. Още през 1920 години той участвува в акция за набавяне на оръжие на старозагорските въстаници. На 13 септември 1923 година е избран за член на акционния революционен комитет в града, който имал за задача да ръководи въстанието в целия окръг. Поради провал една част от членовете на комитета са арестувани. Асен Македонов успява да се укрие и емигрира в Съветския съюз. В родния си край се връща след 1940 години. На 8 септември 1944 година държи реч на митинг при посрещането на Червената армия край границата в Силистра. След народната победа работи в апарата на Областния комитет на партията в Русе, а после и в ЦК на БКП. Починал е.

Заедно с въстаниците във Враца се сражава и гимназистът Никола Енчев (Керенски) от село Попина, загинал в Испания като интербригадист. В подготовката на въстанието в София участвува и кайнарджанецът Иван Георгиев, изтъкнат деец на БКП и ДРО, който починa неотдавна.

По всяка вероятност по-нататъшните проучвания ще дадат възможност да се продължи списъкът на участниците от окръга в Септемврийското въстание в различните краища на страната. Но и досега известните данни достатъчно ясно показват, че и нашият роден край е дал своя влог в безсмъртната септемврийска епопея от 1923 година.

Вълчо РАДЕВ

Карта на въстаналите райони през септември 1923 година.

Николай ХРЕЛКОВ

Бойчиновският последен бой

На Христо Михайлов

Гост непознат!
Когато падне
нощта
над тоя мрачен край,
аз тръгвам
— изморен и гладен —
натам —
в есенната гора.
Аз гледам гарваните — същи,
аз слушам техния леден грак, —
небето все така
прегръща
сирашкия свят
със своя мрак.
В Бойчиновци котлите парни
ехтят
и тичат през нощта;
но още
във кръвта ми пари
среднощния,
нашия,
пристъп там!...
— Тревожния кървав ден
бе минал...
Настъпи септемврийска нощ.
И ето в тая нощ
— пустинна —
решихме пристъпът
на нож!
Ние бяхме два пъти разбити —
и в третия последен бой,
картечна ярост
— в мрака скрита —
косеше нашия малък брой...
О, то беше развихрен устрем —
такъв,
какъвто няма днес!
Към своята велика утрин
да стигнем с бой —
в смъртта поне...
Край мене падаха другари —
аз бях на две места ранен —
но, над Бойчиновската гара,
видях
как светна и потъмне!...
— Убийците отстъпват —
скоро!
Решително!
На нож!
Напред! —
отекна нашия вик в простора
и в сърцата ни замре:
ние бяхме стигнали целта си,
ние бяхме
с вечността звено, —
и в смут видяхме,
че сме маса
бойци,
но никой няма нож!...
И недоумението разгаряше
в сърцата пусто тържество:
в нощта
гореше трудова България!...
Гореше нашия живот!

1931

Емил КОРАЛОВ

ПОП АНДРЕЙ

ОТКЪС ОТ РОМАНА „СЕПТЕМВРИЙЦИ“

НА 26 СЕПТЕМВРИ сутринта поп Андрей се придвижи с другарите си по околен път и стигна с оръдието, впрегнато в коне, при двете чуки над Ломски Криводол. В низината, сред огнища от пъстър листак, се белееха стени и зачервеняха покривите на Лом. Поп Андрей обмисляше как да се спусне, когато пристигна куриер от медковския революционен комитет с поръчение да се върнат обратно. Врагът беше завзел гара Брусарци. Тряваше да натоварят отново оръдието на вагона и да потеглят за Лом през Брусарци, като прогонят врага. Но придвижването трая повече от пет часа. През това време на Брусарци войсковите части и доброволците се бяха вече здраво укрепили и посрещнаха въстаниците с две оръдия и няколко картечници.

С ръка над свъсените вежди, прав във вагона, поп Андрей огледа околността. Вместо да се смути от опасността, още повече настръхна.

— Огън срещу врага! — изкомандува той, като определи посоката на стрелбата и се хвърли към оръдието. Расото му пречеше. Той улови двата края на полите и както правеше по жътва, напъха ги в джобовете си и почна стрелба. След всеки изстрел се изправяше и с наслада се взираше в стълбовете пръст и камъни, които снарядите вдигаха край горичката.

— Ха така! Объркахте ли се, мамини синчета!

Докато оръдието биеше, новообразуваният конен отряд под командата на Кабзата се втурна през село Киселово и се яви в тила на врага. Картечницата се придвижи и зае позиция срещу гарата. Започна лют бой. Разгорещен, зацапан с масло и чернилка, поп Андрей се изправяше и отново се хвърляше с разпери ръце над оръдието, като че го прегръщаше. Той му шепнеше ту пламенни, ту нежни думи и изпращаше снарядите с ръце, като че не цевта и мерникът, а той ги насочваше по пътя им. С буен поток от слова той подканяше и ободряваше другарите си и даваше изстрел след изстрел. Откъм гората се разнесоха викове. Въстаниците почваха атака. Като видя мяркащите се гърбове и глави на конете, поп Андрей им извика, сякаш щяха да го чуят:

— Напред, момци! Ура! Бийте ги юнашки!

Войсковите поделения, водени от доброволци от шпицкоманде и белогвардейци, се обърка ха и почнаха да се оттеглят. Но бяха опитни и успяха да се измъкнат с оръдията си. Може би, ако бяше ги преследвал, поп Андрей щеше да ги разгроми и плени по-голямата част от тях. Но в това време получи заповед да се отправи с оръдие то към друга застрашена гара.

Още два дни той се би по разни гари, прогонваше врага от една, докато нови войскови части нахлуваха в друга. В четвъртък вечерта червеният поп се отправи отново към родното си село Медковец. Сложил тежката си, изпърлена от барут ръка върху бронята на оръдието, той се взираше напред в гаснещата вечер, в червеникавите петна, които трептяха по пътищата из голата суха земя. Жажда гореше гърдите му, мъка възпаляше очите му. Врагът дебнеше отвред, напираше, той знаеше, че са вече обградени. Искаше да направи последен опит да си пробие път до родното село. Локомотивът пълзеше бавно, предпазливо напред.

Не бяха стигнали гарата, кога то из крайпътните храсталаци наскачаха неколцина мъже.

— Поп Андрей! — извика плещест мъж със зацапано с кръв лице и се хвърли напред. Хвана се с ръка за перваза на вагона и се прехвърли горе.

— Георги, братя!

Родния си брат да беше видял в тая минута, поп Андрей нямаше да се зарадва толкова. Георги Каменов стискаше до болка ръцете му.

— Най-сетне те намерих! Къде се не лутахме с другарите! И закъсняхме, брате! А хиляди наши чакат това оръдие при Лом...

— Дано не е късно, Георги — замислено промълви попът.

— Не е! Нашите там се държат! И ще си пробием път, поп Андрей! Да вървим!

— Чакай, пратил съм да мобилизират Медковец!

Локомотивът ускори ход, но изведнъж спря. Вагонът се разтърси. Машинистът беше забеля зал на гарата на Медковец врагове. Те дебнеха около железопътната линия, прикриваха се и по пътя за селото, заели позиции из падините.

Поп Андрей се хвърли към оръдието, пъхна снаряд. Георги и другите бойци мълчаливо му помагаха. Трясък, остро изсвиване, един миг затаен дъх и снарядът вдигна вихрушка камъни и прах някъде сред широкия път до селото. Вторият снаряд удари още по-далече. Въоръжените мъже се разбягаха. Мрачен, с мътно горящи очи, поп Андрей пъхна трети снаряд.

— Тоя ще го пратя сред село, в черквата! В дома на лъжата и фарисеите! Това е сигнал за нашите.

Попът се наведе, разпери ръце като орел над топа, взе прицел. Оръдието изтрещя. Там някъде сред селото между къщите, огрени от кървавия залез, се вдигна взрив, прахуляк, пушек. Поп Андрей се изправи, взря се, навъсен, с огряно от мътночервения залез лице, и извика:

— Проклети да са! Ще дойде и за тях час!

Щабът на въстанието. **Художник: Н. ВЪЛЧЕВ**

Решение на ЦК на БКП за датата на общото въоръжено въстание

Да се определи денят на общото въоръжено въстание по цялата страна на 22 срещу 23 септември 1923 година.

Целта на въстанието е да се свали узурпаторското правителство на Цанков, дошло на власт чрез военно-фашистките преврат на 9 юни, и да се установи работническо-селско правителство.

Комунистическата партия действува съвместно със Земеделския съюз.

Да се назначи главен военен революционен комитет за ръководство на въстанието от представители на Комунистическата партия и Земеделския съюз.

ИНСТРУКЦИИ ДО МЕСТНИТЕ РЕВОЛЮЦИОННИ КОМИТЕТИ

1. Със заемането на властта във всяко място се образува местен революционен комитет на работническо-селското правителство, който поема цялата местна власт в ръцете си.

2. Местните революционни комитети от близките едно до друго места веднага влизат във връзка помежду си за общо действие и се свързват с революционния комитет в окръжния център.

3. Местните революционни комитети се състоят от изпитани представители на комунистите и земеделците в местността.

4. Местните революционни комитети обезвреждат противниците на въстанието и представителите на свалената правителствена власт чрез временно арестуване, без да бъдат арестуваните подлагани на каквито и да е унижения и малтретирания.

5. Местните революционни комитети вземат най-строги мерки за поддържане революционния ред в своите места и за недопускане никакви актове на лично отмъщение, на необмислени действия и на безчинства.

6. Местните революционни комитети се грижат за старателното пазене на банките и държавните учреждения и имуществата.

7. Местните революционни комитети гарантират напълно живота, имота и честта на населението.

8. Всички, които се опитват да използуват за лични облаги или за лично отмъщение въстанието, се предават на революционен съд.

С МНОГО НЕИЗВЕСТНИ

АРКАДИЙ АДАМОВ

ПОВЕСТ

5

— Е какво пък. — Възрастният дръпна ръкава на палто то си и погледна часовника. — Време е. Всичко трябва да се обмисли и пресметне, Алек, за да се действува на гарата като по часовник. — Той се усмихна и почука с пръсти по часовника. Предстои ни сложна операция. Такава още не сме имали.

— Лично на мене други не ми трябват — безгрижно възрази младежът.

Те вървяха бързо по тихата, почти неосветена улица.

— Не се ли умори да риску ваш, Алек? — внимателно попита възрастният, завивайки по-плътно шалчето под палтото: студеният вятър духаше право в лицето.

— Аз, знаете ли, от детство мечтаех за такава работа, от юношеските си години, може да се каже.

— Така направо от детски те години! — отново се усмихна възрастният. — Романтик си ти, Алек! — И загрижено добави: — И запомни, моля те: сега е нужна най-непринудена, дружеска обстановка. Тамара е човек на настроенията.

— Разкошна жена!

— Е-е — сърдито го прекъсна възрастният. — Не се забравяй. В нашата работа, Алек, знаеш ли кое е главното? НОТ. Чувал ли си за такова нещо?

— Що за птица е това?

— Научна организация на труда, трябва да знаеш тези неща.

Младежът се разсмя високо, откривайки великолепни, бели като захар зъби.

— Баща ми не ме е учил на това.

— Тогаза аз ще те науча.

Последните думи прозвучаха сурово и властно. Разговорът замлъкна.

Скоро те излязоха отново на оживена улица, недалеч от онова място, където се срещнаха.

Младежът постоянно поглеждаше изкосо своя спътник, широкото му, малко затлъстяло, невъзмутимо лице, плътно стиснатите дебели устни. „Же лезен човек — мислеше той. — Съвсем не се вълнува. А нали ни предстои такава работа...“

Младежът не знаеше много неща... И не трябваше да ги знае.

— Ето спирката — посочи той късата редица недалеч. — Номер трети.

Той се приготви да изтича, защото покритият със сняг тролейбус вече приближаваше спирката.

Но възрастният, сякаш не чувайки го, се приближи до края на тротоара и махна с ръка. До него спря такси.

— Седни — кимна той на младежа. — Трябва да се бързa.

Самият той седна до шофьора и назова адреса.

Младежът го погледна учудено, но замълча.

Пътуваха доста дълго. Внезапно започна да пада гъст, лепкав сняг. Чистачките на предното стъкло се замятаха със скърцане от едната страна към другата, не успявайки да сгребат снега. Шофьорът, взирайки се напрегнато, се наведе напред и глухо запсува. Колата се занасяше постоянно на завоите. Старият мотор работеше с тракане и скърцане и шофьорът се ядосваше, сменявайки скоростите. Той не обръщаше внимание на своите мълчаливи пътници. Само когато се приближиха до указаното място, той с облекчение натисна спирачката и като изтри изпотеното си чело, сърди то каза:

— Техника, да я... А все не я изписват.

— Какво мисли началството? — попита възрастният, изваждайки с усилие портмонето от задния джоб на панталона.

— А-а, не проявява никаква инициатива за разговор, — махна с ръка шофьорът.

— Без инициатива, драги, и копейка няма да намериш на пътя — засмя се зад гърба му младежът. — За нея, разбираш ли, трябва да се наведеш.

Възрастният пътник погледна строго шофьора и каза:

— Винаги се опирайте на обществеността. Тя ще ви подкрепи. Колко искате от нас?

— Той се наведе към таксиметъра.

Като се усмихна, шофьорът го погледна, но не каза нищо, само погледът му за секунда стана съсредоточен, сякаш се мъчеше да си спомни нещо. Възрастният улови този поглед и сухо попита:

— Какво гледате?

— Ами така. Като че ли ви возих неотдавна.

— Не, мили, не си ме возил. Едва днес пристигнах във вашия град. И за пръв път се возя на такси. Вземи. — Той подаде парите. — Рестото остави за себе си, за да не бъркаш втори път.

Когато пътниците излязоха, шофьорът се наведе към страничното стъкло, погледна след тях, после вдигна рамене и включи мотора.

Като се отдалечиха на известно разстояние от колата, младежът попита:

— И защо слязохме тук, интересно е да се знае?

— А теб ти се искаше право до входа ли да се приближим? Те, по дяволите, имат професионална памет. Аз също го познах.

— Та нали наистина едва днес долетяхте!

— Но не за пръв път, струва ми се.

— Да, господин и на вас ви е дал памет — засмя се младежът.

— Едва сега ли забеляза?

Те стигнаха бързо до ъгъла, завиха в пресечката и като минаха няколко къщи, влязоха в голям тъмен двор.

Отърсвайки се от снега пред входа, те се изкачиха на втория етаж и позвъниха на една от вратите.

Отвори им стройна черноока девойка в спортен панталон и пуловер.

— Е, най-после! — възкликна тя. — Вася вече ви чака.

Пристигналите се съблякоха в малкото, отрупано с домашни вещи антре, и девойката ги заведе в стаята.

Над кръгла маса светеше ярка лампа под голям платнен абажур, до дивана светеше торшер, край прозореца, над тоалетната масичка, също светеше лампа.

— Обичам да има много светлина — обяви девойката.

До кръглата маса седеше среден на ръст, набит човек с черни мустаци като на морж върху бледо лице, редките му светли коси бяха сресани гладко назад, откривайки дълбоки плешивини на слепоочията.

На масата стоеше бутилка коняк и закуска.

— Седнете, Семьон Трофимович — каза девойката. — И ти, Алек. Пийнете да се стоплите.

Най-възрастният от гостите погледна внимателно седящия до масата човек и рязко произнесе:

— Прибери бутилката! Намерили време да пият!

— Може би ще закусите поне? — попита тя. — Все пак...

— Сити сме — прекъсна я възрастният, сядайки на дивана. — След един час трябва да бъдете на гарата, а ти още не си облечена.

— Е, това ще ми коства един миг.

— Каква е работата? Аз ще ви помогна — весело откликна Алек, усмихвайки се ослепително.

— Засега и без теб ще мина — отряза девойката.

— Ай-ай, скъпа! Не разбираш от шега.

(Следва)

Пред пленума на ОК на БКП по въпросите на строителството

На строителната площадка — неотстъпна работа

Още е ранно утро, а тук на обекта вече кипи очебийно напрежение. Строителната площадка, деловият вид на строителите, заети с разтоварването на токущо пристигналия бетон, внушителният вид на основите — всичко недвусмислено показва, че се намираме на едно място, където след време ще израсне голям жилищен блок. Ненапразно тук е монтиран един от най-големите кранове, който работи на територията на окръга. Неговата грамадна стрела току свежда да връх и леко, почти без усилия от площадката към основите прелита няколкотонната кофа с бетон.

На мястото на разтоварването е застанал едър, внушителен мъж с обветрено сурово лице — бригадирът Атанас Аджемов. С неговото име е свързана историята на не един строеж в Силистренски окръг. Мъжете от неговата бригада наброяват дваде сет и четирима души. Тук рядко има текучество. Получили закалка в многогодишната борба с трудностите и сега те заедно сплотяват усилията си, за да се роди от трудолюбивите им длани още един дворец за трудовите хора.

— Жилищният блок „Толбухин“ е един от големите обекти, които строителите изграждат в Силистра. Той ще има седем етажа с общо петдесет и шест апартамента — са първите думи на Атанас Аджемов. — Но във високото строителство нашите момчета имат вече немалък опит, затова размерите му не ни плашат. Само материали да пристигат редовно...

А материали пристигат. Ето самосвалите с бетон се редуват ритмично, докато единият изпразни каросерията, на ръба на изкопа застава друг. И хора, и машини бързат през тези есенни дни. Бързо манипулира на командния пулт и кранистът Господин Йорданов. А тук наистина внимание то трябва да бъде съчетано с прецизна опитност. Едно неправилно движение може да носи след себе си тежки последици за безопасността на хората, които прикрепят и освобождават подемната кофа.

През тези дни техническият ръководител на обект „Толбухин“ е в отпуск, но той е спокоен за хода на работата. Та когато на обекта има строители като хората на Аджемов, тревогите са излишни. Така мисли Христо Ганчев, на такова мнение е и ръководството на Строителното управление — Силистра.

А работата наистина напредва със завидни темпове въпреки престоя, който бе наложен преди бетонните работи, защото бригадата на Аджемов беше командирована в Дулово. Само след няколко дена ще започне и тухлената зидария в мазите, а след това и в партера на жилищния блок.

Пусковият срок на обект „Толбухин“ е в края на първото полугодие на 1973 година и въпреки че до тогава има повече от двадесет месеца, напрежението не отслабва. Още повече, че строителството навлиза в трудните сезони — есенния и зимния. За тях е нужна всестранна организация, особено в снабдяването с материали, които ще обезпечат работата и през най-лошото време. И въпреки че за обекта са отпуснати повече от 500 000 лева, тяхното усвояване се извършва разумно, пестеливо. Икономията на материали пресича пътя на всякакво разхищение. В настоящия момент работната площадка тук е в образцов вид. За да се избягнат злополуки, тъй като се работи в съседство с уличното платно, движението е спряно. Направена е и хубава ограда, за да бъдат материалите по-добре стопанисвани. Такива са трудовите делници на един от новозапочнатите строителни обекти в Силистра, — изпълнени с дела, неотстъпна работа.

Р. ШИМАБЕЕВ

ПОД ШЕФСТВОТО НА В. „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА“

КОНКУРС МЕЖДУ МЕХАНИЗАТОРИТЕ

На първо място — качествените показатели

Основната цел на водения конкурс между механизаторите в нашия окръг е повишаване качеството на извършената от тях работа. Това е сигурен път за подобряване културата на земеделието, за получаване на повече продукция от единица площ.

Впечатленията, които имаме от това, как се провежда състезанието в ТКЗС — Средище, подсказват, че ръководителите и специалистите от стопанството имат правилно отношение към тази важна, отговорна задача. Надникнахме в паспортите само на няколко механизатора, но това бе достатъчно да разберем, че оценките в тях се поставят съвсем обективно. Защото до шестиците има и слаби бележки. С други думи, за добре извършената работа се дава заслужена награда. Но допусне ли някой лошо качество при изпълнение на каквото и да е мероприятие, оценката не е по-висока от слаб. Само главният агроном Нейко Митев досега е вписал около 30 слаби оценки. Това кара механизаторите да се позамислят, да се стремят да отстраняват слабостите.

Най-много извънредно възнаграждение за високи оценки досега са получили Нуман Ахмедов и Марин Антонов. Повишено е качеството на работата в посевската бригада за комплексна механизация. Пролетното подхранване на пшеницата и дълбоката оран тук са извършени на необходимото ниво. Бригадирът Беижит Ахмедов се стреми да изравни резултатите от труда на другарите си с успехите на трактористите от бригадата в Средище.

Във връзка с условията на водения конкурс шест механизатори от стопанството, отличили се в пролетната и лятна кампания, са изпратени на почивка в Карлови Вари. Разходите по тяхното летуване са за сметка на ТКЗС. Друга група са посетили Румъния. След завършване на жътвата комбайнерите са имали кратък отдих край Черно море.

Постоянен стимул за повишаване качеството на работата си оставя грижата за битовите условия, при които се трудят и почиват механизаторите. Може смело да се каже, че в ТКЗС — Средище е направено твърде много в тази насока. От началото на пролетната кампания досега всички механизатори, извършващи полска работа, получават безплатна храна. Правилно е решен въпросът и за превоза на хората. И в двете бригади разполагат с по една кола, служеща за тази цел. Закупени са нови фургони, обзаведени прилично.

Сериозно внимание се обръща и на състоянието на бригадните станове. В с. Посев този проблем е решен по-правилно. Клубът на механизаторите, който е в процес на дообзавеждане, се превръща в желано кътче за отдих.

Цялостната работа по провеждане на конкурса стремежът към обективност при нанасяне оценките във всеки паспорт и преди всичко желанието на механизаторите да работят все по-добре са важни, основни моменти в борбата за повишаване качеството при изпълнение на всяка задача в ТКЗС — Средище.

С. ГЕОРГИЕВА

Завити с полиетиленовите платна, десетки хиляди тютюневи листа съхнат и жълтеят, за да разнесат утре, преработени, аромата и богатството на нашата земя далеч зад границите на страната ни. И стотици и хиляди от тези листа са дело на млаките сръчни ръце на бригадирите от средношколската бригада в село Ситово, дали своя труд в дар на нашата родина.

Подготвят се за зимните дни

Грижата за правилното презимуване на животните сега е една от основните задачи в селското стопанство. На този важен въпрос паисиевските животновъди започнаха да отделят нужното внимание още преди настъпването на есента. От дългогодишен опит те знаят, че не се ли мисли навреме за изпълнението на тази важна задача, не могат да се очакват и добри резултати от животните. Ето защо стопанското ръководство в с. Паисиево взе решение за изграждането на една комисия от специалисти, която да обходи всичките ферми в района. Възложи й се задачата да провери в отделните села на района помещенията дали са достатъчни за настаняните там животни, дали те имат нужда от ремонт и други. След тази проверка бе приета план-програма, в която се посочват кое помещение до кога да се ремонтира, коя ферма има нужда от силаж, сено и прочее.

След приетия план две строителни бригади веднага започнаха да работят. Едната група вече завърши ремонтирането на покрива на помещението за крави в с. Паисиево. Сега тя поставя вратите, остъклява прозорците. Другата група работи в съставното с. Зебил. И тук работите по ремонтирането на помещенията за животни вече са към своя край.

Доброто презимуване на животните главно зависи и от оси гуряването на необходимото количество фураж. Ако този важен въпрос се подценява, ако не се отделя достатъчно внимание и грижи за набавянето му, не могат да се получават и добри успехи във фермите. Паисиевските животновъди благодарение на упоритя си труд тази година в края на осемместечието постигнаха радващи резултати. Планът за краве мляко бе превишен със 70 тона, полученият прираст от телета надхвърля плана с 6 000 килограма. Тези резултати са хубави, но целта на животновъдите е идущата година далеч да увеличат успехите си. Затова те не скъпят труда си за набавянето на колкото се може повече фураж. Планът за силажа, който е 6 000 тона, вече почти е изпълнен. Пет машини продължават да правят сочен силаж от стеблата от разделно прибраната царевица. Приготвен е и 1 800 тона сенаж от люцерната. Животновъдите старателно се грижат за окупеното сено край фермите. Вземат мерки за предотвратяване на изгниването му от дъжда. Те са уверени, че направената предварителна подготовка през идущата зима далеч ще улесни работата им. Вярват, че бъдещите им успехи ще бъдат по-добри.

Зия СЕЛЯМЕДОВ

Пред Тридесет и втория конгрес на БЗНС

Активна политическа и просветна дейност

Колкото по-малко дни остават до откриването на Тридесет и втория конгрес на БЗНС, толкова повече активизират своята трудова и политическа дейност сдружените земеделци от гр. Силистра. И в трите квартални организации са проведени събрания, посветени на предстоящия конгрес, на които сдружените земеделци бяха запознати със задачите на конгреса. Едновременно с това бяха изнесени информации от Татяна Тихчева — секретар на ИК на ОНС, и инж. Минчо Пейчев — заместник-председател на ИК на ГНС, по проблемните въпроси и перспективите за развитието на строителството и културата в града и окръга.

Неотдавна ръководствата на трите квартални организации и всички сдружени земеделци си обявиха съревнование за най-активно представяне в организационно и просветно отношение в дружбата и за най-много трудови и политически инициативи в града и в квартала. Сдружените земеделци поемат обещания за личен принос в чест на Тридесет и втория конгрес на БЗНС, за изпълнение и преизпълнение на производствените си планове.

Людмил НЕВСКИ

Рентабилна ферма

Остават в миналото ниските добиви от декар земя. Остава в миналото и ниската продуктивност от селскостопанските животни. Промени се общественият строй, променят се и хората!

Разглеждаме икономическите показатели на дуловската краве ферма с плановика на стопанството Стефан Божков и оставаме с чувство на задоволство, на радост. Радва ни фактът, че кравефермата, макар и да не е още претърпяла реформите на концентрацията, е дала през изтеклите месеци на годината добри резултати. И тези резултати се дължат преди всичко на правилното отношение на хората от кооператива към труда, към общото, за което се грижат и милеят като някога за своето лично, собствено.

В нашата работа над цифрите се присъедини и главният зоотехник. Поведохме разговор за най-добрите доячки. А благородната амбиция за спечелване на съревнованието тук импулсира селскостопанските труженици. През миналата година доячката Фатме Мустафова е надоила средно от фуражна крава в своята група по над 4 600 литра мляко. Била наградена с екскурзия до СССР. Хатидже Алиризова от същата ферма надоила за същото време средно от крава по 4 500 литра. През тази година поела група първотелки и упорито работи за спечелване на съревнованието. И двете доячки държат високо знамето на първенството в стопанството. Даже тези дни, когато зелено-сочните фуражи са понамалели, те доят ежедневно от крава по над 14 литра мляко.

Старателно работят доячките и животновъдите и от другите звена на дуловската кравеферма. Полагат добри грижи за животните и специалистите, затова и крайните икономически показатели за цялото стопанство в говедовъдството са радващи.

Маслеността на млякото от кравите на дуловското стопанство е 3,8. С две десети превишава стандарта. Среднодневният прираст при телетата за отчитаните осем месеца вместо предвидения по плана 900 грама е бил 910 грама. Угоените телета са предавани на ДСП „Родопа“ със средно тегло 450 килограма, с 50 килограма над норматива.

Тези съставки допринесли за общото подобрение на икономическите показатели в дуловската кравеферма. От предвидения годишен план за млякото 2 150 тона до края на месец август стопанството е отчело 1 447 тона. През месец октомври предстои отелването на много крави и това ще продължи да поддържа общия поток от мляко. Планът за средния млеконадой от крава е 3 600 литра, но доячките са решили да работят така, че той да бъде преизпълнен с 50 литра. Оттук и произлиза общата предпоставка годишният план на стопанството за кравето мляко да бъде преизпълнен с 50 тона. И няма съмнение, че дуловчани ще постигнат тази цел.

Снижена е плановата себестойност на млякото, като вместо предвидените 19,05 лв. за производството на 100 литра са изразходвани 17,17 лева. Положителни са резултатите и за угояването и изпълнението на плана за месото. Крайната сметка за стопанството е, че през изтеклите осем месеца говедовъдството стана рентабилен отрасъл. По плана на дуловското ТКЗС за 1971 година е предвидено този раздел от животновъдството да приключи годината с 15 000 лева загуба, а за изтеклите осем месеца говедовъдството не само че е покрило загубите, но е приключило и с 33 000 лева печалба.

Сега от специалистите и животновъдите на стопанството се прави всичко възможно този положителен показател да се увеличава. Осигуряват се предвидените по плана количества фураж за добитъка през зимата. От 3 170 декара царевичакът ще бъде силажиран. Срещу произведеното в стопанството захарно цвекло ще бъдат доставени 3 000 тона рязанки. А осигуряването на животните с достатъчно сочен фураж ще гарантира рентабилността на фермата и през идната година.

Михаил ТОМОВ

За още по-големи успехи

Съветът на земеделските дружби при АПК „Дунав“ — Тутракан организира съвещание по повод призива на сдружените земеделци от АПК — Силистра за достойна среща на Тридесет и втория конгрес на БЗНС. В салона на читалището се събраха над 100 сдружени земеделци, специалисти, бригадири, звеноводи, животновъди и други активисти, за да отчетат своето участие в дейността на кооперативните стопанства.

В работата на съвещанието взеха участие и другарите Александър Чолаков — председател на окръжното ръководство на БЗНС, Ангел Върбанов — председател на съвета на секретарите на общинските партийни комитети, и Йордан Петров — председател на АПК. Доклад за изпълнението на стопанските задачи изнесе Иван Кръстев — председател на съвета на земеделските дружби. Той разгледа участието на сдружените земеделци в решаването на проблемите на селското стопанство. След доклада се изказаха много бригадири и специалисти за по-нататъшното подобряване работата в производствените единици. Ценни изказвания направиха и другарите А. Чолаков и А. Върбанов и призоваха сдружените земеделци на още по-упорита работа в чест на предстоящия конгрес на БЗНС.

Приет бе отговор-обещание на призива на сдружените земеделци от АПК — Силистра, в който сдружените земеделци от района на Тутракан обещаха да се борят рамо до рамо с комунистите за още по-големи успехи в областта на селското стопанство. Изпълнението на приетите обещания сдружените земеделци от територията на АПК „Дунав“ считат за свой патриотичен дълг за увеличаване на приноса на БЗНС в развитието на аграрно-промишлените комплекси и изпълнението на решенията на историческия Десети конгрес на Българската комунистическа партия.

Иван КРЪСТЕВ

ПРОДАВАМ спешно „Варшава“—М20
Лазаров, „Есперанто“ 16, Русе

ШКОДА 1 000 МВ
ПРОДАВА 22-46-31 София

Институтът за прогимназиални учители — Силистра

обявява конкурс за преподаватели по литература, педагогика, руски език, обща физика, физическо възпитание, пеене и философия по едно място.

Молби с необходимите документи (диплом за висше образование, удостоверение за стаж по специалността и характеристика) да се изпратят или представят в Института най-късно до 30 септември 1971 год.

На приетите преподаватели се осигурява квартира и допълнително възнаграждение.

Окръжен съвет за изкуство и култура

съобщава, че от 23 септември до 3 октомври 1971 година в гр. Силистра в читалище „Доростол“ се открива изложба „Кукли през вековете“ на художника Неделчо Димитров.

В изложбата са включени: носии от етнографски области на страната през вековете, одежди на царе и боляри от средновековието, коледари, сурвакари, хайдути, японски кукли, индиански кукли.

Институтът за детски учителки „Вела Благоева“ — Русе

ще проведе втори конкурсен изпит за приемане на студенти от Разградски, Силистренски, Търговищки, Шуменски и Толбухински окръзи. На кандидатстудентски изпити имат право да се явят девойки и жени до 35-годишна възраст със завършено средно образование. Изпитите ще се проведат на 25 септември т. г. от 7.30 часа по български език и на 26 септември т. г. по пеене. Всички кандидати да носят необходимите документи: молба, автобиография, характеристика, диплома и личен паспорт за допускане до изпит.

За справки: тел. 4-10-35

Окръжен народен съвет, окръжен комитет на ДКМС, Строително управление — Силистра

Школата за строително-монтажни кадри при Строително управление — Силистра провежда на основание 10-то Постановление на МС и 356-то Разпореждане на Комитета за стопанска координация

КУРСОВЕ

за обучение на строителни кадри по следните специалности:

1. Зидаро-мазачи, зидаро-кофражисти, бетонджийство, строително бояджийство, мозайкаджийство, фаянс и настилка, ел. инсталатори, В и К, топломонтаж, хидроизолации, заварки, монтажници на стомано-бетонни конструкции и др.

Срокът на обучение е от 3—6 месеца.

Поредният випуск ще започне занятия на 4. X. 1971 г.

Курсистите са на пълна държавна издръжка. Осигурява им се безплатна храна, работно облекло и общежитие. Освен това се дават ежемесечни стипендии по 25 лв. на неженени, по 40 лв. на женени без деца и 50 лв. на женени с деца плюс детските надбавки. Заработката при учебната практика се заплаща 100 на сто.

След завършване курсистите се установяват веднага на работа, като работят през първите 4 месеца с 30 на сто намалени норми и през следващите 4 месеца с 20 на сто намалени норми. На всеки от тях се осигурява общежитие и отначало временно, а след това и постоянно жителство.

В школата се приемат мъже и жени от 16 до 45-годишна възраст.

От обучените ще се изпращат на работа и в СССР.

Кандидатите за СССР следва да са отбили военната си служба.

Заминаващите за СССР ще се ползуват от следните привилегии: заплащане по съветски норми и разценки с 80 на сто увеличение, получаване на 40 лв. задгранична заплата, построяване на жилище без тиражиране при внасяне на 1/3 от стойността му в рубли, право да стане веднага жител на гр. Силистра, закупване на лека кола и други.

При постъпване в Школата кандидатите за СССР следва да представят следните документи:

1) автобиография, 2) характеристика, 3) медицинско свидетелство, 4) свидетелство за съдимост.

ДРУГАРИ,

Възползувайте се от голямата възможност, която Ви се предоставя да си осигурите за кратко време една високопочетна и благородна професия.

Справка: ул. „Д. Дончев“ 23, тел 52-11, 68-71

С високо чувство за отговорност

През последните няколко години окръжното предприятие „Кинефикация“ постигна успехи, които му спечелиха признание в цялата страна. През 1969 година съветските филми се радваха на най-много зрители именно в нашия окръг. През миналата година предприятието преизпълни плановите си показатели.

Представител на редакцията се срещна и разговаря с директора на ОП „Кинефикация“ Менахем Леви по редица въпроси, свързани конкретно с тазгодишната дейност на предприятието и някои тенденции в перспектива.

— Другарю Леви, макар и да не са характерни за този сектор процентите и другите показатели, какви са постигнатите резултати през изтеклите месеци на годината от колективa Ви?

— Нека предварително да кажа, че ние винаги сме отчитали изпълнение и преизпълнение на онези задачи, които са залегнали в годишните ни планове. През миналата година ние отчетохме 256 процента изпълнение на плана по оборота. Високи бяха процентите ни по отношение на себестойността, издръжката и други. Равносметката за изминалите осем месеца също ни задоволява — ние отчитаме 80 000 зрители в повече и 20 000 печалба. И понеже зрителите за нашата работа са най-типичният показател, струва ми се, че повече цифри не бива да се посочват.

— Не е тайна за никого, че вие от години наред изпитвате, ако може да се каже така, конкуренцията на телевизията. Истина е, че малкият екран привлича много зрители с редицата свои предимства. Би ли могло да се говори за отлив на зрители от киносалоните в нашия окръг.

— Ако това би могло да се каже за някои други окръзи в страната, за нас не е валидно. Един поглед върху цялостната ни работа, върху всички показатели, сочи, че при нас не може да се говори за отлив независимо от специфичните условия, при които работим. Седмото изкуство при нас все още запазва своя приоритет и със своите особености продължава да привлича зрителите всяка вечер пред големия екран.

— На какво, по Ваша преценка, се дължат тези резултати?

— Изглежда, че на първо място трябва да се постави нашата репертоарна политика. Ние сме изключително в добри отношения с базата в Горна Оряховица. Това ни позволява правилно да изграждаме месечните си репертоарни планове, да преценим и балансираме всичко онова, което е толкова важно в трудната работа със зрителя. Вече сме натрупали достатъчно опит и се стремим да поднесем на зрителя филми от различно жанрово естество, на различна тематика — за да го заинтригуваме, за да задоволим интересите на населението от най-различните слоеве.

Освен това стремим се да извършим онези изменения в нашата мрежа, които биха внесли някакви положителни резултати, които биха били в полза на зрителя. През последните години там, където има условия, ние системно подменяме теснолентовите машини с широколентови и по този начин осигуряваме по-добра прожекция. Поставихме си за цел да намалим до минимум стационарните кина и сега те са само дванадесет на цялата територия на окръга.

— Как преценявате състоянието на културно-масовата работа в предприятието и отношението на зрителя към един или друг филм — съобразно неговата тематика?

— Като че ли културно-масовата работа е най-слабото ни звено, по редица причини. Тук срещаме много трудности — като се започне от липсата на достатъчно подготвени специалисти на територията на окръга и се достигне до предпочитанията на зрителя. Нашата констатация е, че масовият зрител у нас през последните години все повече и повече изявява своя интерес към криминално-приключенските филми. Те са най-много търсени. За сметка на това остават недооценени редица големи, дори бих казал класически, произведения на киноизкуството. Има още много да се прави, за да разбере нашият зрител по-добре спецификата на това сложно изкуство, за да тълкува по-пълно неговите особености и средства за въздействие.

Нека да допълня, че някои от нашите зрители, дошли в киносалона да повишават своята култура, да изпитат въздействието на едно масово и голямо изкуство, често пъти имат такива прояви, че човек може да си помисли за тяхната собствена култура. При нас все още чопленето на семки по време на кинопрожекция е често срещано явление. Пушенето на цигари — също. Намират се и такива хора, които повреждат столовете, режат от тяхната облицовка. И ние сме принудени всеки три месеца да закупуваме по 200-300 метра облицовка, за да въведем столовете в нормално състояние. Както виждате, грижите ни са от най-различен характер. Но всички те са насочени към работата ни със зрителя — а тя е толкова трудна, толкова специфична в някои моменти.

Сезонът на есенните дъждове

Първа падна сланата. И попарени
по земята покапаха всички листа.
Паднаха кестените. Паднаха мъглите.
По тротоара
спъвайки се и падайки пропълзя есента.

Тогава дойдоха дъждовете.

Заваля неочаквано. Тъжно. Без облаци.
Без гнева на гръмотевиците, без седефа на дъгата...
Трябваше да вали и валеше. Длъжни сме да
признаем,
че така беше нужно на земята.

Не беше весел дъжд. Не плющеше, не разсмиваше.
Не канеше на разходка по мокрите улици.
Валеше мъчително дълго. Но всичко измиваше.
Не беше приятен. Но след него не остана нищо
потулено.

Неблагодарни сме. Не обичаме такова време.
Искаме облици, чакаме гръм, трябват ни ветрове...
Недоволни сме. Но трябва да го приемем.
Сега е сезонът на есенните дъждове.

Валентин ЧЕРНЕВ

Да остане за бъдещето

„Какво се хоро извило, мале мо,
на Дамянини порти...“

Кога Дамяна видели, мале мо,
девет са гайди писнали.“

Хорото! Витото наше хоро с нагиздените моми и невести, с веселите провиквания на момците и шарените гайди! Онова хоро, което се вие, откакто на земята има българи, което не разкъсаха нито робството, нито изпитанията. То се люлее през вековете, през цялата наша многострадална история като символ на гордия дух, на непоколебимата воля да бъде свободна земята ни. Една забравена традиция е възродена в Ситово. Всяка неделя привечер над селото се понася кръшна мелодия. Тя събира млади и стари на площада. И се люшва голямо и шарено хоро — така, както се е люляло от памтивека. Играят младите — моми чета и момчета, млади жени и мъже. А старите стоят отстрани и гледат. И си спомнят своята младост и първото хоро, което са играли. Онова, цъфналото от красиви премени, зазвънтяло от пендари и накити на чела и шии. За това хоро момите и момците цяла неделя се готвели. Момите плетели дантели, нижели венци и китки, диплели разкошни фусти и ризи, коя от коя попъстри и красиви. И най-бедната мома имала гиздава носия за Димитровден, Великден, Лазар...

Най-хубавият ден за момите бил Лазар. Цяла зима те чакали този празник да дойде с първите дни на пролетта, за да накичат своите лазарски премени и с песен да пожелаят здраве, радост и честит живот във всяка къща. И да припеят всички влюбени...

Тези традиции са отминали. Но не са забравени. Вярно, младите не познават достатъчно старинния бит на селото, неговата етнография. Но възрастните помнят. Достатъчно е само да ги заговорите за „старото“ и очите им заблестяват с топъл блясък, в който виждаш отразена богатата душевност на българина. А с каква любов и гордост бабите показват своите дрехи, надиплени в писаните ракли. Баба Добрана Русева има 15 носии — коя от коя по-красиви. А Мара Белякова е запазила рядко оригинални фусти и ризи. И само тя ли? В много домове има и старинни костюми, и предмети от националния бит на Добруджа. Някои от тях са събрани в етнографската сбирка на читалището, но тя стои затворена за хората. А с пакостния маниер на младите домакини да правят юргани от „мамините фусти“ след години не ще може да се намери нито една оригинална носия. За това трябва да се погрижи преди всичко общинският съвет за изкуство и култура. Хубаво би било да се изгради към читалището един детски фолклорен състав, за който да се изкупят оригинални носии. Този състав ще възстанови всички старинни обичаи и песни и по този начин ще се запазят за бъдещите поколения прекрасните образци от творбите на нашия фолклор.

Красимира ОРЛОЕВА

Всеки посетител на Занзибар се стреми да отиде на малкия остров в Индийския океан, наречен Костенурков. Тук живеят гигантски земни костенурки, докарани около преди 200 години.

Много отдавна е минало времето, когато човек три години е чиракувал, за да стане калфа, а след това още три е учел занаят, докато бъде признат за майстор. Само от три години работи в цех „Кукли“ при промкомбинат „Камъшит“ в Силистра Еленка Костадинова, а хората край нея са свикнали с това, че трудовите си норми момичето изпълнява 130 на сто.

Снимка: Добри ЙОРДАНОВ

Благодаря от сърце

Когато е млад, човек оздравява бързо... И толкова по-голяма е благодарността ми към доктор Игнатов, доктор Янков, доктор Мерджанов и всички, които положиха усилия да върнат здравето и силите на мен, шейсет и седем годишния човек. Наскоро прекарах тежко заболяване и бях настанен в Окръжна болница — Силистра под грижите на отличния медицински персонал. Със своята топлота и сърдечност, с ежедневната си загриженост и вяра в добрия край на боледанието ми, те успяха да вдъхнат и у мен сила и да ме върнат към нормален живот. Благодаря ви от сърце!

Косьо ЦОНЕВ
с. Ситово

На синия екран

ЧЕТВЪРТЪК, 23. IX

9.30 „Пейте в светлата родина“ — предаване по случай празника на пионерската организация „Септемврийче“, 10.35 Новини, 10.40 За красиво и хармонично тяло, 10.45 „Загадките на флуора“, 11.05 Документален филм, 11.20 „Атлас“ — „Тук тече река Аму“, 12.00 Информационен дневник, 18.30 Новини, 18.40 За пионерите, 19.50 Лека нощ, деца! 20.00 По света и у нас, 20.30 Концерт народна музика по желание на зрителите — първа част, 20.50 Репортаж от селскостопанската палата на XXVII международен панаир — Пловдив, 21.10 Концерт народна музика по желание на зрителите—втора част, 21.50„Хора на дълга“—очерк, 22.10 „Среща с писателя Генчо Стоев“, 22.40 Новини.

ПЕТЪК, 24. IX

10.00 Новини, 10.05 За красиво и хармонично тяло, 10.10 За пионерите: „Бабарабанче“, 10.50 ТТ: „Тигрова кожа“ — повторение на втора част, 12.00 Информационен дневник.
ПРОГРАМА НА МОСКОВСКАТА ТЕЛЕВИЗИЯ

СЪБОТА, 25. IX

10.00 Новини, 10.05 За красиво и хармонично тяло, 10.10 „Хора на дълга“ — очерк, 10.30 Концерт народна музика по желание на зрителите, 11.00 „Към града“ — документален филм, 11.20 „Три часа път“ — съветска киноновела, 11.45 Спортна мозайка, 12.00 Информационен дневник, 16.05 „В света на животните“ — тв серия, 16.20 Интервизия: Европейско първенство по футбол: Унгария — България, 18.20 Новини, 18.30 XXVII международен панаир — Пловдив, 19.00 Панорама, 19.30 Народна музика от Добруджа, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.20 Десети фестивал на българския филм, 21.20 „Поезия“, 21.30 „Сатирична витрина“, 21.50 „Мозайка“ — забавна програма, 22.30 Новини.

спорт

Първо републиканско първенство по водни ски

Под шефството на Комитета за младежта и спорта на езерото край Панчарево се състоя първото републиканско първенство по водни ски за мъже и жени. В това интересно състезание взеха участие 23 отбора.

През първия ден при много студено и дъждовно време се проведе слаломът. При жените на първо място се класира представителката на „Академик“ — Руне взеха участие, тъй като не бяха достатъчно подготвени. Фигурните ски за тренировка пристигнаха едва 10 дни преди откриване на първенството. При жените в същата дисциплина убедителна победа извоюва отново Лиляна Тепавичарова, а при мъжете Арсени Симонян, и двамата от „Академик“ — Русе.

М. ДАМЯНОВА

Състезания по водомоторен спорт

На Панчаревското езеро — София в събота и неделя се проведоха още две републикански първенства по водомоторен спорт — първо в народен клас „Москва“ — 250 куб. см и деветнадесето в клас ОА — 250 куб. см. При лоши атмосферни условия участниците в този мъжествен спорт демонстрираха своето умение. Състезателите в клас ОА — 250 куб. см извършиха три гонки от пет обиколки на определеното разстояние (около 1 600 м). Първо място при мъжете извоюва Симеон Ников от София. Нашият национален състезател Васил Минков, който неотдавна се завърна от Франция, трябваше да се задоволи едва със седмо място.

В клас „Москва“ при мъжете първо място зае Иван Велков от Видин с 1 200 т. В същия клас сред жените победителя излезе Елена Радославова. Силистренската състезателка Иванка Трендафилова се представи според възможностите си и зае шесто място в крайното класиране. Победителите в двата класа бяха наградени накрая с медали и грамоти.

М. ПЕТРОВА

се Лиляна Тепавичарова. В тази дисциплина нашата състезателка Маргарита Гаджалова зае осмо място. В слалома за мъже най-добре се представи Валентин Керин от ВИФ „Г. Димитров“ при скорост на моторницата 48 км/час. Съгражданинът ни Димитър Маринов се класира на 13 място от общо 47 състезатели.

Във фигурното пързаляне на другия ден нашите състезатели

Футболно първенство в зона „Черно море“

Успешни игри на „Доростол“2 – кв. Калипетрово

Получени резултати в петия кръг:

„Ватев“ — Белослав — „Панайот Хитов“ — 3:0
„Б. Желев“ — Провадия — „Ботев“ — Нови Пазар — 0:2
„Корабостроител“—Варна — „Бели Лом“ — Разград — 2:2
„Бенковски“ — Исперих — „Спортист“ — Ген. Тошево — 3:2
„Вихър“ — Завет — „Калиакра“ — Каварна — 0:0
„Малчика“ — Кубрат — „Девня“ — Девня — 0:0
„Септември“ — Тервел — „Орлов“ — Житница — 1:1
„Черноморец“ — Балчик — „Доростол“ 2 — кв. Калипетрово — 3:3

Първенството по футбол на зона „Черно море“ през състезателната 1971/72 година започна с още един участник от Силистренски окръг. След двегодишно прекъсване отборът на „Раковски“ — Калипетрово (сега „Доростол“ — 2) чрез квалификационния турнир придоби право да се състезава в групата. Начало бе оптимистично за този новосформиран състав. Първо беше победен отборът на „Корабостроител“ — Варна с резултат 2:1, а след това другият представител на нашия окръг — „Панайот Хитов“ — Тутракан с 2:0. Последва една болезнена загуба в с. Житница, където три минути преди края, след като удържаха равния резултат, нашите състезатели са допуснали автогол и загубиха срещата с 1:0. След тази загуба отборът се мобилизира и в следващия мач със „Септември“ — Тервел завърши 0:0, а в Балчик, с местния „Черноморец“—3:3. Интересно е протекла последната среща. Нашите футболисти са повели с 2:0, но след пресилени съдийски отсъждания домакините са изравнили и даже покачили резултата на 3:2. Това не смутило състезателите на „Доростол“ — 2 и чрез една бързо осъществена контраатака те изравняват. След изиграните пет кръга отборът се нареди заслужено на пето място във временното класиране.

В неделя пред футболистите на „Доростол“ — 2 — кв. Калипетрово стои сериозно препятствие. Техен противник ще бъде отборът на „Ватев“ — Белослав, зает трето място във временното класиране и миналогодишен участник в Северната „Б“ РФГ. Срещата ще бъде от особено значение, затова е необходимо състезателите под ръководството на младия треньор М. Ананиев да проявят всичките свои възможности и умения и чрез една осъществена победа да отскочат в челото на таблицата.

Класиране след петия кръг:

1.	„Бели Лом“ (Рз)	5	4	1	—	13:3	9
2.	„Девня“ (Девня)	5	2	3	—	13:5	7
3.	„Ватев“ (Бел.)	5	2	3	—	9:3	7
4.	„Ботев“ (Н. Пазар)	5	2	2	1	12:5	6
5.	„Доростол“ 2 (кв. Кал.)	5	2	2	1	7:5	6
6.	„Орлов“ (Житница)	5	2	1	2	8:5	5
7.	„Черноморец“ (Балчик)	5	2	1	2	8:7	5
8	„Калиакра“ (Каварна)	5	2	1	2	8:7	5
9.	„Спортист“ (Г. Тошево)	5	2	1	2	7:6	5
10.	„Корабостроител“ (Вн)	5	2	1	2	11:11	5
11.	„Септември“ (Тервел)	5	2	1	2	4:4	5
12.	„П. Хитов“ (Тутр.)	5	2	1	2	2:5	5
13.	„Бенковски“ (Исп.)	5	1	2	2	7:11	4
14.	„Малчика“ (Кубрат)	5	—	2	3	4:9	2
15.	„Б. Желев“ (Пров.)	5	1	—	4	3:15	2
16.	„Вихър“ (Завет)	5	—	2	3	2:16	2

Г. РАЙЧЕВ

Весели куриози

КРАЛСКА СКРОМНОСТ

Американският боксьор Мартин Перес по време на своето пребиваване в Европа раздавал визитни картички със скромен надпис — „Мартин Хуан Перес, кралят на нокаута“. Когато попитали американеца на какво основание той си е присвоил такава титла, боксьорът отвърнал:

— Последните шест срещи аз загубих с нокаут.

НЕРАЗГАДАН ШЕДЬОВЪР

На изложба на съвременното изкуство в Англия било отредено място на една загадъчна скулптура. След като посетителите дълго я наблюдавали, стигнали до извода, че това е изображение на баща, който оплаква смъртта на своя син. Скулптурата обаче се казвала „Пропуснатата дузпа“.

„АНГЕЛИ“ СРЕЩУ „ТИГРИ“

Женският футболен отбор „Тигри“ от английския град Ипсуич поканил на приятелска среща състава на „Ангели“ от близкия манастир. Домакините разчитали на монашеската скромност на своите съпернички. Но „ангелите“ се оказали същински дяволи. Още в началото на мача 5 състезателки от „Тигри“ се оказали контузени и съдията се видял принуден да даде край на мача само петнадесет минути след неговото започване.

ЛЕКАРСТВО ПРОТИВ ЛЮБОВ

Най-ярката звезда в професионалното колоездене Еди Меркс бил постоянно преследван от своите поклонници. За да се спаси от тях, той съобщил, че ще издаде скоро книга с 1 200 предложения за женитба и 800 любовни писма, получени до неговата женитба с дъщерята на треньора Люсен Аку. „Желаещите да бъдат включени във втората част на тази книга могат да изпращат своите писма“ — съобщил той.

Потокът от писма престанал незабавно.

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ВЕСТНИК „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА“ Е ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА ВЕСТНИК „СВЕТЛИНА“, ЗАПОЧНАЛ ДА ИЗЛИЗА НА 10 АВГУСТ 1934 ГОДИНА, И НА ВЕСТНИК „СВОБОДНА ДОБРУДЖА“, ОСНОВАН НА 18 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Год. XVI (XVII) брой 103 (1879) | Силистра, събота, 25 септември 1971 г. | Цена 2 стотинки

Голям успех на Пловдивския панаир

ЗАВЧЕРА в промкомбинат „Камъшит“ последваха едно след друго две радостни съобщения. В първото се съобщаваше от Пловдив, че две нови изделия на предприятието са удостоени с най-голямата награда на Международния Пловдивски панаир — „Златни ръце“.

С тази висока награда са удостоени към плетена мебел от ракита — масичка и 4 стола, а също така детската играчка „Бубик“.

След радостната вест от Пловдив последва и поздравителна телеграма за постигнатите високи успехи от Министерството на вътрешната търговия.

* * *

С голямо внимание се посрещат и експонатите на промкомбинат „Текстил“. От изложените на панаира два нови жакардови килима, един е отличен с наградата „Златен медал“. С тази висока награда е удостоен четирицветен жакардов килим.

Нека да е честит и да се множи този успех на колективите от промкомбинат „Камъшит“ и „Текстил“, които вече няколко години подред се отличават на Пловдивския панаир!

(СТ)

ПРЕИЗПЪЛНЕНИ ОБЕЩАНИЯ

ДВИЖЕЙКИ се по утвърдения път на успехите, трудовият колектив на завод „Липа“ постигна очаквания радостен резултат. Преди няколко дни в предприятието бе известено, че планът за месец септември е изпълнен 100.6 процента, а деветмесечната програма приключена с един процент преизпълнение. Под нестихващия ритъм на полуавтоматичните машини производствениците на мебелни изделия работят вече по плана за месец октомври.

Отново най-голям дял в преизпълнение на дадените обещания се пада на лакозаливната бригада, с ръководител Атанас Рашков, където трудовите норми се изпълняват 130 процента. Качествената работа в тази бригада е достигнала такова равнище, че готовата продукция се предава без проверката на качествени контрольори, защото на нея ѝ е присъдено званието „Довереник на ОТК“. Значителни заслуги има и подготвителната бригада, с ръководител Неделчо Колев, която изпълнява днев но трудовите си норми 115 на сто.

Рекламациите са сведени до минимум, а това означава, че качествените контрольори действуват оперативно и безкомпромисно.

Внедрената научна система за ръководство и организация на социалистическото съревнование е неотменен залог за високите производствени постижения. Сега трудовото напрежение на целия колектив се обуславя от упорития стремеж на всички за предсрочно изпълнение на годишната производствена програма. Подробни разчети за четвъртото тримесечие са вече направени, поръчките за предприятието са осигурени и първите бригади работят ентусиазирано в чест на Седмия конгрес на Българските професионални съюзи. Поставили си за цел да постигнат 32 000 лева свръхпланова годишна продукция.

Й. ТОДОРОВ

* * *

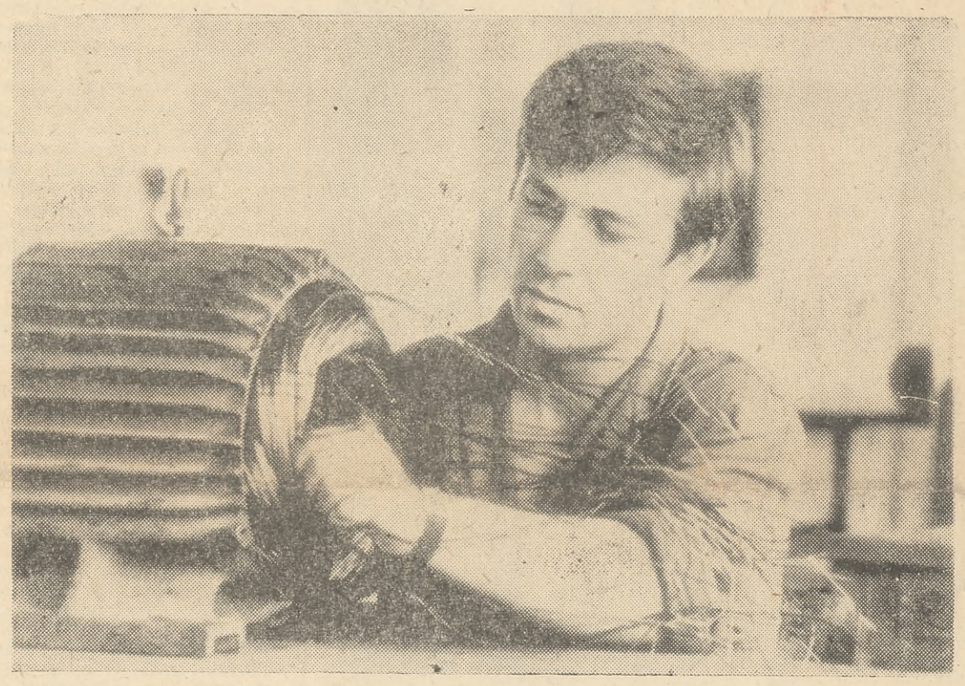
Трудовият колектив от „Булгарплод“ — Тутракан преизпълни деветмесечната си програма с 6 000 лева свръх плана и до края на септември предприятието ще постигне още 10 000 лева в повече.

Колективът на тази търговска организация има задължението да подготви в достатъчно количество необходимите турши за населението от града и района. До този момент тази задача се изпълнява успешно. Завършено е производството на кисели краставички, като са приготвени 8 тона вместо предвидените 5, предадени са 22 тона кисели люти чушки, 1 тон чесън и 3 тона моркови. Сега се извършва подготовката за късното зеле и домати, от които ще се приготвят около 35 тона.

В подготовката на туршиите определен дял се пада на Георги Пепенлиев, Николина Калудова и Гина Попова, които извършват всички манипулации по подготовката на зимнината. А в преизпълнението на деветмесечния план на първо място в работата се нареждат магазинерките Драганка Паничарска, постоянна ударничка, Стоянка Чорбаджиева и Веса Попова, които служат за пример преди всичко с културата си на обслужване в ежедневната своя работа с гражданите.

Преизпълнението на девет месечната програма е реална предпоставка за един успешен завършек на поетите обещания през първата година от шестата петилетка, а това ще бъде и първата стъпка на колектива от „Булгарплод“ в осъществяване решенията на Десетия партиен конгрес.

Тодор ДРАГАНОВ

Комсомолецът Зия Садъков работи в цех „Бобинажен“ на промкомбинат „Дръстър“ и изпълнява винаги своите трудови норми 115 процента. За неговото постоянно усърдие в работата той бе удостоен със званието „Ударник“.

Благодатни дни

Толкова дъжд се изсипа тия дни над тутраканското землище, че десетки малки локвички сребреят под показалото се най-сетне слънце като изпуснати от някой вълшебник мъниста. Земята е още кална, но лозарите едва дочакаха следобеда. С тях е и агроном ката Чичилия Ангелова, разтревожена и радостна едновременно. Тя ту се радва, че най-после прекъснатият близо за седмица гроздобер е възстановен, ту се страхува, че гроздето може да се напука, че ще понижи качеството си.

— Като нашите лозя тази есен няма други в района на АПК. Колко труд положихме да ги окопаем все навреме, да ги пръскаме и вържем. И тъкмо бяхме започнали да берем по десет тона грозде всеки ден, изведнъж заваля този неспирен дъжд.

Основателни тревоги. Но ведрата гълчава на гроздоберачите разсейва страховете на специалистката.

Берачите са разделени на звена. Оформени са и групи за сортиране. Под навесите хората бързат да сортират първите превозени щайги. Добрата организация и отзивчивостта на лозарите ще помогнат болгарът да бъде обран в най-къс срок. А за виненте сортове има още време.

...Весели са дните на гроздоберата. Весели и благодатни.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

50 години от смъртта на Иван Вазов

Половин век безсмъртие

Той се изправя, впил възлести корени дълбоко в пръстта на България, устремил връх в лазура на небето ѝ, като оня вековен бор, от който започна пътят му. Тихите улици на подбалканското градче със старите къщи и аромата на дюли пазят ехото на стъпките му, бухлати те чемшири край зидовете помнят докосването на пръстите му, а ромонът на ледния чучур шепне с гласа му старата история на един народ, дал сила на духа, простор на мисълта, образи за перото на един гигант на литературата, обезсмъртил с делото си всичко, до което се е докоснал вни мателният му поглед.

От благоговейното мълчание на дивата пустош на Великата рилска пустиня до оня край, където се плиска тих бял Дунав, отеква лирата му, от драските и шарките до огромните платна на историята на един народ и една страна личи силата на четката му. Като водач с факел в ръката тръгва той пред всеки, който разлисти страниците на книгите му, и затаил дъх, човек слиза по изтритите стъпала в кръчмата на Странджата, за да докосне с устни светинята на България — знамето на борбата, изкачва се на дивния връх над Зли дол, за да отправи думата на историческото черешово топче в самото сърце на отоманската империя, в самото сърце на робството. След него се катери по зъберите на онова орлово гнездо, където в жегата се бият опълченците, влиза в олтаря на легендарната църква в Батак, настръхва пред злокобната сянка на една бесилка. Той ни води в килията на атонския монах, в долината на розите, по върховете на планините и в низината на българската история. За да остане във всеки негов ред България безсмъртна!

„Аз работих половин век на книжовното поле, движим от вътрешен тласък, подчинявайки се на неутолима духовна жажда да служа на истината и красотата. Аз пях за България, защото я обичах; аз насаждах в младите души вяра и обич към своето, защото бях син на България; аз прославих нейната божествено хубава природа, защото бях очарован от нея; аз се вглъбявах в историята ѝ, защото бях пленен от величието на нейния минал живот, в епохи далечни, когато тя даде на славянския мир светлината на словото и малка сравнително, трябваше да води вековна и гигантска борба за своята не зависимост и за постигане на своите идеали; възпях нейните идеали, защото бяха свещени!“ — нима това не е най-чистата истина, най-синовната изповед, откровението на едно сърце, живяло и туптяло с мисълта за България...

Едва ли днес можем да намерим област в литературата, където Вазов не ни е оставил безсмъртни образци, от които се учим. Едва ли има област в обществения живот, в която той не е вземал участие. Българската литература започва с него, учи се от него, гордее се с неговите творби. Той е превеждан на десетки езици, книгите му са обиколили земното кълбо. Познават го, тачат го, обичат го...

А там, в тихото и спокойно подбалканско градче с аромат на дюли и грозде, все още ехтят стъпките му, бухлатите чемшири край зидовете си шепнат за него, прекъсвани от тихия ромон на ледения чучур, и все тъй живи и колоритни тръгват привечер по главната улица безсмъртните герои на неговите творби. На почернелите от годините лавици е оставен дебелият търговски тефтер с първите младежки стихотворения и недогорялата свещ. Сякаш само след миг той ще влезе отново тук, за да разлисти страниците и да вземе перото...

Петдесет години... Но какво са годините за един човек, който обезсмърти България и остана да живее в нея. Какво е половин век за безсмъртието...

В. ЧЕРНЕВ

ПРЕД ПРАГА НА ЕСЕННАТА СЕИТБА

СРЕЩА С ГЛАВНИТЕ АГРОНОМИ НА АПК И ТКЗС

На 23-ти т. м. в Силистра се състоя среща с главните агрономи на аграрно-промишлените комплекси и трудовите кооперативни земеделски стопанства от окръга.

На срещата присъствува другарят Виктор Ганев — член на бюрото и секретар на ОК на БКП. Тя бе ръководена от заместник-председателя на ОНС Тодор Димитров.

Доклад за сеитбената готовност изнесе началникът на управление „Земеделие“ при ОНС Нешо Нешев. Другарят Нешев спря вниманието на присъствуващите върху подготовката на семената и площите, определени за сеитба. Той направи задълбочена информация по проблемите на торенето. Докладчикът говори за структурата на сортовете и сеитбените норми на семенните участъци — един основен въпрос, поставен на срещата с нужната сериозност. (По тези проблеми в следващите броеве на вестника ще бъдат отпечатани специални статии).

За да се проведе есенната сеитба в оптимален срок — т. е. от 1 до 20 октомври, преди всичко площите, заети от царевицата, трябва да бъдат навреме освободени. Затова бе обърнато сериозно внимание върху организацията на тази важна задача, за изпълнението на която сега стопанствата разполагат с много повече машини. Разбира се, при всички случаи най-рационално трябва да бъде използувана работната ръка и помощта на бригадирите.

Въпросът за транспорта и сега остава най-трудният. Ето защо от ръководителите на всички стопанства се изисква много умение и настойчивост, за да може той да се използува най-ефективно.

Присъствуващите на срещата зададоха въпроси, на които бе отговорено изчерпателно.

Ст. СТАНЕВА

МАШИНИ ОГЛАСЯТ РАВНИНАТА

Напрегнат труд кипи в землището на мерденското стопанство. Десет дизела и осем беларуса денонощно порят земята. Дневните си норми механизаторите изпълняват средно 150 на сто. Но сред тях има и такива, които достигат двеста процента. Дафин Иванов, Неджет Адилов и Мюмюн Салимов винаги са между първите. След проверката на извършената от тях работа, ръководителите и специалистите на стопанството много рядко нанасят в паспортите им по-ниски оценки от отличен. Тези дългогодишни и опитни механизатори със съзнателната си работа винаги служат за пример на другарите си.

...Вечерта отдавна се е спуснала над равнината. Наоколо е пусто и тихо. Само шумът на тракторите, светлината от фаровете на които се вижда отдалеч, нарушава обичайната тишина. Първенците на стопанството — Дафин, Неджет и Мюмюн, са на смяна. Студени са септемврийските нощи в добруджанската равнина. Но тези полски труженици, свикнали с капризите на природата, не се плашат от подранилия студ. Погледите им са вперени напред, към хоризонта, където свършва големият блок. Стремят се да го изорат колкото се може по-скоро. Та нали до първия сеитбен ден остават броени дни! Целта им е до този ден да подготвят по-голяма част от площите.

А осемте редосеялки и останалият прикачен инвентар, които ще се използуват през сеитбата, напълно са готови за работа. И сега всички сили са хвърлени за освобождаване то на площите от пролетниците. Природните стихии през лятото причиниха големи неприятности и на кооператорите от Мерден. От продължителните дъждове и бурите голяма част от слънчогледа бе полегнал, затова след прибирането му с комбайни, падналите пити трябваше да се прибират на ръка. В помощ на кооператорите дойдоха и петдесет войника от Ямбол. Взети са необходимите мерки за прибирането и на царевицата. Подготвен е оперативен план. Предвидени са и материални стимули. Всеки кооператор, който през време на кампанията работи двадесет и пет дни, за всяка норма ще получи четиридесет на сто допълнително възнаграждение. Около 3 000 декара от царевичните площи ще се прибират с наличните машини на стопанството — един кукурузокомбайн, два змая, два адаптера и една джатка. В зърноплощадките на селата Мерден и Колобър са инсталирани по една сушилня.

Механизаторите са доволни от създадените добри условия за работа и от възнагражденията си. Затова не скъпят труда си. Половината от площите вече са освободени, а напълно подготвените площи за сеитба са около 6 000 дка.

...Тракторите продължават да орат. Черната угар с всеки изминат миг се увеличава ваше. Влажната земя улеснява работата на механизаторите. Само с една обработка тя се довежда до градинско състояние. Когато работата спори и труженицте са доволни.

Зия СЕЛЯМЕДОВ

БИЕМ ТРЕВОГА!

Окачествяването на семената закъснява

Само шест дни ни делят от началото на есенната сеитба. Наред с подготовката на почвата, почистването и окачествяването на семената остава една от най-важните, неотложни задачи. Като се има предвид категоричното решение да се работи само с ПЪРВОКЛАСЕН сеитбен материал, става ясно колко наложително е семената да бъдат навреме окачествени, за да могат тези партиди, които показват втора класа, да бъдат наново почистени и анализирани.

И именно тук трябва да отбележим тревожното изоставане на окръга. Поради ниска кълняемост само 372 от общо анализираните 557 проби показват първа класа. Причина за това са болестите, които нападнаха тази година пшеницата и ечемика. Но практиката показа, че при едно по-прецизно почистване на материала, повредените семена отпадат и кълняемостта се повишава.

Типичен е случаят с ТКЗС — Чернолик. Проби те, изпратени след първото почистване на семената, показаха II класа. Някои от тях бяха дори нестандартни. След втората обработка на материала обаче остана ха само семената с високо абсолютно тегло. Анализът на отново изпратените проби показа повишена кълняемост — 96—98 на сто. По същия начин постъпиха и кооператорите от ТКЗС — Попина, които ще работят само с първокласен материал.

Лошо е това, че има стопанства, в които още се чудят дали да започнат, или не повторното почистване на семената. Въпреки че в ТКЗС — Зафирово всички изпратени в Семеконтролна инспекция проби показват втора класа, едва сега там започна отново почистване на пшениците.

Несериозно отношение към този толкова сериозен проблем имат и специалистите от ТКЗС в с. Срацимир. Въпреки че са почистили повторно семената, нови проби от това стопанство в Инспекцията не са получавани.

Като се има предвид, че окачествяването на една проба става за 12 дни, може да се направи изводът, колко много се затруднява изпълнението на тази задача, ако повторното изпраща не на пробите закъснява. Време за чакане няма. Защото борбата за високи добиви започва със засяването само на първокласни семена.

Венета СИРАКОВА

В дружните редове на пионерите

Завчера, в деня на 27-годишнината от основаването на Димитровската пионерска организация „Септемврийче“, пред паметника на добруджанските революционери в Силистра се проведе тържествен пионерски радио-сбор за приемане на чавдарчетата в редовете на пионерите. На тържеството присъстваха и другарите Бою Павлов — инспектор на ЦК на БКП, Калин Димитров и Станчо Николов — секретари на ОК на БКП, Атанас Киров — първи секретар на ОК на ДКМС, Ганка Андреева — първи секретар на ГК на БКП, Йордан Парушев — секретар на ГК на БКП, Асен Чапкънов — председател на окръжния комитет на борците против фашизма и капитализма, Иван Жеков — първи секретар на ГК на ДКМС, и други.

Точно в 11,30 часа фанфарите известиха началото на дългоочакваното тържество. С още неукрепналите си гласове чавдарчетата със силно „ура“ посрещнаха пионерските знамена. С трепетно вълнение малките ученици повтаряха думите на пионерската клетва: „Аз, Димитровският пионер, обещавам пред своя народ и Родина...“. Те обещаваха да се учат добре, да обичат и пазят своята социалистическа Родина, да бъдат верни на идеите на Благоев и Димитров, да вървят неотклонно по пътя, начертан от Българската комунистическа партия.

Много тържествен бе моментът, когато около 400 чавдарчета получиха червени пионерски връзки. На площадчето пред паметника на добруджанските революционери като че ли разцъфтяха безброй макове. Присъствуващите ръководители и пионери връзваха пионерските връзки на новоприетите членове на организацията.

Приветствие поднесе първият секретар на ГК на ДКМС Иван Жеков. Той поздрави новите пионери с встъпването им в дружните редове на пионерската организация и подчерта, че получавайки червената връзка и името пионер, те се задължават да се учат по-добре, да бъдат за пример на своите другари, да обичат силно да обичат своята Родина и да бъдат предани на делото на Българската комунистическа партия. Пионерите бяха поздравени и от члена на градския пионерски щаб Ванушка Пеева.

Новоприетите пионери никога няма да забравят датата 23 септември. В този ден, преди 23 години, се основа тяхната организация и в този ден чавдарчетата от град Силистра встъпиха в дружните редове на пионерите.

Али РИЗОВ

* * *

На 23 септември и третокласниците от класовете на Димо Пенозов и Павел Павлов от училище „Кирил и Методий“ в кв. Калипетрово преживяха тържествени мигове. Пред паметника на съветските летци край село Иширково за първи път и на техните гърди затрептя алената пионерска връзка, за първи път със строги и съсредоточени лица те произнесоха думите на пионерската клетва, за да ги запомнят за цял живот. Тук бяха и техните по-големи другари от VII „а“ и VII „б“ класове, с които те имат шефство. Господин Великов от Иширково разказа на новите пионери за подвига на съветските летци, свалени тук през Втората световна война. (СТ)

Пред 60-годишнината на Тутракакската партийна организация

Създаването на партийна група на БРСДП (т. с.) в Тутракан

Историческите извори доказват, че пропагандирането на социалистическите идеи в Тутракан започва непосредствено след Бузлуджанския конгрес от 1891 г. Най-ентусиазиран пропагандатор е бил Никола Мавродинов, като настоятел и разпространител на в-к „Другар" през 1893-1894 г. Негови последователи в пропагандирането на социалистическите идеи и разпространители на социалистическия печат: в-к „Работник" и „Работнически вестник", както и на сп. „Ново време", през 1900-1905 г. са били Н. Кръстев, П. Дончев, В. Бъчваров и др.

Има факти, които показват, че социалистическите идеи овладяват съзнанието на трудещите се. Достатъчно е да се спомене, че по случай 1-ви май — празника на труда, във в-к „Работнически вестник" от 25 април 1898 г. е била публикувана телеграма от Тутракан, в която се казва: „Поздравявам Ви с празника и Ви пожелавам сили за борбата! Георгиев". Книгоиздателството на Мавродинов през 1898 г. отпечатва и разпространява брошурата „Парламентаризма, народното законодателство и социалдемокрацията" от К. Кауцки и др. През 1902 г. социалисти и съчувственици от Тутракан внасят сумата 17 лв. в помощ на агитационния фонд при БСД партия. Когато през 1903 г. куриерът на болшевишкия в-к „Искра" Иван Загубански е арестуван в царска Русия и попада в затвора, където се разболява, на призива на БСДП да му бъде оказана помощ от българския пролетариат, заедно със социалистите от Видин, Варна, Бургас, Оряхово и от Тутракан социалистите Н. Кръстев, Я. Бали, Ц. Братоева и други 13 съчувственици внасят сумата 4,50 лв., като заявяват: „Долой самодержавии!"

За начало на организирано разпространяване и пропагандиране на социалистическото учение се счита датата 18 май 1905 г., когато в Тутракан се образува група на Учителския социалдемократически съюз. Учителите-социалисти Братован Илиев, Пантелей Игнатов, Васил Бъчваров, Георги Милитеров и работниците Яко Бали, Никола Кръстев, Димитър Тевекелев и др. водят социалистическа просвета сред 600-те занаятчийски работници, хамали на пристанищното скеле и преносвачи. Несъмнено е, че по тяхна инициатива на 1 май 1906 г. се провежда първото организирано честуване на бойния пролетарски празник. слага се началото на работническа просветна група и се провежда с успех първата стачка на работниците-обущари против експлоатацията. През месец февруари 1907 г. се организира и провежда стачка в печатницата на Мавродинов затова, че използува детския труд и ги кара да работят по 14 часа с 40-50 ст. надница. Стачката се провежда под ръководството на словослагателя-тесняк Кирил Кръстев и завършва с успех за работниците, като дават пример на работниците-печатари от цялата страна.

Представители на социалдемократическото движение в Тутракан на 22-23 април 1907 г. присъствуват на партийна сбирка в Русе с участието и на представители от Бяла, Разград, Свищов и Силистра, пред които говори Христо Кабакчиев.

През периода 1905-1910 г. в Тутракан има работници и дребни чиновници — членове на БРСДП (т. с.), които съгласно устава се отчитат направо към Централния комитет, защото няма необходимото болшинство да изградят партийна организация. Очевидно едва в края на 1910 г. и началото на 1911 г. се създават условия и съгласно устава тогава се образува партийна група на БРСДП (т. с.). На учредителното събрание, което се състояло в мелката обущарница на Стефан Ефтимов, присъствували 8 души работници, чиновници и учители. Учредители са били Пантелей Игнатов, Никола Кръстев, Иван Енчев, Димитър Тевекелев, Яко Бали, Георги Милитеров и др. За секретар на групата е бил избран Пантелей Игнатов, учител по професия. Доказателство, че вече има изградена партийна група, свидетелствува едно съобщение от Тутракан във в-к „Учителска искра" от 1 март 1911 г., в което се говори, че учителската социалдемократическа група е готова да окаже помощ на работническата партийна група с изпращането на учители за изнасяне на доклади на просветни събрания и финансово да укрепи същата. А в отчета на ЦК на БРСДП (т. с.) пред XVIII конгрес в приложената таблица се отбелязва, че в Тутракан има партийна група с 8 члена и организирани работници — 15 души, които получават в-к „Работнически вестник" — 11 броя и сп. „Ново време" — 6 броя, както и че са редовно отчетени.

На състоялия се през м. юни 1911 г. XVIII конгрес на БРСДП (т. с.) делегат от Тутракан не е присъствувал, но става ясно, че след конгреса партийната група изучава неговите материали и решения. Тя участвува в изборите и дава 9 гласа за партийните кандидати. На събрание групата остро осъжда Цанковистката реакция и капиталистическата експлоатация. Дори в партийния орган в-к „Работнически вестник" от 20 юли 1911 г. се отбелязва, че положението на работниците в Тутракан е крайно мизерно вследствие „тежкото иго на експлоатацията", като „напоследък... започна тяхното пробуждане и организиране под знамето на социализма". Борбата на партийната група срещу жестоката експлоатация се увенчава с успех в изборите за работнически представители на 11 март 1912 г., като в Комитета по труда е бил избран работникът-тесняк Васил Имаретски, който след това повежда смела борба за въвеждането на 8-часов работен ден и подобряване условията на труда в работилниците. На призива на БРСДП (т. с.) работниците от Тутракан участвуват в акцията за подпомагане на английските рудничари, като 26 души изпращат сумата 38,85 лв., който факт е ярка проява на солидарността им с международния пролетариат, борещ се против капитала.

Когато през м. август 1912 г. се провежда XIX конгрес на партията в Русе, от партийната група в Тутракан като гости присъствуват Пантелей Игнатов и Георги Милитеров. След конгреса те разгръщат широка разяснителна дейност на събрания, посетени от членовете на партията и съмишленици, като ги запознават с конгресните решения против шовинистическата политика на монархията и буржоазията, против предстоящата война. Малко време преди да избухне Балканската война, в средата на м. септември 1912 г., партийната група организира протестно събрание и осъжда монархизма, който разпалва войната на Балканите между балканските страни.

Под ръководството на партийната група на 9 септември 1912 г. се основава организация на Общия работнически синдикат, в който се записват около 30 души работници.

И тъкмо когато работническото и социалистическото движение стъпва на здрави организационни основи, идва съдбоносната 1913 г., когато Тутракан заедно с цяла Южна Добруджа минава под румънска окупация. След това партийната и учителската социалдемократическа групи престанали да съществуват. Нейните членове — работници и учители, се разпръснали. Мнозина тутраканци, от които членове на партийната група и съмишленици, попадат на фронта в Северна Добруджа, където под влиянието на пропагандата на тесните социалисти и особено след Февруарската, а по-късно и на Октомврийската социалистическа революция от 1917 г. в Русия, на фронта при р. Прут и Серет се побратимяват с руските войници, отказват да се бият и някои от тях, като Иван Станчев от Тутракан, Тодор Йорданов от с. Зафирово, Димитър Станев от с. Царевдол и др., биват осъдени. В организирането на бунта в 31 пехотен полк участвуват Георги Милитеров от Тутракан и Ангел Ценев от с. Главиница. Във войнишкото въстание при Влаая през септември-октомври 1918 г. участвуват Димитър Арабаджиев от Тутракан и Богдан Богданов от с. Пожарево.

Както под въздействието на социалистическата пропаганда на БРСДП (т. с.) на фронта, така също и под влиянието на идеите на Октомврийската революция в редовете на българската армия се формират и израстват като комунисти Генчо П. Генев от Тутракан, който през 1919 г. е основател и пръв секретар на партийната организация в Кубрат, Димитър Богданов от с. Пожарево — активен участник в борбата за национално и социално освобождение на Южна Добруджа.

Дейността на партийната група от нейното основаване до 1919 г. е скромен принос в пропагандирането на социалистическите идеи у нас и е светла страница в историята на гр. Тутракан и добруджанския край.

Рачо ЗМЕЕВ

Човекът във века на научно-техническата революция

Двадесетият век бележи най-високото стъпало в развитието на човешката цивилизация. Човекът стана свидетел не само на велики социалистически революции, които го издигнаха на по-високо обществено стъпало, но и на своеобразната революция в областта на науката и техниката.

Истинското обществено богатство се крие в разнообразните прояви на личността, в степента на развитие на творческите й способности. Маркс категорично показа, че в буржоазното общество материалните вещи са единственото богатство, макар и да противостоят на човека. При капитализма личността като средство се поставя от цялата икономическа организация на обществото в подчинено положение спрямо продукта на собствената си дейност. Тоест тя е отчуждена не само от природата, но и от собствените си продукти. „Работникът — пише Маркс — става все по-евтина стока, колкото повече стока създава". Богатството застава над личността като демон и я притиска, вместо да й принадлежи като нейно вътрешно качество. Вещното богатство исторически служи като естествена предпоставка за развитие на духовното богатство на обществото и човека. Удовлетворяването на конкретните потребности на личността произтича от естественото развитие на обществото.

В този аспект трябва да кажем, че благодарение на различната организация на обществото не всички хора живеят в благоденствие. Логичен ли е въпросът за съществуването на глада и бедността? Това са бедствия на нашата цивилизация. Само в САЩ — най-развитата страна в капиталистическия свят, има 38 милиона бедни. Разбира се, когато говорим за икономическото положение на индивида, то това положение може да бъде определено на базата на икономическите възможности на обществото. В този смисъл бедността е относителна. Но когато индивидът е лишен от елементарни средства за своето съществуване, то той тогава е буквално беден. В основата на бедността не лежат индивидуални причини, както твърдят на запад, а в съществуващия начин на разпределение на материалните блага. Така например днес, когато в капиталистическия свят от глад умират хора, в Англия се строят болници за кучета. Именно и затова по признание на американския социолог Хансен на запад се обособяват две нации — нация благоденстваща и нация разоряваща се. Благоденстват 2 000 семейства в САЩ, владеещи основните икономически позиции. Между тях са Говард Хюз с два милиарда долара състояние, Пол Гети с 1 милиард и 200 милиона, Рокфелеровци със „скромното" състояние от 3,5 милиард да долара. Трябва с основание да зададем въпроса „има ли право съвременната развита в техническо и научно отношение цивилизация да търпи глад"?

Съвременната буржоазна личност се намира в духовна деградация. Въпросът за съдбата на личността заема важно място в буржоазната идеология. Тя скрива дълбокия и остър конфликт между личността и обществото. За буржоазната идеология човекът не е поробен от капиталистите, а от безлични външни сили. Съществуващото отчуждено битие на човека според западните идеолози не се корени в буржоазното производство, а в самата природа на човека. Вместо реален изход от това положение те предлагат илюзорен изход за нравствено прераждане на личността.

При социализма научно-техническата революция създава предпоставки за пълно развитие на личността. Маркс беше първият, който изтъкна, че личността е конкретно историческа. В „Немска идеология" той показа, че абстрактното противоречие между личността и обществото и етичното противоречие, изразено чрез противоречието между егоизма и алтруизма, са отражение на социалните противоречия. Разрешаването на тия противоречия може да се осъществи чрез превръщане на гражданското общество в човешко. Ето защо личността при социализма и комунизма става цел на обществото. Самоутвърждаването на личността включва нейното относително обособяване в някаква област на социалния живот. Именно в тази област тя ще проявява своите способности, ще ги реализира чрез своята конкретна индивидуалност.

Социализмът създава предпоставка за съчетаване на индивидуалното и социалното. Комунизмът е единственото общество, при което ще се осъществи напълно хармонията на лично и обществено. Човешката личност ще бъде истинско огледало на обществената организация. Богатството на комунистическото общество не се крие нито в материалното, нито в духовното богатство, взети в тяхната абстрактна противоположност. Истинското обществено богатство включва и материалните и духовни страни като предпоставки за формира не на личността в комунистическото общество.

Димитър БОНЕВ

Маринка Симеонова работи като качествен контрольор във втора бригада на отдел „Детска конфекция" при ТПК „Добруджанка". Тя е една от най-активните комсомолки в цеха.

Отчети и избори в комсомола

Денят се познава...

Не ми се иска да правя каквито и да е било изводи, но една стара и мъдра народна поговорка гласи, че денят се познава от сутринта. А сутринта, ако продължаваме да си говорим с този образен език, далеч не е слънчева и ясна. Става дума за самото начало, за първия ден, отбелязан в графика на ГК на комсомола за провеждане на годишните отчетно-изборни събрания и конференции в градската комсомолска организация в Силистра за тази година. Един голям, хубав, изтлив, но безпощаден график. Датата 20 септември бе определена от ЗК на комсомола и съгласувана с ГК на ДКМС за ден за провеждане на събрания в шест организации в града. Това са Базата за детски играчки, „промкомбинат „Дръстър", предприятието „Благоустройствени строежи", ДПЗХ „1 май", БСФС и ХЕИ. Нека съобщя резултата, за да бъда след това в състояние да напомня за изводи, които се налагат. От всички обявени само първото дружество — това в Базата за детски играчки — проведе комсомолското си събрание. Останалите бяха отложени. А ми се ще да обърна пак същия график, на последната страница на който пише, че може да бъде нарушен само от първия секретар на ГК на комсомола. Той е използувал това си право за отлагане събранието в промкомбинат „Дръстър" — причините са действително уважителни. Секретарят на комсомолската организация в „Благоустройствени строежи" е отсъствувал, в ДПЗХ „1 май" е бил на обмяна на опит, БСФС подготвя конференция, а в ХЕИ в последния момент са решили да препravят доклада на секретаря, който междувременно заминал от града. И петте събрания не са проведени!

Дори да приемем, че причините на всички са абсолютно уважителни, не можеха ли те да бъдат предвидени, да бъдат още отрано планувани други, подходящи дати? Нали те се предлагат от ЗК на комсомола, съгласувани предварително с партийната организация в предприятието и се одобряват в ГК на ДКМС. Но фактически така ли става на практика? Оказва се, че не! Част от дружествата изпращат наистина предложенията си и провеждат в определения ден своите събрания, но много дружества не изпращат нищо и датите им биват определени както е най-удобно за ГК на комсомола. И в последна сметка събранията се отлагат.

Към кого е неуважение това? Не ми се ще да отговарям. Защото не съм в състояние да си отговоря и на въпроса защо е нужен този график, който ще се нарушава още толкова пъти, ще се задраска и преправя до последния ден на отчетите и изборите в градската комсомолска организация в Силистра. Само за да има график ли? И потърсена ли е отговорност от онези, непредставилите в определения срок своите предложения за най-подходящи дати?

Но сега сме едва в началото. Дано този път народната поговорка излезе неправа!

Владимир СТЕФАНОВ

С МНОГО НЕИЗВЕСТНИ

АРКАДИЙ АДАМОВ

ПОВЕСТ

6

— Хайде, стига — прекъсна го възрастният, разменяйки бърз поглед с девойката. — Слушайте ме внимателно. А ти, Василий, яж, яж, виждам, че наистина си гладен — обърна се той към мълчаливия човек, седящ зад масата, после се облегна на гърба на дивана, запуши, обмисляйки нещо, и накрая каза: — На гарата ще отидете двамата: Тамара и Алек. Такава двойка ще бъде точно по мярка. Гостите — на тази дума той се усмихна иронично — Тамара ще познае, надявам се.

— Ако ли не!

— Но дали е вярно, че ще пристигнат днес?

— Разбира се, вярно е.

— Всичко при тях е организирано солидно.

— Как не! Знаете ли колко се подготвяхме? Аз зная. За пръв път превозват такъв товар.

— Умница. Всичко трябва да знае.

Възрастният хитро и многозначително погледна девойката и тя му ее усмихна разбиращо в отговор.

Алек се намръщи.

— Защо за пръв път? — с предизвикателство попита той. — Страхливци ли са?

Възрастният се усмихна снизходително.

— Знаеш ли как охраняват посевите? — поясни девойката. — А което расте диво — заповядват да се унищожава. Направо го изгарят. Представяш ли си? Ще го намериш, казват, някъде и така ще се грижиш за него, сякаш е роза. Треперят направо. Как можа да го помислиш!

— Тук ще затрепериш — отново се ухили възрастният. — Това не са ти астраганените кожички. Сто пъти по-голям дохода. Е, добре — прекъсна се той и вече делово продължи: — Гостите трябва да се доведат на Орловска. Предпазливо, дружески да се склонят и доведат. Така и така, казваш. Стопанинът чака на друг адрес. В неговата квартира е неудобно. А там вече... И ти, Алек, внимавай!... — Той погледна строго младежа. — Не си прави шеги. Те имат пистолети и са отчаян народ. Ако не им хареса нещо, всички ще се умием в кръв.

— Всичко ще стане отлично — откликна онзи, излегнал се на дивана и небрежно пушейки. — Ако трябва да се умира, то ще бъде само от любов към една гражданка.

И отново едва забележима усмивка се мярна в очите на възрастния.

Девойката стоеше до вратата за съседната стая, облегнала се на стената, и при тези думи кокетливо размърда рамене.

— Ужасен дърдорко. Имай предвид, че такива не се ползуват с успех пред жените — каза тя.

— Защо са ми жените? — с патос възкликна младежът, вдигайки ръце нагоре. — Тряба ми...

— Стига, ви казвам! — повиши глас възрастният. — Пригответе се. И за всеки случай вземете други документи. — Той извади от страничния джоб на палтото си два паспорта, разтвори ги, после подаде единия на девойката, а другия на младежа. — Запознайте се и запомнете.

Младежът взе паспорта, над никна в него и се усмихна.

— Хохлов! Ай, бедният Хохлов! — Бедният...

— А на мен защо ми е? — учудено попита девойката, въртейки паспорта в ръце.

— Ако поискат, ще го покажеш. Хайде, иди се обличай.

Девойката вдигна рамене и се скри зад вратата.

Възрастният погледна часовника.

— И за тебе, Василий, също е време — каза той на мустакатия човек, който все още дъвчеше нещо зад масата.

— Уху...

— Ставай, ставай и върви.

Човекът се изправи тежко, оправи тясното си палто, под което се виждаше пъстра ковбойска риза и се отправи към вратата.

— Всичко приготви, разбра ли?

— Уху...

Когато той излезе, възрастният се обърна към младежа, който пушеше замислено, устремил поглед в пространството.

— Ти, Алек, трябва да стигнеш на гарата по палто и шапка. Там в антрето висят, забеляза ли?

Онзи вдигна вяло рамене.

— Но нали това...

— Нищо. А то със своята куртка си твърде забележим. Повтарям ти: операцията е сериозна. Такава още не сме имали. Ако я провалим... Е, ти сам разбираш.

— Разбирам, скъпи — меланхолично кимна с глава младежът и като въздъхна, добави: — Ето, сам не зная защо, си спомних родния дом. Моите старци са уверени, че аз съм на тиха, спокойна работа. Питат, разбираш ли, кога ще получа отпуск, кога ще замина при тях да се къпя в морето. И още питат защо аз...

— Повече ме интересува какво ти им отговаряш — с ударение произнесе възрастният.

— А какво мога да им отговоря? „Ще дойда, скъпи — пиша. А сега съставяме годишния отчет, зает съм много" — той се усмихна тъжно.

— Нещо не ми харесва твоето настроение, мили. Ту казваш, че друга работа не ти трябва, ту започваш да хленчиш, както сега. Не ми харесва това.

— А на мен, мислиш, харесва ли ми? Но аз предполагам така: някога тази работа все едно ще ми се наложи да сменя. Е, за тебе може би е късно. А на мен ще се наложи. Сърцето ми подсказва.

— По Тамара съхнеш — усмихна се възрастният, кимвайки към вратата за съседната стая. — Сърцето ти подсказва дявол знае що.

— Е! Какво говориш? — Момъкът махна досадно с ръка. — Ние водим мъжки разговор, нали?

— Избрал си неподходящо време за такъв разговор.

— Ти си неподходящ човек за това — отговори младежът, свивайки тънките си черни вежди.

— Човек ли? — Възрастният се усмихна, но очите му под подпухналите клепки погледнаха събеседника остро и враждебно. — А много ли знаеш за мен? Аз, мили, съм поживял голям живот! И неспра ведливости съм понесъл — виж. — Той прекара длан по дебелата си шия. — На друг ще стигне за два живота. Но мълча. Имам един мой благодетел, между другото, тук в Борск. Лежа преди войната за една работица. Та да знаеш на каква кука вися при него. Само да дръпне и свършено е с мене. А той е такъв, някога ще дръпне. И няма да трепне. Ето как живея.

Младият вдигна към него пламнали от злоба очи.

— Защо мълчиш, а? Защо му позволяваш да живее? Страхуваш се, така ли?

— Не е дошло времето. Ще си разчистим сметките. — Възрастният погледна нетърпеливо вратата на съседната стая. — Ама какво прави тя? За бал ли се готви?

— За всяка работа, драги, жените се готвят като за бал.

— До пристигането на влака... — възрастният загрижено погледна часовника — остават четиридесет и пет минути. А на гарата още ще трябва да се огледаш. Там може да има всякакъв народ. Ех, мили — той се усмихна и пременствайки се, прегърна младежа през рамото, — ако тази операция успее, ще получиш извънредна отпуска. За два месеца. И всички пари предварително. Разбра ли? Само не унивай, не увисвай нос. Трябва да се живее весело.

— А аз така и живея — кимна онзи. — По-весело не бива.

В този момент вратата се отвори и влезе девойката. Тя беше в скъп вълнен костюм, стройните й крака покриваха пъстри, шарени чорапи, на шията й личеше голям кулон на тънка златна верижка.

— Вай, каква ослепителна красота! — възкликна младежът и шеговито присви очи.

— Тамара, я дай коняка — неочаквано се разпореди възрастният. — Да пием за път.

— Ой, правилно!

Тя се хвърли към бюфета.

Младежът стана от дивана, протегна се и блесвайки със зъби, каза:

— Вярно казваш, трябва да пием. Кръвта ще заиграе, душата ще запее. Ще помоля за по-голяма чаша, скъпа — обърна се той към девойката.

Тя с усмивка отмести чашката и му наля коняк в чаша.

Тримата се чукнаха.

— Е, с бога — каза възрастният.

И вече в антрето, когато младите хора се обличаха, той повтори загрижено:

— Така че внимавай, Алек, това е отчаян народ. Няма как во да губят.

— С такава жена — весело отговори младежът — аз съм лъв, а не човек, драги.

— Лисица трябва да бъдеш тук, лисица. С хитрост надделявай.

— Всичко ще мине добре — увери го младежът, възбудено бляскайки очи.

Влакът се носеше по заснежената степ. До самия хоризонт се простираше леко хълмистият й синкав простор — нито дръвче, нито овраг, нито селце. Току-що бе изфучала над степта виелица и сега тежки, оловночерни облаци се носеха грозно над пустия хоризонт и слънцето, залязвайки зад тях, осветяваше със зловещо пурпурно зарево кравщата им.

— Ах, каква страшна картина! — поклати глава Дмитрий Петрович, стоейки до прозореца и закривайки зимничаво с пижамата хлътнатата гръд под копринената раирана риза. — Просто ужас. Само погледнете — обърна се той към съседа си по купе — румен и добродушен шишко — инженер.

—Да, грандиозно — съгласи се онзи и като се усмихна, добави: — Не страшно, не ужасно, а именно грандиозно.

Той сложи настрана вестника и се прозя.

— Вече е трудно да се четете. Може би ще запалим лампичката?

— Да-да, моля! — предупредително възкликна Дмитрий Петрович, откъсвайки трудно поглед от прозореца, и отново зимничаво раздвижи рамене. — Откровено казано, такава картина даже на психиката действува.

— Напълно съм съгласен с вас. Но щом е тръгнало натам, то ето какво действува на психиката. — Шишкото тик на сърдито дебел пръст с вен чалец пръстен. — Четохте ли днес съобщенията от Китай? Дявол знае до какво са стигнали там тези маоисти!

— Да-да — болезнено се намръщи Дмитрий Петрович. После големите му очи зад очилата се закръглиха и той произнесе развълнувано: — Аз, знаете ли, се опасявам от най-лошото, от най-лошото.

— Знаете ли какво, драги? Я да отидем да вечеряме, а? — неочаквано предложи шишкото. — Докато не сте загуби ли и последния апетит със своите страхове. В Борск ще пристигнем късно, ресторантът в хотела ще бъде затворен. А тук той е през три вагона от нас. Решено ли? — Той се удари енергично по коленете. — Току-виж оптимизмът ви нараснал от сто грама.

— Невъзможно — унило по клати глава Дмитрий Петрович. — Знаете ли, имам язва. Аз ще се нахраня тук. Жена ми е насушила сухари, имам бутилка мляко, а и рохкави яйца. Нищо, знаете ли, печено, солено, остро не приемам.

— Ах ти, господи! — възкликна шишкото. — Още и язва има. Да вървим, ще поръчате нещо диетично. Там има. Казвам ви истината. Да вървим да поседим, да се разсеем.

Той така енергично и настойчиво уговаряше Дмитрий Петрович, че този най-после се предаде.

Като се преоблякоха, те излязоха от купето в тесния бучащ проход и тръгнаха към далечния му край, притискайки се ту към едната стена, ту към другата в такт с поклащането на вагона. По тракация, пронизван от ледения вятър проход, те преминаха в следващия вагон, после в другия, в третия и накрая се озоваха във вагон-ресторанта.

(Следва)

Трудни дни за говедовъдството в АПК – Силистра

*** ЕДНА РАВНОСМЕТКА, КОЯТО СЕ НАЛАГА**

*** ОБЕКТИВНИ ПРИЧИНИ ИМА, НО ПОДГОТОВКАТА...**

*** ЩЕ БЪДАТ ЛИ ПРЕОДОЛЕНИ ТРУДНОСТИТЕ?**

Разбира се, когато се опитаме да обхванем изцяло състоянието на говедовъдството в АПК — Силистра, не можем да не забележим успехите, с които там заслужено се гордеят. От наличните две хиляди и шестстотин крави за годината трябва да бъдат получени 9 375 тона мляко. И това е напълно достижима реалност. Защото до края на миналия месец вместо необходимите 6 250 то на животновъдите са надоили и предали 6 379, или са изпълнили плана си 102 процента. Но ако това са резултати, които не могат да се отминат, едва ли е възможно зад тях да се скрие сегашното положение в комплекса. Искам само да приведа цифрите от млеко надоя за този месец и след това да се опитам да направя съответните изводи. Докато в началото на септември са били доени ежедневно двадесет и шест хиляди литра мляко, то около средата на месеца цифрите спадат на двадесет и пет хиляди, за да достигнат само преди няколко дни до двадесет и три хиляди и петстотин. Спадането е не само за бележимо, но и тревожно. На какво се дължи този факт?

Естествено, когато се обяснява намаляването на млекодоя в комплекса, на първо място трябва да се изтъкнат обективните причини. Паднали те дъждове откъснаха фермите от полето, не позволиха на стопаните да влязат в люцерновите площи, прекратиха ваденето на цвеклото. И изведнъж се оказа, че ако лошото време продължи, животните ще бъдат в много тежко положение. Защото подготовката в АПК — Силистра не е достатъчна. Че заводите за биоконцентрати не снабдяват редовно окръга ни с необходимите количества смески, е отдавна известен факт и едва ли може да бъде изтъкнат като причина за сегашното състояние на нещата. Но с право може да бъде зададен въпросът, защо едва преди две седмици завърши ремонтът на фуражните цехове в Срацимир и Бабук. И защо точно там се забави монтирането на фуражомелките...

Наличието на много малко люцерново сено наложи максималното използуване на грубите фуражи в АПК — Силистра. Това от своя страна доведе до намаляване на сухото вещество в храната на кравите и предизвика спадането на млеконадоя. Времето отново се оправи и след няколко дни навярно ще може да се влезе в люцерновите и цвекловите блокове. Но какво би станало, ако дъждовете продължеха само още една седмица? Щеше да се наложи да се дава на животните силаж. А той още не е готов. И изобщо от необходимото за АПК количество — 35 000 тона заедно със сенажа — в момента заедно със стария силаж има около 25 хиляди тона. Това количество далеч не може да задоволи стопаните.

Трудностите, които в момента изживява животновъдството в АПК — Силистра, могат да бъдат преодолени. Те изискват само по-голяма мобилизация на силите, повече грижа от страна на ръководството на стопанствата. Защото оборите в комплекса са в добро състояние, гледачите навсякъде са дългогодишни и опитни, условията са нормални, а суровина за приготвяне на необходимите количества силаж има. Трябва да бъдат пълноценно използувани сухите дни на септември, да се мобилизира работната ръка и силажирането да започне усилено и да приключи навреме, преди да са паднали големите есенни дъждове. Защото храната е едно от условията резултатите от говедовъдството да бъдат не само задоволителни, но и отлични. А в АПК — Силистра имат и амбиции, и възможности. Но за успехите трябва борба!

Вл. ДИМИТРОВ

XXVII МЕЖДУНАРОДЕН ПАНАИР — ПЛОВДИВ

ЕКСПОЗИЦИЯ НА ВЪЗХОДА

Обновеният Пловдив е отново оживен. И на двете му гари пристигат препълнени влакове с хора. Към общия поток от човешко многолюдие, към панаирното градче, се стича пристигнало мнозинство с автобуси, с леки коли. Навъсеното небе, застрашаващо всеки момент да изкъпе в есенните си дъждове това многолюдие, не попречи на тържественото откриване на поредния XXVII международен Пловдивски панаир. В панаирните палати нахлу многолюден поток от хора, в административните кътове на палатите зашумоляха делови книжа, поведоха се оживени разговори. Още през първия ден на панаира, в павилиона на „Балканкар“, бе сключена сделка с Япония за износ на електрокари и електротелферни на стойност 600 000 долара. Но днес нашата страна не се представя само с този отрасъл, зает едно от първите места в света. Ако някой е бил на международен панаир в Пловдив преди няколко години и разглежда българските експонати сега, ще остане учуден от бързия ни възход. В нито ед на от палатите, където е представена българската промишленост (лека или тежка), транспорт, строителство, съобщения, машиностроене, химия, няма и следа от предишните занаятчийски изделия. Навсякъде лъха полъхът на индустриализацията, на комплексната механизация, изработването на програмни устройства за управление, на автоматични и поточни линии.

Поставено е началото за изпълнение директивите на партията от Десетия конгрес на БКП — през шестата петилетка 60 на сто от експортираните машини и оборудване да са от нова конструкция.

Когато разгледа човек всичките български палати, остава с определено впечатление, че откритите от X конгрес на партията нови хоризонти за развитието на машиностроението, за превръщането му във ведущ отрасъл вече се реализират. Подчертан е преходът от производството на единични машини към производство на системи машини, прибори и средства за автоматизация, развитието на електронно-изчислителната техника, средства и прибори на автоматизацията, на електронните елементи, интегралната техника и радиоелектрониката, металорежещи машини и стругове с програмно управление, електрокари и товарачи, електротелферни, автомобили, трактори и кораби.

Ала всичко това се постига с правилното сътрудничество на страните от СИВ. И интеграцията на нашата социалистическа икономика с братските социалистически страни е подчертана не само в палатата „Електронно-изчислителна техника — 71“, където особено привлича вниманието на посетителите Единната система електронно-изчислителни машини, разработени с общи усилия на България, СССР, Унгария, Чехословакия, ГДР и Полша.

Нашата страна има търговски връзки със 110 страни и на панаира е подчертано потенциалното задълбочаване на икономическото сътрудничество. На територията на панаирното градче тази година са пуснати в експлоатация две нови палати и въпреки това не всички изявили желание са имали възможност да представят свои експонати. На 19 септември под развети национални флагове тук започнаха демонстрация на своите най-нови постижения в икономиката и науката представители на 43 страни. За пръв път на панаира в Пловдив тази година са представени официално Дания, Уругвай, Швейцария, а за първи път въобще участвуват Филипините и Малайзия.

На традиционното си място, в една от най-големите палати, в средата на панаирното градче, се експонират макети на съветски заводски оборудвания, произведения на тежката и леката промишленост, постиженията в науката и техниката, в усвояването на космическите пространства, а на площадка край палатата — товарни и селскостопански машини.

В отделни палати са представени успехите на нашите братски социалистически страни. Но не ка да се върнем отново към въпроса, с какво се представя нашата страна, която като домакин на панаира безспорно има възможност да вземе най-широко участие.

На площ от 24 000 кв. м, а това е 60 на сто от заемана та площ от българските палати, са изложени над 4 500 експоната на българското машиностроене, от тях 800 се излагат за първи път. Централно място сред експонатите на ДСО „ИЗОТ“ заемат и електронните калкулатори, изработвани в Силистра. Важни експонати на това обединение са система за поливане със съветска сигнализация, система за телеметрично предаване на цифрови данни, комплекс на технически средства за управление на производството, регистриращ многоканален логомер, системи за организация на управленческия и проектно-конструкторски труд, електронно-изчислителна машина ЗИТ-151 и други.

ДСО „ЗММ“ тази година е представено само от автоматични линии и агрегатна техника, агрегатни машини с програмно управление. Особено внимание привлича цялостната автоматична линия за обработка на оси и валове със специално транспортно съоръжение. За първи път се демонстрират стругове с числово-програмно управление. Един от тях работи с автоматизирано заменяне на инструмента.

ДСО „Агромашина“ се представя от комплекс машини за лозарство и градинарство, от комплекс машини за овощарството, за прибиране на зърнените култури. Най-голям интерес тук предизвиква у посетителя тракторът „Т-54“, агрегатиран с други селскостопански машини, а също така малогабаритният трактор 224-У и други машини.

ДСО „Автопром“ демонстрира в най-широки мащаби интеграцията и кооперирането на родното машиностроене с машиностроенето на СССР и Чехословакия. Наред с монтиранията у нас „Москвич“ са изложени товарните автомобили „ГАЗ-53“ и „Шкода-Мадара“ в няколко варианта. С особен интерес и любопитство разглеждат посетителите отечественията къмпинг-ремарке „Русалка-550“.

Много са обединенията, представени в палатата на тежката промишленост, както и в палатата на леката промишленост. И където и да влезе посетител на XXVII международен Пловдивски панаир в българските палати, остава възхитен от новостите на една експозиция, по казваща възхода на нашата страна през двадесет и седмата година на свободата.

Михаил ТОМОВ
(наш специален пратеник)

Най-вярната дума

Когато минете през двора на ремонтната работилница, сред многото шумове на машините ще чуете и звъна на наковалнята на бай Васил. Отбийте се непременно при него! Там е много интересно — така, както е интересно при всеки добър

майстор. А бай Васил Дяков е наистина опитен майстор — най-старият железар в Ситово. И най-способният. Това знаят и стари, и млади. Особено ония, които в първите години след Девети септември се учеха при него на „занят“. На трудния и интересен занят на железаря — от грубото желязо да правиш плугове, да даваш в ръцете на хората оръжие в борбата за покоряване на земята.

Тази професия Васил Дяков усвои още от много млад. И до днес той си спомня ония години, когато за къшей хляб трябваше цял ден да вдига тежкия чук. Майсторът не си даваше лесно занаята — първо ще гледаш, ще поработиш без пари, пък после ще се наредиш сред калфите. А майстор ще станеш чак след години. Такъв бе пътят, изминат и от невръстното още момче.

Помни бай Васил и оня светъл ден, когато шепа селяни основаха кооперативното стопанство в селото. Той беше от първите. Беше сиромах, но ръцете му бяха златни. Затова и новото стопанство повери на него железарската работилница. През 1945 г. стана член на партията. Приеха го старите комунисти в своите редове с доверие, каквото рядко се оказваше в ония години. В партията влизаха най-добрите, изпитаните хора. На тях се вярваше. И на Васил Дяков повярваха.

Минаха години. МТС — Ситово премина към кооперативното стопанство. Тогава преместиха старата железарска работилница в сградата на бившата машинно-тракторна станция и създадоха днешния ковашки цех.

Заговорите ли с бай Васил, той все се усмихва. Добродушно, мъдро — така, както се усмихват хората, познали и добрите, и трудните страни на живота. В сините му очи лежи някаква стаена умора и същевременно една тиха светлина и спокойствие. Така блестят очите на ония, които с чест са изминали своя път и са слели своя с общия труд.

Питам го:

— Обучавал ли си млади хора на своя занят?

Той пак се усмихва — по-точно подсмихва се дяволито:

— Разбира се. Само че не всички станаха майстори. Някои мислеха само за заплащането, което им отне желанието да станат очова, за което бяха дошли при мен. С ония, които останаха при мен, днес работим за едно. Тя, нашата професия, иска и умение, и желание.

Васил Дяков е не само добър производственик. Той е един от най-активните и уважавани членове на партийната организация при ситовската ремонтна работилница. Всички партийни поръчения е изпълнявал с чест. Затова и младите работници се вслушват винаги в неговите справедливи и мъдри думи.

Наскоро бай Васил навърши 50 години. Заедно с това влезе и в нов дом — двуетажна тухлена къща. Семейството му е щастливо — синовете му се учат, двамата с жена си работят и печелят, толкова, колкото той в миналото не можеше и да мечтае. Само от едно е недоволен бай Васил: ръководителите на стопанството рядко се сещат за техния цех. Почти никой не надниква в ковачницата да види работят ли добре или не. При другите ходят, правят забележки, критикуват ги за несправяне със задачите. А при него не идват.

Жена му подхвърля весело:

— Ами че за какво да идват? Нали виждат, че си гледаш работата както трябва!

Става ми малко неудобно от тази реплика. Защото има нещо вярно в това — ако човек си гледа добре работата, понякога съвсем го забравят. Но си мисля — проверката на това, което бай Васил прави, е там, на полето. Щом всичко е добре, щом работата на механизаторите върви — значи, и той работи добре. Затова и на ръководителите не им остава време да му правят проверки. Истинската, най-вярната, проверка е времето и резултатите от неговия труд. А те са си казали вече думата.

Красимира ОРЛОЕВА

Кооператорите от района на АПК — Алфатар използуват самолети от селскостопанската авиация, излитащи от площадката край с. Светослав.

Високи добиви арпаджик

Неотдавна кооператорите от бригадата на Георги Стоянов от с. Сяново завършиха прибирането на арпаджика.

Те отгледаха общо 80 дка от тази трудоемка култура. Положените грижи на полевъдите са възнаградени. Очакванията са средният добив да достигне един тон вместо планираните 600 килограма.

По-голяма част от продукцията е предвидена за износ. Сега кооператорите я почистват и сортират, като влагат в това умение и сръчност.

Живко ТРУШЕВ

Икономиката на страните от СИВ

Изтеклите 25 години и особено последните 10 донесоха в селското стопанство на страните от СИВ съществени изменения. Започвайки от необикновено важната аграрна реформа, която даде земя на 65 милиона безимотни и малоимотни селяни в страните от социалистическия лагер (естествено без Съветския съюз), през започналия на широк фронт процес на механизация и химизация на селското стопанство и завършвайки с международната специализация и сътрудничество в областта на селското стопанство — във всички наши страни беше направено огромно усилие за модернизиране на селското стопанство, увеличаване на добивите, подобряване на животновъдството.

Един от основните проблеми за разрешаване във всички наши страни беше въпросът за химизация на селското стопанство, започвайки от изкуствените торове, химическите средства за защита на растенията и завършвайки с концентрираните фуражи за животновъдството. Тук трябва да припомним, че всички страни-членки на СИВ подеха, особено през последното десетилетие, интензивни усилия за разширяване на промишлеността за изкуствени торове и модернизирането ѝ, в резултат на което производството на тези торове в нашите страни се увеличи от 6,4 милиона тона (в чисто вещество) през 1960 година на 24 милиона тона през 1970 година. Значително се увеличи и употребата на минерални торове на хектар — в Полша например от 55,5 кг през 1965 година на 131 кг през 1970 година (за 1975 година се планира употребата на 195 кг торове, в чисто вещество на един хектар). Значително нарасна през последните години и използуването на средства за защита на растения та и на фуражни добавки за животновъдството.

Същевременно с увеличаването на химическата продукция за нуждите на селското стопанство се увеличи и производството на машиностроителната промишленост — съоръжения и машини за селското стопанство, необходими за механизирането на селскостопанските работи. Тракторният парк на страните от СИВ се увеличи през периода 1960—1968 година от 1,4 милиона броя на 2,5 милиона, комбайните — на 692 000 броя. Това позволява да се подобри значително положението в тази област.

Трябва да напомним също така за огромните усилия, положени от всички наши страни в областта на капиталовложенията, които се изразяват съответно с високи суми в бюджета на всяка от страните.

В резултат на това постигнахме значителен прираст на добивите от зърнени храни, захарно цвекло, картофи и маслодайни култури. Трябва да подчертаем, че този прираст на добивите до голяма степен се дължи на интензификацията и само отчасти е свързан с увеличаването на обработваемата земя.

За постигането на непрекъснат растеж на селскостопанското производство, който да даде възможност за по-добро задоволяване на нарастващите нужди на населението, страните от СИВ решиха да осъществят редица мероприятия със съществено значение.

Тази и следващата година трябва да бъдат период за комплексна разработка на перспективните прогнози за развитието и нуждите на производството в отделните области на селското стопанство и на определени селскостопански продукти. Въз основа на тези прогнози трябва да се координират перспективните планове за развитие на селското стопанство на страните-членки на СИВ и да се разшири сътрудничеството между заинтересованите страни в областта на специализацията и кооперирането на селскостопанското производство.

Увеличаването на продуктивността на земята, разработването на теоретичните основи на ефективността от използуването на торовете при различни условия, разработката на теоретичните принципи на физиологията на храненето на животните, увеличаването на ефективността от използуването на фуража и разработката на промишлени методи на производство в селското стопанство — това са важните задачи, които стоят пред научните кадри в областта на селското стопанство в нашите страни. Тяхното правилно и бързо разрешаване изисква концентрация на усилията на нашите страни както в областта на материалните средства и научните кадри, така и в избора на тематиката за научните разработки.

Всички страни-членки на СИВ отдават голямо значение на интензификацията в областта на животновъдството.

Трябва да се подчертае също така и по-голямата комплексност на решенията в областта на селското стопанство, отколкото в другите области на икономиката. Ефектите от тези усилия зависят от дейността на целия фронт, а не само от отделните негови сектори. В редица от нашите страни, въпреки несъмнените постижения през последните години, в селското стопанство трябва да се извършат редица промени в областта на научно-техническата и организационната революция. Тези промени не могат да станат, ако не се координират мероприятията с другите заинтересовани страни, ако не се използува техният досегашен опит и ако не се използува напълно ефектът от международното социалистическо разделение на труда.

Алиция СОЛСКА

СКИЦИ ОТ ДЕЛНИЧНИЯ ДЕН

НА това място до преди две-три години беше стопански двор на силистренското ТКЗС. Сега тук се издигат новите постройки на промкомбинат „Текстил“. Повечето от тях са незавършени и само в тъкачния цех започнаха работа новосформираните бригади. Обширният двор се е разкалял от падналия дъжд, но стопаните му го виждат вече асфалтиран, изпъстрен с веселите петна на тревичките и цветята.

Една от стаите в новата сграда на бояджийския цех бе определена за ателие на художника Хараламби Ковачев, дългогодишния художник на предприятието. Той не загуби много време за настаняване. До прозорците постави малкото бюро, на импровизираната маса подреди бурканчетата с бои и се захвана да получава „разцветки“. След като водата в малкия съд завира, той сипва в нея по малко от няколко цвята бои и нетърпели во потапя вълнената нишка в разтвора, за да получи търсения нюанс. Точно в такъв момент на работа го заварихме и членовете на художествения съвет, дошли за окончателното уточняване на моделите и разцветките за жакардовите изделия, с които промкомбинатът щеше да се представи на предстоящата есенна вътрешнопромишлена изложба в Пловдив.

Художникът разтвори пред тях каталога, в който дни наред грижливо бе подреждал боядисаните от него нишки в най-различни съчетания. А той предлагаше 150 разцветки и сериозно застрашаваше художествения съвет да подбере най-удачните от тях. Особено внимателно трябваше да се подбере цветовата гама на четирите четирицветни килима, с които предприятието щеше да участвува в изложбата. Двуцветните килими все повече отпадат от номенклатурата на промкомбината. Трицветните се утвърдиха с разнообразието на десените и оригиналните решения върху основата. Сега е ред на четирицветните килими.

Хараламби чакаше последната дума на художествения съвет, за да отиде в бояджийския цех, където щяха да боядисват в желаните цветове преждата за пробните килими. Чертежите, които работи през последните месеци, щяха да добият реални очертания. А след това, попаднали в ръцете на най-опитните тъкачки, те неусетно ще се превърнат в една чудесна гама от цветове и багри.

В просторната зала на новия тъкачен цех са монтирани само половината от предвидените 120 стана за жакардови изделия. Членовете на художествения съвет насочиха своето внимание към монтажната група на Вълчо Александров и Вълчо Жечков. Тук те усърдно избързваха с монтирането на машината с фин бод, за да се изработи на нея след това един от новите артикули — жакардова завеса от вискозна коприна. Засега завесата съществуваше само в представата на художника, но явно проличаваше нетърпението на всички, които очакваха деня, когато щяха да я разстелят пред себе си, за да изпитат радостта на създателя.

На един от становете беше затъкан килим с ефект на основата — моделът, който миналата година донесе златен медал на предприятието. Сега усилено се усъвършенствува този модел и наталогодишната изложба промкомбинатът ще го представи с по-фин гриф.

Отговорникът на новите производи, технологът Христо Габровски, погледна приятно часовника си. На него му се искаше да „слезе“ до цеха за втъкана бродерия, където се подготвяха десет нови модела, един от друг по-оригинални, със заимствувани модели от добруджанския бит. На пролетната изложба тази година цехът за втъкана бродерия получи най-висока оценка от сродните му цехове в страната. Специалисти от Комитета за битови услуги се изказаха, че навярно това ще е един от трите цеха за втъкана бродерия, които ще останат да функционират в цялата страна.

Работничките с вдъхновение продължаваха да изработват карета, килимчета и други изделия със сувенирен характер, а технологът „яхна“ велосипеда си и потегли за другия край на града, за да посети и останалите цехове.

К. МЪРОВА

ПРОДАВАМ спешно „Варшава“—М20 Лазаров, „Есперанто“ 16, Русе

ПРОДАВАМ лека кола „Москвич—407“ — спешно.

Справка: ул. „Балкан“ № 13

ТПК „МЕТАЛ“ — СИЛИСТРА

търси да назначи медицинска сестра по чл. 64.

ОСА

ХУМОР ☆ САТИРА ☆ ХУМОР

Трета разходка с папагал

Умните хора така са си подредили работата, че есенно време са си все в канцеларите, в кабинетите, и не ги плаши нито вятърът, нито дъждът. А ние с редакционния папагал Генчо, като си погледнем плановете и виждаме, че пак ще трябва да пътуваме. И на кафе като ни гле да вчера машинописката Янка, и тя рече, че път ни се пада. Е, какво да се прави! Всеки със своя жребий...

Тъй че тая сутрин рано-рано се измъкнахме с Генчо и потеглихме. И пак добре, че се случи сухо време, защото какво щяхме да правим, ако дъждове те ни свареха по пътя? Толкова беля направи тоя септември, че вече е време да се пооправи! То късмет — пак напече слънчицето, пак ни се повдигна настроението. И даже се позасмях ме. При това не с половин уста, както се смеят в АПК — Силистра. Ама ще питате — защо! И аз това питах, пък Генчо нещо си мърмори. Съчувствува, с една дума, на пернатите от този район. Защото си разнообразявали менюто. И то точно със слънчогледа от онези осем хиляди декара, които още стоят неприбрани. Едва сега ми стана ясно и защо някои се смеят с половина уста, и защо Генчо е доволен...

Аз обаче сметнах за необходимо да му се скарам, защото проявява ниска класова съзнателност, и той се поначумери, но на слънце бързо му мина и току си затананика „Шест машини край реката...". Бе какви, казвам, машини са те патили? Не виждаш ли, че навсякъде положението е от лошо по-лошо. Мокро, кално, машините не могат да влязат в блоковете и да продължат предсеитбената оран! Пък той ме поглежда с едното око и току ме апострофира. Не било то точно така! Как можели едни да изорат всичко, което са запланували, а другите още да кретат по опашките. Каква била тая организация на работата. Нямало ли кой да ги стресне. С една дума — ядосва ме. Ама и аз не се оставям. Не приказвай празни приказки, казвам му, ами подкрепи думите си с факти. А той, не щеш ли, и факти ми извади. И то факти да видиш, за главата да се хванеш... В Бабук например от заплануваните 12 000 декара са изорани около 1 200. В Алеково — и от това по-малко. А в Нова Черна от 23 000 декара 20 000 са вече изорани! Но да не отиваме по-далеч — в самото АПК — Силистра в Сраци мир са привършили с половина та от определените площи. А не като в Бабук — с една десета. И в Голеш са горе-долу добре, и в Стефан Караджа... Че над тия села дъжд не вали ли, джанъм? Или там условията са други?

Ей, ядоса ме тоя път Генчо, ама като не мога да му река нищо. Затраях си... Само не ми е ясно как ще траят ръководствата на тия стопанства, когато някой ги позапита кое и защо. Пък моят папагал като хвана нишката, че не ще и да спре. Приказва ли, приказва. И току споменава — алфатарци, че вместо 1 200 яйца дневно вземали 900, ситовци, че до плана не им стигали повече от хиляда бели яйчица, паисиевци, които не падали по-долу, беличани, дето били още по-зле... Да не говорим за Тутракан, където вместо осем хиляди, дневно се събират едва шест хиляди яйца... Проклет папагал ей, проклета животинка.

Че и упорита на всичко отгоре. Аз му разправям, че не ям яйца, че не ги обичам и да остави да се занимават с тях разните му органи, а той с мляко което се залови. Защо например в Главиница дневният млеконадой бил не 3 300 литра, както е по плана, ами 2 200. Че откъде мога, вдигам рамене, да зная! Ама Генчо продължава... Защо новочерненци не доят на ден по 10 800 литра хубаво краве мляко, ами 9 600?... И защо отдав на не помнят какво нещо е да си изпълниш плана...

Кипнах най-после! Какво му влиза в работата на Генчо това и онова. На разходка ли сме тръгнали ние, или на проверки някакви. Стиснах го под мишница и обърнах кръгом. Щом не знае как да се държи — ще се прибираме у дома. А с бакии те да се разправят онези, които са длъжни да ги оправят. Така де!

Койчо ПЕШКОВ

Мъгливо време

Пак задуха северняка
и довя мъглите...
Времето не ще да чака —
есента отлита!

Опустели са полята —
тъжно както лани...
Слънчогледи само чакат
нейде неприбрани,

и каквото да говорим
тук и там все има
непотегнати обори,
тъй че тази зима

пак ще тракат зъби крави,
студ като захване,
и ще чакаме да дават
мляко според плана!

А в лозята пак се стягат —
гроздобер е, значи.
Тъй де, няма да избягат
другите задачи,

а пък може ли без вино?
Празници пристигат!
Тая грижа нека мине,
всички ще се вдигнат,

и където има още
недоизорано —
ще го свършат! Може
нощем —
хе-е-е, нощта голяма...

Само нека да не вее
още северняка...
Да почака да налеем
бъчвите с резняка!

ВАСИЛЧО

САМА СИ Е ВИНОВА

Кокошката снесла яйце. Ведната ѝ го взели.

— Пак ми взеха яйцето! — оплакала се тя на петела.

— Никой не ти е виновен! Кой те кара да кудкудякаш толкова?

САМОЧУВСТВИЕ

Попитали магарето:

— Защо, когато ревеш, славеите спират да пеят?

— Уважават ме! — отвърнало то.

КОГАТО ФИЛМЪТ СВЪРШИ

Седяхме един до друг в киносалона. Аз и жена ми. Показваха някакъв чуждестранен филм. На екрана бушуваха страсти. ТОЙ гонеше НЕЯ с пистолет в едната ръка и кинжал в другата. Изпод огромна ковбойска шапка святкаха нагли, на всичко способни очи.

— Ох! — затрепера Нина, хващайки ме за ръката. — Ох!...

— Не се вълнувай, мила — казах успокояващо. — Та това е филм...

— Не, ти само погледни — зашепна Нина — какъв цвят има нейната коса: яркочервена на челото и тъмнокафява на тила. А прическата — мечта!

На екрана темпът на събитията нарастваше. Трагедията наближаваше. Отвратителен в своята наглост, ТОЙ я настигна. Сърцераздирателният вик на жертвата се сля със сухия изстрел.

— Ах! — възкликна Нина, притискайки се към мен.

— Успокой се, мила — нежно я погладих аз по ръката. — Не трябва да се нервираш така.

— Опитай се да бъдеш спокойна! Ти обърна ли внимание на нейния профил? Как оригинално са сведени очите! И главното сенките не са тъмни, а гълъбово-сини. В съчетание с яркочервените и тъмнокафявите коси това е фантазия.

...Нещастната героиня на филма носеха към гробищата. Скръбно се движеше погребалната процесия. Ридаеше оркестър.

— Виж, виж — оживи се Нина. — Нейната рокля малко е по-къса от моята. В краен случай, най-много шест сантиметра. И тези разрези отстрани...

— Та това е саван... — малко раздразнен забелязах аз. — Когато след много години умреш, то...

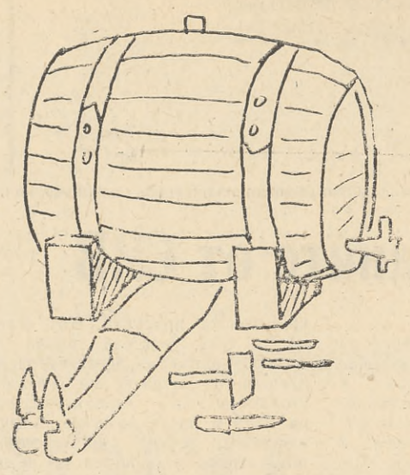
— Глупости, кой ще чака толкова дълго?

След няколко дни Нина беше вчесана като героинята от филма. Разчорлени яркочервени и тъмнокафяви коси, очите намазани с гълъбово-синя боя. Беше облечена в рокля-саван с доста рисковани разрези.

Следващият филм донесе нови промени. Забележителна та коса, предмета на моята гордост, тя отряза, зацапвайки останалите кичурчета с разтвор от лай-кучка. Розовите бузи станаха бели. Клепачите, без изключение, бяха облени с червена боя.

Накратко, след петото посещение на чуждестранен филм ние се разведохме. Нито една черта от нейния образ, който аз така много обичах (и, не скривам, даже боготворях) не остана. Всичко беше чуждо, непознато

В. ПОДОЛСКИЙ

Ст. ДИМИТРОВ

Есенни ремонти

КЛЕТВА

Раците обявиха война на рибите. И дадоха клетва:

— Нито крачка назад!

Борислав КОНСТАНТИНОВ

Знае си човека правата — шляе се със заплата!

* * *

Преизпълниха плана и тази година...

за командировки в чужбина.

Сава ТОПАЛОВ

— Как ще идеш на училище с тази коса?

— Ще гледам да мина за момиче. Паралелките са смесени...

* * *

— Дай клетва, че няма да носиш забележки тази година!

— Ние, атеистите, не се кълнем!

Митко БРЪЗИЦОВ

СЪБОТЕН СПЕКТЪР

На сушата и под водата

Ако Венеция постепенно се потапя във водата, то Равена просто „пропада" под земята. От 1897 година Венеция в сравнение с морското ниво се е потопила 20 сантиметра, а Равена — 40. За периода 1950-1970 година пази разлика е чувствително увеличена: Венеция ежегодно се понижава половин сантиметър, а Равена — 1,2 сантиметра.

Това явление е свързано не само с понижаване на почвата, но и с повишаване на морското ниво, предизвикано от топенето на полярните ледове. То е започнало, по мнението на специалистите, в средата на миналия век и е обусловено от повишаване температурата на Земята. Така например нивото на Адриатическо море се повишава всяка година по 1,5 милиметра. Но това е помалкото зло в сравнение със спадането на почвата, което заплашва не само Венеция и Равена, но и практически цяла Италия.

Изследванията, проведени от географския институт при министерството на отбраната на Италия, позволили да се установи, че полуостровът бавно се завърта около невидима ос, преминаваща през Генуа и Бреша. При това североизточната част на Италия се повдига, а югозападната — понижава.

Специалистите предполагат, че явлението до голяма степен може да се обясни с вмешателството на човека в природата.

Едно от най-модерните наши машиностроителни предприятия е Заводът за пишещи машини „Марица" в Пловдив. НА СНИМКАТА: Един от монтажните конвейери на завода.

Тунел на морската повърхност

Тунел на морската повърхност — това е новото транспортно средство, създадено в Англия за превоз на товари. То представлява тръба от гума или полиетилен, която се поставя върху водата и се надува с въздух при помощта на специален балон. За поддържането на необходимото налягане в такъв тунел се използуват електровентилатори. При изпитанието на тръбата, с диаметър 4 метра и дължина 400 метра, по морската вода са били транспортирани товари с тежина до два-три тона. Тунелът запазва своята форма дори при силно вълнение на морето. Той може да се използува за разтоварване на съдове, за превоз на товари през река, където няма мост, за снабдяване на морските установки и за други цели.

Акули в Средиземно море?

Четири поколения зоолози били убедени, че фауната на Червено море не може да проникне в Средиземно море през Суецкия канал. Непреодолима преграда за животинския свят бил слоят нефт, с който постоянно бил покрит каналът въпреки строгите експлоатационни предписания.

Обаче вече четири години поради израелската агресия срещу арабските страни каналът бездействува и в източната част на Средиземно море се срещат толкова много представители на фауната на Червено море, че не е изключена възможността в Средиземно море да започнат да хазяйничат акули.

ЗА ЗАВИСТ НА МЛАДИТЕ

Преди седемдесет години шведът Густав Хокансон за първи път взел участие в колоездачни състезания. И досега той продължава да участвува в тях. Преди няколко години излезе победител в обиколката на Швеция по протежение на две хиляди километра, оставяйки зад себе си много млади съперници. Макар че сега на осемдесет и пет годишния ветеран не се удава да заеме първо място, той неизменно спечелва сърцата на зрителите.

На синия ЕКРАН

СЪБОТА, 25. IX

10.00 Новини, 10.05 За красиво и хармонично тяло, 10.10 „Хора на дълга" — очерк, 10.30 Концерт народна музика по желание на зрителите, 11.00 „Към града" — документален филм, 11.20 „Три часа път" — съветска киноновела, 11.45 Спортна мозайка, 12.00 Информационен дневник, 16.05 „В света на животните" — тв серия, 16.20 Интервизия: Европейско първенство по футбол: Унгария — България, 18.20 Новини, 18.30 XXVII международен панаир — Пловдив, 19.00 Панорама, 19.30 Народна музика от Добруджа, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.20 Десети фестивал на българския филм, 21.20 „Поезия", 21.30 „Сатирична витрина", 21.50 „Мозайка" — забавна програма, 22.30 Новини.

НЕДЕЛЯ, 26. IX

11.00 Новини, 11.05 За красиво и хармонично тяло, 11.10 Шахмат, 11.40 Бракове по разум, 12.30 Интервизия: Съкровищата на Ермитажа, 13.00 Информационен дневник, 13.30 ТВ неделя, 13.35 В света на животните, 13.50 За пионерите: бързи, смели, сръчни, 14.50 Симпатичният господин — игрален филм, 16.20 Среща с писателя Генчо Стоев, 16.50 Забавна програма „Мозайка", 17.30 За децата: Пожарната кола Фелицитас, 18.00 Новини, 18.10 Мултфилм, 18.20 XXVII международен панаир — Пловдив, 19.10 Атлас, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 Защото те обичам — филм, 22.00 Светов на естрада — Орнела Ванони, 22.55 Новини.

ПОНЕДЕЛНИК, 27. IX

17.50 Обявяване на програмата, 17.55 Гостенчета в село — предаване за пионерите, 18.20 Новини, 18.30 Европейско първенство по волейбол — директно предаване, 19.45 Реклами, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 Телевизионен театър: „Варненската комуна" — гостува ни драматичният театър „Ст. Бъчваров" — Варна, 22.00 Спортен екран, 22.10 Новини, 22.30 Европейско първенство по волейбол — директно предаване.

спорт

Под шефството на вестник „Труд"

Отчетно-изборна конференция на дружество „Доростол"

В сряда след обяд се състоя отчетно-изборната конференция на единственото физкултурно дружество в Силистра, което представя града ни в окръжните, републикански състезания и турнири по отделните видове спорт. Салонът на ОСПС бе запълнен от внушителен брой делегати, членове на дружеството, сред които се откроваха партийни, стопански и комсомолски ръководители на множество предприятия и учреждения от града, спортно-педагогически кадри, треньори и известни спортисти. След като в делата президиум заеха места другарите Ганка Андреева, първи секретар на ГК на БКП, Иван Русанов, председател на ИК на ГНС, Христо Йосифов, инструктор в ЦС на БСФС и отговорник по физкултурната работа в нашия окръг, Тодорка Тонева, секретар на ОСПС, Кънчо Кънчев, председател на ОС на БСФС, Иван Жеков, първи секретар на ГК на ДКМС, и членове от бюрото на физкултурното дружество, при тържествена обстановка всички присъствуващи посрещнаха знамето на дружеството със ставане на крака.

Доклад за отчитане дейността на физкултурно дружество „Доростол" за периода 1969/71 година изнесе неговият председател Иван Явашев. Той направи задълбочен анализ на равнището на физкултурата и спорта в Силистра, като подробно разгледа работата на спортните секции, основни звена, чрез които се провежда цялостната масова състезателна и възпитателна дейност. Още от встъпителните негови слова стана ясно, че след тези на другаря Тодор Живков за работа с младежта и комсомола, след решението на Декемврийския пленум на ЦК на БКП от 1967 година, решенията на VII пленум на ЦС на БСФС и решенията на Политбюро от 2 септември 1969 година, секциите на физкултурно дружество „Доростол" са подобрили своята работа, като са превъзмогнали редица слабости в богатата си и целенасочена дейност. Постоянната и действена връзка на бюрото на дружеството с ръководството на ГК на ДКМС и отчасти с професионалните съюзи е постигнала концентрация на неговите организационни, финансови, материални и методически възможности и го е насочила към същината на проблемите, главно по планирането и осъществяването на учебно-тренировъчния процес и спортно-състезателната дейност.

Докладчикът изтъкна, че масовата физкултура през двугодишния отчетен период е отбелязала значителен напредък, който се състои в по-голямата системност и конкретност в масовата работа, но в областта по повишаване ръста на спортното майсторство в отделните видове спорт се забелязва чувствително спадане. Той посочи, че отстъплението от завоюваните позиции в републиканските спартакиади и прегледи през последните години се дължи на недоброто представяне на дружеството по основните спорто ве: гимнастика, плуване и борба. Отбелязвайки успехите в леката атлетика, докладчикът заяви, че вниманието на ръководството на дружеството през следващите години трябва да се съсредоточи по повишаване спортното майсторство на борбата, плуване то и стабилизиране позициите на баскетбола.

По-нататък председателят на дружеството разгледа работата в спортните школи, спря се обстойно на възпитателната дейност на спортистите и посочи каква трябва да бъде организаторската работа при новите изисквания.

В направените изказвания и разисквания след доклада се споделиха интересни и полезни мнения по проблемите на физкултурата и спорта. От важно значение представлява ше изказването на Нешка Димитрова, зам.-председател на ГНС, която разясни компетентно в какво ще се изрази спортното строителство и подобряването на спортната материална база през шестата петилетка. Инструкторът от ЦС на БСФС Христо Йосифов изказа задоволството си от двегодишната дейност на дружеството и даде положителна оценка на работата на ръководството.

След доклада на ревизионната комисия и приемането на перспективната програма за развитието на физическата култура и спорта в Силистра за периода 1971—1975 година, бе извършен избор на съвет на дружеството, ревизионна комисия и делегати за окръжната изборна конференция.

Накрая бяха удостоени от ОС на БСФС със званието „Отличник на физкултурната работа" 14 души активни спортни деятели и заслужили спортисти.

На първото пленарно заседание на съвета на физкултурното дружество, състояло се непосредствено след конференцията, бе взето решение ръководството на физкултурно дружество „Доростол" да се състои от 11 члена, а за негов председател бе единодушно преизбран Иван Явашев.

И. ЕНЧЕВ

21-та колоездачна обиколка на България

Колоездачната обиколка на България се ползува с авторитета на едно от най-крупните многоетапни шосейни състезания в Европа за аматьори. Организирана в чест на Десетия конгрес на БКП, 80-та годишнина от създаването на нашата партия и Седмия конгрес на Българските професионални съюзи, в тази значителна международна проява участвуват националните отбори на Съветския съюз, България, ГДР, Полша, Чехословакия, Румъния, Югославия, Дания, Алжир, Италия и най-добрите дружествени отбори от нашата страна — „Левски-Спартак", ЦСКА „Септемврийско знаме", КЦМ „Д. Благоев" — Пловдив, „Черноморец" — Бургас и „Чардафон-Орловец" — Габрово.

Стоманената колона потегли по пътищата на България на 23 септември и в продължение на десет дни ще измине 1 500 км в дванадесетте етапа. За голяма радост на любителите на колоездачния спорт, осмият етап Средище—Силистра ще бъде пробяган на територията на нашия окръг — индивидуално по часовник. След като състезателите бъдат извозени с автобуси от Толбухин до Средище, стартът на индивидуалното пускане по часовник ще бъде даден на 30 септември в 9.30 часа. Преодоляйки 35-километровия маршрут, колоездачите ще бъдат тържествено посрещнати в Силистра, където ще се връчат и награди за победителите. След двучасова почивка в 14.00 ч. ще бъде даден началото на деветия етап Силистра — Русе, дълъг 124 километра. Отсечката Силистра — Тутракан ще се пробяга спринтово.

За образцовото провеждане на осмия и деветия етап в нашия окръг бе учреден Организационен комитет, който на неотдавнашното свое заседание прие важни организационни мероприятия по подготовката за посрещането и изпращането на колоездачите. За популяризиране на колоезденето, в чест на това голямо спортно събитие, бе решено в Силистра и в селищата, където ще преминат състезателите, да се проведат масови състезания с пътнически, детски и спортни колелета, а отделни предприятия от Силистра по време на двучасовата почивка да поемат шефство над участвуващите отбори.

Организационният комитет по провеждането на осмия и деветия етап в нашия окръг счита, че образцовото посрещане и изпращане на колоездачите е важна предпоставка за отбелязване на високи спортни постижения.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: улица „Партений Павлович" — 3. Телефони: главен редактор — 28-28, заместник-главен редактор — 32-29, отговорен секретар — 39-55, партиен отдел — 32-01, икономически отдел — 32-11, селскостопански отдел — 58-48, култура и бит — 32-40, кореспонденти и писма на читатели — 59-48, коректори — 31-32, администрация — — 32-01. Индекс 21 425.

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ВЕСТНИК „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА“ Е ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА ВЕСТНИК „СВЕТЛИНА“, ЗАПОЧНАЛ ДА ИЗЛИЗА НА 10 АВГУСТ 1934 ГОДИНА, И НА ВЕСТНИК „СВОБОДНА ДОБРУДЖА“, ОСНОВАН НА 18 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Год. XVI (XVII) брой 104 (1880) | Силистра, вторник, 28 септември 1971 г. | Цена 2 стотинки

ПЪЛНА МОБИЛИЗАЦИЯ НА ХОРА И МАШИНИ ЗА ПРИБИРАНЕТО НА РЕКОЛТАТА, ЗА СРОЧНА И ОБРАЗЦОВА СЕИТБА!

В ТКЗС—БАБУК: НЕЗАДОВОЛИТЕЛНА ОРГАНИЗАЦИЯ

След изобилните дъждове настанаха благоприятни дни за работа сред полето. Време, изпълнено с радост и тревога — радост пред голямото изобилие, натежало в безкрайните блокове, и тревога пред дилемата за по-бързото му прибиране и оползотворяване.

През един такъв напрегнат ден се сблъскахме с незадоволителна организация на хора и машини в бабушкото стопанство. Тук ще бъдат засети 12 000 дка с есенни култури, а към 25 септември са подготвени само 1 300 декара. Кооператорите имат да прибират още слънчоглед, а брането на царевицата едва сега започва.

Според някои ръководители на стопанството закъснението се дължи на бавния темп, с който се прибира слънчогледът. Самата жътва е започнала едва при пълна зрелост, защото късно е създадена възможност да се монтират закуялените преди месеци сушилни. Преди дъждовете са пожънати 3 500 декара слънчоглед, но доскоро нито декар от тях не е бил изоран. Не можем да се съгласим с мнението, че в района на цялото стопанство няма хора, които биха могли да работят до пълното освобождаване на слънчогледовите площи. В събота тази задача бе поверена на учениците, но часът бе минал девет, а децата още се тълпяха пред канцеларите на кооператива. Не бе ше уреден въпросът с превозването им до блока. Това стана с един случаен камион.

Посетихме блока, където заработиха децата, и там станахме свидетели на други неуредици. В окончателно почистената площ ореше само един трактор. Другият, чийто плуг бездействуваше, бе изпратен да „тъпче“ слънчогледови стебла. А в същото време в стопанския двор два напълно изправни дизела бяха осъдени на принудителна почивка. И как няма тогава да недоволствуват трактористите? Ето какво мисли Деню Тодоров — водач на тежка машина: „Септември преминава, а много от моите другари са заработили едва по 50 лева. Нямаше какво да правят момчетата!“.

Все за лоша организация подсказва и един друг факт, на който станахме неволни свидетели. Водачът и товарачът на автомобил Сс 07—72 бяха недоволни, че не можеха да уплътняват както трябва работното време. „Вместо три, пет курса бих могъл да правя“ — споделяше шофьорът, но товаренето става много бавно. В същото време ръководителят на бригадата за комплексна механизация Кънчо Тодоров заявява: „Дайте ми още толкова коли — работа на всички ще намеря!“

Дали липсата на достатъчно хора, както казват ръководителите на стопанството, или липсата на достатъчно нюх и подход в работата са пречка за създаване на по-добра организация в ТКЗС — Бабук? Склонни сме до известна степен да се присъединим към първото мнение, но има неща, които ни карат да мислим, че може още много да се направи, за да се изпълняват задачите в оптималните срокове. Една пропусната възможност е например стимулирането. Тук не се гласува доверие на допълнителното възнаграждение и резултатите от това са налице. В Бабук ние срещнахме много трудоспособни хора, които до девет часа не бяха на полето. В същото време на площадката в един от стопанските дворове група ученици белеха царевица, обрана по разделния начин още преди дъждовете.

Коренният прелом в организацията на хора и машини в ТКЗС — Бабук е повече от наложителен. Защото да посрещнеш сеитбата само с незначителен процент готови площи е риск, който крие в себе си много несполуки.

Ст. СТАНЕВА

В помощ на кооператорите

Близо седмица в помощ на кооператорите от тутраканското стопанство са 75 войника от поделение 65840. За това време те можаха да оберат 150 дка царевица и 30 дка лозя в Пожарево и Дунавец.

Навременната помощ е посрещната с радост от всички. За битовите условия на войниците се полагат подходящи грижи. Те ще работят в района на стопанството около месец и ще допринесат твърде много за по-бързото завършване на много неотложни задачи.

Живко ТРУШЕВ

Деветмесечният план в промишлеността е изпълнен

Борбата за изпълнение и преизпълнение на плана за първата година от шестата петилетка, на трудовите колективи от промишлените предприятия на окръга се увенчава с успех. Изпълнен е предсрочно деветмесечният план. Произведена е продукция за 108 372 000 лева, а до края на месеца ще бъде произведена допълнителна продукция за 2 500 000 лева.

Най-голям дял за предсрочното изпълнение на плана имат трудовите колективи на промкомбинат „Камъшит“, млекоцентрала „Сердика“, ДМЗ — Дулово и др. (СТ)

Окръжната партийна делегация се завърна

Завърна се делегацията на окръжния комитет на БКП, водена от кандидат-члена на ЦК и първи секретар на окръжния комитет на партията Георги Кардашев, която бе на посещение в Хмелницка област на Украинската съветска социалистическа република. (СТ)

В механичния цех на завод „Стомана“ цялата дейност на производствения персонал е съсредоточена в изработването на стационарни двойни точила — ЗД—003. Те са третите от поредицата точила и са предназначени за заточване и зачистване на детайли в заточни отделения на инструментални, монтажни, механични и леярни цехове.

Средношколски бригади в ТКЗС

Весели и незабравими са бригадирските дни. Радостта се подсилва още повече от чувството, когато знаеш, че помагаш на селскостопанските труженици в такова усилно време, каквото е времето на есенната кампания.

От началото до края на тази седмица повечето средношколци от нашия град ще работят в царевичните блокове на стопанствата в селата: Айдемир, Смилец, Бабук, Калипетрово, Срацимир, Иширково, Алфатар, Попина и други. Неоценима ще бъде помощта и на онези ученици, които ще се трудят в лозята. Със своя труд те ще допринесат за намаляване на загубите, които изобилните дъждове нанесоха на гроздовата реколта.

И. ПЕТРОВ

Своевременно и качествено

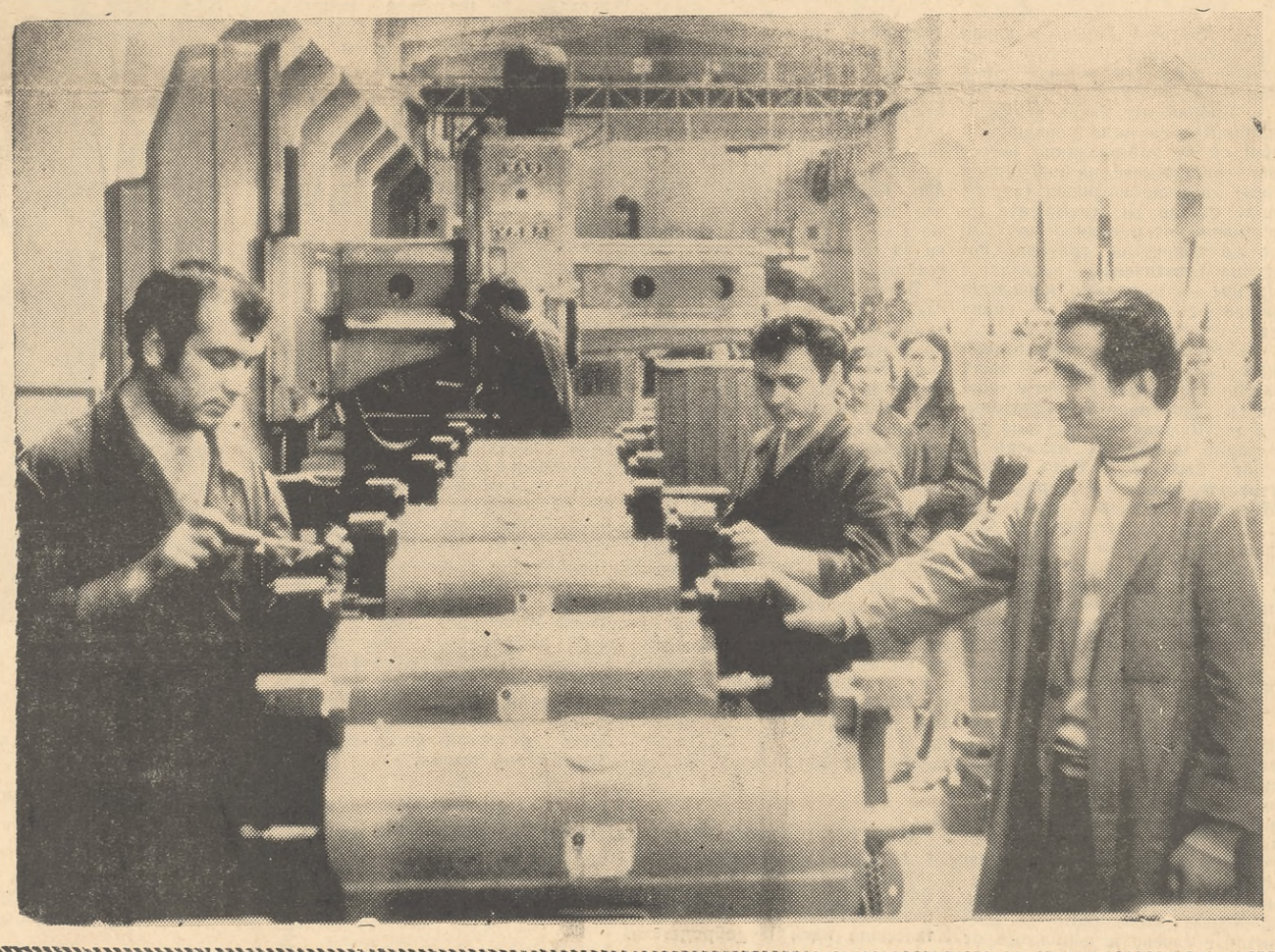
Преди няколко дни в читалищния салон на с. Стефан Караджа се проведе сесия на селския общински народен съвет по подготовката и провеждането на есенната сеитба. Присъствуваха почти всички съветници, механизатори и кооператори от района на съвета.

Доклад по основния въпрос изнесе главният агроном на стопанството Джафер Сабриев. Той изтъкна, че най-важният проблем пред кооперативна в настоящия момент е прибирането на пролетните култури, ремонтът на машините, подготовката на площите и посевния материал. В основни линии задачите се изпълняват, но все още нерешен е въпросът с освобождаването на площите, засети с царевица.

Изказалите се съветници, механизатори, кооператори и ръководители говориха загрижено по подготовката на сеитбата. Направиха се предложения за организирането на бригади за прибирането на царевицата, като сесията задължи изпълнителния комитет да се съставят списъци на всички хора, незаети в производството.

Накрая сесията прие решения, които ще спомогнат за упражняване на контрол по срочното и качествено извършване на есенната сеитба.

Трифон КУТЕВ
(наш кореспондент)

Стимулиращи успехи

Големи усилия полага трудовият колектив на ТПК „Добруджанка“ — Силистра. За постигнати най-високи трудови успехи в чест на Десетия конгрес на партията, Министерският съвет, Централният съвет на професионалните съюзи и Централният комитет на ДКМС връчиха диплом на предприятието и го наградиха с медал „Десети конгрес на партията“.

Въодушевен от постигнатите резултати, колективът зарабoти още по-добре. Цехът телевизионна — оградна мрежа, с ръководител Манол Митев, и сега се стреми да не изпусне завоюваното първенство през първото шестмесечие. Заслужават похвала и работниците от цех детски поръчки с ръководител Димитра Стодева. А работниците Тодорка Узунова от бригадата за художествена бродерия, Еленка Данаилова от бригадата за износ, Иванка Вълева от отдела за детско и бебешко облекло със сръчната си работа винаги служат за пример на другарите си. В изпълнението на дневните си норми те постигат редовно цифрата над 150 на сто. В алеята на първенците техните снимки още отдалеч привличат вниманието на всеки един посетител. Тези труженички много пъти са поздравявани по местния високоговорител и са награждавани. Всичко това ги насърчава към още по-високи дела. Благодарение на упоритият труд на колектива на предприятието, деветмесечният план бе изпълнен предсрочно. Очаква се планът за този период да бъде превишен със 177 000 лв. Преждевременно бе изпълнен и планът за месец септември.

На договарянето в Пловдив през месец май тази година щандът с изложените стоки на ТПК „Добруджанка“ бе определен като „щанд красиво изделие“. В есенното договаряне предприятието ще участвува със сто нови модела. Похвално е и това, че миналата година на Пловдивския панаир кооперацията беше участвувала само с единадесет модела, а сега техният брой достигна тридесет и девет. Нова придобивка на работниците тук е откриването на новия цех за машинно и ръчно плетиво. Този цех влезе в действие преди четири месеца. За сега се извършва само плетене на ръка, а в най-скоро време ще се усвои и машинното плетене.

Успешното изпълнение на деветмесечния план е реален израз на упоритият стремеж на целия колектив да приключи достойно годишната производствена програма.

Зия СЕЛЯМЕДОВ

С ускорен производствен темп

Радостната вест, която се разнесе из цеховете на промкомбинат „Текстил“ преди няколко дни, за награждаването със златен медал на четирицветния килим „Основен ефект“ на двадесет и седмия мострен панаир в Пловдив бе предшествувана от едно друго забележително събитие. Успешно приключи и производственият план за месец септември. При запланувана продукция за месеца 3 235 000 лева промкомбинатът отчете 3 427 000 лева.

Най-високи резултати постигнаха производствениците от предачния цех начело с комсомолската бригада „Лиляна Димитрова“. Въпреки нарушаването на производствения ритъм в тъкачния цех поради изнасянето на две от бригадите в сградата на новия цех, комсомолската бригада „Десети конгрес“, с ръководител Ганка Банкова, завоюва високи производствени успехи. По примера на своята бригадирка, която вече трето тримесечие е носител на званието „Най-добър в професията“, работят Момка Марчева, Недялка Вълчева. Текстилците от трета секция при цеха за „Фъкана бродерия“ упорито се борят за спечелване на званието „Ударник за комунистически труд“.

Преди един месец в предприятието бе успешно внедрено производството на четирицветен килим, който намери добър прием на вътрешния пазар. В скоро време предстои да се открие самостоятелната вътрешна изложба на предприятието, на която ще бъдат определени експонати за изложбата в Пловдив, където ще се извърши договарянето с търговските организации.

Всеки последен петък от месеца е обявен за ударен, а комсомолците от бригада „Десети конгрес“ в чест на Дванадесетия конгрес на ДКМС са обещали да дадат до края на годината надпланова продукция от 5 000 лева.

И. ЕНЧЕВ

В ПАЯЖИНАТА НА ДОЛАРА

Сега вече премина шокът от първите дни на действието на извънредните икономически мерки на Вашингтон, когато объркалите се италиански бизнесмени не искаха и да чуват за долари, а ядосаните туристи демонстративно хвърляха смачканите зелени банкноти в римския фонтан Треви. Настъпи периодът на прецизен анализ на загубите, понесени от италианската икономика от неочаквания „подарък“ на американското правителство за своите „скъпи съюзници“. Италианският делови свят брои си нините, които се появиха, колкото и парадоксално да звучи това, от прекалената привързаност към американските пазари. И ако днес тукашните вестници и списания пишат, че „Италия е загубила най-много от всички“ в резултат на „извънредните мерки“ на правителството на САЩ, това твърдение не е лишено от основание. Италия плаща за едностранчивата ориентация на своите външни икономически връзки, която е логично продължение и на „плана Маршал“, и на всякакъв род „помощ“, и на „особените“ италиано-американски отношения...

Изследователският център на Римската банка е пресметнал, че загубите от въвеждането на 10-процентово мито върху традиционните стоки на италианския износ за САЩ (автомобили, обувки, облекло, текстил, хладилници и др.) ще възлезат на около 49 милиарда лири. Както заяви председателят на италианския автомобилен концерн „ФИАТ“ Джовани Аниели в интервю пред седмичника „Панорама“, „през 1970 година САЩ са внасяли 1,2 милиона автомобили на обща сума 1 000 милиарда лири. Президентът Никсън въведе върху този внос мито от 10 %, което ще представлява 100 милиарда лири, които някой трябва да плати. Малко вероятно е тази разлика да може да се включи в продажната цена на експортните автомобили и да се принудят американските потребители да дадат парите. По-скоро те ще предпочетат да купуват своята продукция на по-подходящи цени“. Д. Аниели предвижда ожесточаване на „автомобилната конкуренция“ на европейските пазари, което, разбира се, ще се отрази отрицателно и на положението на италианското автомобилостроене.

Но ако за автомобилните концерни конкуренцията с американските компании е, общо взето, по силите, то какво да правят такива отрасли на италианската промишленост като шивашкия, обувния или текстилния, където в производството са заети десетки дребни и средни фирми?

Преценявайки обстановката, Фабио Фругали, ръководител на римската асоциация, която обединява дребните собственици, заяви: „Лошото е тепърва. И ако не се вземат незабавни мерки, кризата ще обхване повече от 80 000 дребни предприятия, в които са заети повече от 3 милиона души.“

А какво мислят по този въпрос в правителствените кръгове? Засега Италия заема изчаквателна позиция, като се ограничава с подкрепяне на общата линия на страните от Европейската икономическа общност по валутните въпроси. При това в италианските кръгове смятат, че нейната крайна цел трябва да се състои в това „...да не се дават на долара никакви специални привилегии в бъдещата валутна система“.

А какво ще стане с възстановяването на загубите за италианските износители? Министърът на бюджета Джолити не дава много надежди. „Не трябва да се смята, заяви той, че държавата изцяло ще поеме загубите, които претърпяха някои отрасли вследствие на „извънредните мерки“ на САЩ“.

А къде е изходът? Сега в италианския печат много се пише за необходимостта от преориентация на външноикономическите и външнотърговските връзки на страната, за това, че трябва най-после да се измъкнат от паяжината на банкрутиралия долар и по-критично да се отнесат към перспективата на бъдещите отношения с такъв опасен търговски партньор като Съединените щати. „Проблемът за засиляване на износа в социалистическите страни, за преодоляване на трудностите, които съществуват в тази област, писа тези дни в. „Соле—24 оре“, стана особено актуален в редица страни, за които въвеждането на допълнителното мито от САЩ е пречка в развитието на търговията.“ Ще прибавим: в това число и на Италия.

Л. КОЛОСОВ

Пред 75-та годишнина от рождението на Дочо Михайлов

АПОСТОЛ И ОРГАНИЗАТОР

КОНГРЕСЪТ в Ески Джумая определи ориентацията на организацията — на Изток, към Съветска Русия, декларира, че организацията немилостиво ще преследва бандитизма под каквато и маска да се явява, но не взе необходимото решение за създаването на въоръжен апарат, който да изпълни тази задача.

Едва след конгреса, в няколко съвещания на тесен кръг дейци, повечето принадлежащи към буржоазните партии, се реши да се организира Вътрешна добруджанска революционна организация. Този кръг дейци избира централен комитет на Вътрешната добруджанска революционна организация в състав: Дочо Михайлов, Върбан Петров, подполковник Кямилев, Иван Хадживанов, Слави Алексиев, Ст. Боздуганов, Иван Маринополски и един офицер от кавалерийския полк в Русе. За седалище на организацията се определя Русе, а Дочо Михайлов бива избран за организатор на Централния комитет и главен войвода на четите.

Сега, когато вече са сложени основите на Вътрешната добруджанска революционна организация (ВДРО), на младия и енергичен апостол на освободителното дело Дочо Михайлов сякаш му израстват крила. От Ески Джумая той заминава направо за село Дживел. С помощта на местните въоръжени групи той създава организации в селата Дживел (Никола Козлево), Беш-те пе (Пет могили), Махмузлий (Тодор Икономово) и в много от крайграничните села, където живеят добруджански бежанци.

За кратко време Дочо Михайлов се свързва с повечето от самоволно действуващите в Добруджа въоръжени групи. В много от тях той подменя ръководители или четници, замесени в нечестни дела, и на тяхно място привлича неопетнени, предани на революционното дело хора. На други групи, съставени от честни, но неорентирани хора, Дочо (от името на Централния комитет на ВДРО) внушава, че трябва да прекратят своята дейност, и те се саморазпускат. Останалите няколко чети, добре екипирани и запознати със задачите, които им предстоят, се пръсват по градовете и селата на Добруджа да изграждат местни революционни комитети на новата организация.

Освен въоръжените ядра в Дживелския район въоръжени чети се формират и в Русе, и във Варна. Всяка от тях има свой войвода, но в работата си и те са задължени да се ръководят от указанията на главния организатор Дочо Михайлов. Самата Добруджа е разделена на райони според административните околии, а за всеки район е определен районен началник на ВДРО.

На въоръжения апарат Дочо гледа като на една неотложна необходимост: с негова помощ най-първо трябва да се ликвидира вилнеещият бандитизъм — страшна напаст за населението и голяма пречка за легалните и нелегалните борби срещу поробителите и тяхната корумпирана администрация.

Наред с това чрез въоръжения апарат трябва да се вдъхне вяра на населението, че в своите борби то може да се опре на значителна и надеждна сила, каквато представляват четите. Най-после четите трябва да подпомагат подготовката на едно всенародно въстание, когато за това назреят необходимите условия. Но засега четите трябва да избягват сблъсквания с румънските жандармерийски и войската.

Положителните резултати от дейността на новата организация, енергично ръководена от Дочо, не закъсняват. Още през 1923 година вилнеещите банди, вербувани из средите на деморализирани добруджански бежанци, изчезват. Населението си отдъхва и започва да посреща, храни и пази въпреки всички рискове четите и апостолите на организацията.

Към края на лятото на 1923 г. Дочо, начело на въоръжена чета, посещава селата Бейбунар (Средище), Топчии (Стрелково), Хадър Челеби (Господиново), Карач (Брестак) и др., след което се прехвърля в района на село Кайнарджа. Тук две вечери подред той се среща с редица местни хора, които напътствува и окуражава. Част от четата той оставя сред една малка горичка в местността „Мурсал кулак".

Изпълнил задачата си, рано призори на другия ден Дочо се прибира при четниците си. Всички решават там да дочакат вечерта, за да се прехвърлят в друг район.

Но нещата се усложняват. До ушите на жандармерийския шеф в селото стигат сведения, че въоръжени „бандити" се движели из този район. Шефът изкарва потеря от жандарми и селяни. Между потеряджиите е и Костадин Русеолов, верен на организацията човек, подкаран на сила. Пред нощта той бе носил храна в гората на четата.

Когато потерята минава близо до мястото, където се укрива четата, за да предупреди момчетата за опасността, бай Костадин на висок глас пита жандармерийския шеф:

— Г-н шеф, ами ако из тази горичка изскочат бандити, какво ще правим?

Жандармеристът отговаря самоуверено:

— А, бандитите не са толкова прости да се крият в такава малка горичка. Те бягат ей там, в големите гори!

Бай Костадин и четниците, които чуват разговора, се подсмиват под мустак: добре въоръжената чета би могла с един удар да избие жандармите, но Дочо, водейки се от принципа, че организацията трябва да подпомага населението, а не да утежнява положението му, не позволява на момчетата и да мръднат от местата си...

След усилен марш четата се озовава в корията край село Бабук. Момчетата се разполагат на почивка, а привечер Дочо влиза в селото.

Когато нощта прибулва Бабук, към къщата, в която се е укрил Дочо, един след друг — тихо и предпазливо — се запътват десетина селяни. С влизането си всеки сърдечно се ръкува с Дочо, други го прегръщат. Тук са Стоян Райчев, Станчо Николчев, Неделчо Трендафилов, Аврам Аврамов и други. Всички са радостни, но и поуплашени както от характера на срещата, така и от изгледа на богато въоръжения Дочо. Когато всички се събират, той започва:

— Другари, братя! Ние знаем нашите тегла, знаем, че ви е отнета всякаква възможност по легален път да защитите човешките си права и свободи. Знаем, че вилнеещият бандитизъм увеличава теглата ви. Затова, като верни синове на Добруджа, ние идем да ви помогнем. Първата ни грижа е да обуздаем идвашите от България престъпни банди...

По-нататък Дочо запознава хората с основните цели на новата организация: да се бори за български училища и черкви, за по-сносен живот, за политически права, да воюва за националното и социалното освобождение на Добруджа, „което ще настъпи само тогава, когато политическата власт се вземе от работниците и селяните"...

— Вие трябва да поемете в свои ръце делото на организацията — на края завършва Дочо и очите му срещат горящите очи на селяните.

— Право казваш, Дочо — не се стърпява Стоян Райчев, буден и уважаван селянин, — работният народ трябва да вземе властта!

След него се намесват и други. Разговорът става общ. Всеки бърза да заяви, че е готов да работи в организацията, да съобщи за някаква несправедливост, за някакъв зулумлук от жандармерийския шеф, да изтъкне някаква нужда на селото, да уверя останалите в предаността си към новата организация. Упоени от сладката надежда за свободата, членовете на новообразуваната местна организация се разотиват в полунощ, а двама от тях изпращат Дочо до корията, където го чакат неговите верни другари.

Още същата нощ четата се придвижва към друго село. И така, ден след ден, нощ след нощ, четата броди от село в село, пали и разпалва в душите на поробения народ вярата в свободата.

След труден едномесечен поход четата се завръща в България. Някои от четниците от граничните села навестяват близките си, а другите, заедно с Дочо, продължават за Русе. Пътем четниците се отбиват на почивка в село Каракоджелар. Момчетата отсядат в свои близки и познати, а Дочо потропва на портата на предания комунист Николай Велчев. На вратата се изправя снажна русокоса девойка. Когато я вижда, Дочо неволно отстъпва крачка назад.

— Дора, ти тук?

— Вие?... Ти?... Нима още не си ме забравил? — трепери от вълнение гласът на девойката, а лицето й ту пламва в ярка червенина, ту бледнее.

— Всичко помня... — произнася с тих, странно променен глас Дочо

— И аз. Все те виждам в оня сив войнишки шинел... Помниш ли? Беше се завърнал от фронта и ходеше се с него — изрича тихо девойката...

Но разговорът им е прекъснат. От вътрешността на къщата излиза Николай Велчев, за да посрещне скъпия гост.

— Ха добре дошъл, добре дошъл! — братски го прегръща той и добавя закачливо: — А пък момичето ни е хем хубаво, хем добро! Тъй да знаеш. А запознай те се сега. Туй е Тодорка Николова, нашата учителка...

— С Дора ли? Та ние с нея още от Силистра се знаем — отвръща се със същия странно променен глас Дочо и едва сега поема горещата ръка на момичето...

До късна нощ и на следния ден Дочо остава в селото и надълго беседва с бай Стоян и други селяни за общата борба на работниците и селяните.

Беседва, разбира се, и с Дора. Възстановили хубавите спомени от взаимното кратко учителстване и от кръжоците в Силистра, двамата си дават дума и сега да си помагат в борбата. Взаимното общо чувство зрее и се разгаря. Но броените дни са къси. Раздялата идва неочаквано скоро. Дочо прегръща девойката и с бързи крачки прекосява двора, без да се обърне нито веднъж назад. Любовта му е останала голяма и силна. Той обича, пламенно обича, но делото го зове. Девойката дълго гледа след него с широко отворени копнеещи очи.

От село Каракоджелар Дочо се отправя за Русе, а оттам — наново към Дживел и другите крайгранични села, където продължава да изгражда и активизира революционната организация. Изтекли бяха само няколко месеца от създаването на организацията, а в районите, където той бе обиколил, вече съществуваше гъста мрежа от комитети и организации от двете страни на българо-румънската граница. Такива бяха изградени и в Добрич, и в Силистра, и в Куртбунар, и в Бабук, и в Алфатар, и в Кайнарджа, и в десетки още добруджански села.

(Из биографичния очерк за Дочо Михайлов от Ив. Георгиев и Т. Генчев)

Пред нови вълнения и изпитания

Трудно е в тези дни човек да намери дори и за съвсем кратко време свободен директора на Драматичния театър в Силистра. При него непрекъснато има хора, разминават се на вратата и така следват разговор след разговор. Изглежда, тази атмосфера сега, когато колективът на театъра все повече навлиза в изискванията на новия сезон, е някак си естествена. Защото има да се решават толкова много въпроси, на толкова много хора трябва да се даде отговор, да се намери най-вярното решение.

Въпреки голямата си заетост, директорът на театъра Симеон Ганев с готовност се отзова да отговори на няколко въпроса, зададени му от представител на редакцията.

— Другарю Ганев, с какви проблеми идва началото на новия театрален сезон пред вашия институт?

— **Проблемите, както всяка година, пак са цяла поредица и пак са от най-различно естество: от грижите ни най-сполучливо да бъде изграден творческият състав до стремежите ни да навлезем в един сезон, който да донесе на зрителя пълноценна естетическа наслада, а на нас — по-голямо удовлетворение от показаното на сцената.**

В състава ни и тази година има нови попълнения. Привлякохме артисти от други театри, а също така и възпитаници на Висшия институт за театрално изкуство: актьори и един режисьор. Като драматург-консултант е привлечен Михаил Величков, драматург в Театъра за младежта в София. С неговата компетентна помощ и във взаимодействие с режисьора при театъра Аврам Георгиев се набелязват пътища за по-пълноценни контакти с български автори.

— С какво се характеризира началото на напрегнатата творческа работа в театъра?

— **Вече започна подготовката на първата за сезона премиера, която е поверена на режисьорката Маргарита Младенова — Асенова. Реализирането на репертоарния си план започваме с пиесата на известния съветски автор Виктор Розов „Масовик" (заглавието е временно). Мислим, че с нея ще спечелим вниманието на различните слоеве и поколения от зрителите, защото пред всички тях тя поставя изключително важни за времето ни житейски проблеми, дава отговор на въпроси, които сега ни вълнуват. Художественото оформление на пиесата е поверено на възпитаника от ВИИИ — София Нейко Нейков. Засега все още работата протича на маса — предвиждаме първата си за сезона премиера да подготвим за около 20 октомври.**

Паралелно с това друг наш състав предприе първото си турне за сезона и ще гостува на театрални сцени в Толбухински, Варненски, Силистренски и евентуално Русенски окръзи със спектакъла „Женитба с препятствия". Както виждате, навлизаме в ритъма на делничната си работа, стремейки се да отговорим на изискванията, които се предявяват към нас.

— А как виждате по-нататък вашата репертоарна политика, какви други по-далечни цели си поставяте?

— **Проявяваме ориентация към подготовката на още една съвременна българска пиеса на морално-етични проблеми — „Ширината на океана" от Иван Остриков. За по-късно предвиждаме „Гераците", по Елин Пелин, или „Снаха", по Георги Караславов. За съжаление, не всичко още е категорично уточнено в нашия репертоар, възможно е той да претърпи промени.**

Замисляме през новия сезон да зарадваме зрителите си от Тутракан и Дулово, от центровете на аграрно-промишлените комплекси, като гостуваме с премиерите на поредните си постановки. Това е нещо ново в работата на театъра и вярваме, че ще бъде прието радушно.

Имаме добрата идея в Силистра да открием и камерна сцена, където да намират изява по-младите ни изпълнители. Но далече не всичко около това ни намерение е видяно в конкретните му измерения, за да твърдим, че то ще бъде реализирано на всяка цена.

— Силистренската културна общественост, в това число и колективът на театъра, са изправени пред един голям юбилей — 100 години от първото театрално представление в града. Каква е подготовката на Вашия институт за този културен празник?

— **Пред нас той поставя редица задължения, защото ще съвпадне и с откриването на новата театрална сграда. От нас ще се изискват много усилия, за да отбележим това събитие така, както подобава. Предвиждаме по този повод да бъде подготвена от режисьора Аврам Георгиев пиесата на Пенка Кръстева „Хан Аспарух", за самото тържество се обмисля специална програма. Онователно от нас се очаква много и независимо от голямото натоварване не трябва да останем длъжници на силистренската общественост.**

Един нов театрален сезон със своите вълнения и изпитания, с повишените си изисквания сега вълнува и мобилизира за труд и творчество колектива на Драматичния театър в Силистра. Нека той му донесе нови постижения в благородното му задължение да възпитава, да въздействува със силата на комунистическите идеи и добродетели.

Комсомолецът Димитър Борисов работи в алуминиевия цех на завод „Хром". Той изпълнява своите трудови норми 130 на сто. Удостоен е със званието „Ударник".

Усърдният работник дава само висококачествена работа и е пример за своите другари.

Снимка: Д. ЙОРДАНОВ

Уважение и почит към другаря

Заговори ли се за завод „Стомана" — Силистра, могат да се изброят десетки хубави неща и на първо място отличната производствена дейност на колектива. Но животът на едно предприятие не е само работата в него и на мен ми се иска да спра вниманието ви на онова, което прави и делниците в завода интересни. Няма да надничам в плановете на партийната организация, в мероприятията на профкомитета или в комсомолските дела. Ще разкажа просто за три малки празника в живота на работниците, за три случки или ако искате три събития, които биха трябвало да се превърнат в традиция, да се поемат от останалите предприятия, да станат еже дневие. Това е именно и целта на този разказ.

Не е нужно да гадаете били ли са щастливи Добри и Маринка Узунови — и двамата работници в завода, — когато им се родиха близнаци. Трябваше да видите сиящото лице на бащата, очите на майката, радостта на хората около тях, за да разберете. В предприятието отпразнуваха рождението, поднесоха подаръци на децата, а когато се заговори за утвърждаване имената на новородените в градския народен съвет, профкомитетът се събра и реши — да присъствуват и работници от завода. И една изненада бе приготвена на родителите. Новата ритуална зала бе пълна. Имаше и ръкопляскания, и целувки. А когато младите слязоха долу, не ги оставиха да си идат в къщи. Поведоха ги към завода. А там, в стола на предприятието, всичко бе приготвено отрано. Имаше и кът на детето, и табло „Мир за всички деца по света", и албум. А над всичко бе поставен лозунгът „Децата са най-хубавите цветя в градината на живота". Две девойки посрещаха гостите на прага, закичваха всички с лист здравец, настаняваха ги по местата. После започнаха поздравленията, приветствията. За двамата родители този ден стана малък чудесен празник. А и малките, Владимир и Николинка, се чувствуваха добре сред тези шумни и весели хора. Един малък жест, една почит към работниците, създаде сърдечна атмосфера на тържеството. И сигурен съм, направи този завод още по-близък и скъп не само за младото семейство, но и за всички присъствуващи.

Наскоро на площада пред паметника на добруджанските революционери в Силистра се бе събрало огромно множество. Ставаше тържественото приемане на нови членове на работническата класа. И завод „Стомана" участвуваше в ритуалното тържество. Двадесет комсомолци се вливаха в редовете на най-жизнената, най-могъщата класа в света — работническата.

Ще могат ли те да забравят оня миг, когато хората се разделиха, за да ги пропуснат по червената пътека под знамената? Ще забравят ли някога думите на работническата клетва, радостта в очите на колегите, които го бяха заобиколили, за да им засвидетелствуват обичта и доверието си? И няма ли утре да застанат с друго самочувствие зад машините, на работните си места, стоплени от тая тържественост, от това другарство..

Да служим вярно и предано на своя народ — под такъв надслов премина организираната непосредствено след общоградското тържество новобранска вечер в завода.

Ето за това исках да разкажа. За три малки прояви на уважение, на почит към другаря, към работника до твоето рамо. За три вечери, които сигурно ще се запомнят и ще станат събития за участвуващите в тях. Нима не може те да станат традиция? Нима не може да се подемат и от останалите предприятия в града и окръга. За да окажат своето въздействие, за да станат звена от веригата, която свързва всеки един от нас с нашето време. Може! И не само може — трябва да станат!

Вл. СТЕФАНОВ

Морално стимулиране на първенците

През настоящата година воденето и отчитането на социалистическото съревнование в ДПП „Електрометал" се извършва на базата на приетата още в началото на годината наредба за научното управление на социалистическото съревнование. Едновременно с материалните награди на първенците през тримесечието, като то ударници, качественици, групи първенци, цех първенец, профсъюзното и стопанското ръководство удостояват с морални награди през десетдневката и месеца. Всеки месец в бригадите се провежда събрание за избиране на първенците в социалистическото съревнование, постигнали високи резултати в трудовата и обществена дейност, прави се отчет за изпълнение на лично то обещание съгласно условията за удостояване със звание ударник, качественик, най-добър в професията и образцов служител.

В началото на септември по инициатива на партийното бюро и профсъюзно ръководство в градинката на предприятието се издигна знаме „Бригада първенец". Това съревнование за стимулиране на бригада се отчита всяка десетдневка. В края и началото на следващата десетдневка бригада та, която е първенец по показателите — процентно изпълнение на трудовите норми и висока култура на производството, се строява пред знамето и то се вдига от бригадира. А тази бригада, която губи съревнованието, снема знамето.

През месец август беше първенец бригадата на Илия Тодоров от механомонтажния цех, а през първата десетдневка на септември бригадата на Иван Новаков от чугунолеярния цех я смени в първенството. При всяко издигане на знамето през десетдневката се провежда митинг пред знамето, след което по радиоуредбата се предава репортаж с поздравителен концерт за бригадата и първенците в нея.

Антон АЛЕКСАНДРОВ

С МНОГО НЕИЗВЕСТНИ

АРКАДИЙ АДАМОВ

ПОВЕСТ

7

Тук беше светло, оживено и шумно. Но все пак се намериха свободни места.

На масата разговорът неочаквано прие съвсем друга насока.

Дмитрий Петрович, закръглявайки очи и машинално отщипвайки от бялата хлебна среда, започна да разказва за случилото се неотдавна произшествие в неговото учреждение.

— ...Представяте ли си? От бива се той при мен в отдела, никого и нищо не пита, спокойно изважда от чантата си някаква хартия и отново изли за. Като че ли е наш сътрудник.

— Любопитно. А после какво стана?

— Аз, знаете ли, нещо се разтревожих...

— Ами естествено — иронично вметна шишкото.

— Не, не се смейте. Тогава излизам след него. Виждам, той се приближава към някакъв човек, показва хартията, бързо говори нещо и онзи ведната изважда и му дава пари. Огромна пачка! Мен, знаете ли, ми стана лошо. Нали при нас не стават никакви плащания с налични пари, а само с преводи. А той, значи, взима тези пари и бързо слиза на втория етаж. Тогава аз се спускам след него...

— Вие сте просто необикновено храбър човек — все така иронично забеляза шишкото.

— Не, да се призная, аз не съм много смел човек, така да се каже. Но тук просто бе интересно. Даже, знаете ли, загадъчно. Каква ли е работата, си мисля?

— Да-да, забелязах, че обичате да решавате кръстословици — засмя се шишкото. — Река в Азия от четири букви, втората е „а"...

— Не, не се смейте! Всичко се обърка просто ужасно! — прекъсна го Дмитрий Петрович, развълнувано оправяйки очилата си. — И тъй. На втория етаж той предава тези пари колкото се може по-незабелязано на друг човек. Но аз забелязах! И дори ме обхвана някакъв страх, предчувствие някакво.

— М-да. Подозрително, разбира се.

— Ето, виждате ли! А този вторият човек — кой знае защо го запомних много добре — бързо тръгна насреща ми. Като че ли нищо не е било. Дори се усмихва. За щастие, тогава ме повика при себе си Всеволод Анисимович. Това е нашият главен инженер. Е, а след половин час чуваме вико ве в коридора, шум. Аз скачам ни жив, ни умрял. Тичам на третия етаж. Виждам: онзи същият човек, който даде парите, се мята по коридора, крещи, едва ли не плаче. „Къде е вашият сътрудник — вика, — който ми взе парите?" След него тичат нашите. С една дума, кошмар. А след това се изяснява...

— Да-да, какво се изяснява? — подхвана шишкото.

— Оказва се, че двама аферисти довели при нас този човек под предлог, че у нас се продава лека кола „Волга". Вие само си помислете! Никога в живота си не сме продавали никаква кола! Но те така ловко го излъгали! Просто ужас! Първият, значи, дошъл с него, вторият, на когото той после даде парите, излязъл от някакъв кабинет. Онзи се приближава към него и казва: „Ето този гражданин, Виктор Иванович, иска да купи нашата кола". Този отговаря: „Е, какво пък. Само оформете ордера и по-бързо, касиерът си отива сега". „А вие ще подпишете ли?". „Разбира се — казва, — а документите на другаря в ред ли са?" Представяте ли си какъв нахалник! С една дума, шашардисали го съвсем. И, естествено, изчезнаха. И онзи, първият, оказа се, че даже му оставил паспорта си за убедителност, докато идвали при нас. „Щом — казва — ще взимам пари от вас, нека той засега бъде у вас. Вие не ме познавате". Е, а паспортът, разбира се, беше фалшив.

— Фалшив? — със съмнение попита шишкото. — Навярно откраднат.

— Ах, дори да е откраднат! — раздразнено възкликна Дмитрий Петрович. — Това не променя работата. Самият факт е ужасен. Просто страшно ти става. И нали от всички страни чуваш...

— Е, тръгнахме — засмя се шишкото. — Отново вие, драги, изпадате в паника. И от всички страни ли? А зяплювците, да ви кажа, трябва да се наказват.

— Не, вие просто ме учудвате!...

Те заспориха.

Свършиха да вечерят, когато зад прозорците на вагона беше настъпила непрогледна тъмнина. В ресторанта по-голяма част от масите опустяха, заседяха се само две-три пийнали компании и уморената възрастна келнерка поглежда ше неодобрително в тяхна посока, седейки в ъгъла до бюфета.

(Следва)

За сортовата структура на пшеницата през 1971-72 г.

Голямо е значението на сорта в борбата за по-високи, устойчиви добиви. Досега обаче световната и наша селекция не познават сорт, който да притежава само положителни качества от гледище на практиката.

Такова е състоянието и в пшеничното производство. През последните години обективните условия бяха наложили да се разчита основно на „Безостая —1". Наред с положителните си качества тази пшеница притежава и различни недостатъци, които през стопанската 1970-71 година особено се изявиха. Това се дължи преди всичко на подчертаната й неустойчивост на цяла гама от вирусни и бактериални болести.

Тези недостатъци на моносортието в значителна степен се елиминират, когато се работи не с един, а с няколко сорта, така че ако единият бъде нападнат от болести, да се разчита на другия. Впрочем предимството на последната практика не се заключава само в застраховката против болести и неприятели. Екологическите условия през годината, организационното състояние на стопанствата, възможността, която предоставят групата сортове по отношение прибирането и провеждането на другите мероприятия от агротехниката, диктуват постановката да не се разчита на един сорт.

Изхождайки от тези разбирания, през 1971-72 година производството на пшеница ще се базира на три сортови групи: ранни, средни и късни. Към първата група се отнасят „Русалка", „19—16" и в незначителна степен „Ранная—12". Към групата на средните сортове спадат „Безостая—1" и „Бургас—2". Късни пшеници, които ще засеем, са „Аврора" и „Кавказ".

За да се осигури оптимална структура на пшеничените посеви през 1972-73 година, всички налични семена от „Бургас—2", „Аврора" и „Кавказ" трябва да се отглеждат като семенни участъци. В случая посевната норма на първия сорт се регламентира по 400 кълняеми семена на един квадратен метър, на „Аврора" — 450 семена и на „Безостая—1" по 500 семена на квадратен метър.

Сеитбата на масовите посеви от сортовете „19—16", „Русалка" и „Безостая—1" ще се започне с 550 кълняеми семена на квадратен метър.

Тези посевни норми са продиктувани от необходимостта да се обезпечат семена за 1972-73 година по сортове както следва: „Бургас — 2" — 25 на сто, „Аврора" — 45 процента, „Кавказ" — 5 процента. На групата ранни сортове се падат 10 процента от посевните площи, а на „Безостая — 1" — 15 процента.

Известно е, че семенните участъци при пшеницата трябва да бъдат 12-15 на сто от общата й площ. От това обстоятелство не следва изводът, че ако едно стопанство разполага с повече семена от новите сортове, трябва да сее с по-високи от посочените посевни норми. Ако това се случи, съществува опасност да се произведе по-малко посевен материал и през следващата 1972-73 година окръгът да не е в състояние да осъществи набелязаната структура на пшеничените сортове. Затова повече от наложително е всички налични семена от „Бургас —2", „Аврора" и „Кавказ" да се засеят само като семенни участъци.

Разбира се, при изчисляването на посевната норма следва да се има предвид освен абсолютното тегло и кълняемостта и чистотата на семенния материал.

Анализите на Окръжна семеконтролна инспекция показват, че абсолютното тегло на „Бургас—2" се движи от 38,5 за Сребърна и Добротица до 44,20 за Калипетрово. Това означава, че посевната норма за този сорт ще бъде от 16 до 18-19 кг на декар.

За „Аврора" нормата ще варира от 23—26 килограма. Аналогични са и случаите при другите сортове. Най-малки са посевните норми при сорта „19—16" и „Ранная—12", чиито семена са най-дребни.

Трябва да се отбележи една особеност за сорт „Русалка". При нормален срок за засяване, посевната му норма не се различава от тази на „Безостая—1". Характерно за „Русалка" е, че при него през пролетта рано настъпва вретенето. Затова не може да се разчита на пролетното броене. Ето защо при покъсна сеитба и липса на условия за редовно поникване, посевната норма трябва да се увеличи с 10 процента. Оптималната гъстота при този сорт (заедно с продуктивните братя) е 900 продуктивни стъбла на квадратен метър.

В Силистренски окръг съществуват условия да се избегне моносортието при пшениченото производство и вредните последици от него. Обезпеченоста със семена от нужните сортове, както и настойчивостта от страна на специалистите, ще допринесе до правилно решение на този важен проблем, гарантиращ по-високи, трайни добиви от пшеницата.

Петър ГРИГОРОВ

Пред пленума на ОК на БКП по въпросите на строителството

Срокът изтича – довършителните работи изостават

В приетата от ОК на БКП програма за подготовката и провеждането на предстоящия пленум по състоянието и задачите на строителството през годините на шестата петилетка намират място много обещания на колективите от строителството и строителната промишленост на окръга ни. Редно с другите предприятия колективът на СУ — Силистра в чест на пленума е обещал да завърши 2 месеца предсрочно и с отлично качество наред с другите обекти и „Читалище" — Силистра. Пуското вият срок на този обект е краят на годината, но съгласно обещанието инвеститорът трябва да приеме по акт образец 15 от изпълнителя обекта на 30 октомври тази година. Техническото ръководство на обекта по архитектурно-строителните работи се осъществява от Константин Петров, водоснабдяването и канализирането — от Желязко Кирилов, ел. монтажът от Никола Силянов, отоплителните и вентилационни устройства от Веселин Янков. Инвеститорски контрол се упражнява от Владимир Тодоров, Иван Иванов и Асен Йовчев.

Как се изпълнява това обещание?

До 30 октомври остават броени дни, а на обекта „Читалище" има да се изпълняват редица до вършителни работи. Темповете, с които се изпълняват те от подизпълнителите и главния изпълнител, будят тревога. ТПК „Тонет" — София има да изпълнява още акустична облицовка — ламперия по стени в зрителната зала 150 кв. м, гардероб и репетиционна зала по 100 кв. м, фоайе и оркестрина по 50 кв. м. Или това са всичко 450 кв. м. Досега в продължение на 2 месеца с бригада от 6-7 души е изпълнена 650 кв. м облицовка. Ще стигнат ли останалите броени дни до 30 октомври със същите сили да се завърши облицовката? И още по-тревожен е фактът, че от 5 септември до ден днешен тази бригада не се е явила на работа.

По алуминиевата дограма, чиято заготовка е от „Централна монтажна база" — Пловдив, не е доставен още алуминиевият винкел за козирката, има да се облицоват 50 броя колони, немонтирани крила, не са монтирани желозите и други. Освен това поради проектантски пропуски на I етаж в южната част на сградата не са още изпълнени 36 броя алуминиеви крила, необходими за осъществяване на естествената вентилация на помещенията. На обекта работи оригада само от 4 човека.

От подизпълнителя „Мрамор и гранит" — София има още да се довършва облицовка от мушелкалк и най-вече полировка на 1 000 кв. м подови мраморни настилки, които изискват 15 дни работа. Същата следва да се изпълни след като бъдат окончателно завършени всички видове работи по обекта.

От ТПК „Освобождение" — София не е нивелирана шайбата на въртящата се сцена и не може да се направи дюшемето и.

От инвеститора Окръжен народен съвет отдел „Строителен" не е предаден на изпълнителя детайлът за парапета на стълбището и горното фоайе, детайли за двете входни врати на фасада юг и смукателната решетка за чистия въздух. Проектантите идват и си отиват, но решение конкретно не дават и в крайна сметка се затруднява изпълнителят.

Поради ненавременното даване на строителна линия не е още започнато строителството по захранващия с пара тръбопровод.

До ден днешен инвеститорът не е предал на изпълнителя детайлите за всички видове осветителни тела на брой 187, от които 7 броя полюлеи и някои видове ел. таблела. Осветителните тела са 6 вида и следва да се заявят от изпълнителя на съответните предприятия, които поради сложността на изпълнението им изискват немалко време.

Не всичко е решено около сценичното оборудване, за обекта е необходимо доставка и монтаж на сценичен регулатор, който е внос от Полската народна република.

Не се изпълняват и останалите видове работа по предвидените срокове в графика. Така например до 9. IX трябваше да привършат гипсовите работи по наклонения таван в зрителната зала и се даде фронт на бояджиите, а още се работи по тях.

Към 20. IX не са завършени окончателно бояджийските работи в кабини и коридори на I, II и III етаж. Не са окончателно завършени и тенекеджийските работи на покрива.

Започнато е изпълнението на паркетната настилка, но за качественото й изпълнение е необходима по-конкретната намеса и прякото ръководство на техника Йордан Перчемлиев. За този вид работа и като се има предвид, че цялата площ не е още свободна, ще са необходими най-малко три седмици време.

Остъкляването на обекта се изпълнява от кооперация „9 септември" — Силистра с бригада от 4 човека. Засега са остъклени чрез закрепване, без гумените уплътнители, едва големите профили 290/170 на обща площ 400 кв. м, само 1/3 от общата площ. Но тук още не е решен въпросът от инвеститора с остъкляването ивичните стъкла — какви ще бъдат: орнаментни и номера им или обикновени. Тук може да се работи с много повече работници, тъй като има създаден фронт.

Поради проектантски неуточнения сега има изработени в сутерена 150 броя гипсови профили — орнаменти за 65 кв. м таванска площ на стойност 1 000 лева, които са ненужни за обекта, и инвеститорът трябва да ги предложи на друго място с оглед възстановяване на средствата за обекта.

Характерно е да отбележим, че на този обект главният изпълнител Строително управление — Силистра има взаимоотношение с много подизпълнители както от окръга, така и от страната. Необходима е енергичната намеса на главния изпълнител и инвеститора за съдействие по-бързото решаване на все още нерешените въпроси.

Нужно е предвидените ежеседмични оперативки на обекта да се провеждат редовно, резултатно и в присъствието на техническите ръководители и инвеститорските контроли по всички специалности.

Дните до пусковия срок на обекта са преброени, необходимо е бързо мобилизиране на всички сили, за чувствително ускорява не темповете, за отлично качество на довършителните работи и се изпълнят дадените обещания в чест на пленума.

Ат. ДИМИТРАНОВ
ОК на БКП

Петър Желев и Мара Петрова работят в новооткрития цех „Сиренарен" на млекоцентрала „Сердика". Те са едни от най-дългогодишните производственици в предприятието и неведнъж са удостоявани със званието „Ударник".

Постижения в бройлерното производство

Да отгледаш от началото на годината досега 80 000 бройлера при ниска себестойност на продукцията е наистина успех. С него могат да се похвалят птицевъдките от ТКЗС в с. Белица, имащи задача до края на декември да отхранят още 60 000 такива птици.

Деветте гледачки и бригадирът Христо Йорданов полагат големи грижи за пилетата. Това им помогна да постигнат един килограм прираст средно не от планираните 3,5 килограма, а от 3,2 килограма фураж. Себестойността на произведеното месо е ниска. Всеки килограм струва на стопанството 79 стотинки, при реализирана продажна цена 1,10 лева.

Досега на държавата са продадени 92 тона птиче месо (бройлерно производство) в кланично тегло, срещу годишен план от 110 тона. Очакванията са планът да бъде преизпълнен с 50 тона.

Живко ТРУШЕВ

Вместо загуба – постоянна печалба

През годините на своето съществуване свинеугоителната база на кооперативното стопанство в кв. Калипетрово е изживявала както тревожни, така и радостни дни. И хубаво е това, че последните преобладават. Успехите на малкия, но особено трудолюбив и постоянен в работата си колектив се затвърждават с всяка измината година. Така е и сега. Когато в началото на годината се спускаха плановете на животновъдните ферми, за свинеугояването бе предвидена твърда загуба. Но колективът не можеше да живее с мисълта, че целогодишният му труд няма да носи печалба, а напротив — ще ощети кооперативната каса. И се започна постоянна и неотстъпна работа по превръщането на фермата в печелившо звено. С особено внимание се следеше за понижаване на смъртността в отделните групи. От повече от 5 на сто, през последно време тя спадна на 1,03 на сто. Подобри се и снабдяването със смески — основната храна на животните. В крайна сметка ето и резултатите — при план за осемместечието от 480 000 лева, свинеугоителната база даде продукция за 545 000 лева. Това постижение спрямо годишния план представлява повече от 74,41 на сто. Успешно е изпълнен планът за прираста. При очаквано годишно количество 680 тона, до началото на септември са постигнати 506 тона. Среднодневният прираст в базата сега е 470 г, рекорд, отстъпващ в окръга само на свинефермата в ДЗС „Янко Забунов". В крайна сметка килограм свинско месо тук струва 0,92 лева.

Особено ефективна е и организацията на работата. Образувани са две групи животни, всяка от които има по 2 500 броя. За тях се грижат по трима свиневъди.

С особени успехи може да се похвали бригадата на Иван Докев, която до началото на този месец е отчела 257 тона прираст при план 223 тона. Бригадата на Докев съществува в този си състав от 6 години и е завоювала званието „Бригада за комунистически труд".

Оптимистична е производствената картина и за месец септември. Въпреки че крайните резултати все още не са сумирани, бригадирът на угоителната база Георги Георгиев е категоричен: „Ще увеличаваме печалбата. Ако до началото на септември вместо загуба от 23 000 лева ние обезпечихме печалба от 32 000 лева, то до края на годината тази сума ще нарасне чувствително".

С особено внимание ръководството и персоналът работят сега по обезпечаване на нормални условия за животните и през настъпващия зимен сезон. Довършват се последните ремонти на боксовете. Прозорците, които през лятото за по-добра вентилация се смъкват, сега са по местата си. След строг разчет е установено, че са обезпечени и достатъчно количество смески.

За перспективата на угоителната база зоотехникът и същевременно бригадир Георги Георгиев казва: „Сега сме угоителна база само на нашето стопанство, но вече се извършва известно разширение на помещенията и в близките години тук ще израсне угоителна база от окръжен мащаб."

„Повече и по-евтино месо" — под такъв лозунг калипетровските свиневъди, ползувайки указанията на зоотехниката, успяха да покажат на практика, че рентабилността в свинеугояването е постижима само чрез постоянни и ефикасни грижи за животните.

Р. МИХАЙЛОВ

По утвърдения път на успехите

Един отдел в кооперация „Метал" — Силистра от няколко години работи усърдно за подобряване организацията на работата си и за непрекъснато повишаване качеството на изработваната продукция. Това е отделът за готови тенекеджийски изделия, с ръководител Кирил Тинчев. Работата в този цех е така съчетана, че се използуват максимално всички производствени мощности, което допринася за високо изпълнение на заплануваните показатели. Само през първото шестмесечие на шестата петилетка отделът даде надпланова продукция за повече от 15 000 лева, като изпълни обема 105 процента.

Кои са факторите, които влияят за подобряване на производството? На първо място трябва да се отбележи гъвкавото умение на ръководството на цеха и тясната връзка с партийното и стопанско ръководство на кооперацията. Не беше далеч времето, когато работниците от този цех изкарваха своите трудови доходи от чукане на кюнци, кофи за въглища и печки. Но за един къс период от време нещата видимо се измениха. Благодарение на усърдното усилие на техническото ръководство, на цеха постепенно бяха възложени задачите да изработи средно сложни и сложни детайли с голяма точност.

Вече втора година този отдел работи по саратовската система за бездефектна продукция и резултатите не закъсняха. При база 95 на сто, редовно се предава 97-98 на сто, а мнозина дават и 100 на сто качество. Между тях се нареждат имената на Туран Тафаров, Исмаил Ахмедов, Валентин Костов, Христо Енчев и други.

През последното тримесечие на цеха бе възложено да изработи 8 000 бройки лифтери за ЗРЧНО — Тутракан. При намален личен състав и за определен срок колективът намери сили да удържи на обещанието си. В чест на 80-та годишнина от създаването на БКП той преизпълни обещанието си и в началото на този месец продукцията бе завършена. Може би ако заводът беше доставил навреме някои необходими материали (ламарина и др.), поръчката щеше да бъде готова още по-рано. С ентусиазъм се работи и по изпълнението на детайлите за активна вентилация за нуждите на „Зърнени храни" в цялата страна. При тяхната изработка се отличава бригадата на заварчиците, с ръководител Джамал Мехмедов.

Друго характерно в цеха за готови тенекеджийски изделия е, че към всеки квалифициран работник са придадени по един-двама начинаещи или по-ниско квалифицирани работници. Но като основа на успеха служи високата култура на работното място, отличната организация на труда, максималното уплътняване на работното време и нарасналото съзнание на работниците начело с комунистите и комсомолците. Неотдавна бе проведена всеобща проверка по този показател и този цех се нареди на първо място с 92 процента уплътняване на фактическо вложено време.

За тези досегашни успехи цехът пръв завоюва в кооперацията званието „Цех за комунистически труд", което задължава производствениците в него още по-упорито да работят. В чест на 80-та годишнина от създаването на нашата партия, 90-та годишнина от рождението на Георги Димитров, вдъхновен от решенията на Десетия конгрес, колективът на цеха е обещал да изпълни годишната си програма предсрочно. И ръководството на кооперацията е уверено, че той ще осъществи на дело това си обещание с чест, защото досегашните резултати показват, че отделът има сили и възможности за това.

Неделчо ТОДОРОВ

Напрегната беше работата на майсторите-строители от ОСП „Водоснабдяване и канализация" — Силистра при прокарването на канала за новооткрития водоем до оранжерията. Благодарение на добрата организация на работа, обектът бе неотдавна предаден за кратък срок от време.

Висока рентабилна дейност

Една от основните задачи пред ръководството на клон — „Транспеед" — Силистра е да укрепва своята икономика. Преди всичко вниманието е насочено към разширяване на фондовете, важен резерв за посрещане на изненади при недостиг на фонд работна заплата и други нужди.

На първо място все повече средства в предприятието се набират във фонд „Допълнително материално стимулиране", защото той е един голям резерв за разчитане с работниците при недостиг на планувания фонд работна заплата. За изминалия период досега отчисленията сочат едно чувствително преизпълнение от 4 300 лева. С това е гарантирано редовното заплащане и стимулиране на работниците през годината и е осигурено нормално протичане на транспортната дейност на клона.

Повече средства от плана са отчислени и във фонд „Социално-битов и културни мероприятия". Благодарение на това се заделиха повече средства за подобряване битовото обслужване на работниците досега и се посрещнаха културните нужди през този период. Създадоха се по-добри условия за работа в помещенията, което е предпоставка за по-високи трудови успехи.

Отчисленията във фонд „Ремонт и подобрение" позволиха да се предприеме разширение на някои дейности на клона. Достави се нов колиен кантар за нуждите на товародателите и във връзка с по-пълните транспортни услуги на клиентите-доверители.

Всички тези обстоятелства, на повече отчислени средства по фондовете идват от взетите мерки на ръководството за разширение на услугите в окръга. Значително се разшири спедиционната дейност в Силистра. Празнопътуващите превозни средства използуват празния си пробег в интерес на предприятието и клона. В резултат на всичко това рентабилността укрепва още повече, което е гаранция за нови успехи.

Атанас ВИТАНОВ

ОКРЪЖЕН ОТДЕЛ „НАРОДНА ПРОСВЕТА"
ОКРЪЖНА ДЪРЖАВНА ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА – СИЛИСТРА

На основание 366-то Разпореждане от 30. IX. 1969 год. на Комитета за стопанска координация при Министерския съвет се организира курс за подготовка на средни икономически кадри, специалност „Икономика на промишлеността и строителството".

Ще бъдат приети 35 младежи и девойки, завършили средно гимназиално образование. Курсът ще се проведе към Икономически техникум в гр. Силистра, със срок на обучение 9 месеца. Занятията ще започнат на 11 октомври 1971 год. Необходимите документи за постъпване—молба, автобиография, свидетелство за завършен 11 клас и медицинско удостоверение, се подават до директора на школата към Окръжна държавна инспекция по труда при ОНС — Силистра (стая 66).

Набират се кандидати от гр. Силистра и окръга, които не учат и не работят, на възраст до 30 год.

Срокът за подаване на документи е 2 октомври 1971 год.

На курсистите се осигурява безплатна храна и квартира. В зависимост от семейното положение се изплащат ежемесечно стипендии от 10 до 25 лева.

Завършилите успешно курса получават документ за средни икономисти и се устройват на работа по договор.

За подробности и справки се отнасяйте до ОНС — тел. 39—42, вътр. 354.

ЗА ДА БЪДЕ УТРОТО СВЕТЛО

Утрото на нашия ден — това са децата. Грижите за тях, за тяхното образование, за възпитанието им като достойни граждани и строители на новото общество — това е основната задача на цялата общественост, на огромната армия от преподаватели и възпитатели, призвана да изпълни своя високохуманен дълг.

Определено никога досега в Голеш не е имало толкова учители, колкото тази година. Нито толкова ученици. Новата реформа на образователната система предвиждаше уедряване на училищата. Миналата година бяха закрити училищата в Кранково и Добруджанка и сега всички ученици са в Голеш. Това създаде някои трудности, свързани с настаняването на децата, с осигуряване на учебни помещения, с набиране на учителски персонал. Някои от тях и досега не са напълно решени. Старото училище, останало още от дядовско време, не може да предложи необходимите условия за правилно протичане на учебния процес. Хигиената там също не е на необходимата висота. В новата сграда, където са настанени останалите ученици, също не достигат учебни помещения. Но когато желание за работа има, винаги могат да се разрешат трудностите. А учителите в Голеш срещат и пълното разбиране от страна на местните ръководители. Дори се е стигнало до положението на училището да бъде отстъпен партийният кабинет, в който в момента се водят учебни занимания.

Затруднява работата и големият процент малцинствено население във всеки един от класовете. Но с повече упоритост и целенасоченост преподавателите успяват да постигнат добри резултати. И тук на помощ идват местните ръководители. Въобще учителите в селото са радостни, че винаги могат да се опрат със сигурност на хората, които оглавяват работата, че срещат разбиране и инициативност, че молбите и тревогите им никога не остават безответни. И това не можеше да не даде резултат!

Докато всяка година досега в отдел „Народна просвета" при ОНС бяха сигурни, че в Голеш по всяко време на годината има десетина свободни учителски места, на петнадесети септември директорката на училището с радост констатира, че щатът на преподавателите и възпитателите в селото не само е пълен, но има и желаещи, които не могат да бъдат настанени на работа. При това по-голямата част от тези двадесет млади учители и възпитатели, които в момента работят там, са и млади специалисти, хора с висше и специално образование, на които може да се има доверие. И още нещо радва директорката — нито един от новопристигналите няма намерение да напуска догодина. Докато всяка година досега преподавателският персонал се подменяше почти сто на сто, всеки от новопристигналите сега е заявил, че ще остане тук няколко години.

Този факт не може да не радва и ръководителите в селото и те с още по-голямо разбиране и желание да помогнат се отнасят към всички молби на учителите. В момента в училищната сграда се води строителство — разширява се сградата, подобряват се условията там. Помислено е и за дообзавеждането на учебните помещения. Засега обаче не се говори за едно цялостно строителство на ново училище. А може би ще се наложи да се строи, защото въпреки заплахите на хората от съседните села, че ще напускат — тук миграцията на населението се усеща осезателно — през последните години децата непрекъснато се увеличават и училищните сгради стават все по-тесни и недостатъчни. Догодина може би и партийният кабинет няма да е достатъчен. Въпросът може да се разреши и като се закупи от съвета и ТКЗС някоя сграда в селото, където да бъдат настанени онези паралелки, за които няма място в отеснялото училище.

Когато става дума за състава на преподавателския колектив, прави впечатление големият брой редовни учители и големият брой задочници. По този начин селото подготвя свой мес тен кадър, резерв, който ще да де възможност на училището ви наги да разполага с достатъчно учители. Прави впечатление и голямата загриженост на местно то ръководство за битовото настаняване и уреждане на учители те. Освен 800 постановление на МС, което се спазва, тукашните ръководители са винаги готови да поемат примера на ония села, които намират начини да осигуряват на преподавателите по-високо заплащане, по-добри битови условия.

От своя страна учителите в Голеш също се отплащат. Новият колектив, разбрал, че през миналите години преподавателите от училището са подготвяли и представяли пред селяните по една пиеса, вече се готвят. На техните плещи са паднали редица обществени задължения. И те ги изпълняват не само съвестно, но и творчески. Достатъчно е може би да спомена само това, че самата директорка, освен отговорността и грижите, които има на този пост, е още и председател на дружест вото за българо-съветска дружба, председател на общинския съвет за изкуство и култура и майка на три деца. А така е с всички учители.

Изискванията, които са поставени пред бъдещите поколения, карат онези, които отговарят за тяхната подготовка, да бъдат много взискателни към себе си, да се борят за повишаване на собствения опит, на собствените знания. Затова особено характерна черта за младия колектив, събран тази година в Голеш, е самостоятелната работа с книгите. В училищната библио тека, в богатата библиотека на читалището винаги има учители. Те се готвят за утрешния урок, търсят в книгите и помагалата нещо ново, повишават квалификацията си.

За да израснат техните възпитаници истински утрешни граждани, за да бъде утрото на Доб руджа светло и безоблачно!

Вл. ДИМИТРОВ

Триста каменни стъпала водят към него. А той стои, загледан в синята черта на Дунава, взрян в белотата на новите сгради, в неоновите огърлици, в усмивките на хората долу, по улиците на малкия бял град, сгушен в подножието на хълма, в прегръдките на Добруджа.

спорт

Приятели на слънцето и водата

В неделя следобед в местността „Ореховата гора" край Силистра тържествено бе закрит IV традиционен събор по масово-оздравителна работа „Здрави, силни, работоспособни", организиран от отдел „Физкултура, спорт и туризъм" при ОСПС и ОК на комсомола. В събора взеха участие повече от сто и петдесет младежи от различни работнически колективи в Силистра, Тутракан и Дулово, разделени в дванадесет отбора.

На 24 септември привечер, след тържествено полагане на венци пред паметника на добруджанските революционери в Силистра под звуците на оркестър, колоната на работниците се отправи в пеши поход към мястото на провеждане на събора. В скоро време под огромните орехи израсна пъстър отлично планиран лагер, който приличаше на малко туристическо градче. Вед нага в една от хижите започна отлично организираната предварителния състав на участниците. Техническата конференция определи и петте съдийски комисии — по спортната гимнастика, водно-закалителните процедури, общата физическа подготовка, нагледната агитация във всеки един от лагерите и художествената самодейност на отборите — които трябваше да излъчат най-добрите.

Сутринта на 25 септември съборът бе тържествено открит от секретаря на ОСПС Тодорка Тонева, която пожела на участниците успех в представянето и борбата. След това по кръговата система започнаха състезанията. Битката още не беше напълно приключила, когато се очертаха първите победители. Най-стегнато, най-компактно се представиха участниците от завод „Оргтехника" — Силистра, които заслужено завоюваха първото място и получиха купата на ОСПС. Второто място след много оспорвана борба бе заето от отбора на промкомбинат „Камъшит", а трети останаха представителите на „Стомана". Може би именно тук трябва да се изтъкне липсата на самодисциплина у участниците в събора, което стана причина за лошото държание на представителите на „Стомана", определена вина за което носи председателят на профкомитета Коста Кирилов, и за напускането на отборите на ТПК, които не успяха да съдадат единен колектив.

Четвъртото и петото място в представянето разделиха отборите на завод „Липа" и ДПП „Капитан Мамарчев" — Силистра. Изобщо трябва да се отбележи пълното надмощие на силистренските отбори, които спечелиха всички флагчета и награди. Представянето на отборите на „Терма" и „Трансмариска" — Тутракан и „Металик" — Дулово прави добро впечатление, но остава още много да се желае.

В неделя след обяд другарката Тонева закри тържествено събора, като връчи на победителите купата, флагчетата и паричните награди. Особена радост както за организаторите, така и за участниците в това мероприятие бе присъствието на петчленната бригада от учебно-спортния отдел на ЦС на профсъюзите, ръководена от др. Магда Павлова.

Вл. СТЕФАНОВ

Гюлсерен Чакърова — със сребърен медал

Преди няколко дни от Куба и Полша се завърна нашата изтъкната лекоатлетка, републикански шампион за девойки — старша възраст, Гюлсерен Чакърова.

В Куба на турнира „Дружба" се представиха с националните си отбори почти всички социалистически страни. В него участвуваха състезатели и състезателки, родени през годините 1954/55, затова и турнирът бе счетен като турнир на олимпийските надежди. Въпреки отсъствието на лекоатлетите от СССР, борбата за завоюване на първите места бе сериозна и оспорвана. В дисциплината 1 500 метра на първо място се класира представителката на Унгария, а непосредствено след нея, с постижение 4.46.8 минути, финишира Гюлсерен Чакърова. Това постижение бе същевремен но и неин личен рекорд, а сребърният медал, който получи, е заслужена награда за упорития й труд през цялата състезателна година.

Във Варшава, където стартираха състезателки от СССР, Румъния, ГДР, Полша, България, Унгария и Чехословакия, Чакърова се представи също добре, като зае шесто място.

В началото на месец октомври в София ще се състои международната среща по лека атлетика между юношеските състави на Украинска, Белоруска ССР и България. В дисциплината 1 500 метра гладко бягане за девойки с герба на НР България ще стартира отново нашата състезателка Гюлсерен Чакърова. Нека й пожелаем успешно представяне и постигане на нов личен рекорд!

Г. РАЙЧЕВ

Безуспешно начало

В неделя на спортния комплекс „Истър" се игра първата среща от тазгодишното първенство по волейбол на североизточна „Б" републиканска група. Противник на „Доростол" беше „Черно море" — Варна". Гостите, които може би са без сериозен съперник в групата, показаха отличен волейбол. Те с лекота спечелиха и трите гейма с 15:5, 15:4, и 15:5. От страна на „Доростол" добри прояви имаха състезателите Стоян Маринов и Николай Петров.

Пред силистренския отбор стои сериозната задача, да се комплектува отборът и чрез подобрената тренировъчна дейност да се постигнат добри резултати в по-нататъшните срещи.

Г. ИВАНОВ

Вести

Футболистите на „Доростол" гостуваха в неделя на „Септемврийска слава" — Михайловград и загубиха срещата с 2:0.

* * *

Юношеският представителен отбор на „Доростол" в неделя преди обяд се срещна с футболистите на „Добруджа" — Толбухин. Мачът бе спечелен от нашите състезатели с 1:0.

* * *

Отборът на „Доростол" — 2 кв. Калипетрово в този кръг почива, а другият представител на нашия окръг в зона „Черно море" „Панайот Хитов" — Тутракан е завършил с „Бенковски" — Исперих 2:2 като домакин.

* * *

В Русе девойките на „Доростол" в мач за първенство на „Б" РВГ са загубили от местния „Дунав" с чувствителен резултат.

Пред нови творчески задачи

Ансамбълът за добруджански песни и танци при ОНС и ОСПС е един вече утвърден колектив. Утвърден от силистренската общественост и публика. С дарованието на своите ръководители и изпълнители той зае мястото си в културния живот на Силистра.

През изтеклия сезон са изнесени над тридесет концерта, двадесет и четири от които по време на предконгресните идеологически седмици в окръга. И трите състава — хор, оркестър и танцов, извоюваха първите места в окръжните празници на художествената самодейност. Много добри са отзивите за солистите на хора при ансамбъла Гинка Анастасова, Денка Николова и Петър Стефанов, които пяха на Втория събор на народното творчество в Копривщица. Може да се каже, че това беше един пълноценен творчески сезон.

От 1 септември т. г. към Ансамбъла се обособи щатен оркестър от девет инструменталисти. Този факт поставя много отговорната задача за подготовка на самостоятелен репертоар, в който да бъдат включени хармонично разработени оркестрови пиеси. Пред художествения ръководител Станю Бенев на преден план е задачата за нотно огрмотяване на оркестрантите. Характерът на работата, любовта към народната музика и младостта на оркестъра (средната му възраст е 25 години) ще направят своето, което едновременно с усърдието ще даде на Силистра един талантлив професионален състав.

От месец октомври трите състава на Ансамбъла ще започнат репетиции за подготовка на нова програма, с която ще се представят за първи път в началото на януари 1972 година.

Ще бъдат възстановени някои от хубавите стари добруджански танци, ще бъдат поставени и два нови — „Добруджански лазарки" и „Добруджанска ръка". Ще бъдат разработени две изключително трудни ансамблови пиеси — „Люлка се люля" от Коста Колев и „Неда си платно белеше". Едновременно с това се подготвя нов репертоар от добруджански песни. За първи път от съществуването на Ансамбъла се подготвя една пиеса с участието на трите състава.

Тази година към Ансамбъла за добруджански песни и танци ще бъде изградена школа, за база на която ще послужи СПТУМ „Димитър Ганев", под шефството на ГСИК. Тя ще реши въпроса с попълването на съставите.

Всичко това е много радостно — и успехите, и перспективите, но... Какво се крие зад многоточието?

Един сериозен проблем, който създава излишни трудности и на ръководителите на съставите, и на самодейците. Става дума за отношението на ръководствата на предприятията. Защо танцьорите и певците трябва да бъдат непрекъснато заети в други мероприятия, които отстъпват по значение на участието им в един представителен състав? Нима стотиците часове, които те отделят от свободното си време за репетиции, са малък дял във фонда на обществената заангажираност?

Този въпрос е отправен на няколко адреса... Неговото решаване би спестило много неприятности, много нерви, много провалени репетиции, което от своя страна ще помогне на пълноценната творческа работа.

Б. ЛУКОВА

Забравено изкуство

Техниката на живопис на стъкло, изглежда, се е зародила преди няколко века. На „обратната" страна на стъклото с особени бои художникът е рисувал картината в огледално преобърнат вид. Зрителят е виждал завършената работа като че ли поставена под стъкло.

Яркостта на боите и известна примитивност на графическото изпълнение дават на мнозина основание да считат, че живописта на стъкло се корени в народното творчество.

През XVII век картините на стъкло са представлявали главно подражание на произведения на сериозната живопис. Във връзка с това особен интерес представлява картината „Херакъл зад чекръка". Поставена в скъпа рамка, тя, вероятно, е служила за вратичка на голям шкаф. Не е трудно да се забележи, че композицията й е заимствувана от италиански живописец. Обаче тя може само условно да се нарече копие на тази картина, тъй като техниката на изпълнение и характерът на материала са обусловили нейната оригиналност, особените, присъщи само на дадения жанр качества. При пренасянето на картина от платно на стъкло много неща се рисували другояче, много неща се опростявали. Отначало художникът е рисувал контурите на тялото и овала на лицето на модела. След това се появявали основните очертания на пейзажа и накрая с подробности се запълвали всички празни места. Най-после се рисували очите и носът.

Може би именно затова ранните картини на стъкло изглеждат значително по-малко привлекателни, отколкото творбите на майсторите от XVIII в. По това време живописта на стъкло започва да се отдалечава от слепото подражание на образци на сериозната живопис и да приема свои специфични особености.

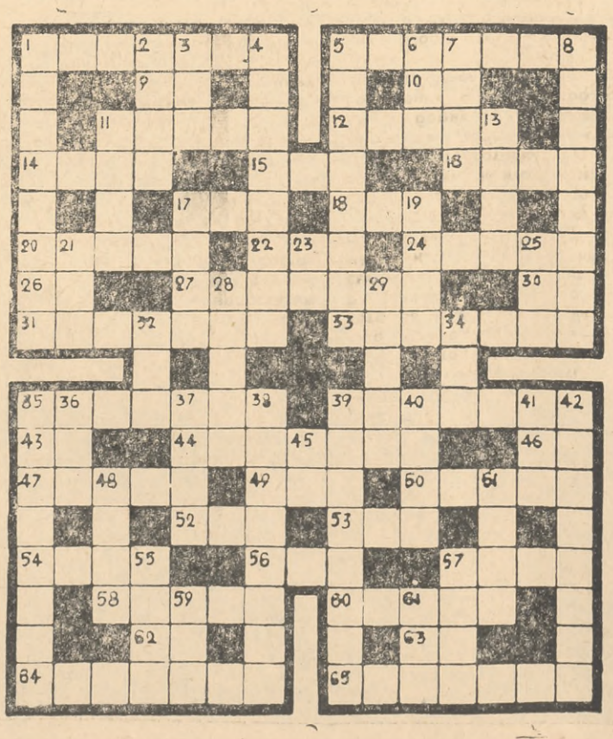
От края на XVIII в. в Европа техниката на живопис на стъкло овладели „необучени" занаятчии. В резултат на това се появил действително нов жанр на декоративното изкуство. В тази връзка голям интерес представлява портретът „Света Мария". Лицето на мадоната е нарисувано в стилизиран маниер — със свити устни, което й придава малко надут вид, с яркочервени бузи и мечтателен поглед. Дълбоко червените тонове на драпировката нюансират чистия син цвят на роклята.

Живописта на стъкло е била твърде популярна чак до началото на XIX в. в Испания, Северна Франция (особено в Елзас и Лотарингия), Южна Германия, Чехия и Полша. За съжаление, по понятни причини само незначителна част от произведенията на това сега забравено изкуство са се запазили до наши дни.

(Из „За рубежом")

КРЪСТОСЛОВИЦА

ВОДОРАВНО: 1. Продукт, който се получава от друг продукт. 5. Френски епидемиолог (1845-1929). 9. Инициалите на велик италиански поет (1265-1321). 10. Мярка за повърхнина. 11. Най-ярката звезда на съзвездието Лебед. 12. Река в басейна на Кама. 14. Пътека в парк или градина. 15. Френски романист и драматург (1848-1918). 16. Населено място. 17. Подарък. 18. Високо дърво в Индия, употребявано в кораборстроителството. 20. Островът на Одисей. 22. Голяма река в Средна Азия. 24. Разред безгръбначни животни от класа паякообразни. 26. Марка съветски вертолети. 27. Самодвижеща се платформа за пренасяне на товари на малки разстояния. 30. Приток на Дунав. 31. Италиански скулптор и архитект, ученик на Микеланджело. 33. В музиката — живо, въодушевено. 35. Град в САЩ, щата Тексас. 39. Изомерни съединения при монозахаридите. 43. Музикална нота. 44. Фотографическо изображение, получено от негатив. 46. Вълшебен град от приказка на Франк Баум. 47. Град в СССР (североизточно от гр. Томск). 49. Единица за електрическо съпротивление (мн. ч.). 50. Собственото име на италиански композитор и поет, либретист на няколко опери на Верди. 52. Титла на прабългарските владетели. 53. Домашно животно. 54. Първият летец, син на Дедал (мит.). 56. Унгарски поет (1877-1919). 57. Българска царица, еврейка. 58. Страна на правоъгълен триъгълник. 60. Най-високата точка от видимата небесна сфера. 62. Норвежки математик. 63. Град във Франция. 64. Болничен служител. 65. Главният борец при борба с бикове.

ОТВЕСНО: 1. Опера от Чайковски. 2. Основна мисъл на произведение. 3. Езеро в Турция. 4. Последователи на ляво то крило на хуситското движение (XV в.). 5. Дял от езикознанието, който изучава говоримия език. 6. Дълъг земен насип. 7. Древногръцки бог на любовта. 8. Действуващо лице от операта „Любовен еликсир" от Доницети. 11. Място за престояване и поддръжка на локомотиви, трамвайни коли и др. подобни (мн. ч.). 13. Гравиран камък, обикновено скъпоценен, който служи за украса на пръстен. 17. Шахматна фигура. 19. Героиня на Драйзер. 21. Съветски физик, носител на Нобелова награда за 1958 г. 23. Река във Франция, десен приток на Гарона. 25. Река в Южноафриканската република. 28. Трагедия от Шекспир. 29. Собственото име на артист от Народния театър за младежта. 32. Южен плод. 34. Народно представление в древна Гърция и Рим. 35. Осмиващо нрави и лица. 36. Едногодишно луковично растение, отглеждано и като декоративно. 36. Госпожица (англ.). 37. Град в Малайзия. 38. Апарат за получаване на озон от въздуха или от кислород. 39. Връщане към нещо отживяло, отживелица. 40. Елипсовидно очертание. 41. Връх на непълна месечина. 42. Лош проводник на електричеството и топлината. 45. Инициалите на виден български художник, по народност чех (1856-1938). 48. Държава в Азия. 51. Упорство. 55. Автомобилно състезание. 57. Марка швейцарски часовници. 59. Римски император. 61. Френска киноартистка („Брачен живот").

Венцислав ИВАНОВ

Редакцията на вестник „Силистренска трибуна" търси да назначи веднага машинописка по чл. 64 или по съвместителство.

На синия екран

ВТОРНИК, 28. IX

10.00 Новичи, 10.05 За красиво и хармонично тяло 10.30 „Донаборници", 11.00 „Експедиция в Антарктида", 11.30 „Интерфорум" — видеозапис от Будапеща, 12.00 Информационен дневник, 18.30 Новини, 18.40 „Клуб „Електрон", 19.00 „По верен път", 19.15 Реклами, 19.25 „Пред празника на поезията" — предаване от Клуба на писателя, 19.45 Мелодия на месеца, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 Актуално студио, 20.40 „Епигони" — публицистично предаване, 21.00 „Одеяло на прозореца" — унгарска киноновела, 22.15 Новини, 22.30 Европейско първенство по волейбол.

СРЯДА, 29. IX

10.00 Новини, 10.05 За красиво и хармонично тяло, 10.10 „Одеяло на прозореца" 11.20 „Епигони", 11.40 Реклами, 11.55 Мелодия на месеца, 12.00 Информационен дневник, 18.30 Новини, 18.40 „Братя по оръжие", 19.00 Реклами, 19.10 „Нови професии" — филм, 19.25 Музикален преглед, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 „Предупреждението" — 25 години от присъдата в Нюрнберг, 20.45 „Бракове по разум" — игрален филм, 21.50 За родителите: „Началото на деня", 22.15 Новини, 22.30 Европ. първенство по волейбол.

ЧЕТВЪРТЪК, 30. IX

10.25 Новини, 10.30 За красиво и хармонично тяло, 10.35 „Моят идеал" — докум. филм. 10.50 „Рапсодия в синьо", 11.10 Реклами, 11.20 Атлас: „Пътешествие в Африка", 12.00 Информационен дневник, 18.30 Новини, 18.40 За средношколците: „Кръгозор", 19.10 Сянката на прогреса: „Жажда", 19.50 Лека нощ, деца!, 20.30 Смена в браздите, 20.50 „Майстори на народното музикално изкуство", 21.20 Европейско първенство по волейбол, 22.20 Новини, 22.30 Европ. първенство по волейбол.

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ВЕСТНИК „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА“ Е ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА ВЕСТНИК „СВЕТЛИНА“, ЗАПОЧНАЛ ДА ИЗЛИЗА НА 10 АВГУСТ 1934 ГОДИНА, И НА ВЕСТНИК „СВОБОДНА ДОБРУДЖА“, ОСНОВАН НА 18 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Год. XVI (XVII) брой 105 (1881) | Силистра, четвъртък, 30 септември 1971 г. | Цена 2 стотинки

ПЪЛНА МОБИЛИЗАЦИЯ НА ХОРА И МАШИНИ ЗА ПРИБИРАНЕТО НА РЕКОЛТАТА, ЗА СРОЧНА И ОБРАЗЦОВА СЕИТБА!

Износът на грозде изостава!

Много труд и умение трябваше да вложат кооператорите от нашия окръг, за да отгледат добра гроздова реколта. Падналите напоследък изобилни валежи, както и ранните есенни мъгли обаче влошават качеството на гроздето. Това налага ускоряване на износа, още повече, че на него се разчита като на резерв за компенсиране част от загубите, нанесени от лошите климатични условия през тази година.

Въпреки че от седмица времето се задържа сухо и топло, в стопанствата не се чувствува необходимото напрежение. Определеният за окръга дневен график далеч не се изпълнява. Вместо предвидените 355 тона продукция от лозята се берат и сортират едва по 85-100 тона грозде на ден. И което е най-лошото: тревожно изостават стопанствата, които са най-големите износители за окръга. Така вместо предвидените 1 500 тона ТКЗС в с. Айдемир е предало 230 тона грозде. ТКЗС — Калипетрово е изпълнило плана си 30 на сто, Сребърна — 15 процента, а Попина едва 7 на сто.

Това недопустимо изоставане налага бързи мерки от страна на ръководствата на АПК и ТКЗС. Необходимо е да се създаде такава организация, която да гарантира както ритмичното изпълнение на определените графици, така и най-правилното и пълно използуване на превозните средства.

Друг важен, основен момент е качествената заготовка на продукцията. За да се избягнат всички неприятности и огорчения, трябва да се спазват указанията на „Булгарплод“ за брането на отделните сортове и извозването им по съответното предназначение. Още при самото бране да се подбират само здравите гроздове, което до голяма степен улеснява сортирането. Натоварените камиони да се покриват с платнища, за да не се замърсяват пълните щайги.

Като се има предвид, че планът за износа е увеличен два пъти, става ясно колко е наложително ускоряването на неговото изпълнение. Особено внимание трябва да се обърне на десертните сортове „Болгар“ и „Димят“. Не бива да изостава и беритбата на специалните ценни сортове за „Винпром“, както и набавяне на ронкано грозде за консервната фабрика.

Напрегнатият дневен график е изработен и с оглед товаренето на шлеповете. Те трябва да се пълнят само за 2-3 дни. Ако това условие не се спазва, те могат да бъдат отнети, което ще наложи гроздето да се превозва до Русе с камиони. А всеки знае колко трудности и неприятности би причинило това обстоятелство на отделните стопанства.

Износът на грозде трябва да се ускори. Защото докато за цялата страна предвиденият план е изпълнен към 25 септември 45 на сто, за нашия окръг тази цифра достига едва 25 процента. Дните от началото на октомври са решаващи. От умението на отделните стопанства да създадат по-здрава организация при изпълнението на тази си дейност ще зависи до каква степен те ще могат да компенсират загубите, да получат повече валутни средства за държавата.

Иван МАТЕЕВ

ТЕМПОВЕ, КОИТО ТРЕВОЖАТ

Утре е първият сеитбен ден. Напрежението сред полята все повече се увеличава. Увеличава се тревогата за посрещане на кампанията с по-голяма готовност. И въпреки това има стопанства, които твърде много изостават. Между тях е и ТКЗС в гр. Дулово, което има най-голям посевен план в окръга.

От планираните 25 000 дка, до 27 септември включително тук има подготвени за сеитба едва 7 200 декара. А дуловчани освободиха от слънчогледа още преди Деветосептемврийския празник 6 500 дка. Тогава? Оправданието, че е допуснато изчакване, за да изсъхнат слънчогледовите пити и се използуват за фураж в животновъдството, не задоволява. Още повече, че питите, след падналите дъждове, са изгорени, тъй като са се похабили от влагата.

С бавни темпове се извършва и брането на царевицата. Стопанството разполага само с един „Змай“, четири джатки и един адаптер. А се разчита основно на техниката, тъй като поне засега кооператорите са заети с дообирането на тютюна, в лозята и зеленчуковите градини. При това тази култура заема една площ от 12 780 дка, деветдесет на сто от която участвуват в сеитбения план.

Данните са категорични. Те диктуват незабавно ускоряване на темпа за освобождаване и подготовка на площите. В противен случай ТКЗС — Дулово не ще успее да засее в оптимален срок, което при тазгодишните условия е просто недопустимо.

Закъснението в двете бригади за комплексна механизация е неоправдано и поради това, че стопанството не влага свои машини при торенето. За тази цел се използува самолет от селскостопанската авиация. Досега са наторени около 10 000 декара.

По отношение състоянието на сеитбената техника може да се каже, че в ТКЗС — Дулово съществува готовност. Четиринадесетте редосеялки, с които ще се работи през кампанията, са ремонтирани, снабдени с влачки.

От 27 проби, изпратени в Семеконтролна инспекция — Силистра, 20 показват първа класа. Второкласните семена са почистени отново. Изпратени са отново и проби в Инспекцията, но те още не са окачествени. Добре е организирано обеззаразяването на семената, което се извършва в дуловската бригада.

Председателят на подготовка на земята не се извършва навсякъде според агротехническите изисквания. В блок от дуловската бригада за комплексна механизация Джевдет Вейсалов работеше в непочистената от стеблата слънчогледова площ. Въпреки че стеблата се насичат и тогава заорават, те при всички случаи понижават желаното качество на обработката.

В стопанството не са предвидени и стимули, които биха ускорили беритбата на царевицата. Необходимо е да се подобри организацията в тази насока, за да може ден по-скоро да бъде прибрана тази култура, а освободените от нея площи засети в определения срок.

Ст. СТАНЕВА

Механизаторите от айдемирското стопанство бързат да подготвят за сеитба всеки декар освободена земя.

Снимка: Георги ЛЕОНИДОВ

Да се ускори прибирането на захарното цвекло

Наред с изпълнението на другите задачи в селското стопанство, прибирането на захарното цвекло трябва да се ускори.

Какво показват данните от приемателния пункт в гр. Тутракан? Ежедневно тук могат да се изкупят по 400-500 тона продукция, а досега това количество достига средно 40 тона!

В този пункт предават цвекло стопанствата от АПК — Тутракан и АПК — Главиница. Най-много продукция са предали кооператорите от с. Коларово — от общо 836 тона за целия район, на тях се падат 500 тона. От ТКЗС в с. Сокол са превозени едва 86 000 килограма, а от стопанството в Стефан Караджа — нито килограм. Тук още се изчаква под предлог, че цвеклото щяло да наедрее.

Между стопанствата от АПК — Тутракан само староселци са извадили и предали 250 тона цвекло.

Като се има предвид, че от пункта по план трябва да се изкупи 27 000 тона продукция, става ясно колко голямо е допуснатото изоставане. А то при всички случаи трябва да се преодолее.

За разлика от други години, сега „Захарен завод“ — Русе осигурява бърз превоз на предадените количества. На ден от Тутракан до завода могат да се транспортират 500-600 тона цвекло. По този начин се осигурява площадка за разтоварване на камионите от стопанствата, което до голяма степен улеснява работата на приемателния пункт.

Живко ТРУШЕВ

Сдружените земеделци — със свой принос в строителството на социализма

Завчера в салона на окръжния народен съвет се състоя седмата отчетно-изборна конференция на окръжната земеделска дружба. Под бурни ръкопляскания и скандирания на делегатите „БКП—БКП“ и „Братска дружба — Братска дружба“ в деловия президиум заеха места другарите Тодор Янакиев — член на Постоянното присъствие на БЗНС, Георги Кардашев — кандидат-член на ЦК и първи секретар на ОК на БКП, Димитър Михайлов — председател на изпълнителния комитет на ОНС, Александър Чолаков, председател на ОР на БЗНС, секретарите на окръжния комитет на партията Калин Димитров, Виктор Ганев и Станчо Николов, Дянка Велева — председател на ОК на Отечествения фронт, и други общественици и ръководители.

В отчетния доклад, прочетен от др. Александър Чолаков, се изтъкна, че досегашните инициативи и дела на дружбите и сдружените земеделци в чест на Тридесет и втория конгрес на БЗНС, срещите и съвещанията по села и общини показват, че сдружените земеделци са обладани от една мисъл и цел — да увеличат приноса на съюза в социалистическото строителство, като верен и изпитан съюзник на Българската комунистическа партия, да вървят уверено напред по пътя на нови завоевания, да отдадат всичките си сили и умения за претворяване в живота историческите решения на Десетия конгрес на БКП.

В доклада се направи всестранен анализ на работата през периода 1969-1971 години и се подчерта, че дейността на окръжната земеделска дружба е протекла в светлината на решенията на Тридесет и първия конгрес на БЗНС и Деветия конгрес на БКП, на последвалите ги пленуми и съвещания и решенията на Върховния съюзен съвет. Централно място в работата на окръжната земеделска дружба, общинските и местните дружби са заемали въпросите за развитието на производителните сили в окръга, ходът на изпълнението на народностопанския план, въпросите на организационната и политическата работа за най-активно участие на сдружените земеделци в икономиката на окръга.

Докладчикът се спря и на успехите, постигнати от сдружените земеделци, работещи в растениевъдството и животновъдството. В сравнение с 1966 година общата селскостопанска продукция, произведена от сдружените земеделци, е нараснала от 19 100 000 лева на 25 милиона лева, а надплановата от 1 200 000 на 1 600 000 лева. Отбелязан бе значителният принос на сдружените земеделци като Иван Николов — председател на ТКЗС — Дулово, Евлоги Георгиев — председател на ТКЗС — Голеш, Пею Начев — бригадир в ТКЗС — Иширково, Курти Чернев — бригадир на зеленчукова бригада в ТКЗС — кв. Калипетрово, Неделчо Йорданов — бригадир на овцеферма в с. Бръчма, и други. За постигнати високи трудови успехи 32 сдружени земеделци са наградени със златни, сребърни и бронзови ордени, 251 души с грамоти, 154 човека с екскурзии извън страната и над 700 души из нашата страна. Парични и предметни награди са получили около 1 500 сдружени земеделци.

Значително място в доклада бе отделено на политическата и организационната работа. Изтъкна се, че през отчетния период дейността на окръжната земеделска дружба е била насочена главно към участие в изграждането на материално-техническата база на социалистическото общество, усъвършенстването на обществените отношения и социалистическото възпитание на сдружените земеделци. Добри резултати са постигнати и в политическото ръководство на разностранната дейност на дружбите.

В доклада се изтъкна, че сдружените земеделци от окръга, рамо до рамо с комунистите, са в челните редици на Отечествения фронт. Повече от 1 200 членове са избрани в ръководните звена на организацията. Те участвуват в многостранната дейност на отечественофронтовските организации за разясняване политиката на партията и народната власт, за патриотичното възпитание на трудещите се, за по-нататъшното демократизиране на нашия живот и засилване на обществения контрол, за все по-широко въвличане на трудещите се в работата и дейността на Отечествения фронт.

Накрая докладчикът отбеляза, че дружбите и сдружените земеделци от нашия окръг отиват към Тридесет и втория конгрес на БЗНС единни и сплотени както никога досега в своята 70-годишна история, с огромен политически и творчески авторитет, завоюван във вдъхновената и благородна борба за социалистическото изграждане на нашата страна, за търженото на Априлската политика на партията, за по-нататъшното укрепване и развитие на братството и единството между комунисти и сдружени земеделци.

В станалите изказвания делегатите споделиха своя опит, разказаха за работата си и увериха присъствуващите ръководители, че сдружените земеделци, рамо до рамо с комунистите, ще отдадат всичките си сили за изпълнение на решенията на Десетия конгрес на БКП и решенията, които ще приеме Тридесет и вторият конгрес на БЗНС.

В своите изказвания другарите Георги Кардашев и Тодор Янакиев дадоха положителна оценка за дейността на окръжната земеделска дружба през отчетния период, поздравиха сдружените земеделци с постигнатите от тях успехи и ги призоваха на още по-активна работа за претворяване в живота решенията на партията и БЗНС.

Конференцията прие решения за по-нататъшната работа на окръжната земеделска дружба, избра окръжно ръководство и делегати за Тридесет и втория конгрес на БЗНС. На състоялия се първи пленум за председател на окръжното ръководство с пълно единодушие бе преизбран Александър Чолаков, Сава Милков и Татяна Тихчева за зам.-председатели и Димитър Михалев за секретар.

След полагане на венци пред паметника на добруджанските революционери и паметника на съветските войни, конференцията приключи своята работа.

Али РИЗОВ

Голямо напрежение, много трудности...

Септември дойде и си отиде, оставяйки в ТКЗС — кв. Калипетрово вечните проблеми. В слънчогледовите блокове почернелите пити искат неотложни грижи, три хиляди и осемстотин декара зеленчукови градини плачат за работна ръка, четири хиляди декара грозде трябва да се обере, от осем хиляди и петстотин декара царевица първа култура са прибрани само четиристотин. А силажирането на втората култура царевица, а останалите селскостопански работи?..

Твърдият красноречив език на цифрите говори за едно цялостно изоставане в стопанството, за намаляване темпа на работа, за нужда от по-добра организация на производствения процес. Падналите напоследък дъждове още повече затрудниха ръководството на ТКЗС. Наложи се прекъсване на полските работи, състоянието на гроздето се влошиі и вместо очакваната печалба от него само по предварителните изчисления ще има около 120 000 лева загуба, която трябва по някакъв начин да се компенсира. Но докато в лозята, в зеленчуковите градини и в слънчогледовите блокове кипи напрегнат труд, положението с царевицата остава открито. Не достига работна ръка. Наличната механизация също се оказва крайно недостатъчна — един адаптер и две машини „Змай“. Но въпреки това с тяхното използуване се е закъсняло. Вместо при тревожната липса на работници да се постави ударението върху машините, те са започнали работа едва онзи ден. Заедно с тях работи и полевъдната бригада, в която има около петдесет кооператори. А пред тях лежат 8 500 декара неприбрана царевица!

Липсата на достатъчно работна ръка принуди ръководителите на стопанството да помолят за ученически бригади. И в слънчогледовите блокове влязоха около петдесет студенти и 300 ученици от СПТУ по машиностроене в Силистра, които после бяха прехвърлени в лозарските бригади. Пак в лозята работят и сто и петдесет курсисти от селскостопанския техникум „Добруджа“. Но нека видим каква е истинската цена на такава услуга. Некачествена работа, лоша дисциплина, недоволство от страна на кооператорите, които са принудени още веднаж да ми нават там, където вече са работили учениците... Такова е впечатлението, което са оставили тазгодишните бригадири. И ръководството на стопанството сериозно мисли, ако положението не се подобри, да се откаже от ученическите бригади и да моли за учрежденски. Защото онова, което става в момента, с право може да бъде наречено „мечешка услуга“.

А на стопанството трябва да се помогне. Създалото се положение изисква пълна мобилизация на силите, голямо напрежение, безупречна организация на работата, която да позволи в най-кратък срок да се прибере реколтата от полето.

Валентин ЧЕРНЕВ

Полска делегация гостува в Силистра

По покана на Министерството на вътрешната търговия и услугите в нашата страна пребивава петчленна делегация на Комитета за производство на стоки за широко потребление и услуги на Полската народна република. Тя се ръководи от заместник-председателя на Комитета Миечеслав Мажец. Полските другари обменят опит по организацията на местната промишленост и битовите услуги на населението. В понеделник след обяд делегацията гостува и в Силистра.

Придружени от първия заместник-председател на Изпълкома на окръжния народен съвет инженер Стефан Райчев, гостите посетиха и разгледаха постоянната изложбена зала и някои от цеховете на промишления комбинат „Камъшит“. На състоялия се разговор директорът на предприятието, герой на социалистическия труд Димитър Марков запозна делегацията с работата на трудовия колектив и с въвеждането на някои новости в производството. Обменен бе и опит по организацията на местната и кооперативната промишленост в окръга и работата по задоволяването на услугите на населението.

В. ЙОРДАНОВ

Силистра — домакин на два етапа

Днес от 9.30 часа в с. Средище ще бъде даден стартът на осмия етап от 21-та международна колоездачна обиколка на България. Преодолявайки 35-километровия маршрут индивидуално по часовник, състезателите ще финишират в Силистра пред сградата на ОК на БКП до 11 часа.

Стартовите номера на колоездачите от нашия национален отбор са от № 16 до № 20, а на дружествените ни отбори — от № 41 до № 70.

След обяд от 14.00 часа стоменатата колона ще потегли за деветия етап Силистра — Русе.

(СТ)

Интересна и полезна среща

На 28 септември се състоя среща-семинар с дописниците от района на Алфатар.

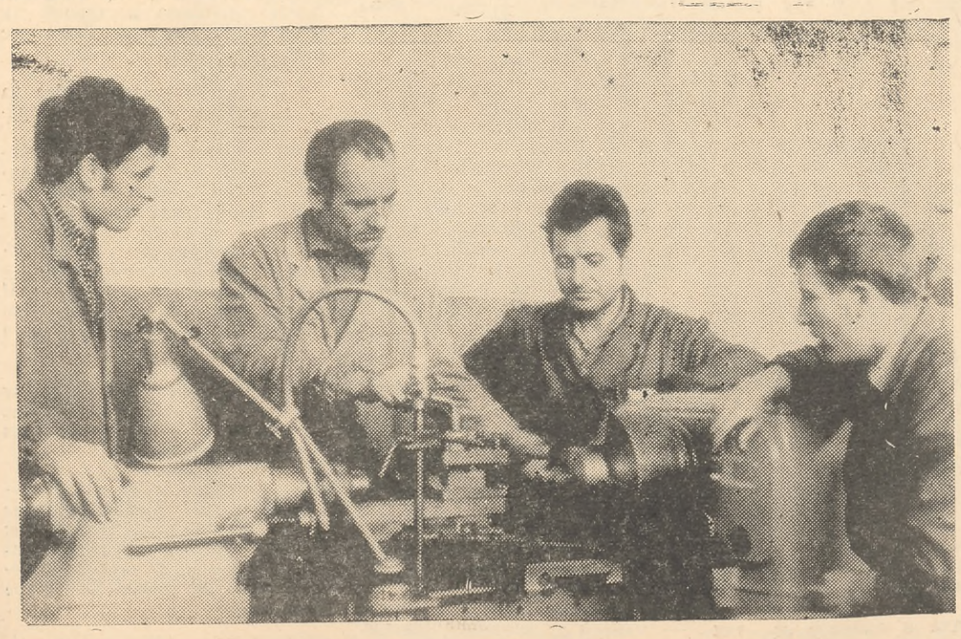
Първият секретар на районния комитет на БКП в Алфатар др. Йордан Нейков запозна дописниците от селищата на Алфатарския аграрно-промишлен комплекс със задачите на района по изграждането на агрокомплекса, за неговото перспективно развитие и досегашни постижения.

Направена бе оценка и за досегашната работа на дописниците от района, които получиха указания за по-нататъшната им работа по отразяването в социалистическия печат многоликия живот на хората от агрокомплекса.

Представители на редакцията на окръжния вестник запознаха присъствуващите с основните изисквания на вестникарските жанрове.

Накрая секретарят на районния комитет на БКП в Алфатар др. Стоян Георгиев изрази увереност, че дописниците и кореспондентите от района ще заработят с още по-големи усилия и творческо дръзновение.

Веска КОЖУХАРОВА

Групата матричари от ТПК „Метал“, с ръководител Иван Чокоев, постоянно преизпълнява своя план.

В ИК на ОНС

Решение на ИК на окръжния народен съвет — Силистра, взето на заседание на 24 септември 1971 година.

Поради неявяване на окръжно съвещание по набиране на работници за гр. Девня наказва председателите на СОНС както следва:

ГЕОРГИ ГЕОРГИЕВ СЛАВОВ — председател на СОНС — Иширково, съгласно чл. 130 буква „в“ във връзка с чл. 129 буква „к“ от КТ — със „СТРОГО МЪМРЕНЕ“, ДИМО ПЕТРОВ КОСТОВ — председател на СОНС — Голеш, ВАСИЛ ЙОРДАНОВ ВАСИЛЕВ — председател на СОНС — Н. Черна, СТЕФАН ДАЧЕВ СТЕФАНОВ — председател на СОНС—Срацимир, ПЕТЪР АТАНАСОВ ДОНЕВ — председател на СОНС—Ст. Караджа, съгласно чл. 130 буква „б“ във връзка с чл. 129 буква „ж“ от КТ с „МЪМРЕНЕ“.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
(п) Д. МИХАЙЛОВ
СЕКРЕТАР:
(п) Т. ТИХЧЕВА

1 октомври — Международен ден на музеите

Етнографските ценности на окръга

Изучаването на историята на селищата в Североизточна България, на техния стопански и културен живот, на населението им, на етническия им състав и на промените, които стават там, е важна задача на икономиката, историята и етнографията у нас.

Населението на Силистренски окръг е съставено от различни етнографски групи, които носят някои особености на материална та и духовна култура, характерни за населението от Източна България. Основен облик на живеещите тук дава старото местно българско население — така наречените „гребенци". Около тях става консолидацията на кул турата на Добруджа. Традицията на областта пази много старинни черти и представлява голям интерес за проучване на цялостната българска народна култура. Вътрешната уредба и покъщнината на добруджанското жилище е еднотипна и притежава общите за цялата българска етническа територия черти. Има установен ред във всяко жилище свързан с измазването на пруста, собата, външната фасада на къщата. Много интересна и характерна е украсата на собата, която се състои в поставянето на пешкири под полицата, под прозорците. Красиво изработените сламени бради и полюлеи придават особен уют на собата, подсилен от чисто измазаните в бяло стени, тъмни те полици и шарените черги.

Добруджанската къща се отличава с интересна архитектура и богато разпределение, което има подчертано национална особеност. Най-съществено е нейната многоцветна украса. Българинът в Добруджа е предимно земеделец. Целият негов бит е свързан със земята. Остатъци от традиционните оръдия се запазват до към 40-те години на нашия век. Започнал късно да се променя, битът на добруджанеца придобива нов облик след 9. IX. 1944 година. Въвеждането на машините, основаването на ТКЗС променят коренно живота в селото. Старият земеделски инвентар отива в музеите и за него си спомня само най-старото население.

Един от значителните по съдържание дялове на българската материална култура представляват носиите. Стройните по форма облекла, украсени с разновидни, чудни по багри елементи, плод на съвършена тъкане и везбена техника, са едни от най-тясно свързаните с живота на народа елементи. От ръцете на трудолюбивата добруджанка са излезли изящно изработени пъстри тъкани. От тях се приготвяли всекидневни и празнични носии, постелки и други тъкани за уредба. В тях е била втъкавана мъката и радостта на майсторка та.

Принадлежността на населението към различни етнически групи се отразява и върху костюмите. По отношение на облеклото Добруджа създава пред поставки да се проследят разнообразни варианти на костюми те, тъй като по-голяма част от населението е преселено. Позна ти са четири вида костюми. Освен тях тук се среща един почти изчезнал в Североизточна България тип народно облекло, известно като „двупрестилчено", характерно за местното население от гребенци и шиковци. Долната част на тялото върху ризата е опасана с две престил ки — едната отпред, другата отзад. Тая носия е възприета не само от местното население, но и от дошлите от близките разградски села. Престилките са тъмни, с по-малко шарки. Харак терни за много села са едротъканите престилки с множество геометрични фигури. Интересни в това отношение са алфатарските престилки, които поразяват със свежите си тонове и умело преплетени шарки.

Голям интерес представлява и вчесването и забраждането у жените и девойките. На много места само на девойките е било позволено да ходят с непокрити глави при хубаво време. На главите си жените поставят обик новено тъмноцветна тънка забрадка, прегъната по диагонал. Особен вид забраждане под названието „скуфия" са имали гребенците. То представлява нещо като гребен на шлем през средата на главата до тила. Косите оставали да висят сплетени под забрадката. Омъжените жени от с. Старо село се забраждали с „рога". Това е обикнове на забрадка, на която с помощта на тел краищата стърчат нагоре като рога. Върху рогата се поставя тъмноцветна забрадка, като страничните й краища са само леко привързани отзад на темето.

Хубостта на жената се подсил вала от подбраните с вкус наки ти и китки свежи цветя. Най-често дръжките на китките са под завързаните краища на заб радката, а цветовете са отправени напред.

Мъжката носия е от домашно тъкан вълнен плат — най-често естествено бозав или боядисан черно. Поясът е обикновено чер вен.

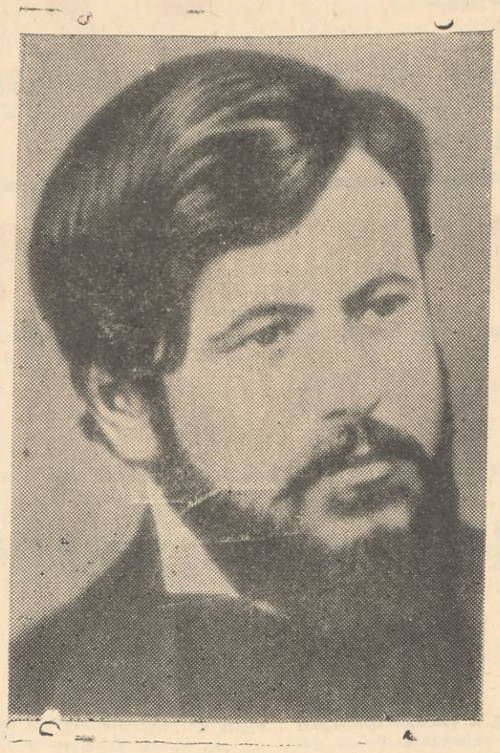
Що се отнася до обичаите, различните групи население про дължават да пазят някои от основните характерни за областта, от която произхождат, особености на обичайната система. През последните 25-30 години вече се стигна до една сравнително единна обичайна система, в която наред с общобългарски те, все още се пазят и някои областни черти.

Затова, пред вид развитието на този процес, става наложител но едно по-усилено и задълбочено проучване на носии, обичаи, интересни особености от бита на миналите поколения. Защото за онези, които идват след нас, те ще бъдат само експонат в музеите. А историята на родния край трябва да се познава. Защото в нея са корените, от които се храни могъщо то дърво на българския род, защото тя е оная сила, която дава живот и мъдрост, знание и гордост, която става извор на национално самосъзнание и безсмъртие!

Донка СЪБОТИНОВА

Идеалистът, бездомникът, поетът...

ПО СЛУЧАЙ 55 ГОДИНИ ОТ ГИБЕЛТА НА ДИМЧО ДЕБЕЛЯНОВ

Той принадлежи на едно поколение, с което ние имаме много малко общо. Духовните мостове между нас са отдавна срутени. Но и днес, преди да тръгне на път, всеки от нас преминава неусетно през вишневите градини на неговата поезия, очарован, обаян от оная дивна музика, която звучи навсякъде в тях, посипан с белите цветове на надеждата, тъй безмилостно орочени от вихъра.

Преди петдесет и пет години на 29-годишна възраст при трагични обстоятелства завърши живота си един от най-силните лирици, един от най-нежните поети на България. Него никой и никога не го нарече „класик" — може би поради нашето вродено скъперничество по отношение на най-заслужилите. Но като че ли така е и по-добре. Защото тази тежка и студена дума би могла да го убие като рояк на младостта, да постави още един тежък камък на гроба му. Той няма нужда от това. На него ми е достатъчно, че всяка неразум на и доверчива младост му се кланя, че е един от нераз венчаните кумири на литера турна България.

Хората минават по улиците на тихата Копривщица, която го отглежда, за да го загуби, минават пролет, поста вили на длан та си един цвят от „белоцветните вишни", минават привечер, когато тишината сякаш разказва за оня, който някога е дишал тук, а над главите им струи звездната нощ и тихо и тъжно до болка ръми дебелянов ски дъжд...

Болка... тя е навсякъде с него. Не само на страниците на неговите книги, не само вплетена в неговите стихове. Тя е в душата, тя е в живо та му. Болката ражда стоновете на неговата поезия. Тя обвива прогнилите дървени греди на старата къща, за да ги направи каменни зидове на един чертог.

И там, на тоя бряг,
на тоя бряг пустинен,
от вечните води и милван,
и терзан,
на вярна стража спрян,
един чертог старинен,
един чертог зловещ
виши безгласен стан.

Не, това не е бледият в лунната светлина чертог от легендата за разблудната цар киня, това не е светлият чер тог на розовите мечти. Това е мракът на нощта, сред коя то се движи един несретник, изгубил в тъмнината пътя към бащиния дом, пътеката към радостта, друма към ве селието.

Той е син на едно време, което откърми ония поети, станали носители на най-висши норми на поезията, ценители на изкуството с най-ве рен и висок естетически кри терий. Но всяко време подна ся на синовете си едно изпитание. И в него те се пречистват, от него излизат по богати, отдават му силите и сърцето си. За тях, поетите от времето на Дебелянов, жи вотът бе приготвил страшно изпитание. Земята се превър на в бойно поле, светът бе разделен на фронтове, поети те трябваше да станат бой ци. И станаха! Война...

Едни я заплатиха с творче ството, други с илюзиите си. Той трябваше да заплати ог ромна цена — отдаде и живо та си! И остана най-жив. За твориха се корците на тън кото томче стихове, за после ден път звъннаха струните на тъжната му лира и замлъкна още един поет на скръбта и болката, на мечта нието и нежността. И едва тогава група ревностни него ви ценители и приятели, особено настойчиви и ревниви, може би защото беше най-нещастен от тях, се заеха да популяризират творчеството му. Появиха се на бял свят тъжните елегии на един несретник с дебеляновски трепет подухнаха безнадеждните ветрове на отчаянието. И над въздишки и стонове като ехо прозвуча един последен, прощален акорд:

Царице, спрях до твойте
кули —
прати ми в презнощ
вихрен стон,
кат бледен лист
да ме отбрули
от моя обезлистен клон.

И колкото пъти се докоснем до тази поезия, толкова ще си спомним за тоя несрет ник, подарил на България своя живот и едни от най-ху бавите идилии.

Валентин ЧЕРНЕВ

Ще изучават конгресните материали

Тази година новата политическа учебна година при общинския комитет на БКП в с. Главиница е организирана в светлината на решенията на X конгрес на БКП и XXIV конгрес на КПСС.

Подготовката за тържествено откриване на новата учебна година и за постигане на още по-високи успехи в занятията отлавна е приключена. За разлика от миналите години в изградените 5 лектории, 3 семинара и 3 школи в селата на общината са обхванати всички комунисти, механизатори, административни ръководители и други, а така също широк актив от други масо во-политически организации. Във всички форми ще се изучават предимно конгресните материали — решенията на X конгрес на БКП, XXIV конгрес на КПСС и перспективите за развитие на страната и родния край през VI петилетка.

Преди тържественото откриване на новата учебна година коренно бе подобрен и пропагандистският със тав — всичките са с добър и дълъг опит и имат най-малко средно образование. Всички са завършили 5-дневните курсове, организирани от ОК на БКП — Силистра. Пропагандистите като Христо Рачев, Петър Кръстев, Николай Недков и други и тази година обещават да бъдат в челните редици. Те са наградени много пъти за отлична работа. Общинският партиен комитет с помощта на окръжния комитет е осигурил и всичките необходими материали — брошури, решения на конгресите, тетрадки и моливи, нагледни и технически средства като аспектомат, грамофон, диафилми и други.

Ахмед ДЕМИРОВ

Със сребърния звън на каруците отмина по пътищата на Добруджа времето, когато, заметнали цедилките с децата на гръб, тръгваха рано състарените майки към нивите, за да заровят в сухата пръст вед но с всяко зърно, ведно с все ки удар на мотиката и една своя сълза, и своята мъка. Вя търът на битките отнесе от небето на този край облаците и слънцето на свободата изгря алено и огромно. Опнаха гръд блоковете, освободени от окови те на синорите, не останаха и крушите под които увисваха люлките. На площадите вдигнаха бели чела новите учили ща, отвориха гостоприемно врати детските градини. За да изчезне и споменът за онова, което беше някога. За да растат децата с новото, с хубавото.

НА СНИМКАТА: В детска та градина в с. Сребърна.

Прозорец към знанието

Библиотеката при Профсъюзния дом на културата отново от вори вратите си за читателите. Книжното богатство, с което разполага, й дава възможност да задоволи интересите и потре бностите на голям кръг от чита тели и да помага на културномасовите комисии към профкомитетите от предприятията и учрежденията в тяхната разнообразна дейност. Макар че за библиотекарката Лилия Велчева работата е нова, тя с голямо старание и любов се отнася към нея. За това красноречиво говори направеното досега.

— Др. Велчева, кои са основ ните направления, по които работи сега библиотеката, и на какво са посветени те?

— Дейността на библиотека та при Профсъюзния дом на културата в момента е посветена на 80-годишнината от създаването на БКП, VII конгрес на българските профсъюзи. 90-годишнината от рождението на Г. Димитров и 1300 години от създаването на българската държа ва. За тази цел са проведени различни инициативи: подредена е витрина с материали от историята на БКП, в библиотеката под наслов „Имена върху гранит" са изложени на вниманието на читателите книги във връзка с героичния път на нашата партия и нейните първи и най-верни помощници — ремсистите.

За изучаване историята на Силистренската партийна организация се издирват материали, с които ще бъде подредена витрина и с които ще се обслужват ония профсъюзни организации, които работят по патриотичното възпитание и изучават до бруджанското революционно дви жение.

Разширява се съвместната дейност на библиотеката със за водските профсъюзни библиоте ки, като се организират в предприятията четения и обсъждания на книги, провеждат се читателски конференции. В момен та се подготвя читателска конференция под ръководството на отдел „Масова пропаганда и културна дейност" при ОСПС на тема: „Борбата на българския народ против фашизма, отразена в българската литература". Същата ще се проведе през месец септември в чест на окръжната конференция на ОСПС. А в чест на VII конгрес на профсъюзите предстои подготовката и провеждането на читателска конференция на тема: „Образът на работника, строител на социализма, отразен в българската литература".

— Бихте ли ни казали кои са по-интересните книги и кои от тях бихте ни препоръчали?

— За ръководния състав на промишлените предприятия бих препоръчала „Командири на про изводството", издателство на БКП. В тази книга се показва най-добрият опит на онези, от които в най-голяма степен зависи икономическата ефективност на промишленото предприятие и дейността на неговия колектив.

На въпроса: „Що е извънработно време и що е свободно време" ще намерите отговор в книгата на издателство БКП „Свободното време и хармоничното развитие на човека".

„Икономически и социални проблеми на трудовата заетост на жените" е книга, в която се разглеждат в широк кръг икономически и социални проблеми, свързани с труда на жените.

Любителите на библиотека „Нептун" ще намерят при нас най-новите нейни издания: „Към великата дъга", „Под звездите на южния кръст", „Синият континент" и др.

Не по-малко интересна е и новата художествена литерату ра, с която разполага библиотеката: „Тайната операция", „Без сенки". „Нюрнбергски дневници", „Родината не ми прости", „Господин Сенкевич", „Колумбов ци набор 20", „Писма от София" и мн. др.

Библиотекарката Лилия Вел чева ще посрещне всеки посети тел и ще даде отговор на всич ки интересуващи го въпроси.

Стойка КАЛЧЕВА

С МНОГО НЕИЗВЕСТНИ

АРКАДИЙ АДАМОВ

ПОВЕСТ

8

— Ето че и времето изми на — удовлетворено констати ра шишкото, поглеждайки часовника, когато двамата се върнаха в купето. — Ще видите, че след час и четвърт ще бъдем в Борск.

— Какво говорите? — забезпокои се Дмитрий Петрович. — Време е да прибираме багажа си.

— А, ще успеем. За дълго ли отивате в Борск?

— Само за два дни и обратно в Москва. Не мога да търпя тези вечни командировки. От тях си спечелих язвата. Яж, където падне и каквото попадне. Моля ги да не ме пращат повече, ама не, въпреки това ме пращат.

— Лоши отношения с началството ли?

— Какво приказвате! Напротив.

— Тогава каква е работата?

— Не на всекиго, казват, можеш да се довериш — смутено се усмихна Дмитрий Петрович. — При нас, знаете ли, преминават дефицитни материали. Е, и всичко може да се случи. А аз, знаете ли, ужасно се боя да не би при ревизи те да не се недогледа нещо. Познават ме на всички служебни места.

Шишкото погледна с любопитство Дмитрий Петрович.

Влакът наближаваше Борск. В купето влезе придружителката на вагона, разгърна върху коленете си черна мушама с джобчета, върху всяко стоеше бял номер.

— Трябват ли ви билетите? — попита тя.

— Ами как! — весело отго вори шишкото. — Ние, мила, сме свързани със службата. От нас ще искат отчет.

Придружителката им върчи билетите, след това подреди леглата.

— Пристигаме — каза тя, излизайки. — Има престой 15 минути. А може и по-малко, движим се със закъснение.

В съседните купета хората вече лягаха да спят.

Дмитрий Петрович в палто с вдигната яка, проблясвайки със стъклата на очилата, вече нетърпеливо тъпчеше в прохода, държейки в ръка из търкан куфар от фибър.

Влакът бавно намали ход. Зад прозорците заплува висо ка, осветена платформа с хора върху нея, носачи в бели престилки с колички в ръце.

Пътниците — а те се оказаха доста много — се струпаха в прохода. Най-сетне влакът със звънтене спря.

Дмитрий Петрович и неговият спътник излязоха подир другите от вагона и се оглеждаха неволно.

— Бр-р, доста студено е обаче — бодро произнесе шишкото. — Е какво, тръгнахме ли?

— Да-да, разбира се — отговори Дмитрий Петрович. — Наистина е ужасно студене.

Те тръгнаха по перона, отминавайки стоящите там хора, към намиращите се далеч напред надписи: „изход за града".

Изведнъж Дмитрий Петрович се спря рязко и с отпаднал глас произнесе:

— Боже мой, струва ми се, че това е той...

Шишкото направи по инерция още няколко крачки напред, после се огледа учудено и като видя, че неговият спът ник объркано тъпче на място, се върна при него.

— Какво става с вас, драги? Какво изгубихте?

— Знаете ли... знаете ли... дори се боя да го кажа... но, според мен... — заломоти Дмитрий Петрович и несчакващо започна да разглежда вни мателно куфара си.

Шишкото също се наведе над куфара.

— Е, какво се е случило с него? Ама не се вълнувайте така. Я го гледай...

Но Дмитрий Петрович внезапно премина на съскащ ше пот.

— Какво „я го гледай"? — сърдито произнесе той. — Погледнете. Само, моля ви, незабелязано. Ето при онзи стълб, където е фенерът, виж дате ли човека? Висок такъв, пълен, с шапка от еленова ко жа?

— Е, виждам—иронично отговори шишкото. — Кой е той? Преоблечен кръвен принц или избягал...

— Струва ми се, че това е той. Разбирате ли? — прошепна Дмитрий Петрович. — Онзи същият, който тогава изнесе парите.

— Ами, просто ви се привижда. Откъде ще се вземе тук? — решително възрази шишкото. — Да вървим, да вървим, студено е да стоим та ка.

— Не мога... — жално про изнесе Дмитрий Петрович. — Това е ужасно. Но трябва... трябва да го задържим...

— Какво? Полудяхте ли! Уверявам ви, че сте сбъркали...

В това време човекът, кого то сочеше Дмитрий Петрович, оглеждайки се, бързо стиде настрана и мигновено изчезна от поглед.

— Боже мой, той, изглежда, се крие от нас — развълнувано прошепна Дмитрий Петрович.

— Той се крие от вятъра, а не от нас — сърдито възра зи шишкото.

След секунда към мястото, където току-що стоеше човекът, се приближиха двама души — висок младеж с шапка и черно палто и девойка в еле нова шубка. Девойката каза нещо и младежът, вдигайки ръка, извика:

— Ние сме тук!

От тълпата пътници, движещи се по перона, се отделиха и приближиха към тях двама човека, в ръката на единия от тях имаше куфар, голям, и, из глежда, тежък. Девойката каза:

— Моля, запознайте се. Това...

Думите й потънаха в шума на гласовете наоколо.

Дмитрий Петрович се огледа и неуверено каза:

— Тук трябва да има някакъв милиционер. Само ще му кажем...

— Ах, господи, от къде на къде той ще бъде тук? — досадно възрази шишкото. — Ще тръгнете ли най-сетне, или не?

— Искате да си отидем ли?

— Да, искам да си отидем.

Те отново заспориха, все още давайки вид, че се занимават с куфара.

Между това около фенера се вълнуваше следният разговор.

— Е, какво, ще вървим ли? — обърна се към притежателя на куфара девойката. — Там ще преноцувате.

Онези, държащи се през цялото време нащрек, се спогледаха и единият от тях отговори:

— Не. Ще пренощуваме в хотел. Сутринта ще дойдем.

— Не ви съветвам — многозначително произнесе висо кият младеж.

— А защо? — внимателно попита единият от пристигналите.

— Казаха ми, че там днес се е случило чепе. Проверяват всички подред.

— Какво значи това, чепе? — отново попита вторият. — Обясни, ако обичаш.

— Ами, как да ви кажа? — усмихна се младежът. — Произшествие, с една дума. Май е умрял някой. Милиция та проверява всички.

— Аха. Разбрах, разбрах. Благодаря — закима глава он зи и отново погледна мълчаливия си другар, след това по пита девойката: — Защо Петя не дойде, а? Защо си взела със себе си непознат човек?

— Страшно е сама. А Петя ви чака. Той не поиска да дой де тук. Знаете какъв е предпазлив — каза девойката.

Пристигналият поклати глава.

— Лошо е, че довеждаш непознат човек. Няма да ви вярва ме. — Той отново погледна високия младеж. — Надежден ли е, а?

— Разбира се, надежден е — бързо ги увери девойката.

— И да печели ли обича? Много пари да печели?

— А кой не обича?

— Разбира се, разбира се — закима с глава пристигналият. — Кой не обича. Далече ли е, а?

— Съвсем близко е, драги — намеси се високият младеж. — Бързо ще стигнем. А може и така да се случи под ръка.

— Отделна ли е къщата?

— Отделна. Съвсем отделна.

— С градина наоколо ли?

— С двор. И с два изхода, на две улици. Ние, драги, същото разбираме.

Изглежда този разговор започна да дразни младежа. Но пристигналият сякаш не забелязваше това.

— Добре! — цъкна той с език и се обърна към другаря си. — Ще вървим ли, Ваня?

Онзи в отговор с кимване на глава го повика настрана и повдигайки куфара, сам се отдръпна.

— Една минутка. Трябва да се посъветваме — каза вторият.

Те поприказваха шепнешком нещо, после се приближиха и онзи, когото вторият нарече Ваня, каза грубо:

— Съгласни сме. Само че вижте, ако се случи нещо — ще направим кишмиш. — И добави със заплаха: — Ние сме народ сериозен, от шега не разбираме.

Пристигналите вдигнаха куфара си и цялата група тръгна бързо по платформата към изхода за града.

— Гледайте, гледайте — разтревожено прошепна Дмитрий Петрович. — Този човек тръгна след онези хора. Страхувам се, че е замислил нещо. Може би трябва да ги предупредим?

(Следва)

Торенето — основен момент в пшениченото производство

Наред с избора на сорта, торенето е друг важен фактор за повишаване на добивите от пшеницата. Съчетано с останалите звена от прилаганата при отглеждането й агротехника, то гарантира ежегодно получаване на устойчив урожай. Чрез торенето обаче не могат да се коригират недостатъци, допуснати при производствената технология на пшеницата.

Резултатите, постигнати от научните учреждения и челните кооперативни стопанства, показват, че без торене тази култура дава съвсем ниски добиви. Миналата година в сортоизпитателен участък — Ситово зало жихме опит при различни норми на торене. Резултатите са следните: при варианта азот — 0 и фосфор — 0 добивът от пшеницата е 88 кг на декар. При фосфор 12 кг и азот 18 килограма на декар, са постигнати 322 килограма зърно Най-висок добив от 359 кг се получи, когато торихме с 18 кг азот и 18 кг фосфор на декар. Илюстрираме горния пример, за да посочим каква е интервенцията на торовете за всеки чината на добивите.

Известно е обаче, че над 46 процента от преките материални разходи при отглеждането на пшеницата се влагат за торенето. Находчивостта на специалистите трябва да се изрази именно в намиране на онзи вариант, при който би се получил максимален добив пшеница със сравнително ниска себестойност.

Условията през тази есен позволяват да се извърши образцово торене. Общо взето окръгът разполага с фосфорни торове, достатъчни да се покрие цялата пшеничена площ. Изключения правят някои стопанства от АПК — Ситово и АПК — Тутракан. Обезпечеността на стопанствата с азотни торове не е задоволителна. Предстои да се набавят около 2 000 тона карбамид в активно вещество.

По регламент на Министерството на земеделието на декар пшеница се отпускат по 8 кг двуфосфорен петоокис и 12 кг азот. В отделните стопанства нормите варират в зависимост от предшественика и почвения тип. За Айдемир например тези количества са съответно 9 и 12 килограма. За стопанствата от секуловския район фосфорната норма е намалена.

Нормите трябва да бъдат отразени в плана за торене на всяко стопанство. Най-важното е да се спазва съотношението между азота и фосфора. При масовите посеви то трябва да бъде 1:0,7 в полза на азота, а при семенните участъци — 1:1. В последния случай нормите не бива да надвишават 12 кг активно вещество за фосфора и азота по отделно.

Фосфорните торове трябва да се дадат на почвата поне с последната предсеитбена обработка. Най-добре е, разбира се, те да се заравят още при оранта. Азотното торене се диференцира по следния начин: на ранните предшественици като фасул, грах и други, при които почвата е обработена още преди 25—30 дни, азотен тор през есента да не се дава. При късните предшественици (царевицата и площите на слънчогледа, които сега се подготвят) да се даде през есента една трета от годишната азотна норма — т. е. 4 кг активно вещество средно за окръга. Карбамидният тор се разхвърля предсеитбено.

В почти всички стопанства са съставени реални планове за торене. Малко са обаче онези кооперативи, при които тези планове се притежават и от изпълнителските кадри. Наложително е в писмена форма те да се размножат и предоставят на всеки механизатор, заангажиран в предсеитбената обработка.

Делят ни няколко дни от есенната сеитба. Въпросите за торенето трябва да бъдат ежедневна грижа на агрономите. Защото качественото изпълнение на това важно мероприятие ще говори за тяхната работа като селскостопански специалисти.

П. ПЕТРОВ

Ще се стабилизира ли производството в завод „Терма“?

* РАДВАЩ РЕЗУЛТАТИ ЗА ПОЛУГОДИЕТО

* ПЛАСМЕЪТ — ТРУДЕН ВЪПРОС ЗА ПРЕДПРИЯТИЕТО

* 2 000 ПЕЧ ЧАКАТ НА СКЛАД

Заводът за газови уреди „Терма“ в Тутра е гордост за нашия окръжащото никое друго предприя в страната не произвеи газови печки и уреди. Мо би и поради спецификата сиа производство това предприятие премина един труденигзагообразен път на развитиа в няколкогодишното си съществуване, което се дължеша редица субективни и обективни причини. Трябваше да сквалифицират работници-специалисти за производството на газови уреди, понеже някои операции изискваха определен квалификация. Необходимостта налагаше да се усвоя съвършено нови производи а базата на конструктивно-техническа документация. Ги изпитанията на произвените печки и други газови уда не рядко се налагаше да се коригира технологическото устройство. Често по странище на вестник „Силистрска трибуна“ се говореше за рдилни мъки“ на завода, ърееше се изход от кризите живота на предприятието. ГУ „Терма“ бе една от големите грижи на ръководителите от Тутракан и окръга.

Най-голямата радост за целия колектив н завода дойде в края на насящото полугодие. Производствената програма за първо шестмесечие бе успешно изпълнена. Задоволителни резлтати се получиха и в краяна осеммесечието. По предварителни данни показателите за производителността на труда, себестойност, средна работна заплата и други, са в положителна тенденция. Една съпоставка с изпълнението на производствената програма за същия период на миналата година също потвърждава ръста на завода. Въпреки преизпълнението на плана със 17 000 лева за полугодието, през последните месеци се забелязва чувствително занижение в производството.

Кой е виновен за тази нерит мичност, за отстъплението от постигнатите успехи в края на полугодието? Вземат ли се всички мерки за стабилизиране на работна ръка, за разгръщане изцяло на редица фактори, като редовно отчитане на социалистическото съревнование, подобряване на трудовата дисциплина, повишаване на материалната заинтересованост.

Завод „Терма“ е предприятие, в което най-напред в града бе внедрена саратовската система за бездефектна продукция. В резултат на това качеството се подобри значително. И няма да бъде пресилено, ако кажем, че тук се дава отлична продукция от гледище на показателя качество. Добре се организира и социалистическото съревнование, в което са обхванати 90 процента от работниците в завода. Пряко отношение към въпроса за постигане на добрите успехи има и изпълнението на редица мероприятия, които доведоха до подобряване организацията на производството, до повишаване производителността на труда. Преустрои се емайлното отделение, построи се нова пещ, редица подобрения се направиха в пресовото отделение, в механичния цех и другаде. Подобри се доставката на материали, а на периодически заседания се набелязваха мерки за изпълнение на отделни задачи. По-рано не се доставяха достатъчно термо-електрически предпазители, но сега този въпрос е решен окончателно и ако производството чувствително се снижи през месеците юли и август, това е поради липсата на ламарина — двойно декапирана, която се внася от капиталистическите страни — Австрия, Япония и Италия.

Главна причина за нарушаване на производствения ритъм в завода е пласментът. Докато ЗГУ „Терма“ можеше да продава печки само в три града на страната, сега се разреши продажбата в 16 града. Недостатъчното количество газ попречи за подобряване организацията на пласмента. Главният доставчик „Нефтгаз“ се мотивира, че може да осигури необходимото количество газ, но липсата на бутилки го затруднява да извърши това. Производителите на бутилки пък търсят винаги други и складовете на завода стоят задръстени с печки. Скоро бяха фактурирани за продажба 1 500 печки, но още 2 000 чакат на склад, което е и сериозен проблем за завода. Непостоянна е и доставката на „редуцил-вентил“, необходим за регулиране налягането на газа в печките, понеже производството му в завод „Ивайло“ — Велико Търново е недостатъчно. За разрешаването на този проблем се очаква внос от Съветския съюз и Чехословакия.

Евентуалното намаляване обема на производството в ЗГУ „Терма“ и ограничаването на производствената програма би означавало да се намали до минимум производството през четвъртото тримесечие и да се разпуснат чувствителен брой работници. Подобно решение би било в разрез с 13 постановление на Министерския съвет за развитие на Силистренски окръг и специално за превръщане на завод „Терма“ в крупно предприятие за производство на газови уреди. Това ще бъде и в разрез с решение то на ДСО „Битово машиностроене“, което в своя технико-икономически модел за развитие на завода залага един чувствително повишен производствен ръст през годините на шестата петилетка.

В случая съмнителното пред положение за намаляване производството на завода отпада. Затова пред ръководството на завод „Терма“ не остава нищо друго освен да продължи да преодолява сегашните трудности и в дните на последното тримесечие да подобри организацията на своята работа така, че с чест да изпълни годишната си производствена програма. Важните и отговорни задачи, като борбата за извоюване авторитет на международна родния пазар, намаляване на себестойността, коренен прелом в качеството на произвежданата продукция и широк асортимент от изделия, през годините на шестата петилетка трябва да намерят своя реален израз.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

Строителството на детски заведения в окръга

По нареждане на Комитета за държавен контрол, Инспекцията за държавен контрол в Силистра извърши в края на месец август проверка по строителството на детски заведения в окръга. Стана ясно, че перспективният план на ОНС по споменатото строителство се изпълнява успешно. През настоящата година в Силистренски окръг се строят 6 детски заведения, а през четвъртото тримесечие ще започне строежът на още едно. Осигурени са средства от бюджета и една малка част от самооблагането.

След проверката детската градина в Силистра бе завършена в срок, а другата в Дулово ще бъде предадена вероятно в края на този месец. Детските ясли, едната в Силистра, а другата в Тутракан, според констатацията на комисията ще бъдат готови в края на месец октомври. По договор изброените по-горе четири детски заведения трябваше да бъдат предадени до 30 юли т. г. Видно е обаче, че предаването им закъснява 1-2 месеца. Причината за несвоевременното им предаване е преди всичко в Строително управление, което по субективни и обективни причини не можа в срок да осъществи това свое обещание. Една от основните обективни причини е тази, че обектите не бяха ритмично снабдявани с цимент и някои фитинги, необходими за монтажа на отоплителната инсталация. Закъсненията по монтажа на отоплителната инсталация по обектите, особено на този в Тутракан, са също по организационни причини на Строително управление.

Една сериозна пречка, която може би ще бъде причина да не може да се пусне в експлоатация детската ясла в Тутракан, е неотреждането на терен за мазутното стопанство. Също то по време на проверката не се работеше, защото нямаше дадена строителна линия. Вина за това има ГОНС — Тутракан. Отговорните инстанции не са осигурили добра организация, за да може да се работи на целия обект.

Важен въпрос, от който зависи използуването на новопостроените детски заведения, е тяхното обзавеждане. Тази задача за детските градини е задължен да изпълни отдел „Народна просвета“ при ОНС, а за детските ясли — окръжната болница. Доставени са и се намират на склад част от предметите за обзавеждане, като кухненски принадлежности, перде та и други.

За детските ясли също са доставени някои от предметите, а за яслата от Тутракан са осигурени и леглата и медицинските съоръжения. Както за детските заведения от Силистра, особено за детската ясла, така също и за тези от Тутракан и Дулово е дадена поръчка, гардероби шкафове, столчета и други в ТПК „9-ти септември“. Въпреки че председателят на кооперацията има доброто желание поръчката да се изпълни навреме, то същата ще бъде готова не по-рано от края на месец октомври и има опасност след завършване и приемане на детските заведения някои от тях да не се използуват повече от месец.

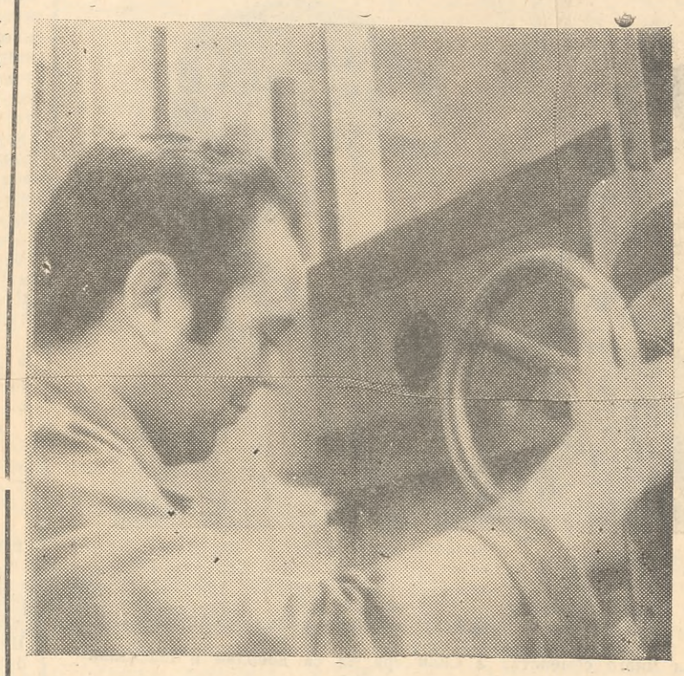
Може би тези две учреждения трябваше да се съобразят с плановото производство и още през миналата година е било добре да направят необходимите заявки и сключат договори с доставчиците за обзавеждане на детските заведения.

През следващата година само в Силистра ще се завършат 3 детски заведения, затова е необходимо още отсега да се вземат необходимите мерки, да се направят нужните постъпки за своевременно обзавеждане. На някои от детските заведения не са отпуснати необходимите бройки по щат, с които трябва да почне функционирането им, но по уверение на отговорните фактори от отдела и изпълнителните комитети на ГОНС, този въпрос ще бъде разрешен.

Задачите на строителите и на изпълнителните комитети на ГОНС трябва да се осъществят навреме, защото стотици родители ще бъдат улеснени с приемането на децата им в детските заведения.

Иван РАЙКОВ
Иван СТЕФАНОВ

Комсомолецът Илия Арсенов работи в механичния цех на завод „Стомана“ и изпълнява редовно трудовите си норми — 135 на сто. За последното тримесечие той бе заслужено удостоен със званието „Ударник“.

МОНТЬОРЪТ ОТ КАЙНАРДЖА

Добър ден, Георги Добрев, от Кайнарджа. Ти не ме познаваш, аз също не те познавам, но ето че трябва да станем приятели, защото искам да разкажа на хората твоя живот. Ти излизаш от работилницата и не смееш да ми подадеш твоята черна, омаслена ръка, но аз искам да почувствувам топлината й, да усетя топлината на твоята обич към хората от родното ти село.

Сядаме на един позатоплен мък пред работилницата и ти със замечтани, загледани някъде далеко над баирите очи, дълго се чудиш откъде да започнеш.

Добре, нека да бъде от вечерното училище. Аз ще те слушам, когато ми казваш как ти е било криво, че имаш само 4 клас, как една вечер се реши да отидеш в прогимназията и после завърши основно образование. Трудно ли ти беше? Трудно, разбира се, но ти вече беше срещал неведнъж трудности в живота си и не се уплаши от тях. После стигаме до армията. Знам, че именно там се е родило у теб и онова всеобщо модно желание, като се върнеш, да останеш непременно в града. Но тогава е било 1952-53 година и в Силистра едва ли е било по-интересно, отколкото в Кайнарджа, и ти се задържа в „Липа“ само една година. Земята, родното те повика и ти не можа да устоиш на нейния властен зов и се върна. Най-напред като дърводелец една година, докато реши да се посветиш на техниката. Стана шофьор и осем години пътищата бяха твоето призвание и една единствена мисъл беше твой пътеводител — никога в стопанството да не чувствуват затруднения по отношение на транспорта. Трудна и отговорна беше тази работа, но ти устоя. И аз не се ровя из архивите, за да търся резултатите от тези години. Те са налице — красноречиви, ясни, убедителни. Именно тук ти си заслужил най-голямото признание — през 1962 година ставаш член на Българската комунистическа партия.

Само преди две години реши да се разделиш с шофьорската работа. Това е малко от носително казано, защото сега ти се грижиш не само за един автомобил, а за колите на цялото стопанство. Едва ли е полесно да си автомонтьор, но ти се радваш, когато момчета та идват при теб да им помогнеш, да ги посъветваш като по-опитен. В чест на Десетия партиен конгрес ти доказа, че заслужаваш това доверие.

Ти свършваш и сега аз се чудя какво още може да се разкаже за трудовата биография на един човек. Струва ми се, че тя може да се допълни единствено тук, в работилницата, където, наведен над моторите, ти прекарваш своите дни, откъдето излизат с весела песен.

Е. ЖЕЧЕВ

Докога ще спада млеконадоят в ТКЗС — Срацимир?

Тази неуредица в краveфермата е твърде показателна. Тя подсказва за недопустим формализъм в работата, за лековато поглеждане на един въпрос, който е толкова тревожен и наболял за срацимирското стопанство. Защото последните години показват упадък в една ферма, която преди това служеше за пример в целия окръг.

Истината ни задължава да подчертаем, че по време на дъждовете млеконадоят спадна почти във всички стопанства, но най-силно се изрази това тревожно явление в срацимирската краveферма. Кои са причините?

Чуйте мнението на доячката Стоянка Димитрова по този въпрос:

— Как няма да получаваме по малко мляко, когато в дъждовете хранихме кравите само с „черен“ силаж? Три пъти на ден им давахме от него, а те не го приемат с охота. Нямаше нито цвекло, нито люцерна...

Забележете как само нарича срацимирци сенажа: „черен силаж“. Качеството на този вид консервирана храна при тях е много понижено и те при всички случаи трябва да подобрят технологията на приготвлението му. Иначе какъв е смисълът да се отчитат само приготвените тонове, без да се разчита на ефект при консумирането от животните? Още повече, че непълноценното хранене винаги допринася за оскъпяването на продукцията. Не случайно срацимирци произвеждат най-скъпото мляко в района на АПК — Силистра. За осемместечието всеки литър мляко е произведен за 20,4 стотинки.

Важен, нерешен още проблем в срацимирската ферма си остава подмладяването на стадото. Ако сега видите животните, настанени в подготвените за зимата обори, ще останете с впечатление, че кравите са в много добро телесно състояние. Но болшинството от тях са стари, а голям брой — бракувани. Всичко това се дължи на изоставената дейност по племенно дело, на недостатъчната работа за производството на ремонтен материал в стопанството. Сега са закупени 30 юници от Толбухински окръг, което далеч не решава въпроса. Назначена е вече и зоотехничка по племенно дело, но лошите последици от застаряването на стадата ще се чувствуват още дълго време.

Много от гледачите, с които разговаряхме, изказаха мнение, че преди за фермата се е мислело много повече. Набавяни били шрот, цвеклови рязанки. Необходимо е, според възможностите на ТКЗС и АПК, да се възстанови тази практика, за да се осъществи пълноценно хранене на животните, което наред с другите условия е едно от най-важните за повишаване на млеконадоя, за получаване на плануваната продукция в срацимирската краveферма.

Ст. ГЕОРГИЕВА

Пътникът плаща, а билет?

Често пъти ми се налага да пътувам от Сребърна до Ветрен и винаги наблюдавам една нередна постъпка. Шофьорите на автобусите вземат пари от пътниците, а не им издават билети. И това те вършат съвсем спокойно, знаейки, че тук не ще им бъде направена проверка. Последният такъв случай беше на 5 септември, когато от Сребърна за Ветрен се качиха девет души. Нещо повече. Билетите струват по 14 стотинки, но за двама души обикновено се вземат по 30 стотинки, защото шофьорът нямал да им върне.

Някои шофьори правят това и с пътници, качили се от Силистра. Крайно време е съответните органи да направят необходимото, за да се прекратят тези несъвместими с комунистическия морал прояви. Необходимо е пътниците при заплащането за превоза да искат от шофьорите да им се издават билети.

Велико ДИМИТРОВ
с. Сребърна

За подобряване производствено-техническата база на СУ — Силистра

По указание на ДСО „Гражданско строителство“ на 27 септември т. г. в Силистра се състоя съвместно обсъждане на перспективните разработки за производствено-техническата база на Строително управление — Силистра за периодите 1971-75 и 1975-90 години.

В обсъждането на разработките взеха участие специалисти от Базата за техническо развитие — Русе и представители на нашето строително управление.

Какво се предвижда по тези разработки за подобряване на производствено-техническата база на СУ — Силистра?

На първия етап през шестата петилетка се планират капиталовложения 4 200 000 лева, а за двата етапа 7 500 000 лева. Ще бъде построен автоматичен бетонов център с капацитет 800 000 куб. м бетон, който сетне ще претърпи още две разширения. Ще се построи варово стопанство с капацитет 40 000 тона годишно, а също така — цех за арматура, цех за водна и канализационна инсталации, цех за отоплителни и вътрешни инсталации, дърводелски цех, цех за метални конструкции и др.

През втория етап, според разработките, едропанелното строителство, изпълнявано от СУ — Силистра, към 1990 година трябва да надхвърли 3 милиона лева за една петилетка. За изпълнение на плана-прогноза все по-широко ще намират приложение новите методи в строителството — полуглобяемо строителство, едропанелно, пакетно-повдигащи плочи, пълзящ кофраж. Прави впечатление обаче, че все още ще заема голям процент монолитното строителство в нашия окръг, а за едропанелното не се предвижда построяването на домостроителен комбинат.

М. ТОМОВ

Пресекнал е шумът на машините и са настъпили приятните минути на отмора. А след напрегнатата работа, краткият отдих може да бъде оползотворен най-различно.

НА СНИМКАТА: Производствениците от мебелния цех на ТПК „9-ти септември“ по време на почивка.

Комсомолски устрем

СТРАНИЦА ЗА МЛАДЕЖТА — БРОЙ 9 — 30 СЕПТЕМВРИ

Пред новата учебна година в комсомола

Политическата просвета е съществена част от идеологическата работа в комсомола, важен фактор за пропагандиране на политиката на БКП, за формирането на марксистко-ленински мироглед у младежта.

Единадесетият конгрес на ДКМС, Тезисите на ЦК на БКП за работа с комсомола и младежта, решенията на XIII пленум на ЦК на ДКМС и редица комсомолски и партийни документи подчертаха, че основа на идейно-политическото възпитание на младежта, изработването то в нея на научен мироглед, класово съзнание, непримиримост към проявите на чуждата идеология и морал, се явява политическото образование на младия човек. Задачата на комсомола се състои в това: да научи младежта дълбоко и всестранно да овладява марксистко-ленинските знания, да я въоръжи с основни научни понятия и схващания за обществото и общественото развитие, за да бъде младият човек активен помощник на партията и народа в борбата за изграждането на развитото социалистическо общество.

Нашата задача е да се борим за всеки млад човек, за формирането на неговите убеждения, за неговата активна позиция в живота.

Целта на политическата просвета през 1971/1972 год. е да съдействува за изучаването и творческото овладяване от българската младеж на исторически те решения на X конгрес на БКП и XXIV конгрес на КПСС. Нейно основно съдържание е Програма та на партията и документите, приети от X конгрес на БКП и XXIV конгрес на КПСС.

КАКВА ЩЕ БЪДЕ СТРУКТУРАТА НА НОВАТА УЧЕБНА ГОДИНА

Пионерите и комсомолците от VII и VIII класове ще изучават по отряди и дружини дисциплината „Наш Димитровски комсомол" в двегодишен курс. Съдържанието на учебния материал обхваща историята на младежкото революционно движение и идейно-организационните основи на ДКМС, като основно се изучават Тезисите на ЦК на БКП за работа с младежта и комсомола. Изучаването на дисциплината „Наш Димитровски комсомол" се организира в кръжоци. В първите три занятия ще се изучават материалите на X конгрес на БКП и XXIV конгрес на КПСС. Средношколците от средните и професионалните училища ще изучават материалите на X конгрес на БКП и XXIV конгрес на КПСС.

Предвидените в програмата теми ще се изучават в 10 семинарни занятия в часове, утвърдени от МНП в плана за учебно-възпитателната работа. Учителите-пропагандисти се утвърждават от партийната организация при училището съгласувано с ГК на ДКМС и общинските комитети на ДКМС. През м. април всички комсомолци от средните училища ще положат Димитровски излит по програмата на БКП. Изградените клубове за политически знания в средните училища ще продължават да работят, като клубовете „Прометей" се насочват към изучаване и пропагандиране живота на Г. Димитров във връзка с 90-годишнината от рождението му. Клуб „Отечество" при IX клас и I курс ще насочи своята дейност към разкриване на светлите перспективи на Родината, начертани от X конгрес на БКП. Клуб „Млад комунист" при X клас, II и III курс ще организира теоретични конференции, реферати и лектории по материалите на X конгрес на партията.

Звената при трудовата младеж за изучаване на материалите на X конгрес на БКП се изграждат според образованието на младежите в три групи: трудова младеж с основно и незавършено сред образование, трудова младеж завършено средно образование, трудова младеж с висше образование. Трудовата младеж с основно и незавършено средно образование ще изуча конгресните материали предно в кръжоци и начални школа тази със средно и висшебразование — в семинари, шко и университети.

През м. април всяко дружество при трудовата младеж ще се проведе „Димитровски урок". На 24 април 1972 год. чрез вестник „Родна младеж" и БРТ ще се преде за трудовата и учащата младеж всемладежко априло събрание, на което ще се бият първенците. Аудитория „Младежта и социалистическата Родина" се запазва като високоорганизирана форма за овишаване политическата подготовка на младежта.

Окръжният комитет на ДКМС изказва своята ереност, че добрата предзателна подготовка и отлично одбраният комсомолски кадър е изпълнят с чест високопатриотичната и отговорна задача — възпитанието на нашата младеж в духа на заветите на Г. Диитров.

Мато БРЕНИШКИ

ПРЕД IV ПРЕГЛЕД НА ТНТМ

В НАВЕЧЕРИЕТО

Наближава денят, когато в Пловдив ще бъде открит IV преглед на ТНТМ. Броени дни остават и до откриването на окръжната изложба, която фактически ще бъде равносметката за постигнатото от младата техническа мисъл на окръга след упорития едногодишен труд. Какво може да се каже в навечерието на това събитие за младежта в Силистренския край, за работата на различните клубове, за проблемите, които са възниквали в процеса на работата и практическото преодоляване на редица трудности. Това са неща, които трябва да се знаят, които да помогнат на всички в бъдещата работа. Ето какво сподели с представител на редакцията инж. Йорданка Костова, ръководител на окръжния център за ТНТМ:

ИСКАМ да споделя някои мисли преди откриването на изложбата, които ме вълнуват както пряко заинтересована от проблемите на ТНТМ, да изразя моята тревога от редица пропуски в нашата работа, които трябва непременно да преодолеем. Кои са всъщност тези неща? Един от най-добрите колективи — клубът в ЗММ, започна най-рано своята подготовка и затова неговата работа получи одобрение от ръководството на стопанското обединение. Експонатите, които той ще представи на окръжната изложба, ходиха вече и на Пловдивския панаир, а това също е едно признание за труда на младите техници. Добре работи и клубът в завод „Оргтехника", но тук предварителната подготовка закъсня и ето сега, в последния момент, се явява липса на някои необходими материали. Предимството и необходимостта от навременно започване на работата са очевидни. Несполука постигна и клубът в МЗ „Стомана". Обединението не одобри представената тема и не финансира работата. Достигнахме до втория важен извод. Трябва правилна ориентация при избора на темите, съобразяване с възможностите и нуждите на дадено предприятие.

Отново тази година на изложбата няма да участвува клубът на Строително управление — Силистра. Наистина там младите специалисти са много заети, но в други градове на страната строителите се явяват на прегледа с доста сложни и оригинални решения, което показва, че има възможност за това. Внимание заслужава работата на клуба в ДМЗ — Дулово, където всичко беше извършено в срок и при добра организация. В другия град на окръга — Тутракан — е започната една голяма и интересна тема — разработката на автозърнозареждач в ЗРЧНО. Тя е фактически надеждата на градската комсомолска организация. Но поради проявено недостатъчно разбиране от авторите на темата и недостатъчно настояване от страна на ГК на ДКМС експонатът още не е готов. Добре се представя тук младият колектив на фабрика „Славянка", който до градския преглед приключи с работата по темите.

Искам да подчертая, че това са неща, които ние можем да преодолеем и ще ги преодолеем. Сериозно внимание също така трябва да обърнем и на изискванията, поставени от ЦК на ДКМС в навечерието на IV преглед — икономните на суровини и материали и естетическото оформление на експонатите.

Програмата за десетдневката на ТНТМ е вече уточнена. Тя е интересна и разнообразна, богата е с много прояви, които са свързани с проблемите на ТНТМ. Неинният първи ден е посветен на пионерите, а вторият на средношколците. На 3 октомври ще се проведат редица състезания по различните профе сии, където младите майстори ще покажат своето изкуство. Отделни дни са посветени на младия строител, на селската младеж, на машиностроителя, ден на слаботоковата електротехника, на леката промишленост. Ще се проведат и много теоретични конференции, на които млади специалисти от окръга и специалисти от различни научни институти в страната ще изнесат доклади.

Изнесеното от инж. Костова наистина е интересно и полезно. Макар и в няколко реда, тя направи характеристика на работата през годината и резултатите в навечерието на окръжната изложба, от които всички заинтересовани институти трябва да си направят необходимите изводи.

„Комсомолски устрем" пожелава на всички млади творци в областта на техническия прогрес добро представяне и успехи в бъдещата работа. Защото прославата на техническа Добруджа е в техни ръце. На добър път!

ПЪТУВАНЕ В ЕСЕНТА

Прииждa дъжд — голям и силен.
като отбрулено листо
аз тихо тръгвам и пътувам
във есенното тържество.
Над Дунав облаци тежат
и сякаш само нейде горе
в един тъгуващ птичи глас
живот усещам във простор.
За първи път не тръгват
лодките
в студените води за риба.
Рибарите са уморени
и ще останат на брега.
Блещука слънцето едва
сред почернелите дървета,
градината осиротяла
сънува весели деца.
Работниците на строежа
коват последния кофраж
и чисти облачета пара
след ударите им димят.
По пътищата в равнината
се мяркат хора закъснели
и лудо вятърът разнася
тъй сладостният дъх на плод.
В гората тежко капят жълъди,
до мократа пътека кротко
пак мамещо е задимил
лютивият дърварски огън.
А хората са се прибрали
във градовете и селата
и равноденствието свети
във веселите им очи.
Спокоен миг ги е споходил,
ще ги настигне весел сняг,
подобно сребърни пари
снежинките ще ги обсипват,
додето някой ден земята
отново пак ги позове.

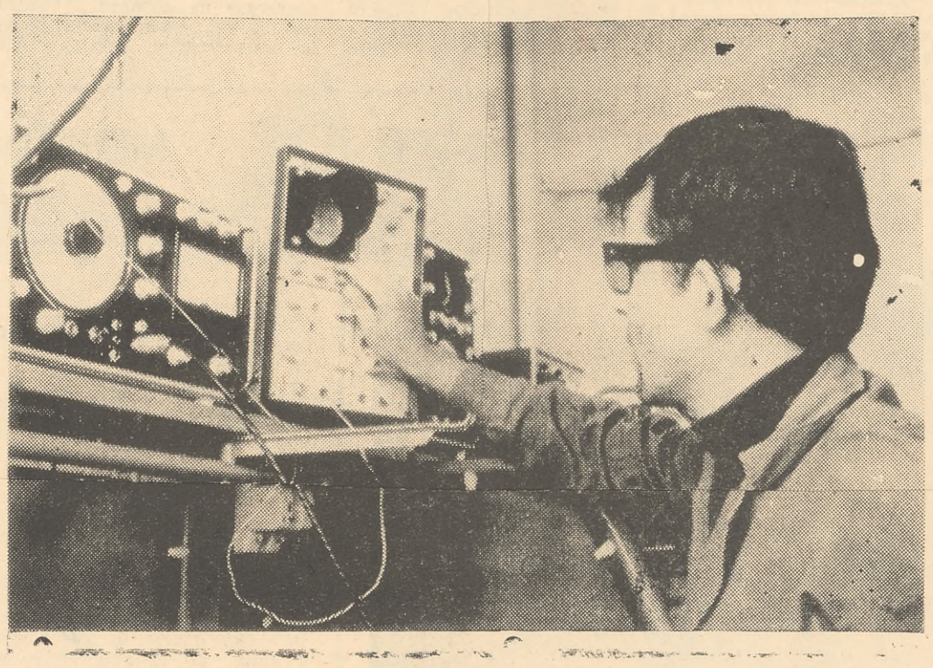
Енчо ЕНЧЕВ

* * *

ЩЕ БЪДЕ ВЪЗДУХЪТ ГОРЧИВ
от късна есен
и презряло слънце.
Зад сивия предел
на вечерта,
зад тъжния предел
на самотата
ще има някой друг —
докрай познат,
очакван, приближаващ.
След тънките кори
на кестените,
след пясъка
и след забравените жестове
ще идва пак
познатото усещане
за двама ни.

Така се уморих
да си далече.

Паруш ПАРУШЕВ

Вече пет години работи в СД „Радио-телевизионни сервизи" младият комунист Ангел Стефанов. Пет години той дава свояя дял много семейства в Силистра да са доволни и щастливи пред телевизионните екрани.

Разговор за призванието

Започна новата учебна година. В училищата на окръга кипи радостно оживление. Срещат се стари приятели и разказите за отминалото лято нямат край. Но, разбира се, най-много се вълнуват новите ученици — първокласниците, деветокласниците, първокурсниците. Ние се смесихме с шумната навалица курсисти в едно от междучасията в ТМТ „В. Комаров" в Силистра. Дълго избирахме на кого да зададем нашите два въпроса и накрая избрахме. Влязохме в една от стаите с първокурсниците Лидия Павлова, Стефан Маринов и Георги Китаев. Ето какво от говориха те на нашия първи въпрос —

— Защо си избрахте именно в това средно учебно заведение да продължите образованието си и какви са мотивите ви за това?

ЛИДИЯ ПАВЛОВА, специалност ел. обзавеждане на промишлени предприятия, бивша възпитаничка на училище „Отец Паисий".

— Желанието да постъпя в техникума по машиностроене се зароди в мен, когато бях в седми клас. Чета вестници, гледам телевизия и виждам, че техниката има голямо бъдеще. Виждам и много жени да работят такава работа и съвсем не си мисля, че тази работа, както казват някои, не е за момичета.

СТЕФАН МАРИНОВ — специалност ел. обзавеждане на промишлени предприятия, бивш възпитаник на у-ще „Отец Паисий".

— Дойдох в техникума по собствено желание. Родители те ми не се противопоставиха. Обичам техниката, макар да е рано още да казвам, че тя е моето призвание. Тук най-много се изучават технически дисциплини, а аз това и искам.

ГЕОРГИ КИТАЕВ — специалност изчислителна техника, бивш възпитаник на у-ще „Отец Паисий".

— Аз доста от по-рано бях решил да ставам техник. Участвувах в различни любителски кръжоци, а миналата година бях и на третия национален празник на ТНТМ в Пловдив. Винаги съм искал да се занимавам с нещо по-сложно и само в техникума ги има тези неща. После тук ми е и по-близо. Не искам да се отделям от родния град. Ще стана техник каквото и да става.

Вторият въпрос беше —

— Какво ви вълнува в началото на учебната година?

ЛИЛИЯ ПАВЛОВА

— Изглежда, тук ще е потрудно, но аз не се плаша. Ми нахме часове по химия, математика, литература и практика. Всичко е ново, така се вълнувам. Иска ми се по-бързо да свикна с промяната и се представя добре. Та нали само по този път ще се сбъдне моята голяма мечта.

СТЕФАН МАРИНОВ

— Най-много се вълнувах как ще бъде с новия клас. Но ето че станахме вече приятели. И още — сега от мен се иска много повече, отколкото в началния курс — дали ще мога да го дам. Първите срещи с преподавателите ми вдъхнаха увереност.

ГЕОРГИ КИТАЕВ

— Новите неща никога не са ме плашили. Но чувствувам, че тук, за да постигнеш успех, трябва много труд. Вълнува ме и работата, с която се занимавах преди — дали ще мога да я продължа?

Трима млади представители на Добруджа. Сравнете ги с техни връстници отпреди десетина години. Колко нови неща ги вълнуват, колко е богат техният избор. И той служи само на една цел — да бъдат по-полезни на родния край, на Силистра. Те вече са си избрали любима професия и ние от сърце им желаем успех.

Нашето интервю

Младежки хоризонти

„Благоденствие" в Ливърпул

Домът, в който живее семейство Бирн, вече много години стои в списъците за събаряне. Но и досега притежателят на дома продължава да взема наем, въпреки че отдавна не е правен никакъв ремонт. Покривът тече, стъклата са изпочупени. На прозореца в стаята, където Маргарет спи с дъщерите си, е поставен сламеник, за да не вали в стаята. Единственият източник на светлина в помещението е светлината на разпалената камина. Всички прозорци са закрити с картон, а електричеството е изключено от дълго време, защото не е платено навреме.

МАРГАРЕТ Бирн от 10 години живее на Херман-стрийт в Ливърпул. Тя има пет деца.

ЖИВОТЪТ И ГИБЕЛТА НА ДЖОРДЖ ЛЕСТЪР ДЖЕКСЪН

Още едно политическо убийство разтърси САЩ. Още едно звено се прибави към веригата от зловещите злодеяния на американската реакция. Джордж Джексън, негърският революционер, авторът на нашумялата книга „Соледатският брат: писма от затвора", бе убит от надзирателите в затвора Сан Куентин „при опит за бягство".

Името на младия Джексън е много известно в САЩ. Движението в негова защита и за защита на „соледатските братя" стана напоследък масово движение. Неговата книга е прочетена от милиони хора, защото тя е не само талантливо написана, а защото е човешки документ, който по сила на въздействие може да се сравни със записките на Юлиус Фучик „Репортаж, писан с примка на шията".

Джордж попада в „примката" още от малък. Той е израснал в негърските квартали на Чикаго и получил първия удар с пръчка от свой връстник, когато пипнал неговата бяла кожа — дотогава той бил виждал бяло дете само на снимка. После на любознателната глава на черното момче неведнъж е падала полицейската палка. Тези удари го научили да ненавижда тези, които искали да го направят роб, да ненавижда угнетението и произвола. Нито мисионерската школа, нито кошмарните изправителни домове за малолетни не сломили у Джордж свободолюбивия дух, не успели да възпитат у него смирение и покорност. Той израснал бунтар.

„Мен ме хвърлиха за пръв път в затвора — разказва той — още когато бях на 18 години. Списъкът на престъпленията, които ми приписваха властите, беше поразително дълъг. Мен ме обявиха за бандит, скитник, наркоман, гангстер, крадец, хомунист и убиец..."

През 1960 година обвинили 18-годишния младеж, че разбил и ограбил една бензиностанция, като взел 70 долара. Калифорнийският съд му наложил така нареченото условно наказание „от една година на — до доживотен затвор". Това значи, че ще го освободят само когато се „поправи". Но всяка година комисията отлагала неговото освобождаване. В лицето на затворническите власти той бил непоправим. За 11 години затвор Джексън, жертва на политически произвол и беззаконие, се превърнал от стихиен бунтар в съзнателен революционер, в непоколебим борец против расовата дискриминация, против цялата капиталистическа система. Той изучавал социология, четял трудовете на Маркс и Ленин. Поддържал връзки с външния свят чрез другари и близки, включил се в движението „Черните пантери" и въпреки че се намирал зад решетките, станал един от лидерите на тази партия.

Джексън дълго стоял в карцер, били го, мъчили го. Той бил сърцето на протестите за защита на правата на затворниците, против садистите-тъмничари. Оттук той отправял тайно своите писма, които са включени по-късно в неговата книга. По отзиви на печата тя направила за кратко време затворника идол на много млади американци, в това число и бели. Книгата на Джексън вълнува читателя и го заставя да мисли. На фона на трагичната съдба на младия негър е обрисувана съдбата на цели поколения млади американци. Тук е дадена вярна характеристика на американската система на принуждение, направен е верен анализ на нейния полицейски, съдебен и затворнически апарат. Той рисува зверските нрави на расистите, разкрива безчинствата в калифорнийските затвори. За калифорнийските фашисти мислите на Джексън били мисли на опасен враг. Те видели в негово лице представител на тези нарастващи сили, които отправят смел зов за борба в съвременна Америка. Така, както и Анджела Дейвис, Джексън карал расистите да изпитват страх и ненавист. Той знаел това, но съзнателно тръгвал срещу риска. Джексън писал на своя адвокат: „Аз имам по-малък брат, когото обичам повече и от самия себе си. Но аз го отдавам на революцията. Аз приемам възможността за неговата смърт така, както приемам възможността и за собствената си смърт..."

Калифорнийските власти искали да се отърват от този млад човек с опасни разбирания и идеи по „легален" път, като при първия удобен случай го осъдят на смърт. И ето такъв случай се представил. Един от надзирателите се прицелил от вишката и спокойно застрелял трима затворника. Буря от негодувание се надигнала в Сан Куентин, когато узнали, че надзирателят дори няма да бъде подведен под съдебна отговорност. Намерили се „горещи" глави, които решили на терора да отговорят с терор. Скоро един от надзирателите-садист бил намерен с нож в гърлото. Администрацията хванала трима „соледатски братя", между които и Джексън, и ги обвинила в това убийство. Доказателства нямало. Имало редица факти, които говорели в полза на арестуваните. Но въпреки всичко Джордж Джексън, Флит Дръмгоу и Джон Клътчет били предадени на съда. Осъдили ги ли, обвинени в терористични актове. Расистите не могли да сломят младия негър, убеден в правотата на своето дело, изпълнено с ненавист към мракобесието и расизма, зарязващо със своя революционен ентусиазъм. „Аз ги атакувам като ранен слон — пише той. — Аз нищо няма да им простя. Аз нищо няма да забравя". Голяма любов горяла в неговите гърди към хората на труда, на които Америка е задължена за всичко, което е постигнала досега. Джексън пише на своя баща: „Аз съм добродушен човек. Аз обичам хората".

Анджела Дейвис прозорливо е виждала резултата от всичко това, когато отправила зов за борба за спасяването на „соледатските братя", на смърт в газовата камера на затвора.

Делото на „соледатските братя" предизвикало негодувание то на прогресивна Америка и се получила реална заплаха то да се обърне против своите инициатори. Затова било взето решение да се разправят с Джексън преди съда и без съд. Тук сигурно е изиграл роля и фактът, че няколко процеса против „Черните пантери", построени на лъжесвидетелства, се провалили и съдилищата се виждали принудени да издадат оправдателни присъди на негърски деятели.

Джексън бил убит в затвора Сан Куентин на 21 август тази година. Убийството предизвикало нова вълна на необуздан терор и официално варварство. Тя писала: „Тяхната днешна борба за живот ни служи като пример за това, каква съдба чака още много черни активисти, а така също и бели, които са решили да водят последователна борба против най-развитото капиталистическо общество, опиращо се на расизма в най-различни форми. Ние сме длъжни да се борим за освобождението на „соледатските братя" не само за да попречим на фашизма да задуши нашето движение, но и да разберем, че тяхното право на свобода е жизнено важно като свидетелство за нашата способност да продължим борбата за революционни изменения".

Тези редове са написани през април миналата година. През август тази година Джордж Джексън беше убит...

„На мен много ми се иска да се измъкна оттук, за да развия моите идеи. На мене не ми се иска да оставя костите си тук, на хълма, но ако се наложи да избирам между него и отричането от това, което ме прави човек и ми позволява да държа главата си високо изправена, то тогава... тогава нека ме погълне гробът. Много пъти в нашата история — говоря за негрите, които живеят в САЩ — много пъти нас са ни поставяли пред такъв избор и много често някои от нас са се съгласявали да влачат жалкото съществуване на полухора. На мен ми е все едно колко ще живея. Това не зависи от мен. Но на мен не ми е все едно какъв живот ще живея. А това вече зависи само от мен. Да же да ми остават само 5 минути, то и те ще са такива, каквито ги направя аз".

Така писал на баща си от затвора Джордж Джексън.

Прогресивна Америка отхвърли официалната версия за смъртта на Джексън. Тя твърде добре помни тази цинична формула на хитлеристите. „Соледатските братя" от затвора чрез своите адвокати изпратили петиция до властите, където изложили обстоятелствата за неговата смърт. Джексън бил убит в килията си с изстрели в гърба и главата.

Убийството в Сан Куентин е политическо убийство и с право предизвика бурни негодувания сред прогресивната общественост. Джордж Джексън завинаги ще остане национален герой на американските негри. Той влезе в историята на революционното движение не като жертва, а като борец-революционер, паднал на своя боен пост.

Из „Новое время"